

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

٤٤

نڅيرەى هزرى هاوچه رځى نيسلامى

چيرۆكى پيشيان له قوتئاندا

٢

له بارهى ئيمان و بانگه وازى و جهاددا

نوڤيس
اکاوه هاو پلار

نوڤيس
ولکى صلاح عبدالقانع الخاڤرى

چيروكى پيشينان

له قورئاندا

بهشى دووهم

سره بسین له زخمیهی حمزیهی همدردی

⊗ ده و نه نه د گردنی پتخاندی کور دیه به گرتن و کاریکه ترین ده قی نه و کسانه

که مښخنی سریرنی حمزیهی همدردی سلا مین .

⊗ ماشنا گردنی خونت رو لوی موسلمان کورده پوه قی نه و کتیبانی

که سرچاوه ن یو رو شنییری نیلای وسازینه ری برابونی نیلای مین .

⊗ شاره زا گردنی راسته و خوی لوی کورده م سرچاوه ن ، ماشنا گردنی

که گشت فوت و به ندو پوچونی ته سکی عزایه قی و تاکره وی و به و گدیایی .

⊗ بناغه یک بنی بونیا دانی که سایه تیرکی نیلای به سیر بوه رتایکی

موسلمان کورده ، ماشنا دانی نه بجا مدانی نه و گوزا کاریا نه هبی ، که خوی

په روه ردگار پنی سپار دوه .

ده گنل ریزو ته قدیر مان بویرو پای نوسه رانی نه زخمیهی ، مریچش نه

نیغیر باندی هم مویر و پوچونه کایان پین .

باده ستوریشمان له ده گرتن فرمایشته که کی خوی په روه ردگار بیت .

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٧٨﴾

الْقَسِيرِ

چیرۆکی پیشینان له قورئاندا

چهند وانهیهك له ئیمان و
بانگهوازو جیهاد دا

بهشی دووهم

نووسینی
د. صلاح عبدالفتاح الخالدي

وهه گێڕانی
كاوه هاواراز

بۆ ئه وێستهره و نه وێستهره

ماڻي لھ ڇاپڊانهوھي پاريزراوھ ٻؤ
نوسينگھي تهفسير

ناوي ڪٽيب به عهريبي: مع قصص السابقين في القرآن (۲)
 نساوي نوسهر: د. صلاح عبدالفتاح الخالدي
 ناوي ڪٽيب به ڪوردي: چيروڪي پيشينان له قورئاندا به شي دووهم
 نساوي وهر گيهر: ڪاوه مصطفي (هاوراز)
 چاپ و بلاو ڪردنهوھي: نوسينگھي تهفسير ٻؤ بلاو ڪردنهوھي ڀاڪه يانندن/ههولير
 نه خشه سازي نساوهوھي: عزالدين محمد عمر
 خهت: نهوزاد ڪوٽي
 بهرگ: نه مين مخلص
 نوڙه و سالي چاپ: يه ڪهم ۱۴۳۱ هـ - ۲۰۱۰ ز
 تيراز: ۱۵۰۰ دانه

له بهريوه بهرايه تي گشتي روڙشيري و هونهر ههولير ژمارهي سپاردن (۳۰۹) سالي ۲۰۰۴ ي پيڊراوه

التهسير
 ٻؤ بلاو ڪردنهوھي و راگهيانندن
 همولير- شقملي دلدگا - ژهر ٽوٽيلي شهرين هالاڻ
 ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
 موٽايل: ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

بهشی دووهم

چیرۆكه كانی سوورەتی (كهف)

﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۖ .. ﴾ (١٣) ﴿ الكهف

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

پیشه کی

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستعديه، ونعوذ بالله من شرور انفسنا، وسيئات اعمالنا، من يهد الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، واشهد ان لا اله الا الله، وحده لا شريك له، وأشهد ان محمدا عبده ورسوله، صلوات الله وسلامه عليه، وعلى آله وصحبه.. اما بعد:

ئه مهش بهشی دووهمه له تیروانین و لیکۆلینه وه مان له چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئانی پیرۆز... ئه وه بوو پیشتر بهشی یه که مان دهر کرد که ته رخا مان کرد بوو بۆ گرن گترین چیرۆکه کانی (به نو ئیسرا ئیل) و که دهر باره ی چه ند چیرۆکیک بوو، وه ک (چیرۆکی دایکی مووسا- سلاوی لی بیّت) و (چیرۆکی پیاوه باوه رداره که ی هۆزی - فیرعه ون) و (چیرۆکی قاروون) و چیرۆکی ویل بوونی (به نو ئیسرا ئیل) له (سینا) داو (چیرۆکی سه رب رینی مانگا که) و (چیرۆکی هاوه لانی شه مه (اصحاب السبت) و (چیرۆکی طالوت).

به لێنیشماندا که له م کتیبه دا له سه ر کاره که مان برۆین و له م بواره دا به رده وام بین و چه ند نمونه یه کی دیکه ی چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئان لیک بدهینه وه.

بیگومان ئه م به شه مان ته نها بۆ ئه و چیرۆکانه ی نیو سووره تی (کهف) ته رخا ن کردووه.. دیاره سووره تی (کهف) یش سووره تیکی چیرۆک ئامیزه و، چیرۆکه کان به شیکی زۆری سووره ته که یان پیک هیئاوه و زۆربه ی ئایه ته کانیان له خو گرتووه، چونکه له کۆی هه موو ئایه ته کانی سووره ته که که (۱۱۰) ئایه ته هه فتاویه ک (۷۱) ئایه تیان له سه ر چیرۆکه کان ها توون.

- ١- چیرۆکی هاوه‌لانی نیو شه‌شكه‌وت (قصه‌ اصحاب الكهف).
- ٢- چیرۆکی كابرای خاوه‌ن دووباخه‌كه‌ له‌ گه‌ل‌ هاوه‌له‌ باوه‌رده‌كه‌یدا.
- ٣- چیرۆکی (مووسا) - سلاوی خاوی لی بیت - له‌ گه‌ل‌ به‌نده‌ چاكه‌كه‌دا.
- ٤- چیرۆکی (ذو القرنین).

بۆ ههر چیرۆكێك له‌م چیرۆكانه‌ش به‌ندیكی تایبه‌تیمان داناوه‌و له‌به‌رای گشت چیرۆكه‌كاندا ده‌سپێكێكمان بۆ راخۆشكاریی گرتۆته‌به‌ر كه‌ باسی ئهو باردۆخه‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی سووره‌ته‌كه‌ ده‌كات و ئاماژه‌ بۆ ئهو تاقیكرده‌وه‌یه‌ی موشریكه‌كانیش ده‌كات كه‌ به‌رئیمایه‌یه‌كی جووله‌كه‌كان پیغه‌مبه‌ری خودایان ﷺ تاقی كرده‌وه‌.

ههر له‌و ده‌سپێكه‌دا تیروانینی مامۆستا (ابو الحسنی ندوی) بۆ سووره‌تی (كه‌ف) مان خسۆته‌ روو كه‌ سه‌رنجی وردی خۆی له‌ بابته‌ بنچینه‌یه‌كه‌ی ئهم سووره‌ته‌ داوه‌ وای بینویه‌ كه‌ ئهم سووره‌ته‌ چه‌ق ده‌خاته‌ سه‌ر ململانیی نیوان باوه‌رو مادده‌په‌رستی.

هه‌روه‌ها له‌م به‌راییه‌دا زۆربه‌ی ئهو پێناسه‌یه‌ی مامۆستای پێشه‌وا (سید قطب) مان هیناوه‌ كه‌ له‌ ته‌فسیری (فی ظلال) ه‌كه‌یدا نووسیه‌یه‌تی و، سه‌رنجی له‌ بابته‌ گشتیه‌یه‌كه‌ی سووره‌ته‌كه‌و له‌وته‌وه‌ریه‌شی داوه‌ كه‌ سه‌رجه‌م بابته‌ لاوه‌كی (جزئی) و ئایه‌ت و برگه‌كانی پێكه‌وه‌ ده‌به‌ستیتته‌وه‌.

بابته‌ گشتی یه‌كه‌ی ئهم سووره‌ته‌ وه‌ك (سید قطب) یش سه‌رنجی لی‌داوه‌، ئه‌وه‌یه‌ مه‌به‌ست و ئامانج تییدا راستكرده‌وه‌ی بیروباوه‌رو، راستكرده‌وه‌ی به‌رنامه‌ی فیکرو تیروانین و، راستكرده‌وه‌ی به‌ها جوانه‌كانه‌ به‌ته‌رازوی عه‌قیده‌.. بینگومان بۆ سه‌رنج و تیروانین له‌چیرۆكه‌كانی پیشینان به‌رنامه‌یه‌كه‌ له‌ئارادا هه‌یه‌. ئهم به‌رنامه‌یه‌ش له‌ قورئانی پیرۆزو فه‌رمووده‌كانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و تیگه‌یشتنی هاوه‌لانی (صحابه‌) و زانایانی لی‌كۆلیارو ساغكه‌روه‌كانه‌وه‌، سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌..

ئهوهبوو له بهرگی یه کهمی ئهم کتێبه دا به درێژیی لهم بهرنامهیه دواين، که تايهت بوو به چیرۆکه کانی (بهنو ئیسرائیل).. لهم بهرگهشدا ههر چهق دهخهینهوه سه ر ئه و به نامهیه، که پێشهکیی بهرگی یه کهم بوو به پێشهکی یه کی ئهم بهرگه و به سه ره تايه کی رێ خوشکاریشی داده نێینه وه.

به راستی دیدو تیروانین له تايه ته کانی سووره تی (کهف) هه مه لایه نه و هه مه گیره و، ده رس و په ندو وانه لێ ده ره ئنراوه کانی شی هه مه جوړو هه مه په رنګن، وه ئه وه ی، که چه نده ها ده رس و په ندی (باوه داریتی و، بانگ خوازی و، جیهاد کاری و، په ره ده یی و، مه نه جی و، زانستی و، په وشتمه ندی و، ئابووری و، کۆمه لایه تی و، پێشه سازی و، جوگرافی و، هه ره ها میژوویی و.. چه ندین جوړه بواری تریشن..) به لام سه ره رای ی ئه مه ش نه ماتتوانیوه هه موو ئه و وانه و ئاماژه و په ندو عیبه تانه ی لێ ده ربێنین و، هه یج که سیکی ش ناتوانیت ئه و پرو پا گان ده یه بوخوی بکات، بۆیه بیگومان هیشتا گه لێک په ندو وانه ی وای تیدا ماون، که ئیمه گوزه رمان به لایاندا نه کردوه.

لیره ش دا له چه ند خالێکدا ئاما جی تیروانی نی خو مان لهم چیرۆکانه و له وه ی ده مانه ویت به دیان به ینین، دیاری ده که ین:-

۱- هیشته وه ی با سی ئه و چیرۆکانه له که ش و هه وای ده قه قورئانی هه که دا و، ده رنه چوون له و ده قانه ته نها بۆ سه ر فه رمو ده راست (صحیح) هکانی پیغه مبه ر ﷺ نه بی ت، که لایه نیکی نادیا رو نه زانرا و روون ده که نه وه و، ته م و مژو ئاس ته نگێک ده ره ویت ته وه، واته ته نها پشت به و دوو سه رچا وه یه (قورئان و سوننه ت) به س ترا وه.

۲- په سند نه کردنی هه یج هه وāl و روون کردنه وه و شی کاریک له ده قه هه لبه س ترا وه ئیسرائیلییه کان و له هه ر سه رچا وه یه کی هاوشی وه یان له ری وایات و قسه و با سه پو وچه ل و ئه فسانه ییه کان.. هه ره ها ره تکر دنه وه ی هه ر وته و با س و خوا سیك له

هه‌ر مەروڤێكه‌وه ته‌نانه‌ت هه‌ر كه‌سه‌ك و له هه‌ر پله‌یه‌ كدا بێت نه‌گه‌ر وته‌و باسه‌كه‌ی پشتیان به‌ ده‌قی رۆشنی قورئان، یان فه‌رموده‌ی (صحیح) نه‌به‌ستبێت، نه‌مه‌ش به‌پێی بره‌وایه‌وه‌مان به‌پێوستیی قایل بوون ته‌نها به‌ روه‌ن كراوه‌ی قورئان و فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌روه‌ها پێوستی و پێوستبوونی بێ ده‌نگی له ئاست ئه‌و روه‌وداوه‌و شیکارانه‌ی كه‌ ئه‌م دوو سه‌رچاوه‌یه (قورئان و سونه‌ت) لێی بێ ده‌نگ بوون.

۳- ئاوه‌رانه‌وه له روه‌نده‌ واقیعه‌یه‌كانی ئه‌و چیرۆكانه‌و ئاماره‌ كردنی بۆ پیاوه‌كردنی هه‌ندێك دیه‌ن و وینه‌و نمونه‌یان به‌سه‌ر واقیعه‌ی ئه‌مه‌رودا، هه‌روه‌ها پیاوه‌كردنی ئه‌و روه‌نده‌ (بعده) واقیعه‌یه‌ كرده‌یی و زیندوو‌ه‌ش به‌سه‌ر ئه‌و وانه‌و به‌لگه‌و نیشانانه‌ی له‌و چیرۆكانه‌وه‌ وهرده‌گیرین.

۴- چه‌ق خسته‌نه‌سه‌ر وانه‌ باوه‌رداری و بانگه‌وازی و جیهادی و پێسه‌به‌ندیه‌ ده‌ره‌ینه‌راوه‌كانی ئه‌و چیرۆكانه‌، به‌و پێوانگه‌ی گه‌هه‌رێن ئاتاج و وێسته‌مه‌نیی بانگه‌وازه‌كارو چاكسازی خوازانێ ئه‌م سه‌رده‌مه‌یان تێدايه‌.

چه‌ند چیرۆكێکی تریش له قورئاندا هه‌ن كه‌لێكۆلینه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیان بۆ دیاری ده‌كه‌ین، كه‌ به‌رگی سه‌ه‌مه‌ی ئه‌م كتیبه‌یه‌و (ان شاءالله) له‌دوا‌ی ئه‌م به‌رگه‌ ده‌رده‌چیت، دیاره‌ ئه‌و چیرۆكانه‌ی تریش هه‌رده‌باره‌ی پێشینه‌كانه‌، وه‌ك (چیرۆکی هارووت و مارووت) و (چیرۆکی ئه‌و رێبواره‌ی به‌لای ناواییه‌كه‌دا تێپه‌ری) و (چیرۆکی هه‌ردوو كوره‌كه‌ی ئاده‌م) و (چیرۆکی ئه‌و پیاوه‌ی خۆی له‌ زانستی ئایه‌ته‌كانی خودا دامالێ) و (چیرۆکی میرووله‌و په‌پوسلێمانكه‌) و (چیرۆکی لوقمان) و (چیرۆکی سه‌به‌ه‌ه‌) و (چیرۆکی هاوه‌لانی گونده‌كه‌).

خوینهری هیژاو بهرێز..

ئەوا پەندو وانە دەرھێنراوەکانی ئەو چیرۆکانە ی نێو سوورەتی (کەھف) لەبەر دەمتانسان بۆ ئەوەی تۆش بەگورپو تین و شەوقیکی گەورەترەو خوازیاری خویندەنەویان بیتو، بۆ ئەوەی هاندەریشت بیت بۆ بەردەوامیی خویندەنەوی ئەم سوورەتە ی قورئان. بێگومان ئەم سوورەتی (کەھف) هەش تاییبە تەندیتی یەکی جوداو بابەتیکی دیاری تێدا یەو پێزو پێزو فەزلیکی تاییبە تیشی هە یە.

سونە تیش وایە گشت موسلمانێک پۆژی هەینی سوورەتی (کەھف) بخوینیت، وەک پیغە مەبر ﷺ پێنمای کردووین و چەندین فەرموودە ی لەمبارە یەو هە یە، وەک:-

۱- (مسلم) له (صحيح) ی خزی له (ابو الدرداء) هەو، ئەویش لە پیغە مەبرەو ﷺ گێراویانە تەو، کە فەرمو یە تی: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم من الدجال))^(۱). واتە "هەرکە سیك دە ئایەت لە سەرەتای سوورەتی (کەھف) لەبەر بکات ئەوا لە دەجال پارێزراو".

۲- (ابو داود) یش لە (سنن) ی خۆی له (ابو الدراء) هەو — خوا لیتی پازی بیتو ئەویش لە پیغە مەبرەو ﷺ گێراویتیەو کە فەرمو یە تی: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم من فتنة الدجال))، لە گێرانیەو (روایە) یەکی دی دا هاتوو: کە ((من حفظ عشر آيات من خواتيم سورة الكهف)). له پیاو یە تیکی سی یە مدا واهاتوو: ((من اخر الكهف))^(۲) هەردوو پیاو یە تە کەش مانای ئەو دەگە یە نن کە هەرکە سیك لە کۆتایی سوورەتی (کەھف) دا، دە ئایەت لەبەر بکات ئەوا لە شەرپو فیتنە ی دەجال پارێزراو.

(۱) مسلم (۶): کتاب صلاة المسافرين (۴۴) باب فضل سورة الكهف، حدیث رقم (۸۰۹).

(۲) ابو داود : (۳۶) کتاب الملاحم (۱۴): باب خروج الدال، حدیث رقم (۴۳۲).

۳- (ترمزی)یش له (سونهن)ی دا -خوا لیی رازی بیّت- و ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ گێڕاویتییه‌وه، که فهرموویه‌تی: ((من قرأ ثلاث آیات من اول الکهف عصم من فتنة الدجال))^(۱).. واته: "هه‌رکه‌سی: سی ئایه‌ت له سه‌ره‌تای سووره‌تی (کهف)ه‌وه بخوینیت ئه‌وا له شه‌رو فیتنه‌ی ده‌جال پارێزراوه".

۴- (بخاری)و (مسلم)و (ترمزی) له (براو- کوپی -عازب)ه‌وه- خودا لیی رازی بیّت- گێڕاویانه‌ته‌وه که‌وا: جارێکیان پیاویک سووره‌تی (کهف)ی ده‌خویندو ئه‌سپێکی خۆشی به‌دوو گوریسی درێژ به‌ستبووه‌وه له‌وکاته‌دا په‌له هه‌وریک دایبۆشی، وای لی هات ده‌سپاوه‌وه نزیك ده‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌سپه‌که‌ش لیی نزیك ده‌بووه‌وه، کاتیک کابرا هاته لای پیغه‌مبه‌رو ﷺ ئه‌وه‌ی بو گێڕاوه‌وه، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پێی فهرموو: ((تلك السکینه تنزلت للقران))^(۲).. واته: ئه‌وه هیمنی و ئاسوده‌یی یه‌که بووه، که بو قورئان هاتۆته خواره‌وه".

۵- (الحاکم) له (مستدرک)ی خۆی، له (ابو سعید-ی خدری)یه‌وه -خوا لیی رازی بیّت- گێڕاویه‌تییه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ((من قرأ سورة الکهف کما انزلت ثم خرج الى الدجال لم یسلط علیه ولم یکن له علیه سبیل))^(۳).. واته: "هه‌رکه‌سێک سووره‌تی (کهف) وه‌که چۆن هاتۆته خواره‌وه هه‌موو پێکه‌وه به وردبوونه‌وه له ماناو مه‌یه‌سته‌کان، بخوینیت، پاشان بو رووبه‌روبوونه‌وه‌ی ده‌جال ده‌رجیت، ئه‌وا (ده‌جال) ناتوانیت به‌سه‌ریدا زالبیّت و هیچ ریگه چاره‌و ده‌ربازیکی له به‌رامبه‌ریدا نیه".

(۱) ترمذی: (۴۲) : کتاب ثواب القرآن (۶) باب ماجاء فی سورة الکهف، حدیث رقم (۳۰۴۷).

(۲) البخاری: (۶۶) کتاب فضائل القرآن (۱۱): باب فضل سورة الکهف، حدیث رقم (۵۰۱۱) و مسلم: (۶) کتاب صلاة المسافرين (۳۶) باب نزول السکینه لقراءة القرآن. حدیث (۷۹۵).

والترمذی: (۴۲) کتاب ثواب القرآن (۶) باب ماجاء فی سورة الکهف، حدیث رقم (۲۰۴۶).

(۳) المستدرک للحاکم کتاب الفتن والملاحم، باب من قرأ سورة الکهف لم یسلط علیه الدجال (۴):

(۵۱۱) وقال عنه الذهبی فی التلخیص: صحیح (۴: ۵۱۱) حاشیه.

٦- (ابن مردویه) و (ضیائی مقدسی) ییش له (المختار) دا له (علی) یهوه ﷺ و ئهویش له پیغه مبهروه ﷺ گیراوتییهوه که فهرموویهتی: ((من قرأ الکھف يوم الجمعة معصوم الى ثمانية ايام من كل فتنة تكون، وان خرج الدجال عصم منه))^(١). واته: (ههركه سیك له رۆژی ههینی دا سوره تی (کهف) بخوینی، ههتا ههشت رۆژ پارێزراو دهییت له ههه به لایهك پرویدات، خو ته گهر رۆژی ده رجوونی ده جالیش بییت، ههه لی پارێزراوه".

ئهم فهرمووده راست و صحیحانهش هه موویان به لگهن له سههه ئهوهی، که سووره تی (کهف) ریزو پیژو فهزلیکی تاییه تی ههیه و ههركه سیك له بهری بکات و هه موو رۆژی ههینی هه له سههه خویندنهوهی بهردهوام بییت، ئهوا خودا له شهرو فیتنه ی مادده په رستی ده یارێزیت و به ساغ و سه لامهت و هیزو تینه وه لییان ده رده چیت و، جیگه رو خوړاگریش ده بییت له سههه ئایین و ئیمان هه ی.

ئهم سههه ده مه ی ئیمهش سههه ده می فیتنه و ئاشووبی مادده په رستییه، که هه موو خیریک راده مالیت، که سیسته می مادده په رستی جاهیلی تیدا بلا بوته وه و جوان کراوه، هه موو جادوو و ساخته و فیتنه و فریودان و ئاره زوو و بی شه رمی و لادانیکی له نیو موسلماناندا بلا و کراوه ته وه، له هه موو روویه کیشه وه رووبه ندی ژیا نی موسلمانانی داگیر کردوه، موسلمانانیش یه خسیری ئه و داگیر کردنه بوون و، وهك نیچیر که وتوونه بهر که لبه کانی و، خو یان داوه به دهه ههوا و هه وهس و ئاره زوو هه کانیه وه، پروایان به جادوو و ساخته و ری لی و نکر دنی کردوه.

به لام خودا موسلمانان راست و دلسۆزه کانی له بهردهم ئه و شالاو و ململانی یه دا پاراستوه، به قورئان پاراستوونی له کاتی کدا ئهوان پرویان کردۆته قورئان و له بهریان کردوه، به تهواوه تی مافی خویندنه وه یان پی داوه، به تهواوه تیش لی نی تیگه یشتوون و، ههه به قورئانیش جیهاد له دژی سیسته می مادده په رستی جاهیلی

(١) الدر المثور للسيوطي (٥: ٣٥٥).

دەكەن و لەرئى راستىيەكانى قورئان و چەمك و واتا و پيساكانىيەو بەربەرەكانىيى ئەو سىستەمە دەكەن.

هەروەها سوورەتى (كەف) - سوورەتى مەلەئەئىيى نىوان ئىمان و ماددەپەرستى - ئەركىنكى ھىجگار گەورەى لە پروبەرووبونەو جىھادكارىيى و خۆراگریدا ھەيە.. ماموستا (ابو الحسنى ندوى) دەربارەى پازى (خۆپاراستن لە فیتنەى دەجال بەم سوورەتە) و لەفیتنەى ھاوشىوہەكانى لەجادووگەرەن و درۆزەن، گووتوويەتى: "بىڭومان ئەم سوورەتە لە سوورەتە بى ھاوتاكانى قورئانە كە گەورەترین و زۆرترین بابەتى تىدایە، بەتاييەتیش ئەو بابەتەى پەيوەستە بەفیتنە و پشيوپىيەكانى دوايىن سەدە، كە جادووگەر دەجال ھوكمى تىدا دەكات و فیتنەو جادوو گەورەدەكات و بەیداخەكەى ھەلدەگرێت. ھەروەها ئەم سوورەتە زۆرترین بېر مەقدارى ئەو دەرمانەى تىدایە كە ژەھرى دەجال لەناو دەبات و زامەكەى سارێژ دەكات، ھەركەسىكەش ھىدى ھىدى لەكانىاوى واتاكانى ئەم سوورەتە بخواتەو و خۆى لى تىركات، (واتە ئەنەنجامى لەبەرکردنى و زۆر خويندنى لە گشت حالەتەتەدا) ئەوا لە فیتنەو ئاشووبى ئەم سەردەمە دەپارێزێت، كە سەرتاپاى جىھانى ئالۆزكردووە، لە داوو تۆرەكانىشى دەرەز دەبێت.

دىسان ھەرئەم سوورەتە ھىندەى رېنمايى و ئامۆژگارى و پەندو چىرۆك تىدایە، كە دەجال لە ھەموو زەمان و جىگەيە كدا ديارى و دەسنیشان دەكات، و بنەماى فیتنەو بانگەشەكانىان دەرەخات، و عەقل و دەروونى خەلكى بۆ بەربەرەكانى و بەرەنگاربونەو ئەو فیتنەيەو بۆ بەرپەرچدانەو سازو ئامادە دەكات، بىڭومان عەقل و دەروونى مرۆفەش گىيانىكى و ايان تىدایە كەبەرەھەستىيى و بەرەنگارى جادووگەرى و پېشەوايانى، بەرنامەى بىرکردنەويان و پلانى ژيانىان، بەرۆشنى و بەھىز دەكات^(۱).

(۱) ابو الحسن الندوى (تأملات فى سورة الكهف) ۹-۱۰.

له راستیشدا ههر به قورئان دهتوانین خۆمان له گوناهان بپاریزین، ههر به قورئانیش رزگاردیهین، خۆراگری و دان به خۆدا گرتیشمان تهنها به قورئانهو، سه به رزی و سهروهی و به خته وه ریشمان به قورئانهو یه، سه رکه و تن و سه رفرازی و گره و برده وه شمان ههر به هۆی قورئانهو یه، به ههشتیشمان به یارمهتی خودا تهنها به پابه ندییمان بهم قورئانهو دهست ده که ویت.

(خودایه قورئانی پیروژ بکه به به هاری دلائمانو، رۆشنایی سینه مانو، نه مانی خه م و په واندنهوی په ژاره مانو، بواری خویندنهوی قورئانیشمان له ساته کانی شه و رۆژدا بۆ بره خسینهو، نهوی لیتی بۆ ناگابوین ونه مانزانیهو فیрман بکهیتو، نهوی له بیرمان چوه تهوه به بیرمان بێنیهوهو، بیکهیته به لگه و شه فاعه تکارمان له رۆژی قیامهتدا). له گه ل ئه م نزیاهدا ئه م نزیاه ی پیغه مه ریش ده لێینهوه که (احمد) گێراویتییهوه :

((اللهم اني عبدك وابن عبدك وابن امتك، ناصيتي بيدك ما من في حكمك، عدل في قضاك. اسألك بكل اسم هو لك، سميت به نفسك او انزلته في كتابك او علمته احدا من خلقك او استأثرت به من علم الغيب عندك، ان تجعل القرآن الكريم ربيع قلبي ونور صدري وجلاء حزني وذهاب همي وغمي)).

(احمد) له پیغه مبه ره وه ﷺ گێراویتییهوه که پیغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: (هه ر عه بدیکی خودا تووشی خه م و په ژاره یه ک بوویت، به م نزیاه له خودا بپاریته وه ئه و خوداش خه م و په ژاره که ی بۆ لابر دووه و، به خۆشی و شادی بۆی گۆریوه).

دروودو سلاو له سه ر گیانی پیشه و امان پیغه مبه رو که سو خانه واده و هاوه لانی بێت.

صلاح عبدالفتاح الخالدي

صويلح- يه كه شه مه

كۆچی ١٤٠٨/٦/١١

زایینی ١٩٨٨/١/٣١

بهرایى:

ناساندنی سوورەتی "كهف"

"ئهو بارودۆخەى كه سوورەتەكەى تێدا هاتۆتە خوارەوه":

به‌پای تێکپایى سه‌رجه‌م زانایانى ته‌فسیر، كه له هۆیه‌كانى هاتنه‌ خواره‌وه (اسباب النزول) ی قورئانیان کۆلیوه‌ته‌وه، سوورەتی (كهف) مه‌کیه، واته‌ له‌شارى (مه‌که‌که) هاتۆتە خواره‌وه له‌کاتی‌کێشدا هاتۆتە خواره‌وه كه جه‌نگو مملانییى فیکریی له‌نیوان پیغه‌مبه‌رو ﷺ موشریکانى قورەیش به‌توندى په‌ره‌ی سه‌ندوو، له‌ گه‌رمه‌ی ته‌شه‌نه‌سه‌ندنى مملانیی نیوان باوه‌رو مادده‌په‌رستیدا ئه‌م سوورەته هاتۆتە خواره‌وه.. ئه‌مه سه‌باره‌ت به‌ ره‌وش و بارودۆخى گشتی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی سوورەته‌که.

به‌لام دیاره‌ بۆنه‌و مونا‌سه‌به‌یه‌کی تایبه‌تیش بۆ بارودۆخى هاتنه‌ خواره‌وه‌کەى هه‌یه، كه زانایانى ته‌فسیر له (المأثور) و ژياننامه (سیره) ی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ دیاریان کردوه. بۆ نمونه‌ش: هه‌ر یه‌که له (ابن اسحاق) و (ابن جریر) و (ابن المنذر) و (ابو نعیم) و (بیهقی) له (ابن عباس) وه (خودا لییان رازی بیّت) به‌سه‌ر هاتیکیان هیناوه (اخراج) ^(١) کردوه، كه ناوبراو واته (ابن عباس) گێراویتییه‌وه گو‌توویه: (قورەیشیه‌كان (نضری کورپی حارث) و (عقبه‌ی کورپی ابو معیط) یان بۆ لای زانایانى جووله‌که‌کانی نێو (مه‌دینه) ناردو پییان گوت: (ده‌رباره‌ی "موحه‌مه‌د" پرسیاریان لى بکه‌ن، شیوه‌و سیفه‌تی باس بکه‌ن بۆیان و هه‌والی و ته‌که‌کانی پییان

(١) (اخراج) له‌ زاستی فه‌رمووده‌و گێزانوه‌ی ده‌قی فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ردا مه‌به‌ست له‌وه‌یه که‌وا نه‌و ریوايه‌ت و فه‌رموودانه‌یان به‌ به‌لگه‌و (سه‌نده) ه‌راسته‌کانیان‌وه هیناوه. (وه‌رگێڕ)

بدەن، چونکە ئەوان خۆیان یەكەم كۆمەڵی شوێنكەوتووی كۆتیی خۆدان، زانستییکی وهه‌اشیان له‌مەر پیغه‌مبەران هه‌یه که ئیغه نیمانه. ئەو دوو كەسه‌ش (واته: نضر و عقبه) رۆشتن تاكو گه‌یشتنه مه‌دینه‌و له‌وێ پرسیاریان له‌ زانایانی جووله‌كه‌كان كرد ده‌رباره‌ی پیغه‌مبەری خۆداو وه‌سفی کاروبارو مه‌سه‌له‌كه‌یان بۆکردن و هه‌ندێك له‌ فه‌رمووده‌کانیان پێ راگه‌یاندن. پیشیان گوتن: (ئێوه شوێنكەوتووی ته‌وراتن، بۆیه ئیغه هاتووین بۆ لاتان تاكو هه‌والی ئەو هاوڕێیه‌ی خۆمانان پێ بلیتن). جووله‌كه‌كان له‌ وه‌لامیاندا گوتیان "پرسیاری سێ شت له‌و پیاوه‌ واته له‌ (محمد) بکه‌ن، جا نه‌گه‌ر هه‌والی ته‌واوی له‌سه‌ریان پێدان، نه‌وه دیاره پیغه‌مبەریکی ره‌وانه‌کراوه، خو نه‌گه‌ر وه‌لامی ته‌واویشی پێنه‌بوو نه‌وه دیاره له‌خۆیه‌وه قسه‌ ده‌هۆنێته‌وه، ئێوه‌ش بیرو‌رای خۆتان ب‌خه‌نه کارو تاقي بکه‌نه‌وه.. ئەو سێ شته‌ش ئەوه‌یه:

یه‌كه‌م: پرسیا‌ری ده‌رباره‌ی زه‌مانی یه‌كه‌م لی بکه‌ن، که ئاخۆ حا‌لی خه‌لكی چۆن بوو بی‌ت، چونکه قسه‌وباسی‌کی سه‌رسو‌ره‌یێن له‌ باره‌یان‌ه‌وه هه‌یه.
دووهم: ده‌رباره‌ی پیاوی‌کی گه‌ڕۆکی‌ش لیی بپرسن، که هه‌موو ناوچه‌کانی رۆژه‌لا‌ت و رۆژنا‌وای زه‌وی گه‌راوه‌و، داخۆ هه‌والی چی بی‌ت..
سێ‌یه‌م: له‌باره‌ی گیانه‌وه (رۆح) لیی بپرسن که داخۆ چی بی‌ت؟!"

ئینجا (نضر و عقبه) ده‌ستیان به‌گه‌ڕانه‌وه‌ کردو هاتنه‌وه‌ بۆ لای قو‌ره‌یش و پێیان گوتن: ﴿ئە‌ی گە‌لی قو‌ره‌یش بە‌لگە‌ی جیا‌که‌ره‌وه‌و برێنه‌ره‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی نێوان ئێوه‌و (محمد) مان بۆ هی‌نانه‌وه‌ که زانایانی جووله‌كه‌كان داوایان لی‌کردین چه‌ند پرسیا‌ری‌ك له‌سه‌ر چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ك له‌ (محمد) بکه‌ین﴾.. ئینجا پرسیا‌ره‌کانیان سه‌باره‌ت به‌و سێ مه‌سه‌له‌یه‌ بۆ قو‌ره‌یش گێ‌ڕایه‌وه‌و ئە‌وانیش ئە‌وه‌ر پرسیا‌رانه‌یان له‌ پیغه‌مبەر ﷺ کرد. پیغه‌مبە‌ریش ﷺ له‌وه‌لامدا پێی فه‌رموون: (سه‌هینێ هه‌والی ئەو رووداوو مه‌سه‌لانه‌تان پێ ده‌گه‌یه‌نم (بێ‌ئ‌ه‌وه‌ی ئە‌گه‌ری‌کی جیا‌کاریی له‌سه‌ر

دابنیت..)، واته نهیفرموو سبهینی نهگهر خودا خواستی لى بیّت (ان شاءالله) جا کاتیک ئەم وه لّامهى به بى وتنى (ان شاءالله) پى گهيانندن، ئەوانى رۆشتن بهو هیوايهی سبهینی بینهوه بۆ لای.

پێغه مبهرى خودا ﷺ تا پازده رۆژ مایه وهو خودا سرووش (وحى) ی بۆ نهده نارد، (جبریل) یش نهده هاته لای، تاواى لى هات ته نانهت خه لکى مه ککەش دهستیان کرد به دروستکردنى وتهو هه والى ناراست و پشپوى نانهوه.. ئەم حاله تى راوه ستانى سرووشه ش پێغه مبهرى ﷺ دلته نگ کردبوو، کارى ئاخاوتنى بۆ خه لکى مه ککەى له لا گران کردبوو.

پاشان (جبریل) به سوورته تى (کهف) له لای خودا وه هات بۆ لای که تیییدا له سه ر دلته نگ بوونى بۆ ئەوان گله یى لیکراوه، ههروه ها له سه ر هه والى پێگه یاندى ئەو مه سه لانه ی که ده باره ی لاوه کان و پیاوه گه ریده که و حه قیقه تى رۆح پرسىاریان لى کردبوو، وه ک فرمايشتى خوداش ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ...﴾ (٨٥) الإسراء ﴿ناماژه ی بۆ ده کات^(١).

بێگومان هاوه ل بۆ خوادانه ران (موشریکه کان) له گه ل جووله که کاندایکە وتبوون له سه ر ئەوه ی، کهوا پێغه مبه ر ﷺ تاقى بکه نه وه، له و تاقیکردنه وه یه شدا سى پرسىاریان خستبووه به رده م که وه لّامیان بداته وه. سوورته تى (کهف) یش وه لّامى دوو پرسىاریان داوه ته وه، واته وه لّامى ئەو دوو پرسىاره ی که ده باره ی (هاوه لّانى نیو ئەشکه وت) و (ذو القرنین) بوون، به لّام ده باره ی پرسىارى سیّه م بۆ مه سه له ی رۆح ئەوه دياره که سوورته تى (اسراء) به وه وه لّامى له سه ر داوه ته وه که ئەمه ش (واته رۆح) له کاروبارى خودایه و، جگه له خوداش هیه چ که سیک له حه قیقه ت و بنج و بناوانى نازانیت.

(١) الدر المنثور للسيوطي، ٣٥ : ٥٧

هه‌ربۆیه‌ش هیچ وه‌لامیـك له‌سه‌ر ئه‌و په‌رسیا‌ره له قورئاندا نه‌دراوه‌ته‌وه
﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

﴿الإسراء﴾ ٨٥، كه‌وا بوو سووره‌تی (كه‌ف) سووره‌تی ئه‌و تا‌قی‌كه‌ردنه‌وه‌یه‌یه كه
پێغه‌مبه‌ری خو‌دا ﷺ ئه‌نجامی دا‌وه، كه خو‌دا تیا‌یدا پێغه‌مبه‌ری خو‌ی
سه‌رخستوه‌و جه‌ربیلی بۆ نا‌ردۆته خو‌اره‌وه تا‌كو به‌و وه‌لامانه‌وه فریای كه‌وێت‌و
ئه‌ویش وه‌لامه‌كانیان بۆ به‌خاته‌روو بۆیان به‌خوێنیته‌وه.. به‌م شی‌وه‌یه‌ش پێغه‌مبه‌ر ﷺ
به‌سه‌ره‌رشتی خو‌داو سه‌رخستن‌و په‌شت‌گه‌یری خو‌داوه بۆیه‌وه سه‌ركه‌وتوه‌وه. ئه‌وه‌ی كه
له كه‌ش‌وه‌ه‌وای تا‌قی‌كه‌ردنه‌وه كه‌شه‌وه ده‌رده‌كه‌وێت ئه‌وه‌یه ئایه‌ته‌كان به‌ را‌ش‌كا‌وی
گو‌زارشت له‌وه ده‌كه‌ن، كه وه‌لامه‌كه له‌خو‌داوه‌یه‌وه هه‌رخو‌دا‌شه وه‌لامه‌كان بۆ
پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ ده‌نێرێت تا‌كو ئه‌ویش له‌لای خو‌یه‌وه بۆ ئه‌و خه‌لكه‌ی
به‌خوێنیته‌وه. خو‌داش ده‌رباره‌ی ها‌وه‌لانی ئه‌ش‌كه‌وت فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿نَحْنُ نَقُصُّ
عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ﴾ (١٣) كه‌ف، وا‌ته: (ئێمه هه‌وا‌ل‌و ده‌نگ و با‌سی ئه‌و
كو‌مه‌له لا‌وه‌ت به‌را‌ستی و یه‌قینه‌وه بو‌ده‌گه‌یینه‌وه كه هیچ گو‌مانی‌کی تێ‌دانیه).

ده‌رباره‌ی (ذو الق‌رنین) یش فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ
سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (٨٣) كه‌ف، وا‌ته: (ده‌رباره‌ی (ذو الق‌رنین)
په‌رسیارت لی‌ ده‌كه‌ن، تۆش پی‌ یان بلی هه‌وا‌ل‌و ده‌نگ و با‌سی‌كتان له‌ باره‌یه‌وه بۆ
ده‌گه‌ی‌رمه‌وه).

ده‌رباره‌ی گیان (روح) یش خو‌دا فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ
الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي قَلِيلًا﴾ (٨٥) الإسراء، وا‌ته: (ده‌رباره‌ی گیان په‌رسیارت
لی‌ ده‌كه‌ن تۆش له‌وه‌لامدا پێیان بلی مه‌سه‌له‌ی گیان هه‌رله فه‌رمان‌و کاروباری
خو‌دا خو‌ی دا‌یه).

سوورەتی مەملانی نیوان باوەردارێتی و ماددە پەرستی

مامۆستا (ابو الحسن ندوی) به وردی لهم سوورەتی روانیوه و هه‌لۆیستە‌ی له‌سه‌ر ئەو دە‌زوه‌ ورده‌ کردوه‌، که هه‌موو ئایه‌ته‌کانی پێکه‌وه ده‌به‌ سێتته‌وه‌، چه‌قیشی خستۆته‌ سه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌گشتیه‌ی، که چیرۆکه‌کان و بر‌گه‌کانیان کۆ ده‌کاته‌وه‌.. با‌یزانی مامۆستای ناو‌یراو چۆن ئەم دە‌زوه‌ ورده‌مان پێشان ده‌دات و لهم باره‌یه‌وه چی ده‌لێت ؟!

(من هه‌موو سوورەته‌که‌م وایینیوه که ملکه‌چییه‌که‌ بابه‌ته‌و ده‌توانم ناوی بنی‌م: (له‌ نیوان باوەردارێتی و ماددە‌پەرستیدا) یان (له‌ نیوان ئە‌وه‌ی‌زە‌ی، که هه‌لسو‌وپ‌نە‌ری ئەم گه‌ردوونه‌ - واته‌ خودا- و، له‌نیوان سروشت یان هۆیه‌کان دایه‌).. هه‌روه‌ها بینیم، که گشت ئاماژه‌، یان گشت به‌سه‌ره‌اته‌کان، یان گشت په‌ندو وانه‌کان به‌‌چار ده‌وری ئەم مانایه‌دا ده‌سو‌وپ‌نە‌وه‌، له‌ری‌گه‌یه‌کی رۆشنه‌وه ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن، یان له‌که‌ناریکی نادیاره‌وه‌ بۆ ده‌روانن^(١).

هه‌روه‌ها ده‌لێت: (بێ‌گومان سوورەتی (الک‌هف) چیرۆکی مەملانی نیوان دوو تی‌پ‌روانی‌و، دوو عه‌قیده‌و، دوو که‌سێتیه‌.. مەملانی نیوان بر‌واکردن به‌ مادده‌و پاشکۆکان و، باوه‌ره‌ی‌نان به‌نادیار(غیب) و باوه‌ره‌ی‌نان به‌خودایه‌، هه‌روه‌ها ئەم سوورەته‌ شیکاری پاشینه‌ی گشت تی‌پ‌روانی‌نیکه‌ له‌بیروباوه‌رو، له‌کارو خو‌وره‌وشت و سه‌ره‌نجام و شوینه‌واره‌کان^(٢).

مامۆستا (ندوی) له‌کتیبه‌که‌یدا (تأملات في سورة الک‌هف) بایه‌خی زۆری به‌م حه‌قیقه‌ته‌ داوه‌و به‌م ر‌وانگه‌یه‌ش هه‌ر چوار چیرۆکه‌که‌ی (هاوه‌لانی نیو ئە‌شکه‌وت) و

(١) تأملات في سورة الک‌هف- الصراع بين الايمان والمادية- للندوي: ص(١٠).

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌: ص- ٢٣.

(کابرای خاوهن دوو باخه که) و (موسا و عهده سالحه که) و (ذو القرنین) ی خستۆته پروو، پاشان ئهو دهزوه وردهشی پیشان داوین، که پیکیانوه ده بهستیت و، ئهو بابته گشتی یهشی بۆدیاری کردوین، که هه چوار چیرۆکه که ی یه خستوه، ئینجا رهنگدانه وهی مملانی (نیوان باوه داریتی و ماده په رستی) ی بۆ پروو کردوینه وه، له گهڵ پروو نکرده وهی مملانی نیوان (تپروانیی ماده په رستیانه ی پرواکار به هویه ماده یه سرووشتییه کان) و، (تپروانیی ئیمان دارانه ی باوه رهین به حهقیقه ته خودایی یه نادیاره کان) و، سه رکه وتنی ئهم تپروانییه ئیماندارانه یه له هه موو ویستگه و دیمه نه کانی سووره ته که دا.

کرۆک و کلیلی سووره ته که

مامۆستا (ندوی) دوا ی هه لۆیسته کردنی له سه ر ئهو دهزوه ورده ی سووره ته که و، له سه ر دیاری کردنی مه سه له و بابته گشتیه که ی، له ئایه ته کانیشی کۆلیوه ته وه، تا کو ئایه تیکی کۆکه ره وه ی هه موویان بدۆزیته وه، که وه ک گیانیکی سه رتاسه ری به نیو هه ر ئایه تی کدا گوزه ره ده کات، ئینجا ئایه ته که شی دۆزیوه ته وه، که له نیویه سه رهاتی (کابرای خاوهن دوو باخه که) دا و له و برگه یه دایه، که گفتوگۆیه که له نیوان ئهم کابرایه و هاوړی ئیمانداره که ی دا، ئایه ته که ش له سه ر زاری ئهو هاوړی ئیمانداره یه وه ها تووه، که پێی گو تووه: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ...﴾ (الكهف ٣٩)، واته (ئه ری بۆچی تۆ کاتی که ده چیه نیو باخ و بێستانه که ته وه و پێی دلشادو سه رسام ده بیت، نالیت: ماشاء الله، لا قوه الا بالله (ئای خودا چی بۆ فه راهه م هیناوم، به راستی هیه چ هیزوتوانایه کی خۆمی تیدا نیه تنه نا له خودا وه نه بیت).

بێگومان هەر تهنها ئهم کلێلهش (واته) (ماشاءالله) و خواست و فەرهم هینانی خودایی) به جی هینراوه و له کایه دایه و هەر شتی که خودا خۆی خواستی لێ بیته ههرده بیته بیته، ههرشتیکیش خودا خۆی خواستی لێ نه بیته ههرگیز ناشیته بیته، که وابوو ئهوهی خودا خواستی لێ بیته (ماشاءالله) بووه، ئهوهی خواستی لێ نه بیته، نه بووه.

ههروهها هیچ هیزیکیش جگه له هیزی خودا له ئارادا نهوه، هەر هیزیکى دنیاى له خودا دوور کهوتتوو بهر بهر کانی بکات یان له پریازی دادی خودا لایهات، ئهوه هیزیکى فەوتوو له نیۆ چوو، ههمدیسان ههرهیزیکیش کۆمهك له خودا داوا نهکات ئهوه لاوازو تیکچوو، بۆیه تهنیا هیزیک، که به سوودو خیردار بیته، ئهوه هیزیه که کۆمهك و یارمهتی له هیزی خوداوه داوا دهکاتو، به هیزی خوداوه په یهوسته و هەر رووی له قاپی خودایه. دهسته واژهی هەر خواستی خودایه و هیچ هیزیک نه تهنها له خوداوه نه بیته ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ دهبین گیان و گورو تینی ئهم دهسته واژهیه له گشت ئایه تهکانی سووره ته که و له گشت برکه کانییدا دهگه ریت، دهبین ماناکه ی له گشت ئایه تیکدایه، له ئایه تهکانی چیرۆکی (هاوه لانی ئه شکهوت) و چیرۆکی (خاوه نی ههردوو باخه که) و چیرۆکی (موسا له گه ل عه بده پیاو چاکه که) و چیرۆکی (ذو القرنین) دا به دی ده کریت^(۱).

پێناسهی مامۆستا سید قطب بۆ سووره ته که

مامۆستای پێشهوا (سید قطب) هه لۆیسته یه کی نایابی له سه ره تای ته فسیر کردنی سووره تی (کهف) وه پیشان داوه، که تییدا سووره ته که ی ناساندوو وه ئه و بابه ته بنچینه ییه شی دیاری کردوو، که بابه ته فهرعییه کانی پیکه وه ده به ستیته وه، که له گشت ئایه ت و برکه کانیاندا رهنگ ده ده نه وه.

(۱) الصّراع الايمان والمادیة من ۰۰۷۴.

لیره دا پوختهی ئه و پیناسهیهی مامۆستا (سید قطب) دهخینهپروو به و
پێودانگهی بیته سه ره تایه کی را خوشکاری بو لیدوانمان له سه ره چیرۆکه کانی ئه م
سووپه ته. مامۆستای به پێزمان گوتویه تی:

(چیرۆکه کان ئه و ره گه زه ن، که بالی به سه ره که شی سووره ته که دا کی شاهه بو
نمونه له سه ره تاکه یه وه چیرۆکی (هاوه لانی نه شکه وت) دیت دوا ی ئه مه چیرۆکی
(کابرای خاوه ن دوو باخه که) و پاشان ئاماژه یه که بو چیرۆکی (ئاده م و ئیبلیس) و،
له ناوه راستی سووپه ته که شدا چیرۆکی (موسا له گه ل عه بده پیاو چاکه که دا) دیت،
له کۆتاییشدا چیرۆکی (ذوالقرنین) دیت. ئیدی ئه م چیرۆکه نه زۆربه ی ئایه ته کانی
سووره ته که ده گرنه وه. چونکه له کۆی (۱۱۰) ئایه ت له حه فتا و یه ک ئایه تیاندا
ها توه، زۆربه ی ئایه ته کانی تریش تیشک ده خه نه سه ره ئه و چیرۆکه نه، یا خود
له ئاکام و سه ره نجامیان ده کۆلنه وه.

له پال چیرۆکه کانیشدا، هه ندیک دیمه نی قیامه ت باسکراوه، له گه ل باسکردنی
هه ندیک دیمه نی ئه و ژیا نه ی، که بیرۆکه یه ک، یا ن مانایه ک (له سه ره شیوازی قورئان
له گوزارشت به وینه گرتن) وینا ده کات، به لام ئه و ته وه ره بابه تیانه یه ی
سووپه ته که، که بابه ته کانی پیکه وه ده به ستیته وه و سه ره به ندیشی له خولگه ییدا
ده سوپیته وه، ئه مانه یه:

۱- راستکردنه وه ی عه قیده.

۲- راستکردنه وه ی به رنامه ی فیکرو تیپروانین.

۳- راستکردنه وه ی به ها کان به م عه قیده^(۱)

(۱) فی ظلال القرآن / سید قطب (۴: ۲۲۵۶ - ۲۲۵۷).

۱- راستکردنهوی عهقیده:

سه بارهت به راستکردنهوی عهقیده، سه رهتای سووره ته که و کو تاییه که شی برپاری له سه ره ددهن. له سه رهتای سووره ته که وه خودای گه وه فره موویه تی^(۱):

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝ (۱) فَيَمَّا يَلِيْذِرَ بَأْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ (۲) مَّا كَثِيْرٌ فِيْهِ أَبَدًا ۝ (۳) وَيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اتَّخَذَ اللهُ وَلَدًا ۝ (۴) مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُوْلُوْنَ إِلَّا كَذِبًا ۝ (۵) الْكَهْفُ ۝ (۵) لَهُ كُوْتَايِيْ سووره ته که شدا خودا فره موویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ۚ فَنَ كَانَ رَاجِعًا لِّقَاءِ رَبِّهِ ۚ فَلَیْعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا ۝ (۱۱) الْكَهْفُ ۝﴾

هه ره له سه ره به ندی سووره ته که شدا، چه ندان جارو له چه ندين شیوه دا نه م سه له و بابه تی عهقیده ده سنی شان کراوه، بۆ نمونه: له چیرۆکی (هاوه لانی نه شکوه ت) دا نه و لاوانه ی باوه رپیان به خودای په ره رد گاریان هینا وه ده لاین: ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوْبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوْهُ مِنْ دُوْنِهِ ۚ إِلَهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝ (۱۱) الْكَهْفُ ۝﴾. فره مایشتی خوداش له به دوا دا چوونی نه م و ته یه ی لاوه کان و کاروباریان دا هاتوه، که فره موویه: ﴿... مَا لَهُمْ مِنْ دُوْنِهِ ۚ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهِ أَحَدًا ۝ (۱۶) الْكَهْفُ ۝﴾. له چیرۆکی کابرای خاوه ن دوو

(۱) له م (به رایی) یه دا ته فسیری نایه ته کاه نه هینا وه و اتا کوردیه که م نه نووسیوه، چونکه به یارمه تی خودا له یه که مین چیرۆکی نه م به رگه وه چه ند جارێک و اتا ته فسیری نایه ته کانی دیاری کراون. وه رگێت

باخه کهدا، پیاوه باوهرداره کهش له دواندنی کابرا دهییت: ﴿... أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۖ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٣٨﴾ الکهف. له به دواچوون و تیشک خستنه سهر شهو گفتوگۆیه شدا فهرمایشتی خودا هاتوو، که فهرموویه تی: ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ۝٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝٤٤﴾ الکهف. له دیمه نیک له دیمه نه کانی روژی قیامه تیشدا خودا فهرموویه تی: ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَوْبِقًا ۝٥٢﴾ الکهف. له تیشک خستنه سهردیمه نیک تیشدا، خودا فهرموویه تی: ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ آلِهَاتٍ إِنَّا أَعْنَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝١٠٩﴾ الکهف.

٢- راستکردنه وهی بهرنامهی فیکرو تیروانین:

راستکردنه وهی مهنه جی فیکرو تیروانین به پوونی، له به ناشیرین دانانی بانگه شهی موشریکاندا رهنگه داته وه، کاتییک له سههر مهسه لهیه که ده دوین زانیاریان له بارهیه وه نیهو، هیچ به لگهیه کیش له سههر وته کانیان دیاری ناکه نه ههروه ها راستکردنه وهی شه مهنه جه له وه شدا ده رده کهویتی، که مروژ ناراسته ده کات بۆ شه وهی حوکم به پیتی زانیاری خوئی بدات و له وه تیپهر نه بییت، هه مهسه لهیه کیش زانسته و زانیاری له بارهیه وه نه بوو، با بۆ فهرمانی خودای بگه پینیتیه وه. بۆیهش له سههر تهی سووره ته کهدا خودا فهرموویه تی: ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝٤﴾ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ ۝٥﴾ الکهف.

لاوه کانیڤ (واته هاوه لانی نیو نه شکهوت) ده لێن: ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوَلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۖ﴾ (١٥) الکهف. کاتی که ده باره ی ماوه ی مانه وه یان له نه شکهوته که دا له یه کتر ده پرسن، نهو زانیاری یه ته نها بۆ خودا ده گیر نه وه، وه که ده لێن: ﴿... قَالُوا لَئِنَّا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتْمْ...﴾ (١٩) الکهف. له دوو تووی چیرۆکه که شه وه بهر په رچی نه وانه ده در یته وه، که به بی به لکه ده باره ی ژماره ی لاوه کان ده دوین و ده لێن، که گوایه نه و نه ده که سه بوون:-

﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُذِّبُوا وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُذِّبُوا رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامُنُهُمْ كُذِّبُوا قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ (٢٢) الکهف. له چیرۆکی موساش له گه له عه بده پیاو چاکه که دا، کاتی که ده باره ی رازو نه ینی چه ند هه لئس و که وتی که پرسیاری لئ ده کات، که پێی ناخوش بوون، فه رموویه: ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (٨٢) الکهف. له مه شدا مه سه له که بۆ لای خودا ده گیر یته وه.

راستکردنه وه ی به ها کان به پێوه ی عه قیده له چه ندین شوینی هه مه جوړی سووره ته که دا هاتوه و، به ها راسته قینه کان بۆ ئیمان و کاری چاک گیراوه ته وه، به م پێیه به ها زه مینییه دنیایی یه کانیڤ، که چاوان سه رسام ده کات، بچوک ده کاته وه- چونکه هه رش تیکی جوان و سه رسوهر یین بۆ هه لسه نگاندنی مرۆڤ و تاقیکردنه وه یه تی.. به لام کو تایی هه موو شته جوان و سه رنج راکیشه کان له دنیا دا هه ر نه مان و فه وتانه: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (٧) وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا﴾ (٨) الکهف.

په ناگه ی پاریزگاریی خوداش فراوانتره، شه گهر مرۆف له ناچاریدا په نا بیاته نیو
 نه شه کهوتیکی رهقو تهقو تهنگه بهر نهوا زۆرباشتره بۆی.. لاوه کانی هاوه لانی
 نه شه کهوتیش که باوه پریان هیناوه دواى خو دابریانان له گه له کهیان گوتوویانه:

﴿وَإِذْ أَعَزَّلْنَاهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ
 مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرَفَقًا﴾ (١٦) الکهف.

ههروه ها پرووی گوتار (خطاب) یش ناراسته ی پیغه مبهه ﷺ کراوه، تاکو
 بی باکیش بیت له ناست دیارده فریوده رو جوان کراوه کانی دنیاو هاووشینی گه وه
 پیاوان و ده سه لاتداران، که له خودا بی ناگان ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ
 رَبَّهُمْ بِالْغَدُوَّةِ وَالْعَشیِّ ۖ وَیُرِیدُونَ وَجْهَهُ ۚ وَلَا تَعْدُ عِینَاکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِینَةَ الْحَیَوةِ
 الدُّنْیَا وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِکْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَکَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (٢٨) وَقُلْ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْیُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْیُکْفَرْ... (٢٩) الکهف.

له چیرۆکی ههردوو باخه که شدا شه وه پیشان ده دات، که چۆن مرۆفی باوه ردار له
 بهرام بهر مال و سامان و پله و پایه و دنیای نال و الادا شانازی به باوه ره که یه وه
 ده کات و، به (حق) یش پرویه پرووی که سیکی خاوه ن سامانی پی ده بیته وه، که تهواو
 له خو ی گۆراوه و فووی کردۆته خو ی و، شه میش (واته باوه رداره که) به توندی گله یی
 لی ده کات له سهر شه وه ی، کهوا خودای له بیر چۆته وه و به سامان و شتومه کی دنیاوه
 ده نازیست، وه که خودا فهرموویه: ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِی
 خَلَقَکَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاکَ رَجُلًا﴾ (٣٧) لَکِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّیْ وَلَا أَشْرَکُ بِرَبِّیْ
 أَحَدًا﴾ (٣٨) وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتْکَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا
 أَقَلُّ مِنْکَ مَالًا وَوَلَدًا﴾ (٣٩) فَعَسَى رَبِّیْ أَنْ یُؤْتِینِ خَیْرًا مِنْ جَنَّتْکَ وَیُرْسِلَ عَلَیْهَا

لَهُ، طَلَبًا ﴿٤١﴾ الكهف ﴿٤٢﴾

رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ الكهف ﴿٤٧﴾

وَعَدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ الكهف ﴿٩٩﴾

له کۆتایی سووپه ته که شه دا خودا برپار له سهر ئه و رێسایه ده دات، که ئه وانه ی له کارو کرده وه کانیاندا دۆراوترین و زه ره رمه ندرتین که سن ئه وانه ن، که با وه پریان به (به لگه و نیشانه رۆشنه کانی خودا) و به (که پاندنه وه بۆ لای خودا) نه هینا وه، ئه م جۆره که سانه هیچ سه نگ و به ها و قورساییه کیان نیه سه ره پایی ئه وه ش و ابزانن کارو کرداری باشیان نواندوه: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (١٠٣) الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ الْكَهْف ﴿١٠٥﴾

به م ره نگه ش ده بینین ته وه ره ی سووره ته که: (پاستکردنه وه ی بیروبا وه ی) و (پاستکردنه وه ی به نامه ی فیکرو تیروانین) و (پاستکردنه وه ی به ها کان به ته رازووی عه قیده) ^(١) یه جا ئیدی ئه مه سووپه تی (کهف) وه، ئه مه باب ته که یه تی و، ئه مه ش تایبه ته ندیتی یه که ی و، ئه وه ش ده زووه ورده که ی و، ئه وه ش کلیل و، ئه وه ش گیان و کرۆکیه تی.. پاشه که وتبوونی ئه مانه ش له ههر چوار چیرۆکه کهیدا (ها وه لانی ئه شکهوت، خاوه نی ههردوو باخه که، موسا له گه ل (خضر و ذو القرنین) به دی ده کهین.. ده فهرموون ئه وه چیرۆکه کان با هه لۆیسته له ئاستیاندا بکهین و چه ند ساتیک له سایهیدا بژین و، هه ندیک له په ندو وانه کانی وه ربگرین.

(١) سید قطب - فی ظلال القرآن (٤: ٢٢٥٧-٢٢٥٩).

چیرۆکی یه کهم

چیرۆکی هاوه لانی نیو نه شکه وته که

چیرۆکه که له قورئاندا بهم جوړه هاتوه، که خودا له باره یه وه فەرموویه تی:

﴿ أَمَرَحَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَتِنَا عَجَبًا ۖ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا ءَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝ ١٠ فَضَرَبْنَا عَلَى ءَاذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝ ١١ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۝ ١٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝ ١٣ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُو مِنْ دُونِهِ ءِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝ ١٤ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءِلَهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ ١٥ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْأَىٰ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۝ ١٦ وَتَرَى السَّمَاسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَوُورَ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًا مُرْشِدًا ۝ ١٧ وَنَحْشُبُهُمْ آتِفَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ

مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمْلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ
 قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
 لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِرِiquكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا
 فَلْيَأْتِكُمْ بِرِiquٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ
 يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾
 وَكَذَلِكَ أَعَزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ
 يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ
 غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُذِّبَتْ
 وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُذِّبَتْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ
 كُذِّبَتْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرًّا ظَهَرُوا وَلَا
 تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ
 هَٰذَا رَشْدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ الكهف

واته: ئەو پێغه مبه‌ر ﷺ.. ئایا واتن ده‌گه‌یت که هاوه‌لانی نێو نه‌شکه‌وته‌که‌و،
 ئەو تابلۆ به‌ردینه‌ی^(١)، که به‌سه‌ره‌هاتی شه‌وانی له‌سه‌ر نووسراوه‌ته‌وه‌و خراوه‌ته‌

(١) تابلۆ به‌ردینه‌ که (الرقيم) که لی‌ره‌دا بۆمانای وشه‌که (الرقيم) هیناومه، له هه‌مان کاتدا زانایانی
 ته‌فسیر له‌سه‌ر وشه‌ی (الرقيم) گوتویانه (ئەو دۆله‌یه‌که‌ نه‌شکه‌وته‌که‌ی تیایدا بووه‌) گوتراویشه‌ ئەو

بهردهرگای نهشکهوته که، بهلگهیهکی جی سهرسورمان بیت و که له شته گرنگ و سهرسورپهینهکانی تری نیو ئاسمانهکان و زهویدا ههیه، که خودا نهو ههموو مهخلووقات و شته جوربهجۆرانهی نیوان ئاسمانهکان و زهویشی تیاذا دروست کردووه، بهتواناشه لهوه دا، که چهند کهسیک لهخه لکی بۆماوهی پتر لهسی سهد سال له شوینیک داپاریزیت. ئهی پیغه مبهەر ﷺ نهوه بۆ نهو که سانه باس بکه، که پرسپارت لی ده کهن ده ربارهی چهند لاویک کاتیک چوونه ته نیو نهشکهوتیکه وه و په نایان بۆ بردووه له دهست پادشایه کی سته مکارو بی باوه هه لاتوون و گوتوویانه: (خودایه، ئهی پهروهردگاری ئیمه له لایهن خۆته وه سۆزو رهحمهتیکمان پی ببه خشه، که ویسته مه نهیهکانی لیخۆشبوون و ناسودهیی و رزق و رۆزی تیدا بیت، هه رله لایهن خۆشته وه رینمایی یه کی وه هامان بۆ دابین و ئاسان بکهیت که په زامه ندیی تو تیدا به دی بکهین و له دهست بی باوه رپوون ده ربا زین) دواي ئهم نزایه یان ئیمه ش په رده یه کی وه هامان به سهر گوئیاندادا و خهومان لی خستن و ماوهی خهولیکه ستیان له وه نهشکهوته دا چهندین سالی دیاری کراو بژێردرا بووه. دواي نهو سالانه ش له خه وه لمان ساندوون و به خه بهرمان هیناونه ته وه تا کو زانیاری له پیشترمان په یوه ست بیت به راستی وته ی یه کیک له وه دوو تاقمه ی، که وته کی له وه ی راستره له سهر ژماردنی ماوهی مانه وهی لاوه کان له نهشکهوته که دا.. ئهی پیغه مبهەر ﷺ ئیمه هه وال و به سهرهاتی نهو لاوانهت به و راستی و یه قینه وه بۆ ده گیرینه وه، که هیچ گومانیک تیدا نیه.. به راستی نهوان چهند گهنجیک بوون، که باوهریان به خودای پهروهردگاریان هینا بوو ئیمه ش رینمایی و بهرچاو روونیه کی

تابلۆیه که هه ندیک کهس له میللته ی نهو سه رده مه ناوی هاوه لانی نیو نهشکهوته که و به سه رهات و چیرۆکیانی له سه ر نووسیه ته وه گوتراویشه (رقیم) له سه ر کێشی (فعیل) له وشه ی ژماره (رقم) وه هاتووه، که ریشه ی (مرقوم)، وهك (جریمو مجروح)، ههروه ها گوتراویشه (رقیم) شوینی نزیک (تبله) یه له خوارووی (فله ستین).

زیده ترمان پی به خشیبوون تا به هۆیه وه بتوانن ئارام له سهر به جی هیشتنی خاکی گه له کهیان بگرن و به ئاینه که یانه وه هه لێین. ههروه ها سروشتی خۆراگری و دانبه خۆدا گرتنمان پی گه یان دبوون و دلیانمان به جورئهت و بۆیری له سهر دیاریکردنی حق قایم کردبوو، که توانیان به هۆیه وه مانه وه ژيانی نیو ئه شکه وت هه لێژین، ئه وانیش لهو حاله ته دلا قایمی و باوه رداریتیبه به هیزه یاندا گوئیان (بهروه ردگاری ئیمه بهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی یه و جگه له خودا هیچ په رستراویکی دی داوا ناکه یین و نایکه یینه خودای خۆمان، گهر وانه بین ئه وه بێگومان و ته یه کی هێجگار نا راست و پڕ له درۆ و ده له سه مان درکاندوه و ته نه نهت له سنووری ئه وه پهری درۆشدا یه) جاکاتیك ئه م لا وانه له شار ده رده چن، ده لێن : (ئا ئه وه گه له بی باوه رپه که مانه که له جیاتی خودا چهند بتيك ده په رستن و کردو یانن به په رستراوانی خۆیان، ئه ی بۆچی به لگه یان له سهر شیای په رستنیان نیه و بۆچی به لگه ی راست و دروستیان و بیانو و پاکانه ی رۆشن و بی پیچ و په نایان له سهر ره فتاره که یان نیه ئیدی کێ سته مکارتره له و که سه ی، که درۆ و ده له سه ی خستۆته پال خودا به هۆی ئه وه ی هاوه لێ بۆ داده نیئت) (جا مادام ئیوه خۆتان له م گه له بی باوه رپه له په رستراوه کان یان داده پرن و مل به هه ره شه ی پادشای سته مکار ناده ن و ته نها خودا ده په رستن، ئه و په نا به رنه به ر ئه شکه وتی چیا یه ک، که ناوی (ئه نجلۆس) بووه، تا کو خودا سۆزو به زه یی به رفراوانی خۆی بۆ سازو دا بین بکات).

جاکاتیك ئه ی پیغه مبه ر ﷺ تۆ، یا خود هه ر که سه یکی دی بیدیا یه ئه و لا وانه چۆن خه وتوون ده یزانی، که چۆن له ئامیژیکی تۆ که مه ی پارێزگاریی خودا دانو، ئه گهر خۆر له خۆره له لاتوه ده رکه وتایه ئه و به لای راستی ئه شکه وته که دا لارده ببۆه تا کو خۆر لێیان نه دات، له کاتی خۆر ئا و اش خۆره که به لای چه پی ئه شکه وته که دا لای ده دا و تیده په ری تا کو به ریان نه که ویت چونکه ده رگای ئه شکه وته که له پرووی باکووره وه بووه و، به م ره نگه ش تیشکی خۆره که ده که وته سه ر هه ردوو لای

ئەشکەوتەکەو بەریان نەدەکەوتو، ئازاری بەجەستەیان نەدەگەیاندا، ئەوانیش لههۆڵیکی فراوانی ناوهوی بوون. ئەم پارێزگاریەش بۆ ئەوان، لە بەلگە دیارەکانی توانا و قوودرەتی خودایە، هەرکەسیکیش خودا رێنمایی ئیمانی پێ بدات (وەك هاوەلانی نیو ئەشکەوتەکە، کە بەهۆی خواستی خۆیان لەئیمانداریتی و رەتکردنەوی زولم و کفر) خودا رێنمایی پێ گەیاندا، هەرکەسیک ئاوابێت، ئەوا خوداش رێی راستی پیشاندەدات و جێگیر و دامەزراوی دەکات. خۆ هەرکەسیکیش بەهۆی سەرکێشی و بەدکاریی خۆیەو خودا گومرای بکات، ئەوا سەرخەرو پێی پیشاندەریکی نابێت.

تۆ کاتێک لاوه خەوتوو کانت دەبینی، واتە زانی بیدار و بەخەبەر، ئەمەش بەهۆی ئەوەی چاوەکانیان کرابوونەو بەزۆریش هەڵدەگێڕانەو، ئەو بوو ئێمە لەکاتی ئەو خەوتنەیاندا بەملاولایاندا هەڵماندەگێڕانەو و دەماخستنه سەر لای راست و سەر لای چەپیان. (ابن عباس) گوتویە: (ئەگەر ئەوان بەملاولادا نەخرانیەو راست و چەپیان پێ نەکرایە، ئەوا زەوی لاشەیان دەخوارد)^(۱). سەگەکشیان هەردوو قوڵی لەسەر زەویی حەوشە ئەشکەوتەکە درێژکردبوو، وەك ئەوان خۆی هەڵدەگێڕایەو بە باری لاشە خۆی دەگۆڕی و وەردووچاویشی کراو بوون. خۆ ئەگەر تۆ بۆیان پڕوانیایە، ئەوا لەترسان راتدەکرد و لەو دیمەنەیان زۆر دەترسایت و ترسو بێمێکی زۆر دڵدادەگرتیت، چونکە خودا سام و هەبەتیکی وەهای پێ بەخشیبوون، تاكو هیچ کەسیک نەتوانیت بەلایان دا بچیت. خوداش وەها پاراستنی، کە هیچ کەسیک غیرەتی لێ نزیك بوونەو یانی نەبوو. پاشان دواي ئەوەی ماوێهەکی زۆر خەواندەمان، لەو خەو هەلمان ساندنەو ئەوانیش تەماشای یەکتریان دەکرد و دەربارەي حالی خۆیان و ماوێ مانەوێ نیو ئەشکەوتەکیان پرسیاریان لەیەکتەر دەکرد، ئەو بوو یەکتێک لەخۆیان گوتی: (ئەری ئێو چەندێک

(۱) پڕوانە (مختصر تفسیر الطبری) لابی یحیی بن صمادح التجیبی. (وەرگیر)

لەم ئەشكەوتەدا خەوتوون؟! ھەندىكىيان گوتيان : (رۆژنىك يان ھەندىك لەرۆژنىك تىيدا ماوينەتەو) ھەندىكى تریشيان گوتيان (خوداى پەرورەدگارتان خۆى دەزانىت چەندە ماونەتمەو. ئىستاش برسيمان بوو ەيەكىكتان بنىرن با بەم دەرھەمانەى، كە پىمانە بچىت بۆيازارو پاكترين خۆراكمان بۆ بکړیتو كە چوو بۆ ناو خەلكەكەش با بەھىمنى و نەرمونيانى سەودا لەگەلياندا بكات و بەھىمنى بەرپىگادا بروت تاكو هېچ كەسكە ھەستى پى نەكات، كە كىيەو لەكوپو ھاتوو!!

چونكە ئەگەر كافران شوینەكەتان پى بزائن و بیدۆزنەو زەفەرتان پى دەبەن و بەردبارانتان دەكەن و دەتانكوژن، يان ناچارتان دەكەنەو بۆ ئەو ەي پەپرەوى دینە نابەجى كەى خۆيان بكەن و گەر واش بكەن ئەوا ھەرگىز بەسەرفرازى و رەزامەندىي خودا ناگەن و ھەرگىز بەھەشتى خودا و ژيانى ھەمىشەىي نىو بەھەشتتان دەسگىر نايىت). ئىمە بەم رەنگە (وەك چۆن بەخەبەرمان ھىنان) كۆمەلەكەى ترمەن لە خەلكى لەو ە ئاگاداركردەو كەوا ئەوانەى گومانيان لەسەر زىندووكردەو ەي مردووان ھەيە بابزائن، كە بەلئىنى خودا راست وھەقەو ھەر بەدى دىت وھەر زىندوو دەكرىنەو ە قىامەتیش كاتى خۆى دىت وگومانى تىدا نىە، جا ئەو كەسانەى لەشارەكەدا بوون ناكۆكى و مشتومرى بىروپايان لەنىواندا پەيدا ببوو، ھەندىكىيان گومانى تىدا ھەبوو بەدوورى دەگرت، ھەندىكى تریشيان واى بۆ دەچوون گوايە تەنھا رۆحەكان زىندوو دەكرىنەو ە لاشەكان لەخاكدا دەپزىن.. ھەندىكىيان دەربارەى لاو ەكان، كە لەدوايىدا لە ئەشكەوتەكەدا مردن) گوتيان: (ساختمانىك لەسەرگۆرەكانيان دروست بكەن، خودا خۆى زانايە لەكاروبارياندا، ھەندىكى تریشيان، كە حاكمان بوون دەسەلاتيان لەكاروبارى لاو ەكان و ناوچەكەدا ھەبوو گوتيان: (برىار دەدەين، كە مزگەوتىك لەسەر گۆرەكانيان دروست بكەين تاكو بەندايەتى بۆ خودا تىدا بكړیت.

جائهی پیغه مبهەر ﷺ له سهردهمی تۆشدا کهسانیک هه‌نو ده‌رباره‌ی ژماره‌ی هاوه‌لانی نیو شه‌شکه‌وته‌که‌ پرسیاری هه‌مه‌ جوړ ده‌که‌نو له‌خۆیانوه‌ ژماره‌یان بۆ داده‌نن هه‌ندیکیان ده‌لێن (لاوه‌کان پینچ که‌س بوون شه‌شه‌میان سه‌گه‌که‌یان بووه‌) نه‌م وتانه‌شیان هه‌ر له‌گومان بردنه‌وه‌یه‌ وله‌خۆیانوه‌ باس له‌ نادیار ده‌که‌ن. هه‌ندیکی‌تریشیان ده‌لێن: جه‌وت که‌س بوون و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یان بووه‌. جاتۆش ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ مشتومڕ له‌گه‌لێاندا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌و کاروباری لاوه‌کان مه‌که‌ ته‌نها به‌وه‌نده‌ نه‌بی‌ت، که‌ بۆمان گێڕایته‌وه‌، هه‌روه‌ها پرسیار له‌م باره‌یه‌وه‌ له‌ هیچ که‌سی: له‌وانه‌ مه‌که‌، که‌ ده‌رباره‌ی ژماره‌یان مشتومڕ ده‌که‌ن. ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ فه‌رمانیشت پێ ده‌که‌ین، که‌ ده‌رباره‌ی هیچ کاریک، که‌ سه‌هینی ده‌یکه‌یت مه‌لێ (سه‌هینی ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م) به‌لکو ئه‌و ڕسته‌یه‌ت بلکینه‌ به‌ (ان شاء الله) وه‌و به‌لێ (ئه‌گه‌رخوا خواست و ئیراده‌ی له‌سه‌ربوو سه‌هینی ئه‌و کاره‌تان بۆ ده‌که‌م) هه‌رکاته‌یکیش له‌بیرت چوو، که‌ به‌لێت (ان شاء الله) و پاشان له‌دواییدا بیرت که‌وته‌وه‌ ئه‌وا بیلێره‌وه‌و به‌لێ ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا﴾ (٣٤)

الکھف﴾، واته‌ (به‌لێ تکاکارم خودا رینماییم بکات بۆ پرکردنه‌وه‌ی ئه‌و پێوستیه‌و بۆ پێکانی ئه‌و راستیه‌ی، که‌ به‌لێنم پێدابه‌وون له‌سه‌ر گه‌یاندنی به‌ ئێوه‌و پێم راگه‌یاندن که‌ (انشاء الله - به‌خواستی خودا) ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م.

لاوه‌کان ماوه‌ی سێ سه‌دو نوو ساڵ به‌زیندوویی و به‌خه‌وتوویی له‌ شه‌شکه‌وته‌که‌یاندا مانه‌وه‌ (هه‌ندیک له‌ زانایان گووتویه‌نه‌، که‌ سێ سه‌د سالی هه‌تاوی (شمس) به‌رامبه‌ر به‌ سێ سه‌دو نوو سالی مانگی (قمری) ماونه‌ته‌وه‌. تۆش ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ به‌لێ (خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌ی چه‌نده‌ ماونه‌ته‌وه‌و زاناته‌ره‌ له‌وکه‌سانه‌ی، که‌ رێی جوړاو جوړیان له‌سه‌ر ماوه‌ی مانه‌ویه‌یان ده‌رپریه‌وه‌، خوداش پێشتر ئه‌و ماوه‌یه‌ی دیاری کردوه‌، چونکه‌ په‌یه‌سته‌ به‌خۆیه‌وه‌و ده‌زانیت له‌ بارودۆخی خه‌لکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا چی دیاره‌و چی نادیاره‌ ئای به‌راستی خودا

چهند بیناو بیسه ره، هیچ شتێك له چوارچێوهی بینایی و بیستنی خوادا ده رناچێت. خه لکیی سهر زه ویش و مه خلوقاتێ ئاسمانه کانیش هیچ خاوهن و سه ره رشتیارێکیان جگه له خودا نه و هیچ که سیکیش به شداری حوكم و بریاره کانی خودا نه). تا ئێره تهفسیریکی ئایه ته کانی (۹-۲۶) بوو، که ئهم چیرۆکه ده گیرنه وه.

کورتیهی چیرۆکه که له پێی گیرانه وهی قورئانه وه

ئیمه له پێی گیرانه وه قورئانه که وه له چیرۆکی هاوه لانی ئه شکه وت ده کۆڵینه وه، به هیچ شیوهیه ک پروو ناکهینه ده قه ئیسرا ئیلیه کان چ له رپوایه وت و ته و به سه رهاته کانیشیان بێت، که چهند میژوونوس و راشه کاریکیش هیناویانه ته وه. چونکه ئهمه ئه و مه نه ده جه دروستیه له مامه له له گه ل چیرۆکی پێشیننه کاند، وه ک چۆن قورئان خستویه تیه به رچاومان و که خۆشان ئاوا پێی قایل بووین.

هاوه لانی ئه شکه وته که کۆمه له لاویکی باوه رهین به خودا بوون ئهم کۆمه له لاوه ش ژماره یان (وه ک له قورئاندا ئاماژه ی پێ کراوه) هه وت که س بووه. دیاره هیچ زانیاریه کیشمان له سه ر ناوه کانیان و کاره کانیان و ئه وشاره ی تییدا بوون و، ئه و پادشایه ی له سه ر ده میدا ژیاون و، ئه و ئاینه ی پهیره و بیان کردووه، ئه و ئه شکه وته ی په نایان بۆ بردووه، نه. ئهم لاوه باوه ردارانه هه لۆسته یه کیان بۆ لیکۆڵینه وه و تیپوانین ته رخان کردووه، ئه نجامیکی بنه بر (قاطع) یان لێوه ده رهاویشتووه، ئه وه یه که بێگومان خودا هه ر ته نها خۆی په روه ر دگاری جیهانیانه و، ئه وانیش ته نها باوه ر به خودا ده هیئن و جگه له خودا هیچ شتێکی تر نا په رست.

بێگومان زانیویشیان به که گه له که یان بێ باوه رن، چونکه غهیری خودایان په رستووه ئهم کفه ر بێ باوه ری یه شیان سته م و درۆ هۆینه وه ی بوختانی بۆ به دیهێنان، جا کێ سته مکار ته له و که سه ی، که درۆ ده له سه له سه ر خودا

دههۆنیتتهوه؟ هه‌لۆیستی ئهم لاره باوه‌ردارانەش بیرکردنەوه بوو له‌پێگه چاره‌یه‌ك بۆ ئهو قۆناغه، رێگه چاره‌كەشیان له خۆدایراندای بینیه‌وه بۆیه‌ بریاریاندا، خۆیان له گه‌له‌که‌یان دابهرن، چونکه‌ خۆیان باوه‌ردارن و گه‌له‌که‌شیان کافرن، له‌بهر ئه‌وه هه‌یچ بوارێک بۆ پێکه‌وه ژيان له‌گه‌ڵیاندا نه‌ماوه ئه‌وه بوو له‌شاره‌وه به‌ره‌و چیاکان ده‌رجوون و بریاریاندا په‌نا به‌رنه‌بهر ئه‌شکه‌وتی‌ک له‌ چیایه‌ك دا...

داواشیان له‌ خودا کرد، که ره‌حمی به‌رفراوانی خۆی له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌دا پێ‌بگه‌یه‌نیت. خوداش به‌دهم داواکه‌یان‌ه‌وه هات و نزای گه‌را کرد و ره‌حمه‌تی خۆی له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌دا بۆ ناردن، ئه‌وه‌بوو خودا کاره‌که‌ی بۆ ئاسان کردن وه‌هموو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کیشی بۆ به‌یده‌ست کردن و فره‌مانی به‌ خۆرکرد، که به‌رجه‌سته‌یان نه‌که‌ویت، تاکو ئازاریان نه‌دات. ئه‌وه‌بوو له‌کاتی به‌یانیاندا خۆر له‌سه‌ر جه‌سته‌یان‌ه‌وه به‌لا‌پیی ره‌ت ده‌بوو به‌لام نه‌ده‌که‌وته سه‌ریان له‌کاتی ئیوارانیش دا به‌م ره‌نگه‌ به‌لا‌ری به‌سه‌ریاندا ره‌ت ده‌بوو لێی نه‌ده‌دان. ئه‌وانیش له‌بۆشایی یه‌کی ناوه‌راستی ئه‌شکه‌وته‌دا بوون یه‌کێک له‌ به‌لگه‌ رۆشنه‌کانی خودا له‌سه‌ریان له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا ئه‌وه‌بوو چاوه‌کانیان کرابوونه‌وه، بۆیه‌ هه‌رکه‌سه‌ی: سه‌یری به‌کردنایه‌ وای ده‌زانی بێدارو به‌خه‌به‌رن و سه‌یری ده‌که‌ن که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا خه‌وتوو و پالکه‌وتوو بوون. جا بۆ ئه‌وه‌ی زه‌ویش له‌ش و لاریان نه‌خوات، خودا جارێک له‌سه‌ر لای راست دایده‌نان و، جارێکی تریش به‌لای چه‌پیان دا هه‌ڵیده‌گه‌ڕانه‌وه.

ئه‌وان سه‌گه‌ی خۆشیان له‌گه‌ڵ دابوو که له‌به‌رده‌م ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ دانیشته‌بوو هه‌ر دوو قۆڵی بلا‌و کردبۆوه‌وه، وه‌ك شێوه‌ نووستنی ئه‌وان نووستبوو، جا بۆ ئه‌وه‌ی له‌کاتی پالکه‌وتن و نووستنیاندا هه‌یچ که‌سه‌ی نه‌ستدێ‌ژێیان نه‌کاته‌ سه‌ر، خودا ترس و بیمی خسته‌بووه‌ دڵی هه‌رکه‌سه‌یه‌که‌وه، که بۆیان ده‌روانی و ترسه‌که‌ش به‌شێوه‌یه‌ك بوو، که ئه‌و که‌سه‌ی بۆی بروانینایه‌ خه‌را پرووی وهرده‌گه‌را و هه‌ڵده‌هات و ترسیکی زۆری لێ ده‌نیشت.

ئەو لاوانە لە نووستنیکێ درێژخایەندا بوون و سێ سەدو نۆ ساڵ لەو حالەدا مانەوه.

دوای ئەوماوەیەش خودا لە خەوه کەیان بیداری کردنەوه، ئەوانیش پرسیاریان لەنێوخۆیاندا لە یەکتەر دەکرد لەسەر ماوەی نووستنە کەیان و لە مەزەندە کردندا بیروپرای جیاوازیان هەبوو، هەندیکیان دەیانگوت کە: (ماوەی پۆژیک، یان هەندیکێ ماوە پۆژ خەوتوون)، بەلام زۆر لەوێان نەکۆلییەوه، چونکە زانیارییان لەبارەییەوه نەبوو، بۆیە زانیارییە کەیان بۆ خودا گەڕاندەوه و گوتیان (خودای پەروردگارتان زانایە لەوهی چەند ماونەتەوه)، بەلکو بایەخیان بەکاری گرنگتر داو، یەکی: لەخۆیان بەوه پاسپارد، بچیت بۆ شارەکهو ئەو پارەییە پێیان بوو پێیانداو داویان لێکرد خۆراکیکیان بۆ بکپێ تابییخۆن، داواشیان لێکرد خواردەمەنیەکی خۆش و لەلای پێداویان بۆ بکپێت. هەروەها نامۆژگارییان کرد، زۆر وریاو چاپووک و ئاگادار بیت نەبادا کە سێک لەکاری بەناگا بیتو، با کەشیش هەستی پێ نەکات، چونکە ئەوان لەگەڵ کەیان دەترسانو، ئەگەر بە مەسەلەییە کەیان بزانیایەو شوێنە کەیان بۆ دەرکەوتایە ئەوا دەیانکوشتن، یان تووشی بەلایان دەکردن و ایان لێدەکردن لە ئاینە کەیان هەلگەڕێنەوه و بیانگێڕنەوه بۆ سەر شیرک و هاوێڵ بۆ خوا دانان.

ئەو کەسە پاسپێردراوەش چووه نێو شارەو تاکو خواردەمەنییان بۆ بکپێتو، سووریش بوو لەسەر ئاگاداریبوون و وریایی و خۆ حەشاردان، بەلام خودا خواستی لەسەر کارێکی تر هەبووه، خواستی خودا وابوو ئەمان بکات بە بەلگەو نیشانیە ک بۆ تواناو قودرەتی خۆی لەسەر زیندووکردنەوه. ئەوه بوو راستی مەسەلەیی ئەم لاوانە دەرخواست و بەگەڵ کەیان ناشنای کردنەوه، بەلام گەلی ئەو سەردەمە (واتە دوای تێپەربوونی ئەو سێ سەد ساڵ) گەلیکی باوەرداریبوون و باوەریان بەخودا هێنا بوو، چونکە ئەو ئەو کافرو بی ئیمانەیی ئەوسا نەما بوون، کە لاوەکان لە دەستیان

هه‌لاتبوون و چووبوون نێو نه‌شکه‌وته‌که، به‌لکو دواى به‌خه‌به‌رهاتنه‌وه‌یان (نه‌وه‌یه‌کی ئیماندار و باوه‌ڕه‌یت به‌خودا) هاتبوون کایه‌وه‌ جا کاتێک دانێشتوانه ئیمانداره‌کانی ئهو شاره‌ پیاوه ئیمانداره‌که ده‌بینن دواى ده‌که‌ون تا نه‌شکه‌وته‌که‌و کاتێک ده‌گه‌نه نه‌شکه‌وته‌که هه‌رحه‌وت لاوه ئیمانداره‌که ده‌بینن، که‌وا (مردوون). ئهم جاره‌یان به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی و راسته‌قینه‌ مردوون.

ئینجا ده‌رباره‌ی پڕۆشووینی به‌خاک سپاردنیان بیروپرای جیاوازو ناکوکیان له‌نیواندا دروست ده‌ییت، پێیسته چیان لێ بکه‌ن؟!

له‌باره‌یه‌وه هه‌ندیکیان ده‌لێن: (ساختمانیکیان له‌سه‌ر دروست بکه‌ن، خودا خۆی زانییه‌ له‌ کاروباریان، به‌لام حاکم و کاربه‌ده‌سته‌کانیان پڕیاریندا، مزگه‌وتیکیان له‌سه‌ر دروست بکه‌ن. ئهم پڕیاره‌ش نه‌غامدراو مزگه‌وته‌که له‌سه‌ریان له‌به‌رده‌م ده‌رگای نه‌شکه‌وته‌که دروستکرا. به‌م په‌نگه‌ش لا‌په‌ڕه‌یه‌ک له‌ لا‌په‌ڕه‌کانی باوه‌ڕداریتی و دڵسۆزی و نه‌ویستن له‌ دنیا‌داو په‌نا‌برده‌ به‌خودا پێچ‌رایه‌وه‌وه، به‌سه‌رهاتی هاوه‌لانی نیو نه‌شکه‌وته‌که بو‌ه‌میشه‌ مایه‌وه‌وه هه‌موو خه‌لکی و شوێنکه‌وتوانی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان به‌رده‌وام به‌یه‌کتری ده‌گه‌یه‌نن، باوه‌ڕدارانی‌ش لێی را‌ده‌می‌نن و هه‌لۆیسته‌ی له‌به‌رده‌مدا ده‌که‌ن، تا‌کو چه‌ند وانه‌یه‌کی له‌باره‌ی باوه‌ڕ و دڵسۆزی و جێگیربوون له‌سه‌ر پێی پاسته‌وه‌ لێ وهرگرن.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه ته کان

(ابن هشام) له ژياننامه (سیره) دا ئهوهی گیراوه تهوه کاتی که فیکریی نێوان پیغه مبهری خودا ﷺ و (قورپهیش) له (مه که که) دا توندو دژوارتر بووهوه، قورپهیشیه کان داوای کۆمه کیان له جووله که کانی نێو (مه دینه) کرد، ئهوه بوو (نضری کورپی حارث) و (عقبه ی کورپی و معیط) یان بۆ لای زانایانی جووله که نارد تا کو پرسیاریان ده رباری پیغه مبهر ﷺ لی بکه ن. ئهوانیش هاتنه لای جووله که کان و پێیان گوتن: (ئێوه خاوهنی تهورات) ن و هاتووین هه و ئالمان ده رباره ی هاو پێکه ی خۆمان (واته محمد ﷺ) پێ بدهن). .. زانایانی جووله که ش پێیان گوتن: (له سێ رووه وه پرسیار له و هاو پێه تان بکه ن، ئێمه ش سێ فهرمانتان پێ ده ده ی ن، جا ئه گه ر ده رباره ی ئه وسێ فهرمانه، وه لām و هه وائی پێدان ئه وه دیاره پیغه مبه ری که ره وانه کراوه، خۆ ئه گه ر هه وائی پێ نه بوو، ئه وه پیاوی که قسه هه لبه سته و له خۆیه وه ده دویت. جا ئێوه ش بزانی بیرو پای خۆتان چۆنه:

۱- ده رباره ی چه ند لاوی که پرسیار لی بکه ن، که له یه که م سه رده مدا رۆشتوون و داخۆ مه سه له که یان به چی گه یشتووه، چونکه به راستی ده نگوباسی که سه رسو په ی ن له مه ر ئه و چه ند لاوه وه هه یه!!

۲- ده رباره ی پیاوی که گه ری ده پرسیار لی بکه ن که له گه ران و هاتو چۆی نێو دنیا دا سه ران سه ری خۆ ره لاتی زه وی و سه ران سه ری خۆ رئاوای پریوه و داخۆ هه وائی چه!!

"ده رباره ی گیان (رۆح) یش پرسیار لی بکه ن"

ئهوانیش (واته ئه و دوو نێر دراره) هاتنه وه بۆ لای قورپهیش و گوتیان (ئه ی کۆمه لی قورپهیش ئێمه هه وائی یه کلا که ره وه ی کێ شه ی نێوان ئێوه و (محمد) مان بۆ هینا ونه ته وه، که زانایانی جووله که تی گه یاندووین و فهرمانیان پێ کردین پرسیار

له محمد ﷺ له سهر چهند شتیك بكهین ئهوانیش هاتنه لای پیغه مبهری خوداو ﷺ
 گوتیان: (ئه‌ی محمد ﷺ هه‌والمان پێ بده له‌سهر چه‌ند لاویك، كه له‌سهرده‌می
 یه‌كه‌مدا ژیا‌ون و رووداویکی سه‌یرو سه‌رسو‌رپه‌ینیان هه‌یه، هه‌والی‌شمان له‌سهر
 پیاویکی گه‌ڕیده پێ بده، كه سه‌رانسه‌ری خۆره‌ه‌لات و خۆرئا‌وای زه‌ویی گه‌راوه،
 ئینجا هه‌والمان له‌سهر رۆح پێ بده ئاخۆ چی بێت!!)

پیغه مبه‌ری خوداش ﷺ له‌وه‌لامیان فه‌رمو‌وی: (سه‌بینی هه‌والی ئه‌و
 مه‌سه‌لانه‌تان پێ ده‌ده‌م كه پرسیا‌ریان له‌باره‌وه ده‌که‌ن: به‌لام پیغه مبه‌ر ﷺ له‌و
 وه‌لامه‌یدا ئه‌گه‌ریکی وای جیا‌نه‌کرده‌وه، كه بلیت (ان شاءالله) (ئه‌گه‌ر خودا
 بیکات)، واته (ان شاءالله)ی له‌گه‌ڵ وه‌لامه‌که‌یدا نه‌گوت. کاتی: سه‌بینی داها‌ت
 (جبریل) وه‌لامی بۆ نه‌هیناو، ئیدی پا‌زده شه‌و به‌بێ سرووش (وحی) مایه‌وه
 خه‌لکی (مه‌که‌که‌)ش ده‌نگوباسی خراپیا‌ن بلا‌وکرده‌وه گوتیان: (محمد ﷺ به‌ئینی
 سه‌بینی پێدا‌ینو، که‌چی وا ئه‌م‌رۆ پا‌زده شه‌و تپه‌په‌ری هه‌والی له‌سهر ئه‌و
 مه‌سه‌لانه پێ نه‌گه‌یا‌ندین پیغه مبه‌ریش ﷺ به‌ دوا‌که‌وتنی سرووش د‌لته‌نگ بوو، و
 گران‌بو له‌سهری له‌و رووه‌وه بۆ خه‌لکی (مه‌که‌که‌) بدو‌یت.

د‌وای ئه‌و پا‌زده رۆژه‌ش (جبریل) به‌ سووره‌تی (که‌هف) وه‌هات بۆ لای و تپیدا
 گله‌یی یه‌کی سووکی له‌سهر د‌لته‌نگ بوونی بۆیا‌ن ت‌ی دا‌یه‌و، هه‌روه‌ها وه‌لام
 هه‌والی ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی لاوه‌کان و پیا‌وه‌گه‌رۆکه‌و، گیا‌ن (رۆح) تپدا‌یه^(١).

زانایانی ته‌فسیریش وه‌ک (طه‌ری و سیوطی و شوکانی و ابن کثیر) ئه‌م
 رپ‌وایه‌تانه‌یان به‌شی‌وه‌ی (م‌أثور)^(٢) له (ابن اسحاق) وه‌هینا‌وه‌و، له‌ویشه‌وه (ابن
 هشام) رپ‌وایه‌ته‌کانی ژیا‌ننامه (سیره‌)ی وه‌رگرت‌وه.

(١) الروض الانف - شرح السيرة النبوية (٣: ١٢٨-١٢٩).

(٢) - م‌أثور - ئه‌و فه‌رمووده گ‌ی‌را‌وه‌یه‌یه‌ که د‌وا‌یه‌کان (خلف) له‌پ‌ێشینه‌کان (سلف) وه‌ه
 وه‌ریان‌گرت‌وه. - وه‌رگ‌یر -.

چەند ھېتايو ئامازەيەك لەم رووداو ھەو

كاتيڭ لىم رېۋايەتە ورد دەيىنەۋە، چەند ھىماو نىڭاۋ ئامازەيەك دەردىن،
ۋەك:-

۱- ئارەزووی قوپرەیش لەدروست کردنی گومان لەدژی پیغەمبەری خودا ﷺ
هەروەها لە بەکارهێنانی هەر ئامرازێک بۆ وەستان بەرپوویداو نەهێشتنی
بلاو بوونەوهی بانگەوازە کەیی.

۲- پشت به ستنی قورەيش به هۆزو تيره کانی دی له بهرەنگاری پیغه مبهری خوادا ﷺ، ئەمەش هیماو دەلالەتە لەسەر توندو تیژی و درنەدیی و سهختی ئەو جەنگە که دهیانگیڤا.

۳- بېنگومان جووله که کانیش مه ترسیدارترین خەلک بوون لەسەر بانگه‌وازی حەق، هەروەها سەر سەخت ترین دوژمنی ئەم بانگه‌واژەن و زۆرترین ئارەزوویان لە رێشە کێشکردنیدا هەیە، هەر بۆیەش قورپەش پەنایان بۆ بردن لەدژایەتی کردنی پیغەمبەری ﷺ خوادا ﷻ ئەم دوژمنایەتی یە توندی جووله‌کەش لەبەرەمبەر ئیسلام و موسلماناندا تائەمڕۆش هەیە و بەردەوامو هەمیشەش لەسەردەمی پیغەمبەرەو ﷺ تا کاتی ئێستامان و، تا هەتاهەتایە هەردەم ئێست.

۴- به‌راستی جووله‌که‌کان مامۆستایانی به‌دکاری و، زانیانی ناهه‌ق و پیشه‌وایانی تاوان و شیواندن و، شه‌یتانه مروّیه‌کانن، واته شه‌وانن که‌خه‌لگانی ناله‌باری تر په‌نیان بۆ ده‌بن تا‌کو ده‌رسیان له‌لا بھۆتین و لیئانه‌وه فیژین و سوود له‌ زانست و زانیاری یه‌کانیان وه‌ریگرن و، کار به‌ بیروپاکانیان بکه‌ن و په‌یره‌ویی زانیاری و ئامۆزگارییه‌کانیان بکه‌ن. شه‌وه بوو پیشه‌وایانی قورپیش له‌زانیانی جووله‌که‌وه فیژری زانیاری ده‌بوون و له‌به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خرادا ﷺ ده‌رسیان له‌وانه‌وه وه‌رده‌گرت.

ههروهها بهردهوام جووله که کان چاوگێک بوون بۆ کافران و کهسانی دژی ههق و، تاوانباران و تێکدهرو بهدپهفتاران.. لهم رووهشوه ههه خودی جووله که کان ههه چهنديکیان له زانست و زانیاری ههه بوویت بۆ ئهوهی خه لکی پی فیزی خراپه و ناههق و تاوان و بهدکاری بکهن، تهه رانیان کردوه و درییان نه کردوه. بهراستی ئه مهش په یامی کی پیسی جووله کانه یه و، پیشره وایه تیه کی جووله کانه شه له خراپه و ناههقی و تاوانکاریدا.

۵- بیگومان جووله که کان مه بهستیان تاقیکردنه وه ی پیغه مبهه بهوه ﷺ له کاتی که ئه وه سی پرسیاره یان به قورپه شدا ئا راسته کردوه، پیغه مبه ی خوداش ﷺ تاقیکردنه وه یه کی سهخت و دژواری نه نجام داوه، چونکه پازده رۆژ چاوه روانی کردوه تا وه لایمی له لایهن خوداوه بۆهاتوه.

۶- بیگومان پیغه مبهه به ﷺ وتی (ان شاء الله) ی له بیرچوه له کاتی که به ئینی به گه له که ی نه داو، له سهه نه وه ی، رۆژی دواتر (سبه نی) وه لایمی پرسیاره کانیان پی بگه یه نیت، دیاره خوداش وانه یه کی کاریگه ری به پیغه مبهه که ی داوه (وهک چون هه مان وانه ی به ئیمه ش گه یاندوه) وانه که ش ئه وه یه پازده رۆژ سهروه ی (وحی) ی لی دواکه وت، سه ره پایی ئه وه ی زۆر زۆر پیوستی پی بوو، سه ره پایی ئه وه ش له بهردهم تاقیکردنه وه یه کی سهختوگران بوو، پاشان سه ره پایی ئه وه ی ده بویه وه لایمی چهنه پرسیاریکی قورسی جووله که کان بداته وه.

۷- بیگومان دواکه وتی سهروه ی له پیغه مبهه به ﷺ بۆ ماوه ی پازده رۆژو له و ماوه یه شدا هه موو رۆژیک قورپه شیه کان بچه لای و داوای هه والۆ وه لایمی مه سه له کانی لی بکه نو، هه موو جاریکیش پیغه مبهه به ﷺ له وه لایماندا بهه رمویت:- (هیشتا وه لامه کهم بۆ نه هاتوه)، به لگه یه کی روون و ناشکرایه له سهه نه وه ی که: "قورشان له لایهن خوداوه نیردراوه، نهک له لایهن (عهمد) خۆیه وه ﷺ چونکه نه گه ر قورشان له لایهن عهمد ﷺ خۆیه وه بوویه، ناتاجی به و

چاوه‌پروانیه نه‌ده‌بوو و، ده‌سبه‌جی وه‌لامیی ده‌دانه‌وه‌و ده‌شیدایه پالّ خودا (والعیاذ باللّٰه).. بۆیه ده‌سته‌وسان بوونی له وه‌لامدانه‌وه‌دا سه‌ره‌پایی پیوستیه‌کی فره‌ی پییشی و، چاوه‌پروانی کردنی هاتنی سرووش له ئاسمانه‌وه‌و، خه‌مباربوونی بۆ دواکه‌وتنی سرووش و، ته‌نگه‌تاو‌بوونی به قسه‌و ده‌نگ و باسی موشریکان، هه‌موو نه‌مانه هی‌ماو ده‌لاله‌تن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که (قورئان فره‌مایشتی خودایه).

چهند وشه‌یه‌کی گرانی نیو ئایه‌ته‌کان^(۱).

۱- الْكَهْفُ : ئەشکه‌وتیکه له‌چیدا

۲- وَالرَّقِیمِ : به‌ردیکی ته‌خت و ریکه که به‌ژماره ناوه‌کانی هاوه‌لانی نیو ئەشکه‌وته‌که‌ی له‌سه‌ر نووسراوه‌ته‌وه‌و، خراوته سه‌رده‌رگای ئەشکه‌وته‌که.

۳- فَضَرَبْنَا عَلَىٰ عِزِّهِمْ : وامان لی‌کردن ب‌خه‌ون.

۴- شَطَطًا : ناهه‌ق و پوچه‌ل.

۵- يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم : په‌روه‌ر‌د‌گارتان سۆزو به‌زه‌یستان بۆ دابین ده‌کات.

۶- مَرَفَقًا : ئه‌وه‌ی به‌کاری دیتن وه‌ک ئامراز بۆ‌سوود لی‌وه‌ر‌گرتن له‌گوزه‌رانتاندا.

۷- تَزَوُّرٌ : له ئەشکه‌وته‌که لاده‌دات و لی‌وه‌ی لاره‌ده‌یته‌وه.

۸- تَقْرِضُهُمْ : لی‌یان لاده‌دات و لی‌یان دوور ده‌که‌وتته‌وه.

۹- وَهُمْ فِي فَجْوةٍ مِّنْهُ : له پانتاییه‌کی نیوه‌پاستی ئەشکه‌وته‌که‌دان.

(۱) هه‌رچه‌ند واتیده‌گه‌م له‌م ده‌قه‌ی ته‌رجه‌مه کوردیه‌که‌دا ئه‌م بر‌گه‌یه‌ی مانا‌کردنی چهندو وشه‌یه‌کی گران هی‌نده پیوست نه‌ییت، به‌لام وه‌ک نه‌مانه‌تیک‌ی کاره‌که‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نووسه‌ر دیاری کردووه منیش ته‌رجه‌مه‌ی ماناو رافه‌کانی ئه‌وم کردووه. (وه‌ر‌گێڕ).

- ۱۰- بِالْوَصِيدِ : پيش ده رگاکه.
- ۱۱- بَوْرِقِكُمْ : بهو دراوه زیوه تان.
- ۱۲- أَزْكَى طَعَامًا : خه لالتیرین و خوشترین خواردن.
- ۱۳- يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ : په رده له سه ر کاروبارتان هه لده دهنه وه.
- ۱۴- أَعْزَنَّا عَلَيْهِمَ : ده رمان خستن بوخه لکی.
- ۱۵- رَجَمًا بِالْغَيْبِ : قسه يه ک به گومانه وه، به بی یه قین و زانیارییه ک.
- ۱۶- فَلَا تَمَارَ فِيهِمْ : مشت و مپر له سه ر مه سه له که یان مه که.

چهند لایه نیتکی نادیار له چیرۆکه که دا.

لایه نه نادیاره کانی قورئان گه ر قورئان خۆی روونی نه کردبهنه وه، نه وا له ربی سه رچاوه ناراسته کان و بی متمانه کان و نایه قینییه کانه وه روون ناکرینه وه. هه ر بویه ش به چهند لایه نیتکی نادیارو نه زانراوی وا دانراون، که به ر ههستی مرؤف ناکه ون. ههروه ها بو زانییان ته ماشای فه رمووده کانی پیغه مه ر ﷺ ده کریت، خو نه گه ر فه رمووده یه کی (صحیح) له سهریان هه بوو نه وا پیویسته کاری پی بکریت. ده نا نه گه ر له فه رمووده شدا نه بوو نه وا پیویسته له سه رمان لی بی ده نگ بینو له سه ر باره نادیاریه که ی بیهی لینه وه، چونکه بو مان شیوا نیه له سه رچاوه ئیسرائیلییه کان و سه رچاوه کانی تره وه هه ولتی روونکردنه و یان بدهین.

له چیرۆکی هاوه لانی نیو نه شکه و تیشدا چهند لایه نیتکی نادیار هه یه و له قورئان و له فه رمووده شدا رووننه کراونه ته وه، له و لایه نه نادیارانه ش، وه ک:-

- ١- ئەو ماوه زەمەنیهی که خەڵکی سەردهمی ئەشکهوته که تیایدا ژیاون، ئایا له پیش جووله که کاندا بوون، یان له دوايان هاتوون؟ ئەی ئایا پیش سەردهمی (عیسا سلاوی لی بیت) یان له دواي ئەو بوون؟!
- ٢- ئەو ئاینه ی پەیره و بیان کردووه، ئایا ئایینی جووله که؟، یان ئایینی نەسرانی، یان ئاینیکی تری ئاسمانیی خوا به یه کگرتن بووه؟
- ٣- ناوی ئەو پادشایه ی له ماوه ی حوکمرانیدا ژیاون ئایا پادشاکەش (رۆمانی) یان (یۆنانی) یان (فارس) یان (جووله که) یاخود (عەرەب) بووه؟
- ٤- ناوی ئەو شارە ی که تیایدا بوون، ئایا (ئەفسوس) ی تورکی، یان (طرطوس) ی سووریا، یان (عەمان) ی ئەردەن، یان کام شار بووه؟
- ٥- شوینی ئەو ئەشکهوته ی که تیایدا هەساو نەتەوه، لە ئەردەن، یان سووریا، یان له تورکیا، یان لە ولاتیکی تر بووه.
- ٦- کاری ئەو لاوانه پیش ئەوه ی بچنه نیۆ ئەشکهوته کهوه، ئایا کورانی میرو پادشایان بوون، یان له گهواره فرمانبەرانی لای پادشا بوون، یان چەند شوانیک بوون.
- ٧- چۆنیهتی هیدایەتدان و رێنمایی کرانیان بۆ رێبازی خوداو باوه پڕهینانیان به خوداو زانیارییان له سەربێ باوه پیری و گومرایی گەلە کهیان.
- ٨- چۆنیهتی پێکگەیشتنی هەندیکیان به یه کتری و دەرچوونیان له شارە کهو، رۆشتنیان به رهو ئەشکهوته که، ئەی ئایا گەلە کهیان پێ یان زانیبوون یان نا؟ ئەی ئایا پادشاکه گرتبوونیهوه یان پێیان نەگەیشتبوو.
- ٩- سەگە کهیان، ئایا له کوێ دوايان که وتوووه چۆن ناسیونی و، فرمانی له گەلێاندا چی بووه؟!
- ١٠- ناوه کانی ئەو لاوانه، ناوی سەگە کهیان و رەنگ و بارستایی یه کهشی؟!

۱۱- کاتی چوونه نیۆ ئەشکهوته کهو کاتی به خه بهر هاتنه وهیان تییدا.

۱۲- ناوی ئەو که سهی له خۆیان بوو چوو بۆ نیۆ شار ه که تا کو خۆراکیان بۆ بهیئیت ه وه، ئەی داخۆ ئەو پر ه پاره ی ه پێی بوو ه چ ه ند بوو ه وه، ئایا له نیۆ شار ه که شدا چ رووداو مه سه له ی ه کی کتو پر ی توو ش بوو ه ؟

۱۳- شیکارو درێژ ه ی پێزانینی خه لک به و لاوانه و ناسینه وه یان و، چۆنی ه تی گه یشتنیان پێیان نا کوکیان له بیرو پادا له سه ر کاروباریان و بنیاتانی مزگه وت له سه ر یان و، ئایا رۆل ی پادشا که ش له وه دا چی ی ه ؟

۱۴- دوا ی دۆزینه وه و پێزانینیان لایه ن خه لک ه که وه چیان به سه رهات وه و ئایا خه لکان ی دواتر پێیان گه یشتوون یان نا؟ ئە ی ئایا خه لکان ی تر له هاو پر ی و یاوهر بینویان؟ ئە ی ئایا ده شی ت که سیکی دی بیانی نی ت، یان نا؟

۱۵- ئایا هاو ه لانی ئەشکه وت له پاشه رۆژدا چیان به سه ر دیت؟ ئایا له کاتی هاتنه خواره و ی (عیسا) دا، سلاوی لی بی ت- ئەوانیش ده ژین و، ئایا له گه لیدا ده بن یان نا؟

بۆ هه موو ئەم پر سیاران ه و چ ه ندانی تری ش وه لامیکی زانرا ی راست و دروست ویه قین به خش نی ه، به داخ ه وه چ ه ندین ته فسیر کارو می ژو و نووسی پێشین تییدا رۆچوون و له ئەنجامدا بر یکی زۆری که ل ه که بوویان له ئەفسانه و ده قه ئیسرا ئیلی ه کان هی ناو ه و خه لکیان پێ سه رقالی نات ه باب ی و خیلافات کرد وه و، به رچاویان له ئاست ده قه قورئانی ه که و، لیو رد بو نه و ی و ده ره ی نانی فه رمایشته ناسکه کانی و ده رس و په نده کانی، گرتوون.

به راست ی گه ران به دوا ی ئەو لایه نه نادیارانه داو هه ول ی وه لامدانه و ی، ئەو پر سیاران ه ی پێشووی نیۆ ئەو پا زده خا ل ه، هیچ زانست و سوود و که لک ی که به خه لکی ناگه یه نی ت، جگه له و ی که له گه ل (به رنامه ی راست ی مامه ل ه له گه ل نادیاره کانی قورئاندا) نا گو نجی ت.

هەندىك لە بەلگەو نیشانەكانى خودا لەم چېرۆكەدا

چېرۆكى ھاوەلانى نىو ئەشكەوت دياردەيه كه لە دياردەكانى قودرەتى بەكارى خودا، خواستى بەجێ گەيه نراوى، هێزى بالا دەست و سەرورەى، دانايى و رەحمەت و پێكخستنى كاروبارى دىنا.

قورئان لەكاتى باسكردنى چېرۆكەكەدا كۆمەلێك بەلگەو نیشانەى سەرسۆرھێن، چەندىن موعجيزەى ديارو، چەندىن سەربازى ناديارى لەوانەى (خودا ھەر خۆى دەيانناسیت و تەرخانى كردوون بۆ پاراستنى ھاوەلە ئيماندارەكانى نىو ئەشكەوت، خۆشگوزەرانىيان) ديارى كردووە. لەو سەربازانەى خودا ديارى كردوون و لەو ئامرازانەى دەستەبەرى كردوون كە بە چەند بەلگەو نیشانەيه كى خودا دادەنرێن، ئەمانەن:

۱- (ئەشكەوتەكە) لەوشوێنە گونجاو و شياویدا كە ژيانى ھاوەلەكانى تىیدا ھەمووى خۆش و ئاسان و ئاسوودە بوو، بەيانىيان و ئىوارانىش لە تيشكى خۆر پاراستونى.

۲- ئەو سەگەى ياورو ھاوڕێيان بوو كاتێك چوونەتە نىو ئەشكەوتەكەو، ئەم سەگە لە پېش دەرگاگە راوەستاو و پاسەوانيان بوو و ھەردوو دەستى بەسەر زەوى ھەوشەى پېش دەرگاى ئەشكەوتەكەدا بلاوكردۆتەو و ەك شێو نووستنى ئەوان نووستووە.

۳- ئەو خۆرەى كە سوور بوو لەسەر ئەوێ بە گەرمىيەكەى خۆى ئازاربان نەدات، بۆيە خۆرەكەش ەك زىندووێكى ژيرو ھوشيارو دانا رەفتارى كردووە، بۆ نمونە كاتێك ھەلھاتوو تيشكەكەى لەوان دوورخستۆتەو بەلای راستدا لار بۆتەو، لەكاتى ئاوابوونىشدا بەلای چەپدا لىيان دووركەوتۆتەو، ئەوانىش لە كەلىنێكى فراوان و پانتايىيەكى نىو تيشكەكەى و لە نىوەرپاستى ئەشكەوتەكەدا بوون.

۴- بۆ ئوۋى لاشه كانيان به نووستنه دريژخايه نه كهيان ماندوو شه كهت نه ييت و، پاشان بۆ ئوۋى زهوى له لاشه يان نه خوات، خودا به لاي راست و به لاي چه پياند ا هله يده گيړانه وه، جا كاتيځ به لاي راستدا هله يده گيړانه وه، لاي چه پيان به ره ه و ده كهوت، له كاتيځ كيشدا به لاي چه پدا هله يده گيړانه وه لاي راستيان ده كهوت به ره ه و او ده چه سايه وه به م رهنكش لايه كاني له شيان و سه رجه م به شه كاني جه سته يان به ساغ و سه ليمي ده مانده.

۵- بۆ ئوۋى كه سيځيش ده ستر يزيان نه كاته سر، خودا له بهر چاوى كه ساني تر ديمه نيكي تر سناك و به سامى پيدا بون كه بينه رانيان وا ليده كرد رابكه ن و تر سيكي زوريان لى بنشيت دياره هو كاري ليتر سانشيان ئوۋه بووه كه چاوانيان كراوه ته وه، هر كه سيك بويانى پوانيوه، وايزانيوه ئه مان بيدار و به خبه رن وبوي ده روان، كه چي له گدل ئوۋه شدا راكشاو نووستو بون.

۶- به خبه ره ينانه وه يان له و خوه دريژخايه نه يان، كه سى سه دونو سالى خاياندوه.

"ژماره يان و ماوه ي مانده يان"

گهل و نه ته وه ديري نه كان هاوړي و يه كده نگ نه بون له سه ر ژماره ي لاوه كان. زانايانى موسلمانيش له سه ر نه گهري زانيني ژماره يان يه كده نگ نين. قورئانيش سى جوړه بيروپاي گهلانى پيشيني له مه ر ژماره كهيان خستو ته پروو.

۱- ژماره يان سى كه س بووه: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾

۲- ژماره يان پينج كه س بووه: ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا

بِالْغَيْبِ﴾

۳- ژماره يان هوت كه س بووه: ﴿سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾

قُلْ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٢٢﴾ (الكهف)

هەر بۆیهش کۆمهڵیک له زانیانی تهفسیر وای بۆچوون که ناکریت ژماره یان بزانریت، چونکه قورئان به راشکاوی ئاماژهی بۆ نه کردووه، به لکو زانیسی ژماره ی نهو لاوانه یان به کاروباری خودا داناوهو، ته نیا خوداش زاناو ئاگاداره له ژماره که یان (قُلْ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ).

به لام کۆمهڵیکی دی له زانیانی لیکۆلیارو ساغکهره وه له تهفسیردا وای بۆچوون، که ژماره ی لاوه کان جهوت کهس بن له م بۆچوونه شیاندا گووتوو یانه: "ئه مه وته ی لابه لاو گومان فریدانه، چونکه دهسته واژه ی (رحما بالغیب) گومان فری (دان) له زمانی عهره ییدا ئه وه یه: به بی زانست و بی به لگه بدویت "ئه وان بۆ ئه م وته ی یان، ئه م به لگانه یان هه یه:

١- قورئان هه ردوو وته که ی پیشوو، که گوتراوه (سی بوون) یان (پینج کهس بوون): "سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ" و "وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ" ره تکر دوته وه ئه مه ش به و وه سفه که و (رَحْمًا بِالْغَيْبِ) ن، واته به بی زانیاری و، به لگه یه که گوتراون بۆیه ئه م وه سفه ش ره تکره وه ی هه ردوو وته که یه.

٢- بی دهنگی قورئان له ئاست وته ی سی یه م، که گوتراوه (جهوت کهس بوون): "وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ" که به ه یج وه سفیک تیشکی نه خستۆته سه ری، ئه گه ر ناراست بوایه ئه و به لاوازو بی نیوه وۆکی داده نا. ئه م بیدهنگی یه ی قورئان به لگه یه له سه ر داننان به م وته یه ی دوایی و پشت پی به ستینیدا.

هیئانی ئامرازی گه یاندنی پیتی (و) بۆ وته ی سی یه م، به لگه یه که له سه ر راستی و دروستی بۆچوونه که. ئه م (وا) هه ش له زمانی عهره ییدا به (واو)

الشمانيه) ناو بردوو له برههیهکی تری ئهم باسهدا (ان شاءالله) ههلوێستیهکی له ئاستدا دهکهین.

٤- قورنان بهشیوهیهکی نهگۆڕو دهسنیشانکراو (زانینی ژمارهی هاوهلائی نیو نهشکهوته که) ی به کاری چهند کهسیکی کهم داناو.. وه که فرموویه (قُلْ رَبِّیَّ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِیلٌ) جائه گهر هیچ کهسیک تواناو مافی ئهوهی نهبوایه که ژماره کهیان بزانیته، ئهوا قورنان بهراشکاوایی ئهوه فرمایشتهی ئاوا راده گیاند (ما یعلمهم الا الله).

٥- وهی راشکاوانهی ههندیك له هاوهلاان (ضمانه) له سهر ئهوهی که ئهوان لهو کهسه کهمانه کهوا ژمارهی لاههکان دهزانن، بۆ ئهوانه: (عبدالله ی کوری مسعود) (خوالیی رازی بیته) گوتویهتی: (من لهو چهند کهسه کهمانه که ژمارهیان دهزانن، ئهوان ههوت لاهو بوون). (ابن عباس)یش- خودا لییان رازی بیته- گوتویهتی: (من لهو کهسه کهمانه که خودا له زانینی ژماره کهیاندا جیای کردوینه تهوه، ئهوان ههوت لاهو بوون)، هه مان وتهش له (قتاده) و (عطاء). خودا لییان رازیته- گێڕاوه تهوه.

بهلام ماوهی مانه وهیان له نهشکهوته کهدا بیروپرای هه مه جۆری له سهر ههیه. بۆ ئهوانه ههندیك له زانایانی تهفسیر گوتویانه (سی سه دو نۆ ساله) ئه مهش له دهقی ئایه ته کهوه وهریان گرتووه، ههندیکیشیان گوتویانه: (به لگهیه که له سهر ئهوه ماوهیه نیه، چونکه خودا ههر له ویدا ده فرمویت: (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا) هۆی لیك نه چوونی بیروپرای زاناکان له سهر مه زنده کردنی ماوه که جودایی بۆ چوونیانه له مه بهستی ئایه ته که، که خودا تیایدا فرموویهتی: ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَاَزْدَادُوا تِسْعًا﴾ ٢٥ الکھف، واته (سی سه د سال له

ئهشکهوته که یاندا مانهوه و نو سالی تریشیان زیاد کردوه) کهواته جودایی بیروبوچوونی زاناکان لهم فهرمایشته دایه.

۱- (ابن کثیر) گوتویهتی: (ئه مه هه والیکه له خوداوه بو پیغه مبه ره که ی ﷺ ده باره ی ماوه ی سالانی مانه وه ی هاوه لانی نیو ئهشکهوته که له ئهشکهوته که یاندا، له کاته وه ی خودا خهوی لی خستوون تا کو کاتی به خه بهر هینانه وه یان و ده ر خستنه وه یان بو خه لکی ئه وسهر ده مه ی تیا دا به خه بهر هاتو نه وه. ئه م ماوه ی ش سی سه د سال بو وه، به لام له سالی مانگی (هیلالی) دا نو سالی تریشی ده چیتسه ر^(۱).

۲- له کاتی که دا زانیانی تری ته فسیر وای به راست تر داده نین گوایه ئه مه له وته ی (ئه هلی کیتاب) بیت، واته (جووله که و دیانه کان)، به لام ئه م وته یه راست نیه، وه ک چۆن وته شیان ده باره ی ژماره ی لاوه کان راست نه بووه (ابن عباس) (خوا لپی رازی بیت) گوتویهتی: (مرؤف کاتی که ئایه ته که لیک ده داته وه وای ده بینیت که به پیی ژماره و ساله کان ئاوایه، به لام له ماوه ی نیوان ئاسمان و زهوی دوورتره، که ده خوازیت له نادیار بزانیته، پاشان (ابن عباس) ئایه تی (وَلِئِشُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) ی خویندوته وه و گوتویهتی: (ئه و که سانه چهند ماونه ته وه؟ گوتوویانه: (سی سه دو نو سال) گهر و ابوایه خودا نهیده فه رموو (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَشُوا) واته: (بلی خودا خۆی ده زانیته چهند ماوه نه ته وه) ئینجا وته ی ئه و گه له ی هینا وه ته وه و گوتویهتی: (سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْعُهُمْ كُلُّهُمْ ..) تا ده سته واژه ی (رَجَمًا بِالْغَيْبِ) که له سه ر زاری ئه وان هاتوه هه والی ئه وه ده گه یه نیت که ئه وان ژماره که یان نه زانیوه. هه روه ها گوتویه:

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۹).

دهلین (وَلِبَثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا) ئهم وتهیهشی له (قتاده و مطرق و ابن اسحاق و کهسانی ترهه هیناوه و (ابن کثیر) یش یه که خستنیکی له نێوان ههردوو فهرمایشته کهی خودا (وَلِبَثُوا فِي كَهْفِهِمْ ...) و (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا) دا دروست کردووه و گوتویهتی: (له فهرمایشتی خودا - قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا - واته: ئه گهر ده باره ی مانه وهی لاهه کان پرسیارت لیکراو، تۆش هیچ زانیارییه که لهو باره یه وه پێ نیه و له لای خوداشه و ئاوا دانرا بیته، ئهوا هیچ رایه که مه خه ره پیش چاویان، به لکو لهو جووره حاله ته دا بلێ (اللَّهُ اعلم بما لبثوا له غيب السموات والارض) واته: خودا ده زانیته و هیچ که سی که نازانیته، ئیدی کێ هیه له خه لکی دروستکراوی خۆی، که ئه و زانیارییه ی پێ بگه یه نیته^(۱). به مانای ئه و ژماره یه هه رچه نه ده لای خودا وه ئاوا دانرا وه، به لام هه ر خودا خۆی زانیه. ئیمه ش پامان له سه ر یه کلایی کردنه وهی وته که ی (ابن کثیر) ه له سه ر ماوه ی مانه وه یان، که سی سه دو نو سه له به تایبه تیش، که ئه مه وته ی کۆمه لێ زانیانی ته فسیره و، هه ر خوداش زانیه.

"چیرۆکه که یان کورت کراوه یه و پاشان درێژکراوه یه"

قورئانی پیرۆز چیرۆکی هاوه لانی ئه شکه وتی به شیوازیکی جوان و کاریگه ر خستۆته پوو، که سه ره نجی دل و ده روونی مرۆشی به لایدا راده کێشیت و به پێی به رزترین شیوازی داڕشتنی هونه ری هیناویه تی..

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳ : ۷۹).

له سه ره تاشدا به کورتی و پوختی باسی به سه رهاته که یان ده کات، پاشان به درێژی شیکارو پروونی ده کاتهوه بۆ نموونه له چوار ئایهتی سه رهتای چیرۆکه که دا نهو کورتی و پوختکردنهویه به دی کراوه، که خودا تیا یاندا فه رموویه تی:

﴿ اَمْرٌ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَاتِنَا عَجَبًا ۝۱۱ اِذْ اَوٰى الْيَتِيْمَ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا ءَاِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَّهِيَ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝۱۲ فَضَرْبَنَا عَلٰى اَآذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝۱۳ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَتَى الْحَزِيْنَ اَحْصٰى لِمَا لِيْشُوا اَمَدًا ۝۱۴ الْكَهْفِ ۝﴾

به لām شیکارو درێژه ی چیرۆکه که لهو ئایه تانه ی دواتریانهویه، که به ئایه تی ﴿ تَحْنُ نَفْسٌ عَلَیْكَ نَبَاهُْم بِالْحَقِّ ۝۱۳ الْكَهْفِ ۝﴾ ده ستیپ ده کات.

ره گهزه کانی کورت و پوختکردنهوه، سه رجه م به شه کانی چیرۆکه که شی به یه که وه به ستۆته وه. جا به وردی سه رنج بده له م پوختکردنهویه ی قورئان له سه ر چیرۆکه که: نهوان هاوه لانی نیو نه شکه وتو، دۆله که ن، نهوان له به لگه ونیشه کانی خودان.. نهوان چه ند لاویکن.. په نیا ن بۆ نه شکه وته که به ردووه داوای کۆمه که به هانا وه هاتنی خودایان کردووه، خوازیاری ره حمه ت و رینمایی و ئا راسته کردنی خودا بوون خوداش خه ویکی قورسی وای لی خستوون که گوئیان له هیچ ده نگیک نه بیّت، نهوانیش خه وتوون.. خه وه که شیان تا چه ندین سا ل به رده وام بووه، پاشان خودا له وخه وه هه لئ ساندوونه ته وه خه لکیش له مه سه له ی ژماره ی نهو لاوانه و له سه ر ماوه ی مانه وه ی نیو نه شکه وتیا ندا بوون به دوو کۆمه لئ لیك جودا له بیرو پادا. قورئانیش له بیرو پاو وته ی هه ردوولایان وته ی راستی کۆمه لئکیانی دیاری کردووه، وته ی تهوی تریانی پووچه ل کردۆته وه.

دیاره له ئایهتی یه کهمی به سه رهاته که دا که ئایهتی ژماره (۹) ی
 سوورته که یه و که تییدا فه رموویه تی: ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ
 وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ له م ئایه ته دا وه لāmīkī ئه و که سانه ده داته وه که
 له چیرۆکه که یان سه رسام ده بن، ههروه ها وه لāmīkīشه بو ئه و جو له که و
 موشریکانه ی که پرسیاریان ده باره ی لا وه کان له پیغه مبه ری خودا ﷺ کردو وه.

"رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً"

بیگومان لاوه باوه‌پداره‌کان کاتی‌ک په‌نایان برده‌بهر نه‌شک‌وته‌که، داوای کۆمه‌ک و هانایان له خودا کردو لیتی پارانه‌وه‌و گوتیان.. ﴿رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ ئەوان به‌م نزایه بوونه‌ته پیشه‌نگی ئیمانداران له په‌نابردنه به‌رخواداو له‌داوای هانا لی کردنی و داوای په‌حه‌مت و پشت پی به‌ستنی له پیتیمایی بۆ پیتی چاکه‌و دانانی له‌کاروباری ژياندا. دیاره ئەوان زانیویانه که‌سۆزو ره‌حه‌تی راسته‌قینه ته‌نها له‌خودا خۆیه‌وه‌یه‌تی، هه‌ربۆیه‌ش له سه‌رچاوه به‌خشنده‌که‌یه‌و داوایان کردووه ﴿إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً﴾ مانای (ل‌دنک) به‌عه‌ره‌بی (عندک) واته: (له‌لایه‌ن خۆته‌وه له‌کانگاوی سه‌رچاوه‌ی به‌خشنده‌بی خۆته‌وه).

وه‌ک تی‌بینیش کراوه وشه‌ی (ل‌دن) به‌زۆری له‌سووره‌تی (که‌ف) دا به‌کاره‌یتراوه که چوار جار تی‌یدا هاتوه:-

۱- خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿فِيمَا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ (٢) الکهف.

۲- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿... رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا

رَشَدًا﴾ (١٠) الکهف.

۳- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا

وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (٦٥) الکهف.

۴- هه‌روه‌ها فه‌رموویه: ﴿... فَدَلَّغْتُ مِّنْ لَّدُنِّي عَذْرًا﴾ (٦٦) الکهف.

وهك تَبَيَّنِيْش دهكْرِیْت وشهی (رحمة) بهزۆری له سوورهتهكهدا ههیه كه شهش جار هاتوو، وهك :-

۱- وتهی هاوهلانی نیو ئهشكهوتهكه: ﴿... رَبَّنَا اِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشْدًا ۝۱۰﴾ الكهف.

۲- وتهی ههندیك لهو هاوهلانه به ههندیكى تریان لهكاتى چوونه نیو ئهشكهوتهكهدا: ﴿... فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ ۝۱۱﴾ الكهف.

۳- فەرمايشتهكهى خودا: ﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهم بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ ۝۵۸﴾ الكهف.

۴- خودا دهبارهى (خضر) گوتویه: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ۝۶۵﴾ الكهف.

۵- (خضر) له مەر ههردوو كۆره مێردمنداله ههتیوهكانى نیو شارهكه گوتویه: ﴿... فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۝۸۲﴾ الكهف.

۶- (ذو القرنین) یش کاتیك بهربهستهكهى بنیات نا، گوتی: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّيْ فَإِذَا جَاءَ وَعَذَرْنِيْ جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۝۹۸﴾ الكهف.

رهحهتهى خوداش له سوورهتهى (كهف) و له چیرۆكهكانیدا بهدیار دهكهوێت، بۆ نموونه رهحهتهى خودا بۆ هاوهلانی نیو ئهشكهوتهكه ئهوهیه، كه رینمایى بۆ ئهشكهوتهكه کردوون، ئهوانیش تییدا نیشتهجى بوون و خویان له گهله (هاوبهش بۆ دانهر و موشریكهکیان) داپریوه.

ههروهها خودا لهوهشدا رهحمی پێکردوون، کاتیك مانهوهی نێو شهشكهوتهکهی بهدریژایی ئهو چەندین ساله بۆ ئاسان کردوون.

ههروهها لهوهشدا خودا رهحمی پێکردوون، کاتیك وای لێکردوون سهدان سال بجهون، تا ئهو نهوه بپاوهپهڕی، که ههلاتیبوون لهدهستیان، نهمابوون و نهوهیهکی پاوهپدار جێنشینان ببوون، پاشان رهحمهتی خودا بۆ ئهوان لهوهش دایه، که خودا چەندین نیشانه و موعجیزه و کهراماتی لهنێو شهشكهوتهکهدا بۆ بهیدهست (تسخیر) کردبوون.

ئهوان زانیبویان، که رهحمهت و بهزهیی تهنها لهخوداوه دهسگیر دهییت، بۆیه لێیان خواستبو، ههروهها زانیبویان، که رێنمایی ئهوهیه: خودا به شوێنکهوتوانی خۆی دهدا، بۆیه لێیان خواستبو: ﴿... فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝۱۰﴾ (الکھف).

کاتیك ئهو رهحمهت و رێنمایی یهشیان بهدلسۆزی و گهپانهوه بۆ لای خوداوه پاستگۆیی و تکارکاری یهوه داوا کردبوو، خوداش بهدهم نزاکهیانهوه هاتو، ده‌رگای رهحمهتی خۆی لێ کردنهوهو، وای لێکردن لهو شهشكهوتهی رهحمهتهدا بژینو، لهنێو سیپه‌رو فینکایییهکانیدا ئه‌ملاولای جهسته‌یان بگۆزن.

به‌راستی رهحمهتی خودایان لهنێو شهشكهوتهکهدا بۆ چوو بووو به‌و په‌حمه‌ته‌ش شوێنه‌که‌یان ببوه هۆی به‌خته‌وه‌ری و ناز و نیعمه‌ت.. هه‌ر له‌م پروه‌وه خودا به‌فرمویه: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ...﴾ (فاطر).

"نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ"

ئهم فەرمايشتهی خودا (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ). چەندین ناماژەى سرووش بەخشی تێدايە، وەك:-

۱- بێگومان کاتیك خودا خۆی هەوالی هاوەلانی ئەشکەوتە کە مان پێ دەگەيەنیت، ئەو دیاردەيە کە لە دیاردەکان رەحمەتی خودا بۆ ئێمەو، دیاردەيە کە فێرکاریشە کە فێرمان دەکات و ئەوێ سوودی بۆمان هەيە لە چیرۆکەکانی پیشینان بۆمان دەگێرێتەو، ئەمەش چاکە و فەزڵ و رێز لێنانێکە لەخوداوە بۆ ئێمە.

۲- ئەو بارودۆخەشمان بێرناچیت کە ئایەتەکانی تێدا هاتونەخوارەو، ئەو دۆخەى کە موشریک و جوولەکەکان تیايدا پیغەمبەریان ﷺ (دەربارەى هاوەلانی ئەشکەوتە) تاقی کردۆتەو، بۆيە هەربەوێ کە خودا خۆی هەوالەکانی بە پیغەمبەرە کەى ﷺ لەسەر ئەو تاقیکردنەوێیە گەياندووە، هەر بەمە سەرکەوتن و پشتگیری لە خوداوە تێدايە بۆی.

۳- هەمديسان ئەم رەحمەتەى خودا دەشیت بە بەلگەيەك لە بەلگەکانی (پیغەمبەریتی) و (شایەتی دانیکى خودا) بۆ پیغەمبەرە کەى ﷺ دابنریت خو ئەگەر پیغەمبەر ﷺ نەبوایە ئەوا خوداش بۆی بەراست دانەدەناو شاهیدی بۆ نەدەداو بۆی نەدەگێرپایەو.

۴- وەسفکردنی گێرپانەوێ چیرۆکە کە لەلایەن خوداوە بە (حق): "نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ" بانگەوازیکە بۆ ئێمە بۆ باوەرکردن بە هەموو ئەو مەسەلەو رووداوانەى نێو چیرۆکەو پرواهینانیش بە راستی و دروستی و بوونی لە واقعیدا سەرەپایی ئەوێ کە چەند مەسەلەيە کە هەندە کە (جزئی)یشی تێدا

بیّت و ملکهچی پتوره ماددی و دنیاویه کان نه بیّت، چونکه عهقلی باوهردار نه و راستیه بۆ خودا دهسهلمیّنیت کهوا (قودرهتی بهکار) و (نیرادهی بهجیگهیهنراو) و (خواستی رهها)ی ههیه که ههموو جوّره یاساو رێساو سوننهتیکی گهردوونی پێ دهگۆرێت.

۵- ههروهها وهسفکردنی گێڕانهوه که به (حق): (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ ...) بانگهوازیکیشه بۆ ئیمه که سیفهتی (حق) بهدی یێنن، نهو حهقهی، که مانای: راستگویی و راست پیکانو وجودی راستهقینه دهگهیهنیت له توێژینهوهماندا له مههر چیرۆکهکانی پیشینان له قورئاندا، لهو مهیدانهی، که تییدا ههڵدهسوورپێت، لهو سهراوانهی لیوهیان سوود وهردهگرین، لهو بهرهنجامهش، که دهریدههینن. بۆیه ههردهبیّت ههموو نهمانه به سیفهتی راستی و حق وهسف بکریّت، نه مهش تهنها بۆ سهراچاوه راست و دلیاکارو جێی متمانه کان دهگونجیّت که قورئانی پیرۆزو فهرمووده راسته کان (الحديث الصحيح).

یێگومان وهسفکردنی گێڕانهوهی چیرۆک له بهسهرهاته کهی هاوهلانی نهشکهوتدا به (حق)، بانگهوازی که بۆ توێژهر و لیکۆلیاران، که تهنها پشت به گێڕانهوه راستگۆیانه حق بیژه کهی خودا ببهستو و روو نه که نه نهو سهراچاوانهی تر، که چه ندين دهقی ئیسرایلی و نهفسانه و شتی پر و پووچیان له خوگرتهوهو، تهنا نهت پێویسته نهو جوّره سهراچاوه راستانه تی پهریئن، پشتگۆییان بجهن و، ههموو جوّره رپویهتیکی لێ وهرگیراوهیان بهلاوه نین.

۶- وشه (نبأ) له ئایهته که دا: (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ) مانای نهوه دهگهیهنیت، که چیرۆکی هاوهلانی نیتوئهشکهوته که گرنگه، چونکه وشه (نبأ) بهو ههوال و بهسهرهاته گرنگانه دهگوتریّت، که له ههمان کاتدا راستیشن.

"إِنَّهُمْ فَتِيَّةٌ"

خودای مهزن هاوه لانی نێو نه شکه وته که ی به چه ند لاویک (فَتِيَّةٌ) وه سف کردووه: ﴿إِنَّهُمْ فَتِيَّةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى﴾ (١٣) الکھف.

وشه ی (فَتِيَّةٌ) کۆی (فتی)یه.. له عه ره بیدا (فتی) به و لاوه ده گو تریت که له سه ره تای ته مه نی گه نجی تی دایه و له می رد مندال، یان له نه و جه وان (غلام) گه و ره ت ره و له گه نج (شاب)یش به چوو کتره.

قۆناغی گه نجی (مرحلة الفتوة) قۆناغی جۆش سه ندن و جم و جۆل و چالاک بوونه و ههروه ها قۆناغی به خشین و به رزی و پابه ندییه. "گه نجی تی" سیفه تیکی ستایش کراوه له قورئاندا و خاوه نه که شی ستایش کراوه له کاتی کدا نه گه ر با شترین کرده و وه گه و ره ترین و به یرترین ئاکار بنوینی ت.

بۆ نمونه ش (ئیراهیم) (سلاوی خودای لی بی ت) کاتی ک به ته کانی گه له که ی تی کشکاند، به گه نجی کی تازه پی گه یشتوو (فتی) وه سفیان کرد: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ﴾ (٦٠) الأنبياء، واته: (بیستان گه نجی ک نه ناوی (ئیراهیمه) باسی به ته کانی ده کرد که ناییت به رست رین) ئه وان به م وه سفه مه به ستیان به که م دانان و سه رزه نشت کردن و تاوان بار کردن بووه، وه ک ئه وه ی له باره یه وه بلین: (ئو گه نجی کی بزێوو سه رکه شه و له ئاکامی کرده وه کانی نازانیت و هه ست به ئه نجامی ره فتاره کانی ناکات. خۆ نه گه ر گه و ره و پی گه یشتوو بوایه خۆی له قه ره ی ئه و کاره نه ده دا).. به لām ئیمه له وه سفکردنیدا به گه نجی تی (فتوة) و له

ستایشکردنی تێده‌گه‌ین، که له‌پاستیدا ستایشی ره‌فتاره‌که‌ی کراوه، چونکه گه‌نجیتیه‌که پالنه‌ری بووه بۆ به‌ریه‌ره‌کانی‌کردنی کاری خراپه و تیکشکاندنی بته‌کان و هه‌ر گه‌نجیتیه‌که شه‌ پێی نه‌داوه، که هه‌وسه‌له‌ی بینینی خراپه و نا‌ره‌وایی هه‌بیت و، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌نگاوی بۆ تیکشکاندنه‌که ناوه. گه‌نجیتی لاوی موسلمان و پابه‌ندی به‌ دینه‌که‌شیه‌وه، سه‌رچاوه‌ی تۆمه‌تبارکردنی و سه‌رزه‌نش‌ت‌کردنی و به‌که‌م گرته‌یه‌تی له‌لایه‌ن دوژمنانی ئیسلامه‌وه. ئه‌وه‌تا به‌چهند گه‌نجیکی سه‌ره‌پۆ و چهند لاویکی بی‌باک و بزێویان داده‌نێن و ده‌لێن: (گه‌ر ئه‌وان چهند پیاویکی گه‌وره‌بوونایه ئه‌وا هوشیارو داناو زیره‌ک و پێگه‌یشتوو ئه‌بون). له‌کاتی‌که‌دا گه‌نجیتی ئه‌و لاوه پابه‌ندان هه‌م‌گای هه‌ممه‌ت و ووزه و هه‌ول و کۆشش و چالاکیانه‌و هه‌میشه‌ش به‌روبوومی پێگه‌یی‌ی گه‌نجیتی راست‌گۆیانه‌و پابه‌ند بوویه‌نه. هه‌روه‌ها لاوان هۆکاری گۆرانکاری و چاکسازی‌ش و بانگه‌وازه‌کانیش هه‌ر به‌هێزو توانای لاوان به‌پێوه‌چوون گۆرانکاری‌ش ته‌نها به‌کۆششی ئه‌وان به‌دی دیت، زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری لایه‌نگرو شوێنکه‌وتوانی پێغه‌مبه‌ران و بانگه‌وازه‌کارو چاکسازی‌ش هه‌ر لاوان بوون.

جا له‌به‌رئه‌وه‌ی لاوان کاریگه‌ریه‌کی دیاریان هه‌یه‌و له‌به‌رئه‌وه‌ش دوژمنانی موسلمانان له‌م سه‌رده‌مه‌دا سوڕن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نابیت موسلمانان سوود له‌ وزه‌ و ره‌ی لاوه‌کانیان وه‌ریگرن و، بۆیه‌ پێژدن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ناخی فیکرو عه‌قیده‌و بره‌وايان داگیر بکه‌ن و بیاخه‌نه‌ نیو گێژاوی ون بوون و بی‌هه‌وه‌یی یه‌وه‌و جوامه‌یری ووره‌و چالاکیان له‌ناوه‌رن و، ریتمایان بکه‌ن یان بۆ شته‌ که‌م بایه‌خ و بی‌نرخه‌کان و چهند کاروباریکی لابه‌لای ژیان.

بێگومان له‌ مه‌وبه‌ر هه‌نده‌ی ئه‌م زه‌مانه‌ لاوانی موسلمان دژایه‌تی نه‌کراون و هه‌ک ئه‌م‌پێش غه‌زوی فیکری یان له‌سه‌ر نه‌بووه. موسلمانان له‌ مه‌وبه‌ر هه‌ک ئه‌م‌پێش توشی کاره‌ساتی جه‌رگه‌ر له‌ نیوان ریزه‌کانی لاوانیاندا نه‌بوون. ته‌نانه‌ت هه‌رگیز موسلمانان له‌ رابردوودا هه‌ک ئه‌م‌پێش لاوه‌کانیان گومراو سه‌رگه‌ردان و سه‌رنه‌نگوم

نه کراون. داخۆ نه تهوهش چهنده زیانی لێ بکهوێت کاتیك له سهنگهری لاوانیهوه توشی کارهسات ده بێت و کاتیك له نیو نهوجه وانان و گه نجه تازه بپهنگه یشتوه کانیهوه مهینه تی به سهردا ده باریت. له کاتیكدا لاوان کۆله کهی نه تهوهو جی ئومیدی گهرهی نه تهوهن. به لām نه تهوهی موسلمان هه موولاوانی له دهست نه داوهو، چونکه هیشتا چهنده ها لوی سālح و باش و چه ندين گه نجی هه لاسوراوی تیدا ماوهو فه رمایشت و وه سفی خوداش که بۆ لاوانی نیو نه شکوته که یه و، ئه وانیش ده گریته وه: ﴿...إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى﴾ (١٣) الکهف، چونکه ئه م لاوانه ی نه مپۆمان روپیان کردۆته ئاینی ئیسلامه که یان به ته وای ناسیویانه و راستگۆیانه ش پابه ندبوون پتیه ی و به هیممه ت و گورج و گۆلی و دلسۆزیشه وه بانگه وازی بۆ ده که ن. لاوانی ئیمه ش ئه وانن که ﴿إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ﴾: کاتیك باوه رپیان به خودای پهروه ردگاریان هیئاوه و رپبازه که یان هه لباژاردوه و ئیدی خوداش راستگۆیی و دلسۆزی لێ بینیون و به م هۆیه شه وه کۆمه ک و هانایان له لایه ن خوداوه پتیه گه یشتوه و ئه وه یه که زیاتر رینمایی کردوون بۆ سه ر رپبازه راسته که یان.

ئه م ئایه ته ده یه ویت جه خت له سه ر ئه و حه قیقه ته قورئانیه راستگۆیانه یه له بابه تی باوه رداری و پتی راست گرته به ردا بکات، که ئه وه یه: بپگومان مرۆفی باوه ردار خۆی پتی خۆی هه لده بژیریت و کاتیك پتی باوه رداریه تی هه لده بژیریت و به دلسۆزی و پابه ندی و راستگۆیی و په رۆشییه وه پرووی تیده کات و باوه ری به هیز ده کات. خۆ ئه گه ر ئه وکه سه خۆی هه نگاوی یه که م نه نیت و پتی راست به کرده وه دلسۆزی هه لده بژیریت و، ئه و خوداش هیدایه ت و رینمایی پتی نادات و وێرای ئه وه ی نه خوازه لا بۆی زیاد بکات. بۆیه ئه رکی تۆ ته نها هه لباژاردنی رپگاکه یه و خوداش (ئه وه ی هه لیده بژیریت) بۆت زیاد و زۆرتر ده کات و کۆمه کت پتی ده دات، سائیر

باوه‌رداریت، یان بێ باوه‌رو، له‌سه‌رپێی پاست بیت یا گومرایی. ئەمه‌یه‌ ئه‌م سوونه‌ته‌ی خودا که له‌ چهند ئایه‌تیکی قورئاندا پرپاری له‌سه‌ر داوه‌، وه‌ک ئه‌م ئایه‌تانه‌: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدِّهُتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾﴾ الإسراء. واته‌: (هه‌ر که‌سیک خوشی و شادی هه‌ر له‌دنیا دا ده‌وێت (ئه‌وا ئێمه‌ش به‌خواستی خۆمان) ئه‌و شادی و ئاواته‌ به‌په‌له‌یه‌ی دنیا ی بۆیه‌ده‌ست دێنن، پاشان به‌بێزراوی و ده‌رکراوله‌ ره‌حه‌ته‌ی خودا ده‌چیته‌ ئێو دۆزه‌خه‌وه‌و به‌گروتنی ئاگری دۆزه‌خ ده‌برژێنرێت جاهه‌ر که‌سیکیش خوازیاری خوشی و شادی رۆژی دوایه‌و به‌ئیمانداریتی و خواپه‌رستی یه‌وه‌ هه‌ولێ ته‌واوی بۆ ده‌دات، ئه‌وا ئه‌م جو‌ره‌ که‌سانه‌ هه‌ول و کۆششیان به‌فێر ناچیت و پاداشتیان له‌به‌رچاوه‌. ئێمه‌ کۆمه‌کی هه‌ریه‌که‌ له‌وان (چ دنیاپه‌رستان و، چ کۆششکارانی ئاخیره‌ت) ده‌که‌ین و هه‌موو لایه‌کیان له‌نیۆ به‌خشش و کۆمه‌کی خوادان و، به‌خششی په‌روه‌ر دگاریشت له‌ که‌س قه‌ده‌غه‌ نه‌کراوه‌، جا پڕوانه‌ چۆن هه‌ندیکیانمان له‌ هه‌ندیکی تریان جیاکردۆته‌وه‌و فه‌زلی باوه‌رو پێی راستمان به‌هۆی هه‌ول و دڵسۆزیی خۆیانوه‌ پێ‌داوه‌.

دیاره‌ له‌ رۆژی دوايشدا پله‌و پایه‌و فه‌زڵ و سه‌رخستنی زیاتر به‌و تاقمه‌ی دووهم (باوه‌رداران) ده‌دریت).

"وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ"

لاوه باوه‌رداره رېنمايېکراوه‌کانې (هاوه‌لانی نیو نه‌شکه‌وته‌که) له‌نیو‌که‌سانیکې کافرو بې‌باوه‌ردابوون پېچه‌وانه‌ی رېیازی کافرانیان گرتبوه‌به‌رو لایه‌نی حقو رېنگای باوه‌رپان هه‌لېژاردبوو نه‌وه‌بوو دلّیان بۆ باوه‌ر والا کردو کاتې باوه‌رپش چوه نیو دلّه‌کانیانه‌وه خودا زیاتری کرد بۆیان، باوه‌رو هی‌دایه‌تی زیاتریشی پی به‌خشین به‌شېوه‌ه‌که که هه‌موو دلّه‌کانی نه‌وانی لې پرکرد.

دوای ثنوهش دلہ کانیان پر ہوو لہ ٹیمان و ہیدایہت و، خودا ثنوو دلانہی جیگیرو
بہ ثارام و دامہ زراو کرد کہ ثارامی و نازایہ تی تیڈا چاند، ہم موو ثمانہش مانای
ثم دہستہ واژہ ہی نیو ثایہ تہ کہ یہ (وَرَبَّنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ)۔

مانای (وَرَبَّنَا عَلَيَّ قُلُوبِهِمْ) واته: (ئبتناهم علی الایمان= له سهر باوهر
جیگیرو دامه زراومان کرد)، ئیدی جیگیربوون له سهری بهوپهری توندو تۆلی و وره
ئارامی و سوور بوونه وه. من خۆم (نوسهری ئەم کتیبه) زۆرسه رسامم به و دیمه نه
قه شهنگی که ئەم رسته یه پیشانی ده دات، به جۆریک سهرسامیشم که وینه ی
دله کانیان له بهرچاومه چۆن پرپوون له باوهر و هیدایهت، ئەمهش زیاتر هاووشیوه و
ویکچووی گۆزه یه کی پر له ئاوه که خاوه نی گۆزه که توند سهره که ی ده به ستیت تا کو
ئاوی لێ نه رژیته و ئاوه که ی تیدا له نیتودا بمینیت.

جانئو دلانئى كه باوه‌رو هيدايه‌تيان هه‌لټار دووه‌و ترسى ئه‌وه‌يان لى ده‌كرىت كه له نيوه‌ندى فيتنه‌و به‌لاى قه‌ومى كافراندا (باوه‌رو هيدايه‌ته‌كه‌يان لى بكه‌ويت و برژييت) ئه‌وا خودا خوى ئه‌و دلانئى جيگير كردووه‌و ده‌مه‌ كانيانى به‌ستووه‌ تاكو ئسمان و هيدايه‌ته‌كه‌ى نئويان به‌ئايته‌وه‌.

جا نهو دلانهی که باوهڕ هه‌ڵده‌بژێرن ئاتاجیان به جیگیربوون و دامه‌زراوه‌یه،
 تاكو ئیمانیان لێ کهم نه‌بیته‌وه، یان لێ ون نه‌بیته، وهك خودا به باوه‌ردارانی
 جه‌نگی (سه‌در)ی فه‌رمووه: ﴿...وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ
 وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝۱۱﴾
 الأنفال ﴿۱۱﴾. واته: (نه‌وه‌بوو خودا بارانی‌شی له ئاسمانه‌وه بۆ باراندن تاكو خاوینتان
 بکاته‌وه پێی و وه‌سه‌سه‌و دله‌ خورپه‌ی شه‌یتانیشتان لێ دوورخاته‌وه، پاشان دلتان
 به‌هێزو دامه‌زراو کات و جیگیربن له مه‌یدان).

" إِذْ قَامُوا فَقَالُوا "

خودا دهفه رمویت: ﴿ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ الْكَهْفِ ﴾

بیگومان لاوه باوهرداره کان (هاوهلانی نیو نه شکوت) به چند قوناغیکی یه که دوا یه که و پله به پله ی رینگه ی ئیماندا تیه پریون، که بهم ره نگیه: -

۱- ئهوان، یه که بچار باوهریان به خودای پهروهردگاریان هیناوه و داوا یه که دامت و شاره زایی و رینمایان لی کردوه. خوداش به دهم داواکه یانه وه هاتوه و باوهرو شاره زایی و هیدایه تی زیاتری بی داون.

۲- ههروه ها ئهوان که رامهت و پیزو نیعمه تیان له خودا وه چنگ که وتوه و، خودا خو ی دلیانی دامه زرا و کردوه و پری کردوه له باوهر بۆیان، تا کو ئیمان که یان به زیندوویی تیدا به یلنه وه.

۳- ئهوان دوا یه که بهش به ووه هیمه ته وه جوولانه ته وه به چالاکی و کوشش کردیشه وه گه راون و به راشکاویی رایانگیه یان دوه، که خودای پهروهردگاریان به ته نها پهروهردگاری ئاسمانه کان و زه ویشه، ئیدی ئهوان جگه له م خودایه، هیچ خوا وه ندو په رستراوێک بۆخو یان دانائین، بۆیه ئه و گه له یان، که په رستراوێکی دی، جگه له خودا ده په رستن به هه له داچوون. ئه م قوناغهی سی یه میش قورئان گوزارشتی به م فه رمایشته ی خودا لی کردوه: ﴿...إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾

﴿إِذْ قَامُوا﴾ له‌م ئایه‌ته‌دا که به‌مانای (کاتیک هه‌ستان.. یان کاتیک جوولان و که‌وته‌خۆ)، یان به‌ هه‌ر مانایه‌کی زمانه‌وانیی هاوشیوه‌ی تر دیت، چه‌ند بیروپرایه‌کی له‌ زانیانی ته‌فسیره‌وه له‌سه‌ر ده‌رپراوه‌و ماناکانی هه‌ستان و که‌وته‌ خۆ (القیام) یان له‌م چه‌ند خاله‌دا پروون کردۆته‌وه:

١- هه‌ندیك له‌زانیان گوتویانه: ئه‌وه هه‌ستانیك بووه له‌و لاوانه‌وه به‌ پرووی پادشا بێ باوه‌ره‌که‌دا.. ئه‌مه‌ش سیفه‌تیکی هه‌ستانیانه له‌به‌رده‌میداو، پادشاکه‌ش پیتی زانیون، که‌وا سه‌رپێچی له‌ ئایینی ئه‌و ده‌که‌ن، بۆیه مه‌سه‌له‌که‌یان خراوه‌ته‌ به‌رچاویو، پاشان خۆیشیان براونه‌ته‌ لای پاشا و پیتی گوتراوه: ئه‌مانه‌ خۆیان له‌ ئایینی تۆ دا‌برپوه‌و باوه‌ر به‌ تۆ ناهینن، پادشاکه‌ش فه‌رمانی پێ‌کردوون، که‌ وانه‌که‌ن، به‌لام ئه‌وان له‌سه‌ر حه‌ق جێگیربوون و پێیان گوتوه‌: (رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ...) ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ گه‌ر به‌راستی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ گیرایه‌ته‌وه ئه‌وا په‌سنده، به‌لام گه‌ر به‌ فه‌رمووده‌ی (صحيح) لێیه‌وه‌ رپوايه‌تی نه‌کرایه‌ت ئه‌وا ئێمه‌ش نایلێینه‌وه.

٢- هه‌ندیك له‌ زانیانی تری ته‌فسیر گوتویانه: ئه‌و لاوانه‌ له‌ کورانی گه‌وره‌پیاوانی شاره‌که‌ بوون و له‌وشاره‌ ده‌رچوون و له‌ قه‌راغی شار (به‌بێ بوونی واده‌یه‌کی نیوانیان) کۆبوونه‌ته‌وه‌و یه‌کیکیان گوتویه‌تی: (من له‌دلی خۆمدا وای ده‌بینم که‌ خودای په‌روه‌ر دگه‌رم، خودای ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌)، ئه‌وانیش گوتویانه: (ئێمه‌ش له‌ دلی خۆماندا هه‌مان شت ده‌بینین). ئنجا هه‌موویان هه‌ستان و گوتویانه (رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ئه‌م شیکاره‌ش له‌ رپوايه‌ته‌ راست (صحيح) ه‌کانی فه‌رمووده‌دا (ده‌رباره‌ی ئه‌م جو‌ره‌ هه‌ستانه‌) ده‌قیکی له‌سه‌ر نه‌هاتوه‌.

٣- هه‌ندیکی تر له‌ زانیانی ته‌فسیر گوتویانه: قورئان لێره‌دا هه‌ستان (قیام) گوزارشتی له‌ جیا‌بوونه‌وه‌و ده‌رچوون له‌گه‌له‌که‌یانو، سووریوونیان له‌سه‌ر هه‌لاتن

بۆ لاى خودا، كردوو، وەك چۆن بلىيت: فلان كەس ھەستاو كەوتەخۆ بۆ فلان كار، نەگەر ئەوكەسە بەوپەرى جیددى و پەرۆشییەو بەتەمای ئەوكارە بیّت^(۱). بەلام ئیمە مەسەلەیهكى تر لە وشەى ھەستان (قیام) لەم جیگەیهدا تیدەگەین. لەوانەشە ھەستانىكى راستەقینەى ھەست پىكراو بیّت بەمانای ھەستان (وقوف) بەو پەنگەى كە پىگەى خودایان ھەلبژاردییت و خوداش دلیانی جیگیرو دامەزراو كرديت و ئینجا ئەوان ھەستابن و راوہستابن و بەناشكراو بەراشكراى راپانگەیاندىت كەخودای پەرورەدگارى ئەوان، خودای ئاسانەكان و زەوى یە، ھەرەھا دەشیت مەبەست لەھەستان (قیام): (اذا قاموا) كۆشش و لیكۆلینەو ھە بایەخ دان و پەرۆشى و ماندوو بوون بیّت، چونكە ئەوان جیددى و راستگۆبوون لە ھەلبژاردنى ریگای خواداو، پاشان بەجوامیڤى و ورەو ئیرادەو پەپەرەوى پىگاكەیان كردوو.

ھەرەھا شیوازیكى دى لە ھەستانەكەیان تیدەگەین، ئەویش بزواتن و كۆشش و ھەولدانە، بەمانای ئەوان باوەرپویمانیان تەنھا لەبازنەى زانیارى یەكى تیۆرى (نظري) و فیکرى و عەقلىدا دانەناو، ھەر تەنھاش بەرۆشنیڤى یەك و مەعرفەیەك و شارەزایى یەك دانەناو، بەلكو ھەنگاویكى تریان ناوە كەبە بەروبوومیكى سروشتى و ئەنجامیكى لۆژیكى (منطقي) مەعرفەى ھزرو پۆشنیڤى و عەقلى دادەنریت، ئەو ھەش لەكاتیكدا بوو كە ھەستان و جوولاون و كۆششیان كردوو.

پىگومان ھەستان و كۆششكردنیشیان ھۆكارىك بوو لە بەھێزكردنى باوەرپانداو، پاشان بزوات و جم و جۆل و ھەنگاوە كردهیى (عملى) یەكەشیان زۆر پىویست و تەواو كەرى باوەرەكەیان بوو. كەوابوو ھەر دەبیّت باوەر ئیمانمان زیندوو كارا بەھێز بیّت، وەك ئیمانى ئەو لاوانە ھەردەشبیت كە ئەو ئیمانە پىشەواو

(۱) القرطبي / ۱۰: ۳۶۵-۳۶۶).

پښیشاندهرمان بیت بو ههنگاوه کردهیی یهکان وجم وژله دهرهکیسهکان بهو رهنګی ژیاغان هه مووی بهگویره ی ئه و باوه په دا بریژینه وه، پاشان هه ربه و باوه په وه رووبکهینه لای کهسانی ترو بانگه وازیان بکهین بو لای ریازی خودا.

بیگومان هه ستانیش به ئیمان و ئیسلامه وه به جیگیر بوون له سه ری و به بانگه و اوکردنی بو لای ئاتاجی به چند دلێکه که هه لژییری ئه و باوه په و پاشان لیتی پر دهن و، ئینجا داوا له خوداش ده که ن که به هیز و دامه زراویان کات، چونکه کاتیک خودا دلانی لاوه کان (هاوه لانی نیو نه شکوته که) ی له سه ر باوه په دامه زراوو جیگیر کردوه، هیوا و وره هیممه تیشی پی به خشیون و، نهوانیش به باوه په که یانه وه هه ستاون. هه موودلێکی باوه په دارو جیهاد کاریش هه میسه ئاوان، بیگومان قورئان داوای ئه و هه ستان و هه لویسته مان لی ده کات که هه موو کارێکی بایه خدان و هیممه ت و وره له گه ران و لیکنۆلینه وه و وردبوونه وه له خو ده گریت، نه گه ر ئه م کارانه ش به جی بکهینه نریت ئه و مرؤف باوه په پابه ندیی هه لده یژیریت. خودا فرمویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَحْدِهِ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِزْفٍ﴾ و فردای ئه م ئه فکروا ما بصاحبکم من جنه ان هو الا نذیرکم بین یدی عذاب شدید

﴿٦٦﴾ سبا. واته پیان بلی من یه که په ندو دهرس به ئیوه ده گه یه نم ئه وه یه که دوو دوویان یه که یه که له پیناوی خوا دا هه ستو و ئیمان و ئیسلام و هه رگرن، پاشان بیربکه نه وه له وه ی که هاوه له که تان (واته پیغه مبه ری خودا ﷺ شیت نیه و هیچ جوړه شیتیه کی به پروپاگهنده ی ئیوه تیدا نیه، به لکو ئه و ترسینه ری که بو تان له به رده م سزایه کی سه خت دا".

شیتکی سه یرو سه مه ره ش له ریازی سو فیگه رییدا هه یه، ئه وه یه گوایه ئه وان په یوه ستن به هه ستانه که ی هاوه لانی نه شکوته و ئه و ته یه یانه وه که گو تیانه: (ربنا رب السموات والارض) ته مه شیان کردۆته به لگه یه که بو خویان له سه ر شیا و بوونی راوه ستانیان و حه ره کاتیان و سه ماو خو بادانیان له هه لقه کانی زیکرو دهر ویشی و سروود بیژیدا ..

ئیمامی (قرطبی) یش وه لّامی ئهو په یوه ستبونهی سوّفیه کانی وه هادا وه ته وه که به لّگه هیئانه وه که یانی پووچهل کرۆدته وه گوئوویه تی: "ئهمه په یوه ست بوونیی ناراسته، چونکه لاهه کانی نیئو ئه شکو ته که هه ستاون و یادو زیکری خودایان لهو باره یه وه کردوه که رینمایی کردوون بۆ ریی راست، هه روه ها سوپاسی خودایان له سه ره به خشش و نیعمه ته کانی کردوه.. ئیدی ئه مه له کوئ وئو ره فتاره ی سوّفی و دره و یشه کان له کوئ که پی به زه ویدا ده ده ن و سه ماده که ن و شان هه لده ته کیئن، به تایبه تیش له م زه مانده دا که له کاتی بیستنی ده نگه ناسکه کانی مندا ل و ژناندا حالیان لی دیت و ئهو سه مایانه ده که ن.. به راستی نیوانیان واته: (نیوانی ئه مان و لوانی نیئو ئه شکو ته که ئه رزو ئاسمانه) پاشان ئهو نه ریته ش له لای کوّمه لی زانایان هه رامه. ئیمام (ابوبکری طرسوسی) یش ده رباره ی (پچکهی سوّفییه گه ری) پرسیاری لی کراوه له وه لّامدا گوئوویه: (سه ما کردن و حال لی هاتن یه که م جار هاوړی یانی (سامیری) دایانه ئینا، ئه وه بوو دوا ی ئه وه ی جهسته ی گویره که یه کی له ئالتوون بۆ کردن، که هیچ گیانیکی تیدانه بوو و ده نگینکی وه ک بۆره ی مانگای لی ده هات، که و تنه سه ما کردن به ده وری داو حالیان له خو یه وه ده هیئا) ^(۱).

"لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ"

هاوه لانی نیو نه شکوه ته که ههستان و گوتیان: ﴿رَبَّنَا رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾ (١٤) الکهف، ههروه ها ههستان و گوتیان ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ (١٥) الکهف. بیگومان ئه و ریبازهی تریان ده پهرست و، چه ندين خواوه نديان له جياتی خودای پهروه ردگار بۆ خۆيان دانابوو. بۆیه داوايان له گه له کهيان کرد، که به لگه و پاساوو پاکانه و نيشانهیه کی روون و ئاشکریان له سهر شياو بوونی ئه و باطيلهی له سهری بوون، پى بدهن، پاشان بریاری ئه نجامی ئاسایان له سهر ئه وه دا، ئه نجامه کهش ئه وه بوو که: (بیگومان هیچ که سیك سته مکارتر و زۆردارتر نیه له و که سهی درۆ بۆ خودای پاک و میهره بان هه لده به سستی و، هاویه شی بۆ داده نی و شتی تری له گه لدا ده پهرستی و.

جا بۆیه وتهی لاوه کان: "لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ" واته (بۆچی به لگهیه کی روون و ئاشکرا له سهر شیرک و بی باوه ریتیه کهيان ناخه نه بهرچاو)؟! ئه م وتهیه حه قیقه تیکی بنه بر (قاطع) ی قورئان ده خاته پروو بریار له سهر ریسایه کی زۆر پتویستی قورئانیش له بابه تی عه قیده و فیکرو بیرو پاکاندا ده دات.

(لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ) ئه ری بۆچی بیانوو به لگه و پاساوێک له سهر رپچکه و ریبازی خۆيان ناھێننه وه؟!.. لیڕه دا پیتی (لولا) پیتی مه رج (حرف شرط) نیه، به لکو پیتی هاندان و پالئانه، چونکه ئه گهر له دواى (لولا) وه فرمان (فعل) هاتبی و، ئه وابه پیتی ئامرازی هاندان و پالئان داده نریت و، به مانای (هلا) دیت، واته (بۆچی)؟!

خو نه گهر له دواي (لولا) ناو (اسم) هه بیټ نهوا به پیتی مه رج (حرف شرط) داده نریت که پیتی (امتناع لوجود)ه.

بیگومان قورئانی پړوژ دهیویت خه لکی هه موویان به ئاکاریکی زانستی و مهنه جی و بابه تیانه وه له مه سه له ی عه قیده و فیکرو بیروړاو تیروانینیاندا بچوولینه وه، فیکرو رایه کی وه ها وهرنه گرن، گهر له گه ل راستیدا نه گوځیت و، گهر لایه نه زانستی و مهنه جی و بابه تیانه که شی تیادانه بیت.

جابړ نه وهی ئه م سیفته هره پتویسته ی پربازه پهیره وکراوه که یان به دی بهینن، ده بیت نیشانه و به لگو پاساو له سر بیروباوهریان بڅنه پروو نه و به لگو پاساوش ده بیت روون و ئاشکرا بیت و هه موو عه قلنکی ساغ په سندی کات و له گه ل هه موو دانایی به کی راستیشدا بگوځیت.

خو نه گهر هه مرړو قیك به لگو پاساوو نیشانه یه ك له سر نه وهی باوه پری پتی هیه، یان له سر نه وهی که به وتن دهری ده بریت، داوا بکات و ته نانه ت هه بیروړاو فیکرو ریسایه کیش له سر بنچینه ی به لگه یه کی ئاشکرا بیت بڅته لاه، نهوا خه لکی واز له زوړبه ی و ته کان و بیروباوه رپه که یان دینن و به مه سه له به لگه نه ویسته دانپیدانراوه کانیا ن داده نین به راستی ئه مړو زوړبه ی نه و بیروباوه رپه فکار و ریساو تیورو دروشمانه ی له جیهاندا بلاو بوونه ته وه له بی ئاگایی و بوشاییه کی توژی نه وهی زانستی و مهنه جی و بابه تیانه دان و پتویستیان به به لگو نیشانه و پاساوی رپه وایه.

قورئانی پړوژیش داوای به لگو نیشانه له خه لکی ده کات و ئه م داوایه شی به تاییه تی خستوته بهرچاوی کافران و له سر فیکرو بیروړاو ریساکانیا ن گفتوگو یان له گه ل دا ده کات.

خودای مهن له باره ی دیاریکردنی شته حرام کراوه کانه وه فهرموویه تی ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَالْأَنۡفُسَ ۖ وَٱلۡبَغۡیَ ۖ بَغۡیِ ٱلۡحَقِّ ۚ وَأَنۡ تُشۡرِکُوا۟ بِٱللَّهِ

مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ الأعراف ﴿٣٣﴾ واته "بلی بیگومان خودای پهروهردگار هه موو درۆ گوناھ و سه ریچی به کی ناشیرینی چ به کردار، یان به گفتار بیت و، چ به ناشکراو دیار بیت، حه رام کردوو، وهك ئەو کردارانهی، که به دهستی نه نهقهست ده کریت، وهك کوشتن و زینا و دزیکردن، یان به په نهانی و شاراوه بیت، وهك کرداره ناوه کیه کانی دل له مه سه لهی حه سوودی و نیازی خراپ، ههروه ها بلی: خودا هه موو جوړه سه ریچییه ک، که (گوناھ) ی لی ده که ویته وه هه موو جوړه سته م و ده سترێیه کیشی بۆ سه ر خه لکی، که به ناهه ق سته میان لی ده کریت حه رام کردوو، ههروه ها شه ریک و هاو به ش بۆ خودا دانانیشتنی حه رام کردوو، که هیچ به لگه یه کی له سه ر نه ناردۆته خواره وه، پاشان نه وه شی لی حه رام کردوون، که له خۆتانه وه به بی به لگه و وته و قسه ی وه ها له سه ر خودا ده ربړن، که زانستان له سه ری نیه.

ههروه ها قورئان وته ی ئەو موشریکانه شی هیناوه، که کورپان بۆ خودا داناوه، به وه ش وه لامي داونه ته وه، که هیچ به لگه یه کیان له سه ر ئەو وته یه یان نیه:

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٦٨﴾ یونس ﴿٦٨﴾

ههروه ها قورئان جه ختی له سه ر نه وه ش کردوو، که ئەو موشریکانه ی هیچ به لگه یه کیان له سه ر شه ریک و هاو به ش بۆ خوادانانیان نیه و پیرای نه وه ش سوورن له سه ر نه ریتی هاو به ش بۆ خوادانانه کیان و مشتومر له نایه ته کانی خوادا ده که ن ئەو بیگومان به هۆی خۆ به زل زانیانه وه یه له ناخی خۆیاندا، وهك ده فه رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ وَمَا...﴾ ﴿٥٦﴾ غافر ﴿٥٦﴾

واته " ئهوانه‌ی مشت و مری له نایه‌ت و نیشانه‌کانی خوادا ده‌که‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان له‌خوداوه بۆ هاتبێت ئه‌وانه له‌دلیاندا نه‌ریتی خۆ به‌زل دانان و ئی‌ره‌یی پێ‌بردنیان هه‌یه. به‌لام بێ‌ئه‌وه‌ی بگه‌ن ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی خۆ به‌زل دانان و ئی‌ره‌یی پێ‌برده‌نه‌ ".

له‌ شوینیکی تری قورئاندا، خوادا فه‌رمانی به‌پی‌غه‌مبه‌ری خۆی (محمد ﷺ) کردووه، که‌ با به‌ره‌ره‌چی موشریکان له‌ په‌رستنی بت و په‌یکه‌ره‌کان بداته‌وه‌و پووجه‌لیان بکاته‌وه‌، چونکه‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ری نه‌یه وه‌ك ده‌فه‌رمووت "

﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخَرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ النجم ﴾

واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی هاوه‌ل بۆ خواداده‌نێن، ئایا ده‌توانن هه‌یزو توانای ئه‌و بتانه‌م پێ‌پاگه‌یه‌نن که‌ (لات - عی‌ په‌رستگه‌ی - قوره‌یش) و (عوززا - عی‌ په‌رستگه‌ی - طائیف) و (مه‌نات - عی‌ په‌رستگه‌ی - بنو کعب) ن، ئایا ئه‌ی موشریکان، ئی‌وه‌ وای داده‌نێن، که‌ ئه‌م بتانه‌ کچانی خودان، ئایا کوپه‌کان بۆ خۆتان داده‌نێن، کچانی‌ش له‌ مێینه‌ بۆ خوادا داده‌نێن، به‌راستی ئه‌مه‌ دابه‌شکردنیکی ناته‌واوو نا‌پێکه‌، بێگومان ناوی ئه‌و بتانه‌ش (لات و عوززا و مه‌نات) چهند ناویکی دانراوی خۆتان و، چهند شتیکی ناولێنراوی خۆتان و باب و با‌پیرانتان و، خوداش هه‌یج به‌لگه‌و بیانویه‌کی له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌ ده‌سه‌له‌به‌ستانه‌ی خۆتان نه‌ناردۆ‌دته‌ خواره‌وه‌، به‌لکو ئه‌وان به‌و وته‌ نا‌راست و خولقی‌تر وانه‌یان، دوا‌ی گومان و هه‌وا و ئاره‌زووی نه‌فسیان که‌وتوون، له‌کاتی‌که‌دا (محمد ﷺ) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ په‌یامی ریی‌ی رابستی بۆ هه‌تانه‌، که‌چی سوودی‌ان لێ‌ وهرنه‌گرت "

بیگومان بـیـباوهـراـن هـیچ بهـلـگهـو بـیاـنـوـو پاساویکیان لهـسهـر نهـو بـیـباوهـری و رـیـبـازه پـوـوـچـه له نـیه، که په پـهـوهی دهـکهـن، تهـنـاـهـت گـهـر هـهـمـوـو تهـمـهـنـیـشـیاـن تـیـدا بهـسهـریهـن و، ژیاـنی بۆـتهـرخـاـنـکهـن و عهـقـل و ژیریـیاـن تـیا بـهـتـیـنـن و، خۆیاـن بهـگهـراـن و خواستـن و لیـکۆـلـیـنهـوه وه ماندوو بـکهـن. چونـکه بهـلـگهـو پاساوی بۆ هـیچ پـیـچـکهـیهـک نـیه، تهـنـها بۆ یهـک حهـقیـقهـت نهـبیـت، نهـویش حهـقیـقهـتی پهـرسـترـاوـیـتی و پهـرهـردگاریـتی خـودای پهـرهـردگاری جیهانیـانهـو، پاـبهـنـدیـشه به هـهـر فـهـرمان و حوکـم و پـیـساو بنهـمایهـکهـوه که لهـخـوداوه ئاـراستـهـی بهـندهـکانی کـرا بیـت.

ئیمهـش لهـم سهـردهـمهـماندا نهـو و تهـیهـی (هاوهـلانی نهـشکهـوت، که بهـگهـلهـکهـیاـن راگهـیاـندبوو) بهـو کهـساـنهـی هاوچهـرخـی خۆمان دهـلـیـینهـوه، که لهـ بهـرناـمهـی خـودا دهـرچـوون و پـیـگهـیهـکی دی پـیاـده دهـکهـن، پـیـیاـن دهـلـیـیـن:

﴿ هَتُولَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوَلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطٰنٍ
بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝۱۵﴾ (الكهف)!!

"وَإِذْ أَعَزَّلْتُمُوهُمْ"

دوای ئەو هی لاوه کان (هاوه لانی ئەشکهوتە که) گەشتنه ئەو قۆناغە لە لیکۆلینەوه و بەهرانی ریی راست، ههروهها دوای ئەو هی هیزی خۆیان و توانایان لە بەرامبەر هیزو توانای گەله که یاندا زانی، دوای ئەو هوش بۆیان دەرکەوت که ئەوان لەناست پووبه پووبوونهوه گۆرانی کاریدا دهستهوسانن، برپاری خۆ دابراپانیان لە گەله که یان داو، وایان به چاکتر زانی که بۆ ئەشکهوتە که برۆن، ههندیکیان به ههندیکی تریان گوت: ﴿وَإِذْ أَعَزَّلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾ ^(١٦) **الکھف** ﴿ به مانای: بهوێ ئەو هی برپاری خۆ دابراپتان لە گەله کافره که تان داو، برپاری خۆیه دوورگرتن لهو بهندایه تییه بۆ ناوه پۆکهی ئەوانتاندا که چەند پهراویکی تریان له جیاتی خودا پهراستوه، له بهر ئەوه بهرهو ئەشکهوتە که برۆن و پهنا ی بۆ بهرن، چونکه ئەوێ باشتترین شوینه بۆ دابراو، ههه لهویش خودا بالی رهحمەت و بهزهیتان به سهردا ده کیشیت و به سهرتاندا بلاویده کاتهوهو شوینی شیایو نیشته جی بووتان بۆ ده په خسینیت.

"كهى له گهله كهيان دابراون؟"

نەو پرسىاره‌ى خۆى دەرده‌خات و قوت ده‌بیتته‌وه، نەوه‌یه: كهى لاوه باوه‌رداره‌كان برپارى خۆ دابراڼ له‌گه‌له‌كه‌ياندا؟

وه‌لامه‌كه‌ش نەوه‌یه، نەوان دواى دیراسه‌کردنى نەو واقیعه‌ى تیدا ده‌ژيان برپارى خۆ لى دابراڼيانداوه، نەوه‌بوو ته‌ماشای هتیزى گه‌له‌كافره‌كه‌يان كردو، بۆيان دهركه‌وت كه هه‌موو ده‌زگا و نامرازىكى هتیزو ده‌سه‌لاتيان هه‌یه‌و، ته‌ماشای خۆيشيان كرد كه هه‌چ هتیزىكى ماددى نەوتۆيان له‌بهر ده‌ست نیه.

نەمه‌ش مانای وایه گهر نەوان رووبه‌رووى گه‌له‌كه‌يان بینه‌وه‌و له‌بهرامبه‌ريان به‌نگن، نەوا جه‌نگىكى نابهرامبه‌ر ده‌بیت و ئاكامه‌كه‌شى ههر پیتتر زانراوه كه نەوان تیدا سه‌رناكه‌ون، ئیدى بۆچى جه‌نگىكى ناوا بگيرن؟!

پاشان به‌وردى سه‌رنجى هه‌لویت و ئاكارى گه‌له‌كه‌شيان داوه، كه نەوان ههر سوور بوون له‌سه‌ر كفرو بى باوه‌رپى و گوئى له‌هه‌چ وشه‌یه‌كى (بانگه‌واز بۆ باوه‌ره‌ينان به‌خودا) ناگرنو، به‌ده‌م بانگه‌وازی خاوه‌ن بانگه‌وازه‌كه‌وه ناچن، به‌لكو په‌نا ده‌به‌نه به‌ر له‌نیتو بردنى، يان ئازاردان و شه‌كه‌نجه‌دانى و، ياخود كوشتنى و پزاندنى خوینى، كه‌وا بوو هه‌چ سوودىك له‌مشتومر له‌گه‌ل كردنيان، يان له‌بانگه‌واز كردنياندا نیه.

له‌بهر نەوه لاوه باوه‌رداره‌كان زانیان، كه هه‌چ سوودىك له وجوديان له‌گه‌لياندا نه‌ماوه‌و، هه‌چ توانایه‌كىش بۆمانه‌وه له‌گه‌لياندا نه‌ماوه، به‌لكو ته‌نانه‌ت ده‌ترسان له‌وى، كه به‌لایان به‌سه‌ردا بپنن و له‌باوه‌ره‌كه‌يان پاشگه‌زيان كه نه‌وه. بۆیه هه‌چ رینگه چاره‌یه‌كه‌يان نه‌ماوو، ته‌نها خۆدابران و رووكرده شه‌كه‌وته‌كه نه‌بیت تاكو له‌گه‌ل باوه‌ره‌كه‌ياندا بژینو، خودای په‌روه‌ردگاریان تیدا به‌رست بئىگومان برپارى خۆدابرانه‌كه‌يان و رۆشت به‌ره‌و شه‌كه‌وته‌كه‌ش، برپارىكى راست و به‌جى بوو وله‌گه‌ل بارودۆخ و واقیعياندا ده‌گونجا، بۆیه‌ش خودا نزاكه‌ى بۆ گیراكردنو، بالى سۆزو ره‌حه‌تى بۆ كردنه‌وه‌و، وه‌ك مه‌نزلكایه‌كى هتیم بۆ سازكردن.

"نایا ئیمەش له خۆدابراندا شوین پێی ئەوان هەلگرین"

هەندێک کەس له موسلمانان دەربارە (خۆدابرانی هاوێڵانی ئەشکەوت) (له گەله کەیان) پرسیارێک دەخولقێن و دەڵێن: (بەو پێودانە گەمی که هاوێڵانی ئەشکەوتە که نیماندار بوون و بریاری خۆ دابرانیشیان راست و دروست بوو و خوداش له قورئاندا ستایشی هەلۆیستە کەیانێ کردوو، نایا دەشیت ئیمەش لهویدا شوین پێی ئەوان هەلگرین؟ ئەو چ ئەرکیکمان لەسەر ئەگەر خۆمان له گەله کەمان دابری و رومان کردە ئەشکەوت و چیاکان و یان له ماله کانی خۆماندا گۆشەگیرین و خۆمانیان لی دابری؟!).

بۆ وەلامی ئەم پرسیارە دەڵێن: بۆ مەرۆفی موسلمان ناشیت، که خۆی له خەلکی دابریت و بەجەسته لیان جوی بیتەوهو، پەیره نیدیان له گەل بچرپیت و تیکە لاویان نهکات و بانگهوازو ناموزگاریان نهکات، بۆیه ناشیت لهم سەرده مه‌دا مەرۆفی موسلمان له‌خۆ دابراندا شوین پێی هاوێڵانی نێو ئەشکەوتە هەلگریت.

"جیاوازی یه‌کانی نیوان ئیمه‌و ئەوان"

چەند جیاوازییه‌کی بنچینه‌یی له‌نیوان واقیعی ئەمرۆی موسلمانان و هاوێڵانی ئەشکەوتەدا هه‌یه‌، ناشیت که واقیعی موسلمانان به‌هه‌مان پێوه‌ری واقیعی ئەوان هه‌لسه‌نگێتین، له‌و جیاوازیانه‌ش:-

- ١- هاوێڵانی ئەشکەوت شەرعێکی تری جودا لهم شەرعێ ئیمەیان هه‌بووه‌، به‌پێی ئەو شەرعیان بۆیان شیاوه که خۆیان له گەله‌کەیان دابری و پاساوی پێ رانه‌گیان دانیشیان بۆ داناون، به‌لام ئیمه‌ لهم حوکمه‌دا شوین پێیان هه‌لناگرین. به‌رای یه‌کلاکراوه‌ی زانایانی (اصول)یش "شەرعی گەلانی پێش ئیمه‌، به‌ شەرع و یاسا بۆ ئیمه‌ دانانریت".

۲- شهرعی ئیمه به راشکاوی ئاماژهی بۆ قهدهغهبوونی دابرا نکردوو، به راشکاویش باسی پێویستبوونی ڕاگهیاندن و بانگهوازیکردوو. له قورئاندا چه ندين نایه تی ڕوون و ئاشکرا لهم باره یه وه هیه، وهك:

أ- خودا فەرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

﴿المائدة ۶۷﴾، واته: ئه ی پێغه مبه ر هه ر شتێك، كه له خودای په روه ردگار ته وه بۆت هاتۆته خواره وه به خه لکی ڕا بگه یه نه، گه ر وانه كه یت ئه و ڕا سپار ده ی خودا ت نه گه یان ده وه، خودا ش خۆی له ده سد رێژی کافران ده تپاریز یت، بێگومان خودا رێنمایی کۆمه لی به دره فتاران ناکات.

ب- هه روه ها فەرموویه تی: ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ مُجِيبَیْ مِنْ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ

مُلْتَحِداً ﴿۲۲﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً...﴾ ﴿الحجن ۲۳﴾، واته: پێیان بلێ من جگه له خودا كه س نامپاریز یت، جگه له خودا ش ه یچ په نایه كم نه، هه روه ها ه یچ زیان و رێنمایی به كیشم بۆتان نه، ته نها ئه و ڕا گه یان ده نه ی یت، كه له خودا و ڕا سپار ده و په یامه كانی وه پێتان ده گه یه نم.

بێگومان ئیسلام ته نها به تیکه ل بوون له گه ل خه لکی و بانگهوازیکردنیان بڵاوه بیته وه، مڕۆقی موسلمانیش، ته نها له رێی بانگهوازی پێرا گه یان دن و ڕوونکردنه وه، ئه رکی سه ر شانی خۆی ڕاده په رێن یت و له به ر په رساری تی و سه زاش رزگاری ده ی یت.

۳- بێگومان پێغه مبه ر ﷺ هانی داوین له سه ر تیکه ل بوون له گه ل خه لکی و، ئارا مگرتنیش له به رامبه ر ئازار گه یان دن یان و، پاشان رێی خۆی دابرا نیشیانی لێگرتوین.. له رێنمایی و ئامۆژگاریه کانیشیدا ئه م فەرمووده یه مان به سه، كه (ابن ماجه) له (عبدالله کوری عومه ره وه) (خودا لی رازی بی ت) گێرا و یتیه وه

که گوتویهتی: (بێغه مبهری خودا ﷺ فهرموویهتی: ((المؤمن الذي يخالط الناس ويصبر على اذاهم، اعظم اجرا من المؤمن الذي لا يخالط الناس ولا يصبر على اذاهم))^(١)... واته "ئهو ئيمانداره ی تیکه لاوی خه لکی ده بیئت و ئارام له سهر ئازاردانیان ده گریت، لهو ئیمانداره پاداشتی گه وره تره که تیکه لاوی خه لکی نابیت و ئارام له سهر ئازاردانیان ناگریت".

بینگومان (تیکه لاویون له گه ل خه لکی) ده بیئت له پیناوی ئامۆژگاری کردنو به یاد هینانه وهیان له ربیازی چاکدا بیت، نابیت موسلمان، باز به سهر ئاینه که ی دابات، یان بنه ماکانی پشتگوێ بخت، یاخود به بیانوی خۆتیکه لاو کردنی خه لکی کاری ناشیرین و هه راکراو ئه نجام بدات. به پراستی هاوه لێ به ریزو سه نگین (عبدالله کورپی مسعود) (خودا لێی رازی بیت) پیاویکی هه یجگار وردبین و زیره ک و کراوه هاوسه نگبوه، کاتیک گوتویه: (خالط الناس و دينك لاتكلمنه)^(٢). واته "به هاوسه نگه ی ریکسازی له گه ل خه لکیدا تیکه لا به، به لام ده خیل وریابه له وه ی که به وه ی کاری خراپو، به ده ره فتاریو، وازه ییان له ئه رکی سه رشانه وه ئاینه که ت زامدارو بریندار بکه یت".

٤- پاشان چواره مین جیاوازی له نێوان ئێمه و هاوه لانی ئه شکه وته که دا، ئه و واقیعه یه که ئیستا تیدا ده ژیین، ئه وان بینگومان له نێو گه لێکی کافرو بێ باوه ردا ده ژیان که به رده وام سووریون له سه رکفرو، هه میشه بانگه وازو ئامۆژگاری یه کانیان رته ده کرده وه، بۆیه هه رده بوایه خۆیانان لێ دابرن. به لام ئێمه له نێوه ندی که سانیکی موسلمانن وادا ده ژین که زۆرجار مه سه له یه کی هاوبه ش (که ئایینی ئیسلام) له نێوانماندا هه یه و ده شیت لێیه وه هه نگاو نین و کاری له سهر بنیات بنیینو، له رێی پیکه وه ژیان وله گه ل تیکه لا بونیا نه وه بیانگیرینه وه بۆ خانه ی پابه ندی و په یره ی کردنی به رنامه ی خودا.

(١) ابن ماجه، کتاب (صلی الله علیه وسلم) الفت، باب ٢٣ - الصبر علی البلاء) حدیث ٤٠٣١.

(٢) رواه البخاري - تعليقا - فی کتاب ٧٨ - الادب - باب ٨١ الانبساط الى الناس فی ترجمه الباب.

"له نیوان دابراڤانی جهستهیی و فیکریی دا"

لیڤه شدا پێویسته ئاماژه بکهین بۆ دابراڤانی فیکریی، جیاوازیی له گهڵ دابراڤانی جهستهیییدا دابراڤانی جهستهیی ئه وهیه خه لکی به جی بیلێت و به له ش و لاره وه خۆتیان لی دابرییت و له گه لێاندا نه ژیییت، به لکو ئه وه ت لایشتیرییت که له کونجی ماله که تا لێی دانیشیت، یان له ئه شکهوت و چیاکاندا، وه ک زانیشمان ئه مه شیاو نیه.

به لام دابراڤانی فیکریی، ئه وهیه به جهسته تی که لاوی خه لکی بیت، به لام به فیکرو دیدوبۆچوون و ره وشت و ره تار لێیان جودا بیت، واته به هه ست و شعوروو تیروانینت خۆت له و رێبازه پوچه له ی ئه وان دابرییت و په په ره ویی هیج به شیکی رێبازه که یان نه که ییت و ته نها به رێبازی نیسلام هه لسوکهوت بکه ییت، به م ره نگه ش تی که لاویان ده که ییت و کاریشیان تی ده که ییت له کاتی که دا له بهر به ستیکی باشی و ادایت که کارت تی ناکه ن.

"له نیوان ته نگه به ریی دنیاو، به رفراوانی ئه شکهوتدا"

لاوه باوه رداره کان بریاری خۆدابران له گه له که یانداو، په نایان برده بهر ئه شکهوته که و ئومیده واریبون خودای پهروه رداریان ره هه تیان به سه ردا برێژییت، خوداش نزای بۆ گیرا کردن و، ئومید و تکایانی بۆ به دیی هیئان و، له ئه شکهوته که دا په هه متی خۆی به سه ردا رژاندن به راستی مرۆف سه ری له و دیه نه ده سوپمییت، پروانه:

ئه و دنیا فراوان و پان و به رینه ی که تییدا له گه ل گه له که یان داده ژیان، وێرای فراوانیه که ی، له بهر چاویان ته سکی بۆ ته وه، چونکه، به تال بووه له ئیمان، پاشان بۆیه

دنیايان له لا تهنگه بهر بۆتهوه، چونکه پرپوه له كفرو له بى باوه پى به خودا. بهرته سكبو نه وهى دنيا و ژيانى دنياش له كاتى كدايه، كه له ئيمان خالى ده بنه وه كه كفرو به دكارى و گومراى به ته و اوى دايان ده پۆشیت، ئىدى مرۆفى باوه ردار هینده به تهسك و تهنگه بهر ده يانبینیت كه خهريكه هه ناسه كانى لى ده پريت- كه چى ئه وه نه شكه وه - تهسكه شيان- له لا بهر فراوان بۆته وه وهه ستیان واكرد وه كه فراوان و پان و بهرینه، جاناخۆ له كوێوه ئه مه هه ستیان بۆ هات بیت؟!

بىگومان ئه وه هه سته گهردنىكى راسته قینهيه، نهك خه يالێك يان دلته وایيه كه يان گومانێك بیت، هه ربۆه ش مرۆفى باوه ردار كاتێك په پره وى ئيسلامه كهى ده كات و له نيو راستيه كانى باوه ره كهيدا ده ژى، هه ست به خۆشى و ناسووده یى و دل فراوانى ده كات. لاوه كان ئه مه راستيه يان له نه شكه وه ته كه دا دۆزى بووه وه، ئه وه بوو به ئيمان وه له نيو ته شكه وه ته كه دا ژيان و تامل به ندايه تى و خۆشى پارانه وهى شيرى نى ئيمان يان تيدا چه شت و، هه ستیان به بهر فراوانيه كهى كرد بوو.

دياره ئه وهى، كه ته شكه وه ته كه يانى فراوان و ناسووده و ئارام كرد بوو، ئه وه ره هه ته زۆرهى خودا بوو، كه خوازىارى بوون و كه خوداش خواسته كه يانى به جى گه ياند بوو و ره هه تهى خۆى به سه ر دار شت بوون ﴿...يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ...﴾ (الكهف) به راستيه ش خودا له ره هه تهى خۆى به سه ر دار شت و، ته شكه وه ته كه يانى لى پرپوو و، هه ر به وه ش به كامه رانى و به خته وه رى ژيان. هه ر سه باره ت به ره هه ته ش خودا فه رمويه تى: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ...﴾ (فاطر) واته "گه ر خودا ده رگای خيّر له هه ر كه س و خه لكێك بكاته وه، كه س ناتوانيت دايمهات، گه ر خوداش خۆى دايبخات، كه س ناتوانيت جگه له خودا و له جياتى خودا بى كاته وه".

کاریگهریی رهحمهتی خودا له گوتاری (سید قطب)دا

بیگومان (سید قطب) —خودا لئی خوشبخت- دهبارهی (کاریگهریی رهحمهتی خودا له سه ره ئیان کاتیک ئاوێزانی دهیئت)، ههروهها دهبارهی ئهو رهحمهته له سه ره دنیا کاتیک تییدا بلاودهییتهوهو، له سه ره مروهی باوهپداریش کاتیک بآلی به سه ردا دهکیشیئت، چهند وتهیهکی ههیهو دهبارهی کاریگهریی ئیانیش بهبی ئهو رهحمهته، دواوه، له وتهیهکیدا گوتویهتی: (هه ره نیعمهتییکش ئه گه ره خودا پهحمهتی له گه له دانهیئت دهبیته سزاو ناخۆشی، هه ره نیعمهتییکش پهحمهتی خودای له گه له بیئت، خۆی لهخۆیدا دهبیته نیعمهت).

مروه گه ره له سه ره دریکش بجهویئت بهلام پهحمهتی خودای له گه له دابیئت ئهوا ئهو جیگه درکاوییهی بۆ دهبیته پیخهفیئکی نه ره، کهچی ئه گه ره له سه ره ئاوریشم بجهویئتو، بهلام رهحمهتی خودای لئوپرابوو ئهوا دهبیته درکه لانیئکی ئهستوو رو ئاگرین. گرانتین کیشهش به رهحمهتی خودا چاره سه ره دهبیئت، به کیشیهکی زۆر ساده و ساکار ده ره کهویئت. بهلام ئه گه ره له چاره سه ره سانترین کیشه دا رهحمهتی خودا نه مابیئت ئهوه ئالۆزوو دژوار دهبیئت. هه ره به رهحمهته خودایی یهش ریگه ترسناک و ئالۆزه کان ده بریئت و هه ره ریگه هیمن و متمانه پی کراوه کان ده ره کهویئت. کهچی شیوازو ریبازه ئاسانه کان بهبی رهحمهتی خودا ده بنه بنکهی له ناوچوون و فهوتان هیچ بارگرانیه کیشی له گه له رهحمهتی خودا نیه، به لکو له گرته وهی دایه و که له جیاتی ئهو دهست به شتیکی تروهه بگریئت. هیچ بارگرانیه که له رهحمهته دا نیه ته نانهت گه ره له مروهی رهحمهت پی کراو له تاریکیه کانی زینداندا بیئت، یان له دۆزه خی سزای دنیایدا بیئت، یاخود له توله ری تیاچووندا... هیچ خۆشی و به رفراوانیه کیش له حاله تی نه مانی رهحمهتی خودا نیه ته نانهت گه ره مروه له په ری نازو نیعمه ته دابیئت و به جیئت و له کانگه ی هه موو خیرو خۆشی و

خۆشگوزهرانیه کیش داییت. چونکه ههر به رهحمهتی خودا له ناخی دهروونهوه کانیای بهختیار و پهزامهندی و ئارامی دهته قیتهوه، ههر به نهمانی رهحمهتی خوداش له ناخی دهروونهوه میلهکانی کاتزمیری بئ ئارامی و ماندویتی و بهلاو نارهحهتی و مهینهتی دهزرنگیتهوه^(۱).

ههروهها (سید قطب) چهند نمونهیهك دهبرارهی ئهو پیغهمبهرو کهسه پیاوچاكانهش دهخاته ڕوو، که خودا بهرهحمهتی خۆی ده‌رگای خێرو سه‌رفرازیی لئ کردوونه‌ته‌وه و حال و گوزهرانیانی بۆ خۆشی و به‌رچاوتیری گۆرپه‌وه، له‌مباریه‌شه‌وه گوتوویه‌تی: (رهحمهتی خودا له‌ هیچ جیگه‌و زه‌مانیکدا له‌ هیچ خوازیاریکی نه‌گیراوه‌ته‌وه و لئی ئالۆزنه‌کراوه، ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خودا (ابراهیم) - سلّوی خودای لئ بیّت - له‌ ئاگره‌که‌دا رهحمهتی خودای بینیه‌وه، (یوسف) (سلّوی خودای لئ بیّت) په‌حمهتی خودای له‌بیره‌که‌دا بینیه‌وه، پاشان له‌ زیندانیشدا ههر دیتی. (یونس) - سلّوی خودای لئ بیّت - یش له‌نیو سکی نه‌هه‌نگه‌که‌داو له‌ سئ تاریکیدا به‌دی کرد، (موسا)ش - سلّوی خودای لئ بیّت - له‌ ده‌ریادا کاتیك منداڵیکی ساوای دا‌براو له‌ ههر هیزو ههر پاسه‌وانیه‌ك بوو، رهحمهتی خودای پئ‌گه‌یشت، هه‌روه‌ها له‌ کۆشکی فیرعه‌وندا، که‌ دوژمنی‌کیشی بوو، له‌ بۆسه‌دا بووه‌ بۆی و به‌دوایدا گه‌راوه. هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ش له‌ ئه‌شکه‌وته‌دا په‌حمهتی خودایان به‌دی کردووه‌ له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌و په‌حمه‌تیان له‌ کۆشک و ته‌لارو خانووه‌کانی نیو شاردا له‌ده‌ست دا‌بوو، بۆیه‌ هه‌ندیکیان به‌ هه‌ندیکی تریان گوتبوو: ﴿... فَأَوْرَأَ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِ...﴾ ﴿١٦﴾ الْكَهْفِ ﴿﴾، ده‌ په‌نا به‌رنه‌به‌ر ئه‌شکه‌وته‌که‌و له‌وئ خودا ده‌تا‌خاته‌ به‌ر په‌حمهتی به‌رفراوانی خۆی.. پیغه‌مبه‌ری خوداش محمد ﷺ خۆی و (ئه‌بویه‌کر)ی هاوه‌لی، له‌ ئه‌شکه‌وته‌دا رهحمهتی خودایان

(۱) فی ظلال القرآن، ۵: ۲۹۲۲.

بینیهوه له کاتیکیشدا که گهله کهیان بهدوایاندا ده گه پران و شوین پیکانیان ههڵده گرتن.. ئیدی ههر که سێک لهو په پری نائومیدیدا ته نهها په نای بۆ رهحمهتی خودا بر دیت و ههر پرووی له قاپیی رهحمهتی خودا کردیت و وازی له ههر قاپی و دهروازهیهکی دنیایی هینابیت و، دهستی له ههر هیزیکی رواله تباری رهحمهت و له ههر دیاردیهکی گومان پێراویشی ههڵگرتیت، ئهوه به بیگومان پهحمهتی خودای بهدی کردووه و بهرکه وتوه^(۱).

دیاریکردنی ئهزمونیکی دی له مامه له له گهڵ رهحمهتی خودا..

ههروهها (سید قطب) که به شیوهیهکی واقعی مامهلهی له گهڵ رهحمهتی خودا کردووه، که به کرده و ههش له حهقیقه ته کانی ژیانیدا ههلس و کهوتی کردووه، که دیو بهتی ژیان به رهحمهت و بهزهیی خوداییهوه چۆنه، ئهزمونیکی کردیهی و زیندووی خۆیان له مامه له له گهڵ رهحمهتدا بۆ ده گێریت و دهو له ئیت: "ماوتهوه بلیم، کاتیک من به سوپاسکردنی خوداوه پروو له پهحمهتیکی تایبهتی خودا بووم، له م نایه تهوه پیم زانیوهوه له ساتیکدا هاتۆته به رهو پروم، له ساتیکدا، که من له تهنگانه و ماندویتی و تهنگه بهری و نا پهحمهتیدا بووم، له ساتی وشک ههلاتنی رۆحی و، به دهبهختی دهروونی و، تهنگ پێ ههڵچنین به تهنگانه و، بارگرانی له نا پهحمهتیدا، له وساتانه دا رهحمهتی خودا هاتۆته به رهو رووم، له وساتانه دا خودا بۆی ناسان کردم که ناگاداری باری راستی و حهقیقه ته که ی ب، له و کاتانه دا بارانی حهقیقه ته که ی به سه ر رۆحمدا برژیت و هه ئه وه ی بۆن و بهرامیه کی خوش بیت و هه لئ ده مژم و هه ست به رۆشتن و خسانی بکه م له ناخی ده رووندا. ئه مه حهقیقه تی که و ده یچیژم، نه ک مانایه ک بیت و په ی پێ بهم، به راستی خۆی له خۆیدا

(۱) في ظلال القرآن، ۵: ۲۹۲۳.

هەر ڕه‌حمەت بووه‌و له‌خودی خۆیشدا ته‌فسیریکی واقعیی ئه‌و ئایه‌ته‌م بۆ ده‌کات که ئه‌م کرانه‌وه‌یه‌ی خۆی بۆ کردوو مه‌ته‌وه‌.

بێگومان من له‌مه‌وپێش ئه‌م ئایه‌ته‌م زۆر خویندۆته‌وه‌و، زۆرجاریش پێیدا تیپه‌پیوم، به‌لام له‌و ساته‌ وه‌خته‌دا، که باسکرد بۆن و به‌رامه‌و گولای به‌سه‌ردا ڕشتووم و ماناکه‌یم به‌دی کردوو، ڕاستی و حه‌قیقه‌ته‌که‌یم به‌ته‌نها بۆ دابه‌زیوه‌ و پێشی گوتووم: (ها ئا ئه‌وه‌تا نمونه‌یه‌ک له‌ره‌حمه‌تی خودا کاتێک ده‌کرێته‌وه‌، ده‌بروانه‌ چۆن ده‌بێت)؟

له‌ڕاستیشدا خۆ هیچ گۆڕانکارییه‌ک له‌ چوارده‌ورم (له‌ ده‌ره‌وه‌ی قه‌واره‌ی جه‌سته‌) پێدا نه‌بووه‌، به‌لام هه‌موو شتێک له‌ ناخدا گۆرا، به‌ڕاستی ئه‌مه‌ نیعمه‌تیکی هێجگار گه‌وره‌یه‌، ئه‌گه‌ر دل بۆ حه‌قیقه‌تیکی گه‌وره‌ له‌ حه‌قیقه‌ته‌کانی وجود (وه‌ک بۆ ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی نێو ئایه‌ته‌که‌) والا بێت و بکریته‌وه‌" (١).

"شوینی ئەشکه‌وته‌که‌"

له‌ ئاسانکاری خودا بۆ لاوه‌ باوه‌ڕداره‌کان، ئه‌و ئەشکه‌وته‌بوو، که سرووشی په‌نا بۆ بردنی پێدان. قورئان ئاماژه‌ی بۆ جێکه‌وته‌ (موقع)ی ئەشکه‌وته‌که‌و ئه‌و به‌لگه‌و نیشانانه‌ی نیویشی کردوه‌، له‌گه‌ڵ ئاماژه‌ بۆ ئه‌و سه‌ربازه‌ ڕامکراوانه‌ی خودا، که ڕام و به‌رده‌ست (تسخیر)ی کردبوون بۆ خزمه‌تکردنیان و، ئاسانیی تێدا نیشته‌جێ بونیان: ﴿وَتَرَى‌ الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ۗ﴾ (١٧) الکهف: نیمام (ابن کثیر) - خودا لێی خۆشبیست - له‌ ئایه‌ته‌که‌وه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ دینیت، که

(١) فی ظلال القرآن، ٥: ٢٩٢٤.

پرووی دەرگای ئەشکەوتە که بهرەو باکوور بوو، لەم ڕووهوه گوتووێهتی: (لەمەدا بەلگەیهك ههیه لهسەر ئەوهی، که دەرگای ئەو ئەشکەوتە ڕووهو باکوور بوو، چونکه خودا خۆی ههوالهکهی وا ڕاگهیاندوو، که ئەگەر تیشکی خۆر له کاتی هەڵاتنیدا کهوتبێتە نیو ئەشکەوتەکهوه، ئەوا بهلای راستدا لار بۆتەوه، واتە سیبەرەکهی بهلای راستداو لهڕێی لاریبونهوهی تیشکی خۆرهوه کهم بۆتەوه. ئەمەش لهبەرئەوهی هەرچەنده له ئاسۆدا بهرزتربێتەوه، تیشک و گەرمییەکهشی کهم دهیبێتەوه، تا له کاتی ئاوابووندا هیچ شتیکی وای لهو جێیهدا نامیڤێت. هەر بۆیهش فەرموویهتی: ﴿وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ﴾: واتە خۆره که له باکووری دەرگاکیهوه چۆتە نیو ئەشکەوتەکیان ئەمەش له پرووی خۆرههلاتەوه. بهمەش دهلالەت لهسەر راستیی و تهکهیان دهکات^(۱).

خۆ ئەگەر ئیمە هاوڕێی (تیمام — ابن کثیر) بین له بەلگەهێنانەوهیدا بهو ئایهته لهسەر جێکهوتهی ئەشکەوتەکه، بهلام لهویدا هاوڕێی نین، که خۆره که له باکووری دەرگاکیهوه له کاتی خۆرئاوابووندا چووبێتە نیو ئەشکەوتەکهیهوه، چونکه ئایهته که ههوالی ئەوهی راگهیاندوو، که خۆره که له کاتی خۆرئاوا بووندا ڕووهو باکوور لییان دوورکهوتۆتەوهو لاریبۆتەوه مانای (تَقَرُّهُمْ) واتە: لییان دوور دهکهوتهوهو خۆی لی لادهدات، چونکه لهزمانی عەرهبیدا (قرض) مانای (قطع) دهگهیهڤێت.

زانای ئیسلام (مجاهد) گوتووێهتی: "تَقَرُّهُمْ" - واتە بهجێیان دههێلا - (تترکههم)." .

(قتاده)ش گوتووێهتی "تَقَرُّهُمْ" - واتە: وازیان لی دههێڤێت (تدعهم)." .

(۱) تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر (۳: ۷۵)

(نحاس)یش گوتووێتی: "(القرض) واته برپین و وازلیهینان (القطع والترك)"
ئهمهش له زماندا زانراوه.

(قرطبی)یش گوتووێتی: "ماناکهی ئهوهیه ئهوان ههڵبەت خۆریان (وهك
ریژلینانیک بۆیان) بهرنه کهوتوه.. ئهمه وتهی (ابن عباس)یشه" (۱).

ئهو له به لگه و نیشانهکانی خدا بووه.. (ذلك من آیات الله).

کۆمهڵی زانیانی تهفسیر بیرپریان وابوو، که خۆر نه له کاتی ههڵاتن، نه له
کاتی ئاوابووندا بهریاننه کهتوه، ئهمهش بههۆی جیکهوتهی ئهشکهوته کهو ئه
دهرگایهشیهوه که پوهو باکوور بووه، له مەر ئهم واتیهش، ئیمام (ابن کثیر)
گوتووێتی: (ئهمه پوون و ئاشکرایه بۆ ئه کهسهی بهوردی سهرفچی داوه و زانیاری
له سه زانیانی پووکاره کهو، سووپانهوی خۆر مانگ و ئهستییه کان هیه.
پوونبوونهوی ئهمهش له وه دایه ئه گهر دەرگای ئهشکهوته که له پوهی خۆر ههڵاتهوه
بوایه، ئهوا له کاتی خۆر ئاوابووندا هیچ شتیکی وای له تیشکی خۆر بهرنه ده کهوت،
گهر له پوهی قیبله شهوه بوایه ئهوا له کاتی ههڵاتندا له کاتی ئاوابوونیشدا
به رینه ده کهوت، سیبه ره کهش به لای راست و به لای چهپدا لار نه ده بووه، خۆ ئه گهر
دهرگا له پوهی خۆر ئاوا شهوه بوایه ئهوا له کاتی ههڵاتنی خۆردا تیشکی خۆری
تی نه ده چوو، به لکو له نیوه پۆوه تا خۆر ئاوابوون تی نه ده چوو" (۲).

جی بایشه ئیمه هاوپای (ابن کثیر) نین له تیگه یشتنیدا دهرباری بزوتنی
خۆر. گوایه ئهوه ئهشکهوتهی، که لاهه کانی تیدا بووه، له کاتی خۆر ههڵاتن و ئاوا

(۱) الجامع الاحکام القرآن للقرطبي (۱۰: ۳۶۹).

(۲) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۵).

بووندا خۆری لیکهوتوه، چونکه ریی تهواو یه کلاکراوه له وشهکانی نایهته که دایه، که خۆر هه‌رگیز نه‌چۆته شه‌شکهوته کهوه، نه له کاتی به‌یانی و نه له کاتی نیوه‌پۆداو، خوداش هه‌رخۆی زانایه (والله اعلم).

قورئانی پیرۆز جیکه‌وته‌ی شه‌شکهوته کهو بزوتنی خۆری به ده‌وریدا به دوو نیشانه له نیشانه‌کانی خدا داناه: (ذلک من آیات الله). مانای به‌نیشانه‌بوونی شه‌مانه‌ش، شه‌ویه بێگومان خدا خۆی خواست و قه‌ده‌ری بۆ شه‌وان و ابووه، که په‌نا ببه‌نه‌به‌ر شه‌و شه‌شکهوته و سرووشی چوونه ناوه‌ی پێداون، پاشان ویستی خدا له‌سه‌ر شه‌وه‌ش بووه، کهوا شه‌شکهوته که له‌و جیکه‌یه داییتو، بزواتی خۆریش به‌ده‌وریدا به‌و شیویه بیت.

به‌لام زانا (زجاج) بۆ چوونیکی تری له ته‌فسیری نایه‌ته‌که‌دا هه‌یه و به‌رای خۆی: "بێگومان کرداری خۆره‌که نیشانه‌یه‌ک بووه له خوداوه، بێ‌شه‌وه‌ی ده‌رگای شه‌شکهوته که روو له‌و لایه بووبیت، که وای پێویست کردبیت" (۱).

به مانای: خۆره‌که، شه‌گه‌ر به‌پێی سروشتی خۆی بوايه، ده‌شیا به‌چیتته نیو شه‌شکهوته کهوه، به‌لام خدا فه‌رمانی پێ‌کردوه که له‌ناست لاوه‌کاندا کورت ولار بیتته‌وه، له به‌یانیدا لییان دوورکه‌ویتته‌وه و له‌نیوه‌پوانیشدا هه‌روه‌ها، خۆ شه‌گه‌ر خدا شه‌و فه‌رمانه‌ی پێ‌نه‌کردایه، شه‌وا خۆره‌که ده‌که‌وته نیو شه‌شکهوته کهوه.

رای یه‌کلاکراوه‌ش له‌مباریه‌وه شه‌ویه، که کۆمه‌لی زانایانی ئیسلام پیتی گه‌یشتون، ویتاندنی شیوه‌ی که‌وتنیان له‌نیو شه‌شکهوته که‌دا قورئانی پیرۆز ویتنه‌ی که‌وتنو و راکشانی لاوه‌کانی له‌نیو شه‌شکهوته که‌دا به‌شیویه‌کی هێجگار وردو دیارو کاریگه‌رو گرتوه‌و به‌جۆرێکی شه‌، که کاتی‌ک به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان ده‌خوینینه‌وه

(۱) ته‌فسیری - قرطبی - (۳۶۹: ۱۰)، هه‌روه‌ها (امام - ی - شنفیظی - یش) له‌ أضواء البیان (به‌رگی ۴، لاپه‌ره ۳۳-۳۴) دا، رای (زجاج) هێناوه‌ په‌سه‌ندی کردوه‌و، شه‌و رایه‌ی پێشوو‌شی په‌ت کردۆته‌وه .

وادهزانین خهڕیکه دهیانینینو ههست به وجودیان دهکهین، ئه‌مه‌ش له دیاریی و زیندویتی و یتاندنی ئیعاژی بێ‌هاوتای قورئانه...

وهك خودا ده‌فرمویت: ﴿وَتَحْسَبُهُمْ آتِفَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَسِيطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾ (الكهف: ١٨) .. له نایه‌ته‌که‌ی پیشوودا ئاماژه‌ی کراوه‌ی بۆ قه‌ده‌رو خواستی خودا بۆ ئه‌وان که له ئه‌شکه‌وته‌که‌دا بن، چونکه ئه‌وه بۆ ئه‌وان گونجاو بووه .. لهم نایه‌ته‌شدا ئاماژه‌ی کراوه‌ی بۆ قه‌ده‌ریکی تری خودا بۆیان له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وان نووستووو جێنشینی نێو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی بون، پارێزه‌ریکیان به‌یارمه‌تی خودا بۆ ماوه‌ته‌وه .. ئهم قه‌ده‌رو خواسته‌ی خوداییه‌ش له‌چهند خاڵی‌که‌دا خۆی ده‌نوییت، وه‌ک:-

١- وای لێ کردوون که چه‌ندین سالتی دوورو درێژ بجه‌ون بێ‌ئهو‌ی زهو‌ی له‌ لاشه‌کانیان بخوات، یان هه‌سته‌کانیان تێک بجیت، بێ‌ئهو‌ی هیچ که‌سی‌که‌ش لێ یان نزیک بێته‌وه .

٢- بۆ ئه‌وه‌ی لاشه‌و هه‌سته‌کانیشیان پارێزراو بێت، چاوه‌کانیان کراوه‌بوون و پوانینیان هه‌بووه‌و سه‌ره‌پایی ئه‌وه‌ی خه‌وتوویشن ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی تێک نه‌چن و خراپ نه‌بن، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی هه‌وايان بۆ بجیت، چونکه ئه‌مه‌ زیاتر هۆی مانه‌وه‌ی چاوانیان بووه .

٣- مه‌به‌ستی‌کی تریش له‌ هێشته‌وه‌ی چاوانیان به‌کراوه‌یی، له‌ فرمایشته‌که‌ی خوادا هاتوه‌: (لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا)، ئه‌مه‌ش به‌مانای بۆ ترساندن هه‌رکه‌سی‌که‌ی بۆی پوانین، تا‌کو خراپه‌یه‌کیان ده‌ره‌ق نه‌کات، چونکه له‌ کاتی‌که‌دا بۆی پوانین و بینوونی که‌وا چاوانیان کراوه‌ته‌وه‌و وه‌ک ئه‌وه‌ش دیاره‌بووه‌ گوايه‌ بۆی ده‌پوانن، یه‌که‌سه‌ر هه‌لا‌توه‌ له‌ لایان.

٤- بۆئەوهی زهوی له لهشو لاریان نهخوات، هه‌لگێڕو داگیرپان پئی‌کراوه:
(وَنَقَلَبَهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ) .. هه‌لبێژاردنی فهرمانی رانه‌بردوو
(الفعل المضارع) لهم رسته‌یه‌دا (ونقلبهم) که ده‌لاله‌ته له‌سه‌ر نوێ‌کردنه‌وه و
به‌رده‌وام کردن، ده‌لاله‌تیشه له‌سه‌ر ئه‌وهی که هه‌لگێڕانه‌وهی لاشه‌کانیان
به‌رده‌وام هه‌میشه‌یی بووه، نه‌ک (وه‌ک هه‌ندیک له پیشینه‌کان ده‌لێن گوايه: له
سائیکدا دووجار بووه).

گه‌ڕانه‌وه و خستنه پالێ فهرمانی هه‌لگه‌ڕاندنه‌وه‌شیان بۆ (خودا) ده‌لاله‌ته
له‌سه‌رئه‌وهی، که ئه‌مه کاری خودا و قه‌ده‌رو فهرمانی خۆی بووه و دياره خودا
فریشته‌یه‌ک له فریشته‌کانیشی راسپاردوه به‌ئه‌جمادانی کاری هه‌لگێڕانه‌وه‌یان.

٥- له رێکی و ته‌واویی بایه‌خپێدانیان و پاراستنیشیان، ئه‌وه‌یه خودا خواستی
وابوو که سه‌گێکی‌شیان له‌پیش ده‌رگای ئه‌شکه‌وته که هه‌بووبیت، و له‌و شوینه‌دا
هه‌لتوووتاوه (دانیشتوو) و، هه‌ردوو په‌لی لی‌بلاو‌کردۆته‌وه و نووستوو. به‌لام
باری جه‌سته‌یی سه‌گه‌که جی‌گێرو نه‌گۆر‌بووه، واته به‌ملاولادا
هه‌لنه‌گه‌رێندراوه‌ته‌وه، بکه‌ری په‌ل درێژ‌کردن (بس‌ط) که له عه‌ره‌بیدا (باس‌ط)ه
به (اسم ی فاعل = بکه‌ر) داده‌نریت، مانای نه‌گۆری و مانه‌وه له‌سه‌ر یه‌ک جۆره
حاله‌ت ده‌گه‌یه‌نیت. ئیدی کێ ده‌توانیت لی‌یان نزیک بێته‌وه و ئازاریکیان پئی
بگه‌یه‌نیت له‌کاتی‌کدا سه‌گه‌که‌شیان به‌و حاله‌ته‌وه پاسه‌وانه له‌به‌رده‌م ده‌رگای
ئه‌شکه‌وته‌که‌دا.

٦- هه‌رکه‌سێک بیری له ئازاردانیان و ده‌ستدریژی کردنه سه‌ریان کردبێته‌وه، ترسو
بیم خراوته نیو دلییه‌وه، ده‌ستبه‌جێ لی‌یان هه‌لاتوو.

وینا‌کردنی وردی ئه‌شکه‌وته‌که و باری جه‌سته‌یی لاوه‌کانیش تییدا، به‌لگه‌ی
سه‌رچاوه‌گیری قورئانه.

وهك تییینی دهكهین قورئان چهند زانیاریهکی وردو گرنگی (بهشیوازی نیعجازی وینهگرتنی دیمه نهکان) له مەهر ئەشکهوته کهو جیکه وتهو بزواتی خۆر له گه لیداو، له مەهر لاوه کانی نیو ئەشکهوته کهش، خستۆته پروو.

زانایان ئەم زانیارییه قورئانیانیهیان به بهلگهی سه چاوه گهریی (مصدری) قورئان داناه، کهوا له قورئانهوه سه چاوه یان گرتووهو، ههروه ها بهو بهلگه و نیشانانەشیان داناون، که تنه ها له خوداوه هاتوون، نهک له خودی (محمد) هوه ﷺ.

رێبازی به بهلگه دانانه کهشیان ئەوهیه، پیغه مبهەر ﷺ سه بارهت به هاوه لانی ئەشکهوت پرسیری لیکراوهو، وه لآمی پرسیاره کانیش بهو زانیاریانهوه هاتووه، به لآم زانیاریه کانیش نه له تهورات و نه له ئینجلیشدا دیاری نه کراون، بهم رهنگهش نه گهری وه گرگرتیان لهو کتیبانهوه پوچه ل ده بیستهوه.

وهك زانراویشه پیغه مبهەر ﷺ له ژيانیدا ئەو ئەشکهوتهی نه دیوه و نه چۆته سه ر لاوه کان له نیو ئەشکهوته کهدا.. بهم رهنگه نه گهری وه گرگرتنی ئەم زانیاریانه لهو رینگه یه شهوه، که گوايه دواتر خۆی خویندبنیهوه، پوچه ل ده بیستهوه.

تنه ها ئەوه ده مینیتتهوه، که ههر خودای پاک و بێ خهوش زاناو شاره زایهوه، ههر خوداش خۆی سرووشی ئەو مه سه له یه به پیغه مبه ره که ی ﷺ گه یاندووه. بهم پیهش ئەوه مان بۆ ده سه ملیت، کهوا قورئانی پیرۆز سه چاوه ی زانیاریه کانهو بینگومان قورئانیش له لایه ن خوداوه نێردراوه ته خوارهوه.

(تیمام السهیلی) له کتیبی (الروض الانف) دا گوتویه تی: (سوودی گه و رهو زانیاریی دیار لهو سیفه تانه دا ئەوهیه، که ئەم زانیاری و پرون کردنه وانه هیچ که سیکیش له وانه ی که لاوه کانیشی بینیه، نه زانراوه، چونکه هه رکه سی: نه گه ر چاوشی پێیان که وتبیت، ده سته به جی ترسیکی زۆری لێ نیشتهوه، بۆیه نه یه توانیه هه موو ئەو زانیاریه وردو گرنگانه ده رباره ی بارودۆخی لاوه نووستووه کان بزانیته و به وردی سه رنج له حا له ت و شیوه ی خه و تنه که یان بدات..

پێغه مبه‌ری خ‌وداش ﷺ ه‌رگیز نه‌یدی‌ی‌و‌و‌ن، ه‌ی‌چ ق‌س‌ه‌و با‌سی‌کی له‌بار‌ه‌یا‌نه‌وه نه‌بی‌ست‌بو‌و، ک‌ت‌ی‌ب‌ی‌ک‌ی‌شی له‌سه‌ریان نه‌خ‌و‌ی‌ن‌د‌بو‌وه‌وه، ج‌گ‌ه له‌وه‌ی ه‌ه‌ر نه‌خ‌و‌ی‌ن‌ده‌وار‌یش بو‌وه‌و له‌ن‌ی‌و گ‌ه‌ل‌ی‌کی نه‌خ‌و‌ی‌ن‌ده‌وار‌دا بو‌وه، به‌لام بی‌گ‌ومان زانیاری و ه‌ه‌وال‌ی‌کی وای له‌سه‌ر نه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ ب‌وه‌ی‌نان که پیش‌تر ه‌ی‌چ که‌سی‌کی دی پ‌ی‌ی نه‌گ‌ه‌یا‌ند‌بو‌ون.

ئه‌وه‌ش له پ‌ی‌ی نه‌و سه‌رو‌وش (وح‌ی)ه‌ی که له خ‌ودا‌وه به‌وش‌ی‌وه رو‌و‌ن و نا‌ش‌ک‌رای‌ه‌و به‌و به‌ل‌گ‌ه ته‌وا‌وان‌ه‌وه ب‌ۆی ه‌ی‌نا‌ون^(١).

سه‌گ‌ه‌که‌شیان له پ‌ی‌ت‌و به‌ره‌که‌تی ئه‌وان به‌ه‌ره‌مه‌ند ده‌ب‌یت

ق‌ور‌ئانی پ‌ی‌ر‌ۆز با‌سی نه‌و سه‌گ‌ه‌شی فه‌رام‌ۆش نه‌ک‌رد‌وه‌وه، که یا‌وه‌ری لا‌وه‌کان بو‌وه‌و با‌سی ش‌ی‌وه‌ی دان‌ی‌شت‌نی ک‌رد‌وه‌وه که ه‌ه‌ر‌د‌وو پ‌ه‌لی ل‌ی‌ی ب‌لا‌و‌ک‌رد‌ۆته‌وه له‌به‌رده‌م ده‌ر‌گ‌اک‌ه‌دا له‌وان‌ه‌شه ه‌ه‌ند‌یک که‌س پ‌رس‌یار ده‌رب‌اره‌ی ح‌یک‌مه‌تی با‌س‌ک‌رد‌نی سه‌گ‌ه‌که‌یان ب‌که‌ن، دی‌اره ح‌یک‌مه‌ت له‌وه‌دا ئه‌وه‌یه که - وه‌ک پیش‌تر گو‌تمان - ئاما‌ژه ب‌ۆ چ‌او‌گ‌دا‌ر‌ی‌ت‌یی (ق‌ور‌ئان)ک‌را‌وه، ده‌نا چ‌ۆن پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر‌یش ﷺ ده‌یزانی که‌وا (سه‌گیان له‌گ‌ه‌ل بو‌وه‌و، ه‌ه‌ر‌د‌وو با‌ل‌ی ب‌لا‌و‌ک‌رد‌ۆته‌وه، له‌به‌رده‌م ده‌ر‌گ‌ای نه‌ش‌که‌وته‌ک‌دا) ئه‌گ‌ه‌ر سه‌رو‌وش (وح‌ی)ی ب‌ۆنه‌ه‌ات‌ایه‌!

زانیانی ئ‌ی‌س‌لام له‌م ڕ‌وه‌وه با‌س له‌وه ده‌که‌ن که بی‌گ‌ومان سه‌گ‌ه‌که‌شیان ه‌ه‌مان پ‌ی‌ت‌و به‌ره‌که‌تی ئه‌وانی به‌ره‌که‌وت‌وه‌ به‌ه‌ۆی یا‌وه‌ری‌ک‌رد‌نی‌انه‌وه.

ئ‌ی‌مام (ابن ک‌ثیر) گو‌ت‌و‌وی‌ه‌تی (سه‌گ‌ه‌که‌شیان به‌ه‌ه‌مان پ‌ی‌ت‌و به‌ره‌که‌ت‌یک، که به‌ر ئه‌وان که‌وت‌وه‌وه، به‌ه‌ره‌مه‌ند بو‌وه‌وه، واته وه‌ک ئه‌وان به‌و‌ح‌ال‌ه‌ته‌وه خ‌ه‌و‌ن‌را‌وه، ئه‌مه‌ش

(١) الروض الانف للسهيلى، ٣: ١٦٥-١٦٦ (ب‌أختصار).

سوودیکی یاوه‌ریکردنی پیاوچاكانه. بهم پێیه سه‌گه‌ش باسو وه‌ولۆ به‌سه‌ره‌اتیکی هه‌بووه^(١).

ئیمامی (قرطبی) یش گوتویه‌تی: "خۆ نه‌گه‌ر هه‌ندێك سه‌گ-یان- سه‌گێك- ئه‌و پله به‌رزهی به‌یاوه‌ریکردن و تێكه‌ڵبوونی له‌گه‌ڵ پیاوچاكان و خواپه‌رستاندا ده‌ستكه‌وتییت، بهم شیویه‌ خوداش له‌ کتێبه‌که‌یدا هه‌والی له‌سه‌ر هینابن، ئه‌ی داخۆ که‌سانی باوه‌ردار و خواناس (که‌ خودا به‌یه‌ك ده‌گرن و له‌ یه‌ك خواپه‌رستی دان) و، تێکه‌لی پیاوچاكان و خواپیستان و خۆشه‌یستانی خودا ده‌که‌ن، له‌چ پله‌و پایه‌یه‌ك دا بن.. ته‌نانه‌ت له‌و جوژه هه‌والانه‌ی تایبه‌ت به‌و سه‌گو گیانه‌وه‌رانه‌دا دانه‌وایی و لاوانده‌وه‌یه‌ك بۆ ئه‌و باوه‌ردارانه‌ش هه‌یه، که هیشتا نه‌گه‌شتونه‌ته پله‌کانی کامل بوون و درێغیان هه‌یه، به‌لام پێغه‌مبه‌ریان ﷺ خۆشه‌وێت"^(٢).

جا له‌کاتی وردبوونه‌وه له‌م نایه‌تانه‌دا ده‌بینین جیاوازییه‌ك له‌نیوان هه‌والی لاوه‌کان و، هه‌والی سه‌گه‌که‌یاندا هه‌یه، جیاوازییه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، ئه‌وان به‌لای راست و چه‌پدا هه‌لگیراونه‌ته‌وه، که‌چی سه‌گه‌که‌یان وای لی نه‌کراوه، به‌لکو ته‌نها هه‌ردوو په‌لی له‌به‌ردهم ده‌رگا که‌دا ب‌لاو کراوه‌ته‌وه، به‌وشیویه‌ خه‌وتوه.

ئیمامی (سه‌یلی) هه‌ولیداوه حیکمه‌تی ئه‌و هه‌لنه‌گیرانه‌وه‌یه‌ی سه‌گه‌که‌ش ده‌ستیشان بکات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که‌وا لاوه‌کان باوه‌ردارن و له‌ خۆشه‌ویست و شۆینکه‌وتوانی خودان، له‌دنیاو له‌ رۆژی دوايشدا، دياره سه‌گه‌که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌یه، مه‌گه‌ر نابینیت خودا فەرموویه (له‌به‌ر ده‌رگا که‌ بووه/ بالوصید) واته: له‌ حه‌وشه‌ی نه‌شکه‌وته‌که، نه‌ك له‌گه‌ڵ لاوه‌کان له‌ ناوه‌وه‌ی بوویت. بێگومان مه‌لانیکه‌ته‌کانیش ناچه‌ نیو مالێکه‌وه، که سه‌گی تیدا بیت)^(٣).

(١) تفسیر ابن کثیر، (٣: ٧٦).

(٢) تفسیر القرطبی (١٠، ٣٧١-٣٧٢).

(٣) الروض الانف (٣: ١٦٦-١٦٧).

جگه لهم حیکمهته، دهشیت حیکمهتی تیشی تیدا بیت، وهك ئاماره کردن بو تواناو قودرهتی خودا له سهر پاراستنی نووستوو هکان. ئەم توانا خوداییهش ژیریاری هیچ هۆکاریک نیه، چونکه خودا له پتی هه‌لگیراندنیانه‌وه لاهه‌کانی پاراستوو، زه‌ویش له جهسته‌کانیانی نه‌خواردوو، کهچی له‌کاتی‌کدا خودا له پتی هه‌لگیراندنه‌وه س‌ه‌گه‌کیانی نه‌پاراستوو، زه‌ویش له‌لاشه‌ی س‌ه‌گه‌کی نه‌خواردوو س‌هره‌پایی ئه‌وه‌ی س‌ی س‌ه‌دو نو س‌ال س‌ه‌گه‌که به‌بی جم‌وجول له‌و حاله‌ته‌دا ماوه‌ته‌وه جیگیر بووه).

" هه‌ل‌س‌وکه‌وتی لاهه‌کان "

دوای وه‌خه‌به‌ره‌هینانه‌وه‌یان له‌ نووستنه‌که‌یان "

خودا فەرموویه‌تی: ﴿وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ ۖ﴾ (١٩)
 الکھف

خودای په‌روه‌ردگار لاهه‌کانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی وه‌خه‌به‌ره‌هینان له‌و خه‌وه‌ی، که س‌ی س‌ه‌دونو س‌الی خایاند، لهم ر‌ستانه‌شدا گوزارشته قورئانیه‌که، ئاورپکی جوانی له‌مه‌ر به‌خه‌به‌ره‌هینانه‌وه‌یان به‌کرداری زیندوو‌کردنه‌وه (بعث) داوه‌ته‌وه: " وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ " چونکه کرداره‌که هاوشیوه‌ی کرداری زیندوو‌کردنه‌وه‌ی مردووانه له‌ گۆره‌کانیانه‌وه، ده‌نا ئایا ده‌شیت مروژ پتر له‌ س‌ی س‌ه‌د س‌ال بژی و بتوانیت جهسته‌شی به‌ پارێزراوی به‌یلتیه‌وه، دوای ئه‌وه‌ش له‌ نووستنه‌که‌ی و خه‌به‌ریته‌وه؟ به‌راستی ئەمه موعجیزه‌یه‌کی دیاری خوداییه‌و، به‌لگه‌یه له‌سهر توانای په‌هاو به‌ربلاوی خوداو، له‌سهر خواستی به‌جیگه‌یه‌نراویشی.

ههروهها گوزارشت (تهعبیر) له زیندووکردنهوه، مانای ئهوه دهگهیهنیت، که لاوه باوهردارهکان جهستهو ههستو شعورو پۆشاکهکانیان پارێزراو بوون و هیچ کهمو کوورپیهکیان تیدا پیدانهبوو. (بَعَثْنَاهُمْ لِنَسَاءٍ لَّوَّابِيْنَهُمْ) = (وهخهبرمان هیئان تاکو پرسیارو گفتوگۆ لهگهڵ یهکدیدا دامهزڕینن لهمهڕ ماوهی نووستنیان) له رستهکهدا (لام) ی (لِنَسَاءٍ لَّوَّابِيْنَهُمْ) بهپیتی بهدوا دواچوون (لام العاقبة) دادهنریت، بهمانای له ئهجمای پرسیارو بهدواداچوون لهنیوخۆیان و لهسهر ماوهی مانهوهیان.. دیاره ئهوان لهسهر ماوهی مانهوهیان له ئهشکهوتهکهدا پرسیاریان له یهکدی کردوه، بۆ نمونه یهکیکیان لیتی پرسیون: (ئێوه چهند لهم ئهشکهوتهکهدا به نووستویی مانهوتهوه) یهکیکیان له وهلامیدا گوتویهتی (رَؤْثِيْكَ يٰ اٰهَنْدِيْكَ لهماوهی رَؤْثِيْكَ ماوینهتوه.. لهوانهیه رَؤْثِيْكَ تهواو خهوتبین، یان بهشیک له رَؤْثِيْكَ که خهوتبین).. ئهوان لهو بروایه دابوون ههر هیئده خهوتبین، چونکه ههرچی له ئهشکهوتهکهدا بووه وای بۆ دهرخستوون که رَؤْثِيْكَ یان بهشیکی رَؤْژ خهوتوونو، ههموو ئهو شتانهی نیو ئهشکهوتهکه دهلالهتی لهسهر ئهوه کردوه که ماوهی خهوهکهیان درژ نهبوو، چونکه هیچ شتیکی چواردهوری خۆیان تیک نهچوووه نهرژیوهو نهگۆراوه.

وادیاریشه ههندیکیان ئهوه وهلامهیان به وهلامیکی وردو تهواو دانهناوهو زانیویه، که ناتوان ماوهی مانهوهیان له خهوی نیو ئهشکهوتهکهدا مهزهنده بکهن، بۆیه ئهو زانیارییهیان تهنها بۆ خودا گهپاندۆتهوهو گوتویه: "رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ".

لهم ههلوێستهشیانهوه پهندو وانیهک وهردهگرین، ئهوهیه نابیت خۆمان لهوهدا ماندوو بکهین، که هیچ ئامرازیکی ساغو سهلیمو پێنماکاری وامن بۆ قوول بوونهو تیایدا دهست دهکهوێت، چونکه ئهوه تهنها بهفڕۆدانی کاتو ههولۆ

فیکره، کهوابوو پێویسته ئهوه تهنها بۆخودا بگێڕینهوه و ئهوهی که ناتوانین تیایدا قوول بینهوه، له بارهیهوه بڵێن ههر خودا زانیه (الله اعلم).

﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فَاكْبَرُونَ أَحَدَكُمْ يَبْرِقُكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۚ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝۱۰﴾ الكهف ﴿۱۱﴾

واته: "گوتیان: پهروهردگارتان زانیه لهوهی چهنده لهو خهوهدا ماونهتهوه. بۆیه ئیستاش دواى وهخه بهر هانتان ئهم دراوه زیوینهتان به یه کیکتاندای بۆ بازاری نیو شاره که بنیرن تاکو حه لائترین و باشتترین خۆراکتان بهم پارهیهی پیمانه بۆتان بکریتو، که چووه نیو خه لکیشهوه، با به هیمنی و نه رمی سهودایان له گه لدا بکات و به هیواشی بهر پێدا بروت و کس ههستی پێ نه کات، که کێیهو له کوپوه هاتوه، چونکه ئه گهر خه لکی کافری ئه و شاره شوینه کهتان پێ بزانی و بیدۆزنهوه، بهرد بارانتان ده که نو ده تانکوژن، یان ناچارتان ده کهن، که بتانگه پێننهوه بۆ نیو ئایینه ناشایسته کهی خۆیان، گهر واش بکهن، هه رگیز به سه رفرازی و په زامه ندیى خودا ناگهن."

ئهم ئاراسته و پێنموونی کردنهش، که به هۆیه وه نێردراوه کهی خۆیان بۆ نیو شاره که نارد، چهن دین واتا و سرووش و ئامازه ی له خۆ گرتوه، لێره دا ئامازه بۆ هه ندیکیان ده کهین:-

یه کهم: شیایوی راسپاردن:-

هه ندیک له زانیان له وته ی هاوه لانی نیو ئه شکه وته وه (فَاكْبَرُونَ أَحَدَكُمْ يَبْرِقُكُمْ) دا به لگه یه که له سه ر شیایوی راسپاردن له ئیسلامدا وه رده گرن، پێسای

بهلگه ليوهرگرته كه شيان نهو هيه لاهو كان كه سيك له خويان راسپارد بو كرپنى
ئاتاجو پيداويستى خويان له شاره كهو، پاره و دراوى خويان پي سپاردبوو بو نهو كاره.

پيشهوا (شنقيطي) له (اضواء البيان): دا "شياو بوونى راسپاردنو راستى و
دروستيه كهى ديارى كړدو نهو هيه كه گوتو ويانه (فَاَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ)
ده لاله ته له سهر راسپاردنى نهو نيردراوه، يان به كرپنى خوراك.

هندنيك زاناش گوتو ويانه: - (نهم نايه ته به په هايى ده لاله ته له سهر شياو
بوونى راسپاردن ناكات، بهلكو بهلگه ي سل كردن و ترساندن، چونكه نه گهر
هم مويان بو كرپنى پيوستى يه كه يان ده رچن نهو او دوژمنان يان له گومانى خوياندا
پييان ده زانن و نه و انيش پاساوى خويان ده بيت، بويه نايه ته كه ده لاله ته له سهر
راسپاردنى كه سيك، كه پاساوى هيه له جياتى غديرى خوى. نيمام (ابو حنيفه) ش
همان راي هيه و، هر نه مەش وتەى (سحنون) ه، كه له هاوه لاني (مالك) ه و،
دەرياره ي راسپاردنى كه سيك بو نيو ناكوك و دژه كان پهوا بكرت (۱).

(شنقيطي) نهم سهرنجى له مهر راسپاردن به شياو داناوه تاكو دەرپاره ي
راسپاردن و به شدار كردن و مه سله و بهلگه و ليكولينه و ه كانى نهو وتيه دەرپرېت و
هر بويه ش سى لاپه رى له كتيبه كهى (اضواء البيان) دا بو تهرخان كړدووه (۲).

نيمه ش وای بو ده چين، كه (بهلگه هينانه وه بهو نايه ته له سهر راستى راسپاردن)
له نايينى خوماندا جى تيرامان و تاوتويي كړدنه، چونكه راست تر وايه بلين نه وه
شهر عيكي پيش نيمه بووه، نهك شهر عيكي بوو بيت بو نيمه. ههروها وايشى
دەبينين، كه راي هه لهنجر او (نيمام شنقيطي) سه باره ت به راسپاردن و
به شدار كردن دەرچوونه له مانه وه سهر ده كه، نه گهرچى ناماژه كانى نيو ده كه له
تفسير كړدنا واش بگه يهنه.

(۱) (اضواء البيان، ۴: ۴۵).

(۲) (اضواء البيان، ۳: ۴۵-۷۵)

دووهم: شیاویی بهشدارکردن:

(شنقیطی) بهلگههینانهوهی هه‌ندیك له‌زانیانی مه‌زه‌بهی (ئیمام مالک)ی ده‌باره‌ی وته‌ی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که (فَاَبْعَثُوا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ) له‌سه‌ر راستی وشیاویی بهشدارکردن هیناوه‌ته‌وه، وه‌ك گوتویه‌تی: (هه‌ندیك له‌ زانیانی سه‌ر به‌مه‌زه‌به‌ی ئیمام مالیک له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ه شیا‌بوونی بهشداریکردنیان خستۆته‌پوو چونکه‌ ئه‌و لاوانه‌ له‌پاره‌ زیوه‌که‌دا بهشدارو هاوبه‌شبوون، که‌ ناردیان بۆ ئه‌وه‌ی خۆراکیان بۆ پێ بکریت.

زانا (ابن العربي مالیک)ی گوتویه‌تی: (له‌م ئایه‌ته‌دا هیچ به‌لگه‌یه‌ك له‌سه‌ر بهشدارکردن نیه‌ ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌و ئه‌گه‌ره‌ی له‌وانه‌یه‌ هه‌ریه‌که‌ له‌ولاوانه‌ به‌شی خۆی به‌ته‌نیا به‌نیروه‌که‌یاندا ره‌وانه‌کردی‌ت تاخۆراکی خۆی به‌ته‌نیا بۆ بکریت).

(شنقیطی)یش له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م وته‌یه‌دا گوتویه‌تی: (ئه‌وه‌ی که‌ ابن العربي - باسی کردوه‌ به‌باری بینراو و پواله‌تی مانا که‌بییدا ئاراسته‌کراوه‌) ^(١) ئیمه‌ش له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌و جۆره‌ به‌لگه‌هینانه‌وه‌و جیاوازیی بیروپایانه‌ش دا پامان وایه‌ که‌ (هیچ هۆکارو پێویستییه‌ که‌مان پێی ناییت، چونکه‌ ئه‌وه‌ شه‌رع و یاسایه‌کی پیش ئیمه‌ بووه‌، نه‌ك شه‌رعیك بووی‌ت بۆ ئیمه‌، چونکه‌ له‌ده‌قه‌کانی خۆماندا هینده‌ به‌لگه‌مان له‌سه‌ر شیاویی بهشدارکردن و راسپاردن هه‌یه‌ که‌، به‌سمانه‌.

سێیه‌م: گه‌ران به‌دوای خۆراکی هه‌لاڵو باشدا:

ئه‌وان نوێنه‌ره‌که‌ی خۆیان، که‌ ناردیان بۆ نیو شار، راسپارد به‌چاوگیران و وردبینی و، هینانی خۆراک بۆیان، پاک و هه‌لاڵ یی‌ت (فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا

أَزْكِي طَعَامًا)..بینگومان فرمان (فعلی) (فَلْيَنْظُرْ) به لڤهیه له سهه پئویستبوونی وردبوونهوهو چاوگێرانو پشکنینی خۆراکی باشو ههلبژاردنی به چاکی. ئه مهش زیاتر له کاتی زۆری ههراو حوکمی نه فامی، که می هه لالدا ده بیته. مرقی موسلمانیش له م جۆره بارودوخه دا ئه وهی لی خوازاوه، به وردیی و وریاییه وه به دوا ی خۆراکی هه لالدا بگه ریته، ههرا م هه لانه بژی ریته.

له رسته که دا وشه ی (أَزْكِي طَعَامًا) یش ئاوردانه وهیه کی جوانی قورئانه له خۆراکی پاک و خۆشو هه لال.. له بهاری مانای (أَزْكِي طَعَامًا) هه چهند وتهو بیروپایه که هیه، بۆ نمونه: (ابن عباس) گوتویه ته: (مانای - أَيْهَا أَزْكِي طَعَامًا) واته: (هه لالترین خۆراک). هه ندیک له زانایانی تریش گوتویانه، واته: (خۆشترین خۆراک) هه ندیکی تریشیان گوتویانه، واته: (هه زانترین خۆراک) چهند زانایه کی تریش گوتویانه، واته: (زۆرتترین خۆراک) به لام (نیمام ابن کثیر) وته ی یه که می به راست و به پای یه کلاکراوه داناوه گوتویه ته: (مانای راستی له وته ی یه که م دایه، چونکه مه به ستی لاوه کان له خۆراکیکی باشو هه لالدا بووه، سائیر که م بوویته، یان زۆر بوویته)^(۱).

چواره م/ قورئانو هه زی گشتی له خۆراکا:

له وته ی لاوه کان (أَيْهَا أَزْكِي طَعَامًا) دا ئاماژه یه کی دی هیه و مه به ستیان له (أَزْكِي طَعَامًا) هه لالترین و چاکترین و خۆشترین خواردنه.. لی ره دا وشه ی (أَزْكِي) ماناکانی پاک و گه یشتووی و چاکی و به ییتی ده گه یه نیته. قورئان ئه وه مان لی ده خوازیته، هه زو میزا همان له هه لبژاردنی جۆره کانی خۆراک و پۆشاکدا، به پیی رینماییه کانی ئیسلام و ریساکانی هه لال و ههرا م بیته.

لە ڕېيازى نەفامىدا ئەم مەسەلەيە دەشتۆينریت، شوینکەتووە نەفامەکانیش پيس و ناشیرینی دەکەن، چونکە هەزو میزاجەکانیشیان دەردەدارو شیتۆینراوو ساختەن.

بېنگومان خۆراکی باش لای ئەوان، کە بە (أَزْكَى طَعَامًا) ی دادەنن ئەوێە بەپێى تازەترین شتوازو مۆدىلى کولاندن و لىنان و خواردن بىت، بى ئەوێ هۆکارە ئایىنیەکەى تىدا ڕەچاویکەن یان لەبازنەى هەللاو هەرامدا بیهێلنەوێ. ئەوێ زیاتر جى داخە ئەوێە، ئەم (بۆچوونە جاهییلیە لەسەر پاکۆترین و باشتەین خۆراک) هەندىکەسى لە موسلمانانیش گرتۆتەوێ و ئامادەن مەسەلەى هەللاو هەرام لە خۆراکدا ڕەچاویکەن، بەلکو وای دادەنن، گوايە لەگەڵ هەزى ساغ و میزاجى راستدا ناکۆکەو پەيوەندى بە هەلبژاردنى چاکترین و رەوانترین خۆراکەوێ نە.

بېنگومان پوختەترین خۆراک لەژياندا ئەوێە خۆشتەین و هەللاوێن یان بىت پوختەترین پۆشاکیش لەژياندا ئەوێە کەوا لەگەڵ ڕىساو رىنمايەکانى ئىسلامدا گونجاو بىت دیارە خۆراکى هەرامو، پۆشاکى هەرامیش ئەوێە پىستەین و خراپەتەین یان بن.

هەزى موسلمانیش، کە قورئان بەرزو بەرپزى کردووە، میزاجیش، کە ئىسلام رىنماکارو رىکخەریەتى، خۆراکى هەرامو، پۆشاکى هەرام پەسەند ناکات، چونکە لەبازنەى شتەپيس و خراپ و ناپەسەندەکاندا دایاندەنیت.

هەر خۆراکىکى هەللايش، پاک و پوختە، هەموو خۆراکىکى هەرامیش پيسە، هەموو پۆشاکىکى هەللايش پاک و پوختە، هەموو پۆشاکىکى هەرامیش پيسە.

ئەم ئاماژە قورئانیەش ئەوەمان لى دەخوازیت ئاوپو سەرئى ورد لە رىنمايى و ئاراستەو پەندە جوانەکانى قورئان بەدەینەوێ و چەند بەلگەيەکى راستیان لى دەربىنن، قورئانیش چەندەها ئاماژەى هەمەرەنگ و چەندین سەرئى هەمەرەنگ و هەمەلایەنەى لەسەر هەموو چەشنە بوارىکى ژيان تىدایە، گرنگیش ئەوێە ئىمە بزاین چۆن ئاوپان لى بەدەینەوێ و هەریان بگرین و سەوداو مامەلەیان لەگەڵدا بکەین.

پێنجهم / "ولیتلطف"

لاوه كان، نێردراوه كهی خۆیان بۆ نێو شار بهوه راسپارد، كه نهرمونیان بیّت، بهباشی و به نهرمونیانی مامه له له گه له خه لکی شاره كه دا بکات، کاتیك پێیان دهگات و، شتیان لی دهکریّت.

نهرمونیانییش له گه لێاندا بهوه دهبیّت، كه له خۆبوردوو، ساکارو، هیمنو، رۆح سووک و، ئاسانکار بیّت، ئهم راسپاردیهی ئهوان بۆ ئهو نێردراوه كه نهرمونیان بیّت ئاوردانه وهیه کی زیره كانه یان بووه له گرنگیی نهرمونیانی و ساکاری و له خۆبوردویی له ژياندا و، له په یوهندی کردن به خه لکی و مامه له له گه لدا کردنیان و، له کرین و فرۆشتندا.

ئهمهش ئاوڕیکی پێویست و پێنماییه کی گرنگه بۆ ههر موسلمانیک و، ئهوه دووپاتده کاته وه، كهوا ژیان تهنها به نهرمونیانی رێکده بیّت و، بینگومان په یوه ندیشی له گه له كهسانێردا تهنها به نهرمونیانی دهبیّت، دیاره مامه له کردنیشی له گه لێاندا له گشت بواره هه مه جۆره کانی کارو، له هه موو لایه نه کانی ژياندا تهنها به نهرمونیانی به دیدیّت و سه رده که ویت. به راستی جیاوازییه کی هێجگار زۆر له نێوان پیاویکی (نهرمونیان له گه له خه لک) و پیاویکی تری (خراب و دلّره ق و قین له دلّ و تووره) دا هیه نهرمونیانی و هیمنی و چاوپۆشی و به سۆزی، په یوه ستن به ئاکاری جوان و نه فسی ره زامه ندو خو نه ریتی هی دیه وه، ده شیّت ئهم ره وشته جوانانه به تاقیکردنه وه و کۆششکردن و کۆلنه دان و هه ولّی به رده وام ده سته بهر بکریّت. ئارامی به ئارام گرتن و، نهرمونیانییش به ره حم و سۆزه خشین ده بیّت.

قورئانی پیرۆزیش ئاماژه ی بۆ چاکیی نهرمونیانی و گرنگی چاوپۆشی و ئاسانکاری و نیعمه تی رۆح سووکی له گه له خه لکیدا کردوه، ئهمهش له کاتی که دا خودا ئهو ئاکاره به رزه ی به پیغه مبه ره که ی ﷺ به خشیوه و پێی فهرمووه:

﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنَّ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ لَهُمْ ۝ (١٦١) آل عمران﴾. واته " نهی پیغه مېبر به هوی ره حمه تی خداوه تو نهرمونيان بوييت له گه لیاندا، دنا نه گهر که سیکی دلړه و توندوتیژبوویتایه، هه موویان له ده ورت ده ته کینه وه. ده تو ش لیان ببوره وداوی لیخو شېبونيان له خدا بو بکه و راویزو ته گبریشیان له سر کاروباره کان پی بکه."

هه روه ها پیغه مېبری خداش ﷺ له چندين فرموده یدا، هانی داوین له سر نهرمونيانو ره حم و به زه یی له گه ل موسلماناندا، له و فرمودانه ش:-

- وهك نه وهی، که (مسلم) له (جیری کوری عبدالله) وه - خودا لی رازی بیت- گپراویتییه وه، که پیغه مېبر ﷺ فرمویه تی: ((من يعرم الفرق يحرم الخير كله))^(١).. واته "هه که سیك به نهرمونيانی بیبهش بوییت، نه و له هه موو خیریک بیبهش کراوه."

- هه روه ها (مسلم) له (عائشه) وه گپراویتییه وه که پیغه مېبر ﷺ فرمویه تی: ((يا عائشة ان الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف))^(٢). واته.. "نهی (عائشه) خودا نهرمونيانو، نهرمونيانی پی خو شه و، نه و پا داشته ی له سر نهرمونيانی ده یبه خشیت، هه رگیز له سر توندوتیژی نایبه خشیت".

نه مهش بانگه وازی که بو ئیمه، له ها وه لانی نه شکه و ته که وه و له قورئان و له پیغه مېبری خدا شه و ﷺ بو نه وهی له ژیاغاندا نهرمونيان بین، له گفتارو کرداره کاغانو، له ژیان و په یوه نډیه کاغانو له ناشنایه تی و سه وداو نالویرییه کاغاندا هه نهرمونيان بین.. ئیدی ژیان به ئاسوده یی و به خته و هری و خیر و خوشی به سر

(١) رواه مسلم في (٤٥) كتاب البر والصلة، باب (٢٣) فضل الرفق/ حديث (٢٥٩٢).

(٢) رواه في كتاب البر والصلة، باب الرفق، حديث رقم (٢٥٩٣).

ده‌به‌ینو، په‌یوه‌ندییه‌کانیشمان له‌گه‌ڵ که‌سانی تردا له‌خۆشی و نه‌رمونیانی و چاکیدا ده‌بیّت خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ (البقرة ٨٣)، واته‌.. "قسه‌ی جوانو به‌جی و ناسک له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا بکه‌ن".

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ (٣٤) وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (٣٥) فصلت، واته‌: (چاکه‌و خراپه‌ وه‌ک یه‌ک نین. نه‌وه‌ی وته‌ی چاک و په‌سه‌ندی هه‌یه. یه‌کسان نیه‌ له‌گه‌ڵ نه‌وه‌که‌سه‌ی، که‌ وته‌ی خراپ و ناپه‌سه‌ندی هه‌یه. تۆش نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ هیمنی و نه‌رمونیانی خۆت هه‌لۆیستی باشت له‌ناستیاندا بنۆینه‌ وئیدی نه‌وه‌که‌سه‌ی دوژمنایه‌تی له‌گه‌ڵتا هه‌یه‌ ده‌بیّته‌ هاوڕێیه‌کی نزیکت، وه‌ک ئامۆزایه‌ک یان وه‌ک که‌سیکی نزیکتی لێ دیت. ئه‌م ئاکاری وه‌لا‌مدانه‌وه‌ی (خراپه‌) به‌چاکه‌یه‌ش، ته‌نها نه‌وه‌که‌سانه‌ پێی به‌هه‌رمه‌ندن که‌ ئارامیان له‌ به‌رامبه‌ر که‌سانی خراپ و به‌دکاردا گرتوه‌، هه‌رکه‌شیش ئه‌م ئاکاره‌ جوانه‌ی ئارامگرته‌ی هه‌بیّت زۆر به‌خه‌وه‌وه‌و به‌خه‌تیکی زۆری له‌ پیشه‌ڕه‌کیی به‌ده‌سته‌ینانی خێرو هه‌لۆیستی چاکه‌دا هه‌یه‌.

شه‌شه‌م: شاردنه‌وه‌ی ده‌نگ و باسی خۆیان له‌ گه‌له‌که‌یان:

هه‌ر له‌و راسپاردانه‌ی لاوه‌کان به‌نی‌ردراوه‌که‌یان نه‌وه‌بوو، هه‌والو ده‌نگوباس و مه‌سه‌له‌که‌یان له‌گه‌له‌که‌یان به‌شاریته‌وه‌: ﴿وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ (١٩) إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا (٢٠) الکهف، واته‌:.. "با هیچ که‌سیک هه‌سه‌تتان پێنه‌کات و به‌ هه‌والو ده‌نگوباستان نه‌زانیت، چونکه‌ نه‌گه‌ر به‌ کاروبارتان بزانه‌ن به‌ردبارانتان ده‌که‌نو

ده تانكوژن، ياخود ده تاخه نه سه ر دينی خوڤان و، به م په نگهش هه رگيز سه ركه وتوو نابن."

ئه وان پيشتەر داوايان له نيتر دراوه كه يان كرد، له گه ل خه لكي شاردا نه رمونيان بي ت وهك نه وهی له هه جو وليداو له گه يشته ني تر شار ه كه شدا، نه رمونيان بي ت. هه روه ها له كرپني خورا كه وه، له هه ل س و كه وتی و له گه رانه وشدا هي تده نه رمونيان بي ت كه مه سه له كه ی خوڤيان لي بشاري ته وه وه هي چ گومان يكي لي نه كه ن و شك له مه سه له كه ی نه كه ن و دوا ی نه كه ون و شو ين پي هه ل نه گرن. ئه وان (واته لا وه كانی ني تر نه شكه وته كه) هۆی ئه م نه ينگيري ی و نه رمونيانی و مه سه له هه شاردا نه يان نه وه به وه، كه وا بي نگومان، نه گه ر گه له كه يان پييان بزائن و په رده له سه ر مه سه له كه يان هه لده نه وه و بگه نه نه شكه وته كه يان و رازی مانه وه يان ده ر بجه ن، ئه وا به ر د بارانيان ده كه ن و ده يانكوژن، ياخود ده يانگي تر نه وه بو سه ر ئه و ئاي نه پوو چه له و ري بازه ناراسته كه يان و، وا يان لي ده كه ن با وه په خودا نه هي تن و، ها وه ل (شه ري ك) ی بو دابني ت. به م ره نگهش هه رگيز سه ركه وتوو نابن، نه له دنيا و، نه له پوژي دوايشدا. له مه وه تي ده گه ين، كه بي نگومان ها وه لانی ني تر نه شكه وته كه سوور بوون له سه ر شار دنه وهی مه سه له كه يان و، كه نا بي ت هي چ كه سي ك پييان بزاني ت. هه ربو يهش وي ستو ويا نه خوڤان له چا وانيان به شار نه وه.

ئه مه ش ئاماره يه كه بو شيا وي ی و په وایي شار دنه وهی ري كخستن. كه بي نگومان ده شي ت بانگه واز كاران شي وازی ري كخستنيان له گه له كه يان به شار نه وه وه هه مو و جم و جو وليكيان به نه يني بي ت و كه س پييان نه زاني ت و خو شيان بو يان ده ر نه خه ن، كه سه ر به چ تا قم و لايه ني كن و په يوه نديان پي وه يان چۆنه و چهنده !!

دياره ده شي ت (كاری ري كخستنی ئيسلامی) يش به نه يني و په نهانی بي ت، نه گه ر هۆ زه رو و ره ت و ابخوازي ت. بي نگومان دوژماني ئه م ئاي نه ده يانه وي ت ده ستي به سه ردا بگرن و، دژايه تي پيا وان و سه ر يازانی بكه ن و، هه مو ره نگ و شي وه كي كاری ئيسلامی بسر نه وه. خو نه گه ر بانگه واز كاران له و جو ره ژينگه يه ی وهك سه ر ده می ئه م لا وانه دابوون و، له قوناغي كي لا وازی و بي ده سه لا تي دا بوون، ئه وا

بۆیان دهشیټ که رېڅخستنه که یان به نهیښی بیټ و کاروباری خوږیان له ناحه زانیان
بشارنه وه. به لām پېویسته له سهریان کهوا کهسانی تریش بو ټهو رېبازه یان بانگ
بکه نو، ئیسلامبوونی خوږیان بو ناشکراکه نو، ئاموژگاریی گه له کهشیان بکه نو له
ههولئی سه رخستنی ئاینه که یاندا بن نهک هه ر لئی دانیشن و بهو نهیښگیری و
مه سه له شاردنه وه یه وه سه رقāl بن، واز له به جی هیئانی ئه رکه که یان بهیښ.

پېڅگومان رېڅخستو و پېکه وه جوښدانی (بزاوت و رېڅخستنی نهیښی) و
(بانگه وازو پروونکرده و ی ناشکرا) ئاتاجیان به هاوسه نگی و زیره کی و دانایی هه یه،
جگه له ئاتاجی زۆریان به یارمه تی و رېنمایی خوداش.

قورئانی پېروژیش چه نډین غمونه و په نډی له سه ر (نهیښگیری و په نهانی و
باسنه کردنی کارو چالاکی له لای کهسانی تر) پیشان داوین، وه که به سه رهاتی
خوشکه که ی (مووسا) که به راسپارده ی دایکیی که و ته شوین هه وائی براکه ی و له
دووره و چاو دیربی ده کرد بی ټه وه ی ناحه زانیان پېی بزنان.

له ژياننامه (سیره) ی پېغه مبه ریشدا ﷺ گه لیك غمونه ی له م چه شنه مان
له سه رکاری په نهانی پېغه مبه ری خودا ﷺ هه یه که چۆن رېڅخستنه
ئیسلامیه که ی له یه که مین قۆناغی بانگه وازه وه له هه ردو و بارودۆخی نیو
(مه که که) و (مه دینه) شدا تا دواقۆناغ به رپوه بردووه. دیارترین غمونه ش له م پوه وه
ټهو به سه رهاتانه یه که (ابو ذری غفاری) - خودا لئی رازی بیټ - له سه ر
موسلمانبوونی خو ی گیراویتیه وه کهوا باسی هه لویتستی (فاطمه ی کچی الخطاب)
له به رامبه ر دایکی (ابوبکری صدیق) دا ده گیرتیه وه، کاتیک (فاطمه) هاتوه بۆلای
ټهو ژنه و پرسپاری ده رباره ی پېغه مبه ر ﷺ لی کردووه.. هه روه ها، که
پېغه مبه ریش ﷺ مامی (واته - عباس - ی خودا لئی رازی بیټ) راسپاردووه
به وه ی له مه که که دا بمیښتیه وه، تاکو هه وāl و ده نگ و باسی دانیشنه که ی له وپوه به
موسلمانان بگه یه نیټ.

"حیکمەت له ناردنی نێردراوه که یان و، ناشکرا بوونی به سه رهاته که یان"

خودا فەرموویە: ﴿وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ﴾ (١١) الكهف " له چیرۆکی هاوێلانی نێو ئەشکەوتە کەدا بۆشایی یەکی هونەری هەیه، بۆشایی یەکی لەنێوان ناردنی یەکیکیان بۆ بازاری نێو شارە کە، تاكو خۆراکیان بۆ پەیدا بکات و، لەنێوان گەڕانەوهی ئەو نێردراوه شیاندا بۆ لایان له ئەشکەوتە کە، لەم بۆشایی یە هونەرییه دا به سه رهات و مه سه له که یان ناشکرا دەبێت بۆشایی ی پۆشتنی ئەم پیاوه، تاگەیشتۆتە شارە کەو ئەو دیارده سه یرو سه مه رانهی، که چاوی پێیان کەوتوو ئەو هەلسوکەوت و مامەلانی له نێوان خۆی و دانیشتوانی شارە کەدا بووه، گەڕانەوهشی به سه رسامی و سه رسورمانه وه بۆ لای هاوێلەکانی له ئەشکەوتە کەدا به راستی بۆشایی و پانتاییه کی هونەریانهیه، که هیچ شتیکی له پیاویه ته راسته کان و له ناراسته کانیشدا له باره وه به دیی ناکه یان.

قورئانی پێرۆزیش هیچی له باره وه نه خستۆته پوو، ئەمەش وەك ئەو وایه، خۆنەر بانگ کات بۆ ئەو ی به بیروخه یالی خۆی، هۆیه ك بۆ ئەو بۆشاییه دیاری بکات و، هەر به بیروبۆچونی خۆشی رووداوو پێشهادی کتویری لهو بۆشاییه دا مه زنده بکات. لێره دا ته نه ا هه نه ده یه که (نێردراوه که یان بۆ نێو شار) کاره که ی لیّ ناشکرا بووه، (ناشزانین چۆن) بۆ لای هاوێلەکانی له ئەشکەوتە کەدا گەڕاوه ته وه، ئەو داخۆ چۆن خەلکی شارە کە دواي کەوتوون و، کاتیك گەیشتون ته بهر ده رگای ئەشکەوتە کە، هه موو لاوه ئیمانداره کان یان به مردووی تی دا دیوه ته وه، ئەم جاره یان به راستی به واقعی مردوون.

بێگومان خودا هاوه لانی ئەشکهوته کە ی بۆ خەلکی ئاشکرا کردووه وای له خەلکی شارە که کردووه پێیان بزانن و هه‌لۆیسته له‌ناست مه‌سه‌له‌و به‌سه‌رهاته که یاندا بکه‌ن، قورئان هیکمه‌تی ئەمە ی له‌وه‌دا ده‌رخستوه، به‌دوایدا هاتوه: ﴿وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِیَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ واته: "به‌م‌په‌نگه (به‌و جو‌ری که نێردراوه که یان چۆته نێوشارو، خەلکی شاریش به‌نهیینه که یان زانیوه دوا ی که‌وتوونو، پاشان چاویان به‌هه‌موو لاوه‌کان که‌وتوه که‌وا تازو له‌کاتیکی که‌مدا به‌پاستی گیانیان لی کێشراوه، به‌م‌په‌نگه کاروبارو به‌سه‌رهاتیانمان بۆ خەلکی شارە که ده‌رخستوه تا‌کو بزانن که‌بێگومان به‌لێنی خودا و توانا و قودره‌تی خودا له‌سه‌ر زیندوو‌کردنه‌وی مردووان راسته‌و حه‌قه‌و، ده‌با ئەوانه‌ی ئەم و ته‌و به‌سه‌رهاتانه به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه بزانن ئەمه‌یه وه‌دی خودا و بزانن بێگومان روژی دوا یی هه‌ر دێته پێشه‌وه و هه‌چ گومانیکی تێدا نیه".

حال و مه‌سه‌له ئاوابوه تا‌کو خەلکی شارە که بزانن که به‌لێنی خودا پاسته‌و قیامه‌ت شک و گومانی تێدا نیه. به‌لێنی خودا بۆ بنده ئیمانداره‌کانیشی پاسته‌و هه‌چ لاریه‌کی تێدا نیه، خودا له‌گه‌لێاندایه به‌هه‌موو شیوازیکی سه‌ره‌رشتی کردنیان و پاراستنیان و سه‌رخستنیان و راگیر کردنیان له‌سه‌ر پێبازه‌که‌ی ده‌با هه‌ر که‌سیک، مه‌رجه خوازراوه‌کان جێبه‌جی بکات، ته‌واو دُنیا بیت له به‌دیها‌تی به‌لێنی خودا.

ئه‌وه‌تا هاوه لانی نیو ئەشکهوته که په‌نایان بردۆته به‌رخودا و خوداش له‌گه‌لێاندابوه‌و پاراستوونی و به‌رگری لی‌کردوونو، لاشه‌کانیانی به‌ساغی هه‌شتۆته‌وه له‌کاتی‌که‌دا ئەوان بۆ‌ماوه‌ی سی سده‌ سال له‌خودا بوون.

پاشان خودا مه‌سه‌له‌که‌یانی ئاشکرا کردۆته‌وه تا‌کو خەلکی شارە که‌و (که‌سانی دوا ی خو‌یان ونه‌وه‌کانی دواتریان) بزانن، روژی دوا یی (روژی زیندوو‌کردنه‌وه)

هەردیت و گومانێ تێدانیه. شیوازو هۆکاری بەلگە هێنانەوه به چیرۆکی هاوه‌لانی نێو ئەشکەوتە که لەسەر زیندووکردنەوه لەرۆژی قیامەتدا ئەوهیه، ئەوان سێ سه‌دو نۆسالی خەوتوون و، رۆحه‌کانیشیان لەو ماوه‌ درێژه‌دا لەلاشه‌کانیان جیا‌بووه‌ته‌وه‌و، پاشان خودا رۆحه‌کانیانێ به‌به‌رلاشه‌کانیاندا کردۆته‌وه‌و، ئیدی له‌خه‌وه‌که‌یان هه‌ڵساندوون و وێداری کردوونه‌ته‌وه‌.

جا مادام خودا به‌توانایه‌ له‌سەر ئەوه‌ی، که‌ ناویان به‌سەر بێنیت و له‌و خه‌وه‌ درێژه‌ش به‌خه‌به‌ریان بێنیت، ئەوا به‌تواناشه‌ له‌سەر زیندووکردنەوه‌ی خه‌لکی له‌ پۆژی قیامەتدا و به‌توانایه‌ له‌سەر ئەوه‌ش، جاریکی دی رۆحه‌کانیان به‌ به‌ر لاشه‌ رزیه‌وه‌کانیاندا بکاته‌وه‌.

به‌ پاستی چیرۆکی هاوه‌لانی ئەشکەوتە که‌ له‌به‌هێزترینی به‌لگه‌ کرده‌یی (عملي)یه‌کانی قورئانه‌ له‌سەر زیندووکردنەوه‌ی خه‌لکی له‌ رۆژی قیامەتدا، ئەم به‌لگه‌ قورئانیه‌ش به‌رده‌وام ئاماژه‌ و ده‌لاله‌تی خۆی، تا پۆژی قیامەت ده‌گه‌یه‌نیت..

"گه له که یان له ناستیاندا بوون به دوو به شه وه"

گه له که یان له سهر مه سه له ی لاهه کان ناکوکیان تی که وتوووه، واپی ده چیت داوی نهوسی سه ده یه گه له که یان باوه ردار به خودا بوون و یه کخاوه رستی (توحید) یان ره چاو کردووه، وه خوداش له باره یانه وه فهرموویه تی: ﴿وَإِذْ يَتَنَزَّلُ عَلَيْنَا مِثْلُ بُنَيْنَا رَبُّهُمْ﴾ عَلَّمَهُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿١٦﴾ الْكَهْف ۝ كهواته نهوان ده ربه ی لاهه کان بوون به دوو کومه له وه:

کومه لی یه کم/ نیمانداره راست و چاکه کان، که گوتوویانه (بینایه کیان له سهر درست بکه نو خوداش خو ی له کاروباریاندا زانیه و چیان لی ده کات). بیگومان نهوان داوی درست کردنی بینایه کیان له سهر یان کردووه، هم بینایه ش مزگه وت نیه، یاخود بو مه بهستی به پیروزدانانی لاهه کان نیه، به لکو بو مه بهستی ریژلینانیاں بووه که لاشه کانیاں دفن بکریت و، بنیژرین و، لهو بینایه دا بپاریژریت. وه زانراویشه، ریژنان له مردوو نه وه یه بنیژریت. هم باوه ردارانه ش زور به مه سه له که دا رو نه چوون، چونکه ده یانزانی، که هیچ نامیرو نامرازیکیان بو پشکنین ولیکولینه وهو دیراسه و شیته لکاری نیهو، مادام هم جوړه نامرازانه شیان به ده سته وه نیه، نهوا ناییت په نا بهرنه بهر گریمان وگوتره کاری و نه فسانه کان، هروها ناییت کات و هولو و عه قل و فیکریشیان له شتیکدا، که بو یان یه کلا ناکریته وهو، سوودیکیان پی نادات به فیرو بدن. کهوا بوو تنها نه وه یان له سهره، مه سه له که بخه نه پال زانستی خداو، زانینی بنجو بناوانی به سهرهاته که ش هر بو خودای پاک و زاناو

شارهزا بگيرنهوه، ههربويهش گوتوويانه (رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ) بېنگومان (ثيمانداريتي و باوه رهينانيان بهخودا) رينمايي كردوون بۆ ټو ټو بېروپاښه و سرووشى ټو و تهيهى (رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ) پيگه ياندوون ټيمهش بههوى ټو باوه رپه يانه وه به باوه دارمان داناون.

كۆمه ټي دوهم/ ټو حاكم و دهسه لاتداره كار به دهستانه يانن كه قورئان به وه سفى (الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ) ناوى هيئاون و، بېروپاښان و ابووه، مزگه وتيك له سهر هاوه لاني نيو ټو شكه و ته كه بينات بنريت: قَالَ الَّذِي غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا، واته: " ټو كه سانهش، دهسه لاتدار بوون و دهسه لاتيان له كاروبارى لاوه كان و ناوچه كه دا بوو گوتيان: (ټيمه بپيار ده دهين، مزگه وتيك له سهر يان دروست بكهين". له م و تهيهى دهسه لاتداره كاندا ههستيكي خو بهزل زانين و خو به گه و ره دانان و خو سه پانندن و ديكتاتوريش به دى ده كهين، چونكه ټو وان به سه رگه له كه ياندا (ده رباره ي كاروبارى لاوه كان) زال بوون و ركيښيان له سهر توند كردوون و، به لوتبه رزى و خو به زل دانانه وه مامه ليه يان له گه لدا كردوون و به زه برو زه نكيكي وه هاشه وه قسه يان له گه لدا كردوون، بواري هيچ گفتوگوو موناقه شهيه ك، يان پاشگه زبوننه وه له بېروپاښه يانى تيدا نه ماوه ته وه به توندى گوتوويانه: (لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا).

كاتيك زانايانى ته فسيريش، له نووسينى ته فسيره كانياندا گه شتوونه ته ټم جيگه يه، ده رباره ي حوكمى (بنياتنانى مزگه وت له سهر گوږه كان) دواون و چه ندين فهرموده ي پيغه مبهريان ﷺ له رباره يه وه ديارى كردووه، كه بنياتنانى مزگه وتيان له سهر گوږه كان تيدا قه ده غه كراوه و، كه نه فره تى خوداى تيدا يه بوجوله كه و ديانه كان بههوى ټو وهى، گوږى پيغه مبهران و پياوچا كانيان كردو ته په رستگا.

لهو فەرموودانەش:-

١- (مسلم) له (عائشە)وه - خودا لێی رازی بیّت - گێڤاوتییەوه: (أم حبيبة)و (ام سلمة) له (حەبەشە) کلێسەیهکیان بینیوه، کەوا چەندین وێنەو نیگاری پیڤەمبەرانی خودای تێدا کێشراوهو ئەمەیان بو پێڤەمبەری خودا ﷺ گێڤاوتەوهو ئەویش فەرمویەتی: ((ان اولئك اذا كان فيهم الرجل الصالح فمات، بنوا على قبره مسجداً، وصوروا فيه تلك الصور، اولئك شرار المخلوق عند الله يوم القيامة))^(١). واتە: " ئەو جوولەکەو گاوارانە ئەگەر پیاویکی باشیان تێدا بەردایە، پەرستگایەکیان لەسەر گۆڤرەکە ی دروست دەکردو ئەوجۆرە وێنەو نیگارەشیان تێدا دەکێشا، بەراستی ئەوانە لەقیامەتدا لەلای خودا خراپترین خەلکن."

٢- (مسلم) له (عائشە)وه -خودا لێی رازی بیّت- گێڤاوتییەوه، پیڤەمبەری خودا ﷺ له نەخۆشییەکە ی دواجاریدا، کە لێی هەلنەسایەوه فەرمووی: ((لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبورا أنبيائهم مساجد))^(٢). واتە " نەفرەتی خودا له جوولەکەو گاوارەکان بیّت کە گۆڤرەکانی پیڤەمبەرانیان کردۆتە چەند پەرستگایەك."

٣- (مسلم) له (جندب)وه (خودا لێی رازی بیّت) گێڤاوتییەوه، گوتوویەتی: (گویم له پیڤەمبەری خودا بوو ﷺ له پێش مردنیدا پێنج ناوی هاوەڵی تەنیای هێناو فەرمووی: ((اني أبرأ الى الله، ان يكون لي منكم خليل، فان الله تعالى قد اتخذني خليلاً، كما اتخذ إبراهيم خليلاً وان من كان قبلکم كانوا يتخذون قبور انبيائهم

(١) مسلم، کتاب (٥) المساجد ومواضع الصلاة، باب (٣) النهي عن بناء المساجد على القبور، حديث (٥٢٨).

(٢) مسلم، حديث (٥٢٩).

وصالحهیم مساجد. الا فلا تتخذوا القبور مساجد، اني انهاكم عن ذلك))^(١)... واته: "من پهنا ده گرم بهخودا لهوهی، تاکه هاوهلێکی ههلبژارده لهئێوه بۆخۆم دابنێم، چونکه خودا خۆی منی کردووه بهتاکه هاوهلێ ههلبژارده، وهك چۆن (ئیهراهم)ی کردۆته تاکه هاوهلێ ههلبژاردهی پاك و دڵسۆز. خۆ ئهگهر له نهتهوهكهم، تاکه یهك هاوهلێ پاك و ههلبژاردهم بۆ خۆم دابنایه، ئهوا (ئهبوبهكر)م بهو جۆره هاوهله دادهنا، بهلام كهسانی و گهلانی پیش ئێوه گۆرپهكانی پیغهمبهرانیان دهکردنه چهند پرستگایهك، جا ئێوهش ئهو جۆره گۆرپانه (واته گۆرپهكهی من و گۆرپی پیاوچاكانی نهتهوهكهم) مهكهنه چهند مزگهوتێك، چونكه من به تهواوی ئهوهم لێ قهدهغه كردوون".

لهم فهرمودانهوه ئهوه تێدهگهین، گهلانی پیش ئیسلام سهزهنهشتكراون لهسهر بنیاتنانی پرستگا و مزگهوت لهسهر گۆرپی پیغهمبهرانیان و پیاوچاكانیان. تهنا ته لهسهر ئهم تاوانه نهفرهتیان لێكراوه. ئهمهش دهلالهته لهسهر ئهوهی كهئهوئانهی سووربوون لهسهر بنیاتنانی مزگهوت لهسهر گۆرپهكانی هاوهلانی نیو ئهشكهوتهكه، لهئیمانداره چاكهكان نهبوون و، بیروپاشیان راست یان پهسهند نهبووه، ههروهها له جهختكردنهوهیان لهو پرستیهی (لَنْتَّخِذَ عَنْهُمْ مَسَاجِدًا) دا واتێدهگهین، حاكم و دهسهلاتدارهكان ئهو رایهی خۆیان، كه لهسهری پڕۆدببون، بهجێ هیناوه و مزگهوتیان لهسهر ئهو ئهشكهوته بنیات ناوه، بهلام قورئان هیچ شتیکی وای لهبارهی بنیاتنانی مزگهوتهكهوه باس نهكردوه، بهروونیش ناماژهی بهوه نهداوه، ناخۆ دروستكراوه و كارهكه تهواوكراوه یان نا...؟ ئهمهش لهبهر دوو هۆ:

یهكهم / بێگومان قورئان له شیوازی گێڕانهوهی چیرۆكهكاندا ههمیشه بۆشاییهکی هونهری جێدیلێت، تاكو بوار بدات بهبیرو خهیاڵی خوێنهر، تا خوێنهر خۆی

ئەو بۆشاییە پڕبکاتەوه. ئێمەش وەک خۆنەر لێره داو لەم چیرۆکەدا خەیاڵمان دەچیتە سەر ئەو گەلە، سەرگەرمی بنیاتنانی مزگەوتەکە بوون و لەخەیاڵی خۆنەریشدا وێنەی مزگەوتەکە دەکێشیت کەوا لەسەر ئەشکەوتەکە بنیاتنراوه. دووهم/ لەبەر بێزاروی (کراهیه)ی کاری بنیاتنانی مزگەوت لەسەرگۆڕەکان و لەبەر بێزارویی ئەو کارەش کەوا جێبەجێکارانی کردوویانەو، خوداش خۆی زاناو ناگادارە لییان.

"سێ وتە لەسەر ژمارەی لاوهکان"

قورئانی پێرۆز ئاماژەی بۆ جیاوازی وتەو بیروپای خەلکی لەسەر ژمارەی هاوێڵانی نیۆ ئەشکەوتەکە کردووهو، لەمبارەیهوه سێ وتەی خەلکی هیناوهتەوه، وەک لە فەرمايشتهکەي خوا دا هاتوه:

﴿ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ... ﴾ (٢٢) الكهف ﴿

وتەي يەكەم دەلێن: "ژمارەي لاوهكان سيان بوونو، چوارهميان سهگهكيان بووه".

وتەي دووهم دەلێن: "پنج بوونو، شەشەميان سهگهكه بووه".

وتەي سێيەم دەلێن: "هەوت بوون، هەشتەميان سهگهكيان بووه".

لهو دهستهواژانهی پیشووهوه، ئهم چهند خاله تیئینی کراوه یاخود گه‌ل‌له ده‌بن:-

۱- قورئان، وتهی یه‌که‌م دووهمی ره‌تکرده‌وهو پووجه‌لی کردوونه‌ته‌وه، چونکه به‌شیوه‌یه‌که وه‌سفی کردوون، هۆکاره بۆ ره‌تکرده‌وهو پشت‌گۆی خستنیان، بۆیه‌ش له‌باره‌یان‌وه فهرموویه: (رحما بالغیب)، واته (له‌خۆیان‌وه باسی نادیار ده‌که‌ن) وشه‌ی (رحما بالغیب) لهم ئایه‌ته‌دا، واته: (وته‌یه‌که به‌بی زانست و زانیاری) و (ئیددیعایه‌که به‌بی به‌لگه).

۲- قورئان هه‌ردوو وته پووجه‌له‌که به (رحما بالغیب) وه‌سف ده‌کات، له‌وه‌دا بانگه‌وازێکه بۆ ئیمه، که وته‌کانی ئیمه‌ش راست و سه‌لمینراوبن و فیکرو بیروپراکانیشمان به‌راستی و دڵنیا‌یه‌وه بخه‌ینه‌پروو، ده‌یئت ته‌نها به‌پێی ئه‌و زانیارییه‌ی هه‌مانه بیروپرا ده‌رپین و، هه‌یچ وته‌یه‌کیش نه‌درکینین، نه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر راستی و دروستیه‌که‌ی نه‌یئت. ده‌نا وته‌یه‌که به‌بی زانست و پرایه‌که به‌بی به‌لگه‌یه‌که، له‌گه‌ڵ ئه‌و به‌رنامه‌پێژیه‌ زانستیانه‌و بابه‌تیانه‌دا (که قورئان خوازیاریه‌تی لی‌مان) نا‌گۆنجیئت.

۳- بی‌ده‌نگی قورئان له‌سه‌ر وته‌ی سی‌یه‌م ﴿وَيَقُولُ سَبْعَةٌ وَثَمَنُهم﴾ هه‌روه‌ها به‌خراپ دانه‌نانی ئهم وته‌یه له‌لایه‌ن قورئانه‌وه، دیاره ئه‌مه دانپێدانانیکی قورئان و په‌سه‌ند کردنیکی بیئت، به‌پێی ئه‌وه‌ی، که چهند زانییه‌کی که‌م له‌زانا لی‌کۆلیاره‌کان ئاوا لی‌ی تی‌گه‌یشتوون.. به‌پشتیوانی خوداش دوا‌ی نه‌ختیکی دی دیننه‌وه سه‌ر باسی ئهم مه‌سه‌له‌یه.

۴- ژماره‌ی هاوه‌له‌کانی نی‌و شه‌شکه‌وت ژماره‌یه‌کی تا‌ک (فردی)یه، نه‌که‌ جووت (زوجی) واته: ئه‌وان سی، یان پینج که‌س، یان راسته‌ر وایه‌ جه‌وت که‌س بووبن، هه‌رسی ژماره‌که‌ش تا‌کن.

٥- له هه‌موو وته‌کاندا سه‌گه‌که‌شيان حسابکراوه، نه‌مه‌ش له‌گه‌ل نه‌وه‌دا، که هه‌ردوو وته‌ی یه‌که‌م و دووهم جیاوازییان له‌گه‌ل به ژماره‌دانانی سه‌گه‌که‌و لاوه‌کاندا نه‌کردووه، وه‌ک گوتووایانه: سێ که‌سن و چواره‌میان سه‌گه‌که‌یانه، پینچ که‌سن و شه‌شه‌میان سه‌گه‌که‌یانه ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ﴾ به‌لام له‌وته‌ی سێ‌یه‌مدا، که وته‌ی یه‌کلاکه‌روه‌یه جیاوازییه‌که‌ی نیوانیان به‌پیتی واو (و) دانراوه ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾.

وادیاریشه‌بای سه‌گه‌که‌یان له‌و ده‌سته‌واژانه‌دا، که له هه‌رسی وته‌که‌دا هاتوو ه‌بۆنه‌وه‌یه، پاسه‌وانیی کردوون و بۆنه‌وه‌ی له‌گه‌لیشياندا بێت، بۆیه له‌خێرو به‌ره‌که‌تی ئه‌وانیشی به‌رکه‌وتوووه‌و، نیعمه‌ته‌که‌یان ئه‌ویشی گرتۆته‌وه‌، به‌جۆریک که کاتی‌ک بای ئه‌و لاوانه ده‌کرێت بای ئه‌ویش ده‌کرێت و هه‌والی ئه‌ویشیان بۆ زیادکراوه، ئه‌م زیادکردنه‌ش له‌رووی خاوه‌نداریتیان و تاییه‌تکاری و پێژ لی گرتنه‌وه‌یه‌تی.

"پیتی (واوی هه‌شته‌مین): (واو الثمانیة).

ئه‌م پیته (و) ئه‌وه‌یه له‌فه‌رمایشته‌که‌ی خوادایه: ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾، ئه‌م واوه‌ش ئه‌وه‌یه، که دوا‌ی ژماره‌ی هه‌وتی پینچ ژماره‌ی هه‌شته‌م هاتوو، هه‌ربۆیه‌ش به‌واوی هه‌شته‌مین (واو الثمانیة) ناوبراوه، مانا‌که‌ش کاتی‌ک دیاری ده‌کرێت ئه‌گه‌ر وشه‌ی په‌یوه‌ست (معطوف)ی دوا‌ی خۆی نه‌چوو‌بێته‌ نیو رسته‌یه‌کی په‌یوه‌ستکراوی پینچ خۆی، چونکه ده‌لاله‌ت له‌گۆرانکاری مانای نیوان په‌یوه‌سته‌کراو ده‌کات.

رازی دیاریکردنی لیڤه‌شدا ئەو ئاماژەیەمان پێ دەبەخشیت، وتە ی سێیەم لەسەر ژمارە ی هاوئەلانی نیو ئەشکەوتە کە وە ک هەردوو وتە کە ی پیش خۆ ی نیە، بە لکو گۆرانکاری هەردووکیەتی، جائە گەر ئەو دوو وتە یە رە تکرارەو نا پە سە ندبن، ئەوا وا ی هە شتەم ئاماژە بۆ راستی و دروستی وتە ی سێیەم دە کات و ئاماژە بۆ ئەو هەش دە کات، قورئان پشتی پێ بە ستوو ه.

(امامی سهیلی) له کتیی (الروض الانف) دا دەر بارە ی ئەم (واو) وتە یە ک ی نایابی هە یەو ئاماژە یە ک ی جوانیشی لیو هەر هی ناو ه و گوتوویە تی: (ئەم- واو- دە لالە ت له بر و پرا پێ کاردن و پشتگیری کردنی خاوە نانی وتە کان دە کات، چونکە گە یە نەری وشە یە کە بە وشە یە ک ی ناد یاری نیو رستە کە، بە مە زە ندە (وشە ی بە لئ- یە) بۆ: هە شتە میان سە گە کە یانە ﴿وَأَمْنَهُمْ كُلُّهُمْ﴾. بۆ نمونە ش گەر کە سینک بلیت (زە ید شاعیرە) و تۆش سیفە تی ک ی تری بۆ زیاد کە یت و بلیت: (هەروە ها زاناشە) ئەوا لە و حال تە دا، وە ک ئەو یە تۆ بلیت: (بە لئ وایە ئەو شاعیرە، هەروە ها زاناشە) لە فەر موودە یە کیشدا دەر بارە ی ئەم پیتی گە یە نەری (واو) کە بۆ بە راستدانان و پشتگیری کردنی رستە یە ک ی پیش خۆ یە تی، لە پیڤە مە بری خودا ﷺ پرسیار کرا: ((أَتَوَضُّأُ بِمَا أَفْضَلُ الْحَمْرُ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَيَمَا أَفْضَلُ السَّبَاعُ كُلُّهَا)) أخرجه الدار القطني^(١). واتە (ئە ی پیڤە مە بری خودا ﷺ نایا ئیمە دە توانین بە ئاوی بەر ماو ی ئاژە لێ گیا خۆ رو مای یە کان دە ست نوێ ژ بگرین؟ ئەو یش لە وە لا مە دا فەر مو ی: بە لئ، هەروە ها لە بەر ماو ی ئاوی ئاژە لێ گوشت خۆ رو دڕن دە کانیش).

(١) ئەم فەر موودە یە جگە لەو ی (دار قطنی) - تخریج ی کردوو، (شافعی) و (بیهقی) یش لە (معرفة السنن والآثار) دا- تخریج یان کردوو هەروە ها (بیهقی) گوتوویە تی: ئەم فەر موودە یە چە ند (سند) ی ک ی هە یە، نە گەر هە ندی: (سە ند یان بە هە ندی ک ی تریان بگە یە نریت ئەوا بە هیژ دە بیست بڕوانە کتیی (نیل الاوطار) ی- شوکانی - (١: ٤٥).

ئایه ته دا (واو-ی ههشت) ئه وهیه که چووه ته سه ر (وَالْكَاهُنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) واته چووه ته سه ر سیفه تی هه شته م له سیفه ته کانی ئیمانداران. له مه شدا تاووتوئ و ئالوگۆرکارییه ک له نیوان (الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) و (وَالْكَاهُنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) دا ههیه، واته له نیوان رسته ی پێش (واوی هه شته م سیفه ت) و له رسته ی دوایه وه.

۲- ههروه ها له ئایه تیکی تر دا خودا فرمویه تی: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يَبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ مُّوْمِنَاتٍ مِّنْ دُونِ النَّسَاءِ فَتَبَتَّ عَلَيْهِنَّ غَيْرِ الْمُنْكَرِ﴾ له م ئایه ته دا (واوی ههشت) چۆته سه ر سیفه تی هه شته م له سیفه ته کانی ژنه ئیمانداره کان، ههروه ها سیفه تی دوا (واو) ه که ش پیچه وانه ی سیفه تی پێش واوه که یه و ناشی ت هه ردوو سیفه ته که (تَبَتَّ وَأَبْكَرًا) له یه ک ئافره تدا پیکه وه هه بن چونکه مه حاله ئافره تی ت له یه ک کاتدا ژنیش و کچیش بی ت (ثیب و بکر) به لکو یان ژن ده بی ت، یان کچی شوونه کردوو.

دهستهوسانی مروّف دهکات له مهر زانیاری گهلانی دواي (سهمود)و، زانیارییهکانی تایبەت بهو گهلانەي تهنها بهخۆیهوه بهندکردوه، وهك فهرموویهتی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ...﴾ (٩) إبراهيم ﴿﴾، كهواته جیاوازی کردوه لهنیوان ﴿قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾.

٢- چوونی (واوی ههشت) بو سهر وتهی سییهم ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَمُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ ئەم (واوه) دهچیتە سهر ئەو پرستیهی که له پیشیهوه هاتوهو پیچهوانهی ماناکیهتی، چونکه ئەگەر هەردوو وتهکی پیشتر (واته وتهی یهکهو دووهم) پەتکرابنهوه، ئەوا وتهی سییهم وته پرستهکیهوه، والله اعلم.

٣- قورئان له کاتیئکدا هەردوو وتهکی پیشووی رهتکردۆتهوه بهوه وهسفی کردوون (رجا بالغیب) بوون له کاتیئکدا وتهی سییهمی رهتنهکردۆتهوه، بهلکو لیی بی‌دهنگ بووه، وهك لی بی‌دهنگ بوونیکی دانیانان وپیار بۆدان.

٤- هاوهلانی پیغه‌مبهرو ﷺ زانیانی لیئکولیاریش له‌بواړی ته‌فسیری قورئاندا وا له‌ئایه‌ته‌که تیگه‌یشتوون، ده‌شیئ مروّف زانیاری له‌سهر ژماره‌ی لاوه‌کانی نیو ئەشکه‌وته‌که هه‌بیئت. بۆیه رایان له‌سهر راستی وتهی سییه‌مهو قورئانیش دانی به‌وه‌دا ناوه، پالنه‌ریانه بو ئەو رایه‌و بو خستنه‌گه‌ړی عه‌قل و فیکریان تییدا وهك (ابن کثیر) یش له (ابن عباس)‌هوه — خودا لیی رازی بیئت- گپ‌راویتییه‌وه، گوتویه‌تی: ((أنا من القليل الذين استثنى الله عزوجل كانوا سبعة)) .. واته "من له‌وجه‌ند که‌سه که‌مه‌م که‌خودا جیای کردوونه‌ته‌وهو زانیاریان له‌سهر ژماره‌ی لاوه‌کانی ئەشکه‌وت هه‌یه، ئەو لاوانه ژماره‌یان هه‌وت که‌س بووه". هه‌روه‌ها ناوبراو واته (ابن عباس-) گوتویه‌تی: ((أنا من استثنى الله كانوا

سبعة^(١)... واته (من یه کینکم لهوانه ی که خودا جیای کردوونه ته وه بۆ زانینی ژماره ی لاوه کان، که حهوت کهس بوون) ئیمهش له گه ل (امام عباس) داین له تیروانینیدا بۆ ئایه ته که و بۆه له ینجاندنی ته و رایه ی که پیتی گه یشتوه، بۆیه ئیمهش دان به وه دا ده نیین، ژماره ی لاوه کان حهوت کهس بوون و هه شته میان سه گه که یان بووه و، خوداش هه رخۆی زانیه .

حیکمه تیکی دیکه ی (واو-ی هه شته م)

به تیروانینی ورد له رسته ی ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامَنُهمْ كُلُّهمْ﴾^٢ ئاماژه یه کی دیکه وهرده گرین و به حیکمه تیکی دیکه ده گه ین، ئه مهش به هۆی نه وه ی (واو-ی هه شت) ی چووه ته سه ر... ئهم (واو) ههش هه رحهوت هاوه له که ی، له سه گه که یان جیا کردۆته وه ئهم جیا کردنه وه یهش زۆر پتو یسته، چونکه ئه وان چه ند ئیماندار یکی پیاو چاک بوون و، سه گه که شیان ئاژه ئیکی پیس بووه، بۆیه ناشیت مه سه له ی سه گه که یان به وتزو ناویردنیش له گه ل ئه واندا به راورد بکریت.

کاتیك له هه ردوو وته که ی پیشووش راده مینین، ده بینین به راورد یکیان له نیتوان لاوه ئیمانداره کان و سه گه که یاندا نه کردوه: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُم﴾^٣ یان ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُم﴾^٤، دیاره ئهم به راوردنه کردنهش هۆکار یکی تری به ره له ستی کردنی قورئانه بۆ ئه و دوو وته یه و بۆ په تکردنه وه یان. دیاره جیا کردنه وه ی وته ی سی یه میش به (واو) ی (هه شت) هۆکار یکی تری په سه نکردنی و پشت پی به ستنی و دانپیانیه تی، جا ئه وان ه ی وته ی سی یه م ده لێن، تێبینی ئهم مانا نه ده بییه ده کهن، چۆنیکه نایابی تێدا یه، چونکه ئه وان به راوردیان

(١) تفسیر ابن کثیر (٣: ٧٨)

لەنێوان مەرۆقە ئيماندارەكان و ئاژەلێكى وەك ئەو سەگەدا كەردوو، بەراوردیان
لەنێوان پیاوێ پاكەكان و، سەگە پيسەكەدا كەردوو، وێرایی ئەوێ پیاوێریشیان بوو،
بەلام بەو پیاوێرێ كەردنە تۆزقالێك لە پيسییهكێ نەگۆراو، هەر بۆیەش قورئان
دووێرێ خستۆتەوێ لییان و لەبەردەم دەرگای ئەشكەوتەكەدا دایناوێ (بِالْوَصِيدِ)
خوداش هەرخۆی زانایە.

"وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا"

نزیكترین مانای ئەم دەستەواژەیە ئەوەیە، داوا له پیغمبەری خودا — محمد ﷺ دەکات، پرسیار دەربارەی هاوەلانی نیۆ ئەشکەوتەکه له هیچ کەسێک نەکات، بەتایبەتیش له (ئەهلی کیتاب). واتە له جوولەکەو دیانەکان. هیچ پرسیارێکیان لێ نەکات و پرسواریان پێنەکات، چونکە ئەوان هیچ زانیارییەکیان لەوبارەیەوه نەبووه و خاوەنی زانستیکی راستەقینەو راست و دروست و پرۆاپێکراو و جێی متمانهش نەبون، بەلام خو ئەم دەستەواژەیە تەنها دەربارەی هاوەلانی ئەشکەوتەکه نیە، لەگەڵ ئەوەش، لەسەرئەوان هاتۆتەخواره — چونکە (پەندو وانه لیۆەرگرتنیشی) گشتییەو هەموو مەسەلەیەك دەگرێتەوه، پرسیار لەوان لەسەریان نەکات، لەدوان واتە، نەك تەنیا بەهۆیەوه، بەلكو بەگشتییەو پەلەدهاویت بۆ (سەرجهم چیرۆکەکانی تری قورئان و بەسەر هاتەکانی پیشینان)، نابێت پیغمبەر ﷺ پرسیاران لەبارەوه له جوولەکەو دیانەکان و خەڵکانی تر بکات.

هەروەها رێنمایی و داواکاری (پرسیار لەکەس نەکردنەکش) تەنها ئاراستەی خودی پیغمبەر خودا ﷺ نەکراوه تەنها بەهۆوه بەندنیە ئەگەرچی پروی گوتارەکه سەرەتا ئاراستەی ئەو کراوه، بەلام گوتاری ئاراستەکراو بۆ شەخصی پیغمبەری خودا — محمد — ﷺ گوتاریکە بۆ سەرجهم نەتەوهکەشی تەنها چەند مەسەلەیەکی پەيوەست و تايبەت بەخۆیەوه نەبێت که بەلگەیەکی لەسەر هەبێت.

بێگومان داواکارییەکی ئەم دەستەواژەیە که دەفەرمویت پرس و پراو پرسیار له هیچ کەسێکیان مەکه ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ ئاراستەی گشت موسلمانێک کراوه تارۆژی دوايي و، رێی لێ دەگریت، پرسیار له شوێنکەوتوانی

کتیبه ئاسمانیه کانی پێشوو (به تاییه تیش له جووله کهو دیانه کان) نه کهن یان له کهسانی غهیری ئهوانیش پرسیار نه کهن ده باره ی هاوه لانی نیو ئه شکوته که، یان ده باره ی کهسانی تری نیو چیرۆک و به سه رهاته کانی پیشینان له قورئانی پیرۆزدا.

بیگومان ئهم دهسته واژه یه رێسایه کی پتهوی قورئانییمان له مامه له له گه له چیرۆکه کانی قورئاندا پێ ده گه یه نیت، له لایه کهوه رێمان لی ده گریت له پرسیارکردن له شوێنکه وتوانی کتیبه ئاسمانیه کان (أهل الکتاب) و له کهسانی تر ده باره ی ئه و چیرۆکانه و رێمان لی ده گریت، هیچ وته یه که له وان هه وه رنه گرین و بۆلایان نه گه رپێنه وه و، ته و هه وال و به سه رهات و گێرانه وه کانیا ن نه هی نینه وه و نه گێرپینه وه.

ههروه ها ئهمه رێسایه کی زانستی و مه نه جی و بابه تیانه شه .. نابیت پرسیار له ئه هلی کیتاب بکه ی ن و هی چیا ن لی وه ربگرین، چونکه ده سکاربی کتیبه کانی خودایان کردوه و شیواندوو یانه و (له سه ر میژوو هه والی گه لان و راستیه میژوو یه کان) ده سپاک و جی متمانه نین. ههروه ها له لایه کی دیکه شه وه له به ره ئه وه ش نابیت پرسیار له وان بکه ی ن، چونکه چیرۆکه کانی پیشینان و رووداوو شیکارو ورده کارییه کانیا ن له جیهانی نادیارو غه یبی رابردوون. دیاره و بیگومان ئه و رووداوو ورده کاریانه ی غه یبیش ته نها خدا ده یانزانیت، بۆیه ته نها له خدا وه له کتیبی راستی خدا (له قورئانه وه) ده بیت و هر گێرین به پیتی ئه و راده یه ی ئاماژه یان بۆ کراوه تییدا.

ئیمه ش بۆ مه سه له ی به سه رهاته کانی هاوه لانی نیو ئه شکوته که و چیرۆکه کا کانی قورئان- ته نها له چوار چێوه ی هه ق و راستی و دروستیدا پابه ندین و، راستی و یه قینیش ته نها ئه وه یه که له قورئانی خواداو له فهرمووده کانی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه. خدا له و که سانه ش خۆشبیت، به نه فامی په نایان بر دۆته به ر ئه هلی کیتاب و، ته و رپوایه تیانی له سه ر چیرۆکه کانی پیشینان هی نا وه ته وه و، به و هۆیه شه وه سه ر پێچیا ن له و ریتما یی یه پیرۆزه خودایه کردوه که ده فهرمویت

﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾

(امام ابن کثیر) له تهفسیر کردنی ئهم دهسته واژهیدا گوتویهتی: "سه بارهت بهم مانایه ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ ئهوهیه چونکه نهوان هیچ زانیارییه کیان له سهر لاهه کان نه بووه، تهنها ئهوه نه بیته، که له خۆیان هوه (رحما بالغیب) ده یلێن، واته به بی به لگه و پشت بهستن به وتهیه کی راست و دروست قسهیان له باره وه ده کهن، جا ئه ی (محمد) ﷺ تۆش له لایهن خوداوه حه ق و راستیت بۆ هاتوه، هیچ شک و گومانێکی نیه وه رته م حه قهش زانیارییه کانت پیشکهش ده کات و حه کهم وه لسه نگینه ری ئه و ریوایه ته پیشکهشکراوانه ی نیو کتیه کانی ترو نیو قسه و باسه کانیانه" (۱).

"له بیر چوونه وه که ی پیغه مبه ر ﷺ"

خودا فه رمویه تی: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِسَائِي فَاِئِلْ ذَلِكَ عَذَابٌ﴾ (۲۳) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ (۲۴) الکهف. له م ئایه ته دا فه رمانیک هیه له خوداوه بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ، هه روه ها بۆگشت موسلمانیک ی له دوا ی خۆی، تاییه ته به و ی هه ر کاریک له ئاینده دا ده کهن به خواستی خوداوه بیبه ستنه وه له کاتی باسی کاریکی داها تویدا بلیت: (به خواستی خودا (ان شاء الله) سبه ینی ئه و کاره ده کهم.. هه ر له م ئایه ته دا رینماییه کی خودا ی بۆ پیغه مبه ر ﷺ تیدا یه، له دوا ی له بیر چوونی گوته ی (به خواستی خودا) دووباره به یاد خۆی بینیت ه وه بیلیته وه: (وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ).. هه روه ها ئه م ئایه ته ئامازه بۆ بۆنه (مناسبه ی) ها تنه خواره وه ی ئایه ته کانی چیرۆکی ها وه لانی نیو ئه شکه وته که ده کات. (که له سه ره تای لید وانان له م چیرۆکه وه) خستمانه پروو که وا پیغه مبه ری خودا ﷺ به یلینی

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۸).

به کافرانی قورهبش دابوو بۆ رۆژی سبهینێ وه لآمی ئهو پرسیارانهی ئاراستهیان کردبوو بداتهوه. ئهوهبوو پێی فهرموون: (سبهینێ وه لآمتان دهدهمهوه) به لآم لهبیری چووبوو که بهواژهی (ان شاء الله) جیاکاری (استثناء)یهکی بۆ دابنیت، واته لهبیری چوو، بهرستهی (سبهینێ) - بهخواستی خودا "یان ئهگهر خواویستی" وه لآمتان دهدهمهوه، به لێنیان پێدات.

ئهوهبوو بهم هۆیهوه (جبریل) پازده رۆژ لێی دواکهوت. ئهمهش زۆرناخۆش بوو بۆ پیغه مبهری خودا ﷺ، چونکه ئیدی کافرانی دهستیان کرد به نوکته و گالته جاری و قاقای پێکه نین و دهیانگوت (بهراستی هاوه له کهت خۆی لێ لادایت و نه هاتهوه بۆلات)، بێگومان ئهو دواکهوتنه ی سرووش و مه لائیکهت له پیغه مبهر ﷺ نیازدار بووه و حیکمهت و نیازێکی خودای تیدا هه بووه بۆ ئهوهی ئهم وانهیه مان فێر بکات و ئه ورێسا باوه رداریه شمان بخته بهرچاو که نایه ته که خستویه تییه پروو.

" ئایا پیغه مبهر ﷺ شتی بیر ده چیته وه؟ "

ئهم له بیر چوونه وه یه پیغه مبهری خودا ﷺ نابیته هۆی لاری و کهم و کوورپی له پیغه مبهرایه تییه کهیداو، له عیصمهت و پاکیتی شی که مناکاته وه.

راسته، خودا ئه وکارهی بۆ له ئه ستوناوه که شتی بیر نه چیته وه ﴿سَنْقُرُكَ فَلَا تَسَى﴾ (٦) (الاعلی)، واته .. "ئیمه له قورئانه هیندهت پێ ده خوینینه وه که هیزی له بهر کردنیت هه بیته و بیرت ناچیته وه" به لآم خۆ ئهم (نه فی کردنی له بیر چوونه وه یه ش) هه رله چوار چیه ی خواست و دانایی خودا دابوو، دهنه ئه گهر خواستی خودا له کاتیکی تاییه تی و دیاری کراودا وابوو بیت که پیغه مبهره که ی شتیکی له بیر بچیت، ئه وه ی بێگومان له بیری ده چیت. هه ربۆیه ش دوا ی ئه وه ی پێی

فهرمووه ﴿سَنُقَرِّكَ فَلَا تَنسَى﴾ بهدوای ئهم فهرمایشتهدا یه کسه ر پێی
 فهرمووه: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾ (٧) (الاعلى)، واته "ئیمه
 هیندهت قورئان پێ ده خوینین تا له بیرت نه چیت تهنها شتی: که خودا خواستی
 له بیرچوونهوهیتی لهسه ریبت، چونکه ههرخوداش له ناشکراو نهیینی ئاگاداره".
 پاشان ئهو له بیرچوونه نه فیکراوه ئهوهیه، ده رباره ی له بهرکردن (حفظ) ی
 قورئانه، چونکه خوداش پاراستنی قورئانی بۆ دابینکردووه و ئهوه ی بۆ
 پیغه مبه ره که ی ﷺ له ئه ستۆ گرتووه، که قورئان له بهر ده کات و تاکه پیتیکیشی
 له بیرنا چیته وه.

به لām بیرچوونی شتی تر له غهیری قورئان، مه سه له یه کی چاوه روانکراوه،
 ته نانه ت شتی له بیرچووی نیو نوێژی شی لی پووداوه و له کاتی نوێژکردندا شتی
 له بیرچۆته وه، پاشان کړنووشی هه له کردن (سجدة السهو) ی له پیش سه لامدانه وه دا
 بردووه. له م پوه وه (مسلم) له (صحیح) ه کهیدا له (عبدالله-ی کورپی- بحینه) وه
 — خودا لی رازی بیّت- گیراوتیی ه وه، که وا پیغه مبه ر ﷺ له هه ندیک نوێژدا دوو
 رکاتی بۆ کردوین (واته پیشنوێژی بۆ کردوین) پاشان هه ستاوه ته وه و دانه نیشته وه
 بۆ (ته حیات خویندن) خه لکی نوێژ خوینیش له دوا یه وه هه ستاونه ته وه و کاتی:
 نوێژه که ی ته واو کردووه و چاوه رپی سه لامدانه وه ی بووین، ته که بیری کردۆته وه (واته —
 واژه ی — الله اکبر- ی ده رپیه وه دوو سوژده ی بردووه (پیش سه لامدانه وه
 به دانیشته وه) ئینجا سه لامی داوه ته وه) (١). که واته پیغه مبه ر ﷺ له نوێژه کهیدا و
 (خویندنی ته حیات یه که م) دا سه هوی کردووه و، یه کسه ر چۆته سه ر رکاتی سی یه م،
 به لām (کاتی ک پێ زانیوه به بیری ها تۆته وه)، دوو سوژده ی سه هوی پیش سه لام
 دانه وه ی بردووه.

(١) رواه مسلم. کتاب ٥ المساجد ومواضع الصلاة باب ١٩ السهو في الصلاة والسجود له، حدیث ٥٧٠.

ههروهها (مسلم) له (عبداللهی کوری مسعود) وه خودا لئی رازی بێت -
 گێڕاوتیییهوه، پێغه مبهری خودا ﷺ نوێژیکێ کردووه و کاتی: سهلامی داوه تهوه
 لئی پرسراوه: - (ئهه پێغه مبهری خودا ﷺ ئایا شتیك له نوێژه کهدا رووی داوه؟
 نهویش فهرموویه: (چی بوو)؟ گوتویانه (نوێژه کهت ئاوا و ئاواکرد) نینجا نهویش
 ههردوو پێی پێکخستۆتهوه و رووی له قیبله کردووه و دوو سوژدهی بردووه،
 سهلامی داوه تهوه پاشان رووی ته کردین و فهرمووی: ((انه لوحدث في الصلاة شيء
 انباتکم به، ولكن انما انا بشر، انسی كما تنسون، فاذا نسيت فذكرونی، واذا شك
 احدکم في صلاته فليتحر الصواب، فليتم علیه، ثم ليسجد سجدة))^(١). واته..
 "ئهگهر له نوێژه کهدا شتیك - سههوویهك - رووی دا بێت ئهوا ئیوهی لی ئاگادار
 ده کهم، بهلام خو منیش مرۆقم و هه ئیوه شتم بیرده چیتتهوه، جا ئهگهر شتیکم
 بیرجوو، بهبیرم بجه نهوه، ههروهها ئهگهر ههركهسیك له ئیوهش گومانیکێ له
 نوێژه کهیدا هه بوو، با بهدوای راستییه کهیدا بگهڕیت و نوێژه کهی له سه رتهوا و کاتو،
 پاشان دوو سوژدهی سههوو ببات" ههروهها (مسلم) له (ابو هریره) گێڕاوتیییهوه
 گوتوویه: (پێغه مبهری خودا ﷺ پێشنوێژی نوێژیکێ کاتی رۆژی بۆ کردین (سائیر
 یان نوێژی نیوه رۆ بووه، یاخود نوێژی عهسر) له دوای دوو رکات سهلامی دایهوه و
 پاشان هاته لای (پهله دارخورمایه کی) قیبله ی مزگهوته کهوه به زویری بالی
 له سهردانا، له نیو خه لکه کهشدا (ابو بکر و عمر) ی لی بوونو، بهلام ترسان که
 لهوباره یهوه قسهی له گه لدا بکهن. خه لکیش چوونه دهره وه دهیانگوت، گوايه نوێژ
 کورت کراوه تهوه. پیاویك که ناسرابوو به (ذو الیدین) له پێغه مبهری ﷺ پرسى:
 (ئهه ئی ئه پێغه مبهری خودا ﷺ ئایا نوێژه که کورت کراوه تهوه یاخود خو ت له بیرت
 چوو؟ پێغه مبه ریش ﷺ سهیریکێ لای راست و چهپی کردو فهرمووی: (ذو الیدین،

چی ده‌لیت؟ ئایا وایه، گوتیان: (به‌لێ راست ده‌کات تهنه‌ها دوو پ‌کاتت بۆ‌کردین) ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دوو پ‌کاتی تری له‌ نوێژه‌که‌ کرده‌وه‌و، سه‌لامی دایه‌وه‌^(۱).

که‌واته، له‌نوێژه‌دا پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ شتی له‌بیر‌چووه‌و سه‌هویشی تیدا کردووه‌و، له‌پ‌کاتی دووه‌مدا سه‌لامی داوه‌ته‌وه‌، به‌لام کاتی‌ک هاوه‌لان ئه‌وه‌یان به‌بیر‌هێناوه‌ته‌وه‌، هه‌ردوو پ‌کاته‌که‌ی تریشی کردۆته‌وه‌و، پاشان سوژده‌ی سه‌هووی بردووه‌و سه‌لامی داوه‌ته‌وه‌. له‌فه‌رمووده‌که‌شیدا به‌پاشاکاوی دانی به‌وه‌دا ناوه‌، که‌ بێ‌گومان ئه‌ویش خۆی مرۆ‌فیکه‌و، وه‌ک مرۆ‌فه‌کانی دی شتی له‌بیر ده‌چیته‌وه‌و، داوا‌یشی لێ‌یان‌کردووه‌، هه‌رکاتی‌ک شتی‌کی له‌بیر‌چوو، به‌یادی بێ‌ننه‌وه‌.

بێ‌گومان هه‌ر ئه‌و له‌بیر‌چوونه‌وه‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر مرۆ‌قبوونی پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ، چونکه‌ مه‌سه‌له‌ی له‌بیر‌چوونه‌وه‌، خوویه‌کی هه‌میشه‌یی مرۆ‌فه‌و به‌لگه‌یه‌کیشه‌ له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ریتیه‌که‌ی. چونکه‌ خودا خۆی به‌بیری هێناوه‌ته‌وه‌و، ئاگاداری کردۆته‌وه‌ له‌و‌شته‌ی که‌له‌ بیری چوو.

له‌وانه‌شه‌ هه‌ندیک که‌س پرسیار بکه‌ن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی: چۆن پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ سه‌هووی له‌نوێژیدا کردووه‌؟! ئه‌ی داخۆ فیکروخه‌یالی له‌کوێ بوویت؟! بۆ لێ‌کدانه‌وه‌ی مانای ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش شاعیری‌ک گوتویه‌تی:

ياسائلی عن رسول الله كيف سها

والسهر في كل قلب غافل لان

قد غاب عن كل شيء قلبه منها

عما سوى الله فـي التعظيم لله..

واته: (ئهی ئهوه که سهی پرسیارم لی ده کهیت، ئاخۆ چۆن ده بیست پیغه مبهری خودا ﷺ سه هووی کردییت، له کاتی کهدا سه هوو له هه موو دایکی بی ناگاو ئالوده دایه .. به لام دلی پیغه مبهر ﷺ خه یالی له سه ر هه یج شتیکی دنیایی نه بووه. ته نها ئه وه نه بیست که دلی به خوداو به گه وره گرنتی خوداو سه رقال بووه).

"چه ند پیغه مبهریکی دیکه ش شتیان له بیر چۆته وه"

دیاره هه ر پیغه مبهری ئیمه ش ﷺ شتی له بیر نه چووه، به لکو چه نندین پیغه مبهری تریش (سه لامی خودایان لی بیست) ئه و حاله ته یان به سه ردا هاتووه، له مباره یه وه پیغه مبهری خودا ﷺ هه والی به سه رهاتیکی (سلیمان سه لامی خودای لی بیست) بۆ گێراوینه ته وه، که له بیر چووه بلیت: (ان شاء الله)، ئه مه ش له و فهرمووده یهیدا هاتووه، که (بخاری) له (أبوهریره) وه —خودا لی رازی بیست- و ئه ویش له پیغه مبهره وه ﷺ گێراویتییه وه، فهرموویته ی: (قال سلیمان بن داود — علیه السلام- : ((لا طوفن اللیلة علی مائة امرأة- او تسع وتسعين- کلهن یأتی بفارس یجاهد فی سبیل الله. فقال له صاحبه: قل إن شاء الله. فلم یقل إن شاء الله. فلم تحمل منهن الا امرأة واحدة جاءت بشق رجل. والذي نفس محمد ﷺ بیده لو قال ان شاء الله. لجاهدوا فی سبیل الله فرسانا اجمعون))^(۱)..

واته (سلیمانی کوری داود- سلاوی خودایان لی بیست- جاریکیان گوتی (ئه مشه و به سه ر سه د ئافره ت) (یان نه وه دونۆ ئافره تدا) ده گه پیم (واته له هاوسه ره کانی، چونکه نابراو خاوه نی ژماره یه کی هه یجگار زۆری هاوسه ران بووه) ده گه پیم هه ری که شیان شۆره سواریکی وام بۆ ده خاته وه، که له پیتناوی خوداا بجه نگیت) هاوړی یه کی له و کاته دا پیتی گوت: (بلی: ان شاء الله)، به لام ئه و نه یگوت (ان شاء الله)

(۱) (البخاری) کتاب الجهاد، باب (۲۳) من طلب الولد للجهاد. حدیث رقم (۲۸۱۹).

له دوایدا تهنها ئافرهتییکیان سکی لێی هه بوو، ئه ویش کورپکی شان خوارو کهم نه ندامی لێ بوو. ده سا به و خودایه ی که گیانی (محمد) ﷺ به دهسته نه گهر (سوله یان) بینگوتبایه " ان شاء الله " له ههر هاوسهریکیان شوهره سواریکم ده بیته - نه و له هه موویان نه و شوهره سوارانه ی ده بوو که له پیناوی خودادا جیهاد بکه ن).

ههروه ها له سووره تی (کهف) هه ئه وه شمان زانیوه کاتیک (مووسا) (سلاوی خوی لێ بیته) به لێنی به هاوڕیکه ی داوه (که - خضر - بووه سلاوی لێ بیته) ده رباره ی هیچ هه لسوکه وتیکی (خضر) پرسیاری لێ نه کاتو، به رهه لستی هیچ کاریکی نه کات، به لام کاتیک دیتی پا پۆرپکی کونکرد، به رهه لستی کردو گوتی: ﴿أَخْرَقَهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ (الکھف) ٧١، ئایا نه و پا پۆرته بۆیه کون کرد، تا کو سه رنشینه کانی سه رن گوم بکه یت، به راستی کاریکی ناشایسته و غه ربیته کرد".

کاتیک هاوڕیکه شی به لێنه که ی بیرده خاته وه له سه رته وه ی گله یی له هیچ کاریکی نه کات، خیرا (مووسا) ش دان به بیرچونه وه که ی ده نیته و پینی ده لیت: ﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا﴾ (الکھف) ٧٢، واته (سه رزه نشتم مه که له سه ر ته وه ی، که له بیرم چو وه بارگرانی و کاری قورسم به سه ردامه ده به وه ی، که گوايه هه رنابیته شتم بیربچیت).

ههروه ها قورئان نه و به سه رهاته شی له سه ریه کهم مرۆڤ، که باوکی مرۆڤه کانو یه کهم پیغه مبه ریشه (واته ئاده م - سلاوی لێ بیته) بۆگێراوینه ته وه، که شتی بیرچۆته وه له دره خته که ی خواردو وه، به وه ش فره مانه که ی خودای بیرچۆته وه، نه مه ش به ئانقه ست و به سه ره پێچی و سووربوون له سه ر گونا هه که نه بووه، چونکه مرۆڤیک، که پیغه مبه ری خوداش بووه (واته ئاده م) به ئانقه ست سه ره پێچی له فره مان و په یانی خودا نه کردوه.

"هه موو کارێک به خواستی خودایه"

﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (٢٣) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ... ﴿٢٤﴾ الْكَهْف ﴿٢٥﴾ ..
 ئهم ئایه ته (له پێی ئاگادارکردنه وی پیغه مبه ره وه ﷺ هه موو موسلمانیکیش
 ئاگادار ده کاته وه له وه ی، له داهاتوودا هه ر کارێک ده کات بیبه ستیته وه به خواستی
 خودایی یه وه، هه ره ها ئاگاداری ده کاته وه له وه ی به بی جیاکاری (استثناء) هه یچ
 به ئینیک نه دات (وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ...)..
 له وانه شه مروژ پرسیار بکات و بلیت (بوچی ئهم جیاکاری به ه بیته و بوچی
 سبه یینی و داهاتوو به خواستی خودا وه به ستریتته وه؟ نه ی ئایا ئه وکه سه ی، که
 کاره کانی داهاتوو به خواستی خودا وه به ستریتته وه) ده سته و سانه له وکاره ی له
 داهاتوودا ده یکات؟ نه ی بوچی ده سته و سانه لیتی؟

بیگومان داهاتوو شتیکی نادیاره له مروژ، چونکه ئهم داهاتوو ته نها
 به ده سته ی خودا خۆیه تی و، خوداش هه یچ ئامرازیکه ی وای به مروژ نه دا وه تا به و
 هۆیه وه ئاگاداری هه بیته وبتوانیته وه ی له داهاتوودا دیته پێی دیاری بکات،
 یان ئه وکاره ی له داهاتوودا ده یکات بیزانیته.

جا له به رته وه ی داهاتووش نادیاره، ئه و هه ر خودا خۆی ده یزانیته، چونکه خودا
 خۆی کلێله کانی نادیاره یه یه: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
 وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (النمل ٦٥) مروژ نازانیته له داهاتوودا، چ پروداویکی
 تووش ده بیته و له سبه یینی شیدا چی ده کات، له م پروده شه وه خودا ده فه رمویته:
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
 مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ...﴾ (لقمان ٣٤) لقمان ﷺ. واته:

"يېگومان خدا زانستى رۆژى لېپرسينهوى له لايه و جگه له خدا هيچ كه سيك نازانيت كاتى قيامت كهى ديت، ههروهه خدا هه رخواى باران ده باريتيتو، هه رخوايشى ده زانيت چى له ره همه كانى دايكان دايه، هه ر خداش ده زانيت سبهينى چى رووده داتو، هيچ نه فسيك ئاگادارى رووداوه كانى سبهينى نيهو، هيچ نه فسيكيش نازانيت له چ خاك كندا ده مريت".

يېگومان سبهينى (الغد) پره له رووداوى كتوپرو نه گهره كان بۆ مرؤف، به پيى بير كردهوى مرؤف شى له وانه يه له سبهينيدا فلان كارو فلان شتو فلان مه سه لهى واى بۆ روودات، هه رگيز حسابى بۆ نه كردهو. ههروهه له وانه يه مرؤف به ته ماى كاريك بيتو له ئاينده دا تووشى بيت، له وانه شه نه خشه بۆ كاريك بكيشيت، سبهينى دهيكاتو هه موو جوړه ئامرازو كه ره سه يه كى پتويستيشى بۆ دابىن بكاتو هيچ سستى و دريغى يه كيشى تيدا نه كاتو، كاره كeshى به پيى حساباتو مه زنده مرؤببىه كان له سه داسه د به مسؤگه ركاوى ده ركه وتبيت، كه چى دواتر شتيكى كتوپرى بيته پيشه وه هه موو مه سه له كان هه لگيرتته وه، هه موو نه خشه و به رنامه يه كيشى بۆ هه لوه شينيتته وه، ئه م شته كتوپريه ش له حسابو مه زنده يدا نيهو تواناش له سه ر لابر دنى نيه.

ئهمه سه باره ت به تېروانىن و زانست و تواناى مرؤف.

به لام سه باره ت به خوداى پاك و ميهره بان، ئه وه دياره توانايه كى بالا ده ستي ره هاو، خواستىكى به جى گه يه نراو ئيراده يه كى بى سنوورى هه يه، به پاستى خودا به خواستو هه لباردنى خوى ده توانيت هه موو كاريك بكات، ههروهه هه ر كاريكيش بيه ويت دهيكاتو هيچ ره تكه ره وه يه ك بۆ كارو فره مانى نيه، هه ر خواسته ئيراده و تواناى خوداشه، كه بريار له سه ر رووداوه كانو هه وائه كانو فره مانو هه لئس و كه وته كانيش ده دات، هيچ كه سيكيش و هيچ فره مانىكيش له و خواسته ئيلاهييه ده رناچن، ته نانه ت گشت مه خلوقيكيش له م گه ردوونه دا، سائير

له مروّف یان -جن- یان -مهلائیکه بن- هه موویان ملکه چی ئیراده و خواستی خودان، دیاره هیچ که سیکیش له و مه خلوقانه ناتوان بهرام بهر خواستی خودا بووهستن، یان نکوولی لی بکهن، یاخود پیچه وانه ی بوهستن، یان دژایه تی بکهن، یاخود پووجه لی بکه نه وه. چونکه نه وه فرمانی خودای خالق و به هیزو توانایه.

بۆیه ده بینین هه رشتیک له گهردووندا رووه دات، به خواستی خودایه و هیچ شتیکیش به بی و یست و ئیراده ی خودا ناییت. خواستی خه لکیش له ژیر خواستی خودایه، ئیدی هه رشتیک خواستی خودای له سه ربیّت، ده بیّت هه رشتیکیش خواستی خودای له گه لدا نه بیّت، ناییت خه لکیش هه موویان هیچ خواستیکیان به جی ناگات، گه ر خواستی خودای له گه لدا نه بیّت، وه ک له مباره یه وه خودا فه رموویه:

﴿... فَمَنْ شَاءَ اخْذْ إِلَىٰ رِبِّهِ سَبِيلًا ۝ (٢٩) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ (٣٠)﴾ الإنسان

ههروه ها خودا فه رموویه تی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ (٢٩)﴾

التکویر ﴿﴾، جا به هوی ئه وه ی مروّف نازانیت له سه به نییدا چیی بو ړو و ده دات، به هوی ئه مه ش، که بی توانایه له سه ر بهرگری له هه رشتیک، که خودا خواستی وایه تووشی بیّت و، بی تواناشه له سه ر پهیدا کردنی ئه وشته ی خودا خواستی وایه پیّی نه گات، بۆیه ده بینین مروّف شکست و دهسته و سانه له زانین و پیشبینی کردنی ئه وه ی (له خیر یان له شه ر) دیته ریّی، ته نانه ت له مسۆگه ر کردنی نه خشه و بهرنامه کانی و، له دهسته بهر کردنی ئه وه ش، که نه خشه و بهرنامه ی بو داده نا.

له بهر ئه مه ئایه ته که رێنمایی ده کات، بو هه لس و که وتی شیاو له و مه سه له یه داو، داواشی لی ده کات، که هه موو به لێن و نه خشه یه کی ئاینده ی به خواستی به جی گه یه نراوی خودا وه گری بدات، ئیدی مروّف ناکه ویته بهر گله بی خه لکی، له کاتی کدا دهسته و هسان بیّت له به جی هینانی ئه وه ی به لێنی له سه رداوه ..

دياره ئەمە ماناي ئەو ناگەيەنيت، مەرۆقى موسلمان ھۆکارەکان نەگريته بەرو،
ھەموو نەخشەو بەرنامەو ھيواو ئاواتيکيشى ھەلۆەشيئەتەو، چونکە وەبەرنانى
ھۆکارەکان لە بنەماکانى باوەرو لەبوارەکانى بەندايەتى و عيادەتە. تەنھا ئەو نەندە
ھەيە، نابيت پەنای تەواو بۆھۆکارەکان ببات و ھەر چاوى لە نەخشەو بەرنامەکان
بیت، بەلکو دەبیت پيودانگى يەكەم بۆخواستى ئيلاھى دابنيت..

"وَأَذْكُرُّكَ إِذَا فَسَيْتَ"

له بېرچوونه وې پيغه مېر ﷺ له وېدا بوو، کاتېک به لېني به موشريکاني مه ککه دا له سر نه وې سبه يني وې لامي پرسياره کانيان ده داته وې، نه يفه رموو (ان شاء الله) نه مېش هويه کي گونجاوي قورئانه، پټنمايه کي خوداي تېدايه بو پيغه مېرو ﷺ هر موسلمان يکي دواي خويسي، که نه مې بنه ما جوانه قورئانيه له مې سرزه وييه پياده بکات.

هر بويه ش خودا فرمويه تي: (وَأَذْكُرُّكَ إِذَا فَسَيْتَ) کاتېک شتيکت بېر چوو، يادي خودا بکهره وې.. نه مې وټه نايابه ش پاستي يه کي بنچينه ييه له پاستيه کاني ئيسلامو، چاره سه ريکي سووډبه خشيشه بو لادان، يان بو که مټه رخه مې، يان بو بې ناگايي و له بېرچوونه وې.

بيگومان مروفي موسلمان له مې ژيانه دا جهنگيکي حتمي و به سه ردا سه پيتر او ده گيړتې، جهنگيک له گهل - شهيتان - و له گهل شوينکه وتواني، جهنگيک له گهل ناهق (باطل) و شوينکه وتواني...

بيگومان خوداش سه رکه وتني له و جهنگه دا بو مسوگه رکړدووه گهر نه و مروشه موسلمان په نا بباته بهر خوداي په وړه ردگاري و پستي پې به ستيت. هره وها خودا نه و مروشه له دوژمنه کي (له شهيتان) ناگادار کړدوته وې بو شي روونکړدوته وې که و شهيتان ته نه و ده سلا ت و رکيف و کاريگه ري له سه رشوينکه وتوان و سه ربا زاني خزي هيه، له دهر وازي (بې ناگايي و له بېرچوونه وې پشتگوي خستن و که مټه رخه ميشه وې) ده چي ته ني و بېرو خيالي مروشه وې.

هېرېږيخه خودا مروځي له م دهروازانهی (بې ټاگایي و له بیرچوونه وه، که مته رځه مېي، پشتگوځی خست) وریا کړدو ته وه، پېښی فېرمووه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَانْتَظِرْ نَفْسَ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾﴾ الحشر

واته: " ښه ئيمانداران له خودا بترس باهر که سيک پروانیت بڼه وهی بزانيت چی ی بڼسېښی خوی دابینکړدوه، به مېش له سزای خودا خوتان بپاريزن، چونکه شاره زو ناگاداری کړدوه کانتانه. هېروها ښه ئه ئيمانداران وه که سانهی پېش خوتان نه بڼ، که خودا وړيېزی خودايان له بیرکړدو، خوداش ئه وانی له بېری خویان برده وه وایان لی هات نه فسی خویان و ئه رکه کانی نه فسی خویان له بېر چووه وه، به مړه نکه ئه وان به دکارو له پړی لادېر ده رچون."

جا نه گېر مروځ بې ټاگابو، یان شستیکي له بیرچو (بېگومان هېرتووشی حاله تی بې ټاگایي و له بیرچوونه وه ش ده بیت) ئه و له سېری پېوېسته، به بېری خوی بېنیتته وه وریاو ناگادار بیتته وه، به مړيېش په نابېریتته بهر خودای په روه ردگاری و داوای لیخو شېوونی لی بکات و داوای کومه ک و یارمه تیشی لی بکات، خودا له باره ښه وه فېرموویه تی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَٰئِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٢٢﴾﴾ الأعراف

واته " ښه که سانهی خوپاريزو له خواترس بوون هېرکاتیک خورپه و خه یالیکي نابېجیان له شهیتانه وه بهرکه ویت، خیرا یادی خودا ده که نه وه بهرچاویان پرونده بیتته وه باری راستیی واقیعه که ده بینن، به لام برایانی شهیتان که (کافرو

١- له بیرچوونهوهی خوا (نسیان الله)، خودا بهیادت بێنهوه ئه گهر له بیرت چوو، چونکه بۆ هیچ موسلمانێک ناشی، بۆ ساتیکیش خودای له بیربجیت. له بیرچوونهوهی خوداش (واته ئه گهر موسلمانێک خودای له بیربجیت) ئه وه بێگومان گوناوه که متهرخه مییه که. بۆیه ههر ده بیست یادی خودا بکاته وه داوای لیخوشبوونی لی بکات. ههروهها له بیرکردنی خودا هۆیه که بۆ کهوتنه نێو گوناها نه وه، چاره سه ری ئه مهش ته نها یادکردنه وهی خودایه.

٢- له بیرچوونهوهی (جیاکاری و دانانی ئه گهر) وه هه لپه ساردنی به لێن به خواستی ئیلاهی یه وه: - واته یادی خودا بکه ره وه ئه گهر له بیرت چوو بلیت: (سه بهینی - ان شاء الله - ئه وه ده که م) بۆیه له کاتی به بیرهاته نه وه دا ئه وه (جیاکاری و ئه گهر دانانه) ش دیاری بکه وه مه سه له که به خواستی خودا وه به سه ته ره وه. ئه م شیوازی به بیردا هاته نه وه یه زۆربه ی زانایانی ته فسیریش له شیکردنه وهی ئه م ئایه ته دا باسیان کردوه.

٣- له بیرچوونهوهی دوژمنایه تی دوژمنه گه وه که (شه یتان و شوینکه وتوانی)، چونکه بیرچوونهوهی دزایه تی کردنیان هۆیه کی به ده مه وه چوونی وه سه سه کانیانه بۆیه یادی خودا خاوه نه یادکه ره که ی به که سیکی بینا و بهرچا و رۆشن و ئاگادار له و دوژمنانه ده هیلته وه.

٤- له بیرچوونهوهی ئه رکه کان: یادکردنه وهی خودا هۆیه که بۆ یادکردنه وهی ئه رکه کان و به جی گه یاندنیان، هه مدیسان هۆکاریکی راسته وخۆشه له مامه له کردنی باش له و ئه رکانه وه ته یروانین بۆینا.

٥- بیرچوونهوهی (مه به ست له ژیان) و فرمان تیایدا و نه خشه ی سه رکه وتوو بۆ به سه ر بردنی ژیان له سه ر بهرنامه ی خودا.

٦- له بیرچوونهوهی مردن و، ده رچوون له م دنیا یه ونه مانه وهی به نه مری تییدا.

٧- له بیرچوونهوهی رۆژی دواپی و له بیرچوونهوهی دۆزهخ و سزاکانی و، له بیرچوونهوهی بههشت و نيعمهت و خیروخوشیهکانی.

بیگومان نهم وینانه و ئهوانی تریش، ترسناکن و چهندین زیانی کاریگهریان له ژانی موسلماندا ههیهو، هیچ چاره سهڕیکی نیه تهنا بهرهوامی له سهڕ زیکرو یادی خودا نهییت (وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ).

"کئ گوتوو یه تی (سئ سه د سال) له ئه شکه وته که یاندا ماونه ته وه؟"

له فرمایشته که ی خوادا ﴿وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ (٢٥) الکهف ﴿هه والیکه له سهڕ ئه و ماوه یه ی که لاوه کان له ئه شکه وته که دا ماونه ته وه، یان له سهڕ ئه و ماوه یه یی له ئه شکه وته که دا (به ده رپرینیکی وردتر) خه وتوون، ئه مه ش ئه و ماوه یه ی نیوان چوونه نیو ئه شکه وته که یانه تانه و کاته ی گه له که یان پییان زانیون، پاشان هه والکه برپاری ئه وه ده دات، گوایه ئه و ماوه یه سئ سه دو نو سال بووه. به لام کئ ئه م هه واله ی گوتوو وه راگه یان دو وه؟! ئایا ئه مه فرمایشتی خودایه تابییته برپار له سهڕ ئه و ماوه یه؟! یان وته ی ئه و که سه پیشینانه یه، که جیاوازی و ته و پرورپایان له نیواندا هه بووه له سهڕ به سه رهاتی لاوه کان؟ تا به م رهنگه قورئانیش له (باب) ی گێرانه وه ی حیکایه ت و داستانه کانه وه هینابییتی یان له (باب) ی دان پیانان و برپاردانه وه؟!

زانایان له مه دا بیرو پای لیك جودایان هه یه، هه ندیکیان گوتوو یانه: (ئه مه فرمایشتی خودایه له سهڕ ماوه ی لاوه کان له ئه شکه وته که دا) هه ندیک ی دیکه شیان گوتوو یانه: (ئه مه وته ی ئه و که سه پیشینانه یه له سهڕ مه سه له ی به سه رهاتی لاوه کان ناکۆک بوون).

وتهی یه کهم/ وتهی ئەو پیشینانە بوو له مهسهلهی لاوه کاندایا ناکۆک بوون و قورئانیش دانی پێدانەناوه یان پشتی پێ نهبهستوو، به لێکو بهرهلستى کردوو و پەتیکردۆتهوه.

پیتی (واو) لای ئەوان لهو وتهیهدا ﴿وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ﴾ - له مهدا- واوی په یوه ندییه، واته ئەم وتهیهى به وته کهى ترهوه ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ په یوه ست کردوه. ماناکهش ئاواى لى دیت (دهلێن: ئەوان سێ کهسن، چواره میان سه گه که یانه) ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ ... (ههروهها دهلێن: ئەوان سێ سه د سال له ئەشکهوته که یاندا ماونه تهوه) ﴿وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ﴾ قورئانیش ئەو وتهیهى ئەوانى لهم وتهیهى خۆیدا پووجه لکردۆتهوه که خودا تیايدا فرمویه: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾ (الكهف)، واته: (بلى) خودا هه رخۆى ده زانیت چهنده ماونه تهوه، زانستى نادياره کانی ئاسمانه کان و زهوى له لای خۆیه تى)... که واته بهم وتهیه قورئان ماوهى مانه وه یانى بۆ زانستى خودا حواله کردوو. خۆ ئەگەر وتهى ئەو که سه پیشینانە راست و جێى باوه پ بوايه ئەوا مانایه کى نۆى بۆ وته کهى قورئان ده بوو، واته بۆ وتهى (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا) خۆ ئەگەر ئەم وتهیه له خوداوه بوايه ئەوا هیچ مانایه کى بۆ فرمایشتى (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا) نه ده بوو.. زانای ئیسلام (سیوطی) له (الدر المنثور) دا له (ابن عباس- وه- خودا لییان رازی بیت) وتهیه کى هیناوه، گوتویه تى: مرۆڤ کاتێک تهفسیری ئایه ته که ده کات، واده زانیت بهو رهنگیه، که خۆی ده بینیت، بۆیه دوورتر له ماوهى نێوان ئاسمان و زهوى بۆی ده ورات.

پاشان (ابن عباس) رستهی (وَلِئِشْوَافٍ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) ی خویندۆتهوهو ئینجا گوتویهتی (ئهو لاوانه چهنده ماونهتهوه)؟ گوتویانه (سێ سهدهو نۆسال) ئهویش گوتویهتی: (ئهگهر ئهوهنده ماونهتهوه، خودا نهیدهفهرموو: (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) بهلکو تهنها وتهی ئهو خهڵکهی پیشینانی گێراوتهوه، وهك چۆن له رستهی (سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ) دا وتهی ئهو خهڵکهی گێراوتهوهوه ههوالی ئهوهشیداوه، ئهوان نازانن (ئینجا (ابن عباس) گوتویهتی: ئهوان دهلێن: سێ سهده سال ماونهتهوهوه، نۆ سالی تریشیان بۆ زیاد کردوه (وَلِئِشْوَافٍ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ).

ههروهها (سیوطی) له (قتاده) وه - خودا لی رازیییت - گێراویتهوه: ئهمه خهڵکی گوتویهتی، ئایا نابینیتهوه گوتویهتی (وَلِئِشْوَافٍ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) پاشان گوتویهتی: (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) له رپایهتیکی تردا، ههر له (قتاده) وهیه گوتویهتی: (ئهمه وتهی ئههلی کیتابه، خوداش به فرمایشتی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) وهلامیداونهتهوه^(۱).

وتهی دووهم/ بێگومان هی خودایه، ههولدانیکه لهخوداوه دهبرارهی ماوهی مانهوهی لاوهکان لهئهشکهوتهکهدا، وهك (سیوطی)یش له (مجاهد) هوه وتهیهکی ئهوی دهبرارهی ئایهتهکه هیناوه، گوتویهتی (ئهو ژمارهی ئهو ماوهیهیانه، که لهنیو ئهشکهوتهکهدا ماونهتهوه^(۲).

پیشهوا (ابن کثیر)یش ئهم وتهیهی تهبهننی کردوهو پشتگیریشی لیکردوهو، وتهی یهکهمینى رهتکردۆتهوهو، پاشان گوتویهتی: "ئهمه ههوالیکه لهخوداوه بۆ

(۱) الدر المنثور للسيوطي (۵ : ۳۷۹).

(۲) ههمان سهراچاوه

پێغه مبه ره که ی خۆی ﷺ ده باره ی ژماره ی سالانی ئه و ماوه یه ی، که لاوه کان له رۆژی خه ولیکه وتنیانه وه ژماره ی به خه به ره هاته نه وه یان و پێزانینی خه لکی و ولاته کهش به کاروباریان" تێیدا ماونه ته وه ژماره ی ئه و سالانه ش سێ سه د سال بووه به لام به سالی مانگی (هیلالی) نۆ سالی تریشی دێته سه ر فه رمایشته که ی خوداش (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا)، واته: نه گه ر ده باره ی ماوه ی مانه وه یان په سیارت لێکراو، بێگومان تۆش زانیاریه که ته له سه ری نیه و، نه مه ش له لای خودا به نده ئه و له وه لامدا هیه چ شتێک مه خه ره پروو، به لکو له وه لامی ئه و جوړه په سیارانهدا بلێ: (خودا خۆی ده زانیته چه ند ماونه ته وه، هه وایی نادیاره کانی ئاسمانه کان و زه وی هه ر له لای خودا خۆیه تی: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾.. به مانای کهس ئه وه نازانیته ته نها خودا نه بیته، جا کێ هه یه له به نده کانی خودا به توانیته ئه و زانیاریانه به خودا بدات؟

ئه مه ی ئێمه ش (واته: ابن کثیر) گه رتوومه نه رای په تر له یه که سه ی زانیانی ته فه سیری له سه ره، وه کو رای (مجاهد) و زانیانی پیشین و پاشین (السلف والخلف)، به لام وته که ی (قتاده) که گه تویه گوایه (دیدو بو چوونیکی له سه ره)، ئه وه دیاره ئه وه یه (ئه هلی کیتاب) ده ریان بریه و، که و (سێ سه د سال لاوه کان له ئه شکه وته که دا ماونه ته وه، واته به بی حساب کردنی ئه و نۆ سالی له سالتنامه ی (مانگی) حسابی بو کراوه، به لام به پیتی سالتنامه ی (هه تاوی/ شمسی) ته نها سێ سه د سال ده کات. خۆ نه گه ر خودا وته ی ئه وانی بگێڕایه ته وه ئه و نهیده فه رموو: (وازدادوا تسعا). وه که له ئایه ته که شه وه به دیی ده کریت، ئه م ماوه یه هه واییکه له خودا خۆیه وه نه که گێڕانه وه ی بیت له زاری ئه هلی کیتابه وه ئه مه رای هه لبرێر راوی (ابن جریر) شه ره جه تی خودای لێ بیت^(۱). بو ئه وه ی ماوه ی جیاوازی نیوان سالانی (هه تاوی) و (مانگی) بزاین.

(۱) ته فه سیر ابن کثیر، (۳ ۷۹) ..

"ئایا نو سائەکه ئەو جیاوازییەى نێوان هەردوو ژمارە حسابکراوەکەیه؟"

چەندین زانای دێرین و هاوچەرخی (تەفسیر) وای بۆچوون، لاوانى نێو ئەشکەوتە که به پیتی سائنامەى (هەتاوی) (شمسی) سێ سەدسال له ئەشکەوتە که یاندا ماوانەتەو، ئەم ژمارەیهش (۳۰۰ سال) به پیتی سائنامەى (مانگی) / قمری) ده کاته (۳۰۹) سال. جا ئەو نو (۹) سائەى دوايش ئەو جیاوازییەى نێوان هەردوو ژمارە حسابکراوەکەى سائنامەى (هەتاوی) و (مانگی)یه.

ئەو زانایانە (ئەو نو سائەى قورئان باسى کردوو) دەکەنە بەلگەیک لەسەر ئەو، تەنها قورئان تاکە سەرچاوەى چیرۆکەکەیه، دیارە قورئانیش فەرمايشتى خودایە، ئەک فەرمايشتى پیغەمبەرى خودا ﷺ.

(ئیمام ابن کثیر) دەرپارەى (بوونى ئەو نو سائە بە جیاوازیى نێوان هەردوو حسابەکە) گوتووێت: "بێگومان میقدارى سالانى مانەویان لە ئەشکەوتە که دا سێ سەد سال بوو، بەلام بە سائی مانگی (نۆسائی تریشى بۆ زیاد دەبێت) ئیدى به پیتی سائنامەى (هەتاوی) سێ سەد سائە، چونکە جیاوازیى نێوان هەردوو سائنامەکە لە هەر سەد سال جارێکدا سێ سائە، بۆیهش خودا دواى ئەو سێ سەد سائە فەرموویەتى: (نۆ سائی تریشیان زیاد کردوو، (ازدادوا تسعا)"^(۱).

بەلام هەندێک لە زانایانى هاوچەرخی بەم رایە قایل نین، وای دادەنێن لەگەڵ حسابەکەدا ناگونجێت.. یەکیک لەوانەش (عبدالرحمن الوکیل-ى خودالیى خوش بێت) لە لیکدانەوێ (الروض الأنتق)یدا بۆ ئەم وتەیه، دەنێت، (ئەم لیکدانەوێیهى ژمارەى سائەکان، بۆ کتیبى خودا ناشایستەیه، هەر وها بۆ فەرمايشتى خوداش

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۹).

هههه ناشایستهیه، ده‌بینن ڕسته‌ی (وَلِشُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) له
 فهرمایشتی خودا خۆی بێت نهك وتهیهك بێت له خه‌لکانی دیکه‌وه گیراییته‌وه، له
 نایه‌ته‌که‌شدا به‌لگه‌یه‌کی وانیه به‌رپه‌هایی (مطلق) ئاماژه بو‌ ئهم لی‌کدانه‌ویه
 بکات" (۱).

پێش ئه‌وه‌ش وته‌ی کۆمه‌ڵی زانایان بسه‌لمێنین که (ابن کثیر) له‌غومنه هه‌ره
 دیاره‌کانیانه، ده‌بی‌ت له‌وه بکۆڵینه‌وه، ئاخۆ جیاوازی نی‌وان هه‌ردوو سائنامه‌که
 له‌سێ سه‌د سائدا، نۆ سائله؟ بو‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئهم پرسیاره‌ش، پرسیارێکی دیکه
 ده‌که‌ین، (نایا جیاوازی نی‌وان سائی هه‌تاوی و سائی مانگی چه‌نده؟!..
 می‌ژوونوسی هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامی (احمد عادل کمال) له‌کتیبه‌که‌یدا (جداول
 التقویم المیلادی المقابل للتقویم الهجری) دا ده‌لێت:

(یه‌که رۆژ له‌سائی هه‌تاوی - به‌م‌یق‌داری (سێ ده‌قیقه‌و - ۵۵۹ - ی چرکه) له
 رۆژیکی سائی - مانگی - زیاتره له‌لای عه‌ره‌به‌کانیش "رۆژ له‌کاتی ئاوابوونی
 خۆره‌ویه تا ئاوابوونی جاریکی تری له‌ رۆژی دواتردا) مانگی سائی (مانگی/
 قمری)یش (۲۹۵۳۰۵۸۸) رۆژه.

(سائی مانگی)یش: (۳۵۴) رۆژو (هه‌شت سه‌عات) و (۴۸ ده‌قیقه) و (۳۶) چرکه
 (ثانیة)یه. واته‌ نزیکه‌ی (۱۱) رۆژی له (سائی هه‌تاوی) که‌مه‌تره، چونکه سائی
 (هه‌تاوی) - ۳۶۵ - رۆژو - شەش سه‌عات - و - ۹ ده‌قیقه‌و - ۹۵ - چرکه‌یه" (۲).

دوای ئهم هه‌ژمارکردنه ورده ده‌بینین جیاوازی نی‌وان هه‌ردوو حسابه هه‌تاوی و
 مانگییه‌که ته‌نها نۆ سائ نیه، به‌لکو له‌وه زیاتره (ئیمامی - ئالووسی)یش له‌م
 مه‌سه‌له‌یه‌ی کۆلیوه‌ته‌وه و تی‌بینی جیاوازی نی‌وان هه‌ردوو سائله‌که‌ی کردووه‌و،

(۱) الروض الانق بتحقیق الوکیل (۳ : ۱۷۳).

(۲) جداول التقویم المیلادی الهجری لاحمد عادل کمال (۳-۴).

گوتووێهتی: (جیاوازی نێوان هەردوو سالتنامە کە لەیەك سالتدا - دە پۆژو - بیست و یەك سەعات و - یەك دەقیقەیه.

جا ئەگەر ئەمە جیاوازی یەك سالتیان بیت، ئەواجیاوازی سەد (۱۰۰) سالتیان (هەزارو هەشتاو حەوت پۆژو، سیازدە سەعات و چوار دەقیقەیه، ئەمەش دەكاتە (سێ سالت و بیست و چوار پۆژو یازدە سەعات و شازدە دەقیقە)، بەم پێیه جیاوازی سێ سەد سالتیشیان دەكاتە (نۆ سالت و حەفتاو سێ پۆژو، (نۆ سەعات و، چلو هەشت دەقیقە)"^(۱).

کەواتە جیاوازی نێوان هەردوو جۆرە سالتنامە کە نۆ سالتی بێ کەم و زیاد نیە وەك قورئان دیاری کردووە، بەلکو پتر له (۷۳) رۆژیشی زیاترە.

جا له بەر ئەم ژمارە زیاترە ی کە لەسەر (نۆسالتە زیاده کە)ش پەیدا بوو، چەند زانیەك گوتووێه: (ئەمە هەوائێك نیە له خوداوو، بریاردانی خوداش نیە، بەلکو دیاریکردنی وتە ی ئەو کەسە پێشینانەیه، له بەسەرهای هەوائی ئەشکەوتە کەدا ناكۆك بوونو، بیروپرای جیاوازیان دەرپرپووە لەسەریان. جا ئەم کەسانە وەك چۆن لەسەر ژمارە ی لاوێه کانیشت بیروپرای هەمە جۆریان هەبوو، لەسەر ماوێه مانووە ی لاوێه کانیشت لە ئەشکەوتە کەدا هەریروپرای لێكجوداو جیاوازیان هەبوو، بۆ نمونەش كۆمەلێکیان وایان راگەیاندوو، ئەو لاوانە سێ سەدو نۆسالت له ئەشکەوتە کەیاندا مانووتەو، بەلام ئەم وتەیهشیان راست نیە. چونکە ئەگەر ئەمە فەرماشتی خوداو (هەوائێك بوایه له خوداو) ئەوا زۆر وردو تەواو دەبوو، قورئانیشت هەموو هەوائو بەسەرهای وتەیه کیشی بەوردی و تەواوی هیناوو بەم شێوازە رایهیناوین.

هەندێك له زانایانی دیکە ی ئیسلام گوتووێه: ئەم جیاوازییه کەمە (واتە ئەو زیادهیه له نۆ سالتە کە)ش گرنگ نیە و دەشیت، چونکە له چوار مانگ کەمترە،

نهریتی عمره به کانش همر و ابووه، هميشه پارچه وپاشماوه کان ده پرنو نه گهر له نيوه که متر بوو پت باسيان نه کردووه، همر بويهش قورئان نه يفه رمووه (نو سالي زياترو چاره که ساليك، يان نو سالي زياترو هفتاو سي روضي زياتریش ماوه نه ته وه) .. له م پرووه وه (ئالووسی) ده لیت: " دانانی جياوازيه که همر به ته نيا بو نو سال، له سر بنچينه ی به نزيکی دانانه يه تی، چونکه ماوه زياده که نه گه يشتوته نيوهی ساليك و وه زيك له وه رز کانشی ته و او نه کردووه، بويه بایه خيکی ئه وتوی پی نه دراوه " (۱).

"رای راستر نه وه يه : نه مه هه والدانیکه له خوداوه"

ليږدا، دواي هه لويسته يه که له ناست به لگه کانی همر دوو لادا، هه ول ده ده ين رای راستر يه کلابکه ينه وه .. به لگه کانی کومه لي يه که می زانايان، که ده لين (ماوهی مانه وهی لاوه کان له نه شکه وته که دا به سي سه دو نو سال دیاری بکريت)، نه وه وتهی نه و پيشينانه يه، که رای جياوازو ليک جودايان له سر ژماره ی لاوه کانی نیو نه شکه وته که ده ربرپوه . قورئانی پير و زيش نه م وته يه ی له (باب ی) گيرانه وهی وته و باسی نه و پيشينانه وه) هيتا وه ته وه، به لگه کانی نه م کومه له ش له پرووی وردبينی و، ژميرياريه وه به هيژن.

به لام کاتيک گومانی جياوازي ژميرياريه که ده رپه وينينه وه به وهی گوايه عه رب خويان نه گهر که رته کان له چوار که متر بين دايد هه شکينن، بويه له مه وه نه گهر نزيکه ی هه شتا (۸۰) روضيش له و نو ساله زياتر مابنه وه، نه وه قه يدی ناکات گهر حساب نه کريت، بويه ني مه له گه ل کومه لي (جمهوری) زانايان داين به وهی، نه م هه واله (وَلِئْتُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) هه والدانیکه له خودا خو يه وه

دهرباره‌ی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌کان له نه‌شکه‌وته‌که‌دا، نه‌ك گێڕانه‌وه‌ی وته‌یه‌ك له‌وته‌ی پیشینان بی‌ت.

نهم فهرمایشته‌ش بایه‌خی هه‌ردوو سالتنامه (هه‌تاوی) و (مانگی) یه‌که‌شی پاراستوه، واته نهمه به‌سالتنامه‌ی (هه‌تاوی) - رۆمی ی - زایین) که (ده‌وله‌تی رۆمانی) ئه‌وسا کاری پێ ده‌کردو ده‌وله‌ته‌هاوچه‌رخه‌کانی خۆرئاواش به‌که‌له‌پوور لی‌یان گرتونه‌ته‌وه، سێ سه‌د ساله، به‌لام به‌سالتنامه‌ی (مانگی) ی عه‌ره‌بی - که (عه‌ره‌ب) له‌سه‌رده‌می جاهیلیدا له‌سه‌ری بوونو، به‌سالتنامه‌ی کۆچی (هیجری) داده‌نریت و موسلمانانیش له‌دوایدا کاریان پێ‌کردوه، سێ سه‌دو نو ساله. ئیدی ئه‌و نو ساله‌و، ئه‌وه‌که‌رتنه‌که‌مه‌ی لی‌ی داشکی‌نراوه، جیاوازی نی‌وان هه‌ردوو سالتنامه‌که‌یه.

سوودی بر‌گه‌ی "قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ"

له‌رێی به‌هێزترین به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی گوتبوویان (دیاریکردنی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌کان له نه‌شکه‌وته‌که‌دا به‌پرای که‌سه‌پیشینه‌کانی شوینکه‌وتوو کتیبه‌کانی دیکه‌ی خودان، (واته به‌پرای ئه‌هلی کیتاب) ده‌بی‌ت، قورئانی پیرۆزیش له‌دوای هینانی وته‌که‌یان‌ه‌وه، ده‌فهرمویت (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ) نهمه وه‌ك ئه‌وه وایه قورئان ئه‌و وته‌یه‌ی ئه‌وان ره‌ته‌ده‌کاته‌وه‌و به‌تال و پووجه‌لی ده‌کاته‌وه‌و، وایشی له‌قه‌له‌مده‌دات، له‌سه‌ر بنچینه‌ی زانستیکی راست نیه‌و رینماییشمان ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ بۆ زانستی خودا بگێڕینه‌وه.

(عبدالرحمن الوکیل) له (تحقیق الروض الانف) دا گوتویه‌تی : لی‌کدانه‌وه‌که‌ی (ابن هشام) بۆ فهرمایشته‌که‌ی خودا (ولبشوا فی کهفهم) لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی نایابه

(بهیڤتی ئه‌وه‌ی له‌م فهرمایشته‌دا و ته‌ی پیشینه‌کان هاتوه‌) ئهم وته‌یه‌ش به‌ وته‌ی (ئه‌هلی کیتاب) داده‌نیت، به‌م ره‌نگه‌ تێگه‌یشتنیشمان له‌نایه‌ته‌که‌ پێکو راست ده‌بیتته‌وه‌، هه‌ر ئهمه‌ش له‌گه‌ڵ پسته‌ی دواتریدا (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوا) دا پێک ده‌که‌وێت چونکه‌ گه‌ر ده‌سته‌واژه‌ی (ولبثوا) له‌ فهرمایشتی خودا خۆی بوایه‌ ئه‌وا فهرمایشته‌که‌ی خۆی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوا) هیچ مانایه‌کی نه‌ده‌بوو. (١)

به‌لام کۆمه‌ڵی زانایان ئهم لێکدانه‌وه‌یه‌ په‌سه‌ندناکه‌ن و ئه‌و به‌ره‌هه‌ستی یه‌ش لاده‌بن و، وای داده‌نێن که‌ هه‌ردوو پسته‌که‌ له‌ فهرمایشتی خودان، واته‌ پسته‌ی (ولبثوا فی که‌فهم) و پسته‌ی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوا) ..

لێره‌دا پوخته‌یه‌که‌ به‌سوودی پسته‌ی پاشینه‌ی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوا) دیتینه‌وه‌ له‌گه‌ڵ روون کردنه‌وه‌ی هاوڕێکبوونی به‌رامبه‌ر به‌ پسته‌ی پێش خۆی که‌ (امامی الوسی) هیناویه‌تی یه‌وه‌ .. (ولبثوا فی که‌فهم) پسته‌یه‌کی به‌رای و ده‌سپێکراوی روونکراوه‌یه‌، له‌ فهرمایشتی خودا (فضرینا علی آذانهم فی الکهف سنین عدا) دا پوخت کراوه‌ته‌وه‌. هه‌ر له‌سه‌ر ئهم بنچینه‌یه‌ش فهرمایشته‌که‌ی تری خودا (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوا) بپیار ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ماوه‌ی مانه‌وه‌یان له‌و خه‌ولێخستنه‌دا ئه‌وه‌نده‌بووه‌، که‌ ئاماژه‌مان بۆ کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌فرمویت (بلی) هه‌ر خودا خۆی ئاگادار و زانایه‌ له‌ ماوه‌ی مانه‌وه‌یاندا، ئه‌و زانیارییه‌شی به‌ ئیمه‌ی داوه‌، ئهم زانیاریه‌ش ئه‌و حه‌قه‌ راست و دروستیه‌ هیچ گومانێکی له‌سه‌ر نیه‌.

سوودی دواخستنی ئهم روونکردنه‌وه‌یه‌ش ده‌رباره‌ی ماوه‌ی مانه‌وه‌که‌یان، بۆ ئه‌وه‌یه‌ ئاگاداریین، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌سانی پیشینه‌کان له‌ سه‌رماوه‌ی مانه‌وه‌که‌یان ناکۆک بوون، وه‌ک چۆن له‌سه‌ر ژماره‌ی لاوه‌کانیش ناکۆک بوون، بۆیه‌ دوا به‌دوای

(١) الرّوض الانف - به‌رگی سێ (٣) لاپه‌ره (١٧٢-١٧٣) په‌راوێز.

ناکۆکیان و لێک جودایی بیروپراکانیان له سهر ژماره‌ی لاوه‌کان ئهم روونکردنه‌وه‌یه‌ی هیناوه.

پاشگری رسته‌ی دواایش به فهرمانی (قُلْ / قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) هیناوتی تاهه‌ر به پاشگری^(١). (قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ) یش بیگێڕێته‌وه، پاشان بۆ ئه‌وه‌شه به‌لگه‌ بیته‌ له‌سهر ئه‌وه‌ی ئهم چیرۆکه‌ له‌ نادیار (غیب) هه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ گه‌یه‌نراوه‌ تاكو بیته‌ موعجیزه‌یه‌کی تر بۆی^(٢).

هه‌روه‌ها (ئالوسی هه‌لۆیسته‌یه‌کی نایابو زیره‌كانه‌ی له‌ئاست ئه‌و وته‌یه‌شدا کردووه، كه‌ درابووه‌ پال (ابن عباس) خودالێیان رازی بیته‌ - لێهه‌و گێڕابووه‌وه‌ كه‌وا گوتووێه‌تی: "وته‌ی كه‌سانی پیشین ده‌رباره‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌كان له‌ ئه‌شكه‌وته‌كه‌دا بۆ دیاریکردنی ماوه‌كه‌یان به‌ راست داده‌نێت) قورئانیش ئه‌و وته‌یه‌ی به‌فهرمایشتی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) به‌تالکردوته‌وه‌. هه‌روه‌ها (ئالوسی) رای (ابن عباس) مان ده‌رباره‌ی ژماره‌ی لاوه‌كانی نیو ئه‌شكه‌وته‌كه‌ بۆ به‌راست داده‌نیت وای بۆچووه‌ ژماره‌یان هه‌وت كه‌س بووه‌و، هه‌شته‌میان سه‌گه‌كه‌یانه‌، سه‌ره‌پایی ئه‌وه‌ش خودا له‌دوای رسته‌كه‌یه‌وه‌ فهرموویه‌تی: (قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ) ئهم به‌دوا داچوونه‌ش مه‌سه‌له‌ی زانینی ژماره‌كه‌یان هه‌واله‌ی زانست وعلمی خودا ده‌كات، ئه‌و وته‌یه‌ به‌درۆ ناخانه‌وه‌ كه‌ (ژماره‌كه‌یان هه‌وت بووه‌و هه‌شته‌میان سه‌گه‌كه‌یان بووه‌، ئیدی بۆچی لێره‌دا فهرمایشته‌كه‌ی دواتر كه‌ به‌دواداچوون (تعقیب) هه‌ له‌سهر ژماره‌كه‌ (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) رێگر بیته‌ له‌ پشت به‌ستن به‌و هه‌واله‌ی پیشتریه‌وه‌؟!

(١) نێمه‌ وشه‌ی پاشگری (التذیل) بۆ شیوازی قورئان بریار ناده‌ین، به‌لکو باشت‌ر وایه‌ رسته‌ی (ختم الاية بكذا - نایه‌ته‌كه‌ به‌وه‌ كۆتایی پێ هیناوه‌) به‌کاربێنین. (نوسهر)

(٢) روح المعانی (١٥: ٢٥٢)

(ئالوسی) گوتویه: (وادیاره ئه‌مه له‌زانایه‌کی وه‌ك (ابن عباس) وه‌- خودا لێی رازی بێت - (واته: كه ده‌رباهی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌كانه) به‌راست نه‌هاتوه، بێگومان وته‌ی پیشتری ده‌رباره‌ی ژماره‌ی لاوه‌کانی نیو نه‌شكه‌وته‌كه به‌راست هاتوه، كه گوتویه‌تی (ژماره‌یان هه‌وت كه‌س بووه‌و، هه‌شته‌میان سه‌گه‌كه‌یان بووه) له‌كاتێكدا خوداش له‌وای باسکردنی ئه‌م ژماره‌یه‌وه‌ فرمووشیه‌تی: (هه‌ر خودا ژماره‌كه‌یان ده‌زانیت "قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ" هیچ جیاوازی یه‌كیش له‌نیوان هه‌ردوو فرمایشتی "قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ" و، "قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا" دا نیه ئه‌ی بۆچی ئه‌مه‌یان ده‌لاله‌تی کردۆته‌ سه‌ر ره‌تکردنه‌وه‌و به‌تاکردنه‌وه‌ی وته‌كه‌و، ئه‌وی تریشیان ده‌لاله‌تی نه‌کردۆته‌ سه‌ر ره‌تکردنه‌وه‌كه" (١).

"به‌لگه‌ داریتی (وَازْدَادُوا قِسْعًا) له‌سه‌ر به‌ چاوه‌گبونی قورئان"

زانایانی ئیسلام هه‌لۆیسته‌یه‌کی هی‌واش و له‌سه‌رخۆیان له‌ناست فرمایشتی (وَازْدَادُوا قِسْعًا) دا کردوووه‌و هه‌ولیانداوه‌ حیکمه‌تی دیاریکردنی ئه‌م فرمایشته‌ بدۆزنه‌وه‌.

پوخته‌ی دیدو بۆچونی‌شان ئه‌وه‌یه‌: ئه‌م ڕسته‌یه‌ (وَازْدَادُوا قِسْعًا) ده‌لاله‌تیکی ئاشکرا ده‌کاته‌ سه‌ر به‌چاوه‌گبونی قورئان، واته‌ ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ ده‌کات، قورئان سه‌رچاوه‌ی چیرۆکه‌که‌یه‌و له‌خوداوه‌ نێردراوته‌ خواره‌وه‌، نه‌ك کتییکی دانراوی پیغه‌مبه‌ر خۆی بیت ﷺ رووکاری ده‌لاله‌ت کردنه‌وه‌که‌شی ئه‌وه‌یه‌: -ئایه‌ته‌که‌ بێگومان (دوو ساڵنامه‌ی (هه‌تاوی) و (مانگی)ی له‌مه‌ڕ ماوه‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌کان له‌نه‌شكه‌وته‌که‌دا) له‌خۆگرتوه‌و: (وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا

قَسْعًا).. ماوه کهش به حسابی سالی (ههتاوی) سێ سهد سال بووهو، به حسابی سالی مانگیش نۆ سال و کهرتیکی بۆ زیاد دهکریّت.

ئهمهش ههوالدانیکه له خوداوه به پیغه مبه ره که ی خۆی ﷺ. خۆ نه گهر قورئان له دانانی پیغه مبه ره ﷺ بوايه، ئهوا چۆن دهیزانی ئه و ماوه یه سێ سهد ساله؟ له کاتی کدا. (ئه هلی کیتاب) یش له جووله که و دیانه کان نه یانده زانی، ههروه ها پیغه مبه ره ﷺ (بیگومان که سیکی نه خوینده واریش بووه) نه یشیده زانی، ئه و ماوه یه به حسابی سالی مانگی: (سێ سهدو نۆ سال) بووه.

وشه ی (وازدادا)ش ئه م مانایه ده دات، ئه م (نۆ ساله) زیاد کردنی که بۆ ساله ههتاوییه که، چونکه جیاوازی نیوان ههردوو جۆره سالنامه که شه.

بیگومان جووله که کانیش گرانی ئه م پرسیاره یان ده زانی. هه ربۆیه ش پرسیاره که یان ئاراسته ی پیغه مبه ره ﷺ کردۆته وه، ههروه ها زانیونی شیانه ئه مه به لگه و ده لاله ته له سه ر کاری پیغه مبه ریتییه که ی و ﷺ له سه ر په یامه که شی له حاله تی وه لامدان ه ودا. وه لامه که ی خوداش بۆ بریاردان له سه ر ئه و حه قیقه ته هاتو وه، بۆ زیاد کردنی به لگه یه کی تری بنه بریش بۆ سه ر به لگه زۆره کانی له سه ر ئه و ی بیگومان ئه م قورئانه فه رمایشتی خودای پاک و میهره بانه و، خودا به سرووش بۆ پیغه مبه ره که ی خۆی ﷺ ناردو وه.

"چهند به لگه یه کی دی له سه ر به چاوگبونی قورئان"

ئهمه ی پیشو هه رتا که به لگه یه ک نیه له سه ر چاوگداریتی قورئان. به لکو هه موو چیرۆکه که بۆ ئه و ده لاله ته هاتو وه، هه ربۆیه ش موعجیزه یه ک بو وه له موعجیزه کانی پیغه مبه ری خودا ﷺ..

ئه و به لگانه ی تریش له م ڕووه وه، ئه مانه ن:-

- ١- فرمایشته که ی خودا (إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ)، وێرایی دیاریکردنی حالهتی ته مه نیا ن که لاو بوون.
- ٢- فرمایشته که ی خودا (وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَوُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ) نهم ئایه ته که پیشتر به درێژی مانا که یان لێکدا یه وه، وێنا کردنیکی وردی بزواتی خۆره.
- ٣- فرمایشته که ی خودا (وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ): به م شیوه یه که (له گۆشه یه کی پانتایی ناوه پاستی نه شکمه وه که دا بوون) وێنه گرتنیکی وردی شیوه ی پالکه و تنیا نه له نێو نه شکمه وه که دا.
- ٤- ئه وه ی له وێنه گرتنی پیشووی جیگه ی نه شکمه وه که یانه وه له پرووگه ی ده رگا که شیانه وه لێی ده فامریتته وه.
- ٥- فرمایشتی خودا: (وَتَحْسَبُهُمْ آيْكَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ) له گه ل ناماژه بو (کراوه یی چاویان) وێرایی ئه وه ش که نوستوون.
- ٦- فرمایشتی خودا (وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ) و وێنه گرتنی جموو لێ هه لگێرانه وه ی لاشه کانیان له نێو نه شکمه وه که دا.
- ٧- فرمایشتی خودا (وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ) دیاریکردنی جیگه ی سه گه که وه ئه و باره جهسته ییه ی، که به سه ریدا خه وتبوو.
- ٨- فرمایشتی خودا (لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا) له گه ل ده لاله تی ئه و راستیه ی، که پیغه مبه ر ﷺ ئاگاداری حاله ته که شیان نه بووه، چونکه له م ئایه ته دا نامرازی (لو) پیتی قه دهغه کردنه، بو قه دهغه کردنیك، چونکه پیغه مبه ر ﷺ خۆی لێیان هه لئه هاتووه و له ترسان رای نه کردووه، له بهر ئه وه ی ئاگاداری و بینه ری حاله ته که یان نه بووه، ئیدی

چۆن ئهو هه موو شیکارو باسه وردانهو، ئهو وینه گرتنه وردبینییانهشی زانیوه، که هیچ کهسیکی دیکه نهیزانیون؟!

۹- فرمایشتی خودا (قَالَ الَّذِيكَ عَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا) و ئاماژه کردن بۆ بنیاتنانی مزگهوته کهش که بیرو پای ئه و که سه حاکمو کار به دهستانه یان بوون، که پای خۆیان به سهر شیوازی مه سه له و کاروباری ناشتنی تهرمه که کانیاندا سه پاندووه.

۱۰- دیاریکردنی وته کان له باره ی ژماره ی لاوه کان له سی و ته دا، که چواره میان نیه.

۱۱- فرمایشتی خودا: (وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَذَّبُوا) که وته ی هه ره راسترو یه کلا که ره وه یه له سهر ژماره یان.

۱۲- فرمایشتی خودا (وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ) و، ئاماژه ی بۆ هۆی هاتنه خواره وه ی نایه ته که و، له بیرچوونی پیغه مبه ر ﷺ که به لیئنی وه لامدانه وه که ی به خواستی خوداو گوئنی (ان شاء الله) وه په یوه ست بکات، جگه له دوا که وئنی (سرووش) له سهر وه لامه که ی به هۆی ئهو له بیرچوونه وه یه وه.

۱۳- ئه وه ی له رپوا به ته کاندایه ده رباره ی هۆیه کانی هاتنه خواره وه ی قورئان و ده رباره ی دوا که وئنی هاتنه خواره وه ی (جبریل) - سلّوی لی بیّت- بۆ لای پیغه مبه ری خودا ﷺ له گه ل ئه مه شدا زۆر پیویستی پی بووه، به تابه تیش، که به لیئنی به موشریکان دابو له سهر وه لامدانه وه ی پرسیاره کانیان له روژی سبه یینداو، هه رجار ی کیش، ده چوونه لای و ئه ویش پیی ده فه رمون: (هیشتا سرووشم بۆ نه هاتووه)، ئه مه ش وای لینه کردن گومان و پرو پا گهنده له دژی بلا و بکه نه وه، دیاره ئه مه ش نا په حه تی و ئازاریکی زۆری به پیغه مبه ری خودا ﷺ گه یاندووه.

۱۴- فەرمايشتی خودا (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) و جهخت کردنه سهر ديارىکردنى ئه و ماوه يه وهك باسمان ليوه کرد...

۱۵- فەرمايشتی خودا (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) و ديارىکردنى ئه و سالانهش به بيژه (لفظى) ئه و زياد کردنه ي كه ئاماژه بۆ جياوازي نيوان ههردوو جوړه سالنامه (ههتاوى و مانگى) يه كه دهكات.

"حیکمەت له بهدواداچوونی قورئان بۆ چیرۆکهکانی"

وهك تيبينى دهكریت قورئانى پيرۆز بهچهند نايهتتيك بهدواداچوون و ليكدانهوى لهسهر ئه و چيرۆكانه ههيه كه هيتاونهوه، لهو بهدوا داچوونهشدا گرنگترينى ئه و مانايانهى چيرۆكهكو ئه و بهلگه و دهلالهت كردنانهشى ديارىکردوه، كه لييهوه وهردهگيرتن، لهگهڵ ديارىکردنى ئاتاجى موسلمانان بهدهرس و عيبرهتهكانى ئه و چيرۆكانه. ئه م بهدواداچوونه قورئانيهش چهند مهسهلهيهكى وهك ئه مانهى لای خوارهوه مان بۆ نيشان دهات:-

۱- بينگومان چيرۆكهكانى قورئان بۆ گيرانهوى خودى بهسهرهات و رووداو نيه، بهلكو ئه مه ئامرازتيكى سهركووتووانهيه بۆ گهيشتن بهچهند ئامانجتيكى پاك و چهند نيازتيكى بههادر.

۲- قورئان داوامان ليّ دهكات، كه نياز و مهبهست له چيرۆكهكدا بهديى بكهين و پهى بهو زانسته ببهين و ههلوئستهشى لهسهر بكهين، ليّ وردبينهوه و مامهلهى چاكي لهتهكدا بكهين.

۳- قورئان داوامان ليّ دهكات، خويمان ماندوو كهين له ليكدانهوى وردهكاريهكانى چيرۆكهكدا، واته لهو مهسهله وردو گرنگانهيدا كه نه له قورئان و فرموده ي راست (صحيح) يشهوه تيشكيان نه خراوته سهر، بهلام

نابیت خۆمان به ڕوونکردنهوهی لایه نه شاراوو نه زانراوه کانی نهو چیرۆکانهوه
خهریک بکهینو، کهسانو زه مهنو جیگه کانی دیاریبکهین، به لکو له جیاتى نهوه
پێویسته ئاوڕ له پهندو ئامۆژگاری و نیازو مه بهسته کانی بدهینهوه.

٤- قورئان داوامان لى ده کات، شۆینکه وتووی نهو بیروباوه ڕو ریبازه بین که له
چیرۆکه کانهوه ده یاغدهینه ڕوو، نه مهش بهو جوړه ی مه بهستو ئامانجمان تیدا
هه بیته و له ڕیتی نهو چیرۆکانهوه هه ولی بهدی هینانیا ن بدهین.

"به دوا دا چوونی قورئان بو چیرۆکی هاوه لانی نیو نه شکوته که"

به دوا دا چوون و لیکۆلینه وه ی قورئان بو چیرۆکی هاوه لانی نیو نه شکوته که له م
نایه تانه ی خواره وه دایه، که خودای پهروه ردگار تییاندا فەرموویه:

﴿وَأَنذِرْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ
دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (٢٧) وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا
قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (٢٨) وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ
فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ
يَسْتَعِيشُوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (٢٩)
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ (٣٠)
أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ
وَحَسَنَتَ مُرْتَفَقًا﴾ (٣١) الكهف.

واته: "ئه‌ی پیغه‌مبەر بلی خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌ی چه‌نده‌ شه‌و لاوانه‌ له‌ شه‌که‌وته‌ که‌یاندا ماونه‌ته‌وه‌، یان له‌ رۆژی به‌خه‌به‌ره‌یینه‌وه‌یان و پاشان مراندنیان تانه‌مپۆر خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌که‌ی چه‌نده‌، جاتۆش هه‌ر له‌و راستیه‌ بره‌وانه‌ که‌ خودا چه‌نده‌ بیناو بیسه‌ره‌و هیچ شتیکی له‌به‌رچاو ون نابیت و، هیچ شتیکیشی لی تیک ناچیت، خه‌لکی ئاسانه‌کان و زه‌ویش جگه‌ له‌ خودا هیچ سه‌ره‌رشته‌کارێکی دیکه‌یان نیه‌ سه‌ره‌رشتی کاروباریان بیت، هه‌روه‌ها هیچ که‌سیکیش به‌شداریی حوکم و دادوه‌ریی خودا نیه‌. جا ئه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ (له‌ویشه‌وه‌ بۆ هه‌ر موسلمانیک به‌رده‌وام) به‌ له‌سه‌ر خۆینده‌وه‌ی قورئان، که‌ به‌سه‌روش ناردوومه‌نه‌ بۆت، ئه‌مه‌ کتیبی په‌روه‌ر دگارتو هیچ که‌سیک ناتوانیت له‌ وتاری خودا بگۆڕیت و جگه‌ له‌ خوداش هیچ په‌ناگه‌و پشتیوانیک نیه‌. پاشان تۆ هه‌ر له‌ گه‌ڵ شه‌و هه‌ژارو که‌م ده‌ستانه‌دا (وه‌ک بیلال و ابو. ذرو ابن مسعود و سه‌لمانی فارسی و سه‌هیب و شه‌وانی دیکه‌دا) دانیشه‌و ئارام بگره‌ له‌ دانیشتن له‌ گه‌ڵیانه‌دا، چونکه‌ هه‌ر شه‌وان، به‌یانیان و ئیواران له‌ خودا ده‌پاڕینه‌وه‌و به‌ته‌مای ره‌زامه‌ندی خودان. ده‌تۆش شه‌م موسلمانانه‌ هه‌ژاران به‌که‌م مه‌زانو و چایان لی مه‌ترووکینه‌و مه‌پوانه‌ بۆ ده‌وله‌مه‌ندان تا پاڕییان بکه‌یت، ئایا ده‌ته‌ویت کۆڕو کۆمه‌لی ژیانی دنیات به‌ دانیشتن له‌ گه‌ڵ ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌سپۆشته‌واندا پاڕاییه‌وه‌؟! له‌ گه‌ڵ شه‌وه‌دا، حاله‌تی ده‌وله‌مه‌ندیی دیارده‌یه‌کی کاتی و له‌نیۆ چوه‌، بۆیه‌ نابیت گوێپاڤه‌لی شه‌وه‌سانه‌ بیت، که‌ دڵ و ده‌روونیانمان (به‌هۆی کرده‌وه‌ خراپه‌کانیانه‌وه‌) له‌یادی خۆمان بی ناگاکردووه‌و، شه‌وانیش شوێنکه‌وتوو هه‌وا و ئاره‌زووی خۆیان بوون و له‌و کاره‌ ناله‌بارانه‌یاندا له‌سه‌نور تیپه‌ریون.

هه‌روه‌ها ئه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ شه‌وانه‌ی دلیان له‌یادی ئیمه‌ بی ناگایه‌، پتییان بلی: (هه‌ق شه‌ویه‌ خاوه‌نی موڵکه‌ که‌ دادوه‌ری تیدا ده‌کات، هه‌ق له‌ په‌روه‌ر دگارتانه‌ویه‌، جا هه‌ر که‌سیک بره‌وا پیده‌کات باپی بکات و، هه‌ر که‌سیکیش نایه‌ویت بابی باوه‌ر

بیّت، ههركهسه بهئارهزوی خۆیهتیو، ئهمه بهزۆرکاری نیه، بهلام دواپی ئیمه ناگری دۆزهخمان بۆ ئهو زالم وکافرانه ئامادهکردوه، ههموو شوورهو دیوارهکانی ئهو دۆزهخه چوار دهوری تهنیون، خۆ نهگهر لهو دۆزهخدا لهبهر زۆری تینویتیان داوای ئاو بکهن، ئهوا ئاوێکی وهها گهرم توندو تیژیان بۆ دینن کهوا وهك ئاسنی تواوه وایهوه دهمو چاویان دهبرژیتیت، ئهمهش خراپترین خواردنهویه فریایان دهخهن، ئهو دۆزهخهش ژینگهیهکی زۆر خراپو نالهباره.

جا ئهوانهی باوهریان بهخودا هیناوهو شوینکهوتوی پێبازهکهی بوونو کارو کردهوی چاکیان کردوه، ئیمه پاداشتی چاکهکاران، ون ناکهین، نهوچاکه کارو ئیماندارانه دهخینه نیو بهههشت وباخاتیکهوه، جۆبارو روبارهکانیان لهژێردا دهپواتو، تیایدا چهندین بازنهی ئالتوونو پارچه پۆشاکێ سهوزو ئاوریشمین لهبهردهکهنو بهرگی تهنکو ئهستووری تیدایهوه، لهسهه تهختی شانندان پالێ لیّ دهدهنهوه، ئهمهش باشترین پاداشتهو، شوینی بهههشتهکهشیان باشترین شوینی لهبارو گونجاوه بۆیان".

ههندیك ئاماژهو وتهی نهستهقی نیو ئهم بهدواداچوونه:

۱- فیّرمان دهکات ئهدههمان لهگهڵ خودا چۆن بیّتو، پاشان ههموو کاروبارو مهسهلهو زانیارییهکی تایبعت بهچیرۆکو پروداوهکان بۆ زانستی ههمه لایهنهی خودا بگێڕینهوه، وهك لهفهرمایشتهکهشیدا هاتوه: (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوْا).

۲- فیّری ستایشکردنی خوداو سوپاسگوزاریان دهکاتو، که دهبیّت بهشیویهکی هیجگار زۆر ستایشی بکهین، وهك لهم فهرمایشتهشیدا دیاره (ابصر به واسمع) ماناکهشی واته: (خودا چهند بینهرو چهند بیسهه!!)، چونکه دیتنی خودا ههمه گیرهوه ههموو شتیك له وجوددا دهگریتهوه.

۳- خودا هه‌رخۆی سه‌رپه‌رشتیارو هه‌لسوڕپه‌نه‌ری کاروباری خه‌لکی یه‌و، هه‌یج که‌سیکی دی جگه‌ له‌خۆی شایسته‌ی نه‌و جو‌ره سه‌رپه‌رشتیاریتیه‌ نه‌، هه‌رکۆمه‌له‌ خه‌لکیکیش که‌سیکی دی جگه‌ له‌خودا بکه‌ن به سه‌رپه‌رشتیارو کاروباری خۆیانی پی‌ بسپیڤرن، سوودیکیان پی‌ ناگه‌یه‌نیت. بۆیه هه‌یج سه‌رپه‌رشتکارێک له‌جیاتى خودا نیه (مَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِّنْ وَلِيٍّ).

۴- بێگومان خودا پێویستی به‌هه‌یج هاوبه‌شیک نیه‌و بی‌ باکه له که‌سانی جیهان، هه‌ربۆیه‌ش که‌س له‌حوکمییدا به‌شدار نیه (وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا).

۵- بانگه‌وازیکه‌ بۆمان، که‌ داواى خۆیندنه‌وه‌ی قورئان و لیۆردبوونه‌وه‌ی و تیگه‌یه‌شتنی ماناکانی و گۆزه‌ران پی‌ و بانگه‌واز بۆ لای قورئانمان لی‌ ده‌کات. ئەم جو‌ره خۆیندنه‌وه‌یه‌ی قورئان ژيانى دلان و گیان و جه‌سته‌کانیشی تیدايه‌: (وَأَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ).

۶- قورئان هه‌والی نه‌وه‌شمان پی‌ ده‌دات که‌، فه‌رمایشته‌کانی خودا هه‌یج گۆرانکاری و ئالوگۆڕپیکیان به‌سه‌ردا نایه‌ت. وشه‌کانی ئەم فه‌رمایشته‌نه‌ش هه‌مه‌گیری خواست و نیازه‌کانیه‌تی، په‌ل ده‌هاون بۆ هه‌موو نه‌و ریسا گشتییانه‌ی، که‌ ژيانى مرو‌ف‌ راگیر ده‌که‌ن، بۆه‌موو نه‌و به‌لگه‌و نیشانه‌و نایه‌ته‌ هه‌کیمانه‌یه‌ی قورئان که‌: (لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ).

۷- قورئان فه‌رمانی نه‌وه‌شمان پی‌ ده‌کات، که‌ له‌گه‌ل پیاوچاكاندا بینو، لییان بی‌ ئاگا نه‌بین وچاویان لی‌ نه‌نووقین، له‌م پروه‌شه‌وه‌ ئارامی و خۆراگریه‌کی وه‌هاش بۆ ده‌رووگان مه‌یسه‌ر بکه‌ین، که‌ بتوانین هه‌ر له‌گه‌ل نه‌و پیاوچاكانه‌دا بژین: " (وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ. وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا).

۸- قورئان هه‌وایی ئه‌وه‌شمان پێ ده‌دات، که هه‌رکه‌سێک خۆی له پیاوچاکان دا‌بریت، ده‌ستبه‌رداریان بیت، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ ژیا‌نی دنیا و شته‌ جوانه‌کانی دنیا به‌ته‌نیا به‌وازیت: (وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا).

۹- (خه‌لکی) له‌ دوو کۆمه‌ڵ پێک‌دێن، سێ هه‌میان نیه‌، یه‌که‌میان: کۆمه‌ڵی چاکان، ئه‌و باوه‌ر‌دارانه‌ی شه‌وو روژ له‌خودا ده‌پار‌پنسه‌وه‌و خوا‌زیاری پ‌یازی راست و په‌زامه‌ندیی خودان. دوه‌میشیان: کۆمه‌ڵی ئه‌و کافرو سته‌مکارانه‌ن، که‌ د‌لیان له‌یادی خودا ب‌ئ نا‌گایه‌و د‌وای هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانیان که‌وتوون و ژیا‌نی خ‌ویان شی‌واند‌وه‌و. هه‌رکه‌سێکیش واز له‌چاکان و مرو‌فه‌ ئیمان‌داره‌کان ب‌ینیت، ئه‌وه‌ ب‌یگومان هه‌ر له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵه‌ خراپه‌که‌ی دیکه‌دایه‌.

۱۰- هه‌روه‌ها قورئان ده‌لاله‌ت ده‌کاته‌ سه‌ر ئه‌وراستیه‌ی، که‌ باوه‌ر‌ه‌ینان به‌خودا ئه‌و سیسته‌مه‌ پ‌یک‌وپ‌یکه‌یه‌ ژیا‌نی مرو‌ف ک‌و ده‌کاته‌وه‌و، ئه‌و رایه‌له‌ پته‌وه‌شه‌، که‌ گه‌ردیله‌کانی ئه‌م ژیا‌نه‌ پ‌یکه‌وه‌ ده‌به‌ستیت‌وه‌و یه‌کیان ده‌خات. جا ئه‌گه‌ر ئه‌م سیسته‌مه‌ له‌نیۆ ب‌ج‌یت، ئه‌م رایه‌له‌ش ب‌پ‌چ‌ر‌یت، ئه‌وا گه‌ردیله‌کانی ژیا‌نیشی په‌رش و بلا‌و ده‌بنه‌وه‌و ون ده‌بن، ده‌بن به‌و سنووربه‌زاندنه‌ پشت گوێ خرا‌وو گوم بووه‌ی، که‌ ه‌یچ خ‌یر و چاکه‌یه‌کی ت‌یدا نیه‌: (وَلَا تُطِغْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا).

۱۱- ئیسه‌ ئه‌وه‌مان ل‌ی خوا‌زاراوه‌ (واته‌ به‌شی‌وازیکی پ‌وونی بانگ‌کردن و پاس‌پاردن و به‌ به‌ل‌گه‌و پ‌وون‌کردنه‌وه‌و پ‌یناساندنه‌وه‌) ل‌یمان خوا‌زاراوه‌، هه‌ق به‌ پ‌ۆشنی و به‌ناشکرا ب‌و خه‌لکی پ‌وون‌ب‌که‌ینه‌وه‌و پ‌ی ن‌یسانده‌ریان ب‌ین ب‌و ئه‌و هه‌قه‌و، بانگیان ب‌که‌ین ب‌و ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌ق‌دا بن، به‌م په‌نگه‌ش ئه‌رکه‌که‌مان به‌ج‌ی ده‌گه‌یه‌ن‌ریت: (وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ).

۱۲- خه لکى سهرېستن که چ رېگايهک ده گرنه بهرو، دواى چ کومه لېک ده که ون، نيمه له سهر خالى ليکجيا بوونه وې رېگاکان ده يانوه ستين و رېگاکانيان پى نهاسين، نهوانيش به خواستى خويان، يان رېگاي باوهر، يان رېگاي بى باوهر پى، هه لده بږين، (فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ).

۱۳- بۇ نه وې يارمه تيبان بدهين له سهر هه لېژاردنى راست و، له سهر دوور که و تنه و هه لېږى چهوت، ناکام و کوتايى رېگاکانيان پيشانده دېن، بۇ غمونه باسى چند ديمه نيکى به هه شت و نيمه ته کانيان بۇ ده که ين، ههروه ها باسى چند ديمه نيکى دوزه خو و نازارو نه شکه نجه کاني دوزه خيان بۇ ده که ين.

۱۴- دنيا خانه ي کارکردنه و، روژى دوايش خانه ي پاداشته، جا هه رکه سيک له دنيا دا رېى چاک بگريته بهرو، باوهر بينيت و کارى چاکه بکات، نه و ا خودا پاداشتي نه و که سانه ون ناکات که راي چاک ده گرنه بهر، (إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا).

۱۵- سهره پايى نه وې هه ردو و کومه لى نيمانداران و کافرانش له ژيانى نيو دنيا دا هاو به شن، به لام له ناکام و چاره نووسى روژى قيامه تياندا ليک جيان، به هه شته که ي باوهر داران باشتين پاداشت و، چاکترين شوينى هه وانه و ه يانه و، ناگرى دوزه خه که ي کافرانش خراپترين خوراک و خواردنه و ه و، خراپترين شوينى مانه و ه شيانه .. ناي چند جيا وازو له يه که دوورن، ناي چند جودا و نات به بان هه ريه که له (چاکه) و (خراپه)، (به هه شت) و (دوزه خ)، (پاداشت) و (سزا) ..

"پوختهی گرنهترین وانهکانی ئەم چیرۆکه"

له کۆتایی لێدوانماندا ده‌رباره‌ی چیرۆکی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته که هه‌لۆیسته‌یه‌ک ده‌که‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی گرنه‌ترین وانه‌و ئاماژه‌و په‌ندی لێ وه‌رگیرای لێ تۆمارکه‌ین:-

۱- بێگومان کافران له‌نیو خۆیاندا هاوکاریی یه‌کدی ده‌که‌ن، هه‌لۆیسته‌و راویژیان یه‌ک ده‌خه‌ن بۆ به‌ربه‌ره‌کانی ی بانگه‌وازی هه‌قو، به‌ پروودا وه‌ستانی، وه‌ک چۆن قورئه‌یشیه‌کان و جووله‌که‌کان هاوکاریی یه‌کدیان کرد له‌ ئاراسته‌کردنی پاسپارده‌کانیاندا بۆ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ.

۲- جووله‌که‌کان توندترین دوژمنایه‌تیان بۆ موسلمانان هه‌یه (وه‌ک قورئانیش به‌ راشکاوی ئەم راستیه‌ی ده‌رخستوه‌). هه‌روه‌ها زۆرتین رقیان له‌ موسلمانان هه‌یه، وه‌ک له‌و پرسیاره‌ قورسو و ئالۆزانه‌شدا ئەم رقه‌ به‌ دیارکه‌وتوه‌، که ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ کردوه‌.

۳- جووله‌که‌کان وه‌ستای خراپه‌و شیواندن، بۆیه‌ که‌سانی خراپی هاوشیوه‌یان په‌نایان بۆ ده‌به‌ن، تاکو له‌سه‌رده‌ستی ئەوان فی‌ری خراپه‌و شیواندن به‌ن، وه‌ک چۆن قورئه‌یش له‌وانه‌وه‌ فی‌ربوون.

۴- بۆ زانینی پرووداوه‌کان و ورده‌کارییه‌کانی ئەو چیرۆکه‌، پێویسته‌ ته‌نها پشت به‌ قورئان به‌سه‌رتیت و له‌ سنووری قورئان تیپه‌ر نه‌بی‌ت بۆ ته‌ی ئیسراییلیات و ئەفسانه‌کانیان.

۵- دیارینه‌کردن و له‌خۆوه‌ ده‌سنیشان نه‌کردنی لایه‌نه‌ نه‌زانراوه‌کانی قورئان، سه‌باره‌ت به‌و که‌سه‌ نه‌زانراوه‌و کات و جێگه‌ نه‌زانراوه‌کانی پرووداوه‌کانیش.

۶- چیرۆکی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌، له‌ دیارترینی ئەو به‌لگانه‌ی قورئانه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌گه‌ری بوونی پله‌ی (کرامات) بۆ به‌نده‌ چاکه‌کان، په‌یدا بوونی له‌

جیهانی واقعیدا، چونکه ئەم چیرۆکه ناماژەیی بۆ چەندین حالەتی (کرامات)ی ئەو لاوه باوەردارانە کردووه، که بۆیان پەیدا بووه.

۷- ئەم چیرۆکه دا چەندین ئایەتیش دەربارەیی وجودی خوداو، ناسینی خودا هەیه و هەندیک سیفەت و کرداریشیمان بۆ دەخاتەروو.

۸- ئەم چیرۆکه روونترین بەلگەیه لەسەر پارێزگاریی خودا بۆ شوێنکەوتوانی، سەر خستنیان ئیدی ئەوانیش لەئارامی و ئاسوودەیییدا دەژینو، بە لە سەرخۆیی و خۆراگرییهوه بەرهو رووی دۆژمنانیان دەههست.

۹- ئەم چیرۆکه فیڕی ئەوه مان دەکات، دەبێت مەروڤی باوەردار پەنا بباتە بەر پەروردگاری و دەست بە رێبازەکییهوه بگریت و پشستی پێ ببەستیت و داوی رەحمەت و لیخۆشبوونی لی بکات، ئەمەش بەهێزترین ئامرازی ئارامگریی و خۆراگرتن و جیهادکردن و سەرکەوتنه.

۱۰- قورئان چیرۆکی هاوئەلانی ئەشکەوتی بە راستی و بەحق بۆ گێڕاوینهتەوه، ئەمەش مانای وایه هەر هەوال و بەسەرھاتی، لەقورئاندا ھاتیبت، راستن و ئەو راستیەشن، که هیچ گومانێکیان تیادا نیه، ئیدی هەرچی لەگەڵ قورئاندا نەگونجیت راستی تیدا نیه.

۱۱- قورئان کاتیکی وەسفی هاوئەلانی نیو ئەشکەوتەکی بەچەند لاویک کردووه، ئەوه وەسفیکی ستایشکردن و پێز لینانه، ئەمەش ناماژەیه که بۆگرنگیی قۆناغی لاوی و گەنجیتی بەو پێودانگەیی قۆناغی بەخشش و چالاکی و بنیاتنان و خوێن گەرمییه.

۱۲- خودا توانای بەدەستھێنان و ھەلبژاردنی رێگای بەمەروڤیش داوه، مەروڤ گەر رێگای خۆی ھەلبژیریت، ئەوا لەو ھەلبژاردنەشدا ھەر بەپێ ئیرادەیی خودایه، سائیر رێی راستی ھەلبژارد بێت، یان رێی خراپ، خوداش بۆی زیاد دەکات، گەر ھەر رێگایه کیشیان بێت.

١٣- دلی هاوه له کانی نیو شهکهوته که پر ببوو له ئیمان و به سه قامگیری له سه ر نهو باوه ره شهوه پروویان له خودا کردبوو، خوداش دلیانی پیوه په یوه سترکردبوو، بویه موسلمانیش پیویسته دلی خوی پرکات له باوه رو پاشان داوا له خودا بکات دلی پیوهی په یوه سترکات، تاکو باوه ری تیا که نه بیتهوه، یاخود تاکو شتی دیکه به باوه ره وه له دلیدا تیکه له نکات.

١٤- دوی برینی قوئاغی هه لباردنی رپی باوه رو پرکردنی دل به باوه رو پیوه په یوه سترکات، قوئاغیکی دیکه دیته ئاراهه، که هه ول و بانگه وازو هه لسوورانوه، کارکردنه به جیددی و تیکوئانیسه له پیناوی نهو باوه ره دا که هه لی بژاردوه ..

١٥- بنه ماکانی عه قیدهو کاروباری باوه رو له نیو دل و هه ستدا، ته نها به بزاوت و کارکردن و، بانگه واز بژ ئاین و، هه لسووران به حه قه وه و، به به ره نگاربونه وهی ناهه ق، ده چه سپیت.

١٦- هیچ بیرۆکه و بانگه وازی که سه ند نا کریت، ته نها دوی له ئارادابوونی به به لگه ی بنه پرو روئن نه بیت، دیاره چه نه ده ها بیرو باوه رو بانگه وازی لابه لاش ئاتاجیان به م رپسا بنچینه ییه.

١٧- سه مکارترین که سه نه وه یه که درۆ به ده م خودا وه هه لده به ستیت، جا نه گه ر درۆ کردن له گه ل خه لکیدا تاوانیک بیت، نه وه دیاره درۆ کردن له گه ل خودا شدا تاوانیکی گه وره تره و، به لگه یه کیشه له سه ر نه مانی چاکه و خیر له دل و ده روونی خاوه نه کهیدا (واته تاوانباره که دا).

١٨- بیگومان هاوه لانی شهکهوته که له به ره شه وه خویان له گه له که یان دابری، چونکه ته نها نهو رپی خودا برانه یان له به ره ده مدابوو، خو ئیمه ش نابیت له وه دا لاسایان بکه ینه وه و خۆمان له گه له که مان دابری، چونکه چه ندین جیاوازی له نیوان ئیمه و نه وان و بارودۆخه کاغندا هه یه.

١٩- بێگومان تێکه‌ڵاویبون له‌گه‌ڵ که‌سانی ترو په‌یوه‌ندیی پێوه‌کردنیان و ئامۆژگاری کردنیان و بانگکردنیان بۆ پرێبازی راست و به‌یاد هێنانه‌وه‌یان، ئه‌ركێکی مڕۆڤی بانگه‌وازکاره‌و نابێت خۆی له‌ که‌سانی تر دابهرێت، مه‌گه‌ر له‌کاتی‌که‌دا نه‌بێت که‌ ئه‌و ئامرازی تێکه‌ڵاوی بونانه‌یانی له‌به‌رده‌مدا نه‌مابێت.

٢٠- له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مڕۆڤی بانگه‌وازکار تێکه‌ڵی خه‌ڵکی ده‌بێت و په‌یوه‌ندییان پێوه‌ده‌کات، پێویسته‌ هه‌ر له‌رووی هه‌ست و نه‌سته‌وه‌ خۆیانی لێ دابهرێت و (ئه‌م جوهره‌ دابهرانه‌ی لێ یان هه‌بێت) ئه‌مه‌ش به‌ومانایه‌ی له‌ریبازه‌ چه‌وته‌که‌ی ئه‌وان هه‌یج وه‌رنه‌گریت و، هه‌موو دڵ و ده‌روون و هه‌ست و قه‌واره‌ گیانی و جه‌سته‌یه‌که‌ی به‌خودای خۆیه‌وه‌ به‌یلتیه‌وه‌.

٢١- کاتی‌که‌ هاوه‌ڵانی نیۆ ئه‌شکه‌وته‌که‌ چوونه‌ نیۆ ئه‌شکه‌وته‌که‌یانوه‌، خوداش ئه‌شکه‌وته‌که‌ی بۆ ئاسانو له‌بارکردن، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و ره‌حه‌مه‌ته‌وه‌ بوو که‌ په‌خشی کرد به‌سه‌ریاندا، جا چه‌ند خۆشه‌ ژیان به‌ره‌حه‌تی خوداوه‌، چه‌ند تال و ناخۆشیشه‌ به‌بێ ره‌حه‌تی خدا.

٢٢- خودا له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا چه‌ندین سه‌ربازو هاوکاری بۆ لاوه‌کانی نیۆ ئه‌شکه‌وته‌که‌ فه‌راهم‌کردبوو و، چه‌ندین ئامرازی ماددی بۆ پاراستنیشیان دابین‌کردبوو.

٢٣- یاوه‌ریکردنی پیاوچاکان خێرو به‌ره‌که‌ت به‌سه‌ر ئه‌ویاوه‌رانه‌یاندا ده‌رژنییت، ئه‌مه‌ش به‌هۆی هاوه‌ڵیتیکردنیانوه‌، به‌لام یاوه‌ریکردنی پیاوخرایان به‌شین له‌ خراپه‌و زیان به‌سه‌ر یاوه‌رانیاندا ده‌بارنییت.

٢٤- تێپه‌راندنی ئه‌و مه‌سه‌له‌ لاوه‌کی و به‌تالانه‌ی، که‌ هه‌یج سوودو خه‌یریکیان تێدا نیه‌و، به‌فیرۆ نه‌دانی کات تیایدا، وه‌ك چۆن هاوه‌ڵانی نیۆ ئه‌شکه‌وته‌که‌ له‌وه‌دا وایان کردو مشت و مڕو ده‌مه‌قالیی بی‌سوودیان له‌گه‌ڵ گه‌له‌ بی‌باوه‌ره‌که‌یاندا نه‌کردو به‌ئهنزای ئه‌و ماوه‌ی نووستنه‌یان له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا مانه‌وه‌.

٢٥- ئهم چیرۆکه بهلگهیه لهسهر ئهوهش كه نوینهردانان و نیئراو بۆ کارێکی تایبهتی دهشیت و رهوايه، ئهوه بوو لاههكان یهكێك لهخۆیان راسپارد و ناردیان بۆ نیو شارهكه تا خۆراکیان بۆ بکڕیت و پارهو پولیشیان بۆ ئهوهکاره پێداوو.

٢٦- ههروهها ئهم چیرۆکه ئاماژه بۆ بیژران و نهویستراوی قهرز دهکات، ئاماژه بۆ ئهوهش دهکات، باشتروایه کڕین بهپارهی حازر بیت، وهك له سرووشی وتی لاههكان دایه كه خودا لهسهرزاریان فهرموویهتی: (فَاَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ).

٢٧- هاوهالانی نیو ئهشکهوتهكه فیڕی ئارامگری و لیۆردبوونهوهمان لهکاتی کڕینی خۆراکدا دهکهن، دهبیت بهدوای خۆراکی ههڵاڵ و باشدا بگهڕێن، واز لهخۆراکی ههراو و پیس بێنین.

٢٨- وتی لاههكان بۆ ئهوهکهسهیانن كه ناردیان بۆ شار (فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا) بریار لهسهر پێسایهکی بنچینهیی قورئان دهربارهی خۆراک دهکات. پێساکهشی ئهوهیه بێگومان خۆراکی پاک تهنها خۆراکی ههڵاڵه، دهنا جگه لهخۆراکی ههڵاڵ تهنها خۆراکی پیسو بیژراو ههیه.

٢٩- ئهم رێسا قورئانییه دهلالهته لهسهر بایهخدانی قورئان بهههزو میزاجی تایبهتی تاکه کهسی، بۆ نموونه ئهوه له موسلمان دهخوازیت، زهوق و میزاجی بهپێی شەرع بیت و داخۆ شەرع بریاری ههڵاڵکردن یان ههراکهکردن لهسهر چ خۆراکێك دهکات.

٣٠- وشە (ولیتلطف) (با نهرمو نیان بیت) روخساریکی جوان و دهرکهوتوو قورئانییهو، رووناکییهکی پێ نیشاندهره دهربارهی پێویستی ی نهرمونیانی و هێمنی لهژيانداو، دهربارهی پهیوهندی و سهوداو مامهله لهگهڵ کهسانی تردا.

۳۱- و ته که ی تریشیان (وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا) سرووشی مه سه له یه کی دی ده دات، شیاوی و په وایی خۆشاردنه وهیه له کافران و دوژمنان و په نهانیی بانگه وازو ریکخستنه و، ههروه ها سووربوونی شه له سه ر ده رنه خستنی نه و بانگه وازو ریکخستنه بو دوژمنان.

۳۲- سه ره پای سووربوونی ها وه لانی نیو نه شکه و ته که له سه ر خۆ حه شاردان، که چی خدا له کو تاییدا ئاشکریان ده کات بۆگه له که یان و مه سه له که یان بو درده خات، نه مه ش له بهر حیکمه تی، که خودای دانا خۆی خوازیاری که شف کردنیان بو وه تا کو بیکاته به لگه یه کی کرده یی (عملی) له سه ر زیندوو کردنه وه و، له سه ر رۆژی دوا یی.

۳۳- به خه به ره یی نا نه وه ی ها وه لانی نیو نه شکه و ته که له و خه وه ی که پتر له سی سه ده ی خیا نه دو وه، له به هیزترین به لگه عه مه لی و واقیعه یه کانه له سه ر زیندوو کردنه وه و رۆژی دوا یی..

۳۴- له و ته یه ی حا کم و کار به ده سه کانی نه و شاره دا که کاری نا شت و شیوازی پێ و ره سمه که یان به ده سه ته وه بو وه گو تبه یان (مزگه و تی) له سه ر گو ره کانیان دروست ده که یان "لَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا" نه غمه یه کی خۆ به زلدا نان و ده سه لات داری تی و بالا ده ستی تیا به دیده کریت، نه مه ش نه ریتی کی هه می شه یی هه مو و نه و حا کم و دی کتا تو رانه یه، که به مه نه جی خودا وه پا به ند نین.

۳۵- قورئانی پیرۆز هه ندیک و ته ده خاته رو و نا ما زه ش بو هو کاری ره تکر د نه وه و به ره له ستی کردن و به تا لکر د نه و هشیان ده کات، نه مه ش له ئی شاره ت و هو یه کی نا ما زه به خشی وادا ده رده که ویت، که زۆر که س سه رنجی لی نادات، به لām له و که سه زی ره کانه په نهان نیه، که به وردی و تی پرا مه نه وه قورئان ده خو ینن.

٣٦- سه‌ره‌پایی جیاوازی بیروپرای خه‌لکه‌که له‌سه‌ر ژمارهی هاوه‌لانی نیو
ئه‌شکه‌وته‌که‌وه‌، سه‌ره‌پایی هینانه‌وه‌ی سێ وته له‌سه‌ر ژماره‌که‌یان، به‌لام قورئان
برپاری شیای و ئه‌گه‌ری زانیی مرۆفی له‌و ژماره‌یه‌دا داوه‌.

٣٧- وته‌ی راست ترویه‌ کلاکراوه‌ ئه‌وه‌یه‌، هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌، هه‌وت که‌س
بووبن و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یان بوویت. ده‌شیت له‌خودی قورئانه‌وه‌ چوار
به‌لگه‌ له‌سه‌ر یه‌ کلاکردنه‌وه‌ی ئه‌م وته‌یه‌ ده‌رهاویژین.

٣٨- له‌م چیرۆکه‌دا پیتیکی (واو) هه‌یه‌، که‌ به‌ (واو-ی هه‌شته‌مین) داده‌نریت،
وه‌ك له‌ فهرمایشته‌که‌ دایه‌ (وَأَمِنْهُمْ كَلْبُكُمْ) ئه‌م -واوه‌-ش چه‌ند
ئاماژه‌یه‌کی به‌خشیوه‌.

٣٩- فهرمایشتی خودا (وَلَا تَسْتَقْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا) پێسایه‌کی قورئانیه‌
له‌سه‌ر چۆنیه‌تی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌کانی پیشیناندا، ئه‌مه‌ش قه‌ده‌غه‌
کردنیکی تونده‌ له‌ خوداوه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، نابیت پرسیارو داوا‌ی روونکردنه‌وه‌ له‌
هیچ که‌سێک له‌پیشینه‌کان بکرت، یان وته‌کانیان له‌وباره‌یه‌وه‌ وەرگیریت.

٤٠- له‌بیرچوونه‌وه‌ی وشه‌ی (ان شاءالله) له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ وه‌ینانه‌وه‌ی
نمونه‌ش له‌ قورئاندا له‌سه‌ر نه‌ریتی له‌بیرچوونه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رانی تر،
به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر مرۆقبوونی پێغه‌مبه‌ران و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌وتونه‌بهر چه‌ندین
نه‌ریتی مرۆقابه‌تیه‌وه‌.

٤١- له‌ راستیه‌که‌کانی تری قورئان: ئه‌وه‌یه‌ هه‌رشتیک له‌ گه‌ردوون و ژیان و
هه‌ل‌سوکه‌وتی مرۆفدا، به‌قه‌ده‌رو ئه‌ندازه‌ی خوداو، به‌پێی خواست و ئیراده‌ی
خودایه‌و، هیچ شتیک به‌بێ ئاگاداری و خواستی خودا روونادات.

٤٢- مرۆف له‌به‌رده‌م نادیاردا ده‌سته‌وسان و نه‌فامه‌، چونکه‌ هیچ که‌سێک له‌
غه‌یب و نادیار نازانیت، ته‌نها خودا نه‌بیت، هه‌رخودا خۆیشی چواره‌وری
نادیاری گرتوه‌و لێی ئاگاداره‌.

٤٣- لهوانهیه مهزنده کاری و نهخشه و بهرنامه کانی مرۆف دوا بکهوئو، لهوانه شه دهستهوسان بیت له بهدی هێتانیان چونکه خودا خواستی له سهر به دیی هاتنیان نه بووه، ئه مهش مانای ئه وه نهیه که گرتنه بهری ئه وه یانه پێویست نیه و گوايه پێویستییه که یان لا بریت، به لکو دواي گرتنه بهری ئه وه یانه ده بیت پشت به خودا ببه ستریت.

٤٤- قورئان فیری ئه وه شمان ده کات، که به لینه کاغان به خواستی ئیلاهییه وه ببه ستینه وه، له کاتی به لێندانییدا ئه گهرو جیاکارییه که به وشه ی (ئه گهه خودا کردنی / ان شاء الله) دابنن.

٤٥- له بیرچوونه وه نه ریتیکی پێوه لکاوی مرۆفه و، هیچ مرۆفیک نیه، که شتی بیر نه چێسته وه، هه ندیک جاریش له بیرچوونه وه ده بیتته نیعمه تیکی خودا، وه که له بیرچوونه وه ی کاره ساته کان، هه ندیک جاریتیش له بیرچوونه وه له ئه رکه کاندای ده بیت، وه که له فهرزه کان و فرمانه کاندای، ئه م جوړه بیرچوونه وه یه ش له شه یتانه وه یه.

٤٦- قورئان رینماییمان ده کات، بو پێویستی یادکردنه وه ی خودا له کاتی له بیرچوونه وه دا تا کو به سهر وه سه وه خورپه کانی شه یتاندا زال بین و دل و قه واره ی جهسته و گیانیان له گه ل خوادا به یتانه وه.

٤٧- قورئان دانی به وه داناه که خه وه که ی هاوه لانی نیوئه شکه وته که درێژه ی کێشاوه و ماوه یه کی زۆری تا سی سه دو نو سال خایاندوه.

٤٨- نو سه له که جیاوازی نیوان هه ردوو سالنامه (هه تاوی) و (مانگی) یه که یه، له ماوه ی مانه وه یاندا. ئه مهش به لگه یه له سهر به سه رچاوه بوونی قورئان و که بێگومان له خودای پاک و میهربان وه یه.

- ٤٩- ئەم چیرۆکه پتر له پازده بەلگهی تێدایه له سههر ئهوهی قورئان له لایهین خوداوه نێراوه له دانان و ههلبهستنی پێغه مبهری خودا ﷺ نیه. دهنای ئهوه هه موو شیکار و ورده کاریبانهی فێرده کردو پی ده گه یاند، که هیچ مرۆفینک نه یزانیون.
- ٥٠- قورئان هه می شه بۆ هه موو چیرۆکه کانی، لیکدانه وه به دواد اچوونی هه بووه، ئه مه ش بۆ چاره سه ری ئه و مه سه له و کێشانه یه، له ژیان و واقعی موسلماناندا دروست ده بن، پاشان قورئان ئه و ده رس و په ندانه ی نێو چیرۆکه کانیشی دیاری کردووه.

چیرۆکی دووهم

"خواهنی ههردوو باخهكه"

ئهم چیرۆكه له قورئان دا بهم شیوهیه هاتوه:-

خودا فەرموویهتی:

﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝٣٢ كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أَكْلُهَا وَلَمْ تَطْلُرْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ۝٣٣ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝٣٤ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝٣٥ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُودَتْ إِلَى رَبِّي لَإَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝٣٦ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝٣٧ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٣٨ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝٣٩ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝٤٠ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝٤١ وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يَقْلُبُ كَفْتِهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلِّغْنِي لِمَ أَشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٤٢ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَصْرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًّا ۝٤٣ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ

الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدِرًا ﴿٤٥﴾ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ الكهف ﴿٤٦﴾

مانای چەند ووشەبەکی گران له ئایەتەکان دا^(١):

- ١- وَحَفَفْنَاهَا بِنَخْلٍ : واتە (چواردەوری هەردوو پەرزەگەیاڵ بە دارخووما گرتبوو).
- ٢- وَلَمْ تَطْلُرْ مِنْهُ شَيْئًا : واتە (ئەو دو پەرزە هیچ کەم و کورپی یەک لە بەروبوومیان دا نەبوو).
- ٣- وَأَعَزَّنَا فِئْرًا : واتە (بەهێزترین پشتیوان و دەست و پێوەند).
- ٤- أَنْ تَبِيدَ : واتە (بێم وانییه کە ئەمە لەناوبجییت و نەمیئیت).
- ٥- مُنْقَلَبًا : واتە (پاشینهیەکی چاکتر).
- ٦- حُسْبَانًا : واتە (سزایەکی وەک چەخماخەو هەورە بروسکە).
- ٧- فَتُصْبِحُ صَعِيدًا رَلَقًا : واتە (وەک خاکیکی بیروونی پەق و بێ سەوزایی).
- ٨- غَوْرًا : واتە (ئاوێ کە لە بەناخی زەویدا بجیته خوارەو و سوود بە باخەکان نەگەیهییت).

(١) هەرچەندە لە ماوهی لێکدانەوهی ئایەتەکانی ئەم چیرۆکەو پرگەکانی باسەکەشدا هەموو وشەو پرستەکانی ئەم ئایەتانەم بە کوردی لێکداوەتەوه، بەلام وەک سپاردەیهکی نووسەری کتێبه‌که، بەپێویستم زانی ماناكانی ئەو چەند وشەبەشی لەهەمان ماناكانی خۆیه‌وه تەرجەمە بکەم. (وەرگێڕ)

- ۹- وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ : واته (مال و سامانه‌که‌ی له‌نیۆ برا).
- ۱۰- وَخَيْرٌ عُقْبًا : واته (باشترین سه‌ره‌نجام بۆ خاوه‌نانی باوه‌ر).
- ۱۱- هَشِيمًا : واته (وردوخاش بوو و هه‌ك كایه‌کی وشكو و ردكراوی لى هات).
- ۱۲- نَذَرُوهُ الرِّيحَ : واته (با ده‌یبرد به‌حه‌واداو په‌رش و بلاوی ده‌كرده‌وه).

"كورتەى چیرۆكه‌كه‌ له‌ پێى گێڕانه‌وه‌ى قورئانه‌وه‌"

ئهم چیرۆكه‌ دوو تیروانینى لىك جودا بۆ ژيانمان و بۆ دیاردە و مولك و سامانه‌كانى ژيانمان ده‌خاته به‌رچاو: تیروانینى كابرایه‌كى ئيماندار، كه‌ له‌ رواله‌ته‌كانى دنیا، خاوه‌نى هیچ شتێك نیه، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا كارى نه‌کردۆته‌ سه‌ر چاویلکه‌ ئيمانیه‌که‌ی و ته‌رازووه‌ ئىسلامى یانه‌که‌ی. بۆیه‌ش به‌وردی بۆ که‌ره‌سه‌ و مولكى دنیاى په‌وانبوه‌، ئه‌وه‌شى به‌ کیشیكى راست و دروسته‌وه‌ کیشاوه‌، هه‌روه‌ها تیروانینى پیاویكى کافر كه‌ خودا دوو په‌زى جوان و دوو بیستانی فراوانیشى پێ به‌خشیوه‌. هه‌ردوو باخه‌كه‌ش له‌ترى بوون، ترى‌كانیش به‌چه‌ندین ریزی دارخورما چوارده‌وریان درابوون، تۆوی میوه‌كانیش له‌نیوان دره‌خته‌کاندا ده‌چیتران، خوداش فه‌رمانى به‌هه‌ردوو باخه‌كه‌ کردبوکه‌ هه‌موو جوژه به‌روبوومێك بۆ خاوه‌نه‌ بێ ئیمان‌که‌یان به‌ره‌م بێنن، ئه‌و دوو باخه‌ش فه‌رمانى خودایان به‌جێهێنا و به‌روبوومه‌كانى خۆیان به‌ته‌واوه‌تى بۆ به‌ره‌م هێنا.

کابرای بێ باوه‌ریشى به‌و مولك و سامانه‌ى دنیا خرۆشا و له‌خۆبایی بوو و، وای داده‌نا، گوايه ئه‌مه هه‌موو شتێکه‌و، ئیدی خودا و پۆژى دوايى بیرچووه‌وه‌و، خۆی به‌سه‌ر هاوێ ئيمانداره‌که‌یدا باده‌داو، فیزی به‌سه‌ردا ده‌کردو خۆی له‌لای خه‌لکى و

له لای خوداش لهو بهبашتر دادهنا، له کاتی کدا قسهی له گهڵ دا ده کردو مونا قه شهو ده مه ته قتی له گهڵ دا ده کردو خۆی به سه ریا باده دا، پیی ده گوت: (من مالو سامان و کەس و عەشیرە تەم لە تۆ زۆر زیاترە)، ئەمەش چونکە دیار دەکانی چاکی و خۆ بهباشتر دانانی له سه ر بنچینهی مالو سامان و هۆیه کانی خۆشگوزهرانی بوو، بۆیه به پای خۆی وای ده بینێ گوایه به مالو سامانه که یه وه له لای خه لکی له و له پی شتره و، که سوکارو پالپشتی زۆرتری هه یه و، پله و پایه یه کی کۆمه لایه تی به رزیشی له لایان هه یه .

ئەم کابرا بێ باوهره جاریکیان ده چیته نیو باخه که یه وه و به نه ریتیکی (ستم له خۆکاری) یه وه و به دلێکی دا پۆشرا و به کفره وه خۆی پی داده کات، دیاره به گومانو بۆچونه تایبه تییه کانیشی ئەم هه می شه ییه و نه مره و هه موو شتی که بۆخۆ یه و، گوایه زیندوو بوونه وه و لی پرسینه وه و قیامه ت نیه، بۆیه ده لیت: (وا گومان نابەم که ئەمە هەرگیز لەنیو بجیت، واش گومان نابەم که قیامەت بێتە کایه وه) .. به لام بۆ به وادا چوونی و ته کانی خۆی، دووباره ده لیت: "خۆ ئەگەر بۆ لای خودای په ره ردگاری شم بگه رپێنریمه وه ئەوا پێگه و پاشینه یه کی باشت له مه م ده ست ده که ویت، جا ئەگەر زیندوو کردنه وه و کۆکردنه وه ی مرۆفه کانی ش راست بێت، بۆ لای خودا بگه رپێنریمه وه ئەوا ئەو کاته ش له و په ری پێزو حورمه تی لای خودادا ده بم، خودا له م باخانه ی ئیستام باشت پی ده دات، چونکه له دنیا دا ئاوا پێزو که ره می لی ناوم و ئەم باخه ی پی داوم، جا له به ر ئەوه ی من شایانی ئەم رێزلی ئان و نیعه تانه م، ئەوا خوداش له وئ - له قیامه ت - دا خیری زیاترم پی ده به خشی ت .. ئەمە ئەگەر بۆ لای خۆی بگه رپێنریمه وه، (ئەگەر) ..".

به لام هاوړی ئیمانداره که ی به رده وام هه ر پابه ند بووه به ئیمان که یه وه هه ر به ته رازوو و چاویلکه ی ئیمانداریتی یه که ی، ئەو مه سه له یه ی هه لسه نگاندوو هه و، به و دیارده ی مالو سامانه ش که پیاه و ده و له مه نده کافره که خاوه نی بووه فریوی

نه خواردوو، ههروهها له بهردهمی دا بێ هێز نه بووه، بێ دهنگ و ترسنۆکیش نه بووه، به لکو به لۆژیکی دانایانهی که سێکی موسلمانێ بڕوا به خۆ جیگیر و بینا دواندوو بهتی و، وه لامي داوه تهوهو، پێی گوتوه: (ئهڕێ تۆ بێ باوه ریت به رامبه ر ئهو خودایه ی که له خۆل دروستی کردوویت و پاشان له ناویکی لینج و ئینجا گۆشت پارهو، پاشان کردویتی به پیاو؟ به لām من ئهو خودایه به پهره ر دگاری خۆم ده زانم و هیچ شت و که سێکی بۆ ناکهم به هاوه ل و به شدار). دوا ی ئهم وتهیه کابرای ئیماندار، هاوړی بێ ئیمان که ی پێنمایی کردوو بۆ زانیی چاکه ی خودا، بۆ فریونه خواردن به دیارده له نیو چووه کانی دنیاوه، پێی گوتوه: (ئهو بۆچی کاتیک ده چیته نیو باخه کانت هه نالیت ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئای خودا چی ی بۆ کردووم و هیچ هێزیک نیه ته نه ا له خوداوه نه بێت) ههروهها (له سه ره نجامی کفر و پێنه زانی و بێ باکی و ته فره خواردن به باخه کانی) ی وریا کردۆته وه تێی گه یاندوو که بێگومان خودا به توانیه له سه ر ئه وه ی هه ردوو باخه که ی بۆ وێران و خاپوور بکات و، له ئاکامی کفر و بێ باکییشی دا سزای بدات، پاشان داوای لی ده کات که له ئه نجامی سه پله یی و بێ باوه ریه کهیدا پێشبینی چه خماخه یه کی له نیو بهر بکات که هه ردوو باخه که ی وێران ده کات و، هه رچی ترێ و خورما و میوه چی تراوه کانیه تی نا هیلیت و هه ریه که یان وه ک خاکیکی ره ق و پرووت و بێ سه وزایی لی بێت، هه مدیسان پێشبینی به ناخی ئه رزا چوونی ئای ئهو رووباره ش بکات که به نیو هه ردوو باخه که دا ده روات و به فه رمانی خودا بۆی نه مییت، جا ئایا له و حا له ته دا ده توانیت ئهم ئاوه بگێریت هه ؟

له ئاکامدا خودا سزای کفر و به دکارییه که ی داو نیعه ته که ی نه هیشت و له نیوی بردن وه ک چۆن هاوړی ئیمانداره که ی پێشبینی ده کرد.. کابرای کافر په شیمان بووه، به لām له کاتیکدا که په شیمانی سوودی پێ نه ده گه یاندو، هه ردوو چه پۆکی خۆی ده شکانده وه، دلته نگیش بوو به له ده ستدانی ئهو پاره و خه رجیه ی که تیدا

سهرفی کردبوو، ئەمەش دواى ئەوەی ئەو هەموو ئەو مولکەى لە دەست چووو پیڤگەو پایەکانى ئەماو بەسەر یە کدا هەپروون بوون.

ئینجا ئەو پیاو بە بایاوە وای لى هات خۆزگەى بەو دەخواست کە باوەرى بەخودا بهینایەو باوەردارو سوپاسگوزارى خودا بوايە، وەك دەيشیگوت: "خۆزگە هیچ کەسێکم نەکردایە بەهاوەلێ خودا: ﴿يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّ أَحَدًا﴾

ئیدی چیرۆکی هەردوو پیاو کە: (باوەردارە بەرچاو ڕۆشنەکە) و (بى باوەرە بەدەرفتارەکە) بە شىوێهەکی دەرکەوتوو ماوەتەو بوو تە مەشخەلێکی باوەردارێتی و ، ڕۆشناییەکی یادەوهری و پەند لى وەرگرتن.

قورئانی پیرۆزیش له لیکدانەوێ ئاکامی چیرۆکە کدا ئەوێ راگەیاندوو کەوا بێگومان کابرای بى باوەر خەسارە ئەندو لە نێو چوو، ئەو سزاو فەرمانەى خوداش کە بۆ خۆی و هەردوو باخەکەى دانراو هیچ هیژو دەستەو تاقم و سوپاو حیزبێک بەهانا یەو نەهاتوون، نەیان توانیو بپاریزن و سزای خودای لەسەر راگرن، لەبەر ئەو لەناوچوو و زەرەرمەند بوو، سەرکەوتوو نەبوو.

لەو پلەو جیڤەیدا سەرکەوتن تەنها بۆ خودای حەق و مافپەرورە. مەزۆفی سەرکەوتوو سەرفرازیش ئەو کەسە یە کە لەگەڵ خودا بێت و کە خوداش لەگەڵی دایەو رێنماکارو پالێشت و پارێزەر و سەرخەریەتی، هەر ئەم جۆرە کەسە شە کە خودا خۆشی دەوێت تەنانەت گەر هیچ بەشیکی لە دنیاو خۆشی یە براوەکانی دنیاى پێ نەدا بێت، تەنها ئەو ئەندە بەسە کە خودا ئیمان و یەقین و متمانە و سەربەرزى و بەختیارى و کامەرانی و خۆشى ی پێ بەخشیبێت، وەك ئەو پیاو ئیماندارەى کە گفتوگۆو مشت و مەرى لەگەڵ پیاو بەدکارو بى ئیمانە کدا کردوو. دنیاى هەمووی دەپرێتەو، هەرچى شت و مەك و مال و سامان و نەو و دیار دە پازێنراوەکانی تریشیەتی، چەند ڕووکاریکی جوانن کە بەپەلە لەناو دەچن وک لەناوچوونی هەردوو

باخهكهی پیاوه بێ باوه‌په‌كه، دیاره هه‌ر ئه‌و كرده‌ره چاك و باشانه‌ش له‌لای خودا ده‌مینن كه پیاوه باوه‌په‌داره به‌رچاو پۆشنه‌كه ئه‌نجامی داوێ. خه‌لكیش هه‌ر ئه‌وه‌یان له‌سه‌ره كه یه‌كێك له‌م دوو نمونه‌یه هه‌لبژێرن: یان نمونه‌ی پیاوه باوه‌په‌داره چاو‌كراوه‌كه، یان نمونه‌ی پیاوه كا‌فره به‌دكاره بێ‌باك و له‌خۆبایی یه‌كه. به‌لام ده‌بی‌ت ئه‌نجامی هه‌لبژاردنه‌كه‌شیان له‌ئه‌ستۆ بگرن له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی ئیمانداربێتیان زانیوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ش كه سه‌ره‌نجامی كفرو سته‌م و له‌خۆبایی بوونی‌شیان بۆ ده‌ركه‌وتوه.

"ئه‌مه‌ چیرۆكی راسته‌قینه‌ بووه، نه‌ك نمایشكاری"

هه‌ندێك لێكۆڵیار گومانیان وایه كه "چیرۆکی خاوه‌نی هه‌ردوو باخه‌كه چیرۆكێکی هێما‌كاری (په‌مزی)یه، نه‌ك واقعی، هه‌روه‌ها چیرۆكێکی نمایشكاری (تمثیلی)یه نه‌ك راسته‌قینه‌".

(گوايه قورئانی‌ش وه‌ك نمونه‌یه‌کی نواندن بۆ خێرو شه‌پرو، ئیمان و كفرو، پوو‌كرده دنیا و نه‌ویستنی دنیا، باسی لێ‌وه كرده، چونكه ئه‌م چه‌مك و واتایه‌ی له‌ دوو نمونه‌ی شو‌بهان‌دن و لێك نزیك خست‌و، له‌ دوو دیمه‌نی ته‌مسلی‌یدا خست‌وته‌پرو). وته‌ی ئه‌م لێكۆڵیارانه‌ ساغ و په‌سه‌ندكراو نیه، چونكه په‌سه‌ندكردنی ئه‌م و ته‌یه ده‌بی‌ته هۆی گومان كردن له‌ واقعی بوونی چیرۆكه قورئانیه‌كانو، گومان بردن به‌وه‌ی گوايه هێما‌كاری یه‌کی ته‌مسلی‌ان‌ه، واته گوايه ئه‌وه پاست نیه، به‌لكو له‌ ئه‌فسانه‌كانه، ئه‌مه‌ش وته‌ی ئه‌و كا‌فرانه‌یه كه قورئانیان به‌ (ئه‌فسانه‌كانی گه‌لانی زوو)ی داده‌نا.

به‌لام لێكۆڵیاره‌ ساغ كه‌روه‌و دادپه‌روه‌ره‌كان له‌ چینی زانایان رایان وایه كه چیرۆكه‌كانی قورئان واقعی‌ن نه‌ك په‌مزی‌و، راسته‌قینه‌ش بن نه‌ك ته‌مسیل‌كردن. به‌

مانای: ئەم چیرۆکانه لەزەمانیکی زوودا بەراستی و بەواقیعی ڕوویان داوه، کەسەکانی نیو چیرۆکەکش چەند مەژووکی زیندووی بەشداری نیو بەسەرھاتە کە بوون، ڕووداوەکانیش بەعەمەلی لەسەر ڕووی زەوی ھاتوونە ئاراوە. چیرۆکی کابرای خاوەن دوو باخەکش ئەم چوارچۆیە بەدەر نیە. چونکە بەسەرھاتی دوو پیاو لە واقیعدا دەخاتە ڕوو کە ئەو ڕووداوانە لە ئایەتەکانی تایبەت بەچیرۆکەدا ھاتوون دەگێڕێتەو، دیارە چەند ڕووداویکی راست و واقیعی.

"ورده‌کاری یه‌کانی ئەم چیرۆکە نەزانراوە"

لەوانەشە ھەندێک کەس لە مەسەلەی واقیعی بوونی چیرۆکەو بەچەن سەر مەسەلەیەکی ترو، داوای شیکار و ورده‌کارییەکانی چیرۆکە کە بکەن، بڵێن: (دەوێ مادام ئەمە چیرۆکی راست و واقیعی، شیکار و درێژە ناوەرۆکە کە یان پێ بڵێن)، ئێمەش دەڵێن: (لە ڕووی بەواقیعی بوونی ئەم چیرۆکەو مەرج نیە کە بەداوای ورده‌کارییەکانی ڕووداوەکاندا بگەرێن، چونکە دوو مەسەلەی لێک جودا و پێکەو نەبەستراون، واتە مەسەلەی بەواقیعی بوونی چیرۆکە کە شتیکی، گەرانی بەداوای درێژە ناوەرۆکە کە دا شتیکی ترە.

بێگومان ڕووداوەکانی ئەم چیرۆکە لەزەمانیکی ھێندە زوودا بوو کە بەراستیش سەرزەوی لەو ڕۆژگاردا ئەو ڕووداوانە بەخۆوە دیو. بەلام ئەوێ لەئێمە خوازراوە ئەوێە درێژەو شیکاری چیرۆکە واقیعی و راستەقینەکانی پیشینان لەسەرچاوە راست و بێگرتو و گۆلۆ متمانە پێکراوەکانەو وەرگرین کە ئەو سەرچاوانەش بەپەلێ یە کەم لە قورئانی پیرۆز و فەرموودە راستەکانی پێغەمبەردا بەندن، تاکو لە غەیری ئەمەو و تەو بەسەرھاتی ناپاست لەسەر پیشینەکان ھەڵنەبەستین، هیچ شتیکی زیادەش نەخەینە سەر ڕووداوەکان گەر و نەبن و لەراستیدا نەبووبن.

جا ئه گهر پروو بکهینه سهرچاوه راسته کان بۆ زانینی درێژهی چیرۆکی کابرای خاوهن دوو باخه که ئهوا ده بینین تهنها ئهوهندهی له سهر ههیه که له قورئانی پیرۆزدا هاتوو، هیچ شتیکی بۆ زیاد کراویشی له فهرمووده راسته کانی پیغه مبه ر ﷺ له سهر نیه. له بهر ئهوه بریار ده دهین له سهر ئهوهی که درێژه و شیکاری چیرۆکه که لهو لایه نه نه زانراوانه یه تی که بۆ پروون کردنه وه یان لێی ناکۆلینه وه.

ههر له دوا ی ئه مه ش چهند پرسیاریکی بۆ وه لām پهیدا ده بن، وهك (کین ئه و دوو پیاوه ی که وتووێژیان له گه ل یه کتر دا کردووه؟ ناوه کانی ههر دوو کیان چی بوون؟ له چ ولاتیکدا ده ژیان؟ ئه ی له چ سهر ده می کدا هه بوون؟ پله ی نزیک ی و خزمایه تی یان چهند بووه؟ چی به یه کی گه یان دوون؟ ههر دوو ره زه که ی کابرا بۆ باوه ره که له کو ی بوون؟ باسی کشتوکال و دره خته کانیان به درێژی چۆنه؟ ئه ی که ی خودا سزای وهك هه وه تریشقه ی له ئاسمانه وه بۆ ناردوون؟ ئه ی خۆیان دوا ی و یران کردنی ههر دوو باخه که چییان به سهر هاتوو ه؟

ئهم پرسیارانه ش له مه سه له نه زانراوه کانن، بۆیه هیچ وه لām یکیان له سهر چاوه راسته کانه وه له سهر نیه و، له بهر ئه مه ئی مه ش وه ی که می سنوور دارمان له لیکۆلینه وه یاندا خه رج ناکه ین و، کاتی خۆمان و خه لکی تریشی تیدا به فیرو ناده ین، به لکو ئه وه ی قورئان باسی کردووه ههر ئه وه نده به سه و له وه شدا په ندو وان ه ی لێ وه به دیی ده کریت.

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ

بۆچی قورئان ئەم دوو پیاوهی بۆکردووین به نموونه؟ ئەهی بۆچی چیرۆکی ئەم دوو پیاوهی بۆباس کردووین؟ ئەهی بۆچی خودا له قورئاندا فەرمان به پیغه مبه ره کهی ده کات که به نموونه بۆ خه لکیان بهیئیته وه؟ ئەهی ئەو راستییانه چین که ئەم چیرۆکه بریاری له سه ر داو ن؟

چیرۆکی (پیاوی خاوه ن دوو باخه که) و (هاوه له ئیمانداره کهی) له چوار چیه ی نیازه بنچینه ییه کهی نیو چیرۆکه کانی سووره تی (کهف) دان که نامانجیان (راستکردنه وهی عه قیده) و (راستکردنه وهی فیکرو تیروانین) و (راستکردنه وهی چه مک و به هاکان به ته رازووی عه قیده) یه ..

بیگومان ئەم چیرۆکه عه قیده راست ده کاته وه، ئەمه ش له کاتی کهدا پیاوه ئیمانداره که داوای له هاوڕیکه ی کردووه که ئیمان به خودا بیئیت و سوپاسی بکات و له سه ره نجامی کفر و ستمه کهشی ئاگادار کرۆ دته وه.

ههروه ها ئەم چیرۆکه چه مک و به هاکان (قیم) یش به ته رازووی عه قیده راست ده کاته وه، ئەمه ش له کاتی کهدا سه ره نجامی ئەو که سه روون ده کاته وه کهوا به مولک و مالێ دنیا ته فره ی خواردووه و سه رگه رمی بووه و شانازی شی پیوه کردووه، به لام له به رچاوی خۆی ئەو مولک و مالێ وردوخاش و په رش و بلا بوته وه ..

پاشان ئەم چیرۆکه چاره نووسی ئەو که سه باوه رداره شان بۆ روون ده کاته وه که شانازی به خودای په روه ر دگارییه وه کردووه و په نای بۆ بردووه و هۆگریی پاداشتی نه براوه ی لای خودا بووه و، ئیدی باشت رین پاداشت و باشت رین هیوای تیدا به دیی کردووه.

نهم دوو پیاوہی که سوورہتی (کھف) بۆی کردووین به پەندیك، له دوو نمونہی مړۆبی (بشری) پېکھاتوونو، له هەر پارچہ خاکیکي سەرزەوہی داو له هەر سەردەمیکی میژووشدا نمونہکانیان هەیه، تەنانەت هیچ سەردەمیك نەبووہ که بەدەریت لہم دوو نمونہیہ. هەربۆیەش قورنانی پڕۆز داوامان لی دەکات، تیپینی نهم دوو حالەتہ بکەین لەکاتی دیتنو سەرنج لیدانیاندا.

﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ﴾، "نہی پیغەمبەر تو بەسەرھاتی دوو پیاو بہ نمونہیہك بۆ گەلەكەت بگێرەرہوہ"، هەرچەندە نهم فەرمانہ ئاراستەہی پیغەمبەری خودا ﷺ کراوہ، بەلام لەویشەوہ هەموو لیكۆلیارو پەیرەوکاریکی قورنانش دەگریتموہ لەوانہی کہ نەركی (بانگەواز بۆ لای خودا) و (نامۆزگاری و رینۆینی کردنی کەسانی تر) لەئەستۆ دەگرن، بۆیہ قورنانش داوا لہم کەسانە دەکات کہ نهم نمونانہ بەبیسەرانیان بگەيەنن تاكو ئەمە باشترین ھۆی بەدەمەوہ ھاتنیان بیت، ھەرۋەھا داواشیان لی دەکات لەکاتی بانگەوازا پەنا بەرنە بەر چېړۆکەکانو وەك ئامرازیک لہ ئامرازەکانی بانگەواز بەکاریان بیتن.

"خودا نیعمەتی دنیایی بەسەر کافردا دەپڕژیت"

لہ چېړۆکەکەدا ئەو ھەموو نازو نیعمەتە ماددییە دنیایی یەش بەدی دەکەین کہ خودا بەمړۆفی کافری بەخشیوہو بەلیشاو بەسەریدا رشتویتی. بۆ نمونہ نهم پیاوہ کافرہ دوو ڕەزی گەورہی تری ھەیەو چوار دەوریان بەپیزەدار خورماکان تەنراوہو لەنیوان ھەردوو ڕەزەکەشدا کشتوکالیکي تری ھەیەو ڕووباریکیش بەنیوانیاندا دەروات، ھەردوو ڕەزەکەش بەری خۆیان بە تەواوہتی گرتووەو، خاوەنەکیان بەھۆیەو بەروبوومیکی گەورہی دەست کەوتووەو ھەست بە دەولەمەندی و مالو سامان و گەورەیی و پلەو پایە دەکات. کاتیك دەچیتە نیو

باخه که شیوه ستم له خۆی ده کات، به هۆی ئهم و تهیه وهی که گوتویه تی: ﴿مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ هه رگیز پیم وانیه که نه مه مه له ده ست ده رچیت .

هاوړی باوه رداره که شی هیچ شتیکی له مولک و مالی دنیا نه بوو، به لام ئهم پیاوه بی باوه ره خۆی به سه ر ئه ودا به گه وه ده گریت و پی ده لیت: ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ من مالو سامان و که سو و عه شیره تم له تو زیاترو به هیزترن، ئهم هاوړی باوه رداره شی وه لامی ده داته وه و پی ده لیت: ﴿إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا﴾ ﴿٣١﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ ﴿﴾، "نه گه رچی نیستا تو ده مبینی که من به مالو که سوکار له تو که مترم، به لام نابیت ئه وه به دوور بگریه که خودای په ره رده گارم پی ده چیت له و باخه ی تو با شترم پی بدات" .. جا ئه و په نده ی که و له ئه ئایه تانه وه به دی ده که ی نه وه یه: بیگومان ئهم جو ره به خشینه بو مرو فی بی باوه رو ئه و جو ره به خشینه ش بو مرو فی باوه ردار، تاقیکردنه وه ی خودان بو هه ردو و پیاوه که . کابرای بی باوه ر به و هه مو مالو نیعمه ته تاقیکرا وه ته وه، له تاقیکردنه وه که شدا که و ته وه ده رنه چوه و، ئیدی کفر و بی باوه ر پیه که شی زور بوون، کابرای باوه رداریش به بی به شکردنی له و رواله ته ماددیانه تاقیکرا وه ته وه له تاقیکردنه وه که دا ده رچوه و سه ر که و ته و بووه، ئیمان و باوه ریشی زیاتر بووه .

هه ره له وه شدا راستیه کی حاشا هه لئه گری باوه رداریتی نیو قورئانمان دیته به رچاو، ئه وه یه: "بیگومان خۆشی و دارایی دنیا که شتیکی برا وه شه، دیارده یه کی ریزلینانی خودا له مرو ف نیه به هه مان شیوه، بیگومان بی به ش بوو نیشی له و خۆشی و داراییانه ی دنیا یانی دیاریده ی به که م دانانی ئه و مرو ف نیه له لای خودا، چونکه ئهم داراییه ی دنیا زور سوو کترو ساناته ره له لای خودا که ببیته بواریکی ریزلینان یان به که م گرتنی به نده ی خودا، یان مایه ی خۆشه و یستی یا خود رق و کینه بگه یه نیت له خودا وه .. هه ر بۆیه ش خودا ئهم دارایی و که ره سه و که له وه له برا وانه ی

دنیا (که بیگومان هەر ده‌پێننه‌وه) به‌شیوه‌یه‌کی زۆر زیاتر به‌کافران ده‌دات و هه‌ له‌وه‌ی، که به‌موسڵمانانی بدات.

قورئانی پیرۆزیش سه‌ره‌زنشتی نه‌و که‌سه‌ کورتبینانه‌ی کردوه، که نه‌م جووره‌ گومانه‌ به‌خودا ده‌بنو، نه‌گه‌ر خودا که‌ره‌سه‌و دارایی زۆری له‌دنیا به‌مرۆڤیک به‌خشیییت، نه‌وه‌ گوايه‌ خودا خوشی ده‌وێت و ڕیزی لیئاوه، یان نه‌گه‌ر ڕزق و ڕیزی لی که‌م کرده‌وه‌و شتیکی نه‌وتۆی له‌مالی دنیا پێ نه‌دا، ئیتر گوايه‌ خودا به‌که‌می داناوه‌ و ڕیزی لی نه‌ناوه، نه‌خێر نه‌مه‌ وانیه، نه‌م دوو سێ دێره‌ی دوايیش واتای نه‌م نایه‌تانه‌ بوون، که‌ ناماژه‌ بۆ نه‌م راستییه‌ ده‌که‌ن، که‌ خودا تیاياندا له‌م باره‌یه‌وه‌

ده‌فه‌رموێت: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

الفجر... که‌وابوو خودا له‌دنیا‌دا به‌شی زۆری هەر که‌سیک ده‌دات، سا ئیتر نه‌و که‌سه‌ی خوش بویت یان خوشی نه‌وێت، به‌لام دین و ئیمان ته‌نها به‌و که‌سانه‌ ده‌دات که‌ خوشی ده‌وێن.

"گێڕانه‌وه‌ی فه‌رمانه‌کان بۆ لای خودا"

له‌ نایه‌تی سه‌ره‌ته‌ی چیرۆکه‌دا که‌دا تیبینی ڕێسایه‌کی ڕوونی زمانه‌وانی ده‌که‌ین، که‌ ده‌لاله‌تیکی باوه‌ردارێتی و عه‌قیده‌ییشی هه‌یه، نه‌ویش له‌م نایه‌ته‌دا ﴿جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا﴾.. بیگومان له‌م نایه‌ته‌دا سێ فه‌رمانی ڕابردوو (الافعال الماضية) بۆ لای خودا گێڕاوه‌ته‌وه‌:

١- جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ.

۲- وَحَقَّقْنَاهُمْ فِي بَيْتِهِ .

۳- وَجَعَلْنَاهُمْ زُرْعًا وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم زُرْعًا .

ئهم ناماژه پوووه پێزمانیهش دهلالهتی ئهوهمان دهخاته بهرچاو که بێگومان خودا ههر خۆی بکهر (فاعلی) راستهقینهو دانهری ئهو کشتوکالۆ درهختو بهروبوومانهی نێو ههردوو پهزو باخهکهی کابرای بێباوهپه. بێگومان ئایهتهکهش خاوهنه بێباوهرهکهی ئهو دوو باخی له ههر کردو کۆششیک دابریسه سههرهپایی ئهوهش که کابرا زهوی یهکهی کیتاوهو تۆوهکانی تیدا چاندووهو درهختهکانی پرواندووهو ئاوی داوونو پاراستوونی و ههمیشه بهسهریانوه گهراوهو چاودێری کردوون.. راسته کابرا ئهم ئهرکه ماددیانهی بهتهنجام داوه، بهلام ئهو خۆی تهنها هۆکاریکی پڕوالهتی و ماددی بووه لهوهدا. دهنه خۆ تهگهر خواست ئیرادهی خودای لهسه نهبوایه، ههولۆ کۆششی ئهو بهتهنجام نهدهگهیشتهو، ئیشهکانیشی بهفیرو دهچوونو، باخو پهزو درهختهکانیشی نهش و نغایان نهدهکردو بهریان نهدهگرت، ئهمه ههمووی تهگهر و یست و نیازی خودای لهسه نهبوایه، خاوهنی ههردوو باخهکه تهنها هۆیهک بووه، بهلام خودا خۆی (هو خۆلقین/ مسبب) بووه. کابرا ئهو کهسه (بههۆکار دانراوهی خودا) بووه که زهویی کیتاوهو چاندووه، خوداش بهمهزندهو خواستی خۆی بریاری لهسه بهتهنجام گهیشتهی کارهکهی بۆداوه، ئیدی ههرچی خواستی لهسه بیت، بووه، ههرچیش خودا خواستی لهسه نهبیت، نابیت. ههر بۆیهش فهرمانهکان دراونهته پال خوداو، کابرای کافریش ههر ههولۆ کۆششیکی لهدوو باخهکهدا بوو بیت لی دا مال تراوه.. ئهم راستیه له سوورهتی (الواقعه) شدا جهختی لهسه کراوهتهوه، وهك خودا تیایدا دهفرمویت:

﴿ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الَّذِينَ نَزْرَعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا فَظَلَمْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَالْمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ الواقعة ﴿٦٨﴾ ..

واته: "ئه‌ڕی دیوتانه ئه‌و تۆوه‌ی ده‌یچێن؟ ئایا ئیوه به‌رهممی دێنن یان ئیمه بۆتان ده‌یچێن و به‌رهممی دێن؟! خۆ ئه‌گه‌ر ئیمه بمانویستایه ده‌مانکرده پووش و په‌لاشی به‌ر (با) و ئه‌وسا ئیوه هه‌ر سه‌یرتان ده‌کردو هیچتان بۆ نه‌ده‌کرا، به‌لكو ده‌تانگوت: (ئیمه له‌ده‌ستمان چوو و دۆراندمان، ته‌نانه‌ت ده‌تانگوت ئیمه بێ به‌شو مه‌حرووم بووین).

هه‌روه‌ها له‌ گه‌راندنه‌وه‌ی مافه‌كان بۆ ده‌سه‌لاتی خوادا، لایه‌نیکی تری لێ تیده‌گه‌ین، ئه‌ویش به‌ناشیرین دانانی ره‌فتار و کرده‌وه‌ی کابرای خاوه‌ن دوو باخه‌که‌یه، که له‌ بێ‌پاوه‌ری و لادان و لووتبه‌رزیدا ده‌ده‌که‌ویت، هه‌م‌دیسان روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌شه، که ئه‌و خۆی هیچ مافیکی له‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌یدا نیه، چونکه ئه‌و دوو باخه‌ی، که ئه‌و به‌هۆیانه‌وه‌ فریوی خواردوو و پێ‌یان سه‌رسام و دل‌خۆش بووه، هیچ ده‌ستیکی خۆی تیا‌یان دا نیه، به‌لكو خودا بۆی دانا‌ن، خودا چواره‌و‌ریانی به‌ دارخورما‌کان پازاندۆته‌وه‌. خودا له‌نیوانی هه‌ردوو ره‌زه‌که‌دا چه‌ندین کشتوکال و پروه‌ك و سه‌وزایی تری بۆ دانا‌وه‌.. خودا پروباریکی سازگاری به‌ نیوانی هه‌ردو باخه‌که‌یدا ته‌قاندۆته‌وه‌.. ئه‌م کابرایه‌ش له‌باتی ئه‌وه‌ی سوپاسی خودا له‌سه‌ر ئه‌و هه‌مو نیه‌مه‌تانه‌ بکات، که‌چی سه‌پله‌و بێ‌پاوه‌ی ده‌رچوو‌وه‌، له‌ لووتبه‌رز و خۆ به‌زل زانی‌دا ته‌فره‌ی خواردوو‌وه‌، ئاکار و نه‌ریتیشی تیکه‌چوو‌وه‌.

"هونه‌ریکی کشتوکالی له‌ ریکه‌ستنی هه‌ردوو باخه‌که‌دا"

دیسان پروانینیکی دی بۆ ئه‌و ئایه‌تانه‌ هه‌یه، که ئه‌و دوو باخه‌ ده‌خه‌نه به‌رچاوان، ئه‌وه‌ش پروانینیکی هونه‌ریانه‌ی ئه‌ندازیاری نیوکشت و کالیه بۆ ریکه‌ستنی باخه‌کان..

ئهم ئایه تانه وینهیهکی نموونهیی هونهری له ڕیکخستن باخهکهو، ئەندازیاریی بیستانهکهو ڕواندنی درهختهکان تییدا بهشیوازیکی هونهریانەی جوان و سهرنج ڕاکێش، جا به وردی سهرنج بده:-

- دوو ڕهزه جوانهکی تری.
- خودا چواردهوری ههردوو ڕهزهکی بهچهند ڕیزیکی دارخورما گهمارۆ داوه.
- پاشان خودا کشتوکالێکی تری لهنیوانیاندا داناوه.
- ههروهها بهنیوانیاندا (بهنیوانی ههردوو باخهکهدا) ڕووباریکی تهقاندۆتهوه.
- له ئهنگامی ئهمانهدا ههردوو ڕهزهکه بهروبوومی خۆیان گرتو هیچ کهمو کووڕیهك لهو بهروبوومهیاندا نهبوو. ئیحه واتیدهگهین، که مه بهست لهم شیکاری ئەندازیاریانهوهیهو له بنیاتنانی ههردوو ڕهزهکه (که بهبێ باری ئاسایی قورئان له تیپهپاندنی خیرا بهسهر نموونهکانی ئهم مهسهله درێژه پێ دراوه مامناوهندیانهدا)، بانگکردنی بینهرانی قورئان و لیۆردبووهوانیهتی بۆ بهدییکردنی ئهم هونهره ئەندازهیهیه ڕیکخهره.

جا کاتێک سهرنج لهم ئاوره هونهرییهی قورئان دهدهین، چهند مهسهلهیهکی دی بهدیی دینین، وهك:

١- زهوقی جوانکاری و هونهریانه، له ئایهتهکانی قورئاندا لهپرووی ئاماژهکردنیهوه، بۆ ڕهههندی ئەندازیاری کشتوکالێ له ڕیکخستنی باخچهو بیستانهکاندا.

٢- پهیرهوکردنی ئهم ڕیسا قورئانییهو، ڕیکخستنی باخچهو بیستانهکان لهسهر ئهم بنچینهیه.

٣- سوودوهەرگرتن له قورئان لهپرییهندکردنی شتهکاندا، بهم پرییهندییه ئەندازهیی و هونهرییه، سا ئیتر له جیهانی کشتوکال، یان له جیهانی ههر پیشهیهکی تردا

بیت. چونکه هەر ته‌ن‌ها ئاماده‌کردنی شسته‌کان و به‌ئه‌نجام‌گه‌یان‌دنی کاره‌که
گرنگ نیه، به‌ل‌کو گرنگ ئه‌وه‌یه ئه‌نجام‌دانی کاره‌که به‌چاو‌ین‌کی هونه‌ری و،
زه‌وتی‌کی جوان‌کاری و، ده‌ستی‌کی ریز به‌ندو رێک‌خه‌ره‌وه بیت.

جا پر‌وانه چ‌ه‌ند جوانه رێک‌خست‌و لایه‌نی ئه‌ندازیار‌یی هه‌ردوو با‌خ‌چه‌که.

- ئه‌و دارو دره‌ختانه‌ی که می‌وی تر‌ئ‌کانیان پیا هه‌ل‌واسراوه که پر‌یان بۆ تر‌ئ‌که
کردوه.

- ئه‌و می‌وانه‌ی که به‌ب‌ئ‌ که پر تر‌ئ‌یان گرتوه.

- پۆله دارخورما‌کان به‌ریز چوارده‌وری ئه‌و با‌خ‌چه‌یه‌یان داوه هه‌ردوو ره‌زه‌که‌یان
به‌که‌پر‌دارو ب‌ئ‌ که پر‌ه‌کانی‌شه‌وه گه‌مارۆ داوه وه‌ک ئه‌وه‌ی بووب‌نه په‌رژین‌یک
بۆیان.. ئه‌و کشت‌وکال‌و کێل‌گه‌و دانه‌وی‌له چ‌ین‌راوانه‌ی که له‌ته‌ن‌یشت ره‌زه‌کانه‌وه
نه‌شوف‌ن‌یان کردوه.

- ئه‌و پر‌وباره‌ی که به‌نی‌وانی هه‌ردوو ره‌زه‌که‌دا ده‌روات.

دیاره ئه‌وه‌شمان له‌ب‌ر نه‌چ‌یت که ئه‌م رێک‌خست‌و ریزه‌ندی یه ئه‌ندازه‌یی و
جوان‌کاری و هونه‌ری‌انه‌یه هه‌ر ته‌ن‌یا تامو بۆی جوان‌ی و قه‌شه‌نگی ناب‌ه‌خش‌یت،
به‌ل‌کو له‌هه‌مان کاتدا ده‌س‌که‌وتی‌کی کشت‌وکال‌ی و ئابووری‌شی ده‌سته‌به‌ر کردوه،
چونکه هه‌ردوو ره‌زه‌که به‌روبوومی خ‌ز‌یان هه‌بووه هی‌چی ل‌ئ‌ که‌م نه‌بۆ‌ته‌وه.
ب‌ی‌گومان رێک‌خست‌و ریزکردن کار به‌ره‌و چاکی‌ی ئه‌نجام‌دانی ده‌بات و، وه‌ی زه‌وی له
به‌خش‌یندا ده‌ق‌وز‌یت‌ه‌وه وه‌ی دارو دره‌خته‌کانیش له‌به‌ر‌گرت‌ندا پاشه‌که‌وت ده‌کات،
زه‌ویش به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی پ‌ئ‌ی ده‌ده‌یت، به‌ره‌مت پ‌ئ‌ی ده‌به‌خش‌یت، دره‌خت‌یش
ئاتاجی به‌ بایه‌خدان و سه‌ره‌به‌شتیاری‌ی و هه‌ول‌و ته‌ن‌سی‌قی تۆیه تا‌کو ئه‌وه‌ی له
به‌روبوومی هه‌یه‌تی پ‌ئ‌ت ب‌ه‌خش‌یت.

مانای ﴿وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ و زولمی خاوهنی باخهکان چیه؟

له ئایهتهکانی ئهم چیرۆکهدا دووجار ئاماژه بۆ زولم و ستم کراوه که جاریکیان به (نهری) و جاریکیش به (نهری) هاتون، واته له جاری یه کهمدا زولم له نهریتی باخهکان دوور دهخاتهوه که بهبێ کهم و کورپی بهروبوومی خۆیان بۆ کابرا گرتوووه له مبارهیهوه زولمیان نه کردوو: ﴿كَلْنَا الْجَنَيْنَ ءَانَتْ أَكْطَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ بێگومان ههردوو پزه که ههچییان بووه له بهروبووم و بهرهم بهبێ ئهوهی توو قالیکی لی کهم که نهوه دهسته بهریان کردوو، قورئان ئه مهی بهوه ناو بردوه کهوا پزهکان، باخه کهو کشتوکالهکانیان ستم میان له کاری خۆیاندا نه کردوه ﴿وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾. له جاری دووه میشدا که وشهی (ظلم) یان تیدا هاتوو قورئان کاری ستم و زولم کردنی داوه ته پال خاوهنی ئهو دوو پزه: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ واته: (کابرا زالم بووه کاتی که بهبێ پهروایی و لووتبه رزی یهوه خۆی بهنیو باخه کهدا کردوو) کهوابوو ئهو خۆی ستمه کارو زالم بووه نه که باخهکان. دیاره ئهو که سهی بهوردی له ماناو رافهی قورئان سهرنج بدات له م دیمه نه سه رسام ده بیست: (باخیک پیکهاتوو له کیلگه پزهی تریو دارخورما.. باخیکی عادل و به ئه مه که ههچ زولمیکی له خاوه نه کهی نه کردوو و ههچ به شیکی بهروبوومه کهی لی نه شار دۆتوه).. دیمه نی که (پروه که و خۆلۆ شتی بێ گیان و بێ دهنگ بوون و قورئان زولمی لی دوور خستوو نه ته وه). (مرۆ قیکیش پیکهاتوو له عه قل و گیان و، هه ست و سۆزو بیرو پیتی هه یه و، له گه ل ئه وه شدا له ژیا نیدا ستمه مکار بوه، ئهم مرۆقه ستمه مکاره کاتی که ده چیته نیو ئهو باخه بێ ستمه یه وه که به دلقراوانی و به خشنده بی یه وه بهروبوومه کانی خۆی پێ ده به خشی ت، که چی ئهو به زولم و لووتبه رزی و خۆ به گه وه دانه وه وه ریان ده گری ت)، سهیره ئهم مه سه له یه: (کیلگه به خشنده و به رداره که

ستەم ناكات، لەگەڵ مەروفيكى چاچنۆك و لەخۆبايى و ستەمكار) .. دەبيت
لەبىرمان نەچيت كە قورئان ستەمى مەروفە بى باوەرەكەى بۆ سەر مەروفەكە خۆى
زىادكردو، واتە ئەو مەروفە ستەمى لەخۆى كردو، ئەمەش بەوێ كەوا بەرامبەر
بەخودا كافرو بى باوەر بوو، ئەم بى باوەرپەشى بەرەو پۆخەكانى تياچوونى بردو ..
هەمديسان ئەو بۆيە ستەمكارى نەفسى خۆى بوو، چونكە مەلۇ سامانى
ونكردو، هەروەها بۆيەش ستەمكارى نەفسى خۆى بوو، چونكە هەردوو باخەكەى
لەدەست كفو بى باوەر بوون گۆرپو، لەراستيشدا هەر ستەمكارىك تەنها ستەم
لەخۆى دەكات ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا...﴾ (فاطر ٤٣)، واتە: (فروفيلا
نەخشەو پلانى خراپ لەئاكام دا هەر خاوەنە پىلانگىرەكەى دەگرێتەو).

"تېروانىيەكى لەخۆبايى يانەى فريوخواردو"

قورئانى پېرۆز بەشپەيهكى سەيرو سەرسوڤهين وێنەى هەلس وکەوتى کابراى
خاوەن دوو باخەكەى بۆ کيشاوين، لە ڤەفتارە سەيرهەكانى ئاگادارى کردووين،
وتەو ڤستەكانى خۆ بەزل زانى و خەيال پلاويى بۆ تۆمارکردووين، و ڤەردەى لەسەر
تېروانىنە ڤوچو دەردەدارەكەشى هەلداوێتەو.

جىى باسە ئەو ڤووپەندەى، كە هەموو ئەم هەلس وکەوت و ڤەفتارو گفتارانەى
لەخۆگرتو، ئەو، كە لە مەروفيكى لەخۆبايى و فريوخواردووە دەركەوتوون، كە
مەلۇ سامان و ڤوالەتە مادديەكان كۆپى کردوون، ئەو دەولەمەندى يە زۆرەيشى
خستووېتى يە نېو خۆ بەزل زانى و دەعيەو لوتبەرزىيەو، ئيدى هەموو ئەم دەردو
پەتايانەش، ڤەردەيەكى ڤەشيان بەسەر ئاسۆى تېروانىنى داھيئاو، نەيزانيو چى
بليتو، چۆن ڤەفتاركاتو، چۆن سەنگى خۆى بزانيو، بەهاونرخيشى چۆن بزانيو.

بېگومان قورئانى پېرۆز ئەم ڤەفتارو گفتارانەى بۆ تۆمارکردووە:-

۱- که چۆته نیتو باخه که یه وه سته مکاری نه فسی خۆی بووه ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾.

۲- گومانی وابوو هه باخه هه ده مینیت بۆی و، گوایه نیعمه ته به خشه کانی هه میشه یین هه به بۆیه سه ره گه رمی بووه و گوتویه تی ﴿مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾.

۳- به هۆی ملکه چبوونی بۆ باخه که و قایل بوونی به ته نیا بۆ نیعمه ته کانی و، له بیر چوونه و هۆی پۆژی دوا یی و، سه رکیشی کردنی له به دیه یینانی پۆژی لیپرسینه وه وه گوتبووی ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾.

۴- جا نه گه ره (وه که گوتبووی) پۆژی لیپرسینه وه وه قیامه تیش به وته ی باوه پداران هه بیته و، نه گه ره خودا نه م کابرا ده وه له مه نه ده ی له گۆره که یه وه زینه دوو کرده وه و، بر دی یه وه بۆ لای خۆی نه و (به پرای خۆی) گوایه خودا نیعمه ته ی باشر له و به هه شته ی پێ ده دات، جا له به ره نه وه ی خودا له دنیا دا نه و دوو باخه ی پێ به خشیبوو، نه و له پۆژی دوا ییشدا له وه باشری پێ ده دات (ئه مه نه گه ره به پرای جه نا بیان ئاخیره ت هه شبیته) هه ره بۆیه ش گوتبووی: ﴿وَلَيْنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾.

۵- هه ره ئه مه ش (واته هه موو نه م بیرو بوچونه فریو خوار دوانه ی) په لکی شیان کردبوو، بۆ نه وه ی خۆی به سه ره ها وه له باوه پداره که یدا به ره ز بگریته له کاتی ووت و ویتر له گه له کردنیدا، بۆیه ش پێی گوتبوو: ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾.

ئهم پیاوه گومانی وابوو گوايه بواړی به چاکتر بوونی که سیکی دی به زوړی مالو سامانهو، ئیدی به هۆی زوړی مالو سامانهو له هاوړیکه یا شتره، ههروهها گومانی وابوو گوايه مهیدانی پتزو بواړی ئهم شتانه بیت ئهوا به (پتوهره تهرازووی خۆی) له هاوړیکه خۆی سهنگینتره.

بێگومان له خۆبایی بوون خاوهنه که ی (واته مرۆقه له خۆبایی بووه که) له ناست راستی یه کان دا کوێر ده کات، پروکردنه سه ره سه و باق و بریقی دنیای براوهش چاوه کانی خاوهنه که ی به په رده یه کی وا داده پوشیت که ناهیلایت پښگای راست و دروست بینیت.

"ژیربیزیی باوه پدارانه له قسه کردنی پیاوه ئیمانداره که"

هه رچه نده ئاگاداریی لۆژیک (منطق) ی خۆ به زل زانی و له خۆبایی بوون و لووت به زویی و سه پله یی کابرای بێ باوه پ بووین، به لام قورئان لۆژیکیی تری پیشان داوین، ئه ویش لۆژیکیی ژیربیزیی و نه رمونیانی و میهره بانیه خۆشویستراوه که یه تی، ئه مهش ئه و ژیربیزیی به باوه پدارانه یه تی که به روونی له ئاخوتنی پیاوه ئیمانداره که بۆ پیاوه بێ ئیمانه که دا رهنگی داوه ته وه، ئهم پیاوه باوه پداره له هه موو روا له تیکی فریوده ری ماده ده په رستی و له هه موو که ره سه یه کی جوان و سه رنج پراکیشی ساخته ی دنیای براوه دوور بووه و، هه می شه دهستی گرتبوو به باوه پرویه قین و دلسافی یه که یه وه. کاتیک هاوړی بێ ئیمانه که شی دیوه که به هۆی مولک و ماله وه له خۆبایی بووه و، که گوئی له وته کانیشی بووه وه که سیکی له خۆ رازی و به هه بیته خۆی پیشان داوه له سته م و زۆر داریدا پۆچوه و، به م هه لویسته ی نه خه له تاوه و، به لکو پیاویکی داناو به رچاو پۆشن بووه، ههروهها ههستی به لاوازی و سه رشوړی یان به تر سنوکی نه کردوه له به رده م هاوړی به دکاره که ی داو، خۆی شی به هۆی ئه وه وه

هه‌لئه‌سه‌نگاندوووه، هیوای ئه‌وه‌شی نه‌خواستوووه که وه‌ك ئه‌و خاوه‌نی مو‌لك و سامان بی‌ت، هه‌زی له‌وه‌ش نه‌کردوووه که له‌مه‌یدانه‌که بکشیته‌وه یان له‌گۆشه‌یه‌کدا گۆشه‌گیربی‌ت و ته‌نها به‌سو‌پاس و زی‌کری خوداوه خه‌ریک بی‌ت. به‌لكو به‌رام‌به‌ر هاو‌پ‌ئ‌ی لوت‌به‌رزو له‌خۆبایی یه‌که‌ی وه‌ستاوه ده‌مه‌ته‌قی و ووت وویژ‌ی له‌گه‌ل‌دا کردوووه، به‌جورته‌ت و سه‌ربه‌رز‌ی و با‌وه‌پ‌ی پته‌وو خۆ‌پ‌ا‌گری و سه‌رب‌لندی یه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل‌ دا کردوووه، وه‌ك ئامۆژ‌گارو روون‌که‌ره‌وه و تی‌گه‌یه‌نه‌ری‌ك دو‌واندوویه‌تی و پ‌ئ‌ی پ‌استی‌ی پیشان داوه و پ‌ئ‌نمو‌نی کردوووه بۆ پ‌ئ‌بازی چاك و هه‌ره‌باش‌ترو، ف‌ی‌ر‌یش‌ی کردوووه چۆن ب‌روانی‌ت بۆ ئه‌و مال‌و دارایی یه‌ی که خودا پ‌ئ‌ی به‌خشی‌وه، چۆن به‌کاری‌شی ب‌ئ‌ئ‌یت، هه‌روه‌ها دا‌وای ل‌ئ‌ی کردوووه که له‌خۆ‌بو‌ردو و بی‌ت و به‌باش‌ی هه‌لسو‌که‌وت ب‌کات‌و، به‌ چاک‌ی ئه‌و په‌روه‌رد‌گار‌ه‌یش‌ی بناس‌ئ‌ت که نی‌عه‌مه‌تی پ‌ئ‌ی به‌خشی‌وه پاراستوویه‌تی و ر‌زق و ر‌ۆ‌زی پ‌ئ‌ی دا‌وه.. پ‌اشان به‌ر له‌وه‌ی تو‌وش‌ی ئه‌و چاره‌نوسه بی‌ت سه‌ره‌تا و ره‌گو ر‌یشه‌ی کاروباره‌کان‌ی پ‌ئ‌ی ناسان دو‌وه. وه‌ك خوداش ف‌ه‌رموویه‌تی: ﴿ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ۖ ﴿٣٧﴾ لَكَنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِنَّ تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۖ ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَنُصِيعَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝ ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ ﴿٤١﴾ ۝ ۞

ئه‌وه‌ی له‌م پ‌یا‌وه ئی‌مان‌داره‌وه سو‌ودی ل‌ئ‌ی وه‌رده‌گرین ژیری‌ژ‌ی و شی‌وا‌زه نایابه‌که‌یه‌تی له‌ دواندن و ناخاوتندا، چون‌که ف‌ی‌ر‌مان ده‌کات چۆن که‌سانی تر بدو‌ئ‌ین‌و، گو‌مانه‌کان‌یان پ‌وو‌چه‌ل‌ ب‌که‌ینه‌وه‌و، په‌رده له‌سه‌ر چا‌وان‌یان لا‌به‌د‌ه‌ین‌و، دیدو تی‌روانی‌نه‌کان‌یان بۆ ر‌است ب‌که‌ینه‌وه‌و، ئی‌دی (ئه‌و پ‌له‌و پ‌ایه‌و ده‌سه‌ل‌ات و نازو نی‌عه‌مه‌تانه‌شیان) نه‌به‌نه ر‌ی‌گر له‌کاری دواندن‌یا‌مان‌دا. هه‌روه‌ها ف‌ی‌ر‌مان ده‌کات خۆ‌مان

نه خه له تێنێن، خۆمان به وان هه لئه سه نگی نێن و خۆزگه به حال و مالیان نه خوازین.. چونکه ئێمه له وان به هیژترو خۆراگرترو سه ربه رزترو باشترو ده وله مه ندترو له خوا نزیکترین، مادام ئێمه خاوه نی باوه رین به خودای پاك و بالاده ست.

" مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ "

پیاوه باوه‌داره که له کاتی دواندنی هاوڕێ کافره‌که‌ی دا پێنموونی ی کرد بۆ هه‌لس و که‌وتییکی شیاوو راست به‌و په‌نگه‌ی سوپاسی خودای په‌روه‌ردگاری تێدا بکات و هه‌ول بدات بۆ به‌رده‌وامیی نێمه‌تی خودا له‌سه‌ری، داواشی لێکرد په‌نا به‌رێته به‌ر خوداو، کاروباری به‌خواستی خوداو هه‌له‌سه‌رێت و، به‌قوده‌تی خوداشه‌وه بیبه‌ستێته‌وه، هێزی خۆی له‌هێزو کۆمه‌کی خوداو وه‌برگیریت. وه‌کو پێی گوت: ﴿ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾.. له‌مه‌دا حیکمه‌تیکی گه‌وره هه‌یه که پیاوه ئیمانداره‌که به‌م ده‌سته‌واژه‌و پرسته باوه‌رداریتیانه‌وه دواوه له‌کاتی‌کدا (نەختی‌ک له‌مال‌و سامان یان له‌که‌س و کارو عه‌شره‌ت) ی که‌سیکی دی سه‌رسامی کردییت. نه‌کرده‌.

بێگومان ئه‌و دانی به‌وه‌دا ناوه که ئه‌وه‌ی په‌یدای کردوه به‌خواست و ئیراده‌ی خودا بووه، نەك (کابرابی بێ باوه‌ر) به‌هه‌ول‌و که‌سایه‌تی و کۆششی خۆی بێت، هه‌ر بۆیه‌ش پێی گوتوه‌: (ماشاء‌الله) پاشان باوه‌ری وابوو که هێز په‌یدا نابێت ته‌نها له‌کاتی‌کدا نه‌بێت که له‌هێزی خوداو کۆمه‌کی بکریت، چونکه هه‌ر خودا خۆیه‌تی که به‌هێزه و به‌تواناو بالاده‌سته، هه‌ر خۆشیه‌تی هێز به‌خه‌لکی ده‌دات، خۆ نه‌گه‌ر خودا هێز له‌ مَرَوْفَتِک بستیته‌وه ئه‌وا هه‌موو هێزه‌کانی تری سه‌رزه‌وی سوودی پێی نابه‌خشن و هه‌ر ناشتوانن هێزی پێی بگه‌یه‌نن، له‌به‌ر ئه‌مه‌شه به‌گوته‌ی زمان پێی وتوه‌ ﴿ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾. بێگومان ئه‌م ده‌سته‌واژه‌ قورئانیه ئیماندارانه‌یه به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر هێزی ئیمانداریتی خاوه‌نه‌که‌ی و له‌سه‌ر په‌نا بۆ خودا بردنی و، هه‌ستکردنی به‌پێویستی و ناتاجی زۆری به‌خوداو به‌لاوازیی خۆی له‌به‌رده‌م خوادا..

ههروه‌ها ئهم دهسته‌واژه‌یه‌ خاوه‌نه‌که‌ی را‌ده‌سپېریت به له‌خۆ‌بردنو میان‌ه‌وی و، پاشان نه‌ریته‌کانی به‌خۆ‌نازینو لووت‌به‌رزو و خۆ‌به‌زل دانانو و فیزو هه‌وا له‌ناو ده‌بات. هه‌روه‌ها دا‌وای لیّ ده‌کات که ئهو نیعمه‌ته‌ی خودا پێ‌ی داوه له‌سوودو به‌رژوه‌ه‌ندی به‌نده‌کانی خوداو له‌پێ‌ی له‌خوا نزیک بوونه‌وه‌یدا به‌کاری بێ‌نیت‌و، به‌و شی‌وازه‌ش به‌کاری بێ‌نیت که رای‌ده‌گریت له‌سه‌ر زی‌کرو سوپاسی خوداو له‌سه‌ر به‌چاکی په‌رستنی خودا.

به‌نده‌ چاکه‌کانیش لهم پرسته ئیماندارانه‌یه هۆشیار بوونه‌ته‌وه، که چ واتاو سوودیک ده‌به‌خشیت، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌موو جم‌وجۆ‌ل و کاروباریکیان ژیریاری ئه‌وه‌کردوه‌و به‌وه‌و په‌بهند بوون، هه‌روه‌ها ئهم پرسته‌یه‌یان به‌زمان گوتوه‌ته‌وه، کاتیک به‌سه‌رسامیه‌وه مالّو سامانی ده‌وله‌مه‌ندانیان بینیوه، یان کو‌رو نه‌وه‌یان، یان خانوو زه‌وی و زاریان بینیوه.

له (عه‌ره‌ی کو‌ری زی‌ر) وه —خودا لیّی رازی بیت- ئه‌وه‌ی گێ‌راره‌وه‌ته‌وه، که هه‌رکاتیک شتیکی له‌مالّو مولکه‌که‌ی بدیایه‌وه، پێ‌ی سه‌رسامو دلگیر ببوایه، یان دیواریک له دیواره‌کانی مالّه‌که‌ی بدیایه ده‌یگوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئهو به‌م نه‌ریته‌ی خۆی ئهم فه‌رمایشته‌ی خودای لیکده‌دایه‌وه، که فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾.

له (ابن شه‌ابی زه‌ری)یشه‌وه گێ‌راره‌وه‌ته‌وه، که خۆی هه‌ر کاتیک به‌نیو مولک‌و سامانیدا بگه‌رايه ده‌یگوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾. له (امام مالک)یشه‌وه گێ‌راره‌وه‌ته‌وه، که ئه‌گه‌ر بجوایه‌ته‌ نیو مالّه‌که‌یه‌وه ده‌یگوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾. قوتابییه‌کی خۆی، که ناوی (مُطَرِّف) بوو لیّی پرسى (مامۆستا بۆ‌وا ده‌لیت؟) ئه‌ویش پێ‌ی گوت: (ئه‌مری نه‌تبیس‌توه خودا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾).

(میسره)ش گوتووێهتی: " له سه ه ده رگای (وهبی کورپی منبه) دیتم ئه م
 رسته یه نووسرابوو (ماشاءالله)، ئه مه ش به پی ی فرمایشتی خودا: ﴿ وَلَوْلَا إِذْ
 دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾^(۱).

پیویسته ئی مه ش ئه م ده سه واژه باوه ردارانه یه بکهینه دروشیکی هه می شه بی بو
 خو مان که دله کانمان لی هوشیار بی ته وه و زمانه کانیشمان بی لینه وه و، له جه سه ته و
 واقع و زیانی شماندا له گه لیا بژین تا کو نیعه ته ی خودا مان له سه ه به رده وام بی ته و،
 هه تا سوپاسی خوداشی له سه ه بکهین.

(۱) (الدر المنثور، للسيوطي ۵: ۳۹۱).

"وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ"

پياوړه باوه پر داره که هاوړې بې باوه رکه کې له (نه مانې نېعمه تې خودا له سهرې بهوې کفرو له خړبایې بوونه که یه وه) ټاگادار کرده وه. ټهو باخه ی که پېوه ی دهنایت بېگومان خوای گه وره ده توانیت له ناوې بیات، بویه پېی گوت: (دوور نیه خودا لهو باخه ی ټو باشترم پې بداتو له ټاسمانه وه سزایه کی وه که هه وره تریشقه ی بؤ بنیریت و وه که بهر دیکې ره قې بې سه وزایې لی بکات، یاخود ناوه که ی به قوولایې زه ویدا بیاته خواره وه باخه که ی پې ټاو نه داتو، ټوش هیچ ده سه لایتیک نه بیت)، وه که خوداش له سهر زاری ټهو فهرمو یه تی: ﴿فَعَسَىٰ رَبِّیَ أَنْ یُؤْتِیَنِ خَیْرًا مِّنْ جَنَّتِکَ وَیُرْسِلَ عَلَیْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَنُصْبِحَ صَعِیْدًا زَلْفًا ۖ أَوْ یَصْبِحَ مَآءٌ هَآءًا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِیْعَ لَهُ طَلَبًا﴾ (٤١) الکهف ... که چی هاوړیکه ی وازی نه هیټاو په شیمان و وریا نه بؤوه، به لکو هر له سهر کفرو خو به زل زانی و لوو ته رزی و به دره فتاری یه که ی مایه وه. له دوا ییشدا خودا به پېی ټهو سزایه ی که شایسته ی بووه مامه لې له گه لدا کردووه، له سهر کاره کانی گرتو یه تی و، ټازاری توندی له سهره نجامی به دکاری و بې په روا یی و بې باوه پری داوه، هه ردو باخه که ی بؤ ویران کردووه، هه رچی ترئو دار خورماو کیلگه ی هه بووه نه هیټلاوه ته وه، هه موو بهرو بوومه که شی بؤ په رش و بلاو کردو ته وه ټهو ناوه ی پېشیان داده رؤی به ناخی زه ویدا بردویتی یه خواره وه، قورښان هه موو ټهم پرووداونه ی به رسته ی ﴿وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ﴾ درکاندووه، لیړه شدا، ټهم رسته یه که مانای (له ناوچوونی هه موو مالو سامانه که ی ده گه یه نیت) و که فهرمانی

(واحیط)ش له (الاحاطة) وه هاتوه، واتاكانی (لهناوبردنو، وئیرانکردنو، نهمان) دهگهیهنیت.

ئیدی ههموو ئه مالو سامان و نیعمهتانهی که کابرای بئی باوه تهمهنیك و زهمهنیك و ههول و کۆششی تیدا بهسهر بردبوو و، که پارهو پوولیکی زۆرو ماندووبوونیکی تهواویشی له سه رهپرشتی و په رهپێدانیدا تیدا خه رج کردبوو، ههمووی رۆیشت، ههموو ئه مانه له ساته وه ختیکی کهم دا، له چاوترووکانیک دا رۆشتن و نه مانو، بوونه شوینه وارێك و، به سه رههاتیك.

ته نانه ت فەرمانه کهش (واحیط) به فەرمانی نادیار (مبنی للمجهول) هاتوه و، بکه ر (فاعل) ه کهشی لابراره (حذف) ﴿وَأَحِيطَ بِشَرِّهِ﴾.

له نادیاریهی فەرمانه که دا هه ندیک حکمه ت ههیه، وه ک :

۱- بێگومان خاوه نی هه ردوو باخه که، بکه ر (فاعل) ه کهی نه ناسیوه، واته هوی نه مانی هه ردوو باخه کهی نه زانیوه، گو مانه کانیش به ره و ههموو جو ره بیروپرایه کی له زانی نی بکه ره که دا بر دوون.

۲- جیاوازی بیروپراکانی چاودێران و ئاگیان و لیکۆلیاران له دیاری کردنی بکه ردا، چونکه هه ندیکیان بیروپرایان وایه گوایه هۆکاره کانی کهش وهه و بوونه ته هوی له ناوچوونی باخه کانی، هه ندیکی تریشیان هۆکاره کشت وکالی یه کان بۆ نه مانی باخه کان داده نین، هه ندیکی تریشیان بۆ مه سه له ی چۆنیه تی مالو په ره پێدانی خه رج کردنی ده گیر نه وه، هه ندیکی تریشیان ده بیه نه وه بۆ هوی که مه تر خه می و در یغی کردنی خاوه نه که یان.. جگه له چه ندین هوی تر که لیکۆلیاران و چاودێرانی رووداوه کان دا یه نه نین. به لام کهم که سیان هه یه که زیره کانه بیخه نه پال هوی باوه رداریتی و هۆکاری خودایی، که ئه مهش له بی باوه ری و له را لادان و یاخی بوون و کابرای خاوه نی باخه کاند ده رده که ویت، هه ر بۆیهش به خراپی کارو کرده وه کانیه وه تووشی زه ره رو سزا که بووه.

۳- قورئانی پیرۆز کاری نیعمهت به خشینه کهی خستۆته پالّ خوداو فهرمانه کانی نیو رسته کانیشی هه ر بۆ خودا گه راندۆتهوه: ﴿جَعَلْنَا لَاحِدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَخَفَفْنَاهُ بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا﴾ (الكهف ۳۲). جێی باسه پێشتر ئاماژه ده لاله تی ئهم، خسته پالّو بۆ گه راندنه وهی نیعمهت و فهرمانه کانسمان، پروون کردهوه، ئه مهش بۆ ئه وهی فهزڵو چاکه ی خودا له سه ر مرۆف ده رکه ویت، که خودا چ فهزڵو رێزلینان و نیعمهت و به خشیکی به مرۆف به خشیوه، تا مرۆفیش سوپاسی خوداو گوێرایه لێی خودا له سه ر ئه و نیعمه تانه بکات.

لیژه شدا - واته له م جوړه حاڵه ته شدا کاریکی گونجاو نیه که نه هیشتنه وهی نیعمه ته که و نه هیلان له لای خاوه نه که ی بگریته پالّ خودا، له کاتی کدا بێگومان خودا خۆی دانا و دادگه ره له کاری نه هیشتنه وه که دا.. خوداش خۆی زانییه له م پرووه وه (والله اعلم)..

"په شیمانی و زیانه ندییی"

کابرای بێ باوه ر، کت و پڕ به له ناوچونی مالّو سامانه که ی، به هه ده رچوونی کاره کانی، که له ماوه ی چرکه ساتی کدا له ناوچوون، شله ژاو، هه سته ی به زه ره رمه ندیی و گومرا بوونی و فهوتانی پاشه پڕۆو چاره نووسی ده کرد، بۆیه په شیمان بووه وه و زۆریش په شیمان ببووه وه، وه ک قورئان له فه رمایشته که ی خوا دا گوزارشتی لێ کردوه: ﴿وَاحِطَ بِشْمِرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفْتَهُ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّيَ أَحَدًا﴾ (الكهف ۴۲)، واته (له ئاکامدا به پێی بوچوونی باوه ردارانه ی هاو پڕ ئیمانداره که ی، مالّو سامان و به رو بوومه کانی له ناو براو، ئه ویش به ده م ناله و ئاخ و داخه وه ده سته کانی به یه کدا ده کیشاو

ئهفسوس و پهڕیشانیی لهسهر ئهوه هه‌موو مه‌سره‌ف و خه‌رجیه‌ی تێیدا ک‌ردبوو، ده‌رده‌به‌ری، ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌که‌دا باخه‌که‌ خاپوور ک‌رابوو به‌ته‌واوی وێران و په‌رش و بلاو ببوو، هه‌روه‌ها ده‌یگوت: ب‌ریا من هه‌یج جۆره‌ هاو‌لو شه‌ریکی‌کم بۆ خ‌ودای په‌روه‌ردگارم (دانه‌نایه). له‌م ئایه‌ته‌دا په‌سته‌ی ﴿فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفَّتَهُ﴾ مانای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێت که‌ ک‌ابرا له‌ هه‌سره‌ت و په‌شیمانی و شه‌ژاندا هه‌ردوو ده‌ستی به‌یه‌که‌تردا کێشاوه‌ و په‌شیمان بووه‌ له‌وه‌ هه‌موو مه‌سره‌فه‌ی که‌ له‌باخه‌که‌دا ک‌ردویه‌تی و که‌ به‌سه‌ر یه‌که‌تر داته‌پیه‌وه‌ و خاپوور بووه‌.. واته‌ به‌حسابات و خه‌رجیه‌کانیدا چۆته‌وه‌و، بۆ ده‌ستمایه‌ی خۆی پ‌روانیوه‌و، خه‌رجیه‌کانی کۆک‌ردۆته‌وه‌ که‌ له‌و باخه‌دا تی‌ی چوون. وشه‌ی (مَا أَتَقَّ فِيهَا) وشه‌یه‌کی گ‌شتگیر و هه‌مه‌لایه‌نه‌و هه‌مه‌ جۆرو شیوازیکی خه‌رج ک‌ردنی ماددی و مه‌عنه‌ویش ده‌گ‌ریته‌وه‌. بێگومان پ‌اره‌وپوولنیکی زۆری له‌و باخه‌ی دا خه‌رج ک‌ردبوو، که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، باخه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌رجووه‌ و په‌رش و بلاو بووه‌.. هه‌روه‌ها کات و پ‌ۆزگاریکی زۆریشی تێدا و له‌پێناو‌دا خه‌رج ک‌ردووه‌و، که‌چی ئه‌وه‌ هه‌موو و هه‌تانه‌ی به‌فێرۆ و به‌زیان لی‌ پ‌ۆشتوون.

هه‌مدیسان گ‌وروتوانایه‌کی زۆری جه‌سته‌یه‌شی له‌هات و چۆ و پێداگه‌ران و به‌سه‌رک‌ردنه‌وه‌و کارتێ ک‌ردن بۆ خه‌رج ک‌ردووه‌و، که‌چی ئه‌وا له‌به‌رده‌میا هه‌موو هه‌ول‌ه‌کانی به‌ (وێرانی و ته‌فروتونا‌بوون و نه‌مان) ده‌بینێته‌وه‌. پاشان خه‌ون و خه‌یاڵ و هیوا و ناواتێکی زۆریشی تێدا خه‌رج ک‌ردووه‌و له‌پێناویاندا ژیاوه‌ و په‌شتی پێ‌یان به‌ستوه‌، که‌چی ئه‌وا هه‌موو هیوا و خه‌ونه‌کانی له‌ژێر به‌رداشی پ‌استیه‌کی تال‌و واقه‌یدا پ‌وچه‌ڵ ده‌بنه‌وه‌. دیسان هه‌موو ئه‌وه‌ ژیانه‌ی خۆی که‌ له‌پێناویدا به‌سه‌ری بردووه‌و هه‌موو ئه‌وه‌ ته‌مه‌نه‌یه‌شی که‌ تێیدا بۆی ژیا‌بوو و ئه‌وه‌ مو‌ل‌ک و ماله‌ش که‌ بۆی ک‌ردبووه‌ ده‌ستمایه‌و سه‌رمایه‌و تێیدا خه‌رجی ک‌ردبوون، که‌چی ئه‌وا هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌پێناویدا خه‌رجی ک‌ردوون و مامه‌له‌ی پێوه‌ ک‌ردوون بوونه‌ته‌ زه‌ره‌رو وێرانه‌و کاول بوون..

له‌بەر هه‌موو ئه‌وانه له‌وپه‌ری په‌شیمانی دا په‌شیمان بۆته‌وه‌و، ده‌سته‌کانی به‌توندی به‌یه‌کدا کیشاوه‌و، چاوی به‌هه‌موو ئه‌و خه‌رجی و مه‌سه‌ره‌فه هه‌مه‌جۆرانه‌یدا گێپراوه‌ته‌وه‌و، ئه‌و هه‌موو زه‌ره‌رو زیانانه‌شی هێناوه‌ته به‌رچاوی خۆی و سه‌ره‌نجی لی داو. ئیدی زمانیشی هاتۆته گۆو ئه‌م رسته‌یه‌ی پی درکاندووه ﴿يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّيْ أَحَدًا﴾ خۆزگه هه‌رگیز هه‌یچ که‌سی‌کم نه‌کردایه به‌هاوه‌ل بۆ خودا " ئای چه‌ند په‌شیمانی یه‌کی گه‌وره‌و به‌ربلاوه‌و.. ئای چ زیانیکی سه‌خت و کاریگه‌ره‌و.. ئای چ ژیانیکی به‌دبه‌ختی و نه‌گه‌تیه‌یه‌و.. ئای چ ته‌مه‌نیکی به‌فیرۆ دراوه‌و.. ئای چ مرۆفیکی گومراو سه‌رلیشاوه‌و! ئه‌و مرۆفه‌ی، که به که‌شخه‌یی و به‌خۆنازین و به‌بی په‌روایی و لووتبه‌رزیه‌وه خۆی ده‌نواند.. ئه‌و مرۆفه‌ی، که به‌هۆی مالو باخه‌کانیه‌یه‌وه شانازی به‌سه‌ر هاوپی ئیمانداره‌که‌یدا ده‌کردو پی ده‌گوت ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾.. ئه‌و مرۆفه‌ی کاتی‌ک بۆ باخه‌که‌ی ده‌پوانی، له‌باره‌یه‌وه رای وابوو، که ده‌یگوت: ﴿مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾.. ئه‌م مرۆفه ئیستا ده‌بینیت باخه‌که‌ی به‌سه‌ریه‌کدا ته‌پیه‌وه خاپوورو ویران بووه، بۆیه به‌کرده‌وه (عه‌مه‌لی) په‌شیمان بووه‌ته‌وه‌و، په‌شیمانیه‌که‌شی له‌ده‌ست به‌یه‌کدا کیشانه‌که‌ی دا په‌نگی داوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها به‌وته‌و درکاندن زمانیش په‌شیمان بۆته‌وه‌و له‌وه‌دا په‌نگی داوه‌ته‌وه، که گوتویه‌تی: ﴿يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّيْ أَحَدًا﴾.

" هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ "

قورئانی پیرۆز له به دوا داچوونی دا بۆ ئهو زیانه سهختهی کابرای کافرو له ناوچوونی ههردوو ڕهزه کهی، بهم شیوهیه دۆخه کهی ههڵسهنگاندووه: ﴿هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ (الكهف) .. واته: (لهو جوړه بارودۆخانه دا یارمهتی و کۆمهک تهنها له خودای حق و حاکی ههقههروه وهیهو، خودای حاکم ههه خۆشی باشتین پاداشتی بۆ چاکه کاران له لایه، چاکترین چاره نووس و سه ره نجامیشی بۆ به خته وه ران داناوه). .. ئهم به دوا داچوونه ش حه قیقه تیکی راستگۆیانه ی قورئان و بنه مایه کی هه میشه یی ی باوه ردارتی شمان ده خاته به رچاو له سه ره ئه وه ی بیگومان خودا هه ره خۆی یارمه تی ده رو پشتیوانه، ئهم سیفه ته ش ته نها له خوا دایه، هه ره که سیك خودا پشتیوان و یارمه تیده ری بیته سه ره که وتوو، هه ره که سیكیش خوا وازی لی بینیت و پشتیوانی نه بیته ئه ما زه ره ره مندو سه ره شوړه .. سه ره نجامی پشتیوانیته یی خوداش بۆ هه ره که سیك سه ره فرازی و سه ره که وتن و خیره خویشی ئه وه که سه یه، له رۆژی دوا ییشدا له لایه ن خودا وه پاداشتیکی فره ی چنگ ده که ویت. ئهم مه سه له یه ش زیاته ره سه ره هاتی ئه وه دوو پیاوه دا ده ره که وتوو، پیاویکیان باوه ری به خودا هیناوه، پیاوه که ی هاو پێشی بی باوه ر بووه ئیمانی به خودا نه هیناوه، شانازی به هه ردوو ره زو باخه که یه وه که ردوو، پیاوه باوه رداره که خودای به یارمه تیده رو پشتیوان داناوه، خوازیاری پاداشتی لای خودا بووه، خۆی له سه روو مالو دارایی و که ره سه دل رفینه کانی دنیا وه داناوه پێیان نه خه له تاوه، له کاتی گه تگۆژی له گه ل هاو پێ دنیا په رسته کهیدا پێی گوتوو: ﴿لَکِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ (٢٨) وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا

يَا لِلّٰهِ اِنْ تَرٰنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّيْ اَنْ يُؤْتِيَنِيْ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ ... ﴿٤٠﴾ الكهف ﴿٤٠﴾ واته (بهلام من ههردهلیم ئەو خودایه پهروهردگارمهو هیچ کهسێک ناکه مه هاوهل بۆی، تۆش کاتێک دهچیته نیو باخه کهت بۆچی نالیت: (ماشالله)، ئەمه بهخواستی خوا دادهبینیت، که بهمالو مندال لهتۆ کهمترم، ئەوا بهدووری مهزانه که پهروهردگارم لهو باخه ی تۆ باشترم بۆ دابین بکات). ئەوهبوو سههرنجامی باش و پاداشتی فره نهپراوهش بۆ ئەو پیاوه باوهرداره بوو، دیتی ههه خدا ﴿خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾.. بهراستی باوهپێکی تهواوی به خودا هینابوو، داوای یارمهتی ههه لهخودا دهکردو، لهبهرئهمهش رزگارکار خودایه، تواناو هیزو کۆمهکیش ههه لهخوداوهیه، جائه گهر منیش سههرکهوتوو بوو، ئەمهش تهنها بهوه دهبیست، که یارمهتی و کۆمهکی راستهقیینه بهمافی خودای حهق و پشتیوان بزانیت. بهلام کابرای بیباوهه غهیری خودای بهیاریدهدهرو پشتیوان دادهناو، پهنا ی بۆ غهیری خودا بردبوو شانازیشی بهغهیری خوداوه دهکردو، بهشتومهکی لای غهیری خوداوه سههرسام بوو و، تهنها سههری کردبووه سههر ههردوو رهزه که ی و گوشه گیریان ببوو و به نیعمه تهکانیان خرۆشابوو، خۆیشی به که سوکاری زۆرو سهروهت و سامانیهوه بادهدا.. ئە ی داخۆ چیی لیوهیان دهسکهوتیبت؟ بیگومان هه موو ئەو شتانه ی سههرقالتی ببووو پستی پی بهستبوونو پێیانوه دهنازی و گوشه گیریان ببوو، لهچهند چرکه ساتیکدا نه مان، ئیدی ئەم پیاوه بووه که سیکی لاوازو بی دهسهلات و خه مبارو سههرشۆرو پهشیمان و سههرهتکیشو، زههرمه ندو گومرا، هیچ که سیکیش لهجیاتی خودا نهیتوانی سههرخهرو یارمهتیده ری بیست ﴿...فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ﴾ ﴿٨١﴾ القصص ﴿٨١﴾.

بیگومان میژووش گهلیک لهم نمونانه ی لهخۆ گرتووه، که ئەم حهقیقه ته قورئانیه، ئەو بنه ما باوهردارێتییهشیان تیدا رهنگ ده داتهوه، چونکه (میژوو)

زیانو و بچو و کی و لاوازی ئەو کەسانە ی بۆ تۆمار کردو وین، کە جگە لە خودایان بە پالپشت و یارمەتیدەر بۆ خۆیان داناو، ئەو کەسانەش وەك (قاروون) و (فیرعەون) و ھەزارانی دی.

ههروه‌ها میژوو چەندین نمونە‌ی کەسانی باوە‌رداریشی بۆ تۆمارکردووە، کە
 هەر خۆدایان بە‌یارمە‌تیدەر و پشتیوانی خۆیان ناسیووە، بە‌م ھۆیە‌شە‌وە کۆمە‌ک و
 سەرکە‌وتن و سەرورە‌ری و بە‌ختە‌وە‌ری و سەر بە‌رزیمان لە‌دنیا دا (پیش پۆ‌ژی دوا‌یش)
 بە‌دە‌ست ھێ‌ناوە. قورئانی پیرۆز، ئە‌م دوو نمونە‌یە‌ی بۆ ئە‌وە خستۆتە بە‌رجا‌ومان،
 تا‌کو خۆمان یە‌کیکیان ھە‌ڵبژێ‌رین و، بشزانین چۆن ھە‌ڵی دە‌بژێ‌رین و ئۆبالی ئە‌و
 ھە‌ڵبژاردنە‌ش لە‌ئە‌ستۆ بگ‌رین. دە‌ی ئایا پشتیانیتیی خۆدا ھە‌ڵبژێ‌رین و پ‌رووی تی
 بکە‌ین و بە‌تە‌مای پادا‌شتی لای ئە‌و بێ‌؟! گەر ئە‌م لایە‌یان ھە‌ڵبژێ‌رین، ئە‌وا
 بێ‌گومان شوێن پێ‌ی پیا‌وە باوە‌ردارە‌کە‌ی نی‌و ئە‌م چیرۆکە‌مان ھە‌لگرتو‌وە، ھە‌مان
 دە‌سکە‌وتی ئە‌ویشمان (ان شاء الله) دە‌ست دە‌کە‌ویت و، خێ‌رو چاکە‌ی خوازا‌ویشمان
 بە‌ردە‌کە‌ویت، ھەر کە‌سیکیش جگە‌ لە‌ خۆدا پالێشتیکی دە‌ی ھە‌ڵبژێ‌رت و، لە‌مە‌دا
 شوێن پێ‌ی پیا‌وە کافرە‌کە‌ی (خا‌وە‌نی دوو باخە‌کە‌) ھە‌لگرت، ئە‌وا لە‌ناکام دا
 تە‌نھا گلە‌یی لە‌خۆی دە‌کات، چونکە‌ خۆی وا دە‌بینیتە‌وە، کە‌ ھیچ ھێ‌زو توانا و پ‌لە‌و
 پایە‌ و دە‌سە‌لاتیکی نە‌ما‌وە، ئیدی لە‌و پۆ‌ژە‌دا پە‌شیمان دە‌بیتە‌وە، کە‌ پۆ‌ژیکە‌و
 پە‌شیمانی تییدا سو‌ودی نی‌ە، ئە‌و پۆ‌ژی زەرەر و زیانە‌کانیشی بێ‌کۆتایی و
 نە‌پرا‌وەن ﴿ هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقُّ ۖ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝۱۱﴾ الکھف ۛۛۛ

" مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا "

له کاتی کدا دَلْ ودهروونه کانی خه لکی ئاگادار لهم جوژه به سه رهاتانه، سه رنجی شیوازی گیرانه وه که ی قورئان دده نه و، چوونه ته نیتو قولا ییی ئهو سه ره نجامه ی که کابرای بئ باوه ری خاوه نی دوو رهزه که ی تیکه وتوو هو، دوا ی ئهو ههش (ئهم دَلْ و دهرونا نه ی خه لکی) ئهو راستیه بنچینه یه ی ژیا نی مرؤ فایه تیا نی بۆ ده رده که ویت که (بینگومان مافی پشتیوانیتیی حه ق و راسته قینه هه ر بۆ خودایه)، لهم جوژه کاتانه له سایه ی ئهم راستیا نه دا خودا له قورئاندا نمونه یه که له ژیا نی دنیا مان به ئاو یك بۆ دینیتته وه که له ئاسمانه وه باراندویه تی، وه که ده فهرمویت: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدِرًا ﴿٤٥﴾ الْكُفَّ ۖ ۝ واته (ئهی پیغه مبه ر نمونه یه کیا ن له ژیا نی دنیا بۆ به یئنه ره وه وه که ئاو یك وایه که له ئاسمانه وه باراندوو مانه ته خواره وه هه موو جوژه رو وه که دانه ویله یه کی له زه ویدا چینرا وی لی به ره هه م هاتوو وه له دوا ییشدا هه مووی بو وه ته پووش و په لاشی کی بئ نرخی وه ها که (با) په رش و بلاوی کردۆ ته وه، به م په نگه خودا به سه ره هه موو شتی کدا به توانا و ده سه لاته). خودا ئهم نمونه یه ی له قورئاندا له و جیگه یه دا هیئا وه ته وه که له دوا ی به سه رهاتی پیاوی خاوه ن دوو رهزه که وه خستویتی یه به رچا ومان، وه که به دوا دا چوونی ک بۆ چیرۆکی کابرا که هه ردوو رهزو باخه که ی له چه نه چرکه ساتی کدا بۆ ویران کردوو وه، لا په ره ی وجودیا نی پێچا وه ته وه له کاتی کدا خاوه نه کیا ن به ته مای به رده وام بوونیا ن و مانه وه یا ن و، له ناو نه چوونیا ن بو وه، جا هه موو ژیا نی دنیا ش لهم نمونه یه دا "به کورت و خیرا و پراوه" ده رکه وتوو وه، ئه مه ش ئاو یکه و له ئاسمانه وه خودا

له ماوهی چهند چركه ساتيكدا باران دوويهتی یه سهرزهوی ورووهك و سههوزاییه كانی زهوییشتی له چهند چركه ساتيكدا تیکهڵ بووهو، پاشان ههه ئهم ورووهك و سههوزایانه له چهند چركه ساتيكدا بوونه ته پڕوش و په لاشیك كه بههۆی باوه په رش و بلاو بوونهوه.

بینگومان ئهم نموونه بهرچاو خراوهی، ژيانی دنیا له شریتیکی سینه مایی ی کورت و خه یائی دا، كه به خیرایی و له چهند ئه لقه یه کی كه م دا پیشان ده دریت، باس ده كات، ئه مهش نموونه یه كه بۆ چهند دیمه نیکی کورت و خیرا له قورئاندا.

ئهو هتا ئاوه كه له ئاسمانه وه دیته خواره وه، ورووهك و كشتوكاله كانیشت تیکه لێ بوون، (نهك ئاوه كه خۆی تیکه لێان بوو ییت).. ئه مهش له پیناوی خیرایی پیشان دانی نموونه كه دا، ئینجا دوباره ورووه كه كان وشك بوونه وه، ده بنه پووش و په لاشیکی وشکی دووراوه ی هار راو، كه له تۆیه له یه کی به جوو كا خۆی ده نوینیت و، كت و پر بایهك دیت و په رش و بلاوی ده كاته وه له گه ل خۆیدا بۆ جینگه یه کی دووریان ده بات.

له و نایه ته دا " پیتی -ف- (فاختلط به..)- و- (فأصبح هشیماً).. " پیتی (فاء) له مانه دا بۆ ریکخستنی ورودا وه كان و، به دوا دا چوونی كت و پرپی یه له خیرا پیشان دانی دیمه نه كان و ریزه بندی و ئه لقه كاندا. جا بۆ ئه وه ی به سه رنج دانی قوولتروه بۆ خیرایی پیشان دان و کورت کردنه وه ی دیمه نه پیشان درا وه كه ی ژيانی دنیا بر وان، نموونه یه کی تری قورئانمان به یاد دیته وه، كه هه ر ده رباره ی ژيانی دنیا هینا ویتی یه وه، به لام دیمه نیکی درێژ کرا وه، به پیشان دانیکی خاوی (دژی خیرا) و به چهند قونا غیکی هیوا شه وه یه، ئه مهش له و فه رمایشته ی خودا دا ها ته، كه فه رمو یه تی:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍ مُّشْرِكٍ سَبَّحُوا بُحْرًا وَأَمْسًا وَلَهُم مِّنْ عِشْيَا قَوْمٍ﴾

خَلِيلِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِّنْ جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَافِرُهُ يَذْهَبَ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾ النور ﴿٤٣﴾. واته: " ئایا نابینیت خودا

به ئارامی یهوه ههروهكان بهئاسمان دا دهباتو، پاشان بهیهکیانهوه ده بهستیتتهوهو، ئینجا له سه ریه کۆیان ده کاتهوهو، بهم ڕهنگه ده بینیت لهو هه ورانهوه (که وهک چیاکان ده رکهوتوونو ههروهک چیاکانیش دۆلۆ شیۆ له نیوانیان دا ههیه) بارانو ته رزه ده بارینیتو له سوودی ئه و بارانه خودا به خواستی خۆی به شی خه لکی ده داتو، به شی خه لکانیکی تریش (هه ر به خواستی هه کیمانه ی خۆی) ناداتو لییان دوور ده خاتهوه، هه و ره تریشقه کانیش هیئده به هیژو برووسکه دارن، که خه ریه که برووسکه کانیان بینایی چاوانی ته ماشا کارانی نه هیلت.

بیگومان دیه نه که ی نیو سوو ڕه تی (کهف)، که ده رباره ی ژیا نی دنیا یه به خیرایی و به کورتی پیشان دراوه له گه ل که شو دۆخی دیه نه که دا ڕێک که و ته ووه، هه و ره ها له گه ل ئه و شوینه و شیوازه ی، که تییدا پشتی پێ به ستبون، که له چه ند چرکه ساتیکدا نه مانو، که به شیک بوون له ژیا نی دنیا.

جا وهک چۆن ئه و دوو باخه له چه ند چرکه ساتیکدا نه مانو و وێران کران، به هه مان شیوه ژیا نی دنیا ش له چه ند چرکه ساتیکدا نامینیت، خاوه نی هه ردوو باخه که ش چۆن هه موو شتیکی له نیوانیاندا به ده سته وه نه ما، به هه مان شیوه هه ر که سیکی تریش خۆی ته نها سه رقالی دنیا بکاتو خودای په روه ردگاری له بیر به جیتته وه، ئه و هه موو شتیکی تییدا له ده ست ده دات، چونکه په نا ده باته به ر سیبه ریکی به راوه، مالۆ سامانیکی ڕۆیشته و، خه و خه یالێکی ته فره ده ر.

جا ئایا ئه م نمایشه ی، که ژیا نی دنیا ی به خیرایی و به کورتی تییدا پیشان ده دریت، خه یالیه، یا ن واقعییه؟ ڕاسته قینه یه، یا ن مه جازی و پێوانه کاری؟

بیگومان واقعی و ڕاسته قینه یه و، له ژیا ندا ڕاستگویی و بوونی هه یه، ئیدی دنیا به هه موو شیوه جوړه کانیه وه، به به راورد له گه ل ژیا نی ڕۆژی دوا ییدا له ج ئاستیکدا یه؟ ئه ی داخۆ ته مه نی مرۆڤ چه ند بیت، که تییدا ده ژێ؟ ئه ی داخۆ ئه و ته مه نه له ئاست دنیا شدا به چ به راوردیک هه لسه نگینریت؟ ئه ی داخۆ به به راورد

له گهڵ ژيانی نێو قیامهت و پۆژی دوایدا چۆن بهراورد بکریت؟ بهراستی هێنده جێ بهراوردو شایانی باس نیه، چونکه کورت و کورته. خێراو خێرایه.. بهراستی ژيانیکی کورت و بێ بههایه.. ههه لهم پوهوه خودا فەرموویهتی: ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ وَكَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ (یونس ۵۵). واته: (خودا ئەوان له پۆژیکدا کۆ دهکاتهوه کهوا ههست دهکهن گوايه تهنها يهك سهعاتی پۆژیکیان له ژياندا بهسهه بر دووهو، له نێو خۆشياندا خرم و ناشانیا يه کتر دهناسنهوه. بێگومان زیانبارن ئەو کهسانه ی، که پروایان به دیداری خودا نه بوهو شارهزای ڕیگهش نه بوون.

ههروهها خودا فەرموویهتی: ﴿قُلْ كَمْ لِيَشْرَ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قَالُوا لِيُنَايَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ﴾ (۱۱۴) ﴿قُلْ إِن لِّيَشْرَ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَن تَكْمُلْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۱۱۵) المؤمنون. واته: "خودای گهوره له قیامهتدا له کافران ده پرسیت: ئه ری ئیوه چهند سال له سهه زهوی مانهوه؟ ئەوانیش له وهلامدا ده لێن: پۆژیک، یان ماوه ی هه ندیک له پۆژیک له ژيانی سهه زهویدا ماینه وه (به مانای ژيانی دنیا هێنده که مه، له قیامهتدا وادهزانن) ده ی پرسیار لهو کهسانه بکهن، که زانیارییان له سهه حسابی کات و پۆژگار هیه، ئینجا خوی گهوره پێیان ده فەرمویت: "بهراستی مانه وه ی ئیوه له دنیا دا ماوه یه کی هیجگار کم بووه، ئەگه ر به چاکی بتانزانیایه."

ههروهها خودا فەرموویهتی:

﴿الْهَنَکُمُ التَّکَاثُرُ﴾ (۱) ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ (۲) التکاثر. واته (ئه ی خه لکینه زۆر کردنی مال و سامان و دارایی و بیناسازیستان، ئیوه ی له زیکری خودا و به ندایه تی سهه رقāl کردوهو، بێ ناگای کردوون، تا ئەوکاته ی ده مرن و ده برینه نێو گۆره کانتان).

"زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا"

دواى ئەوێ قورئانی پیرۆز کورتیی ژیاى دنیاو خیراییى بهسەر بردنى و بهسەرچوونیی پوون کردۆتهوه، ئەوهشی بۆ پوون کردووینهوه که ئەوهی (له مالۆ سامان و کورو نهوه و کهرهسهی ههمهپهنگ) تێدایه خوشیهکی کهم و پراوهیه، وهك خودا فهرموویهتی: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ﴾. ئەمەش ههمدیسان راستی یهکی بهلگه نهوێستی قورئانه کهوا مالۆ کورو نهوه، یان باشتەر بلێن (مالۆ مندال) ههمو ژیاى دنیا نین، ههمو هها گرنگترین شتی نیۆ ژیاى دنیا ش نین، بهلکو جوانی و نارایشتی ژیاى دنیا، ئەمەش واتای ئەوه دهگهیهیتت که بهم چاویلکهیه بۆی پروانین و لهسەر ئەم بنچینهیهش مامهلهی لهگهڵدا بکهین. وشه (زینة) لهو نایهتهدا ئەم واتایه دهگهیهیتت و ئەو سیبه رهش ده نیشییتت، چونکه مانای (زینة) پروکاری دهرهکی ی شت دهگهیهیتت که بۆ جوانی و پازاندنهوه و چێژی هونهری جوانکاری یه، بهلام بهشیک نیه له راستی یهکانی مهسهله کهو له بنچینهکانی.

(ئیمام راغبی ئەسفهانى) لهکتیبی (مفردات) دهکیدا دهربارهی وشه (زینة) گوتوویهتی: "زینة و جوانکاری پاستهقینه ئەوهیه مڕۆ له هیچ شتیکی بارودۆخ و حالتهکانی، نه له دنیاو نه له پۆژی دوایدا ناشیرین نهکات، بهلام ئەوهی له جۆره حالتهتیکی تایبهتیدا زینهتیکی پێ بدات و له حالتهتیکی تر دا پێی نادات، ئەوه لهبۆتهی ناشیریندایه. ههمو هها بهپوختی و بهکورتی (زینة و جوانکاری) له سێ باردایه:-

۱- جوانکارییهکی دهررونی: وهك زانست و بیروباوهره جوانهکان.

۲- جوانکارییهکی جهستهیی: وهك هیژو درێژی و بالاو بهژن پێکی.

٣- جوانکاری یه کی ده ره کی: وهك مالۆ پلهو پایه" (١).

به لām خو دانانی (مالۆ مندال) به جوانکاری ژییانی دنیا، مانای پشتگویی خستیان و واز لیهێنانیان ناگهیه نیت بهو بیانوهی گوايه ته نهها بۆ جوانی و زینه تی ژیان، به لām له وانه یه ببنه هوێ باوه رنه هێنان به خوداو، خاوه نه که یان له پروو کردنه خودا دوور خه نه وه.

دیاره مروۆسی موسلمان شه وهی لی خوازراوه که مامه له وه هه لاس و کهوت به جوانکاری مالۆ مناله وه بکاتو، به لām تیروانی نی بۆیان به گویره ی فرمانه کانی قورئان و حه قیقه ته کانی بیت. مامه له وه ره فتاری بهم دوو دیارده یه وه له سه ره شهو بنچینه یه بیت که ته نهها جوانی و زینه تیکی دنیان، جوانکاری یه کن بۆ رازاندنه وهی ژیان و باش کردنی و سوود لی دیتنیان به خوشی، ده نا خو ناییت له م بارستایی یه گه وه ره تری پێ بدات و رۆلێکی له مه گه وه ره تریشیان بۆ دانه نیت. واته بۆی ناشیت که مالۆ مندال (المال والبنین) به هه موو شتیک دابنیت له ژیاندا، یان له خودای دوور بجه نه وه، یاخود له جیاتی خودا پشتی پێیان به سه ستیت.

ئهم دوانه (مالۆ مندال) زینه تن، وهك زینه تیش مامه له یان پێوه بکاتو، وهك زینه تیش بۆیان پروانیتو، هه لاسو که وتیشیان وهك زینه ت پێوه بکات. خوداش له مباره یه وه فرمانه یه تی:

﴿ زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ١٤ آل عمران ﴾

واته: (خوشویستنی ئاره زووه کان له ئافره ت و بوونی کوڕو نه وه، له هه بوونی زیرو زیوی زۆرو له سه ریه ك دانراوو، له نه سه پی ره سه نو چاك و له مه رو مالآت و له

زهوی وزاری کشتوکالی، بۆ خه‌لکی جوان و پازیتراونه‌ته‌وه، نه‌مانه‌ش هه‌موویان که‌ره‌سه‌ی خوشی و نازو نیعمه‌تی ژیا‌نی دیا‌ن، خ‌وداش با‌ش‌ترین شوینی گه‌را‌نه‌وه‌ی بۆ عه‌به‌د‌ه‌کانی سازو ئاماده‌کرد‌وه.

وه‌سف کرد‌نی مال‌و مندال‌ به (جوانی و زینه‌تی ژیا‌ن) سی‌به‌ریکی گ‌ونج‌ای تر بۆ ئه‌م دۆ‌خ‌وه بۆ ئه‌و شوینی، که ئایه‌ته‌که‌ی تیدا له‌بار‌وه هات‌وته خ‌واره‌وه، ده‌خ‌ولقی‌نیت، ئه‌ویش مه‌سه‌له‌ی له‌نا‌و‌چ‌وونی هه‌رد‌وو ره‌زه‌که‌و وێ‌را‌نب‌و‌نیا‌نه، که‌واته (زینه‌ت) مانای نه‌مانی شته‌که‌و له‌نا‌و‌چ‌وونی ده‌گه‌یه‌نیت، نه‌ک مانه‌وه‌ی و جی‌گ‌یر بوونی و به‌رده‌وامی، هه‌روه‌ها ق‌ورئان له‌جی‌یه‌کی تر‌دا مال‌و مندالی به (گ‌ولی ژیا‌نی دیا) وه‌سف کرد‌وون، وه‌ک خ‌ودا ف‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ﴾ واته: (ئه‌ی مر‌و‌فی خ‌اوه‌ن با‌وه‌ر چ‌اوه‌کانت مه‌به‌ره‌ له‌و نازو نیعمه‌ته‌ی، که به‌ه‌ندی‌ک خه‌ل‌ک‌مان دا‌ون و که زینه‌ت و جوانی‌ی ژیا‌نی دیا‌و: که "گ‌ولی ژیا‌نی دیا‌ن" تا‌کو به‌وه تاقی‌یا‌ن بکه‌ینه‌وه).

که‌واب‌وو گ‌ولیش ته‌مه‌نی ک‌ورته‌و به‌خ‌یرایی ده‌ژاک‌یت و سیس هه‌ل‌ده‌گه‌ری‌ت و ده‌مریت، زینه‌ت و جوان‌کاری‌ش، ما‌وه‌که‌ی که‌مه‌و به‌خ‌یرایی نامی‌نیت و له‌نا‌وده‌چیت، به‌م ره‌نگه‌ش مال‌و سا‌مان سی‌به‌ریکی ب‌را‌وه‌ن‌و، منال‌و نه‌وه‌ش به‌خش‌شیکی پ‌ید‌را‌وو سه‌نرا‌وه‌ن. جا ئاخ‌و ئه‌و که‌سان‌ی پ‌ه‌نا ده‌به‌نه‌به‌ر ئه‌م سی‌به‌ره‌ د‌واب‌را‌وو به‌سه‌ر‌چ‌و‌وی، که (پ‌ی‌یا‌ن د‌را‌وه‌و لی‌یا‌ن سه‌نرا‌وه‌ته‌وه) چه‌نده خه‌سا‌ره‌مه‌ند‌و ره‌نج‌ه‌پ‌و‌ن.

"وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ"

جا نه گهر مالۆ منداڵ جوانیی دنیا بن، ئەوا قورئانی پیرۆز پێنموونییمان ده کات بۆ شتیکی جێگیر له دنیا دا که شایانی ئەوهیه هه موو گرنگی و بایه خێکی پێ بدریتو، ته مهنی تیداو له پیناودا به سه ر به ریتو، کات و پۆزگاریشی بۆ ته رخا ن بکریت، وه ک خوداش فه رموویه تی: ﴿وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾.. لێره دا ئەوه ی به مه به ست گه راوه (الباقیات الصالحات) ه له دوای دیاریکردنی زینه تی ژیا نی براوه ی دنیاو، له به دوادا چوونی به سه ره اتی هه ردوو په زه وێران کراوه کهو، زیانغه ندیی خاوه نه که یاندا.. جا نه گهر مالۆ منداڵ جوانیه کی براوه بن، ئە ی چی هیه که مابێته وه؟

ده ی باشه ئەوا هه ردوو باخه که ی سه ر زه ی نه مان و له ناو بران، ئە ی چی ماوه ته وه؟ وه لām (الباقیات الصالحات) ئەو نه ته چاکانه و ئەو کرده وه باشانه که ده میننه وه که له لای خودا پا دا شتی ته واویان هه یه و، که خاوه نه که یان باشترین پا دا شت و زۆرترین و جوانترین پا دا شتی ده دریته وه.. ئەمه ش باشترین هیوا یه (خیر املاً) واته باشترین شتی که که خاوه نه که ی هیوا ی بۆ ده خوازیت و نه گهر هیوا ی له سه ر هه لچنی ئەوا ئەو هیوا یه ون نا کات، هه مدیسان ئە گهر به ته ما ی شتی که بوو، ئەوا بێ ئومێدو هیوا براو نابیت.

ناخۆ (الباقیات الصالحات) له م ئایه ته دا چی بن؟! زانا پێشینه کانی نیسلام له م باره یه وه چه ند وته یه کی لێک نزیک و هاوشیوه ی یه کدییا ن ده رپروه، بۆ نمونه (ابن عباس) و (ابن جبیر) و پتر له زانایه کی پێشین ده رباره ی (الباقیات الصالحات): (چاکه ماوه کان) گوتوویانه: " (ئەو کاره چاکانه ی که ده میننه وه ون نابن/

الباقیات الصالحات) پێنج نوێژه فەرزه‌که‌ن". هه‌ر له (ابن عباس)یشه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه، گوتویه‌تی: (ئه‌م کاره‌ چا‌که‌ گوتنی زی‌که‌رە‌کانی: (سبحان الله و، الحمد لله و، لا اله الا الله و، الله أكبر)ن.

له (عثمانی کوری عفان)یشه‌وه ﷺ گێڕاوه‌ته‌وه که گوتویه‌تی: (ئه‌وه گوتنی زی‌که‌رە‌کانی سبحان الله و، الحمد لله و، لا اله الا الله و، الله أكبر و، لاحول ولا قوه الا بالله العلي العظيم)ن.. هه‌روه‌ها له (ابن عباس)ه‌وه و ته‌یه‌کی تریشی گێڕاوه‌ته‌وه که گوتویه‌تی: (ئه‌وه و ته‌ جوان و چا‌که‌کانن). له (عبدالرحمنی کوری زیدی کوری —اسلم)یشه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه که گوتویه‌تی: (الباقیات الصالحات) تی‌کرا هه‌موو کرده‌وه چا‌که‌کان ده‌گری‌ته‌وه^(۱).

جا نه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنج له‌م وتانه‌ی پێشوو بده‌ین، ده‌بینین هه‌موویان لی‌ک تزی‌کن و هاوواتای یه‌ک‌دین، نه‌ک پێچه‌وانه‌ی یه‌ک‌دی، هه‌روه‌ک ده‌شیت که پێکیانه‌وه ب‌ل‌کێنین به‌و پێ‌ودانگه‌ی هه‌موویان باسی کاره‌ چا‌که‌ به‌رده‌وامه‌کان ده‌که‌ن که له‌دوا‌ییدا ده‌مێننه‌وه. چون‌که هه‌ر یه‌کی‌ک له‌و زانایانه‌ ئاماژه‌یان بۆ نمونه‌یه‌کیان کردووه، دیاره هه‌موو نمونه‌کانیان و به‌چه‌ندین نمونه‌ی هاوشیوه‌ی تریان‌ه‌وه تی‌کرا به‌کۆی هه‌موویان (الباقیات الصالحات) پێ‌ک ده‌هێنن. (الباقیات الصالحات)یش کرده‌وه باشه‌کانن، به‌گشتی هه‌موو ئیسلامن به‌رپۆ ره‌سمه‌ عیبادیه‌کان و به‌یاساو شه‌ریعه‌ت و ره‌فتار و مامه‌له‌کانه‌وه. قورئانی‌ش ئه‌مانه‌ی به‌کاره‌ چا‌که‌ماوه‌کان (باقیات) داناوه، چون‌که له‌پراستیدا ما‌ون و له‌لای خ‌ودا دیارن.. هه‌روه‌ها له‌ شو‌ینه‌واری ژیا‌نی خاوه‌نه‌که‌یاندا ده‌مێنن. هه‌روه‌ک که له‌ قوول‌بوونه‌وه‌ی می‌زاج و تی‌پروانی‌ن و قه‌واره‌ی گیان و که‌سی‌تییه‌که‌شیدا ده‌مێنن، پاشان له‌نی‌و کۆمه‌لگه‌و داب و نه‌ریته‌کانیدا ده‌مێنن.. هه‌روه‌ها له‌ته‌رازووی رۆژی یارمه‌تیشی دا بۆ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌مێنن، پاشان له‌کاتی‌که‌دا —به‌یارمه‌تی خ‌ودا— ئه‌و که‌سه‌ شایسته‌ی چ‌وونه‌

(۱) (ابن کثیر / ۳: ۸۵-۸۷) به‌کورتی.

بهههشت دهكهن، ده مێنن كه بێگومان له نازو نيعمه تي هه مېشهيدا ده بێتو، له نه مریي هه مېشه یی نیو باخه کانی بهههشتیشدا ده بێت. ئهم کاره چاکه ماوو بهردهوامانهش پێویسته گشت موسلمانێک بایهخی پێ بدات و پرووی تێ بکهن و بهشیوهو برێکی زۆر زۆر ئه نجامیان بدن.

پوختهی گرنگترین وانهو ئامارهکانی ئهم چیرۆکه

١- چیرۆکی کابرای خاوهنی دوو باخه که چیرۆکیکی راسته قینهیه و له زه مه نیکی رابردوودا پرووی داوهو، به سه رهاتیکي ده سه له بستی خه یالێ نیه.

٢- شیکارو درێژه ی چیرۆکه که نه زانراوه و له نه زانراوانه شه که ناشیت هه ولێ پروون کردنه و یان بدهین، هیچ زانیاری یه کیش لهم باره یه وه په سه ند ناکه یین ته نها ئه وه نه بێت که له قورئانه وه ده رباره ی هاتوه، چونکه له پێغه مبه ری خوداشه وه ﷺ هیچ شتیکی وای له سه ر نه گیراوه ته وه.

٣- هێنانه وه ی نمونه کان له قورئاندا و اتا تیزری (نظري)یه کان له ده روونی به شه ری نزیک ده کاته وه و ئه و مانایانه ش که نمونه یان له سه ر هێنراوه ته وه پته وو به تین ده کات.

٤- هه ردوو پیاوه که له م چیرۆکه دا (ئیماندار) و (بێ ئیمان) ه که، دوو نمونه ی مرۆیی دووباره بووه وه ن که له هه موو کات و شوێنیکدا وجودیان هیه.

٥- پێویسته بانگه وازکاران سوود له شیوازی بانگه وازو پروونکردنه وه ی قورئان وه رگرن، ئه مه ش به و په نگه ی که چیرۆک و به سه رهات بێننه وه و نمونه کان بجنه روو.

٦- خودا مۆلەت بە کافر دەدات و نێعمەتییکی زۆریشی پێ دەدات، ئەمەش بۆ هەڵسەنگاندن و تاقیکردنەوەیەتی، نەک بە لگەیەکی خۆشویستی خودا و لێ رازی بوونی بیت.

٧- ینگومان خودا مرۆفی ئیمانداریش بەو تاقی دەکاتەوە کە پزق و پۆزی لێ کەم و گران دەکات، مالا سامانی پراوەی دنیای لێ دەشارێتەوە، ئەمەش مانای رق هەستانی خودا و توورەبوونی لەو کەسە نیە، چونکە دارایی دنیا لەلای خودا سانترە لەوێ بێتە بوارێک بۆ پێزێنێن، یان بۆ سووکایەتی پێ کردن، خوداش بە خواستی خۆی دنیا بە کەسانیک دەدات، سا ئێر ئەو کەسانە خۆش بویتیش یان نا، بەلام ئاین تەنها بە کەسانیک دەدا، کە خۆشیانی بویت.

٨- خودا هەر خۆی پزق و پۆزی و نێعمەت دەبەخشیت، دەرنا هەول و کۆشش و تێفکێرین و پرۆژە و مالا سامانەکانی مرۆف تەنها چەند هۆکاریکی ماددی و روالەتیین.

٩- لەقورئاندا سەرغیچکی هونەرییانە کشت و کالی هەیە، دەربارە شێوازی رێکخستنی رەز و باخ و باخچەکان و بێستانەکان.. ئەوەش لەو گێڕانەوێە چیرۆکەدا بە دیار دەکەویت، کە باسی رێکخستنی کێلگە و بەروبومی نیو هەردوو باخە دەکات.

١٠- بایەخدان بەزەوی و رێکخستنی چاندنی و رێک دانانی کێلگە و دارو درختەکانی، چێژێکی هونەری دەبەخشیت، دەبێتە هۆی زیادبوونی بەرھەم و بەروبوم تێیدا.

١١- زەوی سەم لەباخەوان ناکات و بەروبومی لێ قەدەغە ناکات، بەلکو بە بێ جیاوازی و جیاکردنەوەی ئەم و ئەو، بەرھەمی خۆیان پێ دەدات، کەچی وێرێ ئەوەش خەڵکانێکی کافرو بێباوەر، سەم دەکەن و کافرو سێلە دەرەچن بەرامبەر بەخودا، بەرھەمەکانیش لە کەسانی تر قەدەغە دەکەن. جا ئایا ناتوان لەو بەخشینەدا لاسایی زەوی بکەن و بە پێشەنگ بۆ خۆیان؟

١٢- خاوهنه کافره که ی هەردوو باخه که بههۆی خۆ بهزل زانی و لهخۆبایی بوونهوه چاوهکانی لهئاست دیتنی راستی یهکاندا کوێر ببوون، بۆیه بهرپهتاریکی خهلهفاوی و تهفره خواردووانهوه دهجوڵایهوه.. هەر کهسیکیش بههۆی دیاردهکانی دهولهمهندی و مالو سامانی براوهی دنیایی یهوه لهخۆی بایی ییت وهك ئهو وایهوه ههمان نهريت و پهفتاری ههیه.

١٣- یهکیك لهو دیدو بۆچوونه گومرایی یانهی لهخۆبایی بووان ئهوهیه وا گومان دهبن گوايه خودا لهپڕۆژی قیامهتیشدا بهمالو سامانیان پڕیزیان لێ دهئیت، چونکه گوايه لهدنیاش دا پڕیزی لێ ناو، گومانیشیان وایه گوايه خودا لهقیامهت دا پڕیز لهباوهرداران ناییت و پاداشتی نهبراهیان ناداتهوه، چونکه لهدنیا دا مالو سامان و دیارده جوانهکانی دهسڕۆیشتهویی دنیای لێ قهدهغهکردوون.

١٤- (باوهرداریتی) زمانه ی دنیایی (صمام الامان)ه بۆ خاوهنهکه ی، چونکه بهئیمانه کهیهوه سهبرههرزهو، بهپهروهردگاریشیهوه شانازی دهکات، ئیدی لاوازو سهرسۆرنا بییت و لهبهردهم خاوهن مالو سامانهکانیشدا ترسنۆک نابیت، تهنانهت هیوای ئهوهش ناخوازیت که وهك ئهوانی لێ بیت.

١٥- پتویست بوونی ئامۆژگاری کردنی ئهو کهسانه ی لهخۆبایی بوون و بهنازو نیعمهت ههلهخهلهتاون، ههروهها پتویستی ی ئاگادارکردنهوهشیان لهسهرهنجامی ئهو پهفتارو نهريتانهی که ههیاننو، داواشیان لێ بکریت که سوپاسی فەزلو چاکهکانی بکهنو که دهبییت نیعمهت و بهخششهکانی خودا لهگوێرایه لێ ی فەرمانهکانی خودادا بهکاربهێتن.

١٦- پرسیایهك له پرسیاکانی تیپوانینی ئیسلامی ئهوهیه، که هیچ شتیك بهبی ویتو ئیرادهی خودا نایهته کایهوه، ههرحی خوداش بیهویت دهبییتو، ههرحیهکیش خودا خواستی لهسهر نهبییت نابیت، هیچ هیژیکیش نیه تهنها

له خوداوه نهییت، ههركه سیكیش خودا هیژو توانای پێ نه دات، ئهوا هیچ هیژو توانایه کی نه.

۱۷- وشه کانی (ماشاء الله) و (لا قوة إلا بالله) برگهیه کی باوهرداریتییهانی قورئانن که مرۆفی باوهردار له کاتی کدا (به دیتنی که سوکاریکی یان کورپیکی یان مالو سامانیکی) سه رسامو دلشاد بییت، دهیانلێتهوه. بهم پهنگهش سوپاسی خودا دهکاتو، ههول بۆ بهردهوامیی نیعمهتهکانی ده داتو، له کاری جی پزما مه ندیی خوا دا به کاریان دینیت.

۱۸- سزای خودا هه ر تووشی له خۆبایی یه کان ده بییتو، بهو سزایهش هه ر مالو نازو نیعمه تیکیان هه بییت له ناو ده چیت، ئه وهش سزای کرده وه نابه جیکانیانه.

۱۹- له وانه یه بۆچوونو لیکدانه وه و مه زنده کارییه کانی خه لکی (ده باره ی ئه و کاره ساتو مه ی نه تییه) به سه ر کافره له خۆباییه کانه دیت لیک جوداو جیاوازن، به لām ده بییت له وه دا یه ک دهنگ هاوړی بن، که ئه و کاره ساتانه به فەرمانی خودا وه ک سزایه ک بۆ دوژمنانی خودا نازل ده بن له به رامبه ر کرده وه خراپه کانیاندا.

۲۰- کاتیک نیعمه ت نامینیت و پزقو پززی له نیو ده بریت، مرۆفی کافرو له خۆبایی تووشی هه سه رت و په شیمانی ده بییت، به لām له وه ختی کدایه که په شیمانی سوودی نابیت.

۲۱- مرۆفی له خۆبایی له کاتی سزاو مه ی نه تییه کانی دا راستیی ئه و سه ره نجامه ی بۆ ده رده که ویت که پیشتر له لایه ن پیاوچاکان و رێنماکارانه وه لییان وریا کرابووه، بۆیه له و کاته دا خۆزگه ده خوازیت که بروای پێ بکردنایه، به لām ئه م خۆزگه یه ی قت به دی نایه ت.

۲۲- پشتیوانیتی راست ته نها بۆ خودایه و، هه ر که سیك شانازی به خوداوه بکات ئه وه ی ده یه ویت له لای خودا دهستی ده که ویت، هه ر که سیكیش شانازی

بەغەيرى خوداوە بکات، سەر شۆرۆ زیاغەند دەبیّت. ھەموو لایەنگرو شۆینکەوتوانى خوداش خۆیان بەتەنیا توانای بەدەستەتەننى سەرکەوتن و سوود وەرگرتنیان نیه، ھەموو ھێزو دیاردەو ھۆکارو شتەکانى تر لەئاست تواناو ئێرادەو سەربازانى خودادا دەستەوسانن.

۲۳- بێگومان ھەر کەسێک لەگەڵ خوادا بیّت، ھیچ شتێک لە حەقیقەت نادۆرپنیت، تەنانت گەر ھەموو دنیاو نیعمەتەکانیشی لەدەست بدات، خۆ ئەگەر ھەر کەسێک لەگەڵ خوادا نەبیّت، ئەوا ھیچ شتێکی دەست نەکەوتوو، تەنانت گەر خواوەنى ھەموو شتەکانى نێو دنیاى بیّت.

۲۴- ژيانى دنیا خیراو کورت و بپراوێه، ئای چەند خەسارەتەندە ئەو کەسەى سەرقالێ دنیا دەبیّت و پشیتی پێ دەبەستیت، ئەمەش راستى یەکی رەگ دا کوتاوە.. جا داخۆ چەندى لەسەر بژی و چەندى لێ کۆیکاتەو، دواى ئەوەش چی پروودەدات؟!

۲۵- ھەموو مالو سامان و نیعمەتى دنیاو ئەوێ لەدنیادایە زینەت و ئارایشێکن بۆ دنیا، پێویستیش بۆ ژیان و جوانکردنى ژیان، ھەروەھا بۆ ئیمەش پێویستن، تا لەژیان دا بژین.. بەلام شیاو نیه، کە بیکەینە گەورەترین خەمانو، فراوانترین ئەلقەى پێزانیمانو، بەھەموو شتێکی خۆمانى دا بنین.

۲۶- دانانى ھەرچى لەدنیادایە (بەجوانى و بەگول) دەلالەت لە کورتى و نەمانى دەکات، وەك (جوانیەكە لەنەمانى دا) و (گولەكەش لە کورتى تەمەنیدا) دەى ئاخۆ چەند زەرەرمەندن ئەو کەسانەى، کە دنیا بە ھەموو شتێک دادەنن.

۲۷- پێویستە مەرۆڤى موسلمانى عاقل، بایەخ بە مەسەلە بنچینەیی یەکان بداتو، ئەوێ ماوە (باقى) یە بێخاتە پێش نەماوەکە (زائل)و، ھەروەھا ئەوێ جیگیر، بێخاتە پێش ڕۆشتوو کەو، دواى بختە پێش ھەوێنە تیژ تیپەرە کەو، ئیدی بەزۆرى ئەو کردووە چاکانە ئەنجام بدات، کە لەئایندەى ژیانیدا سوودی پێ دەگەینن، لەکاتى ئاتاج پێیاندان ئەنجامیان دەچینیتەو.

٢٨- خواپهرستی و گوێرایه‌ڵی فهرمانه‌کانی خوداو کرده‌وه‌ی باش له چاکه
ماوه‌کانن (الباقیات الصالحات)، ئهمه‌ش له‌پرووی پاداشتی لای خوداوه به‌خێرو
به‌ره‌که‌تن، له‌پرووی هیواو ئاواته‌کانی خاوه‌نه‌که‌شیانه‌وه هه‌ر به‌خێرو به‌ره‌که‌تن،
بۆیه‌ش به‌خێرو به‌ره‌که‌تن، چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌به‌رده‌می خۆی له‌ ئاینده‌دا
ده‌یانبینیته‌وه‌و، ئاواته‌کانیشی به‌ وه‌دی هێنراوی ده‌بینیته‌وه‌و، پاداشتی فره‌و
زۆرو جوانیشیان له‌سه‌ر ده‌بینیته‌وه‌.

چیرۆکی سۆیه

چیرۆکی (موسا) ^(١) له گهل (خدر) دا - سلاوی خودایان لی بیت -

نهم چیرۆکه له قورئاندا بهم جوړه گێڕاوه تهوه، که خودا فەرموویه تی:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا ۖ﴾ (٦٠) فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۖ (٦١) فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا غَدَاءُ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۖ (٦٢) قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۖ (٦٣) قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ۖ (٦٤) فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ۖ (٦٥) قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ رُسَدًا ۖ (٦٦) قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۖ (٦٧) وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۖ (٦٨) قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۖ (٦٩) قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۖ (٧٠) فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا

(١) شیکارو لیکدانەوی نایەتەکان له یەکهەبەیه کە ی برهه کانی نهم چیرۆکه دا بهدریژی دیاری کران بۆیه له سهراوه ته رهجه مهیه کی کورتی نایهته کاغان به پیتیست نهزانی.. (وهه گێڕ).

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٦﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٨﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتُمْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٩﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٨٠﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٨١﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنْبَاءُ أَهْلِ قَرْيَةٍ أَسْطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا هُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٨٢﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٤﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٥﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا كَانَتْ لَهُمَا وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿٨٦﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٧﴾ الكهف ﴿٨٨﴾

چیرۆکه که له فهرموودهی پیغه مبهردا ﷺ

ئیمه له باسی ئهم چیرۆکه دا ئهو شتوازی بهرنامه پڕییه زانستییه ده گرینه بهر که زانایان بریاریان له سهرداوه که داویان له لیکۆلاریانی چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئانیش کردوه که پێوهی پابه ندبن و په چاوی بکهن، ئهمهش پتویستی پهنا بردنه بهر فهرموودهی راست (صحیح)ی پیغه مبهردا ﷺ، ههروهها پتویستی تینه په پاندنی ئهم سنوره بو ئهفسانه ووته دروستکراوه کانی جووله کهو دهقه کانی (نیسرائیلیات) و چیرۆکه نه سهلمیئراوه کان، ده رده خات. له چیرۆکی (موسا) له گهـ (خدر) دا - سلاویان لی بیت - پیغه مبهردی خودا ﷺ چهند لایه نیکی لی پروون کردو ته وه و چهند زانیاریه کی تری خستو ته پال گیرانه وه که ی قورئان. زۆربه ی زانیانی فهرموودهش له کتیبه کانیاندا، چهندین فهرمووده یان لهم پرووه دیاری کردوه. فهرمووده کانی تاییهت بهم چیرۆکه، له کتیبه کانی (بخاری) و (مسلم) و (ابو داود) و (ترمذی) و (نسائی) و (ابن ماجه) و (احمد) و (الحاکم) و نهوانی تر دا هاتوون.

ههروهها چهند زانیاریه کی تری ئهم چیرۆکه له کتیبه کانی میژوو شدا هاتوون، وهک کتیبی (تأریخ الطبری) و (ابن کثیر) و (ابن اثیر) و نهوانی تر.. زانیانی تهفسیریش له کاتی باسکردنی ئایه ته کانی ئهم چیرۆکه دا ئاماژه یان بو زانیاریه کان کردوه. لیژه شدا نه وهی له لای ئیمه گرنگ بیت ئهو فهرمووده راست و (صحیح) انهیه که لهم پرووه هاتوون، ته نها بهو فهرموودانه شه وه پابه ند ده بن، که ههردوو زانی گهوره (الشیخان)، (بخاری) و (مسلم) له سه ر راستی و (صححة) یان کوکن.

ئیمامی (بخاری) له چهندین جیگه ی (صحیح) ه کهیدا، که به کتیبی (صحیح البخاری) ناسراوه، ئهم چیرۆکه ی له روانگه ی فهرمووده کانه وه هینا وه، چهندین بهش و (باب) ی له (کتاب العلم) و (فی الاجازة) و (فی الشروط) و (بدء الخلق) و (فی الانبیاء) و (فی التفسیر) و (فی الايمان والنذور) و (فی التوحید) بو ته رخا ن کردوه.

ئیمامی (مسلم)یش له (كتاب الفضائل)، (باب فضائل الخضر) (عليه السلام) دا فەرمووده کانی تایبەت بەم چیرۆکە (تەخریج) کردوو ئێمەش پوختە فەرمووده گێڕاوه کانی نیو هەردوو کتێبه کە (بخاری) و (مسلم) کە به (الصحيحين) ناسراون، دێنینهوه.

(بخاري) و (مسلم) له (عبيداللهی کورپی عبداللهی کورپی عتبهی کورپی مسعودی کورپی عبداللهی کورپی عباسه وه - خوا لیان رازی بیّت - گێراویتیانه وه که (ابن عباس) خۆی و (حری کوری قیسی کورپی حصنی فزاری) له سه هاهه که (مووسا) - سلاوی لی بیّت - هاوړی نه بوون و هه ریه که یان که سیکی دیاریکراوی بو داناوه، به لام (ابن عباس) گوتویه تی: (ئه هاهه خدره) له وکاته دا (ابی کورپی کعبی انصاری - خودا لی رازی بیّت - به لایان دا تیپه ریوه (ابن عباس)یش بانگی کردوو و پیی گوتوو ئه ی (أباء الطفیل) وه ره بۆلامان، وا من و ئه م هاوړی یه م مشت و مرمانه له سه هاهه که (مووسا) که مووسا داوی چۆنیه تی ناسین و پینگیشتنی کردبو، جا ئایا تو هیچت له پیغه مبه ری خودا وه ﷺ نه بیستوو که ده رباره ی ئه ویا وه باسی فەرموویت؟

له وه لامیدا (أبی) ده لیّت: (به لی له پیغه مبه ره خودام ﷺ بیستوو، فەرموویه تی:

"له کاتی که دا (مووسا) له نیو کۆمه له که سیکی گه له که ی خۆی (بنو اسرائیل) دا ده بیّت، پیاویک دێته لای ولی ده پرسیت: (هه ری تو ده زانیت که سیکی تر له تو زانتر هه بیّت"؟

ئویش ده لیّت: (نه خیر)، واته که سی دی له من زانتر نه .. خوداش له وکاته دا سرووشی بو (مووسا) ناردو پیی فەرمووه: به لی که سیکی دی له تو زانتر هه یه، که به نده مان (خدره)، مووساش داوی هۆی چۆنیه تی پینگیشتن و ناسینی کرد. خوداش ماسیه کی بو کرده نیشانه، ئه وه بو به مووسا گوترا: (هه ر کاتی که له هه ر

شوینیک دا ئەو ماسیەت ون کرد ئەوا بۆ ئەو شوینە بگەرێرەو، لەوێ دا خدر دەبینیت ئیدی مووساش بە پێی خواستی خودا ماویەك پۆیشت و کورپێکی نەوجەوانی خزمەتکاری لەگەڵ داو. دواي ئەو ماویە داوای لە خزمەت کارەکی کرد که پشویەك بدەن و قاوەلتی یەك بکەن، خواردنی قاوەلتییەكەشیان ماسییەکی برژاو بوو، ئەو بوو بە خزمەتکارەکی گوت: (خۆراکەمان بۆ بینە). ئەویش لە وەلامیدا پێی گوت: (ئەری لە بیرتە کاتیک چوینە سەر بەردە گەورەکی کەنار دەریاکە بۆ حەوانەو، بیرم چوو پێت بلێم، که ماسییەك بەراستی زیندوو بۆو و بەشیویەکی سەرسوڕهێنەر خۆی کردووە بەناو دەریاکەدا.. ئەم بەسەرھاتەش، تەنها شەیتان لەبیری بردمەو). (مووسا)ش پێی دەلێت: (دەم بەبەستی ئێمەش ئەمەبو)، واتە (لەکوێ ئەو ماسییە زیندوو بۆو و خۆی کردووە بەناو دەریادا، لەوشوینەدا بەخدر - دەگەم).

ئەنجا بەناچاری گەڕانەو بۆ ئەو شوینە، که بەجێیان هێشتبوو، لەویدا (خدر)یان بینیو، لەوێو ئەو بەسەرھاتەیان لێ پووداوە، که قورئان دەربارەیان گێڕاوتییەو^(١).

ئەم فەرموودەیش بە کورتەییەکی چیرۆکە دادەنرێت.. لێرەدا فەرموودەییەکی درێژو تێروتەسەلیش دەربارەي ئەم چیرۆکە دیاری دەکەین، که هەر (بخاری) و (مسلم) گێڕاویانەتەو:-

له (سعیدی کوری جیری)و - خودا لێی رازی بیّت - گێڕاوەتەو، گوتوویەتی: (ئێمە جارێکیان لەلای (ابن عباس) بووین لەمالی خۆیدا، پێی گوتین (پرسیارم لێ بکەن) منیش گوتم: (ئەي ابا عباس خودا بمکات بەفیدای تۆ، لە شاری (کووفە) پیاویکی چیرۆزان هەیە، که ناوی (نوف البکالی)یەو گومانی وایە، که

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء (٢٧) باب الخضر مع موسى عليها السلام، حديث رقم (٣٤٠٠) ومسلم (٤٣) كتاب الفضائل (٤٦) باب فضائل الخضر - عليه السلام - حديث رقم (٢٣٨٠).

(مووسا) - سلاوی لی بیّت - پیغه مبهری بهنوئیسرائیل نهو موسایه نیه که هاوه لی (خدر) بووه - سلاوی لی بیّت - (ابن عباس) ش گوتی: (ئهوه دوژمنی خودایه و درۆ ده کات: چونکه له (ابی ی کوری کعب) هوه گویم لی بووه که ئه ویش له پیغه مبهری ﷺ بیستوه، فهرموویه تی: له کاتی کدا (مووسا) له نیو گه له که ی دا و تاریکی ده داو پۆژانی خوداو پۆژگاری نازونیمهت و به لام کاره ساتی به بیرده خستنه وه، له و کاته دا پرسیاریکی لی کرا له سهر ئه وه ی (ناخۆ زانترین که س کئی بیّت) ئه ویش له وه لامدا گوتبووی (من زانترین که سم) خوداش له سهر ئه وه گله یی لی ده کات، چونکه هینده ی زانست پی نه دا بو که زانترین که سی سه رزه مین بیّت. ههر بۆیه ش خودا سرووشی ئه وه ی پی گه یاند که وا (به نده یه که له به نده کانم که له ناوچه ی به یه که گه یشتنی هه ردوو ده ریادایه، له تو زاناره).

موساش گوتی: (ئه ی خودای پهروه ردگارم، چۆن پیی بگه م؟ پینو و ماییم بکه بو لای)، ئینجا پیی ده گوتی: (ماسیه کی سوور کراوه له زه مبیله یه کدا هه لگه وه بیکه تویشووی سه فهرو برۆ، ههر برۆ تا ده گه یته ئه وشوینه ی که ماسیه که ت تیا لی ون ده بیّت، ئیدی له ویدا به و پیاوه زانایه ده گه یته).

(مووسا) ش خۆی و کورپیکی میرد مندالی خزمه تکاری به پڕی ده که ون که ناوی (یوشعی کوری نون) بوو. موساش ماسیه که ی له زه مبیله یه کدا هه لگرت و له گه ل خزمه تکاره که یدا ده پۆیشتن تا کو گه یشتنه لای به رده گه وره که له ویدا موساو خزمه تکاره که ی پراکشان و خه وتن له کاتی خه وندیاندا ماسیه که له نیو زه مبیله که دا ده ست به جم و جوول ده کات تا کو لیی ده رده چیّت و ده که ویتته نیو ده ریاکه وه، خوداش پینچکه ی ئاوه که ی لی ده گریتته وه و ناهیلێت ئاوه که پروات تا وای لی دیت که له که ده بیّت و هه تاقیتی که به رزو ماسیه که ش پری خۆی ده دۆزیتته وه و پری ده ریا ده گریتته بهر. پاشان موساو کوپه میرد منداله که پاشاوه ی ئه و پۆژه یان و شه وه که شی به پۆشتن ده ست پی ده که نه وه، کوپه که ش پری ده چیّت که (مووسا) له نه مانى ماسیه که یان ئاگادار کاته وه. له کاتی به یانیدا موسا به یاوه ره که ی ده لیّت:

(ئادهی خۆراکه که مان بۆ بینه، بهراستی لهم سه فهره ماندا تووشی ماندویتی و هیلایه کی زۆر بوون). بێگومان مووساش، تا ئه وکاتهی له شوینی دیاریکراو، واته له (بهرده زله کهی ناوچهی بهیه کگه یشتنی ههردوو دهریاکه) تیپه پنه بووون، ماندوونه بوو، بۆیه له ویدا کۆره یاوه ره خزمه تگوزاره کهشی پرودای ده رچوونی ماسیه کهی به بیرداهاته وه گوئی: "گهر له یادت بیست ئه وه ختهی چوینه پال بهرده گه وه که بۆ پشوودان، من بیرم چو مه سه لهی ماسیه کهت بۆ باسکه م، که رۆشتو، ئه مهش ته نهها شهیتان له بیرى برده مه وه، تا بۆت بگێر مه وه، ئیدی ماسیه کهش به شیوه کی سه رسوپه ین پێی خۆی له دهریاکه دا گرته بهر.

ئینجا (مووسا) به کۆره که ده لیت: (ئه مه بوو مه به ستی ئیمه) ئیدی به خیرایی گه رانه وه بۆ ئه و ناوچه یه کی لێی تیپه ر ببوون و به دواى ناسه واره کهیدا ده گه ران تا گه یشتنه لای بهرده گه وه که، که له ویدا ماسیه که ده ستی به ده رچوون کرد بۆ وه (مووسا) گوئی: (ئانه م شوینه م بۆ وه سف کراوه). بۆیه ده ست ده کات به گه ران له و شوینه دا، تا کو سۆراخی (خدر) بکات، ئینجا به دیداری ده گات و ده بینیت، که وا کالایه کی له خۆی ئالاندو وه ده موچاوی پێ داپۆشی وه له سه ر پشت لێی پاکشا وه . (مووسا) سه لامی لێ ده کات، خدریش کالاکه له سه ر ده موچاوی لاده بات و وه لامی سه لامه کهی ده داته وه ده لیت: (سه لام له تۆش.. به لام سه لام و ناشتی له کوئی زهویه کهی تۆ دایه؟! ئینجا ئاخوتنیکی لهم جوړه له نیوانیاندا دروست ده بیست:

(مووسا) گوئی: (من مووسام).

(خدر): تۆ (مووسای) به نوئیسرائیلت.

(مووسا): به لێ.

(خدر) تۆ زانیاریه کهت له زانستی خودا وه هیه، که خودا فێری کردوویتو، من نایزانم و لێی ئاگادار نیم.. منیش خودا زانیاریه کی وه های له زانستی خۆی فێر کردووم، که تۆ نایزانیت. (مووسا): ئایا ده توانم به دووت بکهوم، تamenیش له و زانیاریه ی، که فێری کراویت فێرم بکهیت.

(خدر): ئاخر تۆ ناتوانیت له پڕیگه دا بهرام بهر به من خۆراگرییت، کاتیك کارێك ده کهم، که به پواڵت جیی په زامه ندی تۆ نه بیئت (واته من کاری سه یرو سه مه ره ده کهم و تۆش پییان رانه هاتوویت) ئیدی چۆن خۆت راده گریت له ناست کارێکدا که هیچ هه والۆ زانیاریه کت له سه ری نه؟ من بیگومان بهرامم به شتیك پی کراوه نه گهر تۆ بیبینیت ئارامی له سه ر ناگریت.

(موسا): ان شاء الله ده مبینیت به ئارام و خۆراگرم و سه ری چیی هیچ بهرامنیکت لی ناکهم.

(خدر): ده ی که وابوو ئه گهر به دووم ده که ویت پرسیارم له سه ر هیچ شتیك لی مه که، تاکو ئه و کاته ی خۆم له مه به سه ته کهیت ئاگادار ده که مه وه .
(موسا): - به ئی باشه .

(ئینجا - موسا و خدر- به سه ر که ناری ده ریا که دا رۆشتن و پاپۆریکیان پی نه بوو، له و کاته دا پاپۆریك به لایان دا هات، ئه وانیش دا وایان لی کردن له گه ل خۆیاندا هه لیان گرن، سه رنشینانی پاپۆره که له بهر ئه وه ی (خدر)یان ده ناسی، به بی کرئ هه لیان گرتن. چۆله که یه ک هات و له سه ر لی واریکی پاپۆره که نیشته وه و ده نووکیان دوانی دا به ده ریا که دا.

(خدر) به (موسا) ی گوت: ئه ی (موسا)، که میی زانیاری من و تۆ له زانستی خودا وه، وه ک ده نوو کیشانی ئهم چۆله که یه یه به ده ریا که دا.. له و کاته دا (خدر) به ده ستی ئانقه ست پارچه ته خته یه کی له بن پاپۆره که کرده وه و هه لی کیشا.

(موسا) خیرا پیی گوت: (ئهم کۆمه له که سه ی سه رپاپۆره که به خۆپایی و به بی کرئ ئیمه یان له گه ل خۆیاندا سواری پاپۆره که کردوو، که چی تۆش به ئانقه ست کونیکت کرده به نه که ی، تاکو سه رنشینه کانی له ده ریادا بخنکیئیت، به راستی کارێکی نا هه مواری دیارت کرد.

(خدر) یش پێی گوت: (ئەڕی من پێم نەگوتیت تۆ ناتوانیت هەرگیز لەگەڵ مندا بەرامبەر کارەکانم خۆراگر بیت.

(موسا) ش گوتی: (دەوی لەسەر ئەم لەبیرچوونەم سەرژەنشتم مەکە).

پاشان لەدوای ئەوێ لە کەشتییە کە دابەزیبون، دووبارە بەسەر قەرەغینکی تری دەریاکەدا رۆشتن، لەوێدا کورپێکی نەوجەوانیان بینی، لەگەڵ منداڵانی تردا یاریی دەکرد.

کەچی (خدر) ئەو منداڵە گرت و سەری هەڵکەند و بەدەستی خۆی کوشتی. موساش زۆر بەتوندی ترسا و گوتی: (ئەڕی چۆن کەسیکی بێ گوناھت کوشت کە هیچ تاوانێکی نیە، بەراستی کاریکی نارەوا و دزیوت ئەنجامدا)؟!

(خدر) یش پێی گوت (ئەڕی پێم نەگوتیت تۆ ئارام لەسەر کارەکانم بگریت)? دیارە ئەم جارەیان بەتوندتر لێی پرسێوە بیری هێناوەتەوە کە بە ئارام بیت..

پێغەمبەری خودا محمد ﷺ فەرموویەتی: (پەرحەتی خوا لە ئێمە و لە (موسا) ش بیت، گەر (موسا) هێندە پەلە نەکردایە و خێرا لە هەموو شتێکدا پرسیری لێ نەکردایە، ئەوا شتی زۆر سەرسۆرپهێن تری دەبینی، بەلام بەهۆی گلهیی و گازاندەو لە هاورپێکە دابراوە.

(موسا) گوتی: (ئەگەر لەمەولا لەسەر شتێکی دی پرسیارم لێ کردیت ئەوا هاورپێتیم مەکە بەراستی هیچ بیانوو و پاساوێکم لەلای تۆ نەماوە).

ئینجا دەستیان بەرۆشتن کردەو و تاگەیشتنه گوندێک کە خەڵکیکی نەفام و سێلە تێدا دەژیان ئەوانیش هەردووکیان بەنیو کۆمەڵانی خەڵکی ئەو گوندەدا سوورپانەو و داوی میوانداری و خۆراکیان لێ دەکردن، خەڵکە کەش قایل نەبون کە میواندارییان بکەن، کەچی وێرای ئەوەش خدر (دیواریکی درز تێبووی مایێکی کە خەریک بوو دەرووخوا) چاک کردەو و نەیهیشت پڕووخیست.

لهوکاتهدا (موسا) جاريکی تر ږه خنه ی له (خدر) گرتوهو پیتی گوت: (ئیمه هاتینه ناو ئهم خه لکهو، میوانداریشیان نه کردینو، خۆراکیان پی نه داین، تۆش گهر بتویستایه کړییه کت له سهر ئه و دیواره وهرده گرت).

(خدر) له وه لāmدا پیی گوت: (ئیتړ به سه ئیستا هۆو مه بهسته کانی ئه و کارانه مت پی ده لیم که له تواناندا نه بوو نارامیان له سهر بگریو و قسه یان له سهر نه کهیت. سه باره ت به پاپۆره که: ئه و پاپۆره مو لکی چه ند هه ژاریک بوو که له ده ریادا کاریان پی ده کرد، من بۆیه وستم کونی بکه م و عه بیداری بکه م، چونکه له وسه ره وه پادشایه کی زۆردار هه بوو ده یویست هه موو پاپۆریکی چاک به زولم و ستم داگیر بکات، جا ئه و پاپۆره ی که به ره و لای ده چوو که ئه و ده یوست قۆرخی بکات بۆ خۆی، دیتی کون کراوه به که لکی نایه ت، بۆیه چاوی لینوو قاندو، دواتر خاوه نه هه ژاره کانی که شتییه کهش به ته خته یه ک چاکیان کرده وه سه باره ت به کوپه میړدمندا له کهش: له و پۆژه وه ی له دایک بووه به نه ریتیکی کافرا نه ده ژیاو، باوک و دایکی شی نازوسۆزیکی زۆریان پی دابوو، خۆ ئه گهر گه وه ببوایه و له لایان بوایه ئه و به کوفرو زۆردارییه کی زۆره وه ته نگی پی هه لده چنیین، ئیمه ش وستم خودای په ره وردگاریان کوپریکی باشتریان پی به خشی ت که پاکترو به ره حمر بیت بۆیان.

دیواره کهش هی دوو کوپری میړدمندالی هه تیوو بوو له ناوچه که داو له ژیر دیواره که یاندا گه نجینه یه کی هه شار دراو هه بوو دایک و باوکی شیان دوو که سی چاک و بۆ خوا سولحاو بوون، خودای په ره وردگار له مه دا خواستی وابوو که ئه و دوو کوپه تا گه وه ره ده بن و بالغ ده بن ئه و گه نجینه یه یان بۆ بمینی ت و ده ری بینن و سوودی لی بینن^(۱).

(۱) پروانه ئهم فرموده یه له چه ند ږنگه و ږیویه تیکی هه مه جوړه وه له (مسلم و بخاری) یه وه گێړاوه ته وه. پروانه (صحيح مسلم) - ۴۳- كتاب الفضائل (۴۶) باب من فضائل الخضر، حیث: ۲۳۸۰. پروانه (صحيح بخاري) - ۳- كتاب العلم (۱۹) باب الخرج في طلب العلم، حدیث رقم

"هەندىك مەبەستو واتاى فەرموودەكان"

لێرەدا گرنگترین ئەو ئاماژەو واتایانە وەرەگیرین کە لە فەرموودەکانى تايبەت بەم چېرۆکەو دەرهێنراون "ئىمامى (نووي) لە (شرح صحيح مسلم) داو (ئىمام ابن حجر) یش لە کتیبى (فتح الباري) دا ئەم واتایانەیان دیارى کردووە".

۱- خۆشويستنى سەفەر بۆ وەرگرتنى زانست، تەنانەت گەر ماوێکەش دووربێت.

۲- خۆشويستنى وەرگرتنى زانستى زۆر، چونکە مەژۆن هەرچەندىك زانستى دەستکەوێت لە زۆربەى مەسەلە زانستییەکانى تر بى ئاگایە.

۳- خۆشويستى فېربوونى زانایەك لە زانایەكى لەخۆى زيرەکتەرەو، پۆشتنى بۆلای.

۴- فەزەل و چاکىی خواستنى زانست.

۵- شىاو بوونى هەلگرتنى ئامرازەکانى توێشوو و جۆرەکانى خۆراك لە سەفەردا.

۶- نواندنى ئەدەبى جوان لە گەڵ زاناداو پێزگرتن لە پیران و، وازەهێنان لە بەرھەلستى کردنیان.

۷- لێکدانەو و پاساو هێنانەو بۆ ئەو و تەو کردار و کردەوانەى کە بەرواڵەت لێیان تى ئاگەین.

۸- پابەندى بە پەیمان و بەلێنەکانەو و داواکردنى لێبوردن لە کاتى شکاندنى پەیماندا.

۹- شىاو بوونى بەکرى گرتنى پاپۆر.

(۷۸) و کتاب العلم (۴۴) باب ما یستحب للعالم، حدیث رقم (۱۲۲) و (۶۰) کتاب احادیث الانبیاء (۲۷) باب حدیث الخضر مع موسى حدیث (۳۴۰۰) و (۳۴۰۱) و (۶۵) کتاب التفسیر (۲) باب (واذ قال موسى لفته، حدیث (۴۷۲۵) و رقم (۴۷۲۶) و (۴۷۲۵).

- ۱۰- شياو بوونى سواربوونى پاپۆرو ھۆيەكانى تىرى گەيانىدنو، دانىشتنى نىو خانوبەرەو لەبەرکردنى جل و بەرگ بەبى كرى وبەرەزامەندىي خاوەنەكەى.
- ۱۱- حوكم كردن بەرپالەت تاكو پېچەوانەى پړوالەتەكە (ناوەرۆك) پروون دەبېستەو.
- ۱۲- خۆشويستنى دووعاكردنى مرۆڤ، يەكەم جار بۆ خۆى، پاشان بۆ كەسانى تر لە كاروبارى پۆزى دوايى دا، بەلام بۆكاروبارى دنياو دەسكەوتەكانى دنيا باشتروايە مرۆڤى نيماندار يەكەجار ئەوانەى بۆ كەسانى تر بویتو، خەلكى تر بخاتە پېش خۆى.
- ۱۳- شياو بوونى خزمەتكردنى مرۆڤى زاناو پياوچاكو، دابىن كردنى پىويستى يەكانى بەبى بەرامبەر.
- ۱۴- هاندان لەسەر لەخۆبردوويى لەزانست و كارى تردا.
- ۱۵- پىنمايىكردنى كەسى زانا لەكاتىكدا ئەگەر پرسىارى ئەوھى لى كرا كە ئايا كى زانترین كەسە، با لەوھلام دابلىت (خودا دەزانىت كىيە).
- ۱۶- پىويست بوونى خۆ تەسليم كردن بە ھەر ياسايەك ھىناویتی، تەنانەت گەر ھەندىك ھۆو ھيكەمتىشى بۆ عەقلى خەلكى دەرەكەوتبىت^(۱).
- ۱۷- شياو بوونى مشت و مېر لەسەر زانست ئەگەر بەبى نكوولتى و سەر كىشى بىت.
- ۱۸- پىويستبوونى گەرپانەوھ بۆ لای زانستمەندان لەكاتى ناكۆكى دا.
- ۱۹- كار كردن بەيەك ھەوالو بەسەرھاتى راستەقىنە^(۲).
- ۲۰- پاي راست و يەكلاكرائە دەرپارەى (خدر) ئەوھيە، كە پىغەمبەرىك بوويىت، ئەمەش بەگويرەى چەندىن بەلگە كە (ان شاء الله) لەدوايىدا باسيان دەكەين.

(۱) بۆ ئەم بەلگەنە پروانە: (شرح النووى على مسلم، ۱۳۷/۱۵) و (۱۴۶/۱۵-۱۴۷).

(۲) بۆ ئەم بەلگەنەش پروانە: (فتح البارى ۱: ۱۶۹).

٢١- بێگومان خودا به خواستی خۆی هه‌ڵس و کهوت له مولکی گه‌ردووندا ده‌کات و هه‌ر به خواستی خۆشی حوکم له‌نیۆ مه‌خلووقاتي دا ده‌کات.

٢٢- پای یه‌ کلاکراو له‌سه‌ر ژيانی (خدر) نه‌وه‌یه، که پیش ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌رمان محمد ﷺ مردوو، (ان اشاء الله) له‌دوايیدا دینه‌ سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش.

٢٣- شیاو بوونی گوته‌ی زانا به‌ خه‌لکی (لیم به‌رسن)، نه‌گه‌ر دووربوو له‌ نه‌ریتی به‌خۆه‌ نازین، یان نه‌گه‌ر پێداویستی پۆژگار وای ده‌خواست، که وه‌ک زانا خۆی به‌ خه‌لک پیشان دات و داوایان لێبکات، که پرسیا‌ری لێ بکه‌ن.

٢٤- ماسیه‌ که ماسیه‌کی مردووی سوێرکراو بوو، خوداش زیندووی کرده‌وه‌و، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ که له‌سه‌ر زیندووکرده‌وه‌.

٢٥- بێگومان کوپه‌ می‌ردمندا له‌که‌ی یاوه‌ری مووسا، که له‌ هۆزه‌که‌یدا جێنشینشی بووه‌، ناوی (یوشعی کوپی نون) بووه‌ - خوا لێی رازی بیت -.

٢٦- شیاو بوونی ناو‌بردنی شوێنکه‌وتووی که‌سی‌ک به‌ (فتی) وه‌ک ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ﴾^(١).

٢٧- شیاو بوونی کارپێکردنی مرو‌فی ئازاد (حر) له‌کارێک له‌کاره‌کاندا.

٢٨- پێویست بوونی گوێرایه‌لێ کردنی خزمه‌تکار بۆ گه‌وره‌و خزمه‌تکراوی.

٢٩- ره‌وایی پاساوی که‌سی‌ک که‌شتی له‌بیرچۆته‌وه‌، چونکه‌ هیچ چاره‌یه‌ک بۆ له‌بیرچوونه‌وه‌ که‌ی نیه‌.

(١) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (فتی) جگه‌ له‌ که‌سی‌کی نه‌وجه‌وان و تازه‌ پێگه‌یشتوو، چه‌ندین مانای تری وه‌ک (خادم) خزمه‌تکارو، (سخی/ به‌خشنده‌) و (ذوالنجده‌/ فریاد ره‌س) و چه‌ند مانایه‌کی تریش ده‌گه‌یه‌نیت. مێ یینه‌ (مؤنث) یشی (فتاة) ه‌ (وه‌رگێڕ)

۳۰- وه رگرتنی دیاری له کهسیکی ناموسلمانیش.

۳۱- مَرُوفی موسلمان بۆ شیاوه کهئه گهر ماندویتی یهك، یان نهخۆشی یهك، یان ههزارییهکی تووش بوو، کهسانی تر لهو حالهتهی خۆی ئاگادار بکاتهوه.

۳۲- ئهوه کهسهی له سهفهردا ڕوو له خودایه و خودای لهبیره، خوداش لهو سهفهردا کۆمهکی دهکاتو، ئیدی بهزوویی تووشی ماندوویتی و برسییتی نابیت، ئهمهش بهپێچهوانهی کهسیکهوه که لهجیاتی ڕوکردنه خودا بهتهمای کهسانی دییه.

۳۳- شیاو بوونی داواکردنی میوانداریتی و، داواکردنی خۆراك و خواردنه مهنی.

۳۴- خستنه ڕووی پاساو له جاری یه کهم داو، خستنه ڕووی بهلگهش له جاری دووهم دا.

۳۵- ئهدهبی جوان له گهڵ خواداو، هیچ وهسف و بیژیهکی ناشیرین نهخریته پال خودا^(۱).

"مانسای چهند وشهیهکی گرانی نیو نایه تهکان"

۱- مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ : (شوینی پێك گه یشتنی ههردوو دهریاکه).

۲- أَوْ أَمَضَى حُقْبًا : (چهندن سالی درێژ دهرۆم)

۳- سَرَبًا : (رینگهیهکی کراوه و جێ پیتایه پهبوون).

۴- نَصَبًا : (زهحمهت و ماندویتی).

۵- فَأَرْتَدَّاعْلَىءَاثَارِهِمَا قَصَصًا : (له رینگهدا گهڕانهوه بۆ سههر ئاسهواری یه کهم (شوین پێ) یان لهو جینگهیهوهی که پشویان لی دابوو).

(۱) بۆ نهم بهلگانه بروانه: "فتح الباری (۸ : ۴۰۹-۴۲۲)"

- ٦- خُبْرًا: (زانست و زانیارییهك).
- ٧- وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا: (بارگرانی و نارههتی مهخهه ئهستۆم).
- ٨- شَيْئًا نَكْرًا: (شتیکی نابهجی)
- ٩- وَرَأَى هُمْ مَلِكًا: (له پادشا يهك بهدواوهیانه).
- ١٠- يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ: (خهريك بوو دهرووخا)
- ١١- يُرْهِقُهُمَا طُغْيَانًا: (له ئاكامدا بهستهو زۆرداریی تهنگی پێ ههڵدهچنیین).
- ١٢- زَكَاةً: (پاکیی ئایین و چاکیی دهروون).
- ١٣- وَأَقْرَبَ رُحْمًا: (رهحمیان پێ بکات و چاك و بهئهمهك بێت بۆیان).
- ١٤- يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا: (گهورهبنو بگههه کاتی ژیری و عاقل بوون).

"خزمهتکارهکهی مووسا (یوشع) ی کوری (نون) ه"

خودا فرموویهتی: (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ). لێرهدا (فتی) بهو لاوه دهوتریت، که له ههرهتی پێگههشتن دایهه له سههرهتای تهمهنی لاوی دایهه.. ههروهها وشه (فتی) بهکهسیکی (بهنده) و بهکهسیکی (شوینکهوتوو یاوهری کهسیکی تر) یش دهگوتریت. ئهم لاوهی (مووسا)ش (یوشعی کوری نون) بووه - خوا لێی رازی بێت - ئهمهش لهخۆمانهوه نایێت، بهئکو له دیاریکردنی ئهم ناوهدا پشتمان به فرموودهیکی پیغهمبهر ﷺ بهستوه، چونکه گهر فرموودهکه ئهه ناوهی دیاری نهکردایه، ئیمهش دیاریمان نهدهکردو، بهئکو ههر له چوارچیوهی لایهه نادیارهکانی ئهم چیرۆکهدا دهمانهێشتهوه.

وهك له برگهیهکی پیشوودا ئهو فهرموودهیه مان هینایه وه که (بخاری و مسلم) له (ابن عباس) هوه - خوا لێی رازی بێت - و ئه ویش له پیغه مبه ره وه ﷺ گێڕاویتی ه وه که له ده قی فهرمووده که دا ها تبوو: ((فانطلق، وانطلق معه فتاه یوشع بن نون، فحمل موسى عليه السلام حوتا في مکتل، وانطلق هو فتاه یمشيان))^(١). واته (مووسا دهستی کرد به پۆشتن و کوپه میردمنداله که ی یاوه ریشی له گه لێدا دهستی کرد به پۆشتن، که (یوشعی کوپی نون) بووه، مووساش ماسییه کی له زه مبیله یه کدا هه لگرت و هه ردووکیان (خۆی و کوپه که) به رینگاوه هه نگاویان ده نا).

(یوشعی کوپی نون) که نه و جه وانێکی خزمه تکارو یاوه ری (مووسا) بووه - سلاوی خودای لێ بێت - به رای هه ندیک که س له زانایانی ته فسیر، پله یه کی نزیکتری له ناشنایه تی (مووسا) دا هه یه، به لām زاناکان له م پله یه دا و ته و بیروپرای لیک جوداو جیاوازیان هه یه، که و ته کانیا ن زۆر له یه کتر جیاوازن. هه ندیک زانای تری ته فسیریش رایان وایه، که ئه م لاوه ته نها خزمه تکارێکی مووسا و به نده یه کی، یا ن نیمچه کۆیله یه کی بووه، له م رایه یانه دا پشتیا ن به شیوه ده رپینه که ی قورئا ن (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ) به ستوو، به و پێودانگه ی، که وشه ی (فتی) بو و خزمه تکارێکی به نده ده گو تریت. به لām وادیاره مه سه له که له مه سانا تره و، نایه ته که ش ده لاله ت ناکاته سه ر ئه و مانایانه ی ئه وان،.. ئه ی کێ گو توویه تی، که گوا یه وشه ی (فتی)، ته نها بو و خزمه تکارێکی به نده به کار دیت؟! له م پروه وه (ئیمام راغبی اصفهانی) له کتیبی (مفردات) هه کیدا له باره ی ئه م وشه یه وه گو توویه تی:

(١) من پیشتر له سه ره تای ئه م چیرۆکه وه ده قه عه ره بییه که ی فهرمووده که م نه نووسیوه ته وه، چونکه زۆر درێژه و لا په رییه کی گه لی: زیاتر داگیر ده کات به لکو ته نها ته رجمه مه کور دییه که یم دیاری کردوه، جێی باشیشه له نوسخه عه ره بییه که ی ئه م کتیبه دا (ده قی فهرمووده که) هه یه، له (صحیح) یشدا هه یه.

"(الفتی) واته ئهو گه نجهی تازه پی ده گات و هیشتا نهرمو رۆح سووک و تازه بالغ بووه .. می بینهی وشه کهش (فتاة)ه، چاوگ (مصدر)ه کهشی (فتاء)ه، به لام له کینایه تدا بۆ بندهش - پیاویت یان نافرته - به کار دیت" (۱).

پیشهی به کارهینانی (فتی) بۆ ئه و گه نجه ناسک و تازه پیگه یشتووهیه، که له سه ره تای ته من دایه، به لام به کارهینانیشی بۆ بنده کو یله کان له پرووی خوازاویی ناو کینایهت و مه جازه وهیه.

قورئانی پیرۆز له شوینی کدا وشه (فتی) واته (وشهی لای تازه پیگه یشتووی) بۆ (ئبراهیمی خلیل) - سلاوی خودای لی بیت - داناوه وه که له فهرمایشته کهی خوادا هاتووه، که له سه ر زاری کافرائی گه له کهی خودا فهرموویه تی: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًی يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرَاهِيمُ﴾ (الانبیاء) واته (گویمان له گه نجیکی تازه پیگه یشتوو بوو، که ناوی (ئبراهیم) بوو و هی رشی قسه ی ده کرده سه ر بته کاغان). (یوشعی کورپی نون) یش له هه ره تی لاویدا بووه، کاتی که له وه سه فره دا یاوه ریه تی (مووسا) ی کردووه، وه که له ئایه ته که شه وه ده رکه وتوووه، که لاوی که بووه.

ههروه ها سه رنجیکی تر له به کارهینانی وشهی (فتی) دا بۆ (یوشعی کورپی نون) هیه، ئه وهش ئاماژه دانی که به گوێرایه لی (یوشع) بۆ پیغه مبه ری خودا (مووسا) - سلاوی خودای لی بیت و - ههروه ها بۆ شوینکه وتنی و په پره ویی کردنی، دیاره ئه مهش هاوشیوه ی گوێرایه لی به نده (عه بد) ی که بۆ ئاگا که ی و شوینکه وتنی، پاشان زیاد کردنی وشهی (فتی) بۆ مووسا، که فهرموویه تی: (فتاه) زیاد کردنی کی ریزلینان و قه درگرتنی (یوشع) یشه، ئیدی هیچ وه سفیک له وه با شتر نه بووه، که (نه و جه وان و شوینکه وتوو و یاوه ری پیغه مبه ری کی به ریزه) و، که له پیغه مبه رانی خاوه ن عه زم و کۆشی قورسن ..

نایا (یوشعی کوری نون) پیغه مبهه ربووه ؟

هه نديك له زانايانی تهفسير وای بۆ دهچن، كهوا (يوشع) يه كيك بيت له پیغه مبهه ران، له وانه يه ئهم بۆ چوونه شيان لهو جووله كانه ی (بنو اسرائيل) هوه وهرگرتييت، كه گوويانه (ئهو پیغه مبهه ربووه، گوتووشيانه (يوشعی کوری نون) دواي کۆچی دوايي (موسا) - سلاوی خودای لی بيت - سه رکرايه تی گه لی (بنو اسرائیلی کردووه و گه یاندونیه نیو فله ستینه وه، بیت المقدس) ی پی ئازاد (فتح) کردوون له مه شدا هیچ به لگه يه ك له سه ر پیغه مه ريتيه كه ی نیه. چه ند زانایه کی تریش به لگه يان بۆ پیغه مبه ريتی (يوشعی کوری نون) ئهو فهرمووده يه ی پیغه مبه ری خودایه ﷺ، كه (ئیمامی مسلم) له صحیحه كه یدا هیناویه تی، كه له (ابو هریر) هوه ﷺ و ئه ویش له پیغه مبه ری خوداوه ﷺ گیراويتیه وه، كه فهرموویه تی: ((غزا نبی من الانبياء فقال لقومه: لا يتبعني رجل قد ملك بضع امرأة بضع امرأة وهو يريد أن يبني بها، لما ين، ولا آخر قد بنى بنياناً وهو يريد غنماً أو خلفات ولما يرفع سقفها، ولا آخر قد اشترى غنماً أو خلفات وهو منظر ولادها فغزا فادنى للقرية حين صلاة العصر، أو قريبا من ذلك فقال للشمس: ان مأموره وانا مأمور. اللهم احبسها علي شيئا. فحبست عليه، حتى فتح الله عليه))^(١). ئهم فهرمووده يه باسی پیغه مبه ريك له پیغه مبه ران ده کات، كه ناوی نه بردووه و داوای له گه له كه ی کردووه بۆ جیهاد دواي كه ون، مه گه ر پیاویك خانویه کی تازه ی دروست کردووه و هیشتا سه ربانی بۆ نه کردووه، یان كه سیك، كه مه رو مالاتیکی کپیه، یاخود ئاژه لی شیرده رو گوانداری کپیه وه چاوه ریی زاووزی کردنیان ده کات...

(١) مسلم (٣٢) كتاب الجهاد والسير (١١) باب تحليل الغنائم لهذه الامة، حديث (١٧٤٧).

ئینجا جیهادهکەى به ئەنجام داوه و له شاره که نزیک بۆتهوه له کاتی نوێژی عەسرايان له کاتیکی نزیک له نوێژی عەسرا، به (خۆره کهشی) گوتوه: "تۆ فەرمان پیکراویکت، وهک چۆن منیش فەرمان پیکراویکم، خودایه ماوهیهک ئەم خۆرم بۆ بووهستینه) ئینجا خۆرهکەى بۆ وهستینراوه هەتا ئەوکاتەى به یارمەتى خودا فەتخى شارهکەى کردوه".

لەم فەرموودهیهدا ناوی ئەو پیغمبەرە نەهاتوه که خودا خۆرهکەى بۆ وهستاندوه، بۆیه ئێمەش ناتوانین ناویکی بۆ دیاری بکەین.. سەبارەت به پیغمبەریتی (یوشع)یش وای دەبینن که باشترو راستر وایه لهوهدا بوهستین و، نه دان بهناوه کهدا بنیین و نه رهتیشی بکهینهوه، چونکه ئەگەر دان به پیغمبەریتییهکەى دابنن، ئەوا لهوانهیه پیغمبەر نهبوویت و ئێمەش وامان لى دیت بیخهینه ریزی پیغمبەرانهوه لهوانیش نیهو، ئەمەش کاریکی نهشیاوه خو ئەگەر لهخۆمانهوه (بهی بەلگهیهک) پیغمبەریتی لى بکهینهوهو دانى پى دانهنن، ئەوا لهوانهیه ئەگەر پیغمبەرێک بوویت وامان لى دیت یهکیک له پیغمبهران لهو بازندهدا لابهڕین، ئەمەش دووباره کاریکی نهشیاوه..

بۆیه وای دەبینن که (راسترو گونجاوتر له گەڵ باری زانستى و مەنەه جیدا) ئەوهیه له ئاست ئەمەدا هەلۆیسته بکهین و هیچ رایهک له سهەر ئەوهى که (یوشع)ى کورى (نون) پیغمبەر بووه، یان نا، دەر نه برین.

روئی (یوشع) له کۆمهنگای (بنو اسرائیل) ۱۰

هه‌موو ئهو وتانه‌ی ده‌رباره‌ی (یوشعی کوری نون) گوتراون، ئه‌وه‌یه (ناوبراو ئه‌وکه‌سه‌یه، که دوا‌ی مووسا جله‌وی سه‌رکرده‌یه‌تی (بنو اسرائیل)ی گرتۆته ده‌ستو، پیاویکی چاک و ئیماندارو خواپه‌رست بووه‌و، په‌یڕه‌ویی حوکم و شه‌ریعه‌تی خودای له جیهاد و کوشتاردا کردووه‌.

هه‌روه‌ها له‌لای (بنو اسرائیل) له‌وپه‌ به‌رزه‌دابووه، که (ابوبکری صدیق) رضی اللہ عنہ له‌لای موسلمانان هه‌ی‌بووه‌.

به‌لام له سه‌رچاوه‌کانی به‌سه‌رهاتی (بنو اسرائیل)دا، چه‌ندین داستانی ئه‌فسانه‌ی دروستکراو له‌سه‌ر (یوشعی کوری نون) گێڕاوه‌ته‌وه، به‌تایبه‌تیش ده‌رباره‌ی جه‌نگ و کوشتاری له‌گه‌ڵ دوژمناندا، چۆنیه‌تی فه‌تح کردنی شاره‌کانی فه‌له‌ستین، وه (ئه‌ریحا) و (بیت المقدس). دیاره ئه‌وادستانه ئه‌فسانه‌یی یانه، هه‌موویان چه‌ندین درۆ ده‌له‌سه‌و شتی پووچه‌ڵ و دروستکراون، چه‌ند که‌سی‌کیش له‌ عه‌ره‌به‌کان برۆیان به‌و درۆ ده‌له‌سه‌و ئه‌فسانه ئیسرائیلیانه کردووه‌و، (یوشع)یان به‌ زوڵم و زه‌بر و زه‌نگ و وێرانکاری و توندوتیژی و تۆقاندن و شیواندن، خه‌تابار کردووه، هه‌روه‌ها رقیان لێی بۆته‌وه‌و سه‌رزه‌نشتیان کردووه‌و. وه‌ک ده‌شبینین و زانیومانه، (یوشع) له هه‌موو ئهو وتانه به‌ری و بێ‌تاوانه‌و، له هه‌موو ئهو پرۆپاگانده‌و قسه هه‌لبه‌ستراوانه‌ش پاک و ته‌میزه‌و، به‌نده‌یه‌کی چاکی خوداو، موجاهیدیکی دادپه‌روه‌رو بانگه‌وازکاریکی ڕێبازی خودا بووه‌.

"هه ئۆیسته یه ك له گه ل" (نوف البکالی) دا"

پێشتر له پرگهیه کی سه ره تایی ئهم با سه دا وته یه کی (ابن عباس) مان له (سعیدی کوری جبر) له باره ی (نوف البکالی) یه وه هینایه وه که (سعید) به (ابن عباس) ی گوته بوو: "خودا بمکات به فیدای تو، له (کووفه) پیاویکی چیرۆکزان هه یه ناوی (نوف البکالی) یه وای راده گه یه نیت گوايه (مووسا) - سلاوی لی بیئت - که پیغه مبه ری (بنو اسرائیل) ه، ئه و (مووسا) یه تی یه که له گه ل (خدر) دا ئه و سه فه ری کردوه. (ابن عباس) یش گوته بوو: - (ئه وه دوژمنی خودایه و درۆ ده کات) پاشان فه رمووده که ی پیغه مبه ری له (ابی ی کوری کعب) ه وه هینا بووه وه.

وادیاره ئه وه ی پالی به (نوف البکالی) یه وه ناوه بو ئهم وته یه، دووه ون، یه که م: گوايه مه حاله و به هیه چ شیوه یه ك نه شیاه، که (مووسا) ی پیغه مبه ری خودا - سلاوی خودای له سه ر بیئت - زانست له (خدر) ه وه فی ربیئت. ئه مه ش له راده و پله ی به رزی (مووسا) دا نیه، سائیر (خدر) به پیغه مبه ری دا بنیین، یان به پیاوچاکیك. به یارمه تی خودا له دوایدا وه لامی ئهم گومانه ش ده ده ی نه وه.

دووه م: ناو برا و ئهم وته یه ی له ده قه ئی سه ر ئایلیه کانه وه وه رگرتووه، هه ر به و ده قانه ش فه رمایشته که ی خودای ته فسیر کردوه.

بیگومان (نوف) خۆشی په یوه ندیه کی به هیزی به (کعب الأخبار) ی زانای جووله که کانه وه هه بووه، چونکه ئه و (نوف) ی کوری (فضاله ی بکالی) بووه و سه ر به بنه ماله ی (بنی بکال) له هۆزی (حیمیه ر) ی یه مه نه وه بووه. هه روه ها کوری ژنه که ی (کعبی احبار) بووه ^(۱)، واته: (کعب) (زرباب) ی بووه. نابیئت ئه و راستیه شه مان

(۱) بروانه (فتح الباری، ۸: ۴۱۳).

له بیرجیت که (کعبی احبار) جووله که یه که کانی (یه مهن)، پاشان له سه رده می خه لافه تی (عوهری کوری خطاب) دا ﷺ موسلمان بووه .

زانایانی ئیسلام قسه وباسیکی فره یان له سه ر (کعبی الاحبار) و له سه ر پاده ی زانست و به سه رهات و هه وائه کانی هه یه و که له ده قه کانی (ئیسرایلیات) هوه ی وه رگرتوون و فره مایشتی خودای پی ته فسیر کردوون .. له وانه شه (نوف البکالی) ئه م بیروپایانه ی له میرده که ی دایکییه وه واته (کعب الاحبار) هوه وه رگرتییت، بۆیه نکۆولی کردووه له (گه یشتنی (موسا) ی پیغه مبه ری خودا به (خدر) سلاوی لی بیّت) و، له جیاتی ئه وه که سیکی تر له هۆزی (بنواسرائیل) که گوایه نه ویش ناوی (موسا) بووه و به یاهوه ری (خدر) داناوه .

بیگومان ئه م هه لۆیسته ی (نوف البکالی) له وه وه سه رچاوه ی گرتووه که به چه ند بریاریکی نامۆی پیشته وه ته ماشای قورئانی کردووه و به و بریارانه و به چیرۆک و به سه رهاتی پیشینه کانی نیو ده قه ئیسرایلییه کانه وه فره مایشتی خودای له قورئاندا پی ته فسیر کردووه .. ئه مه ش هه لیه کی نیو مه نه هجه که یه تی و، له نه جمایشدا هه ر بۆ هه له و که م و کووری په لی هاویشته وه و، به هه له ش ته فسیری کردووه . به لām بیگومان هاوه لāن (صحابه) ی پیغه مبه ری خودا —خوا لیان رازی بی— سووربوون له سه ر پابه ندیی به مه نه هجه ی زانستی پته وه وه له تیگه یشتنی قورئان و ته فسیرکردنی و، ده ره یئانی په ندو ئاماره کانی و، گه یاندنیان به م جوړه به قوتابه کانیان، هه روه ها هاوه لāنی به توندی دژی هه رکه سیك بوون له وانه ی که سه ریچییان له م مه نه هجه ده کرد . ئه م پژدیه شیان له سه ر مه نه هجه که له و وته یه ی (ابن عباس) په نگی داوه ته وه که ده رباره ی (نون البکالی) گوتبووی: (ئه وه دوژمنی خودایه و درۆ ده کات).

(ابن حجر) له لیکنده وه ی وته که ی (ابن عباس) دا گوتویه تی: "وته ی (ابن عباس) که له باره ی (نوف البکالی) یه وه گوتبووی (درۆ ده کات) و، (دوژمنی

خودایه) ئهم دوو برگهیه لهوپه‌ری سه‌رزهنشتو به‌درۆخستنیه‌وی وته‌که‌ی کاب‌رادان که هیچ جێی ب‌روا پێ‌کردن نیه" (١).

خۆ (نوف) له‌پاستیدا درۆزن نه‌بووه‌و دوزمنی‌کی خوداش نه‌بووه، چونکه موسلمانێ‌کی راستگۆو به‌ته‌قواش بووه، به‌لام وته‌که‌ی خۆی ده‌رباره‌ی (موسا)، که گوايه (موسا پێ‌غه‌مبه‌ر نه‌بووه له‌گه‌ڵ (خدر)دا) ته‌نها ئهم وته‌یه‌ی بووه، که هه‌له‌یه‌کی له (مه‌نه‌ه‌جی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ قورئاندا) ده‌رخستوه، هه‌ر بۆیه‌ش (ابن عباس) به‌توندی سه‌رزهنشتی کردووه‌و وای وه‌سف کردووه، که درۆزنو دوزمنی خودایه: (کذب عدو الله)..

"هاورپێ‌که‌ی (موسا)ش (خدر) بووه"

ئهو به‌نده چاکه (العبد الصالح)ه‌ی خوداش، که له‌گه‌ڵ (موسا)دا به‌پێ‌دا رۆشتوه (خدر) بووه. ئهم ناوه‌ش له قورئاندا نه‌هاتوه، هه‌رچه‌نده له ناوو مه‌سه‌له نادیاره‌کانی قورئانی‌شه، به‌لام له فهرمووده‌ی راست (صحیح)دا ر‌وونکراوه‌ته‌وه، پێ‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئهم ناوه‌ی ده‌سنیشان کردووه.. وه‌ک له‌و فهرموودانه‌یدا، که (بخاری و مسلم) و ئه‌وانی دی گێ‌راویانه‌ته‌وه.

خۆ ئه‌گه‌ر له فهرمووده‌دا ناوی نه‌هاتبايه، ئه‌وا ئێ‌مه‌ش له خۆمانه‌وه هه‌ولێ دیاری کردنی‌مان نه‌ده‌دا، به‌ل‌کو هه‌ر له ریزی نادیاره‌کانی قورئاندا ده‌مانه‌یشته‌وه.

به‌لام له فهرمووده‌یه‌که‌دا هۆی ناوانی به‌(خدر) ده‌ستنیشان کراوه، فهرمووده‌که‌ش (بخاری) له (ابو ه‌ریره)ه‌وه - خودا لێی رازی بێت - و ئه‌ویش له پێ‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ گێ‌راویتی‌هه‌وه، که فهرموویه‌تی: ((انما سمي الخضر، لانه جلس

على فروة بيضاء فإذا تهتز من تحتها خضراء^(١)، واته: "بۆیه به (خدر)، یان به (خضر) ناوبراوه چونکه لهسەر خورییهکی سپی دانیشتوووه لهژێر خۆیشیهوه وهك سهوزاییهك لهریوتهوه). لهم فهرموودهیهدا وشهی خوری سپی (الفروة البيضاء) وهك عبدالرزاق له (مصنف) هکهیدا دهبارهی گوتوویهتی: (قامیشی سپیه). بهلام (ابراهيم الحربي) لهباریهوه گوتوویهتی: (قامیشیکی وشکه). (ابن الاعرابی) یش لهباریهوه گوتوویهتی: (زهوییهکی سپی یه که هیچ پرووهکیکی تیدا نیه)^(٢).

ئهوهی لهم فهرموودهیهوه بهدیاری دهکهوێت ئهوهیه، ئهم دیاردهیهی، که له (خدر) وه بینراوه بههۆیهوه ئه ناوهی لیئراوه، (موعجیزهیه که) لهو موعجیزانهی خۆی، که (بهپێی وتهی یه کلاکراوهش دهلالهته لهسەر پیغه مبه ریتیه کهی). ههروهها ئهوهشی لی بهدیارد هکهوێت، که لهسەر پارچه زهوییهکی وشك دانیشتوووه قامیش و گزوگیای وشکی لهژێردابوووه کاتیك لهسهریان دانیشتوووه، ژیانیان تیکهوتۆتۆتوهوه سهوز بونهتهوهوه لهژێرخۆیدا لهریونهتهوه، واته گزوگیای سهوز لهسەر ئهو پارچه زهوییه پرواوه، بۆیهش به (خدر) ناوبراوه، که بهزمانی عهرهبی (خضر) ه، ئه مهش له (خضرة) و (اخضرار) هوه دهرواویژراوه، که ماناکانی (سهوزایی) و (سهوزبون) دهگهیهنن. چهند شیکارو لیكدانهوهیهکی تریش لهسهرهۆی ناوبردنی به (خضر) هیه، که ئیمه ئاوپریان لی نادهینهوه، چونکه لهپێی فهرموودهیهکی راست (صحیح) هوه جیگیرو سهلیئراو نیه، بۆیه تهنها دهست بهو فهرموودهیهی پیشوووهوه دهگرین، له فهرموودهی (صحیح) یشدا ئهو مهسهلانه نیه، که له (ضعیف) و (موضوع) هکاندا ههن.

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء و باب (٢٧) حديث الخضر مع موسى عليهما السلام، حديث رقم (٣٤٠٢).

(٢) بروانه (فتح الباري، ٦: ٤٣٣).

چهند لایه نیکی نه زانراوله ژیانی (خدر) دا.

ئەى (خدر) كئىيە؟ ئىئمە هىچى لەبارەوہ نالئىن.. بىگومان قورئانى پىرؤزىش تەنھا لەبۆتەى ئەو گەشتەى لەگەل (مووسا)دا بۆى باس كر دووین، كە لە سوورەتى (كەف) دایە. فەرمودەى راست (صحیح)ى پىئغەمبەریش ﷺ تەنھا بړىكى كەمى خستۆتە سەر ئەو باسەى قورئان، كە لەو گەشتەى لەگەل (مووسادا) هیناویەتى. دەنا هەرباس و شىكارىكى دى لەمەر ژيانى و، رەچەلەكى و، كاروبارى ئەو گەشتەو دواى گەشتەكەش، هىچى وایان لە سەرچاوە راستەكانەوہ لەبارەوہ نەهاتووہ. ئىئمەش هىچ شتێك لەبارەى رەگەزو رەچەلەكیەوہ نازانین، هەروەها هىچ شتێكىش دەربارەى سەرەتای ژيانى و مندالى و لاوئىتى نازانین. هەروەك هىچ زانیارى یەكیشمان دەربارەى ئەو گەلەشەوہ نیە، كە لەگەلئاندا ژیاوہ، پاشان ناشزانین، كە ئاخۆ لە ھۆزى (بنو اسرائیل) بووہ، یان لە ھۆزىكى دى. دیارە ناوى ئەو شوین و ولاتەش نازانین، كە تێیدا نىشتەجێ بووہ. ئەى ئاخۆ دواى ئەو گەشتەى لەگەل مووسادا چى بەسەرھاتووہ؟ هىچ شتێك لەمبارەىشەوہ نازانین..

خوداش هەر خۆی دەزانیت، که دواى ئەوهی له (مووسا) جیا بۆتەوه بۆ کوێ
 ڕۆشتووه، له کوێدا نیشتەجێ بووه، دواى ئەوهش چەندسال ژیاوه، له کوێ
 مردووه، چۆن مردووه، له کوێش نیژراوه؟! هه‌موو ئەم پرسیارانه‌ش هیچ
 وه‌لامیکیان له‌لای ئێمه‌ نیه‌، چونکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ راستو جێ متمانه‌کاندا دیاری
 نه‌کراون. راسته‌ که هه‌واڵزانو چیرۆک ناسان، ده‌رباره‌ی ئەم مه‌سه‌لانه‌ دواون وه‌ولێ
 ڕوون کردنه‌وه‌یان داوه‌، بیروپرای جیاوازو لیکنه‌چووشیان له‌سه‌ر وه‌لامه‌کانیان هه‌یه‌.
 به‌لام له‌ئاست هه‌موو وتو بیروپراکیاندا هه‌لئۆیسته‌ ده‌که‌ین و گومانیشیان لێ
 ده‌که‌ین، و ته‌ه‌کانیان ناڵێنه‌وه‌، چونکه‌ وتو بیروپراکیان له‌و سه‌رچاوه‌ ناراستانه‌وه‌

وه رگرتووه، به تایبه تیش له دهقه ئیسرائیلییه کانو هه والو به سه رهاته
ئه فسانه بییه کانی (بنو اسرائیل) هوه.

بۆیه لیڤدا ئه وهنده ی که هاوه لآن (صحابه) لهم بارهیه وه پپی قایل بوون ئیمهش
هر به وهنده قایل ده بینو ئه وه هینده زانیاریانه ی که له قورئان و سوننه ته وه
ده باره ی هاتوون به سمانه وه، هه ولێ پروون کردنه وه ی ئه وه لایه نه نه زانراوانه ی
به سه رهاته ی (خدر) ناده یین.

"وته ی راستترین، ئه وهیه (خدر) پیغه مبه ره"

زانایان هاوړا نین له سه ره حه قیقه ته ی به سه رهاته ی (خدر)، که ئاخۆ ئه وه
پیغه مبه ریکی خودا، یان پیاو چاکێکی خودا بووه ؟!

هه ندیک زانا له وه پروایه دان، که پیاو چاکێک و ده سه لاتداریک بووه، بی ئه وه ی
پیغه مبه ره بوویت. هه ندیک کهس له سۆفیه کانی ش گوتوویانه گوایه ناو برا و پیاو
چاکێکی خواناس بووه وه، به پروپاگانده ی خۆشیان گوایه خواناس له پیغه مبه ره
باشتره، وه ک یه کێک له وه سۆفیانه ش له مبه ره یه وه گوتوویه تی:-

مقام النبوة في برزخ فوق الرسول و دون الولي

لهم دیره شعره دا لای ئه وان پیاو چاک و خواناس (ولی) له به رزترین پله دایه وه
پاشان نیڤراوی هه والبه ری خودا (نبی)، که په یامی بۆ نه هاتووه و ته نها
په یامه کانی پیش خۆی به خه لکی گه یاندووه، له پله یه کی خوارتر دایه وه، ئینجا هه ره
به رای سۆفیه کان خۆیان، پیغه مبه ره (رسول) یش له نزمترین پله ی لای خوادایه ..
به راستی خودا ش زۆر زۆر به رزو بالاتره له وه ی، که ئه وان باسی ده که ن.. ﴿سُبْحَنَهُ

وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ الإسرائء﴾، به لام کۆمه لێ زانایان تیکرا له

زانایانی تهفسیرو زانایانی (اصول) و (فهرمووده) و میژوونوسانیش وتهو رایان لهسه ر ئهوهیه، که (خدر) پیغه مبه ر بووه، ده لَین "هیچ فهرموودهیه کی راست (صحیح) نیه لهسه ر ئهوهی، که به پاشکاوی بریاری لهسه ر پیغه مبه ریتی دابیت" به لام فهزای چیرۆکه کی له گه ل -مووسا) له قورئاندا، سرووش و ناماژه ی پیغه مبه ریتییه که ی ده گه یه نیت.

چه ند به لگه یه ك له سه ر پیغه مبه ریتییه که ی

ئهو به لگانه ی که له ئایه ته کانی ئه م چیرۆکه وه له سه ر پیغه مبه ریتییه که ی (خدر) وه رده گیرین ئه مانه ن :-

۱- ئایه تــــی ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا...﴾ (٦٥)

الکھف ﴿ئهو په همه ته ی له م فه رمایشته ی خوا دا با سکر اه، په همه تی پیغه مبه رایه تییه، خو دا به وی به خشیوه .. (خدر) خۆشی جه ختی له سه ر ئه و په همه تی پیغه مبه ریتییه کردوه، که پیی به خشراوه، ئه وه بوو له مه سه له ی لیکنانه وه ی کاره کاند به مووسای گوتوه: (که ئه و کارانه ی ئه و له په همه تیکی خودای په روه ردگارت ه وه بووه) ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ به مانای هه رسی کاره که ی خۆم به په همه تی خودای په روه ردگارت ه وه کردوه، واته هه رسی کاری: (عه یبدا رکردنی که شتییه که) و (کوشتنی مندا له نه و جه وانه که) و (راستکردنه وه ی دیواره که).

۲- فه رمایشته ی خودا ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ ئه وه ده گه یه نیت، که خودا زانیاری له سه ر چه ند مه سه له یه کی گرنگ پیگه یاندوه وه، هه وائی له سه ر چه ند شتیکی نه زانراویش پیداه. زانیاری لای خوداش، واته (العلم اللدنی) ی نیو ئه م

ئایه تهش ئاماژه یه بۆ پیغه مبه رایه تییه که ی.. به لام به پپی تیگه یشتنی هه ندیک توند روه ی سو فی گوایه نه وه زانستی ناوه کییه له رای ئیلهام وه رگرتنه وه.. نه مهش راست نیه وانیه.

۳- وته ی مووساش که به خدری گوته بو ی (ئایا ریم ده دهیت له گه لئا برۆم بۆ نه وه ی چهند زانیارییه که له وانه ی دهیزانیت فیریانم کهیت ﴿هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾ جا نه گهر (خدر) پیغه مبه ر نه بوایه نه وه مووسا داوای فیروونی زانستی لی نه ده کردو، به م شیوازه پرشکوو ریزه وه له گه لئا نه ده داو، ته وتکایه شی لی نه ده کردو، به م رهنگهش خو ی ته سلیم نه ده کرد، نه وه بو نه م ئاخوته نه ی نیوانیان هاته کایه وه که خودا له قورئاندا باسی کردو، ﴿... هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾ ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ ﴿٦٩﴾ قَالَ فَإِنْ أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُخْبِرَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ ﴿٧١﴾ (الكهف).

۴- نه گهر (خدر) پیغه مبه ر نه بوایه نه وه پاریزراو (معصوم) نه ده بو.. نه مهش مانای وایه له وانه یه هه له له هه ندیک ره فتاریدا بوایه، ئیدی چۆن پیغه مبه ریکی پاریزراو شوینی ده که وتو زانیاری لیوه فیترده بو، خو نه گهر له کرداریکیش به هه له دا چوایه، نه وه چۆن پیغه مبه ره پاریزراوه، که واته - مووسا - ده یکرده پیشه نگ و ماموستا بوخو ی؟ چونکه کاتی که (مووسا) شوینی که وتوو زانیاری لی وه رگرتوو وه گوێرایه لی کردوه، نه وه به لگه بووه له سه ر عیصمه ت و پاریزراوی (خدر) له کرداره کانیدا، ته نها پیغه مبه رانیش نه م خه سه له تی پاریزراوی و عیصمه ته یان هه بووه.

- ۵- بویریی (خدر) له کوشتنی کورپه نهوجهوانه کهدا بهلگهیه که لهسهه
پێغه مبهریتییه کهی، چونکه کوشتنی کهسیک تهنها بهحق شیاوه، خو ئه گهر
پێغه مبهریک نه بوايه ئهوا به کوفرو بئباوه پیری کورپه کهی نه ده زانی، به تایبه تیش
که (مووسا) ی پێغه مبهری له گه لدا یه و مووساش تا ئه و کاته به بئباوه پیری
کورپه کهی نه زانیبوو، پاشن (خدر) پاساوی کوشتنی کورپه کهی بهوه بو (مووسا)
لیکداوه تهوه که له بهر حالهتی کافر یونه کهی کوشتوویهتی، ئهم پاساوهش
ده لالهت و بهلگهیه کی تره له سه ره وهی که خدا هه وائی کافر بوونی ئه و کورپه و
فه رمانی کوشتنیشی پئی داوه.
- ۶- وتهی (خدر) به مووسا (سلاویان لی بیئت) دوا ی ته فسیر کردنی کاره کانی:
﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ به مانای (ئهم کاره سه ختانهم له خۆمه وه نه کردووه، به
فه رمانی شه خصی و تایبه تی خۆم نه بوه، به لکو خودای پاک و بئ خه وش فه رمانی
پێکردوون، دیاره ئهم فه رمانه خوداییهش له پیتی سرووش (وحی) یه وه بووه.
- ۷- خودا گلهیی له مووسا کردووه له سه ره ئه وهی گوته بو ی (من زاناترین که سم)
بۆیهش خودا پیتی فه رمووه (عه بدیکی خۆم که له ناوچه ی پێک گه یشتنی هه ردو و
ده ریا که دایه له تو زاناتره). که واته (خدر) له و مه سه لانه دا له (مووسا) زاناتره و
ناشیت که ئه و ته نها خواناسی ک بوو ییت و دیاره هه رگیز خواناسان له
پێغه مبه ران زاناتر نین.
- ۸- وتهی (خدر) به (مووسا) که پیتی گوته وه: (من زانستم له خودا وه پئی درا وه
ئه وهی که خودا فیری کردووم، تو نایزانی، دیاره تو ش زانست له خودا وه
پئی درا وه، ئه وهی که خودا فیری کردوویت من نایزام)^(۱) ئه مهش هه ر
به لگه یه که له سه ر پێغه مبه ری تی (خدر).

(۱) بۆ ئهم به لگانه بڕوانه کتیی (البداية والنهاية) ی (ابن کثیر)، ۱: ص ۲۸.

"ئەو کەسەى نكوولئى له پيغه مبهريتيى (خدر) بكات، كافرنه"

كاتيک ته ماشاي به لگه کانی زانایان له سهر پيغه مبهريتيى (خدر) ده کەين، ده بينين چەند به لگه يه کى کۆششکاريى (اجتهادى)ن، نه ک له ده قه شه رعييه کەى قورئانه وه، واته قورئانى پيرۆز به روونى ئاماژه ي بۆ پيغه مبهريتيى (خدر) نه کردوه و به راشکاويى ده قتيكى له سهر نه هيناوه، ئه مه ش ماناي ئه وه نيە، که به لگه کانی پيشوو ناراستن، به لکو قورئان ته نها ئاماژه ي پى ده کات و سرووشى له سهر ده دات. به لام له بهر ئه وهى ئه وه لگانه ي، که ده رباره ي پيغه مبهريتييه کەين چەند به لگه يه کى کۆششکاريى و بۆ چوونکاريين، هه ربۆيه ش راى تىکرايى زانايانى له سه رنيه و، هه موو زانايان يه کده نگ و ته با نيين له سه رى، به لکو ئه وه جى ي کۆششکاريين، جاهه تا جياوازيى بيروپاش له م مه سه له يه دا هه بيّت (که مه سه له يه کى بۆ چوونکاريى کۆششکارييه، له بهر ئه وه هه رکه سيک نكوولئى له پيغه مبهريتيى (خدر) بکات، به کافرو بى باوه ر دانانرئيت، به لکو ته نها پيچه وانه ي کۆمه ل و جمهورى زانايان ده بيّت، له وانه شه وته ي ئه و راست بيّت:-

ئه مه ش پيچه وانه ي ئه وکه سه يه، که نكوولئى له پيغه مبهرايه تى پيغه مبهريکى خودا ده کات له وانه ي، که به ده قى قورئان، يان فه رموده پيغه مبهرايه تيه کەى سه لميئراوه و، که ييگومان ئه وکه سه ي نكوولئى له پيغه مبهريتييه کەى بکات، کافر ده بيّت، وه ک ئه و که سه ي، که نكوولئى له پيغه مبهريتيى (ئيلياس)، يان (يونس)، يان (سليمان) بکات سلاوى خودايان لئى بيّت.

"مشت ومړی نه وانهی گوتوویانه گوايه (خدر) تانه مړو له ژيان دايه"

هه ندیک کهس له موسلمانان رایان وایه، که گوايه (خدر) زیندوووه لهو (کانیی ژیان) (عين الحياة) ه ناوی خواردۆتهوه، که هه رکه سیك لیی بخواتهوه نامریت، ته نها له کاتی نزیک بوونهوهی (قیامت) دانه بیئت، ههروه ها رایان وایه گوايه (خدر) به پیغه مبهری ئیسلام محمد ﷺ گه یشتوووه، تا ئه مړۆش هه ر زیندوووه تا کاتی هاتنی قیامت به زیندوویتی ده مینیته وه. بۆ سه لماندننی ئه م رایه شیان، چه نده ها ریوایه ت و به سه رهات و قسه و قسه لۆک و ئه فسانه وشتی پووچه لیان داتاشیوه و، وای له قه لهم ده دن گوايه، به پیغه مبهری خودا محمد ﷺ گه یشتوووه دیداری کردوووه، ههروه ها به شداری (ابوبکر) و (عمر) و (علی) و (عمری کوری عبدالعزیز) یش گه یشتوووه، چاوی که وتوووه به زۆر کهسی تریش له زاهیدان و عابیدان و سۆفیه یه کان، پاشان گوايه به هه موو ساراو چۆله وانی و جیگه یه کی چۆلکراو ده گه ریت و، خۆی پیشانی چه ند که سیکی خواناس ده دات و زانیاریان پی ده گه یه نیت و خۆراکیان پی ده دات و قسه شیان له گه ل ده کات.. له نیتو خه لکید زیاتر سۆفیه کان ئه م قسه و قسه لۆک و ئه فسانه و به سه رهاته ناراستانه ده رباره ی (له ژیان دابوونی خدر) ده گیرنه وه. له و زانیه ش، که گوتبوویان گوايه (خدر) له دوا ی پیغه مبهری خوداوه ﷺ هه ر له ژیان دابووه " ئیمامی (نوی) و ئیمام (ابن الصلاح) و (سیهیلی) و چه ند که سیکی تریان بوون".

ئیمامی (نوی) له م باره یه وه گوتوویه تی : (زۆربه ی زانیان گوتوویانه : (خدر) له نیتو مان داده ژی، ئه مه ش به رای سۆفیه کان، که هه موویان ته با و یه کران له سه ر ئه م وته یه. ههروه ها به رای چاکه خوازان و زانیاران، به سه رهاته کانی نه وان، که ده رباره ی دیتنی (خدر) و له گه لیان دانیشتن و وه رگرتنی زانیاریی لیوه ی و، په سیار لینکردنی و

وه لآمدانه وهی، بوون و وجودیی له شوینه پیروژه کان و جیگه کانی چاکه کردندا، زۆرتن له وهی بژمیڤدرتین و، به ناو بانگرتن له وهی باس بکرتین) هه له م بارهیه وه (شیخ ابو عمرو بن الصلاح) له فه تو اکانیدا گوتویه تی: (خدر له لای کۆمه لئی زانایان و پیاو چاکان و و خه لکی عه وامیان زیندووه، به لآم هه ندیک له زانایانی فهرمووده نکوولئی له م حاله ته ده که ن))^(۱).

به لآم هه یچ دانه یه کیان به راست (صحیح) یه کلانه بۆته وه، چونکه هه موو ئه و گیرانه وه و ریوایه تانه له نیتوان لاوازو دانراو (ضعیف و موضوع) دان و هه یچ یه کیکیشیان نه که شتۆته پله ی راست (صحیح).

هه ربۆیه ش (ابن حجر) له (ابو الخطابی کوری دحیه) وه، وه لآمیکی ناوبراو واته (ابو الخطابی) له دژ (سهیلی) هه ناوه که پیتی له سه ر ژیا نی (خدر) له دوای ناردنی دوایین پیغه مبه ره ی شه وه که (ابو الخطاب) له به رامبه ر وته که ی (سهیلی) دا گوتویه تی.. (ئه و رینگایانه ی (سهیلی) ئاماژه ی بۆ کردوون، هه یچیان راست نیین و دیداری (خدر) له گه ل هه یچ پیغه مبه ریکی تر دا نه سه لمیئراوه، ته نها له گه ل (موسا) دا نه بیئت که خودا به سه رها ته که یانی له قورئان دا گیراوه ته وه.

هه روه ها هه موو ئه و وته و بیروپرایانه ی له سه ر له ژیان دا بوونی (خدر) گیراونه ته وه به تیکرای بریاری زانایانی (نه قل) راست و دروست نین، چونکه هه رکه سین که هه واییکی له و بارهیه وه گیرایی ته وه هۆیه که ی دیاری نه کردووه، سائیر له به ر ئه وه ی نه یزانیوه، یان له به ر ئه وه ی لای زانایانی فهرمووده پۆشن بووه ئه و ریوایات و به سه رها تانه ش که له لایه ن شیخه کانه وه ها تووون له ده رووی پی سه رسام بوونه وه یه، ده ناچۆن که سیکی ژیر و عاقل بۆ ده شیت که سیکی نه ناسراو بیینی و پئی بلیت (من فلان که سم) و ئیدی خیرا بروای پی بکات)^(۲).

(۱) تهذیب الاسماء والغات ۱: ۱۷۶-۱۷۷

(۲) الزهر النضر فی نبأ الخضر للامام ابن حجر العسقلانی، ضمن مجموعة الرسائل المنيرية: (۲: ۳۰۲).

ئیمام (ابن کثیر) یش له کتیبی میژوووه کهیدا، دواى ئەوهی چەند رپوایەت و قسەو قسەلۆکیکی لەسەر ژیانى (خدر) هیئاووه تەوه، گوتووێهەتی: (هه‌موو ئەو رپوایات و تەوه بەسەر هاتانە لەو کەسانەوه هاتوون، کە کردووینان تە پالپشت بۆ و تەو راکانیان لەمەر لەژاندا بوونی (خدر)، هه‌مووشیان لە فەرمووده‌کانی پلهی (مرضوع)ن، کە زۆر لاوازن و هیچ بەلگه‌و پاساویکیان لە دیندا بۆ هیچ مەسه‌له‌یه‌ك لى دەرناهاوئێژریت. زۆریه‌ی حیکایه‌ت و به‌سەر هاته‌کانیش له (اسناد) یکی لاوازه‌وه‌ن، به‌لام ده‌شیته‌ به‌پوختی به‌و جۆره (صحیح) ده‌ش دابنرێن، کە له کەسانی متمانه پێ نه‌دراویشه‌وه گێرپرانیه‌وه، سائیتر ئەو کەسانه‌ له هاوه‌لان بن، یان له دواى هاوه‌لان و کەسانی دی، ئەمه‌ش ئەگه‌ری هه‌له‌ی تێدايه‌).

پاشان (ابن کثیر) گوتووێهەتی: "شیخ (ابو الفرج بن المجوزی) - خوا لێی خوشبیت - له کتیبه‌که‌یدا (عجالة المنتظر في شرح حالات الخضر) به‌رپه‌رچی ئەو جۆره فەرموودانه‌ی داوه‌تەوه، کە له پله‌ی (موضوع) دان و واى پوون کردوونه‌وه، کە له ده‌سه‌له‌سته‌کان (موضوعات) بن، هه‌روه‌ها له ئاسه‌واری هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان (تابعین) دواى ئەوانی داناو، بۆیه‌ش لاوازیی پالپشته‌کان (ضعف اسانید) یانی به‌ده‌سنیشان کردنی حاله‌ت و نه‌زانینی خاوه‌نه‌کانیشیان هه‌و پوون کردۆته‌وه. له‌مه‌شدا کاریکی جوان و به‌پێزی ئەنجام داوه‌و ر‌ه‌خنه‌ی چاکیشی لێیان گرتووه" (١).

(١) (تهذيب الاسماء واللغات) (١٧٦-١٧٧).

رای راستتر: مردنی خدره پیش هاتنی پیغه مبه‌ر ﷺ

زانایانی لیکۆلیار رایان وایه، که (خدر) ماوه‌ی ته‌مه‌نی خۆی له‌ژیان دابه‌سه‌ر بر‌دوو‌ه‌و، پیش ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خوا محمد ﷺ کۆچی دوایی کردوو‌ه‌و. له‌و بر‌وایه‌ش دان، که ماوه‌ی ژیا‌نی که‌س نازانی‌ت چه‌نده، ته‌نها خدا خۆی ده‌یزانی‌ت.. هه‌ر ته‌نها خوداش وه‌ختی مردنی و چۆنیه‌تی مردنه‌که‌ی و شویننه‌که‌ی ده‌زانی‌ت.. بۆیه‌ش هه‌یج که‌سی‌ک ئه‌م زانیاری یانه‌ی لانیه، چونکه هه‌یج فه‌رمووده‌یه‌کی راست (صحیح)) له‌وباره‌یه‌وه نیه. هه‌روه‌ها زانایانی لیکۆلیار وته‌کانی ئه‌و که‌سانه‌یان ره‌ت کردۆته‌وه که به‌بێ لیکۆلینه‌وه‌و ساغ کردنه‌وه ده‌رباره‌ی (زۆری و درێژ‌خایه‌نی ژیا‌نی خدر) و (به‌رده‌وامی له‌ژیاندا تا هاتنی قیامه‌ت)، دوا‌ون، چونکه هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی راست و په‌سه‌ند‌کرا‌ویان له‌وباره‌یه‌وه نیه.

ئه‌و زانایانه‌ش که وته‌و بر‌و‌و‌رایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه، که‌وا (خدر) پیش ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ مردوه، وه‌ک (بخاری) و (ابراهیم الحری) و (ابن المجزی) و (ابن کثیر). هه‌روه‌ها (ابن حجرى عسقلانى) یش له‌ کتیبه‌که‌یدا (الزهر النضر فى نبأ الخضر) دا مه‌یلی به‌لای ئه‌م رایه‌دا هه‌یه. هه‌موو ئه‌م زانایانه چه‌ند به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌یان هه‌ینا‌وته‌وه. بۆ نمونه (امام ابن کثیر) له (البداية والنهاية) دا پوخته‌ی به‌لگه‌کانی دیاری کردوو‌ه، له‌و به‌لگانه‌ش، که ده‌رباره‌ی مردنی (خدرن - له‌پیش هاتنی پیغه‌مبه‌ردا - ﷺ):-

١- فه‌رمایه‌شتی خودا: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِلشِّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ

الْخَالِدُونَ﴾ (الأنبياء: ٢٤) .. واته: " ئی‌مه ژیا‌نی نه‌مری‌مان پیش تو به‌هه‌یج که‌سی‌ک نه‌داوه، ئایا ئه‌گه‌ر تو بم‌یت ئه‌وان به‌نه‌مری ده‌می‌ننه‌وه (له‌کاتی‌که‌دا

چاوه‌روانی مردنی تۆن" ، واته کافران هه‌میشه به‌ته‌مای نه‌مانی پیغه‌مبه‌ری خودا بوون و وایان ده‌زانی خۆیان نامرن. که‌وابوو ئه‌م ئایه‌ته‌ بریاری خودایه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌هیچ که‌سیک له‌سه‌ر زه‌وی به‌ نه‌مریی نامی‌نیه‌وه (خدر)یش له‌و کۆمه‌له‌ مرۆفانه‌یه که‌ هه‌رده‌بیته‌ بمرن. بۆیه ئه‌ویش له‌چوار چی‌وه‌ی واتاو چه‌مکی ئایه‌ته‌که‌دایه‌و، هیچ فەرمووده‌یه‌کی راست (صحیح)یش له‌ئارادانیه که (خدر)ی به‌تایبه‌تی له‌ مردن جیا کرد‌بیته‌وه‌و بریاری له‌سه‌ر نه‌مر بوونی له‌دنیا دا دایته‌.

٢- فەرمايشتى خودا: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنْصُرُنَّهُۥ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِيۚ قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا۠ مَعَكُمْ مِّنْ

الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ آل عمران ... واته: "ئوه به‌یاد بیننه‌وه کاتیک خودا په‌یانی له پیغه‌مبه‌ران وه‌رگرت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ زانست و کتیبی خوداو حیکمه‌تان پێگه‌یاندن و، له‌دوایدا که پیغه‌مبه‌ریکی پروا‌پیکارو به‌راست دانه‌ری زانست و کتیبه‌کانتان هات، ده‌بیته‌ باوه‌ری پێ‌بینن و یاریده‌ده‌رو سه‌رخه‌ری بن، ئینجا پێیانی فەرموو: (ئایا پرواتان به‌وه هه‌یه‌و بریارتان له‌سه‌ر جیبه‌جێ کردنی ئه‌وپه‌یمان و پروا پێ هێنراوه‌تان داوه، ئه‌وانیش گو‌تیان: به‌ئێ بر‌واو بریارمان له‌سه‌ری داوه، ئیدی خوداش پێی فەرموون: ده‌ی ئیتر ئیوه له‌سه‌ر ئه‌م بریارو په‌یمانە شاهی‌دبن و منیش له‌گه‌ڵ ئیوه‌دا ئاگادارو شاهی‌دی ئه‌م حاله‌ته‌م).

(ابن عباس) له‌باره‌ی مانای ئه‌م ئایه‌ته‌وه‌ گو‌تویه‌تی: (خودا هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی نارد‌بیت، په‌یانیشی لێ وه‌رگرت‌وو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌کاتیکدا ئه‌گه‌ر (محمد)ی به‌ پیغه‌مبه‌ر نارد و ئه‌ویش له‌ژیان دا‌بوو ئه‌وا ده‌بیته‌ باوه‌ری پێ‌ بینیت و یارمه‌تی بدات و سه‌رخه‌ری بیته‌و، پاشان ئه‌و په‌یمانە له‌نه‌ته‌وه‌که‌شی

وهه بگرتیت کهوا له ماوهی ژیانی ئەواندا خوا محمد ﷺ به پیغه مبهه بنیتریت بو لایان، ده بیته باوه پری پی بێنن و یاریده دهرو سه ره خه ری بن.

جا خدریش (سائیر نه گه ر پیغه مبهه ریک یان پیاو چاکیککی خوداش بوو بیته) له هه ر دوو حاله ته که دا ئەوه ی لی خوازاوه باوه پ به پیغه مبهه ری خوا محمد ﷺ بهیتریت و جا ئایا ئەمه له واقیعه دا وه ی داوه که کاتیک خودا (محمد) ی به پیغه مبهه ر بو لای خه لکی ناردووه، (خدر) له ژیان دا بوو بیته و موسلمان بوو بیته له سه ر ده ستی پیغه مبهه ر به یعه تی پی دابیت و په پیره و بی په یامه که ی کرد بیت؟!

۳- جاما دام رپی راسته ر هه ر ئەوه بیته کهوا (خدر) پیغه مبهه ر بووه، ئەوا ئەگه ر له سه ر ده می پیغه مبهه ری خوا محمد ﷺ له ژیا ندا بوایه جواترین ئاکاری ئەوه ده بوو که به اتایه بو لای پیغه مبهه ر ﷺ وله گه لی دا بوایه، به لام وای نه کردووه چونکه لهو سه ر ده مه دا (خدر) مردوویه کی ژیر خا ک بووه.

۴- به تاکه فه رمووده یه کی (صحیح) یش گه یشتنی (خدر) به پیغه مبهه ری خوا ﷺ با سه نه کراوه، هه روه ها نه نوێژ کردنی له دوا یه وه نه جیهاد له گه لیدا له جهنگه کاند، خو ئەگه ر (خدر) زیندو بوایه هه موو ئەو کارانه ی له گه لدا ئەنجام ده دا.

۵- بێگومان پیغه مبهه ر ﷺ له سه ره تای جهنگی (به در) دا له خودا پارایه وه دا وای لی کرد که موسلمانان سه ربخا ت، ئەوه بوو پرووی کرده خودا و فه رمووی: (خودایه ئەگه ر ئەم کۆمه له موسلمانان له جهنگه دا له نیو به ریت، ئەوا له سه ر زه وی نا په رستریته) له گه ل ئەو کۆمه له موسلمانان ه دا که سانی وه ک (ابوبکر) و (عمر) و با شترینی ها وه لان هه موو، هه روه ها فریشته ی خودا (جبریل) و با شترینی فریشته کانی تری خودایان له گه ل دا بوو، جائه گه ر (خدر) یش زیندو بوایه ئەوا له گه ل ئەو کۆمه له که سه دا ده بوو به رزترین پله و پایه ی له نیویان دا ده بوو.

۶- له وانه یه هه ندیک کهس پروپا گانده ی ئەوه بکات گوا یه "(خدر) لهو جیگایانه دا له گه ل پیغه مبهه ری خوا دا بووه ﷺ، به لام ه یچ که سی که له خه لکی نه دیدوه .."

بێگومان نهم پرۆپاگاندهیهش پووچهل و ناپهسهنده، چونکه لهبۆتهی ئه‌ندیشه‌و خه‌یالکاری و ئیدیدعاکردنه‌وه‌یه، سه‌لماندنیشی ئاتاجی به‌ به‌لگه‌ی راست و دروست هه‌یه.

۷- حیکمه‌ت له‌خۆ هه‌شاردانی (خدر) و پۆشتنی بۆ چیاکان و بۆ نیو ئه‌شکه‌وت و په‌ناگه‌و ده‌شته‌کان چیه؟ ئه‌ی بۆچی له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا ناژی، بۆچی نوێژه‌کانی به‌ جه‌ماعه‌ت له‌گه‌ڵیاندا ناکات؟ ئایا نهم جوړه‌ ره‌فتارانه له‌ پێغه‌مبه‌ریکی به‌رپێز ده‌وه‌شیته‌وه؟.

۸- گهر (خدر) زیندوو‌بویه داوای ئه‌وه‌ی لێده‌کرا که زانست بلا‌وکاته‌وه‌و خه‌لکی فیرکات و، فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ری خودایان ﷺ پێ‌بگه‌یه‌نیت و راست (صحیح)ه‌کانی له‌ لاواز(ضعیف)ه‌کانی و چاکه‌کانی له‌ خراپه‌ هه‌لبه‌ستراوه‌کانی جیا بکاردایه‌ته‌وه‌.. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی لێ ده‌خوازرا که فه‌رمان به‌چاکه‌و پێگه‌یری له‌ خراپه‌ بکات. ئه‌مه‌ش ئه‌نجام نه‌دراوه (چونکه له‌ژیان دا نیه).

۹- (مسلم) له (عبدالله)ی کورپی (عمر)ه‌وه (خوایان لێ رازی بێت) ئه‌وه‌یان گێڕاوه‌ته‌وه که شه‌ویکیان نوێژی (عیشا)یان له‌داوای پێغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ کردووه (ئه‌وه‌ش له‌کۆتایی یه‌کانی ژێانی پێغه‌مبه‌ر دابوو) جا کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ نوێژه‌که‌ی ته‌واوکردووه‌و سه‌لامی داوه‌ته‌وه، فه‌رمویه‌تی: ((أرايتکم لیلتکم هه‌ذه فأن علی راس کل مائه سنة منها لا یبقی من هو علی ظهر الارض احد)). .. واته: "ئه‌رئ ئێوه دیتان نهم شه‌وه‌تان چۆن به‌سه‌ردا را‌ده‌بووریت. بێگومان هه‌ر له‌داوای سه‌ری سه‌د سالێک نهم خه‌لکه‌ی ئێستا له‌ژیان دایه که‌سیان له‌سه‌ر روه‌ی زه‌وی نامینن" .. (ابن عمر) واته کوره‌که‌ی عومه‌ر (عبدالله) یه‌و، فه‌رمووده‌که‌ی لێ بیه‌ستراوه، گو‌تویه‌تی: (خه‌لکی له‌ترسان به‌هه‌له‌ له‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر تیگه‌یشتن، ئه‌وه‌بوو وه‌ها له‌باره‌یه‌وه ده‌دوان که گوايه داوای سه‌د سال هیه‌ج که‌سیک له‌سه‌ر زه‌وی نامینت،

بهلام له راستیدا پیغه مبهەر ﷺ مه بهستی له وه بوو که دواى سه د سال، یان دواى هه ر سه د سالێک که هه ر که سیك له و ژيانه دا بیئت و بیر بکاته وه، دواى سه د سال له و کاتی بیر کردنه وه یی خوێ هیچ که سیك به خۆیشیه وه دواى (سه د سال) به لایه نی زۆرییه وه له و کۆمه لگه یه دا له ژياندا نامینن و خه لکی ترو نه وه کانی تر له دواى نه وان له ژیان دا ده بن، هه ربۆیه ش پیغه مبهەر ﷺ له فهرمووده که دا که فهرمووبوی (هیچ که سیك له وانیه ئه مرۆ له ژیان دان دواى سه د سال که سیان له ژياندا نامینن) ^(۱). مه بهستی نه وه یه که ده بیئت نه وه سه د ساله به سه ر به چیت و خه لکی تر بینه دنیا وه.

ههروه ها (مسلم) یش له (جابرى کورپی عبدالله وه) — خویان لی پازی بیئت — گیراوتیه وه که (جابر) گوتویه تی: (گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ که مانگێک پیش کۆچی دواى ده یفه موو: ((تسألوني عن الساعة؟ واغما علمها عندالله، واقسم بالله ما على الأرض من نفس منقوسة تأتي عليها مائة سنة)) ^(۲) .. واته: "ئه رێ ئیوه ده رباره ی قیامه ت پرسیارم لی ده کهن، له کاتی که دا زانیاری وه لامه که ی هه ر له لای خودایه، سویند بیئت به خودا دواى تیپه ربوونی سه د سال هیچ که سیکی له دا ی کبوی نیو ئه م ژيانیه ئه مرۆمان له م دنیا یه دا نامینیت" واته خه لکانی تر له دایک ده بن.

جا ئه گه ر ده رباره ی (خدر) یش وابلیین گوايه تاکاتی په وانه کردنی پیغه مبهری خودا ﷺ ژیا بیئت و (که ئه م وته یه ش راستی نه) نه وا هه ر ده بوو دواى سه د سالێک له میژووی درکاندنی ئه م فهرمووده یه بمر دایه ..

ئیدی له دواى هه موو ئه م به لگانه دان به وه دا ده نین که (خدر) ئیستا له ژياندا نه وه، به لکو زه مه نیك پیش په وانه کردنی پیغه مبهەر ﷺ که خودا خوێ ده زانیئت

(۱) مسلم (۴۴) کتاب فضائل الصحابة (۵۳ باب قوله (۳) حدیث رقم (۲۵۳۷).

(۲) مسلم — نفسی الکتاب والباب — حدیث رقم (۲۵۳۸)

کهی بووه، مردوو. هه‌ربۆیه‌ش له‌پرای ئهم به‌لگانه‌وه داواکارین هه‌موو ئهو قسه‌و باسو به‌سه‌رهات و وته‌و بیروپایانه‌ی ده‌رباره‌ی (نه‌مریی خدر) گێراونه‌ته‌وه‌و که چه‌ندین ئه‌فسانه‌و وته‌ی پووجه‌لو ناهه‌ق ده‌ده‌نه‌ پال(خدر) و هیچ باریکی راسته‌قینه‌شیان نیه، هه‌موو به‌لاوه‌نرێن و پشتیان پێ نه‌به‌ستری‌ت.

"مه‌سه‌له‌ی زانسته‌ خودایی یه‌که (العلم اللدنی)"

قورئانی پیرۆز له مه‌سه‌له‌ی زانسته‌کانی (خدر)دا ئاماژه‌ی بۆ ئهو لایه‌نه‌ کردوو که‌وا له‌ خوداوه‌یه‌و، خودا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ئهو زانیارییه‌ی پێداوه، وه‌ک فرمویه‌تی: ﴿ءَاٰیٰتُنْهٖ رَّحْمَۃٌ مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهٗ مِنْ لَّدُنَّا عَلِمًا ۝﴾، واته‌: (خدر به‌نده‌یه‌کمان بوو که له‌ په‌چه‌تی تایبه‌تی خۆمان پێ به‌خشیبوو و زانسته‌و زانیاری تایبه‌تیشمان له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه به‌ئیلهام پێ به‌خشیبوو).

دیاره ئهم زانسته‌ش که‌خودا به‌ (خدر)ی دا‌بوو، (مووسا) - سلّو‌ی لی بی‌ت - نه‌یده‌زانی، هه‌ر بۆیه‌ش هاتبوو بۆ‌لای تا‌کو ئهو زانیاریانه‌ی لی‌وه‌ فی‌ر بی‌ت که‌ خۆی نه‌یده‌زانیین که‌چی هه‌ندی‌ک زانای موس‌لمان له‌به‌رده‌م رسته‌ی ﴿وَعَلَّمْنٰهٗ مِنْ لَّدُنَّا عَلِمًا﴾دا هه‌ل‌وێسته‌یه‌کیان کردوو و مه‌سه‌له‌ی زانستی خودایی (العلم اللدنی)یان لی‌وه‌ ده‌ره‌یناوه‌و کردوو‌یان‌ته‌ به‌لگه‌ بۆ چه‌ند شتی‌کی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌و، کردوو‌شیانه‌ته‌ ناویشانی‌ک بۆ‌چه‌ند وته‌یه‌کی پووجه‌لو نا‌راست له‌م پروه‌وه زیاتر سو‌فیه‌کان ئهم رسته‌یه‌ی نی‌و ئایه‌ته‌که‌یان کردۆ‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ک بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی (زانستی شه‌رعی) له‌زانستی خودایی و جیا‌کردنه‌وه‌ی پ‌روا‌له‌ت (ظا‌هر) له‌ ناوا‌خن (باطن) و جیا‌کردنه‌وه‌ی (شه‌ریعه‌تیش له‌ (حه‌قیقه‌ت): ئی‌مامی (ئال‌و‌وسی) گوتوو‌یه‌تی: (له‌لای ئه‌وان واته‌ لای - سو‌فیه‌کان - ر‌پ‌سایه‌کی بنه‌ره‌تی بۆ سه‌لماندنی

زانستی خودایی ههیدو، به لām بهم هۆیهوه ناوی (زانستی حهقیقهت) و (زانستی ناواخن) ی له سهر بـلاویۆتهوه^(۱) که له عه‌ره‌بیدا به (علم الحقیقه) و (العلم الباطن) ناوبراون.

ته‌فسیرکارانی سۆفی وته‌ی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یان ده‌باره‌ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) گوتوه‌و حه‌قیقه‌ تیان له شه‌ریعه‌ت و پـواله‌تیان له ناواخن جیا‌کردۆته‌وه‌و، له ته‌فسیر‌کردنی ئه‌م ئایه‌تانه‌و هاوشیۆه‌کانی تریاندا چه‌ندین شتی هه‌له‌و دژ به‌یه‌کیان تیکه‌ل و پیکه‌ل کردوه‌و.

"برگه‌یه‌ك له ته‌فسیری (مه‌ایمی)"

(علی کوری ابراهیمی المه‌ایمی) خاوه‌نی ته‌فسیری (تبصیر الرحمن و تیسیر المنان) یه‌کێکه‌ له‌و ته‌فسیر‌کاره‌ سۆفیانه‌ی، که ئه‌م ئایه‌ته‌و ئایه‌ته‌ هاوشیۆه‌کانی تری به‌پێی رێبازه‌ سۆفییه‌که‌ی خۆیان لێک داوه‌ته‌وه‌، لێره‌دا برگه‌یه‌ك له‌و ته‌فسیره‌ی ده‌خه‌ینه‌روو، که له‌م باریه‌وه‌ گوتویه‌تی:

"فوجدا عبدا: مووسا و یاوه‌ره‌که‌ی به‌نده‌یه‌کیان بیني، که هه‌رگیز حه‌قیقه‌تی ئه‌وه‌په‌ری که‌مال و ته‌واویتی نازانرێن، چونکه (من عبادنا) له‌و به‌ندانه‌ی ئیمه‌یه‌، که دیارده‌کانی گه‌وره‌یه‌یمان (گه‌وره‌یی خودا) ی تێدایه‌و، ئه‌وه‌بوو ﴿عَايَنَتْهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا﴾ که‌له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ په‌حمه‌ت و سۆزو میه‌ره‌بانیمان بۆ نارد، ئه‌مه‌ش (به‌پای مه‌ایمی) پۆشن بوونه‌وه‌یه‌کی شایه‌تی دانیتیه‌ بۆ له‌ناوچوونی‌و، بۆیه‌ش (لذلك علمناه) به‌بی میانگیری مرۆڤیک و فریشته‌یه‌ك له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ ﴿مِّنْ

لَدُنَّا ﴿ زانستیکی به نرخ و به هادارمان (علما) فێرکردوو و زۆر کەس لە پیڤه مبه رانیش زانستی ئاویان پێ نه دراوه . (مووسا) ش که (یوشع) و هه موو پیڤه مبه رانی تری (بنو اسرائیل) شوینکه وتوی بوون، له (خدری) پرسویه (ئایا شوینت که وم؟ ﴿ هَلْ أَتَيْتُكَ ﴾ به مانای ئایا له پرووی زانسته کانتیه وه شوینت که وم واز له زانسته کانی خۆم بێم به ومه رجهی ﴿ عَلَيَّ أَنْ تَعْلَمَنَّ ﴾ فێرم بکهیت سه ره پای ته وه ی من له مرۆفیکیشه وه زانست وه رناگرم به لکو له خوا، یان له فریشته کانیه وه فێرم بکهیت له وزانسته ی ﴿ مِمَّا عُلِّمَتْ ﴾ له وه ی که له خودای پهروه ردگار ته وه ﴿ رُشْدًا ﴾ و له سه روو پێنمایی خه لکی پواله تیی نه وه فێرت کراوه و ده یزانیت وه ک زانییه کانی (حق) له هه ندیک له و کردارانه دا، که به پواله ت به ناشیرین ده رده که ون) .. (قال) (خدر) یش پێی گوته وه: (بێگومان ته م زانسته له و زانستانه نیه، که لایه نه باشه که ی به وردترین دیتن و تیروانین ده رکه ویت، به لکو زانستی وایان تێدایه، که به کرده وه له دیمه نیکی ناشیریندا ده رده که ویت، به م هۆیه وه شه وه خێرا خه لکی پواله تبین نا په زایی له سه ر ده رده برن، له کاتی که دا قه ده غه یه، که لایه نه باش و له باره کانی له وه ختی روودانی کرداره که دا پێیان بگوتریت، هه ر بۆیه ش نا په زایی ده رنه برین له سه ری، ئاتاجی به هیمنی و ئارام گرتنیکی زۆر هیه . قال ﴿ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ ﴾ تۆ هه رگیز ناتوانیت، که نه گه رچی له گه لێشم دابیت (مَعِيَ) و، نه گه رچی سه رسامیش بیت به من (به لām ئارامیك ناگريت ﴿ صَبْرًا ﴾ که واته مانای ﴿ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ به پای (مهاییمی) ته وه یه، که (تۆ ئه ی مووسا نه گه رچی له گه ل من دا برویت و به زانست و زانیاریم سه رسام بیت، به لām به هیچ شیوه یه ک ئارام ناگريت له سه ر ته و کرده وانهم، که به پێی زانسته کانی خۆم ته بگامیان ده ده م، که له به رچاوی تۆ به پواله ت ناشیرین بن. ئیدی چۆن ئارام ده گريت ﴿ وَكَيْفَ

نَصِيرٌ عَلَى مَا ﴿ له سمر نهوه کردهويه، که روالته ناشيرينه کي هاتوته بهرچاو، له گهل نهوه شدا تو هوالو زانياريه کت له سمری نيه ﴿لَمْ يَحْطِ بِهِ خُبْرًا﴾ هوالو زانياري يه ت نيه، که لايه نه چاکه شارواه کيت بو دهرده خاتو، لايه نه ناشيرينه کيت بو پي دهشاريته وه؟! مووساش (قال) گوتي " من ههرچهنده له خه لکي رواله تبينم (لهوانه ي که هيچ نارامي يه کيان له سمر زانيني ناواخني کاره کان نيهو، که همر تنهها رواله تي دهره وه ي کاره کان ده بينن) ههرچهنده له وجوره خه لکesh بم، به لام ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾: به پشتيواني خودا ده ميينيت نارام ده گرم به هوي خو زال کردن به سمر نهو نه ريتهم دا، کاتيک جلوه ي خوَم ده ده مه ده ست توو شوينت ده که ومو سهرسام ده بم پيت)، ئيدي چون نه فسم له توياخي ده بيت (و) کاتيک دوات که وتم ﴿وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ هيچ فهرمانيتک ناشکيتنم و سهرپي لي ناکم تنه نانت، گهر به رواله ت واش بيت گوايه له راستيدا سهرپيچي يه له خودا نه گهر (گوپرايه لي خوداي تيدا ببينم، چونکه لي راديتني ناهه مواري له که سيکدا که خوا دهرووني پاکتر کردوته وه نارهازي يه له فهرماني خوداو (پهنا به خوا له مه) جا کاتيک هم وته يهش وه که وه لامدانه وه بيت له سمر وته ي (خدر)، که پي گوتبوو (تو ناراميک له سمر کاره کاني من ناگريت ﴿اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ که چي له راستيشدا نهو نارامييه ي لي نه بيني، نه گهرچي چاوپوشي حاله تي نااسايي لي کرد بيت. (خدر) پي گوتووه ﴿قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِي﴾ نه گهر له پروي زانستو زانياريه کانه وه دوام ده که ويت) نهوا ﴿اَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ دهرباره ي هيچ کارو مه سه له يه که پرسيارم لي نه که کيت، نه مه جگه له نکو لي ليکردنيش، چونکه هم جوړه زانسته ي (خدر) له پي پرسيارو وه لامه وه نيه، به لکو له پي به خشيني به ليشاوي خوداويه به سمر نهو که سه دا، بويه ده بيت نهو که سه ش

چاوه‌روانی لى بکات، ده‌بیّت ئارامیشی له‌سه‌ر بگریت.. ﴿حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ﴾ تاكو له‌نیۆ دلت داو ته‌نانه‌ت، گهر له‌پێی ئه‌و گه‌یاندنه‌ راسته‌وخۆیه‌ی خوداشه‌وه، یان گهر له‌پێی زمان وتنه‌وه‌ش بیّت ﴿مَنْهُ ذِكْرُ﴾، هه‌وائی کاره‌ نااساییه‌ که‌و مه‌به‌سته‌ شاراه‌ که‌یت پێی بگه‌یه‌نم^(۱).

ئه‌مه‌ پوخته‌ی وته‌ی (مه‌هایم) بوو، که‌ خستمانه‌ روو به‌و پێودانگه‌ی گوزارشت له‌ قوتابخانه‌ی ته‌فسیری سۆفیگه‌ریانه‌ی قورئان ده‌کاتو، یه‌کیکیشه‌ له‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ مه‌سه‌له‌ی زانستی خودایی هه‌یه‌ (که‌خودا به‌لیشاو خستبێتیه‌ دلی هه‌ر که‌سیکه‌وه‌ به‌خواستی خوێ) و، پاشان یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی جیاوازیان له‌نیوان (پرواڵه‌ت و ناواخن) و (شه‌ریعه‌ت و حه‌قیقه‌ت) دا کردووه‌. کاتیك به‌وردیش سه‌رنج له‌م وته‌یه‌ی پێشووێ ناوبراو بده‌ین، ده‌بینین چۆن مانا قورئانیه‌ که‌ی دوور خستۆته‌وه‌و، ته‌نانه‌ت چۆن به‌شیوه‌یه‌کی دیار ده‌سکاریی مانا قورئانیه‌ که‌ی کردووه‌و شیواندووێه‌تیو، رسته‌ قورئانیه‌کانیشی کردوونه‌ شاهید بۆ تیگه‌یشتنه‌ سۆفیگه‌ریی یه‌ شارراو (باطنی)یه‌ که‌ی، که‌ ده‌رباره‌ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) و سرووشی به‌ لیشاو به‌ سه‌ردا به‌خشاو (الفیض الاله‌امی)یش ده‌ری برپوه‌.

برگه‌یه‌ك له ته‌فسیره‌ که‌ی (اسماعیل حقی)

دوا‌ی وته‌ی (مه‌هایم) دێینه‌ سه‌ر وته‌ی رافه‌کار (مفسر)یکی تر له‌ پێشه‌وايانی رێبازی سۆفیگه‌ری، ئه‌ویش (اسماعیل حقی البروشوی)یه‌، که‌ کتیبیکی ته‌فسیری به‌ ناوی (روح البیان)ه‌وه‌ داناوه‌.

(۱) تبصیر الرحمن وتیسیر المنان للمهایمی (۱: ۴۵۱-۴۵۲).

جا کاتیك ئایه ته کانی تایبته به چیرۆکی (موسا و خدر) ی تهفسیر کردووه، گه یشتوته ئایه تی ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ ده باره ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) دواوه، لهم پرووه گوتویه تی (خودا بۆیه فهرموویه تی ﴿مِنْ لَدُنَّا﴾ له لایهن خۆمانه وه زانستمان به خدر دابوو) ههر چهنده هه موو زانسته کانی تریش ههر له لایهن خوداوهن به لام هه ندیکیان به هۆی فێرکردنی خه لکی تره وه یه که یه کتر فێر ده کهن، بۆیه به زانستی خودایی (لدنی) ناو نابریت.

به لکو زانستی خودایی ئه وه یه که خودا راسته وخۆ به بێ میانگیری که سیکی دی ده یخاته دلّی ئه وه که سه وه پێ ی ده به خشیت، ههروه ها هه یچ هۆیه کی ناسراوی ده ره کیش نیه) پاشان گوتویه تی: (بزانه ههر زانستیک که خودا فێری بهنده کانی بکات و، بهنده کانیش بتوانن ئه وه زانسته له غهیری خودا (واته له کهسانی تره وه) فێر بن، ئه وه له کۆمه له ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) نیه، چونکه ده شیت له لایهن (لدن) کهسانی تره وه وه رگیری، نه که ههر له لایهن (لدن) ی خوداوه) ^(۱).

ههروه ها گوتویه تی: (مانای ﴿مِنْ لَدُنَّا﴾ ئه وه یه واته (له پله ی یه کیتی ی — ذات- ی ئیمه و پایه به رزی یه که یه وه).. هه ربۆیه ش پێشه وایانی سۆفیگه ربی له زاراوه کانی خۆیاندا بیژه (لفظی) (العلم اللدنی) (زانستیک له لایهن خوداوه) یان به تایبه تی بۆ ئه وه زانسته شارراوه (باطنی) یه داناوه که ته نها خودا له لایهن خۆیه وه به بێ میانگیری که سیك ده یادت به بهنده ی خۆی و، ئیدی به م په نگه ده سگیر ده بییت..

ههر بۆیه ش هه ندیکیان ئه م شیعره ی شاعیریکی خۆیان ده ئینه وه:

تعلمناه بلا حرف و صوت   قرأناه بلا سهو وفوت

(۱) تفسیر روح البیان لإسماعیل حقی (۵: ۲۷۰).

واتای ئەم شیعەریان ئەوەیە گوايه بەرپڤڤگای بەخشینی خودایی و سرووشی پەرەردگار ئەو زانستەیان پێ گەشتوووە نەك بەرپڤڤگای فێرکردنی بێژەوانی و وانە و تنەوێ کەسێکی دی. لەبەر ئەوەی (بەوتەى اسماعیل حقی) پلەى زانستى پڕۆلەتاری (ظاهری) لەناست پلەى زانستى شاراوو ناوەکی (باطنی) دا وەك پلەى نێوان دیارو نادیار وایەو، چونکە (هەر بەرپای ناوبراو) (زانستى پڕۆلەتاری) پەيوەستە بە لایەنەدیارەکانى شەریعت و شیۆو و جۆرەکانیەو، بەلام زانستى شارارو (باطنی) لەپلەى دەرگای مآل دایە^(۱).

پوچەڵ کردنەوێ و تەى سۆفییەکان

لەبارەى زانستى خودایی یەو

زانای ئیسلام (قرطبي) لەوەلامى و تەو پڕۆپاگان دەى سۆفیه کاندای لەسەر زانستى خودایی، گوتویەتى: "زانای گەورەمان، ئیمام (ابو العباس) گوتویەتى: (هەندیک کەس لە بى باوەرەکانى سەر پڤیازی (باطنی) بیروپایان لەسەر گرتەبەرى پڤگەیه کە ئەو حوکمە شەرى یانەى لى دادپڤیت، گوتووشیانە: (ئەم حوکمە شەرییە گشتیانە تەنها کەسانى گەمژەو خەلکى عەوام کاریان پێ دەکەن، دەنا پیاوچاکان و (ئەولیا) و کەسانى تایبەتمەند (اهل الخصوص) ناتاجیان بەو دەقە شەرییانە، بەلکو ئەوێ لێیان خواراوو ئەوزانستەیه کە دەکەوێتە نێو دڵیانەو ئەو حوکمەش کە بەسەریاندا دەدرێت ئەوەیه کە لە خەیاڵات و ئەندیشەکانیانەو دەرەچیت) پاشان گوتویانە: (ئەمەش بەهۆى سافى و بێگەردى دڵەکانیانە لەهەر گەردو ژەنگ و ژاریك و جگە لەخوداش غەبرى تری تێدانیه، بۆیه زانستە خوداییەکان و حەقیقەتەکانى پەرەردگار تێیان تێدا رەنگ دەداتەو،

(۱) روح البیان-ى- اسماعیل حقی (۵: ۲۷۲).

ئاگاداری نهێنییهکانی بۆونهوهر دهبنو، حوکمی وردهکاریهکان دهزانن و، ئیدی ئاتاجیان به حوکمی شهریعهو فرمانه گشتیهکان نامیڤیت، وهك چۆن ئهم حالته بۆ (خدر) پهخساوه، ئهوهبوو ناوبراو (بهپرای سۆفیهکان) ئاتاجی بهو زانسته دیار دهرخراوانه‌ی دنیانه‌بوو که له‌لای (مووسا)ش هه‌بوون. هه‌روه‌ها له‌و وتانه‌ی، که (سۆفیه‌کان) ده‌یگێژنه‌وهو کردوویانه‌ته‌ بیرباوه‌ری خۆیان ئه‌وه‌یه، فه‌توا له‌دلی خۆته‌وه‌ وه‌رگیراوه، ته‌نانه‌ت گهر فه‌توا وه‌رگرتیکش فه‌توای پێ‌گه‌یانیدی.. بۆیه‌ش زانامان (قرطبی) گوتویه‌تی: (ئهم وته‌یه‌ کفر و بێ‌باوه‌رییه‌کی ته‌واوه‌، خاوه‌ن و ده‌رپری وته‌که‌ش بێ ئه‌وه‌ی داوای تۆبه‌و په‌شیمانی لێ بکری‌ت ده‌کوژری‌ت، چونکه‌ نکوولی کردنه‌ له‌ زانستی شه‌رع.. خوداش بێ‌گومان پێ‌ساو سوننه‌تی خۆی پیاده‌کردووه‌و حیکمه‌تی خۆی خستۆته‌کارو بریاری خوداییشی وابوو، که حوکم و فرمانه‌کانی، ته‌نها له‌پێ‌ی ئه‌و پێ‌غه‌مبه‌رانه‌یه‌وه‌ به‌خه‌ڵکی ده‌گهن، که چه‌ند سه‌فیرو بالێوزیکێ نیوان خودا و به‌نده‌کانی بوون. بۆیه‌ به‌پوختی (به‌پرای هه‌موو زانیانی‌ش) له‌گشت حاله‌تی‌که‌دا زانستی بنه‌ر (قطعی)و، راستی ره‌های پێ‌ویست و، رای زانیانی پیشین و دوا‌ین له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه، که ته‌نها له‌پێ‌ی پێ‌غه‌مبه‌رانی خوداوه‌ زانست و حوکمه‌کانی خودا ده‌زانری‌ن. جا هه‌ر که‌سی‌ک بلی‌ت: (گوايه‌ پێ‌گه‌یه‌کی دی هه‌یه، که فرمانی خودا و شته‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌بێ‌ پێ‌گه‌ی پێ‌غه‌مبه‌رانی ده‌زانری‌ت و، پێ‌ویستی یه‌ک به‌پێ‌غه‌مبه‌ران نابێ‌ت، ئه‌وا ده‌کوژری‌ت و داوای تۆبه‌شی لێ ناکری‌ت و، پێ‌ویست به‌هیچ پرسیارو وه‌لامیکیش له‌گه‌ڵیدا ناکری‌ت، پاشان ئه‌مه‌ وته‌ی جی‌گه‌رو سه‌لمی‌نراوی چه‌ندین پێ‌غه‌مبه‌ری تری خوداشه‌ (سلاویان لێ‌ بێ‌ت) جگه، له‌ پێ‌غه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ.. شیکاری ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ هه‌رکه‌سی‌ک بلی‌ت زانست و حوکم له‌دلیه‌وه‌ وه‌رده‌گری‌ت و، هه‌رچی بکه‌وی‌ته‌ دلیه‌وه‌، ئه‌وه‌ حوکمی خودایه‌و به‌پێ‌ی ئه‌وه‌ کارده‌کات و، گوايه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا پێ‌ویستی به‌قورئان و به‌سوننه‌ت نیه، ئه‌وه‌ بێ‌گومان تایبه‌ته‌ندیی پێ‌غه‌مبه‌ری‌تی به‌خۆ داوه‌، وه‌کو ئه‌و وه‌سه‌فه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ریش ﷺ که ده‌رباره‌ی تایبه‌ته‌ندیی پێ‌غه‌مبه‌ری‌تی خۆی

فهرموویه تی: ((ان روح القدس نفث في روعي))^(۱)، واته (بېځگومان له گیانی پاک و پېرؤز کراوه به جهسته دا).

ههروه ها "ئیمامی (شنقیطي)ش له تهفسیره کهیدا (اضواء البیان) نهو جوړه وته و ئیدیدعیا نابه جی یانه یانی (که ده رباره ی زانستی خودایی و گوايه به لیشاو و به سروش ده یخاته دلّه کانیا نه وه" پووجه لّ کردؤته وه و، گو تویه تی:

"بېځگومان نهو په حمت و زانسته ی، که خوا له لایه ن خو یه وه به (خدری به خشی بوون: پیغه مبه ریټی و سروش (وحی) بوون، چونکه خدر به (مووسا) ی گو توه: (وما فعلته عن أمري) = (من له خو مه وه سه ربه ستانه نه م کارانه م نه کردوه).. فهرمانی خوادش ته نها له پری سروش (وحی) یه وه ده زانریټ. هیچ ریگه یه کیش نه ته نها به سروش نه بیټ. خوادش نه مه ی له سروشدا به ند کردوه، وه ك فهرموویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمْعُ الدُّعَاءَ إِذَا

مَا يُنْذِرُونَ﴾^(۴۵) الانبیاء، ههروه ها (شنقیطي) گو تویه تی: "نه وه له زانستی (اصول) داهاتوه، نه وه یه ئیلهام له نه ولیاو پیاوچا کانه وه بو به لگه هیانه وه له سه ر هیچ شتیك ناشیټ، چونکه هیچ (پاریزراوی و عیصمه ت) یکی پیغه مبه ریټی یان تیډانه .. جا نه و ئیدیدعیا نه ی، که هه ندیک که سی ده رباره ی شیواو بوونی کارکردن به ئیلهام بلاوی ده که نه وه، که گوايه له مافی که سی ئیلهام پیډراوه کاربه وه ی نیو دلی بکات به بی ده قی شه ری تر، شتیکی پووجه له و هیچ پشی پی نابه ستریټ، چونکه به به لگه یه ك به هیژنه کراوه. خه لکی نه پاریزراو (غیر معصوم) یش، هیچ متمانه یه ك به خه یالی و نه ندیشه کانی ناکریټ، چونکه له پیلانی شه یتان نه پاریزراوه، ریټنموونی و هیډایه تی ش له شو ینکه وتنی یاسا شه ری عیه کاند ا مسوگر کراوه، نه ك له شو ینکه وتنی خه یالات و ئیلهامه کاند ا)^(۲).

(۱) تفسیر القرطبي (۱۱: ۴۰-۴۱) باختصار.

(۲) اضواء البیان (۴: ۱۵۹) باختصار.

پاشان (شنقیطي) گوتوویه تی: (بهم رهنگهش ده زانیت ئەو ئیددیعیانەی زۆربهی ئەو کەسە نەفامانەیی که خۆیان به شوینکه و تووی (تصوف / سۆفیگه‌ریی) ناو بردوو و که خۆیان و شیخه‌کانیشیان پێیازیکی شاراه‌ی وایان گرتۆته‌به‌ر، گوايه له‌لای خودا هاوتای حق و راستییه (ته‌نانه‌ت گه‌ر پێچه‌وانه‌ی پروکاری ده‌ره‌وه‌ی شه‌رعیش بێت، وه‌ک ئەو پێچه‌وانه‌ بوونه‌ی کرداره‌که‌ی (خدر) له‌گه‌ڵ پ‌واله‌تی زانستی (موسا) دا، بێگومان ئەم ئیددیعیانەی ئەوان کفریکی گه‌وره‌یه‌و، بیانویه‌کی شه‌ بۆ لێک دا‌برانی ته‌واو له‌ نایینی ئیسلام، به‌و پروپاگه‌نده‌یه‌ی گوايه حق له‌ چه‌ند کارێکی شاراه‌دا، پێچه‌وانه‌ی چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی دیارو ده‌رخراوه^(۱).

هه‌روه‌ها (آلوسی) یش له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا و له‌و جێگه‌یه‌دا، که وه‌لا‌می ئیددیعیای زانستی خودایی ده‌داته‌وه‌و بانگه‌شه‌کانی (سه‌رپێچی و پێچه‌وانه‌بوونی شه‌ریعه‌ت له‌گه‌ڵ حه‌قیقه‌تدا) پووجه‌ڵ ده‌کاته‌وه‌. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ چه‌ند وته‌یه‌کی هه‌ندێک له‌ زانا چاک و راستگۆکان هێناوه‌ته‌وه‌، واته‌ له‌و زانایانەی، که سۆفییه‌کان به‌شیخ و مه‌شایه‌خ و زانایانی خۆیانی داده‌نی^٢.. بۆ نمونه‌ (ئالووسی) وته‌ی (عبدالقادری گه‌یلانی)ی هێناوه‌ته‌وه‌، که گوتوویه‌تی: (گشت ئەولیا و پیاوچاکان ته‌نها له‌ فه‌رمایشتی خودا و فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه ﷺ زانست وه‌رده‌گرن، ته‌نها به‌پێی لایه‌نه‌ دیاره‌کانی ئەو فه‌رمایشت و فه‌رمودانه‌ش کار ده‌که‌ن) واته‌ نه‌ک به‌لایه‌نی (شاراوه‌و باطنیی خولقی‌نراوه‌). له‌ (جنید)یشه‌وه‌، که به‌ (سید الطائفة) ناسراوه‌، ئەو وته‌یه‌ی هێناوه‌ که گوتوویه‌تی: (هه‌موو ڕینگا‌کان له‌ خه‌لکی به‌ستراون ته‌نها له‌و کەسانه‌ نه‌بێت که شوین پێی پێغه‌مبه‌ریان ﷺ هه‌ل‌گرتوه‌). هه‌روه‌ها وته‌یه‌کی تری (جنید)ی هێناوه‌، که هه‌ر له‌مباریه‌وه‌ گوتوویه‌تی: (هه‌رکه‌سیک قورئان له‌به‌ر نه‌کات و فه‌رمووده‌ نه‌نوسیتته‌وه‌، ئەوا له‌م عیلم و زانسته‌دا په‌یره‌ویی نا‌کریت، چونکه‌ زانستی ئێمه‌ به‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ به‌ستراوه‌).

(۱) اضواء البیان (۴: ۱۶).

(شنقیطی)یش گوتووێهتی: (ههركهسیك پروه شاراوه كه (باطن)ی زانستیك بگریتههر، كه پروه دیاره كه (ظاهر)ی حوكمێك پووچهڵی دهكاتهوه، ئهوا ههڵهـی كردوه).

(أبو الحسيني نوري)یش گوتووێهتی: (ئهگهر دیتت كهسیك ئیدیعیای حالهتێك دهكات، گوایه لهخواوه بۆی هاتوووه، ئهم حالهتەش له سنووری زانستی شهرعی دهریكات، ئهوا لێی نزیک مهبهرهوه.. ههركهسیكیش بێنی ئیدیعیای حالهتێکی وا دهكات، كه زانستیکی دیارو دهركهوتوو پشتگیری ناکات، ئهوا لهسهر ئایینهكهـی تاوانباری بکه).

(ابو سعید الخزار)یش گوتووێهتی: ههر زانستیکی شاراوه گوایه راستهوخۆ له ناخی مرۆفدا دانرابییتو، پێچهوانهـی زانستی دیارو ناسراوییت ئهوه پووچهڵه). (ابو العباسی دینوری)یش گوتووێهتی: (پهوانییژی رووکاری دهروهه حوكمی ناواخن ناشاریتهوه).

(ابو حامدی غزالی)یش گوتووێهتی: (ههركهسیك بلیت: ناواخن پێچهوانهـی پوهالهته، ئهوا له كفرو بیباوهـی یهوه نزیكتره وهك له ئیمان و باوهـر)^(١).

ههـموو ئهـو وتانهـی پێشوو وتهـی ئهـو زانا بهـپێزانهـ بوون، كه سۆفیهـكان بهـ شیخو مهـشایهـخی خۆیشیان داناون.. جادوای ههـموو ئهـم وتانهـی ههـندێك لهـ زانیانمان، ئهـنجامیكی یهـكلاکهـروهـ بهـدهـست دینین، ئهـوهـیهـ (ئهو زانستهـ خودایی یهـ "العلم اللدنی"یهـ، كهـ ئایهـتهـكهـ ئاماژهـی بۆ کردووهـ، كهـ خودا لهـلایهـن خۆیهـوهـ بهـ(خدر)ی گهـیاندووـهـ - سلاوی لی بییت - زانستی پێغهـمبهـریتی و سروشهـ.. بهـلام ئیدیعیاو بانگهـشهـکانی سۆفیهـكان دهـربارهـی زانستی خودایی (بهـو بۆچوونهـی خۆیان) ئهـوهـ چهند ئیدیعیایهـکی پووچهـڵو بێ نیوهـرۆك و گومراکارییهـو، پێچهـوانهـی شهـریعهـتی ئیسلام و پێبازی قورئان.

(١) روح المعاني - لئالوسی، ١٦، ١٩.

ئەي نایا بۆ لای گەلەکەي خۆي گەراوەتەوه؟ یان نایا لەناوچەي پێکگەیشتنی
نیوان هەردوو دەریاکەدا چاوەڕوانی کردوون.

۱۴- (خدر) لەکوێدا لە (موسا) جیابۆتەوه؟ ئەي دواي ئەوه (خدر) بۆ کوێ چوو؟

۱۵- چۆنیهتی گەراوەهەي (موسا) بۆ لای گەلەکەي؟!

هەموو ئەم پرسیارانە لەلایەنەشاراوەو نەزانراوەکانی نیو ئەم چیرۆکەنو، ئێمەش
خۆمان بەلێکۆلینەوهو پروونکردنەویانەوه ماندووناکەین، چونکە هیچ وتەو قسەو
باسێک دەربارەي پروونکردنەویان، نازانستی و نامەنەجی و نارێکنو لە هەلەوه
زیکترن زیاتر لەوهي لەپراستییهوه زیکن، بەلکو تەنانەت زۆریەیان هەلەو ناراست
دەردەچن، نەک راست و جێگیرین، دیارە مەحاله هەلەش لەپراستی نزیکن، چونکە
هەر وتەیهک بۆ پروونکردنەوهي ئەو نەزانراوانە، گریمان و ئەگەری هەلە بەرێژەیهکی
هیجگار زۆرتر لە گریمانی راستی هەلەدەگرێت. بۆیه ئێمە داواکاری هیشتنەوهي ئەم
لایەنە شاراوانە. بن، کە وەك خۆیان بەشاراوهی بمیئنەوهو، هەر وتەو قسەو
باسێکیش گەر دەربارەي زانییانو پروونکردنەویان هەبوونو، تەنانەت گەر لە
کتێبەکانی تەفسیرو چیرۆک و میژووشدا هاتبن، هەلەو شینرێنەوهو پشتیان پێ
نەبەسترت.

"چەند رووداویکی کتوپری لە بەسەرھاتی موسا و خدر"

لە بەسەرھاتی موسا و خدردا چەندین تەمومژ هەیە، کە پرووبەرپووی (موسا)
بوونەتەوه، هەرۆهە چەند رووداویکی کتوپری و لە ناکاویش هەیە کە ترووشی
موسا بوونو سەرسامی کردوونو، لە چیرۆکەدا باسکراون، هەر لە چیرۆکەکەشدا
هەندیک لەو تەمومژانەش ڕوینراونەتەوه، بەلام هەندیکێ تریشیان هەر بەشتی
سەیرو لەناکاوو، بەتەمومژیش ماونەتەوه... لەو رووداوە لە ناکاوانەش:-

١- ده‌رچوونی ماسی یه برژێنراوه‌که (به‌زیندوویی له زه‌مبیله‌که‌یان‌ه‌وه بۆ نێو ده‌ریاکه)، ئه‌وه‌بوو پێشتر خودا فه‌رمانی به‌ مووسا کرد‌بوو که له‌گه‌ڵ خۆیدا ماسیه‌کی گه‌وره‌ی برژاوی سوێزکراو له زه‌مبیله‌یه‌کدا هه‌لگریت و ببات، جا له هه‌ر جێیه‌کدا ئه‌و ماسیه‌ی لی‌ و ن بێت ئه‌وه بپێگومان (خه‌ر) له‌وێدا ده‌بینیت (مووسا)ش خۆی و کوڕه‌ یاهه‌ره‌که له‌و جێیه‌دا خه‌وتن، ماسیه‌که‌شیان له زه‌مبیله‌که‌دا بوو که سوورکراوه‌و خۆی‌کراو برژاو (واته‌ مردوو بوو). که‌چی دڵۆپه‌ ئاوێکی له‌کانیاوی ژیا‌نه‌وه بۆ دیت و ژیا‌نی به‌به‌ردا دیته‌وه‌و، خودا گیا‌نی بۆ ده‌گه‌رپێتیه‌وه‌و، له زه‌مبیله‌که‌ ده‌رده‌چیت و ده‌چیته‌ نێو ده‌ریاکه‌وه به‌لام چۆن ئه‌مه‌ رووی داوه‌؟ ماسیه‌کی خۆی‌کراو برژێنراو (بێ گیا‌ن و مردوو) سه‌ر له‌نوی بۆ ژیا‌ن بگه‌رپیته‌وه‌.. به‌سه‌رهاتی ئه‌مه‌ پووداویکی کت‌وپری و سه‌رنج پاکیش بووه‌ بۆ مووسا و کوڕه‌ یاهه‌ره‌که‌شی، هه‌روه‌ها پووداویکی کت‌وپری و سه‌رنج پاکیشه‌ بۆ هه‌ر خۆینه‌ریکی ئه‌م ئایه‌تانه‌ی چیرۆکه‌که‌.

ئه‌م موعجیزه‌یه‌ی خودای په‌روه‌ردگاریش به‌هێزترین به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر توانای بێ‌سنووری خودا، چونکه‌ خودا له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک به‌توانایه‌و، هه‌ر کاریکی بویت ده‌یکات‌و، هه‌ر خۆشی مه‌خلوقات‌ی ده‌یه‌نی‌ت و ده‌یاغری‌نی‌ت. پاشان ئه‌م موعجیزه‌ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر زیندووکردنه‌وه ده‌خاته‌پوو، جا ئه‌و خودایه‌ی که ماسیه‌ برژێنراوه‌ سوێزکراوه‌که‌ی زیندوو کردۆته‌وه، ده‌توانیت له‌ پۆژی قیامه‌تیشدا هه‌موو به‌نده‌کانی خۆی زیندوو بکاته‌وه‌.

٢- کاتێک ژیا‌ن که‌وته‌وه نێو لاشه‌ی ماسیه‌که‌و به‌ده‌ریادا پۆشته‌وه‌و ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ ماسیه‌که‌ هه‌لبه‌زیبووه‌و پێی نێو ده‌ریای گرته‌به‌ر(مانای ئه‌م ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌یه‌ خودا پۆشتنی ئاوه‌که‌ی بۆ ماسیه‌که‌ راگرتوه‌ تاوه‌ک (س‌ت‌ر‌ب‌)ی لی‌هاتوه‌و، واته‌ پێگا (طریق) به‌مانای ئه‌م پێگایه‌ به‌رنراوه‌ی ماسیه‌که‌ را‌په‌ویکی پۆشن بووه‌ که‌ تیا‌یدا ئاو له‌دوای ماسیه‌که‌وه

نەرۆشتوووه، به شیوهیه کیش بووه که ههر که سێک بهو پاروهه پۆشنه و بهو پێگا دیاره دا پۆشتبێت ئهوا گه یشتۆته جیگای ماسیه که، مووساش ئهم کرداره یان له گهڵ کوپه یاوه ره کهیدا گرتۆته بهر بۆ گه یشتن به شیوهی ماسیه که و بهم پیهیه ش بۆ دیتنی (خدر).

۳- کاتێک مووسا و یاوه ره که ی گه پانه ته وه بۆ جیگای یه که میان که ماسیه کیان تیا دا لی و ن بوو، تووشی رووداویکی له نا کاو ببوون، ئه ویش دیتنی (خدر) که له ویدا بووه له سه ر پشت پا کشا وه کر سه که ی له خۆیه وه ئالاندوو ه. جا که (مووسا) سلاوی لی کردوو ه، (خدر) یش کر سه که ی له سه ر ده م و چاوی خۆی لا بردوو ه و ه لامی سلاوه که ی دا وه ته وه .. بێگومان (خدر) له جیگه یه کی نادیا رو نه زانرا وه ده ره که وتوو وه، مووساش خۆی و کوپه نه وجه وانه یا وه ره که شی و (ته نانه ت ئیمه ش که سه رقائی چیرۆکه که ی ن) نازانین (خدر) له کوپه هاتوو وه، پێشتر له کویدا ده ژیا. هه موو ئه و زانیارییه ی لاما نه، ئه وه یه ئیمه ش وه ک مووسا کت و پر به و جیگه یه ئاشنا بووین که (خدر) ی لی بووه.

۴- (خدر) به وته یه کی گرنگ (مووسا) ی خستۆته نیو رووداویکی کت و پر ی یه وه، کاتێک (مووسا) داوی لی کردوو ه هاو پر ی یه تی پێگه ی بکات تا کو زانستی لی وه فیربیت، به لام (خدر) به و ته له نا کاوه وه لامی دا وه ته وه که: بێگومان تۆ ناتوانیت ئارام له سه ر هاو پر ی یه تی و کاره کام بگریت: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. ئه مه ش له چیرۆکه که دا به دیی هاتوو ه، چونکه (مووسا) نه ی توانی ئارام له سه ر کاره کانی (خدر) بگریت له ما وه ی هاو پر ی یه تی پێگه که یاندا.

۵- رووداویکی تری له نا کاو کاتێک مووسا له گهڵ خدر دا به خورایی و به بی کرئ سواری که شتییه که ده بن و، که چی (خدر) به دهستی ئانقه ست پارچه یه که ته خته ی که شتییه که له بنه وه لی ده کاته وه و کونیکی تیده کات ئه مه ش و له مووسا ده کات که به ره هه لستی و نکوولی له و کاره ی بکات.

٦- کارێکی تری له ناکاوی خدر له بهر چاوی موسادا (سلاویان لی بیئت) ئه وهبوو کاتیك مندالیکیان له نیو مندالان دادی که یاریان ده کرد، (خدر) دهیكوژیئت به بی ئه وهی منداله که له وکاته دا تاوانیکی وای کرد بیئت که شایانی ئه و کوشتنه بیئت، موساش دووباره ناره زایی له سهر ئه م کاره ی ده رده پریئت.

٧- دیمه نیکی کت و پیری و جی سهر سوپرمانی تریش ئه وهیه، که بو (موسا) و (بو ئیمه ش) ده رکه وتوه، خه لکی گونده که زۆر پیسکه و چاوچنۆک بوون له ناست موسا و (خدر) داو میواندارییان نه کردوون، سهره پایی ئه وهی، که ئه وان داوای خۆراکیشیان لی کردبوون.

٨- هه لۆیستیکی کت و پریانە ی دیکه ی (خدر) له ناست (موسا) دا - سلاویان لی بیئت - ئه وهبوو، کاتیك دیتیان له و (گونده دا) دیواریك خه ریکه ده پرووخیئت، که چی (خدر) راستی ده کاته وه بنیاتی ده نیته وه، ئه مه ش وا له موسا ده کات که به ره له ستیی بکات و داواشی لی ده کات، که به لایه نی که مه وه داوای کرئیه که له خه لکی گونده که بکات له سهر ئه و کاره ی، چونکه (به پای موسا) دانیشتوانه چاوچنۆک و پیسکه کانی ئه و گونده، شایسته ی ئه و چاکه یه ی خدر نه بوون.

٩- ئه و رووداوه کت و پیره زۆر سه یرو سه مه ریه ش، که موسای سهرسام کردووه و (ته نانه ت ئیمه ی سهر غجده ری قوناغه کانی چیرۆکه که ش) ی سهرسام کردووه، ئه وه بوو له دوایدا (خدر) په رده ی له سهر لایه نه نه زانراوه کانی هه رسی کرداره که ی هه لداوه ته وه و ته مومژی له سهر نه هیشتوون و، ده یانکاته پاساوێک بۆیان و، به وه یه شه وه ئه وه پروون ده کاته وه، که هه رچییه کی کردووه: هه ق و چاکه و راستین، به لام رو نکر د نه وه شی و کرد نه وه په رده له سهر لادانیشیان هه ر به شتیکی سه یرو له ناکا و داده نریئت.

۱۰- کاریکی سه رنج پاكیسی كت و پریانە ی تریسی، ئەو هیە هەوایی داو ه لسه ر ئەو پادشا سته مكارو زه وتكاره ی، كه چاوه پێی هه ژاره كانی ده كرد، تاكو پا پوره كه یان لیّ سه نیت ته گه ر (خدر) كه له به رێکی تی نه كرده و خه وشباری (واته - عه بیداری) نه كرده یه.

۱۱- کاریکی جێی سه رنجی تری ئەو هیە، له ناكاو هەوایی داها تووی ئەو كوپه منداله ده دات كه كوشتوویه تی به وە ی، كه نه گه ر له ژیان دا بایه و گه و ره ببایه، ئەوا كافر ده رده چوو، خوداش ویستوویه تی كوپرێکی باشتریان پیّ بدات، كه دیندارو چاكه خوازو به ر ه حمو میهره بان بیّت بۆیان.

۱۲- هه وێدانی كت و پیری له سه ر وجودی گه نجینه یه كه له ژیر دیواره كه ی ئەو گونده دا، كه دوو مندالی هه تیوو خاوه نی بوون، بۆیه ش (خدر) دیواره كه ی له سه ر بنیات نایه وه، تا ئەو كاته ی منداله كان گه و ره ده بنو گه نجینه كه ده ردینن.

۱۳- شتیکی تری سه رنج پاكیسی و كت و پیری، ئەو هیە خدر له دوا یی دا بۆ شوینیك ده روات، كه نازانین بۆ كوێ چووه،.. له وانه یه (مووسا) ش - سلاوی خودای لیّ بیّت - ئەو هی نه زانی بیّت.. به راستی (خدر) (له ژیر کاریگه ریی به هه شتو و شتی له ناكاوو جێی سه رسورمان دا (مووسا) ی به جێ هیشتووه، ئەویش كاتیك باری راسته قینه ی هه رسی كرده كه ی بۆ ده رخستووه، پاشان پوووه شوینیکی نادیار به جێی هیشتووه و رۆشتووه..

بیگومان (خدر) له م چیرۆكه شدا، هه ر له شوینیکی نادیاره وه ها تووه و دوا ی چیرۆكه كش، هه ره ره و شوینیکی نادیار رۆشتووه.. ئیمه ش نازانین له كوێ وه ها تووه، بۆ كوێ رۆشتووه.. هیچ وته یه كیش له مباره یه وه نه له قورئان و نه له فهرمووده كانی پیغه مبه ریشدا ﷺ نه ها تووه، ده رباره ی (خدر) خویشی هه ر ئەوه نده ها تووه، كه دیاریمان كرده وه، كه له قورئان و فهرمووده كان دایه.

بێگومان به سه رهاتی (خدر) له گه‌ڵ (مووسا) دا به سه رهاتیکی نادیارو چیرۆکیکی ته ماوییهو، داستانیکی پر له روودای سه یرو له ناکاوو، هیکایه تیکی جێی سه رنجو سه رسورمانیشه.

ئیمه‌ش هه‌رکاتیک ئهم چیرۆکه ده‌خویننه‌وه، تووشی ده‌هشده‌ت و سه‌رسورمان ده‌بینو، ئهو رووداوه له‌ناکاوانه‌شی کارمان تێده‌که‌ن سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش، که پێشتر چه‌ند جاریکی تریش له‌ حه‌قیقه‌تی رووداوه‌کانو پازو نه‌یێنی کرداره سه‌یرو کت و پرپیه کانیشیمان زانیییت.

"سه‌فه‌ر بۆ به‌ده‌ست هینانی زانست"

(مووسا) چیی گوت به‌ کو‌ره نه‌وجه‌وانه‌کی یاوه‌ریی (یوشعی کو‌ری نوون)؟
 پیی گوت: ﴿...لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا﴾ (٦٠) الکهف ﴿٦٠﴾ واته: (من به‌بی وه‌ستان و کو‌لدان هه‌ر ده‌رۆم، تا‌کو ده‌گه‌مه ناوچه‌ی پێکگه‌یشتنی نیوان هه‌ردوو ده‌ریاکه، یان هه‌رده‌بی‌ت بگه‌مه ئه‌نجام، یاخود ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌گه‌رێم له‌ سه‌فه‌ردا ده‌جم). ناوچه‌ی پێکگه‌یشتنی دوو ده‌ریاکه‌ش ئهو جێگه‌یه بووه، که خوا هه‌وائی به‌مووساداوه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌وێ (خدر) ده‌بینی‌ت.

خۆ ئه‌گه‌ر نه‌گاته ناوچه‌ی پێکگه‌یشتنه‌وه‌ی هه‌ردوو ده‌ریاکه، ئه‌وه دیاره له‌ رۆشتندا به‌رده‌وام ده‌بی‌ت، ته‌نانه‌ت گه‌ر ئهم سه‌فه‌ره‌ی چه‌ندان سالی درێژو ماوه‌یه‌کی زۆریش بخایه‌نیت، هه‌ر به‌رپێگه‌وه ده‌بی‌ت. له‌و وته‌یه‌ی (مووسا) دا - سلاوی لی بی‌ت - ئهم مه‌به‌ستانه وه‌رده‌گرین:-

- سه‌فه‌ر بۆ به‌ده‌ست هینانی زانست.

- سوور بوون له سهر وهرگرتنی زانست.

- پیداکرتن له سهر تیپهپاندنی هه موو ئه و کۆسپانهی که دینه سهر پای ئه و نیازه.

زانایانی ئیسلامیش چهنده ها نمونه ی بهرزو قه شهنگیان ده باره ی سه فهر بۆ به دهسته یانی زانست پیاده کردوه، له و باره دا بهرگهی گه لیك ناره حه تی و کویره وهریان گرتوه و، ئارامیشیان له سهر ئه و کۆسپ و بهر به سته دژوارو سه ختانه گرتوه که پرو به پرویان بوونه ته وه.

له مباره یه وه ئیمام (خطیبی بغدادی) له سه ده ی پینجه می کۆچیدا کتیبیکی داناوه تیایدا ناوی به ناویانگرتینی ئه و زانایانانیه ی تۆمار کردوه، که پرویان کردۆته ولاتانی تری دنیا بۆ به دهسته یانی تاکه یه ک فهرمووده له فهرمووده کانی پیغه مبه ری خودا ﷺ (تیمامی بغدادی) ئه م کتیبه ی ناناوه (الرحلة في طلب العلم) واته (سه فهر بۆ به دهسته یانی زانست) له م دوا ییه شدا دکتۆر (نورالدین عنتر) به ساغ کردنه وه و لی کۆلینه وه و چاپی کرده وه.

له سه رده می خوشاندا (شیخ عبدالفتاح ابو غده) له کتیبیکی نایابی خویدا چهنه نمونه یه کی کۆ کردۆته وه ده باره ی سه فه ری زانایانی موسلمان و ئارام گرتیان له سهر ههر ناره حه تییه ک له و پینا وه دا، کتیبه که شی ناو ناوه (صفحات من صبر العلماء علی شدائد العلم والتحصيل) واته: (چهنه لاپه ره یه ک له سهر ئارام گرتنی زانایان له سهر باره سه خته کانی زانست و به ده ست هیان).

(موساش به کوره که ی یاوه ری گو تبه و (کۆل ناده م تا ده گه مه ناوچه ی پیگه یشتنی هه ردو و ده ریا که، یان بۆ ماوه یه کی زۆرو زه مه نیکی درێژ له سه فه ردا ده م): ﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا﴾. له م ئایه ته دا وشه ی (حقبا / چهنه زه مه نیکی) کۆ (جمع) ی (حقبه) یه. زانایانیش پای هه مه جوړو

جیاوازیان له سهر مانای (حقبه) ههیه که ده لَین له نیوان (شهست سال) و (ههشتا سال) و (سه د سال) دایه... به لَام رای راستر له سهر مانای (حقبه) نهوهیه که (راغبی اصفهانی) له فهرهنگی (مفردات) هکهیدا دیاری کردووه و گوتویهتی: (له راستیدا (حقبه) ماوهیه کی نه زانراوه له زه مان) ^(۱). ئهم مانایه له وته کی موساش داهاتووه که به کوره یا وهره کی گوتووه ﴿أَوْ أَمْضَىٰ حَقْبًا﴾ که واته (موسا) به ماوهیه کی تاییه تی و نه زانراو، وه سفی کردووه و که هر گه شتیارو رَیوار ده بیّت، تاو به (خدر) ده گات.. ئهم مانایه له وشهیه کی هاوشیوه شیدا (احقاب) دا هاتووه، که مانای کاتیکی نادیارو نه ژمیراو ده گه یه نیّت و، خودا تییدا (له باره ی کافرانوه له دۆزه خدا) فهرموویه ﴿لَئِيْنَ فِيْهَا اَحْقَابًا﴾ ﴿٢٣﴾ النبأ ﴿ئهمهش ماوهیه کی نادیارو بی کۆتایه که تییداو به نه مریی له دۆزه خدا ده میننه وه و، په نابه خودا..

"فَسِيَا حُوتَهُمَا"

قورئانی پیرۆز کرداری بیرچونهوه (نسیان)ی خستۆته پال هەردووکیان (واته / پال موساو کورپه یاوه‌ره‌که‌ی) له‌گەڵ ئەوه‌ی که له‌پاستیدا هه‌رتەنیا کورپه‌که (یوشعی کورپی نون) له‌بیری چوو بۆوه. له‌به‌رئەوه‌ی (موسا) داوا‌ی له‌کورپه‌که‌ی کردبوو که ماسییه‌که له‌زه‌مبيله‌که‌یدا هه‌ل‌گریت و پيشی گوتبوو (هه‌ر کاتی‌ک ماسییه‌که‌ت لی‌ و ن بوو خیرا ئاگادارم بکه، ئیدی کاتی‌ک پیکه‌وه ده‌پۆن و ده‌گه‌نه لای به‌رده زله‌که‌و زه‌مبيله‌که‌ش به‌ ماسییه‌که‌وه له‌ نزیک ئاوه‌که‌وه داده‌نی‌ن، و، خه‌ویان لی‌ ده‌که‌ویت چه‌ند دۆپه‌ ئاوێک ده‌گه‌نه لای ماسییه‌که‌و ژیا‌نی به‌به‌ردا دیته‌وه‌و، له‌ زه‌مبيله‌که‌ ده‌رده‌چیت و رینگه‌یه‌کی نیو ده‌ریا بۆ خۆی ده‌گریته‌به‌ر ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾.

له‌کاتی‌کیشدا (موساو‌کورپه‌ یاوه‌ره‌که‌ی) بیدار ده‌بنه‌وه‌و له‌خه‌و هه‌ل‌ده‌ستن رینگه‌ی سه‌فه‌ریان گرتۆته‌وه‌ به‌رو، هه‌ر که‌هه‌ست به‌ماندویتی و برسی‌تی ده‌که‌ن، (موسا) داوا له‌ کورپه‌که‌ ده‌کات که‌خۆراکی بۆ بی‌نیت، ئەویش خیرا ماسی یه‌که‌ی به‌بیردا دیته‌وه‌.

که‌وابوو ئەو‌که‌سه‌ی له‌بیری چوو، کورپه‌که‌یه، نه‌ک موسا.. ئە‌ی بۆچی قورئان ئەم کرداری له‌بیر چونه‌ی خستۆته‌ پال هەردووکیان؟!.

وادیاره‌ له‌مه‌دا دوو حیکمه‌ت هه‌یه

یه که میان: ئەمە له دەرووی (تغلیب)^(۱) ھەبە، وەك ئەوەی بڵێن: (الأبوان)، که بۆ (ابو ام/ باوك و دايك) یش بە کاردیت، یان (ال عمران) که بۆ (أبویکر) و (عمر) یش بە کاردیت. جامادام ئەم دوو کەسەش (موسا) و (کۆرە یاوەرە) ی دوو ھاوڕێی یە کترین له سەفەرە کەدا، ئەوا ھاوبەشی یە کترین له ڕینگەداو له ھەر کردار و ڕووداویکدا، که تووشیان دیت، لەو کردارانەش، که ھاوبەشن تیایدا (لەبیرچوونەو) یە.

دووە میان: بێگومان ئاکامی بیرچوونەو کەو سەرەنجامە کەشی، بەسەر ھەردووکیاندا دیت، ئەك تەنیا بەسەر کۆرە نەوجەوانە کە ی یاوەری (موسا) دا.. ئەو ھەبوو بەھۆی بیرچوونەو کەو، ھەردووکیان ڕینگای ڕۆشتنیان درێژتەربۆو، ڕووداوی زیاتری ناخۆش و ماندوویتی و برسیتییان بەسەرداھات.

(۱) (تغلیب) لەزمانی عەرەبیدا لەنێو دوو بیژە (لفظ) دا بە کاردیت، که یەکیکیان جێی ھەردووکیانی پێ دەگیرێتەو ئەگەر ھۆبەکی پەیوەستکردن یان تێکەڵکردن لەنێوانیان داھەبێت. یان لەنێوان واتاو مەدلولیاندا وەك وشە (ابوین) بۆ دایك و باوك (الام و الاب) یان (مشرقیین) بۆ مشرق و (مغرب) یان (الاخوان) و... ھتە (وەرگیر).

"ءَاٰنَاْ غَدَاَآءَنَا"

كاتِيك (مووسا) و (كوڤه ياوهره كهى) بهرپوه رۆشتن و ناوچهى نىوان دوو دهرياكهيان بهجى هيشت، ههستييان به نارهحهتى و ماندوويتى كرد، ئهوهبوو (مووسا) بهياوهره كهى گوت: (خۆراكه كه مان بۆ بيينه، چونكه بهراستى له م سهفه ره ماندا زۆر شه كهت و ماندووبووين): ﴿ءَاٰنَاْ غَدَاَآءَنَا لَقَدْ لَقَيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا﴾ كاتِيك بهوردى سه رنج له م ئايه ته ده دهين، ئه م خالانهى لى ده ردئين:-

١- شياو بوونى، ته نانه ت پيويستبوونى هه لگرتنى تويشووو خۆراك بۆ گه شت و سه فهر، ئه مه ش پيچه وانهى (پشت به خوا به ستن) نيه، به لكو هه ر له ده روازهى پشت به خوا به ستنه كه دايه، چونكه گرته به رى ئه و هۆكارانه يه كه خوا فه رمانى له سهريان پيمان ده كات.. سه ير له وه دايه كۆمه له كه سيك له گه مژه و فريودراوان هه ن و، تويشوو هه لئاگرن، به بيانوى ئه وهى گوايه پيچه وانهى پشت به خوا به ستنه، خويشيان ته مبه ل و ته وزه ل و په كخه رى ئه و هۆكارانه ن كه خودا فه رمانى پيويست بوونى وه به رنان و پابه ندبوون پيوه يانى داوه.

٢- شياو بوونى خستنه كارى كه سانى دى و داوا كردنى هيئنانى خۆراك لىيان. ئه وه بوو (مووسا) داواى له كوڤه ياوهره كهى كرد، كه خۆراكى بۆ بيئيت ﴿اَتَنَا غَدَاَآءَنَا﴾ ئه مه له گه ل ئه وه ش دا باشتروايه، كه مرۆڤى موسلمان هيج شتيك له كه س داوا نه كات (سه ره راى شياو بوونى داوا كردنه كه ش).

٣- شياو بوونى ئه وهى، كه مرۆڤ هه والى حاله تى خۆى (چ برسيى يان نارهحه تى و ماندوويتى يه ك بيت) به كه سانى دى بگه يه نيئ، ئه مه ش پيچه وانهى (باوه ردارى

به خوداو تهسلیم بوون بهفرمانی و، پشت پێ بهستنی) نیه، چونکه ئهوه تا (موسا) به کۆره یاوه ره خزمهتکاره که ی گوتوو (بهراستی ئیمه لهم سهفهرده دا زۆر شه کهت و ماندوو بووین).

٤- بێگومان (موسا) ههستی بهبرسیتی نه کردوو و ماندویتییشی نه دیوه تهنها دوا ی ئه و کاته نه بیّت که له ناوچه ی پێکگه یشتنی ههردوو ده ریا که تیپه ریون و، که ئه م شوینه ش ناوچه ی بریار له سه ردر او بوو، وه ک له فەرمووده که ی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتبوو که فەرموویه تی: ((ولم يجد موسىٰ مسا من النصب، حتی جاوز المكان الذي امر به)) ئه مه ش وه ک ئه وه وایه که نا ره حه تی و ماندویتییه که نیمچه سزایه کی نه ریتی له بیر چو نه وه که بوویّت.

"وَمَا أُنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ"

کاتیك (مووسا) - سلاوی لی بیت- داوای خۆراکی له کورپه یاوه ره که ی کرد، کورپه کهش ماسییه برژینراوه سورکراوه که ی بیرکه وته وه که به زیندوویی به نیو ده ریا که دا پۆشتبوو، ئەوه بوو (مووسا) پیشتر داوای لی کردبوو که هەر کاتیك ماسییه که ی لی وون ده بیت، ده سه به جی هه والی پی بدات. جاکاتیك له خه وه هستان و کورپه کهش ماسییه که ی نه بینیه وه و زانی که وا لیان وون بووه، به لام له بیری چوو که ئەو هه وال به (مووسا) بگه یه نیئ، هه ربۆیه ش هه ردو وکیان له سه ر پۆشتن به رده وام بوون و ماوه یه کی هیند درژیشیان بری که هه ستیان به ماندویتی ده کرد. جاکاتیك مووسا پی گوت: (خۆراکه که مان - که ماسییه برژاوه که یه - بۆ بینه، به راستی له م سه فه ره ماندا تووشی نا ره هه تی و برسیتی و بارگرانیه ک بووین ﴿عَلَّمْنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ کاتیك (مووسا) ئەمه ی پی گوت، کورپه یاوه ره کهش (یوشع) له وه لامدا پی گوت: (له بیرته کاتیك له لای گاشه به رده که وه هه واینه وه، من ماسییه که م له یاد بوو، ته نها شه یتانیش له بیری برده مه وه وای لی کردم به یادم نه یه ته وه ﴿... أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا أُنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ...﴾ ﴿٦٣﴾ که واته ئەوه ی خستۆته پروو که بگه رپینه وه بۆلای ئەو گاشه به رده ی که له پالیا خه وتبوون و ماسییه که شیان له لا وون کردبوو که له بیری چوو بوو مووسای له سه ر به بیر بینیه ته وه .. دانی به وه ش دانابوو که ماسییه که ی له وئ دا له بیر چووه و، له بیر چوونه که شی خسته پال شه یتان، وه ک

﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ لهم پرستهیه دا له وشه ی (انسانیه) دا پیتی (هه) هیما ی (ضمه) ی له سه ره (انسانیه) شهیتان له بیر ی بردمه وه (جا داخۆ حیکمه ت له بوونی (ضمه) له سه ر پیتی (هه) چی بی ت؟! (ابن زنجله) له کتییی (حجه القراءات) دا گو تویه تی: (حفصی کو ری عاصم) پرسته ی (وما انسانیه) به بو ر (ضمه ی) ی سه ر (هائه که) له سه ر بنچینه ی وشه که خویندۆته وه، پریشه که شی (ضمه ی) یه، (حفص) بو یه له هیما ی (ژیره) واته: (کسه ر) ی ژیره هایه که وه بو (ضمه) هه مو ار (تعديل) ی کردو وه، چونکه دیویه تی که (که سه ر) کانی ژیر (انسانیه) که (پریشه ی هایه که ش (ضمه) یه و اباشتره بیکات (به ضمه) تا کو ئاسان و هیوا ش تر بی ت له سه ر زمان وه که له وه ی له ژیره کان (کسرات) دا به رده وام بی ت. ئه وه که سه ش که (هایه که ی — به که سه ر دانابی ت) له به ر هاوسی یه تی پیتی (ی) یه له پیشیه وه، وه که چۆن بلایت (فیه) و (علیه))^(۱)..

وه که تیبینی ده کهین (یوشعی کو ری نون) کرداری (بیرچوونه وه که) ی یه که م جاری داوه ته پال خۆی، وه که گو تویه تی: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ﴾ پاشان هۆی له بیر برده وه که شی خۆستۆته پال شهیتان وه که گو تویه تی.. ﴿وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ﴾ له م دوو جار خسته پال شه دا هیچ جیاوازی و لیک نه چوونیک نه.

دیاره (یوشع) خۆی له کرداری (له بیرچوون) دانه برپوه و خۆیشی لێ به ربی نه کردو وه، به لکو دانی پێ دانا وه خستۆتییه پال خۆی: ﴿إِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ﴾ لیره دا (تاء) که ی فه رمانی (نسیت) له عه ره بیدا به (تاء) ی فاعل (بکه ر) داده نریت و بو (یوشع) ده که پریتته وه، به مانای (انا الذي قمت بفعل النسيان، انا الذي نسيت) (من بووم کرداری بیرچوونه وه که م لێ وه شایه وه، من بووم له بیرم چوو)

(۱) (حجه القراءات لابن زنجله: ۴۲۲).

جا دواى ئه وى دانى به له بیرچوونه وه که دا ناو و خستویتییه پال خوی، دیاریشی کردووه که کى وای لى کردووه له بیرى بجیت و ئه ی کیش کردارى له بیربردنه که ی به سهردا نه نجام داوه، دیاره ئه وه هر شهیتان بووه، بویه گوتوویه تی: ﴿وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ﴾..

بیگومان شهیتان لیردا بکەر (فاعل) ه که یه، (یوشع) یش کارلیکراو (مفعول به) یه که یه، پیتی (هایه که ش) بووه به (مفعول به) و بۆ (یوشع) ده گهریته وه. له مه دا تیپینی ده که ین، که ئه وه دوو فرمان (فعل) ن، نه که یه که فرمان.. یه که میان: وشه سی پیتییه که ی فرمانی (نسی)، که (یوشع) خستویتییه پال خوی.

دووه میان: وشه چوار پیتییه که ی فرمانی (انسی)، که خستویتییه پال (شهیتان) (انسی) ش ده خریته پال ئه وکه سه ی، که کارى بیربردنه وه به سهر که سانی تر دا دینیت، واته وایان لى ده کات له بیریان بجیته وه.

ئه مه ش حه قیقه تی که و، شهیتان بیگومان ئه ویه، که مرؤف ده خاته نیو دؤخی له بیرچوونه وى چەند شتی که وه، هر ئه ویشه مرؤف بۆ بیرچوونه وه هه لده نیّت و وای لى ده کات شتی له بیر بجیته وه. وای لى ده کات خودای پهروه ردگاری بیر بجیته وه، ئاینه که ی بیر بجیته وه، ئه ر که کانی بیر بجیته وه، تابەم په نگه ش به ئاسانی به سه ریا زال بیت و، دلّی داگیر بکات.. بیگومان شهیتان ته نها له کاتی که دا زه فەر به مرؤف ده بات، که وه ختی بیرچوونه ویه تی، به لام موسلمانى بیدار و چاوساغ و به رچا و پروون ئه و که سه یه، که شهیتان له هیچ رایه که وه ناتوانیّت زه فهرى پیّ ببات.. خودا له مباره ویه وه فره موویه تی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾ (٢٠١) وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ (٢٠٢) الاعراف

واته: (بیگومان ئهو ئیماندارانهی له خواترس و به ته قوا بوون، ههركاتیک له لایه ن شهیتانه وه خورپه و خه یالیک به دلایان دابیت، ده سبه جی خویان به بیردیته وه و بیدار و بهرچا و پروون ده بن، برا شهیتانه کانی ئه م شهیتانه ش کۆمه کیان ده که ن له گومرا کردنیان، به هۆی رازاندنه وه ی گونا هه کان له بهرچا وانیان.. پاشان کول ناده ن و دریغی ناکه ن له گومرایی کردنیاندا).

بیگومان شهیتان له پشت هه موو له بیرچوونه وه یه که وه یه و هه ر ئه ویشه و له خه لکی ده کات شتیان له بیر به چیته وه، تو کاتیک شتت له بیرده چیت ئه وه هه ر شهیتانه که شتی له بیر بردوویته وه، منیش هه رشتی کم له بیر به چیت، ئه وه شهیتانه له بیری بردوو مه ته وه ﴿فَإِنِّي لَسِيْتُ الْحُوتِ وَمَا أَنَسْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾.

"سَرَبَا، و عَجَبَا"

قورئانی پیرۆز به دوو ده‌برین (تعبیر) گوزارشتی له رۆشتنی ماسیه‌که به نێو ده‌ریاکه‌دا کردووه. له‌یه‌که‌میاندا: ﴿نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ له‌دوای ئەمه‌ش: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ لێ‌رده‌دا مانای (سربا) ئەوه‌یه کاتی‌ک ماسیه‌که به‌ده‌ریاکه‌دا رۆشتووه، خودا پێی له‌یه‌که‌گرتنی ئاوه‌که‌گرتووه‌و لێکی دابری‌وووه‌و نه‌یه‌یشتووه به‌دوای ماسیه‌که‌دا ب‌روات، ئیدی له‌دوای ماسیه‌که‌وه‌ پێ‌وه‌یکی به‌تال له‌سه‌ر پروی ئاوه‌که‌هه‌بووه‌، که‌ ئاویشی تێدانه‌بووه‌، ئەمه‌ش وه‌ک تاقی‌ک بووه‌، وه‌ک پێ‌غه‌مبه‌ریش ﷺ فهرموویه‌تی: ((وامسك الله عنه جرية الماء، حتى كان مثل الطاق)) واته‌: (خودا رۆشتنی ئاوه‌که‌ی لێ‌گرت‌وه‌و تاوه‌ک تاقی‌کی لێ‌هات).

مانای (عجبا)‌یش ئەوه‌یه، یێ‌گومان ژيان به‌به‌ردا‌کردنه‌وه‌ی ماسیه‌که‌ (که‌ ماسیه‌کی برژینراوی سوورکراوی دانراوی نێو زه‌مبيله‌یه‌ک بووه‌) و ده‌رچوونیشی له‌م زه‌مبيله‌یه‌و رۆشتنی به‌نێو ده‌ریاکه‌دا و ده‌ستاندنێ ئاویش له‌دوايه‌وه‌، هه‌موو ئەم موعجیزانه‌ سه‌رسوڕمان (عجبا) و سه‌رسامبوونی مرۆقی ده‌خوازن، هه‌ربۆیه‌ش موسا و کوڤه‌ یاوه‌ره‌که‌ی له‌وه‌ سه‌رسام بوون.

لێ‌رده‌دا ماوه‌ت‌وه‌ ئەوه‌ی حیکمه‌ت له‌ جیاوازیی گوزارشت (نعبیر) ه‌کان له‌هه‌مان پرودا و پروو بکه‌ینه‌وه‌، واته‌ بۆچی جاریکیان فهرمویه‌تی (سربا) و، جاریکی تریش فهرمویه‌تی (عجبا). وه‌لا‌مه‌که‌ش له‌ فهرمووده‌یه‌کی پێ‌غه‌مبه‌ردا ﷺ به‌دی ده‌کریت، که‌ فهرموویه‌تی: ((فكان للحوت سربا والموسی وقتاه عجبا)) واته‌:

پرووداوه بۆ ماسییەکی که (سرباً) بووه، بۆ موساوا یاوهره کهشی (محجیباً) بووه رازو نهتینی جیاوازی گوزارشته کهش له هەردوو وشه کهدا ئەو لایه نهیه که تهعبیره قورئانیه که سه رنجی لی داوهو، ئەو گۆشهیه شه که له نیویه وه بۆ چیرۆکه کهی روانیوه، چونکه له جاری یه کهمدا له گۆشه ی ماسییە که وه بۆ پرووداوه کهی روانیوه سه رنجی له جم و جوولی ماسییە که له ده ریا کهدا داوهو فهرموویه تی: ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾، به لام له جاری دووه مدا له گۆشه ی موساوا کوپه یاوهره کهیه وه بۆ پرووداوه کهی روانیوه شوینه واری جم و جوولی ماسییە کهی له سه ر ده روون و ههستی موساوا کوپه یاوهره کهی به دیی کردووه، بینگومان ئەوانیش هەردووکیان سه ریان له جم و جوولی ماسییە که سوپه ماوه، هه ربۆیه ش فهرموویه تی: ﴿وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾.

لیره شدا ئاماژه ده کهین بۆ ئەو کاره سه رسوپه ی نهی که جم و جوولی ماسییە کهو گیان به به رد اکرد نه وه ی به رای کردووه، سه رچاوه ی ئەمه ش نکوولی کردن و سه یر لی هاتینان نه بووه، چونکه موساوا کوپه یاوهره کهش باوه رپیان به توانای خودا له سه ر زیندوو کرد نه وه به دیی هینانی موعجیزه کان هه بووه، به لام سه رچاوه ی ئەمه، هیژی سه رسوپه ی نهاندنی پرووداوه کتوپرپییه کهو، پیوه ئالوده بوون و کارلیک بوونیه تی به و پرووداوه.

"ناشتی له کوئی ئەم زمویییه ی تۆدایه"

کاتیک (یوشع) ی یاوه ری (موسا) هه وائی له بیرچوونه وه ی ماسییە که ی به (موسا) راگه یاندو، داوای گه رانه و یانی بۆ لای به رده زله که لی کرد، (موسا) ش پیی گوت: (ئا ئەوه بوو مه بهستی ئیمه / ذلك ما كنا نبغي). ئیدی به ریی خویندا رۆشتنه وهو، ئاسه واری رۆشتنی پیشوویان له گه رانه ودا گرته به رو، به سه ر شوین

پێهه کانی خۆیاندا دهچوونهوه، ئهمهش مانای ئهم راسیتیهیه، که خوا فەرموویهتی:
﴿فَارْتَدَّ عَلَیْہِمْ اَآثَارُہِمَا﴾. دهشیت له مهوه ئاماژیهک بۆ گرنگیی گێڕانهوهی چیرۆک و
بۆ چۆنیهتی گێڕانهوه و شیابوونیشی بکهین.

جا کاتیگ گهیشتنه ناوچهی پێکگهیشتنی نیوان دوو دهریاکه و لایان دایه پال
بهرده زله که، بهندهیهک له بهنده کافران ﴿عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾ یان بینى، وه
پێغه مبهری خوداش ﷺ فەرموویهتی: (دیتیان ئهوه خدره و پۆشاکه کهی له خۆی
ئالاندووه و له سههر پشت کهوتوه) (موسا) سلاوی لیکردو، (خدر) یش کراسه کهی
له سههر روخساری خۆی لاداو گوتی: (وعلیک السلام).. ههروهها (خدر) سههری
سوڤما له پیاویک، که لهو ولاته دا سهلامی لی دهکات ((چونکه سهلام و
سلاوکردنی ئیماندارانه که له بنه رته و ریشهی ناشتی و براهیه تییه وهیه) له نیو
خه لکی ئه و ولاته دا نه مابوو، ههر بۆیهش دواى وه لامی سهلامه کهی به (موسا) ی
گوت: (ناشتی له کوێی ئهم زهوییهت دایه)؟

ئهم پرسیاره ی (خدر) ئاتاجی به هه لۆیستهیه که هیه، چونکه وه لامه کهی وه
ئه وه وایه، که (خدر) سههر سام بیگ کاتیگ له که سیگ سهلام ده بیسیگ. ئهمهش
له وانهیه هۆیه کهی له بهر نه بوونی ئیمانداران بوویگ له و جیگه یه دا.. ئیدی
ئاگاداری ئه وهش نه بووه که وا (موسا) به تاییه تی بۆ لای ئهم هاتیگ.

به لام ئیحه له م پرسیاره ی خدر دا مه سه له یه کی دوورتره و به رفراوانتره قوولتری لی
تیده گهین، ئهمهش وه که ئه وه وایه مه به ستی هه موو سه رزه مینی ئه و پۆژگاره
بوویگ، به لکو ههر ده بیگ ناکۆکی و ململانی و به ربه ره کانی و به ره نگاریی له سههر
رووی زهوی له نیوان خه لکی دا بی نیگ، میژووش بۆی گێڕا وینه ته وه، که هه یج
ماوه یه که له ماوه کانی میژوو له جهنگ و ناشووب به درنه بووه، که لی ره و له وێ
له سههر زهوی روویدا وه. ئهم جهنگانه له م سهرده مه تازه یه ی ئیستاشماندا رووه و
زیاد بوون و توندتره و به رفراوانتره.. گشت خۆینه ریکی پۆژنامه و گوڤاره کانیش،

هه‌میشه چاوی ده‌که‌وێت به هه‌واله‌کانی ناکۆکی و کوشتار، که له هه‌موو ژماره‌یه‌کی تازه‌ی ئه‌و بلاو‌کراوانه‌دا هه‌یه، هه‌ر گوی‌گرێکی هۆیه‌کانی تری را‌گه‌یان‌دیش، چ له که‌ناله‌کانی بیست‌ن یان بینراوه‌وه به‌رده‌وام گویی له هه‌والی کوشتارو جه‌نگه‌ خوێناوییه‌کانه، هه‌ر ئه‌مه‌شه سروشی ئاماژه‌ بۆ‌کراوی خودا، که له‌باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (١١٨) إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ... (١١٩) هود، واته: ئه‌گه‌ر خودای په‌روه‌ردگارت خواستی له‌سه‌ر بوايه هه‌موو خه‌لکی سه‌رزه‌ویی ده‌کرد به‌یه‌که نه‌ته‌وه‌و کۆمه‌ل، به‌لام به‌رده‌وام (خه‌لکی) دژ به‌یه‌که و لێک جیا‌وازن، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی، که به‌هۆی په‌حم و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه ئاسووده‌و سه‌ربه‌رزن، خوداش هه‌ر بۆ ئه‌و مه‌به‌ستی به‌به‌ره‌کانیه‌ی نێوان هه‌ق و نا‌هه‌ق خوێقاندوونی).

هه‌روه‌ها خودای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿...وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ (البقرة ٢٥١) واته: (خۆ ئه‌گه‌ر خودا هه‌ندێک که‌سی له خه‌لکی به‌هه‌ندێکی تریان له‌ناونه‌بات و جه‌نگ و ناکۆکی له‌نێوانیان دانه‌بێت، ئه‌وا زه‌وی به‌هۆی ئه‌و کۆمه‌له‌ سته‌مکارانه‌وه ده‌شی‌واو په‌رده بوو له خراپه‌و تاوان و زۆرداری). ئهم واتایانه‌ش سروشی په‌رسیار‌کردنه‌که‌ی (خدری گه‌یان‌دووه، که به‌زمانی عه‌ره‌بی وه‌که له فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هاتووه ((وَأَتَى بِأَرْضِكَ السَّلام)) ناشتی و سه‌لام له‌کۆی ئهم زه‌وییه‌ی تۆدایه؟ له زمانی عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی (أَتَى) بۆ به‌دوور‌گرتنه (للاستبعاد) به‌مانای به‌دی‌ی هاتنی ناشتی له‌سه‌ر ڕووی ئهم زه‌وی یه به‌دوور ده‌گیریت).

"عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا"

قورئانی پیرۆز وهسفی (خدری به ﴿عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾ بهندهیهك له بهنده کافان) کردووه که له فهرمایشته کهی خوادا هاتووہ.. دانانی وهسفی بهندایهتی له لایهن خوداوہ، مانای (لای دابرنی پیغه مبه ریتی له (خدر)) ناگهیه نیت، هیچ لیک نه چوونیکیش له نیتوان ههردوو وهسفی (بهندهی خودا) و (پیغه مبه ری خودا) دانیه. جی ی باسه پیشتیش نه وه مان یه کلا کرده وه که (خدر) پیغه مبه ریک بووه.

بیگومان بهندایهتی (عبودیه) بو خودا دیارترین پوالت و ئاکاری پیغه مبه ریتییه. پیغه مبه ران زۆرتین کاری بهندایهتی و خواپه رستییان له نیو خه لکیدا هه بووه، چونکه نه وان زانائرنی خه لکی بوون له ناسینی پله و پایه ی خودا و نه رکی پیویست به رامبه ر خودا، له نیو خه لکیشدا له هه موویان زیاتر سوپاسگوزارو شواکرنه بژی ری خودا بوون له سه ر نیعمه ته کانی خودا. خوداش چه ندین پیغه مبه ری به ریزی خۆی به ئاکاری بهندایهتی (عبودیه) وه سف کردووہ بو نمونه له باره ی (نوح) وه - سلاوی لی بیت - فهرموویه تی: ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ (٣) الإسراء. واته: (جگه له (بنو اسرائیل) که نه وه ی (ئیسرائیلن) نه وه ی نه و که سانه شن که له که شتییه که دا له گه ل (نوح) دا هه لمان گرتن و رزگارمان کردن، تا کو سوپاسگوزاری خودابن، چونکه به راستی (نوح) بهنده یه کی سوپاسگوزاری خودا بووه).

له وهسفی بهندایهتی پیغه مبه ریشدا ﷺ فهرموویه تی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ

مِنْ أَيْنُنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ (الإسراء)، واته: (پاکی و بیگهردی و بێ کهم و کورپی بۆ ئه و خوایهی که شه و په و بیهی له بهشینکی که مدا به (بهنده) ی خوی کرد). ههروهها قورئانی پیرۆز له زۆر جێگه دا وشه ی (عُباد/بهنده کان) بۆ ئه و که سه ئیماندارانه به کار دێنیت، که باوهریان به خودا هیناوه، وشه ی (عبید/ کۆیله کان)یش بۆ ئه و که سه کافرا نه به کار دێنیت، که باوهریان به خودا نه هیناوه.

"له نیاوان په حهت و عیلم دا"

قورئان ئه وهی پوون کردۆته وه که خودا په حهت و عیلمی له لایه ن خۆیه وه به (خدر) به خشیوه: ﴿ءَاٰتَيْتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ له ئاماژه جوانه کانی ئه م راستیه دا ئه وهیه، که بێگومان سۆزو به زه یی (په حهت) له خودا وه ده دریت به بهنده، ئه مه ش چونکه له و به خشینه یه، که راسته وخۆ له خودا وه یه و به سه ر ئه و که سه دا ده رپۆیت و وای لی ده کات له خۆشی و به خته وه ریدا بژی.

به لām زانست (عیلم) به شیاوای فیربوون له خودا وه ده ست بهنده ده که ویت، واته چونکه ئاتاجی به هه ولدان و خۆفیر کردن و به ده سه تیه ئان و تیکۆشان هیه، جا ئه گه ر مروؤ له گه ل زانستدا کار لیک نه کات و کاری له سه ر نه کات و هه ولتی به ده ست هینانی نه دات، ئه و هیهی لیوه ده سگیر نابیت. ههروهها له ئاماژه و پهنده شیرینه کانی ئه م پرسته یه دا ئه وه ش هیه، که بێگومان په حهت و به زه ییه که له خودا وه یه ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ به لām زانسته، که (العلم) له لای خودایه ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ له پرسته که دا جیاوازی نیاوان (عِنْدِنَا) و (مِن لَّدُنَّا) کراوه..

له مبارهیهوه، ئیمام (راغبی اصفهانی) گوتویهتی: ((لَدُنَّ) له (عند) تایبهتیه، چونکه مانای دهست پێکردنی کاریکه که کۆتاییهکی هیه، وهك ئهوهی بلیت: (أَقَمْتُ عِنْدَهُ مِنْ لَدُنْ طُلُوعِ الشَّمْسِ إِلَى غُرُوبِهَا) من له سه‌ره‌تای هه‌ڵاتنی خۆره‌وه تاناوا بوونی له‌لای ئه‌و كه‌سه‌بووم) لێره‌شدا وشه‌ی (لَدُنْ) له جیگه‌ی کۆتایی فهرمانه‌كه‌وه داده‌نریت. هه‌روه‌ها (لَدُنْ) له‌کاتی گێڕانه‌وه‌ی هه‌واڵێکدا له جیگه‌ی (عند)دا داده‌نریت، وهك ئه‌وه‌ی بلیت: (اَصْبَحْتُ عِنْدَهُ مَالًا، وَلَدْنَهُ مَالًا) هه‌ندێك له زانایان گوتویه‌نه: ئامرازی (لَدُنْ) فراوانترو تایبه‌تیه‌تیه له (عند)^(١).

به‌پێی وته‌ی (راغبی اصفهانی)، ئامرازی (لَدُنْ) له (عند) تایبه‌تیه‌تیه‌ترو ره‌وان تر. ئه‌ی بۆچی خودا به (لَدُنْ) گوزارشتی له زانست کردووه؟ له‌پرووی به‌راوردیه‌وه، ئه‌گه‌ر بپرواین بۆ (په‌حه‌مه‌ت)و (عیلم) ده‌بینین په‌حه‌مه‌ت له‌ عیلم گشتگیرتره، بۆ نمونه (په‌حه‌مه‌ت) له‌خوداوه بۆ سه‌رحه‌م دروستکراوانیتی.. هیچ ژيانیکیش به‌بێ په‌حه‌مه‌تی خودا بۆ مه‌خلووقێک نه‌یه، هه‌روه‌ها په‌حه‌مه‌تی بۆ سه‌رحه‌م گرۆی ئاده‌مییه‌ش هه‌یه به‌ موسلمان و کافره‌وه، ده‌ناگه‌ر په‌حه‌مه‌تی خودا نه‌بوايه نه‌ده‌ژيان.. به‌لام زانست و عیلم و هودا نایه‌خشیت له‌ هه‌موو مه‌خلووقێک. هه‌روه‌ها به‌ هه‌موو مرۆفیکیشی نه‌به‌خشیوه، به‌تایبه‌تیه‌ش گه‌ر زانسته‌که زانستیکی تایبه‌تی خودایی بیت، وهك ئه‌و زانسته‌ی، که خودا فی‌ری (خدر)ی کردووه. هه‌ر بۆیه‌ش به‌هۆی گشتگیری و شمولیه‌تی (په‌حه‌مه‌تی)یه‌وه خودا به‌ ئامرازی گشتیی (عند) گوزارشتی لی کردووه. به‌لام به‌هۆی تایبه‌تیاری (زانست)ه‌وه، خودا به‌ ئامرازی تایبه‌ت (لَدُنْ) گوزارشتی لی کردووه. (خوداش هه‌رخۆی زانایه‌ له‌م پروه‌وه) له‌ وه‌سفکردنی زانسته‌که‌ی (خدر)دا به‌وه‌ی، که له‌ خوداوه‌یه، ئاماژه‌یه‌کی سرووش به‌خش بۆ (موسا) به‌دی ده‌که‌ین له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی، که بێگومان کرداره‌کانی (خدر) راست و دروست و راستپێک بوون، چونکه ده‌ره‌نجامی ئه‌و زانسته‌ تایبه‌تییه‌ بوون، که له‌لای خوداوه‌ پێی دراوه.

به لام حه زده كهين هه لویستیه ك بكهين له ئاست حكه متی پیشخستنی
 (ره حمت) و دانانی له پیش (عیلم) دا: ﴿ءَاٰتَيْتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا
 عِلْمًا﴾ ئه ی داخۆ په یوه ندیی نیوان (ره حمت) و (عیلم) چی بیټ و بوچی ره حمت
 خراوته پیش؟ بیگومان ره حمت ئه و بنچینه یه یه، كه پیش ده كه ویت و، ئه و كه ش و
 ژینگه شیاهه شه بو سوو دمه ندبوونی زانست و خیرو به ره كه ته كه ی.. جا ئه گهر
 ره حمت له زانست دامالړیت و نه كه ویته پیش زانسته وه، نه بیټه هیچ ده ستپیک و
 بناغیه ك بو ی، ئه و زانست ده بیټه شه و ویرانه و كاو ل بوون. له بهر ئه م و اتایه
 ره حمت خراوته پیش زانست. زانسته كه ی (خدر) یش ئا ویته ی (ره حمت) بوو.
 ره حمت ته كه ش زه مینه یه کی گونجاو بوو بو ی و رهن گدانه وه ی له گه لدا هه بوو، له ویته ش
 گه شه ی كرد، بو یه ش زانسته كه ی به سوو دو چاك و پیرۆزو به پیس بوو.. هه ر به و
 زانسته شی پا پوره كه ی له زه و ت كړدن پاراست و بو هه ژاره كانی هیشته وه.. هه ر به و
 زانسته بوو كه دایك و باو كه كه ی له كوره كافره كیان رزگار كړد به و ئومید ه ی خوا
 به كورپكی ئیماندار بو یان قه ره بوو بكاته وه.. پاشان هه ر به و زانسته شی بوو
 دیواری هه ردو و كوره هه تیوه كه ی بنیات نایه وه و به مه ش گه نجینه كه ی بو پاراستن.
 (خدر) له كاتیكدا ئه م كارانه ی ئه نجام دده، كه به زانسته كه یه وه ره حمتی پی درابوو،
 زانسته كه شی به و ره حمت ته وه لیكن رابوو.. ئه و كه سانه ی، كه (خدر و مو ساش) له و
 سه ف هه یاندا دیوویانن هه ر به هره مه ندی ئه و ره حمت ه ی نیو زانسته كه ی (خدر)
 بوون. نمونه ی ئه م ره حمت ته له زانسته كانی مو سلمانانیشدا هه بووه، ئه و ه بوو هه موو
 جوړه زانستپكیان ئا ویته ی ره حمت بوو و كارلینك و كاردانه وه ی تیدا هه بوو.. بو یه
 سوو دی به مو سلمانان گه یانندو سوو دی به گه لانی تریش گه یانند.

به لام خو ئه گهر ره حمت له (عیلم) دامالړیت و، ره حمتی نه خریته پیش و
 كارلینك و ئا ویته ی نه بیټ، ئه و زانستپكی زیان به خش وه شه ر خوازو خراب و
 ویرانكار و مالكاو لكار و پیس ده بیټ.. به راستی ئه م وه سفه به سه ر زانسته
 هاوچه ر خه كانی خوړئاواییه كاندا ده چه سپیت.

راسته ئەوان زانستیان ههیهو، پیشکەوتنی زانستییان ههیهو، گەشتونه ته چەند ئاستیکی وهها، که له وه وپیش به خه یالی گەلانی پیش خۆیاندا نه ده هات.. راسته ئەوان چەندان لقو پۆیان له زانسته کانیان بۆ ته وهو، هه مه رهنگی و هه مه چەشنه ییشی تیکه وتوه و هیچ بوارێک له بواره کانی ژانیان نه هیشتۆته وه، که په لی بۆ نه هاون.. به لام ئەو هه موو زانست و داهینراو و پیشه سازی و دۆزینه وانەیان بوونه ته به لا له سه ر خاوه نه کانیان و له سه ر که سانی تریش، چونکه له بواره کانی ویرانکردن و کاولکاری و سته مکاری و شیواندن و ده سدریژییدا به کاریان دینن.. مرو فایه تیش به هۆی ئەو زانستانه وه تووشی به ده به ختی و مهینه تی و گرفتی ئالۆزو نه خۆشی و زیانیکی زۆر بوون. هه رکه سیکیش گومانی له م وته یه مان هه یه، باپیمان بلیت، که ئایا چه کی ئەتۆمی و ناوکی و ئەلیکترۆنی بۆ سوودی جیهان، یان بۆ زیان گەیانندن به جیهان به ره هم هینراون؟!

ئایا بۆمه ئەتۆمییه کان هه ردوو شاری (هیرۆشیما) و (ناکازاکی) یان پزگارکرد، یان ویران کرد؟! ئەی ئایا چه که پیشکەوتوه میکروبییه کان له جەنگی جیهانیدا چییان کرد؟

ئەي داخۆ بۆمه کانی (ناپالڤ) و بۆمه هیڤوشوویییه کان و فسفۆرییه کانیش چی له قوربانیه کان ده کهن؟ ئەي چه که کیمیاییه کان چ کاره ساتێک له جەنگه کاندایه رپا ده کهن؟!

ئەي داخۆ چەند کۆگای نهینی له لای ده ولته ته تاوانبارە کان هه یه، وه ک کۆگا (خزن) ی چه که کوشنده کانی (خۆره یی) و (میکروبی) و (ده رده کوشنده کانی وه ک شیرپه نجە و کۆلیتر) و، له دوا ییش دا ئەو ده ردی ئایده ی، که له کۆمپانیایا کاندایا سازو ئاماده یان کردوه تا کو به سه ر نه یارانیاندا بلاقانکه نه وه، له کاتی که جەنگ و کوشتاریان له دژ ده گیرن. بێگومان چه که نوێیه کیمیایی و خۆره یی (جرشومی) یه کان پیسترین و چه له ترین و بێ نرخترینی ئەو نمونانەن، که زانستی

مالکاولکاری مروّفایه‌تی پێی گه‌یشتوووه‌، له ئاکامی ئه‌و زیره‌کییه شه‌یتانیه‌ ره‌ش و کینه به‌رانه‌یه‌وه پێی گه‌یشتوووه که دژی ره‌وتی ژیا‌نی مروّفایه‌تین. له‌به‌ر ره‌وشنایی ئه‌م ره‌وونکردنه‌وه‌یه‌دا په‌ی به‌ لایه‌کی حیکمه‌تی دانانی (ره‌حه‌مه‌ت) له‌پێش (عیلم) دا ده‌به‌ین که له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی خوا‌دا هاتبوو: ﴿ءَاٰیٰتُهُ رَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾.

هه‌رله‌به‌ر ره‌وشنایی ئه‌م ره‌وونشکردنه‌وه‌یه‌شدا ده‌رك به‌گرنگی تێکه‌ڵکردنی زانست به‌ره‌حه‌مه‌ت و (زیادکردنی ره‌گه‌زی ره‌وشتمه‌ندیی بۆ سه‌ری) ییشی ده‌که‌ین، تا‌کو بپێته زانستیکی به‌سوود و په‌رۆزو غه‌رقی ره‌حه‌مه‌ت.

"ره‌هتاری جوان له‌ خواستنی زانست دا"

کاتێک (مووسا) - سلاوی لیّ بیّت - به‌دیداری (خدر) گه‌یشت، خدر (سلاوی لیّ بیّت) پێی گووت: (تۆ زانستیکی وه‌ها‌ت له‌ زانستی خودا له‌لایه که‌خودا خۆی فی‌ری کردوویت و که من نایزایم، منیش زانستیکی وه‌هام له‌ زانستی خودا له‌لایه که‌خودا خۆی فی‌ری کردووم و که تۆ نایزانی. (مووسا) پێی گووت: (ئایا ده‌هیلێت دوات که‌وم تا‌کو له‌و زانسته‌ی که‌فی‌ری کراویت منیش فی‌رکه‌یت؟ ﴿هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَ مِنَّمَا عَلَّمْتُ رُشْدًا﴾).

سه‌ره‌تا له‌و وته‌یه‌ی (خدر) دا که‌به‌ (مووسا) ی گو‌تووه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌و‌یت که‌هیچ که‌سی‌ک هه‌موو زانستیکی له‌لانیه‌و تاییه‌ندی هه‌موو بواریکی نیه‌. چون‌که ئه‌وه‌تا (مووسا) ی پێغه‌مبه‌ری به‌رپێزی خودا (سلاوی خودای لیّ بیّت) هه‌ندی‌ک مه‌سه‌له‌ نازانی‌ت. هه‌روه‌ها (خدر) یش که‌پێغه‌مبه‌ریکی به‌رپێزی خودایه - سلاوی خودای لیّ بیّت - هه‌ندی‌ک مه‌سه‌له‌ی دی نازانی‌ت. هه‌ریه‌که‌ له‌م دوانه‌ش زانستیکی له‌لایه که‌خودا فی‌ری کردووه‌و، به‌لام هه‌مان زانستی فی‌ری ئه‌وی تر نه‌کردووه‌

(خدر) یش ویستوویه تی ئەم راستی یه، به (مووسا) بگهیه نیت.. بۆیه کاتیك سواری پاپۆره كه ده بن، چۆله كه یه كه هاتوووه كه وتۆته سهر لیواری دیواری پاپۆره كه، ئینجا به ده نووکی خۆی جاریکیا، یان دوو جار داویتی له ئاوی ده ریاكه، (خدر) یش ئەمهی كردۆته نمونه یه كه به (مووسا) ی گوتوووه: (ئهی مووسا رادهی كه میی زانستی من و زانستی تۆ له ئاست زانستی خوادا هیندهی جی ده نووکی ئەو چۆله كه یه یه له ئاست پرووبه ری ده ریاكه دا).

كه وابوو هه موو زانسته مرۆیییه كان به بهر وارد له گه ل زانستی خوادا هه ر زۆر كه من بۆیه ش خودا فه رموو یه تی: ﴿... وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) الإسرائ، واته: (ئیه ئهی گرۆی ئاده میی هیچ شتیکی ئەوتۆتان له زانست پی نه دراوه ته نها شتیکی كه م نه ییت).
شاعیریکیش گوتوو یه تی:

فقل لمن يدعي في العلم معرفة   حفظت شيئا وغابت عنك اشياء

واته: (بهو كه سه بلێ كه (ئیدیدیعی زانیارییه كه له نیۆ زانستدا ده كات): تۆ شتیكت زانیوه له كاتیكدا چهنده ها شتی تری لێ بزربووه).

به لām له وته كه ی مووسا شدا ﴿... هَلْ أَتَعَبَكَ عَلَى أَنْ تَعْلَمَ مِنْ مِمَّا عُلِّمَتْ رُشْدًا﴾ (٦٦) الكهف، دوو مه سه له وه رده گرین:-

مه سه له ی كه م:

ئه ده بو ره فتاری جوان له خواستنی زانست و، ئاكار ی بهرز له ده بر پین و دواندنی كه سیکی زانادا، ئەوه بوو (مووسا) به شیوازی پرسیار به (خدر) ی گوتبوو، "ئایا ده هیلت دوات كه م/ اهل اتبعك؟ واته به م شیوازه ناسكه و بهو ئەده بی

پرسیارکردنو داوای سۆزو بهزهیییه جوانه.. کهوابوو که دهلیت (من دوات دهکهوم) بهمانای (من شوینکهوتووی تۆم، نهک هاوشانی تۆو نهک خۆم بهزانا بزائم لهناست تۆدا.. کاتیك دواشت دهکهوم بۆ ئامانجیکه. ههروهها سهفهرم بۆ لای تۆو سهفهرم لهگهڵ تۆشدا ههر بۆ ئامانجیکه.. ئهوهیه لیتهوه فیرم.. زانست لی وهربگرم:-

﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِمًا عَلَّمْتَ﴾ بۆ ئهوهی فیرمکهیت لهو زاستهی که فیری کراویت) کاتیك زانست لهگهڵ ئهدهبدا داوا دهکریت ئهوا باشو بهسوود دهییت، بهلام کاتیك زانست بهبیئهدهب داوا دهکریت ئهوا زهرهرمهند دهییت، چ بۆ خاوهنه داواکارهکهیو چ بۆ کهسانی تریش ههنديک له خویندکارانی زانست ئهدهبی فیرخوازیی لهدهست دهدهن، بۆ ئهونه گهر کهسیکیان بابهتیك یان دوو بابهتی خویند، یان فرمودهیهک، یان دوو فرمودهی لهبهرکرد، ئیدی خۆی به زانایهکی کۆششکار (مجتهد) دادهنیت، که پێویسته به پهنجه ئاماژهی بۆ بکهن، ئینجا خۆی به زانایهک له سهروی زانایانهوه دادهنیتو لهسهر حسابی ئهوان دهردهکهویتو، کار بۆ بهکهم دانایان و سهرزهنشتکردنیان دهکات.

ههرکهسییکیش ئهدهبی خواستو داواکاریی زانست قهدهغه بکات، ئهوه دیاره زانست قهدهغه دهکاتو، بهم پێیه ههموو خێرو چاکهیهکیش قهدهغه دهکات. باشترین کتیبیش دهبارهی رهفتاری جوان له خواستنی زانستدا کتیبی (تذکره السامع والمتکلم فی آداب العالم والمتعلم)ی (ابن جماعه)یه..

مهسهلهی دووهم:

مهبهست له خواستنی زانستو فیرخوازی یه، بهدهست هیئانی ژیریو تیگهیهشتنه ﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِمًا عَلَّمْتَ﴾ له پرستهکهدا (اعراب)ی (رشداً) به رێزمانی عهرهبی (تمییز)ه، (تمییز)یش ئهوهیه، که شتهکان لهیهک جیا دهکاتهوه.

پیوستیشه پێزمان (نحو) بجهینه گهر بۆ شیکردنهوهی مه بهسته کهو وهک ئامرازو که ره سهیه که بۆ ده رهینانی هه ندیک واتاو ده لالهت و سه رهنجی جوان له پیکهاتهی پوانبیزی قورئانهوه. بێگومان (موسا) - سلاوی لی بیت - به وشه ی (رشد) مه بهست و ئامانجی خۆی له خواستی زانسته کهدا ده رده خات.. واته ئه وه دهیه ویت فیری ژیری بیت. دهیه ویت فیرییت تا کو بیته که سیکی ژیرو پیگه یشتوو و ئه وه زانسته به سوود و راسته ش فیرییت که ژیری و عه قل و تیگه یشتنی لیوه به دیی ده کاتو، وای لی ده کات که به عه قل و ژیری یه وه مامه له له گه ل خه لکی دابکات و هه ر واش له نیویان دا بژی.

هه ندیک له خویندکارانی زانست ته نها فیروون ده که نه نیازو هیوایه که، ده یانه ویت فیری زانست بن تابن به زاناو خوینده وارو، ئیدی دروشمی (فیروون هه ربۆ فیروون و زانست هه ربۆ زانست) به رزکه نه وه.. به لام به سه رهاته که ی (موسا) فیری ئه وه یان ده کات که خواستی زانست و کاری فیروونی زانست بکه نه ئامرازیک بۆ گه یشتن و به نیازی پاک، ئه ویش په یدا کردنی ژیری و تی شگه یشتن و به ده یینانی.

پاشان ئیمه ده بینین هه ندیک له خوازیارانی زانست ئه وه زانسته فیرو دهن که ئاکامی خراپه و زه ره مه ندیی یان هه یه، یاخود بۆ مرۆڤ ئاکاره ناشیرینه کان و سیفه ته دزیوه کان هه لده نیته، یان هه ندیک له و فیروخوازانه فیری زانسته بئ نرخوا کهم بایه خ و بئ به هاکان دهن و بریکی زۆر له مال و کات و به هره و وزه و توانا کانیان تیا به فیرو ده دن. ده نا توخودا به راستی پیم بلی چ ژیری و عه قلیک له فیروونی مۆسیقا و گۆرانیدا هه یه (واته گۆرانیه سه یرو سه مه ره کانی ئه مرۆ؟ ئه ی چ ژیری و عه قلیک له فیروونی سه ماو نیگار کێشان و په یکه رتاشی و نواندنا هه یه؟ زانستی به سوود ئه وه یه که ژیری و بیرو پای جوان بخاته وه و ئه وساش ده بیته ئه وه دره خته خۆش و پیروزی که به رو بوومی خۆش و به سوود ده گریتو، بۆ کاری باش و هه لسه و که وتی جوان مل ده نیته.

"لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا"

(خدر) لهوه لا می (مووسا) دا - سلاویان لی بیت - که داوای هاوړی یه تی سه فهره که ی لیکرد، پیی گوت: (ئهی مووسا تۆ له سهر کرداره کانی من له کاتی سه فهردا ناتوانیت ئارام بگریت) ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بیگومان (خدر) هه والی ئه وهی به (مووسا) داوه که ئه ناتوانیت ئارام له سهر یاوه ریکردنی و له گه لدا پۆیشتنی بگریت.. ئه مهشی به (نه توانین) بۆ ده رپریوه.. بیگومان جیاوازی هیه له نیوان ئه وهی گهر بیگوتبایه (انک لن تصبر معی) و له نیوان ئه وهی، که پیی گوتوه: ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ دیاره له وتهی یه که مدا، واته گهر بیگوتبایه: (انک لن تصبر معی) ئهم وتهیه تهنها نکوولتی کردنه له ئارامگرتن، که به هیچ شیوهیه که توانای تیدانیه.

له وتهی دووه مدا، که گوتویه تی ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. ئه وهی بۆ پوونکردۆته وه، که وا (مووسا) هه ولتی زۆریش ده دات بۆ ئارامگرتن له سهر کرده وه کانی و خۆیشی له سهر ئارامگرتن راده هیئت، که چی و پرای ئه مهش ناتوانیت دان به خۆی دا بگریت و له سهر کرده وه کانی نه یه ته ده نگ.. بیگومان (خدر) ئهم مهسه له یه ی چه ند جارێک به چه ند دووپات کردنه وه یه که بۆ (مووسا) پوون کردۆته وه.. با یه که یه که وشه کانی رسته ی (انک لن تصبر معی) شی بکه ی نه وه:-

- له (إِنَّكَ) دا (ان): پیتی دووپات کردنه وه حرف (توکید) و (نصب) یشه.

- (لَنْ): پیتی نکوولیکردنی ره هاو جهخت له سهر کراری هه می شه ییه، که هه رگیز وا نابیت.

- نَسْتَطِيعَ : تواناداری (استطاعة) کهش هەر نکوولێ لیکراوه، نهك خودی ئارامگرتنه که.

- به مانای بیگومان مووسا، ههولدهات و خۆیشی ماندوو دهکات و ههچى له ههول و تهقه لایدايه، دواى ئارامگرتندا دهخاته گه... که چى له گهڵ ئهوه شدا ناتوانیّت (ههركیز ناتوانیّت).

- (مَعِيَ) دیاریکردنی ئەم وشەیه‌ش سروشتی ئەو ئاماژەیه ده‌به‌خشیّت که (مووسا) ده‌سته‌وسان ده‌بیّت له ئارام گرتن له‌گه‌ڵیدا (له‌گه‌ڵ خدردا).. له‌مه‌شدا (وێرای ئەوه‌ی به‌رهه‌لستی تێدايه) متمانه‌دان و دل‌نیا‌کردنه‌وه‌یه‌کی بۆ (مووسا) تێدايه، که دیاره (خدر) نایه‌وێت وزه‌و توانای (مووسا) له‌سه‌ر ئارام گرتن و دان به‌خۆدا گران به‌که‌م بگرێت. بیگومان (مووسا) له‌گه‌ڵ که‌سانی تری (غه‌یری خدردا) ئارام ده‌گرێت. به‌لام شکستی و ده‌سته‌وساون بوونی له‌ مه‌سه‌له‌ی ئارامگرتندا، ئەوه‌ ته‌نها له‌گه‌ڵ (خدر) دا واده‌بیّت که ناتوانیّت ئارام له‌سه‌ر کاره‌کانی بگرێت.

"وَكَيْفَ تَصْبِرُ" وَلَيْكِدَانَهُوَي دەر ووناسی

وادیاره موسا- سلاوی لی یت - تووشی سه رسورمان و واق ورمانیك بووه، چونكه ئاخو چون (خدر) به سووربوونه وه به رهه لستی ده کات له سه ر ئارام نه گرتنه که ی، بهو شته دووپاتکراوانهش جه ختی له سه ر بو ده کاته وه؟! نه ی چون زانیویه تی و کئ هه والی پیداه له سه ر نه وه ی، گوايه (موسا) نه و په ری هه ول و کوششی خوی بو ئارامگرتن ده خاته گه رو، که چی شکستی ش دینیت ..

پاساویکی خدر له م پرووه بو موسا نه وه بو، که پئی گوته بو: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ئاخو تو چون ئارام له سه ر کرداریك ده گریته، که پیشتر هیچ هه وال و زانیاری و عیلمی کت له سه ری نه بووه؟! له فه رموده کانی پیغه مبه ریشدا ﷺ واهاتوه، که (خدر) پئی گوته وه: (ئاخو تو چون ئارام له سه ر کرداریك ده گریته، که هه والی کت له سه ری پی رانه گیه تراوه، من فه رمانم به ئیشیك پیکراوه، که نه نجامی بده م، گه ر توش بیبینیت ئارامی له سه ر ناگریته (که بیده نگ بیت و پرسیاری له سه ر نه که یته).

دیاره موسا هه رگیز ئارام ناگریته، چونکه چهند کردار و په فتاریکی وه ها له (خدر) ده بینیت که به روا له ت نامۆن و نه وه له بنج و بناوان و حقیقه ته کانیان نازانیت، هه ربۆیه ش نکوولی له و کارانه ی ده کات و ئارام له سه ر له گه لدا رویشتنیشی ناگریته.

وته که ی خدر ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ئاماژه بو سیفه یك له سیفه ته مرویییه کانی ده روون ده کات. هه ربۆیه پیویسته ئیمه ش له بهر رۆشنایی

زانستی (دهروونناسی)ی شیتهلکاریی راستیپیکدا لێی وردینهوه، تاكو هه‌ندێك له
په‌هه‌نده‌كانی له‌ ده‌رووی لێكدانه‌وه‌ی ده‌روونناسیانه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌وه‌ لێك
بده‌ینه‌وه‌، كه‌ چه‌ند مه‌ودایه‌کی ده‌روونیان هه‌یه‌..

بینگومان خوداش ده‌روونی مرۆفایه‌تی له‌سه‌ر چه‌ز كردن له‌ زانین و به‌ده‌سته‌ینانی
زانیا‌ریه‌كان خه‌لق كردوه‌، چونكه‌ مرۆف چه‌ز ده‌كات بزانی‌ت چی له‌ ده‌وروبه‌ریدا
هه‌یه‌و، چه‌ز ده‌كات هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌بیینی‌ت و ده‌بییسی‌ت، بیانزانی‌ت. هه‌ر بۆیه‌ش
برپێکی زۆر له‌ پرسیا‌رو داوا‌کاری زانین ده‌ده‌برێ‌ت، تاكو چه‌ندین زانست و زانیا‌ری
نۆی ده‌سته‌به‌ر بكات. جا ئه‌گه‌ر چه‌ند شتێك بیینی‌ت و لێیان تی‌نه‌گات ئه‌وا به‌په‌له‌
نكوولێ‌كردن و به‌ره‌هه‌ستی پیشان ده‌دات، یان به‌لانی كه‌مه‌وه‌ داوا‌ی رو‌نكردنه‌وه‌ی و
به‌دیا‌رخستن ده‌كات. به‌راستی سرووش‌تی مرۆف ئاوا نا‌روات، كه‌ هۆش و بیر‌ی خۆ‌ی
هه‌له‌وه‌شینی‌تته‌وه‌، بۆیه‌ ئا‌رام نا‌گرێ‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ لێ‌ی تی‌نا‌گات و بی‌ده‌نگیش
نا‌بی‌ت له‌وه‌ی، كه‌ توانای هه‌ل‌گرتن و چه‌وسه‌له‌ له‌سه‌ر گرتنی نیه‌.

(خ‌در) ئا ئه‌مه‌ی له‌ سرووش‌تی ده‌روونی مرۆفایه‌تی زانی‌بوو، له‌به‌رئه‌مه‌ به‌
مووسای گو‌تووه‌: (من فەرمانم به ئیشیك پێ‌كراوه‌و، گه‌رتۆش بینه‌ری ئیشه‌كه‌م
بی‌ت ئا‌رامی له‌سه‌ر نا‌گریت.. ئا‌رامی بۆیه‌ له‌سه‌ر نا‌گریت، چونكه‌ ئا‌گاداری
حه‌قیقه‌ت و با‌ره‌ی را‌سته‌قینه‌كه‌ی نه‌بویت.. عه‌ق‌لیشت توانای به‌ئه‌ندیشه‌
گرتنی نیه‌، چونكه‌ تۆ هه‌یچ هه‌وا‌ڵ زانیا‌ریه‌كت له‌سه‌ری پێ‌ نه‌دراوه‌، ئیدی
گو‌مانی مه‌سه‌له‌یه‌کی وا‌ی له‌سه‌رده‌به‌یت، كه‌ نكوولێ‌ كردن و نا‌په‌زایی له‌سه‌ر
ده‌رب‌رین، بخوا‌زێ‌ت.

له پښتاره جوانه کانی یاوهریې کردن و سهفه رکړدن

(موسا) - سلاوی لی بیت - په یانیدا به (خدر) له سره شه وی که له گه لیا به نارام ده بیت و خوی له کرداره کانی ه لئا قورتینیت: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (٦٩) الکھف ﴿ثینجا﴾ (خدر) یش داوای لی کرد په یرویی هوکاریک بو به دیی هینانی ثم په یانه بکات، وه کی پی گوت: (گهر دواوی من بکهویت له م سه فهدا، نهوا پرسیارم له سره هیچ کارو کرده ویه کی خو م لی مه که هتا له دوا پیدا خو م هو یه کانت بو روون ده که مه وهو باری راستیه که یت تیده گه یه م ﴿قَالَ فَإِنْ أَتَبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (٧٠) الکھف ﴿به مانای داوای لی کردوه که له سره هیچ شتیک پرساری لی نه کات و به ره لستی هیچ کرداریکی نه کات به لکو چاوه ری نه وه بیت که له دوا پیدا هه والو روونکرده وه شیکاری کرداره کانی له (خدر) خو یه وه پی راده گه یه نریت.

بەمەش وادیارە پێگە بۆ گەشتێک خۆش دەکات و ئاماژەی ئەوەش بە (موسا) دەدات کە بێگومان چەند رووداویکی لەناکاو و سەیر و سەمەرە و چەند پێشەتاییکی ئاساییش دەبینیت، لەوانەیە (موسا) ئەمانە بەناھەق و بێزارو (لە پوالت) دابینیت، بەلام بەرھەڵستی (خدر) بکات، بەلکو چاوەڕوانیی روونکردنەوە لە (خدر) بکات و بێئەوێ پرسیاریان لەبارەو بکات، بانارام بگریت و هیچ نەلیت تا ئەو کاتەی کە (خدر) خۆی ھۆیەکانی پێدەلێت: جا لە کاتی شکیشتن سەرئەو وردو قوول لە رووداوەکانی نێوان ئەو دوو پێغەمبەر بەرپێزە (خدر و موسا) دەدەین، ئەوا دەبینین چەندین ڕەفتاری جوانی یاوەریکردنی نێو سەفەری تێداوە، ئەو پێگا راستە سەفەر و گەشتیاری پێشانی دەدات کە ھاوکاری و پێکەو گونجان مسۆگەر دەکات، و ناکۆکی و ناتەبایی نێوان گەشتیارەکانیش دوور دەخاتەو.

چونکه (موسا) - سلاوی لی بیّت - په یان ده دات له سه ر ئارامگرتن و بو به دی هیئانی ئه مه ش پشت به خودا ده به ستیّت: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا ۖ ۝۱۰﴾ ئارام گرتنیش په یوه نندیه کی به تینی به گه شت و سه فه رکردنه وه هیه، چونکه هه رده بیّت له سه فه ردا ئارام و ئوقره گرتن هه بیّت. دنا سه فه ریک به بی ئارامگرتن هه ر نا کوکی و ناتهبایی و به ده ختی تیډا رووده دات، هه روه ها سه فه رکردن به شی که له سزاو نا په حه تی و، مروّقی (سه فه رکار) یش نا ئارام و ماندوو شه که ته وه، می شک و ده ماره خانه ی ماندوو وه، زوو هه لده چیّت و توو په ده بیّت. هه ر بو یه ش سه فه رکاری باش په نا به و ئارامگیریه ده گریت، که بو ی ده لویّت.

موسا گوئی: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا ۖ ۝۱۰﴾. په فتاریکی جوانی دیکه ی یاوه ریی کردن له سه فه ردا گو یزایه لی کردنه بو ئه میری سه فه ره که: ﴿وَلَا اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا﴾ له سه فه ریشدا پیویسته ئه میریکی فه رمانه وا هه بیّت، تا کو گو یزایه لی فه رمانی بکریّت، هه روه ها پیویسته کاره کانی سه فه ر پیک و پیک بخریّت و، رۆل و کارو ئه رکه کانیش دابه ش بکریّت. هه روه ک پیویسته فه رمانه کان جیه جی بکریّن و پی داویستی یه کان په یدا بکریّن. یه کیکی دی له په فتارو ئا دابی سه فه ر ئه وه یه، که برا گه شتیاره کان به ره ه لستی و نکۆلی نه که ن و گرفت دروست نه که ن: ﴿قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْأَلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۖ ۝۱۱﴾.

"خدر" و كهشتیهكه

(مووسا) له گهڵ (خدر) دا- سلاویان لی بیت - ڕیکهوتن له سهر ئهوهی که هاوڕێیهتی بکات لهو سهفهره دا تاكو زانیاری لیوه فیڕیبت، بهو مهرجهی پرساری له سهر هیچ شتێك لی نهکات و دان به خۆی دابگریت تائه و کاتهی که (خدر) خۆی هه والۆ پروونکردنهوهی پی راده گهیهنیت.. ئیدی دهستیان کرد به ڕۆشتن و ههنگاونان (فانطلقا) ئهوان به ڕیگای سهر که نار ده ریا که دا ده ڕۆشتن و یستیان سواری کهشتی بهک بن، کهشتی به کیش به لایان داهاتو، ئهوانیش رایان گرت و سواری بوون، خه لکه سه رنشینه کانی کهشتی به کهش (خدر) یان ده ناسی و بهم هۆیه وه به بی کرئ سواریان کردن، وهك له فهرمووده که شدا هاتبوو... ﴿ئهو خه لکه ی که له پاپۆره که دا بوون (خدر) یان ده ناسی﴾ ئه مه به لگه یه له سهر ناسراوی (خدر) له لای خه لکی ناوچه که و، چهند په یوه ندیه کی کۆمه لایه تیشی له گه لیاندا هه بووه کهسانی تریشی ناسیوه، بهم پییهش ئهو لییان دانه پراوه، له ئهشکهوت و چیاکان داگۆشه گیر نه بووه، لهو وهخته شدا که (خدر و مووسا) له کهشتیه که دا بوون، چۆله که یهک دیت و دلوپیک له ئاوی ده ریا که به ده نووکی ده خواته وه.. (خدر) یش ویستویه تی ئه مه بکاته مه سه له یه کی زانستی بو موسا و بابه ته کهش له ڕپی لۆژیکی به لگه داری (المنطق البرهانی) یه وه به به کارهینانی هۆیه کانی پروون کردنه وه بو شی بکاته وه. له م پرووه (خدر) به مووسای گوتوه:

(ئه ری ده زانیت ئه چۆله که یه بری چه ندیکی له ئاوی ده ریا که خوارده وه)؟

مووساش له وه لامدا گوتی: (جا چه ندیکی لی خوارده وه ته نها یهک دلوپه ئاوی لی هه لگرتوه). (خدر) یش پی دلیت: (زانستی من و زانستی تۆش به به راورد له گه ل زانستی خوادا ته نها وهك ئهو دلو په ئاوی نیو ده نووکی چۆله که یه که له ئاوی ده ریا که وه هه لی گرت)..

کاتیک هردوو کیشیان له پاپوره که دا به ږیوه بوون (خدر) به نانقه ست ته خته یه ک ته خته کانی پاپوره که لى ده کاته وهو دهری دینیت .. (مووسا) ش سهری لم کاره ده سورمیت و پرسیار له ناخیدا سهر هه لده دات له سهر هم کاره و ههر له ده درونی خویشیدا کاره که هه لده سه نگی نیت و بهو نه نجامه ده گات که هم کاره (ده رهینانی پارچه ته خته یه ک له خواره و ی پاپوره که) هیچ مانایه کی نیه، چونکه نه مه له وانه یه بیته هوی سهرنگووم بوونی که شتییه که و، سهرنشینه کانیشی هه روه ها عه بیدار کردنی که شتییه که یه و کون تیکردنیه تی .. دیاره هم کرداره ش شایسته ی که سانی تر نیه، ئیدی چۆن ده بیت هم خراپه یه دهره ق که سانیک بکریت که خاوه نانی که شتییه که نو که ریزیان له هه ردووکیان (له مووسا و خدر) ناوه و به خورابی سواریان کردوون؟؟!

نایا به مه پاداشتی ریزلینان و چاکه کردنیان ده دریتته وه. له بهر نه مه ش (موسا) نه و په یانه ی خوی که به (خدر) ی دابوو که و پرسیار له سهر کاره کانی نه کات له بیر ده چیتته وه، به ره له ستیی ده کات له سهر نه وه و پتی ده لیت: (نهری تو بویه هم که شتییه کون کرد تا کو خاوه نه کانی سهرنگووم که یت، به راستی کاریکی ناهه مواری نه شیاوت نه نجامدا) خدریش نه وه ی به بیر دینیتته وه که نایا من پیم نه گویت تو نارام له گه لا مندا ناگریت ﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ (٧٢) الکف ﴿.. (مووسا) ش داوای لیبوردن له سهر به ره له ستیکردنه که ی ده کات و دان بهو له بیر چونه وه یی داده نیت: ﴿ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ﴾ (٧٣) الکف ﴿ کاتیک لم حاله ته ش ورد ده بیننه وه چند په نندیکی جوانی لى وه ده رده هینرین: وه ک:-

١- بیگومان پیغه مبه رانیش شتیان له بیر چوه و، له بیر چونه وه که شیان پیچه وانه ی نه و عیصمه ت و پاریز راوییه یان نیه، که خودا بو ی په خساندوون لم باره یه وه

چەندان بەلگە لە قورئاندا لەسەر حالەتی لەبیرچوونەوهی پیڤەمبەران هەیه، وەك ئەوهی كه خۆدا بەدواوین پیڤەمبەری خۆی (محمد) ﷺ فرمۆوه: ﴿...وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ...﴾ (الكهف) واتە: (هەركاتیك توشی حالەتی بیرچوونەوه بوویت، خۆدای پەرورەدگارت بەیادییتەوه). هەرۆهە خۆدا دەربارە یەكەم پیڤەمبەریشی (ئادەم) فرمۆیەتی: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ (طه) (بەرستی ئیمە پیشتیش پەیمانان لەئادەم وەرگرت لەسەر ئەوهی توخنی درەختەكە نەكەویت، بەلام ئەو پەیمانە ی لەبیرچوونەوهو حالەتی لەبیرچوونەوهكەشی وەهابوو، كە پیشتەر بەتەمای ئەو سەرپنجییه نەبوو تەبەگاتە رادە ی ئەوهی تاوانباری كەین).

حالەتی بیرچوونەوه لەلای پیڤەمبەرانیش چەند ئاكارێکی مەوێی یە، چونكە ئەوانیش مەرووف بوونو، نەریتی لەبیرچوونیش، نەریتیکی پێوەلكاوی ئادەمیزادەكانە.. ئەم لە بیرچوونەوهیەش لەشەیتانەوه نیە، چونكە شەیتان هیچ دەسەلاتیكی لەسەر پیڤەمبەران نیە.

گەر سەرنج بەدەیت لە وتەكانی (یوشعی كۆری نون) و (موسا) دەبینیت جیاوازییەکی گەورە هەیه لە نێوانیاندا. (یوشع) لەسەر بیرچوونەوهكە ی خۆی گوتبوی: (كە شەیتان هەوالی رۆشتنی ماسییەكە ی بیربردۆتەوه: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أُنْسِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾، موسااش دەربارە ی لەبیرچوونەوهی خۆی، داوا لە (خدر) دەكات، كە لێی نەگریت و لەسەر لەبیرچوونی پەیمانەكە لێی نەپرسیتەوه: ﴿لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾.. لەولاوه (یوشع) هۆی بیرچوونەوهی خۆی داوەتە پال شەیتان، ئەم لاشەوه (موسا) لەبیرچوونەوهكە ی خۆی خستۆتە پال نەفسی خۆی.

۲- نكولئىكردى مړوځى موسلمان لهو كارهى كه به سهړپېچىكردن له شهړعى دادەنئىتو، بئدهنگ نه‌بوون لئيشى، وهك چۆن (موسا) نكولئى له كاره‌كه‌ى (خدر) كردوه له‌سه‌ر ده‌رهئنانى پارچه‌ته‌خته‌يهك له كه‌شتييه‌كه‌وه‌ع‌ييداركردى.

۳- دئتنى كارئيك كه به پړواله‌ته ده‌رکه‌وتوه‌كه‌يدا له‌كارئىكى دزئو ده‌چئت، ئه‌و په‌يمانەى له‌بئرموسا برده‌وه، كه له‌سه‌رخۆى فه‌رزى كردبوو، ئه‌مه‌ش له هه‌سته‌وه‌رئى (هه‌ساسيه‌تى) خۆيه‌وه به‌رامبه‌ر كاره‌كه‌و له په‌تكردنه‌وه‌ى ده‌روونئى بۆيه‌وه بووه.

۴- كونكردى كه‌شتييه‌كه‌ش به لئىكردنه‌وه‌ى پارچه‌ته‌خته‌كانيه‌تى.. زاناينئيش جياوازييان له‌نيوان كونكردن و دروستكردن (خرق و خلق) دا كردوه، چونكه دروستكردن (خلق) هئنانه ئاراي شتئيكه له‌سه‌ر ئاقارى چاكسازى و پئىككردنه‌وه، وهك چۆن خودا به‌وشئوه چاكسازى و پئىكوپئىكئيه‌وه ئاسمانه‌كان و زه‌وى و مړوځى دروست كردوه. خوداى داناو كاربه‌جئ له‌يهك ئايه‌تدا كه ئايه‌تى ژماره (۱۰۰) ى سووره‌تى (الأنعام) باسى هه‌ردوو كردارى (خلق) و (خرق) ى پئىكه‌وه كردوه، وهكو فه‌رموئيه‌تى: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُمُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ...﴾ (الأنعام) واته (جاهيله‌كان جنۆكه‌يان كرډۆته هاوه‌ل و هاوبه‌شى خودا له‌كاتئىكدا، كه هه‌ر خودا خۆى جنۆكه‌ى دروست كردوه، هه‌روه‌ها به‌ناهق كورپوكچ ده‌دنه‌ه پال خودا بئئه‌وه‌ى هئىچ زانيارئيه‌كئيشان لهو بارانه‌وه هه‌يئت)..

پئته‌كانى هه‌ردوو وشه‌كه‌ى (خلق) و (خرق) له‌م ئايه‌ته‌داو هاتئيان پئىكه‌وه له‌يهك بابە‌تدا ئاماره‌يه‌كه‌و، بۆ وجودى سئبه‌رى نايابى هه‌ريه‌كه‌يان، بۆ نموونه‌ش وشه‌ى (خلق هم) كه (خلق) له سئ پئت پئىكه‌اتوه‌و پئتى ناوه‌راستيان (لام)ه، كاتئيك سه‌رنج له‌ئه‌ركى (لام) ى نئو وشه‌كه ده‌دەين ده‌بينين پړۆلى چاكسازئى بئنيوه، چونكه هۆيه‌كى گه‌ياندنئى نئوان هه‌ردوو پئتى (خاء) و (قاف)ه‌كه‌يه.

به لām وشه‌ی (خرق) كه ناوه‌راسته‌كه‌ی (راء) هو ئهم را (راء) هش ئاماره‌ بو مانای (خرق) ده‌كات كه شیواندن و لیکدا‌برین و كه‌له‌به‌ر تێ‌کردنه، چونكه هه‌ردوو پیتی (خاء) و (قاف) كه‌ی لیکدا‌بریه.

٥- لُغْرِقَ: ئهم لام-ه‌ی سه‌ره‌تای وشه‌كه‌ به (لام العاقبة/ لامی ئاكامدار) ناو ده‌بریت، نه‌ك (لامی پاساو هین/ لام التعلیل)، چونكه ئاكام (عاقبة) و ئه‌نجامی كه‌له‌به‌ر تێ‌کردنی كه‌شتی به‌كه‌ سه‌رنگووم بوونی خاوه‌نان و سه‌رنشینانیه‌تی.

له‌ فهرمایشی (لُغْرِقَ أَهْلَهَا) ش‌دا ئاماره‌یه‌ك بو‌ پێژلێنانی مرۆ‌و له‌پێشتر دا به‌تایبه‌تی له‌ ئاست مادده‌و ئامێردا.. چونكه‌ مرۆ‌ف به‌‌پێژترو شكۆ‌دارتره‌ لییان، ئه‌مه‌ش وه‌ لāmیکه‌ بو‌ ئه‌و پێبازی کۆمۆنیستی (شیوعی)یه‌ی، كه‌ مادده‌ له‌ مرۆ‌ف به‌چاک‌تر و به‌‌پێژتر داده‌نیت. هه‌روه‌ها له‌و فهرمایشته‌ی خوا‌دا له‌سه‌ر زاری مووسا (لُغْرِقَ أَهْلَهَا) ئیشاره‌تێك بو‌ مه‌ترسیی گه‌وره‌ی کاره‌كه‌ هه‌یه‌، چونكه‌ مل ده‌نیت بو‌ سه‌رنگووم بوونی خه‌لکی سه‌ر كه‌شتیه‌كه‌، هه‌ربۆیه‌ش به‌ره‌ه‌لستی له‌سه‌ر ده‌برپویه. به‌ لām خۆ له‌ دوا‌ییشدا (خدر) هه‌موو کرداره‌ نااسایی به‌کانی بو‌ (مووسا) لیکداوه‌ته‌وه‌ و ئه‌ویش به‌وه‌ دلخۆش بووه‌. بو‌ نمونه‌ کاتێك رازو نه‌ینیی کونکردنی كه‌شتیه‌كه‌ی بو‌ ده‌رخستوه‌، (مووسا) دلشاد بوو، له‌م باره‌یه‌وه‌ خودا له‌سه‌ر زاری (خدر) فهرموویه‌تی: ﴿ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾ و‌اتا‌كه‌ی به‌کورتی: (ئهو كه‌شتیه‌ی كه‌ عه‌بیدارم كرد مو‌لکی چه‌ند هه‌ژاریك بوو كه‌ له‌ده‌ریادا کاری بژێویی ژیا‌نیان پێده‌کرد، منیش بۆیه‌ و‌یستم ئاوا عه‌بیداری بکه‌م چونكه‌ له‌و ناوچه‌یه‌دا و‌ له‌پیشیا‌نه‌وه‌، پا‌دشایه‌کی سته‌مکار هه‌بوو، كه‌ گشت كه‌شتیه‌کی چاك و بی‌عه‌یبی به‌زۆر داگیر ده‌کرد)..

له پاساوه کهي خدردا تم چند راستيه ده ردینن:-

۱- دياره هه ژاره كان خاوهنى پاپۆرىك بوون، ئەمەش بەلگهيه له سه ر ئه وهى كه هه ژار (مسكين) خاوهنى هه نديك مولك و مال ده بێت، به لام به شى پر كردنه وهى پێويستيه كاني ناكات. نه دار (فقير) يش ئه وهيه كه خاوهنى هه چ نيه.

وشه‌ی (وراء هم) مانای (له‌پیشیانوه) ده‌گه‌یه‌نیّت، هەر چه‌نده به‌پرواڵته له‌زمان دا مانای (له‌دوایانه‌وه) بگه‌یه‌نیّت به‌مانای له‌پیشیانوه، که خالی گه‌یشتنه، پادشایه‌کی سته‌م‌کار هه‌بووه، هەر پا‌پۆ‌رێ‌کی چا‌ک و بێ‌ خو‌شی به‌لادا تی‌په‌ری بی‌ت به‌زۆ‌رو سته‌م دا‌گیر‌کردووه‌و لی‌ س‌ه‌ندوونو، ده‌ستی به‌سه‌ردا‌گرتووه‌.. (مووسا)و که‌سانی تری نی‌و پا‌پۆ‌ره‌که‌ش زانیارییان له‌و باره‌یه‌وه‌ نه‌بووه، به‌لام خودا ئه‌م زانیاری یه‌ی به‌ (خدر) گه‌یان‌دووه‌و سرووشی ئه‌وه‌شی پێ‌ داوه، که که‌شتیه‌که‌ عه‌یبدار کات، تا‌کو به‌و عه‌یبدار‌بوونه‌ بۆ خاوه‌نه‌کانی عه‌نی‌تته‌وه‌و بار‌ت‌زراوی‌ت.

۳- لم هه‌ئس و كه‌وته‌ی خدردا وا تێده‌گه‌ین، كه‌ كه‌برای پادشا، ته‌نها پاپۆری چاکی داگیر كه‌دووه‌.

٤- ئەم کردارە نالەبارەى پادشاکەش دەلالەت لە سەرکاریکی سەيرو ئائىسایى دەکات، چونکە بنچینەى ئەركى ئەو پادشایە پاراستنى گەلەکیەتى بەهەموو کەسەکان و شت و مەك و مال و سامانیانەوه، کە دەبوايە پارێزەرى ئەوان بوايەو نەیهیشتایە، هیچ کەسیکی تریش دەسدریژیان بکاتە سەر. بەلام ئەگەر ئەم پادشایە خۆى بووبیشتە دزو رینگرو پەلو پایەو سوپاکەى، پیاوانیشى بۆ ئەم کارە نالەبارە قۆرخ و پاوان کردیبت، ئەوه بێگومان کارەساتیکی گەورەو نەهامەتیەکی دژوار بوو.

۵- له کاتی خراپه وتاوانکاری حاکماندا تهنها بانگهوازکاران و چاکه خوازان خهڵکی رزگاردەهەکن، چونکه ئەوان جێ ئومێدی خهڵکی و فریادپرسن و به‌رووی سته‌م و شیوان و زۆرداری دا ده‌هه‌ستن وه‌ک چۆن خدر ئاوا ر‌ه‌فتاری کردوه‌.

۶- ئاو‌رو سهرنجیکی جوانی دیکه له‌مه‌دا ئەوه‌یه: (خدر) (له‌ پای عه‌یبارکردنی که‌شتیه‌که‌وه ئەو که‌شتیه‌ی پاراستوه‌.. که‌واته هه‌ندیک جار بۆ چاکسازییه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه پێویسته بریکی که‌م له‌ تێکدان و عه‌یبارکردن هه‌بێت.. له‌وانه‌شه‌ چاکسازی تێکه‌ڵی هه‌ندیک خراپکاری بێت، جا ئەگه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ ئاوابێت، ئەوا بێگومان م‌رو‌ژ هه‌ندیک جار خ‌و‌ی به‌ناچار له‌وه‌دا ده‌بینیت‌ه‌وه‌، که‌ ده‌بێت هه‌ندیک شتی به‌چووک تێک به‌دریت.

بێگومان ئایینی ئیسلام، به‌جێهێنانی سزای بۆ پاراستنی (نه‌ته‌وه‌و ئایین و ر‌ه‌وشت) پێویست کردوه‌، بۆ غه‌وه‌ش کوشتنی بکوژ (قاتل) و، به‌رده‌بارانکردنی م‌رو‌ژی زیناکاری خاوه‌ن هاوسه‌رو، برینی ده‌ستی دز، هه‌موویان به‌رواڵه‌ت، کاری ترسناک و خ‌و‌ین‌پ‌و‌ژین، به‌لام زۆر پێویست و زه‌رووریشتن بۆ به‌دییه‌نانی چاکسازی و ر‌یک کردنی کۆمه‌لگه‌.

"خدر" و کوشتنی کوره نه‌وجه‌وانه‌که‌

(مووسا) داوا‌ی لی‌بور‌دنی له‌ (خدر) کرد له‌سه‌ر له‌بیرچوونی به‌ئینه‌که‌ی.. دو‌باره ده‌ستیان کرد به‌ ر‌و‌یشتن (فان‌طقا) له‌ که‌شتیه‌که‌ ده‌رچووبوون و به‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریاکه‌دا ر‌و‌شتن، کۆمه‌لێک منداڵ و می‌رد منداڵیان دی، که‌ پێکه‌وه‌ یارییان ده‌کرد.. خدر سه‌یری نه‌وجه‌وانێکیانی کرد، که‌ (تازه‌ پێده‌گه‌یشت) ر‌ووی تی‌کردو سه‌ری هه‌لکه‌ندو کوشتی.. ئیدی منداڵه‌که‌ له‌به‌رده‌ستی مرد. (مووسا)ش زۆر تێکه‌چوو و سه‌ری سو‌رما له‌وه‌ی دیتی، که‌ ئاخ‌ر چۆن خدری پێغه‌مبه‌ری خودا

پرووده کاته نه جه وانه وانیکی بچووک که هیچ هه له یه که هیچ تاوانیکی نه کردووه، دهیکوژیت. له بهر ئه مه به بیزاری و نکوولی لیکردنه وه له کاره که ی، پرووی پرسیاری تیده کات و پیتی ده لیت: ﴿أَقَلَّتْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾، واته: (به راستی سهیره ئه وه تو بۆچی که سیکی بیتاوانت کوشت بیته وهی تاوانیکی وه های شایسته ی کوشتنه وه بیت، کرد بیت؟ بیگومان کاریکی ناره واهه موارت کرد)؟! ئینجا (خدر) یش دووباره ئه وه به یادی (مووسا) دینیتسه وه که ئایا پیشتر پیتی نه گوته و (تو ئارام له گه ل من ناگریت): ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ به وهش وای بۆ ده رده خات که ههر زووتر پیشبینیی به ره هلستی و مشت و مپی لیده کرد، چونکه (مووسا) چهند شتیکی وا له (خدر) ده بینیت که به رواالت جی په سه ند کردن نیین، به تاییه تیش گهر له پرووکاره ده ره کییه کانه وه بۆیان به وانییت.

(مووسا)ش ههستی به خوئی کرد، که له نکوولی لیکردندا په له ی کردووه و خوی له سه ر په یانه که رانه گرتوه، شه رمه زاریش بوو له زۆری په له کردنی له وه به ره هلستیانه، که بوونه هوئی گله یی و گازانده ی (خدر) له سه ری بۆیه پیتی گوت: (ئه گهر له مه ولا پرسیارم له سه ر هیچ شتیکی تر لیکردیت، ئه وایا وه ری کردنم په سه ند مه که، به راستی له لای من تو پاساوکی زۆرت له سه ر لیبوردن بۆ دروست بووه)، ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾.

کاتیك (خدر) یش له دوا ی هه موو کاره کانی، بنج و بناوانی مه سه له کانی بۆشی کردۆته وه، له باسی هوئی کوشتنی منداله که شدا به (مووسا) ی گوته وه: ﴿وَأَمَّا الْفُلُّ فَإِنَّ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ (٨٠) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا (٨١) الكهف، واته: (ئه و کوره میرد مندالهش (که ئاوا کوشتن) دایک و باوکیکی با وهرداری هه بوو، خویشی زۆر به

کافرو بـاوهـرپـکی خهـتهـرناک دهـردهـچوو، بۆیه ترساین لهـوهـی نهـبادا بهـوکوفرو ستهـمکاریهـی باوک و دایکی تهـواو وهـرس و بیزار بکات، بهـوکارهـشمان ویستمان که خودای پهـروهـردگاریان لهـجیاتـی ئهـوه کورپـکی پاکـتـرو بهـرهـمتـرو سۆزیان پـی بهـخشیتهـوه.

با هه‌لۆیسته‌یه‌ک بکه‌ین وچه‌ند راس‌تییه‌ک له‌م نایه‌تانه‌وه ده‌رینین:-

١- راسته که کوشتنی منداڵه‌که له‌لایهن (خدر) وه‌ به‌رواڵه‌ت وه‌ک کاریکی به‌رچاو ده‌ییته هۆی بیزاری ده‌برپینی، هه‌ربۆیه‌ش (موسا) بیزاری لی ده‌برپیه‌وه، ئه‌م هه‌لۆیسته‌ش بانگه‌وازیکه بۆ ئیمه ده‌رباره‌ی بیزاری ده‌برپین له‌کاری ناهه‌موارو، که ئه‌و بیزارییه‌ش به‌ئاشکرا بیته‌.

٢- وته‌ی (موسا) به‌ (خدر) ﴿قَالَ أَقْنَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ ئاماژه‌یه‌کی تێدایه له‌سه‌ر بوونی کوشتنی ره‌وا به‌پیی شه‌رع که ده‌ییت نه‌فسێک له‌سه‌ر نه‌فسێکی دی بکوژریته‌وه، هه‌ربۆیه‌ش (موسا) ناره‌زایی له‌سه‌ر کوشتنی منداڵه‌که ده‌برپیه‌وه، چونکه به‌رای خۆی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (ئهم منداڵه‌که‌سیکی نه‌کوشتوه) شایسته‌ی ئه‌وه نیه بکوژریت. ئاشکراشه که له‌ قورئان و سوننه‌دا چه‌ندان ده‌قی رۆشن له‌سه‌ر تۆله بۆ سه‌ندنه‌وه (قصاص) و کوشتنه‌وه‌ی نه‌فسێک له‌سه‌ر نه‌فسێک هه‌یه. دیاره زانیاری (موسا)ش له‌وباره‌یه‌وه به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌رئه‌وه‌ی که حوکمی خودا له‌ (ته‌ورات) دا له‌سه‌ر (کوشتن) تۆله بۆکردنه‌وه (قصاص) ه‌به‌همان کردار که کوشتنه‌وه‌یه‌تی.. قورئانیش به‌ر‌اشکاوی ئاماژه‌ی بۆ ئهم حوکمه کردوه، وه‌ک له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی خوادایه که فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ أَنْفُسَ بِالْأَنْفِ وَالْأَعْيُنَ بِالْأَعْيُنِ وَالْأَنْفُ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنُ بِالْأُذُنِ وَالسِّنُّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ...﴾ (المائدة ٤٥) واته‌: (ئیمه له‌سه‌ر (بنو اسرائیل)

له (تهورات) دا ئهوه مان له سهريان فهرزکردوو که بهراستی ههر که سیک که سیک بکوژیت، پیویسته بکوژیتهوهو، ههر که سیکیش چاوی که سیک تر کویر بکات، ده بیت چاوی کویر بکریتهوهو، بهم رهنگه لووتیش له بهرامبهه لووتداو گوئ له بهرامبهه گوئ داو، ددان له بهرامبهه دانددا دهشکینریتهوهو، زامو برینه کانیش وهك خویان بهو ئه ندازه یه تۆله یان بۆ ده سیئریتتهوه (له م ئایه ته دا پرسته ی (وَكُنْتَا عَلَیْهِمْ) فهرزمان کرد له سهریان، نووسیمان له سهریان / مه بهستی (بنو سرائیل) ه له دوا ی ئه م پرسته یه ش ئامپازی (فیها / له ناویدا) واته له تهوراتدا له سهریان نووسراوه .. ئه ی داخۆ چییان له سههر نووسرابیت، تۆله بۆ سه ندنه وه (قِصَاصُ) نووسراوه .. نه فسیک به نه فسیک، چاویك به چاویك، لووتیک به لووتیک .. هتد. له مه شدا به لگه یه که هیه له سههر ریکه وتنی کتیبه ئاسمانیه کان له سههر زۆریه ی حوکم و یاسا شه رعیه کان.

۳- (مووسا) له به ره هه لستیکر دیندا له سههر کرداره کانی (خدر) جیاوازی له وه سفه کانددا داناوه، بۆ که شتییه که پیی گوت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا﴾ و بۆ کوشتنی منداله که ش پیی گوت: ﴿نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكَرًا﴾ (امرا) (کاریکی دزیوی زه قو دیار) .. (نکرا) یش واته: (کاریکی ناپه سه ندو نابه جی)، که هۆی بیزاری له سههر ده برپینه (نکرا) له بیزاری ده برپیندا له (امرا) کاریگه رترو وهك قوناغیکی دووه می ناره زایی لیکردن وایه، له قوناغیکی یه که میش توندتره. ئه مه ش بۆ هه ردوو کرداره ئه بجام دراوه که یه، جا ئایا به روا له ت کامیان له و دوو کرداره له و تر دزیوو زه قتره؟! عه ببدار کردنی که شتییه که، یان کوشتنی نه و جه وانه که، بیگومان کوشتنی نه و جه وانه که، کرداریکی زه قو دزیوتره، بۆیه ش (به وشه یه کی کاریگه رتری بیزاری و ناره زایی) ده ربیره یه .

٤- وشە (نکرا) مانای ئەوە دەگەیەنێت کە کردارە کە دەبیته هۆی ناپەرەزایی خەڵکی، چونکە بەروو دیارو پڕۆالەتییه کە یەو کارێکی هەڵە و ناهەقە. بەلام نایا کوشتنی منداڵە کە لە راستیدا هەڵە بوو؟ نەخێر بەلکو راست و دروست بوو، بەتایبەتیش دواى ئەوەی (خدر) پازو نەپێنێ ئەو کارە نادیارەى بۆمان پووون کردۆتەو، کە خودا خۆی هەواڵە کە ی پێداو، کەوا بێگومان ئەگەر ئەم منداڵە گەرە بێت کافرێکی بە زەبروزەنگ دەردەچێت. جیاوازی نێوان (نکر) و (مُنکر)یش لە گوزارشتە قورئانیە کەدا ئەو یە، کە: (النکر) ئەو کردارە یە کە خەڵکی بە کردارێکی پووچەل و ناهەقی وای دەبینن، کە شایانی نکوولێ لیکردنە.. کەچی لە تەرازووی خواداو بەپێوەری حوکمی خودا هەق و راست دروستە.

بەلام (منکر) ئەو کردارە بێزارو یە، کە لە تەرازووی خودا پووچەل و هەڵە یە ئەگەرچی لای هەندیک کەس لە خەڵکی باش و جێی پەسەندکردن بێت. بنچینەى دانانی کردارێش بەچاک، یان بەخراب ئەو یە، کە ئیسلام برپاری لەسەر دەدات، کە لە قورئان، یان سوننەت دا پووون کراوەتەو، ئەک بە پێی پازى بوونی خەڵکی، یان پازى نەبونیان بێت^(١).

٥- (خدر) بە (مووسا) ی گوت: (ئەرئ پێم نەگوتیت تۆ ئارام لەگەڵ من داناگرت) ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بەلام لەسەر بەرھەڵستی (مووسا) لەمەر عەبیدارکردنی کەشتییه کە پێی گوتوو (ئەرئ نەمگوت تۆ لەگەڵ من دا ئارام ناگرت) ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ لەم دوو ووتەیدا یەک جیاوازی بچوک هەیه، ئەو یە خدر لە جارى دووھەمدا (لك) (بەتۆ) بەکارنەھێناو، واتە نەمگوتوو (ئەرئ پێم نەگوتیت، یان ئەرئ بەتۆم نەگوت).. ئەمەش زیاتر بۆ

(١) بڕوانە کتێبی (لطائف قرآنية)، کە بە پێنوسی نووسەری ئەم کتێبە یە.

جهخت له سهركردنهوهیه. ئهوهبوو کاتێک بهیهك گه‌یشتن، بۆی دوپات کردوه کهوا ئارام ناگریت، چونکه (مووسا) بۆ دووهم جار نکوولی کردهوه وهك ئهوهیه (خدر) پێی بلیت: (ئه‌ری به‌تۆم نه‌گوت..)، ئه‌ری وانهبوو، من ده‌زام که تۆ ئارامم له‌گه‌ڵدا ناگریت، به‌لکو به‌رهه‌لستییم ده‌که‌یت، ئی خۆ پیشتر پێم گوتیت).

٦- هه‌ستکردنی (مووسا) به‌ شه‌رمه‌زاریی له‌ناست (خدر) دا به‌هۆی به‌ربه‌ره‌کانی کردنیه‌وه، هه‌ربۆیه‌ش پێی گوتوه (گه‌ر له‌مه‌ولا په‌رسیارم له‌سه‌ر هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی تر لی کردیت، ئه‌وا هاوڕێیه‌تیم مه‌که ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي﴾ له‌مه‌شدا (مووسا) - سلاوی لی بی‌ت - په‌له‌ی کردهوه ئه‌و سزایه‌ی له‌هه‌ستۆ ناوه، له‌مباریه‌وه پێغه‌مبه‌ری خوا محمد ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((رحمة الله علينا وعلى موسى، لولا انه عجل لرأي العجب، ولكن اخذته من صاحب ذمامة)) واته: (په‌حه‌تی خودا له‌سه‌ر ئێمه‌و له‌سه‌ر مووساش بی‌ت، ئه‌گه‌ر په‌له‌ی نه‌کردایه‌و به‌په‌له‌ به‌رهه‌لستی به‌رامبه‌ر کاره‌کانی (خدر) ده‌رنه‌پریایه ئه‌وا شتی زۆر گرنگ و سه‌رسوره‌یینی تری ده‌بینی.. به‌لام له‌ناست هاوڕێکه‌یدا که (خدر) ه‌ شه‌رم گرتوویه‌تی و له‌ناست به‌رهه‌لستییه‌کانیدا زۆر شه‌رمه‌زار بووه..).

له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا به‌روونی ئه‌وه باس کراوه که بێگومان ئه‌گه‌ر (مووسا) له‌و سه‌فه‌رییدا خۆی له‌گه‌ڵ خدردا به‌رده‌وام بوایه‌و به‌رهه‌لستی پێشان نه‌دایه‌و هێنده به‌په‌له‌و ده‌م به‌په‌رسیار نه‌بوایه، ئه‌وه دیاره شتی گرنگ و سه‌رسوره‌یینه‌ری تری پێشان ئێمه‌ش ده‌داو زیاتر چی‌ژو سوودمان لی ده‌بینی، به‌لام دیاره به‌هۆی به‌ربه‌ره‌کانی کردنیه‌وه شه‌رمه‌زار بووه و شه‌رم گرتویتی و خۆیشی چی دی نه‌یتوانیوه هاوڕێیه‌تی بکات.

٧- (خدر) پرونی کردۆته‌وه که ئه‌و هۆیه‌ی پالنه‌ری بووه بۆ کوشتنی کوره‌ منداڵه‌که، باوه‌رو ئیمانه‌ پته‌وه‌که‌ی باوک و دایک کوره‌که‌ بووه، هه‌روه‌ها بێباوه‌ری و کفری کوره‌که‌ش بووه، که ئه‌گه‌ر له‌ ژياندا بمایه تا گه‌وره‌ ده‌بوو،

له کاتیئیدا خۆی کافرێکی سه‌رسه‌خت بووه‌و، باوک و دایکیشی دوو ئیماندار بوون و سه‌ره‌پایی ئه‌مه‌ش ئه‌م کو‌ره بێباوه‌ریان هه‌یه، ئه‌وا بێگومان به‌ کفرو شیرک هه‌راسان و وه‌رسی ده‌کردن.. ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌ت له‌وه ده‌کات، که له‌وانه‌یه پیاوچاک مندالی خراپی هه‌بی‌ت و له‌وانه‌یه منداله‌کانی کافرو بێ ئیمانی‌ش ده‌رچن، هه‌روه‌ها ئه‌مه ئه‌ومانایه ناگه‌یه‌نی‌ت، گوایه باوکی‌کی پیاو چاک درێغیی له‌ په‌روه‌رده‌و ئامۆژگاری کردنی منداله‌کاندا کردی‌ت، بێگومان په‌روه‌رده‌و پێنمایی کردنی مندالان، ئه‌ریکی‌کی پێویسته‌و ده‌بی‌ت به‌جێ بگه‌یه‌نی‌ت و، گه‌ر باوکی‌ک ئه‌م ئه‌رکه به‌جێ نه‌گه‌یه‌نی‌ت، یان سه‌ستی و درێغیی تێدا بکات؛ ئه‌وه گونا‌ه‌باره، به‌لام گه‌ر منداله‌کانی‌شی به‌خێو بکات و په‌روه‌رده‌و ئاراسته‌ی باشیان بکات و، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ندی‌کیان خراپ و بێ‌ئیمان ده‌رچن و، پێگه‌ی راستی باوکیان نه‌گره‌به‌رو کافرو یا‌خی بن و، هه‌ر کو‌ری‌ک ئا‌وا ده‌رچێ و باوکی نه‌توانی‌ت یان ده‌سته‌وسان بی‌ت له‌ پاشگه‌زکردنه‌وه‌ی، ئه‌وا گونا‌ه‌بار نابێ‌ت و هه‌یچ گازانه‌یه‌کی له‌سه‌رنیه، بێگومان راسته، که باوک دا‌وی لی‌کراوه کو‌ره‌که‌ی بانگ کات بۆ سه‌ر پێ‌یازی راست و ئامۆژگاریی بکات، به‌لام ئه‌وه‌ی لی‌ دا‌وانه‌کراوه، که بتوانی‌ت ئیمان بخاته‌ دێ‌یه‌وه‌و تیی‌دا جێگیر کات، چونکه توانای ئه‌مه‌ی نیه، به‌ل‌کو ئه‌وه ته‌نها به‌ده‌ستی خودا خۆیه‌تی.

۸- بێگومان باوکی خواناس و پیاوچاک رازی و قایل نیه به‌وه‌ی، که یه‌کی‌ک له‌ کو‌ره‌کانی خۆی کافر، یان به‌دکار، یان یا‌خی بی‌ت، به‌ل‌کو به‌وه په‌ست و دلته‌نگ و نازاردراو ده‌بی‌ت، هه‌ر ئه‌مه‌ش له‌ فه‌رمایه‌شتی خودادا ئاماژه‌ی بۆ‌کراوه، که خودا له‌سه‌ر زاری (خدر) فه‌رمویه‌تی: ﴿فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ واته: (ترساین و نیگه‌ران بووین له‌وه‌ی که ئه‌م کو‌ره کافره، سه‌به‌ینی باوک و دایکی به‌ سه‌ته‌م و کوفره‌که‌ی هه‌راسان بکات). به‌مانای به‌ سه‌ته‌می له‌په‌ده‌ده‌ری، که به‌ (طغیان) نا‌و ده‌برێ‌ت، هه‌روه‌ها به‌و کفرو بێ ئیمانی‌یه‌ی خۆی په‌ست و ماندوو و بێ‌ئارام و دلته‌نگیان بکات.

ئای چهنده ئهو باوكه پهست و دَل بریندارو نیگه‌ران ده‌بیت کاتیك کورپه‌که‌ی له‌پێی راست لاده‌دات، بانگه‌وازی چاکه‌ ره‌تده‌کاته‌وه، له‌وکاته‌دا باوكه‌ هیوای ئه‌وه ده‌خوازیت که هه‌رگیز ئهو کورپه‌ی نه‌خستایه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌ی چی بکات؟

ئهو خودا به‌وه تاقیی کردۆته‌وه و گه‌ربۆی شیوا بوايه ده‌یکوشت.. بێگومان باوکی خواناس و پیاوچاک هه‌ز ده‌کات کورپه‌که‌ی له‌خۆی چاکتر بێت، له‌خۆی زیاتر چاکه‌و به‌نده‌یه‌تی هه‌بیت، هه‌ولیش بۆ ئه‌وه ده‌دات، به‌رده‌وام کورپه‌که‌ی بۆ ئهو ئاواته ئاراسته ده‌کات، که له‌خۆی چاکتر و خواپه‌رستتر بێت. چهنده به‌رچاو‌پروون و دَل‌کراوه‌ش ده‌بیت، کاتیك ئهو ده‌بینیت له‌ به‌رامبه‌ردا چهنده هه‌ست به‌زیان و په‌نجه‌پۆیی و ئازار چه‌شتن ده‌کات، چهنده هه‌ست به‌ شه‌که‌تی و ماندویتی به‌رده‌وامیش ده‌کات، کاتیك کورپه‌که‌ی ئهو خواسته ره‌ت ده‌کاته‌وه!!

۹- هه‌ندیک جار مردنی کورپیکی گومرا، ده‌بیته‌ هۆی ئارامی و رزگاری یه‌ك بۆ باوك و دایکه‌که‌ی، وه‌ك چۆن (خدر) گوتی: ﴿فَارْدَنَّا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾ (الكهف ۸۱)، واته: (به‌كوشتنی ئهو منداله‌ و یستمان خودای په‌روه‌ردگار ئهو باوك و دایکه‌ منداڵیکی پاکتر و خواپه‌رست و به‌ره‌م‌تریان له‌جیاتیی ئهم منداله‌ پێی ببه‌خشیت، که به‌هۆی په‌حم و سۆزو به‌زه‌یه‌وه کاتیك گه‌وره ده‌بیت سه‌رفراز و ئاسوده‌یان کات) جا ئه‌گه‌ر ئهو کورپه‌ گومرایه به‌مریت، ئهو بێگومان دایک و باوكه‌که‌ی داوای قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی به‌کورپیکی تر ده‌که‌ن و ده‌پارێنه‌وه، که خودا منداڵیکی باشتر و پاکتر و میهره‌بان‌تریان پێی ببه‌خشیت.

په‌ندو عیبه‌رته‌یش له ژماره‌ی منداله‌کاندا نیه، به‌لكو له‌ پله‌و پاده‌ی ئه‌وه‌دایه، که داخۆ منداله‌کان چهنده گوێرایه‌ل و خواپه‌رست و باش په‌فتار و به‌ ئه‌ده‌ب و په‌وشتمه‌ندن، چهنده به‌ چاکی له‌گه‌ڵ باوك و دایکیاندا هه‌لس و که‌وت ده‌که‌ن..

جا ئیدی یه‌ك مندال یا دوان هه‌بن و ئهم په‌وشته به‌رزانه‌یان تێدا بێت، باشتر له‌وه‌ی شه‌ش مندال، یان ده‌ منال هه‌بن، به‌لام ئهم په‌وشت و ئاكارانه‌یان تێدا نه‌بیت.

١٠- ئهوهی لیڤه دا بهوردی ئاماژهی بۆ دهکهین، ئهوهیه هیچ کهسیک لهئیمه بۆی شیاو نیه که لهم کرداره دا (واته له کوشتنی مندالێکی لاسارو گومرادا) شوین پێی (خدر) هه لگرت. هیچ کهسیک بۆی نیه لهخۆیهوه کوپێکی نهوجهوان و میڤدمندال بکوژیت بهبیانوی ئهوهی گوایه ئهگهر گهوره بوو کافرێکی سه رسهخت ده رده چیت، چونکه خودا خۆی ئهم ههوالهی به (خدر) دابوو و ئاینده ی ئهو کوڤه میڤد مندالهی بۆ (خدر) ده رخستبوو، ئاینده کهشی ههر له غهیب و نادیار دابوو هه ی هیچ کهسیکیش نادیار نازانیت، ته نه ا خودا نه ییت، خوداش به خواستی دانایانه ی خۆی هه ندیک لهو غهیب و نادیارانه ی بۆ هه ندیک له پیغه مبه رانی ده رخستوه .

به لام کهسانی دیکه له غهیری پیغه مبه ران هه یچ شتیک (له غهیب نازانن.. ئیدی کۆ هه بووه ئهو زانیاریه بهو کهسه به (خدر) بگه یه نیت ده رباره ی ئهو مندال، کهوا کافره باوک و دایکی هه راسان ده کات؟ هه یچ سه رروش (وحی) یکیش له دوا ی پیغه مبه ری خودا وه ﷺ لهم باره یه وه نه هاتوه .

(خدر) و (دیواره که) و (گه نجینه که)

(خدر) داوا ی لیڤورده که ی (موسا) ی په سه ند کردو، ئهم جاره ش چاوپۆشی لی کرد، ئینجا ده ستیان به رپۆشتن کرده وه، (فانطلقا) (موسا) یه ک جاری تری، واته: یه ک ده رفه تی تری بۆ هاوه لیتی یی (خدر) له به رده مدا مابوو، که ئه گهر ئه بجاره به ره له ئستی له سه ر ههر کرداریکی تری (خدر) بکات، ئه وا ده بی ت لێ جیا بی ته وه و هه یچ رینگه یه کی تری لیڤوردنی له به رده م دانابی ت. ئه ی مه گهر پێی نه گو توه (گهر ئیدی له باره ی هه رشتی که وه په رسیارم لی کردیت، ئه وا هه رگیز هاوړی یه تیم مه که ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَحِّحْهُ﴾ هه رواش بوو. ئه وه بوو به لای گوندیکی

وه هادا تیپه پرین که دانیشتوانه که ی پيسکه و چاوچنۆک بوون و میوانداریان نه کردن و خۆراکیان پێ نه دان خدرو مووساش دیتیان لهو گوندهدا دیواری خانویهك خهريکه دهرووخیتو، خدریش خیرا کاری تیاکردو بنیانی نایهوه تا نه پرووخیت ﴿أَسْتَطَعَمَّا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ﴾. (مووسا) سه ری سورما لهوکارهی خدر سورما وای لهقه لهم دابوو که خه لکی نه م گونده شایسته ی نهو کاره چاک و جوانه ی (خدر) نین که نهو دیواره ی بۆ راست کردوونه ته وه بۆیه، نه م جاره ش به ره له ئستی پیشان دایه وه و پێی گوت: بۆچی به خۆرایی نه م کاره ت بۆکردن، بۆچی کرێیه کت لییان وه رنه گرت؟ ﴿لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾؟.. ئیدی (خدر) یش به ئاشکرا پێی راگهیاند که والیی جیا ده بیته وه و چی دی هاوڕێیه تی ناکات: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾..

کاتێک هیکمه تی بنیاتنانه وه ی دیواره که شی بۆ پروون ده که اته وه، پێی ده ئیت: ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ...﴾ (الكهف ٨٢) واته: (نهو دیواره ش که راستم کرده وه، مولکی دوو مندالی هه تیوی نیو گونده که بوو که له ژیریدا گه نجینه یه کی (زیرو زیوو) ی تیدا هه شاردر ا بوو، (باوکیان بۆی هه لگرتبوون) نه گه ر گویمان بهو دیواره نه دایه باران و لافاو ده ری ده خست و نهو خه لکه چاوچنۆکه ش که میوانداری ئیمه یان نه کرد ده ستیان ده که وت باوکی نهو دوو منداله ش پیاویکی چاک بووه، خودای پهروه ردگاریشت خواستی وابوو تا نهو کاته ی منداله هه تیوه کان گه و ره ده بن، بۆیان بمینیت و نهو سا ده ری بێتن، نه م خواسته ش په همه تیک بووه به تایبه تی له لایه ن پهروه ردگاره ته وه بۆیان).

لەم ئايەتەشدا ئەم چەند سەرنجە بەدىي دەكەين:

۱- خەلکی گوندەكە پەزىلو چاۋچنۆك بوونو لەم پووەو زۆر تېپەپېسوون، ئەوہبوو دووپياوی نامۆی وەك (خدر و موسا) دەچنە لایان و هیچ خۆراکیکیان پى نیه، نەرىتى رەسەنىش ئەوہیە خەلکی گوندەكە بە پېشكەشکردنى خۆراك بۆيان رېزىيان لېبىگرن بېئەوہی پېشتەر ئەمان داواى خۆراك بکەن کەچى ئەو نەرىتە نانۆیننو خۆراکیان پى نادەن بۆیە بەناچارى خۆيان واتە (خدر و موسا) داواى خۆراکیان لى دەکەنو باسى برسىتتى خۆيان دەکەن کەچى بەھۆى زۆرى چاۋچنۆكى و پېسکەبى يانەوہ ئەو داوايەيان رەت دەکەنەوہو ميوانداریتېيشيان ناکەن.

۲- ھەردووکیان (موسا و خدر) دیوارىکیان دیوہ کە خەرىکە دەپروخیت، واتە درزى گەورەى تېبۆوہو لەئان و ساتى دارمان دابوو. ئەو گوزارشتە ناوازیەش کە لە دەستەواژە قورئانیەکە داىە، ئەوہیە خواست (ئیرادە)ى داوہتەپال دیوارەکە. ھەندىک لە زانایانىش گوتوویانە: (ئەم مەسەلەىە لەپرووی مەجازیەوہیە لە قورئاندا، دەنا دیوارەکە (کەبى گيانىکى بکەرە) ھىچ خواست و ئیرادەىەکى نىە، چونکە ئیرادە لە سیفەتەکانى زىندوووانە. وەتى راسترىش ئەوہیە کە نەك لە دەرووی مەجازە وەنىە بەلکو لە دەرووی حەقیقەتیشەوہیە، چونکە گشت مەخلوقىک ئیرادەى ھەىە تەنانت گەر پووەکىک يان بېگيانىکىش بىت. بەلام بېگومان ئەم ئیرادەىەش ھەرگىز وەك ئیرادەى مروڤيان وەك ئیرادەى زىندەوہرانى تر نىە.

پاشان کى گوتوویەتى: (ئەم دیوارە مردووە)؟ بېگومان ژيانىکى شایستە بەخۆى تىدایە کە لە پلەو ئاستى خۆى داىە. بەلام ھەرگىز وەك ژيانى زىندووہکان نىە. ژيانىکى وای تىدایە کە وەك ژيانى زىندوووان نىە، پاشان

ئیرادهیه کی ههیه، که وهك ئیرادهی زیندووان نیه.. دیاره لهو دهستهواژهیهی قورئاندا ﴿حَدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ﴾، واته (دیوارێك دهیویست برپووخت) ئهم ویست و ئیرادهیهی دیواره که له پرووخان، که لهم دهستهواژه قورئانیهدا وهسف کراوه ویناندنیکى جوانی هونهربیاانهیهو، دهسنیشان کردن و به شهخصانى کردن (تشخیص)ی دیواره کهیه، که سیفهتیک له سیفهتهکانی زیندووان (که ئیراده)یه بۆی دانراوه. کاتیک ئیمهش سهرنج لهم وینهیه دهدهین، وای دهبینین، که خهریکه دیواره که دهپرووختو، وهخته بکهویت، ئه گهر (خدر) چاکى نه کردبایه وه.

۳- (خدر) کاتیک بهبێ ئهوهی کهس رای بسپیریت، دیواره کهی راست کردۆته وه، یان بهبێ ئهوهی له گهڵ کهسیکدا به کرێ رێکهوتبیت، که بۆی چاک بکاته وه، ئهمه بهلگهیه که له سهر ئهوهی، که مرۆفی موسلمان ههزی له کاری خێرو چاکهیهو، سووره له سهر چاکه کردن له گهڵ کهسانی دیدا تهنا تهت، گهر راشیان سپاردبیت، بێگومان مرۆفی موسلمان خێره و مهندهو چاکه کارو بهخشندهو چالاکیکی بواری کۆمه لایهتییه. ههروهها بهلگهیه له سهر ئهوهی، که کاری خیر ئاتاجی به مولهت وهرگرتن نیه، جا مادام له بهردهم موسلماندا دهرفهتیک بۆ خێرو یارمهتیدان ههیبیت، با بیقۆزیته وهو به جێی بگهیه نیت.

هه مەدیسان (ئهم کاره ی خدر) بهلگهیه که له سهر کاری خێری خۆبهخشانه بهبێ رێکهوتنیک و بهبێ کرێ یهك، یان بهبێ چاوهوانکردنی پاداشتیک له خه لکی، هه ربۆیهش پێویسته مرۆفی موسلمان خۆی له سهر ئهمه رابهینیتو، له گهڵ کهسانی تردا به ئهمهك و چاکه کار بیتو، به سوودیش بیت بویان.

۴- (خدر) له کاری چاک کردنه وهی دیواره کهو بنیاتنانه وهیدا له سهر ههق بووه، چونکه خودا ئاگاداری کردۆته وه له سهر بوونی گهغینه له ژێر دیواره کهدا، خۆ ئه گهر دیواره که برپووخوایهو خه لکی گونده کهش، که (چاوچنۆک و پیسکه بوون) ئه و گهغینه یه یان بدیبایه، ئه و دهستیان به سهر دا ده گرت.

۵- گه نغینه که مولکی دوو میردمندالی هه تیوی ئهو شارۆچکه یه بووه، ئه مانیش دوو که سی بچوک بوون، خو ئه گهر گه نغینه که پی بزانرایه، ئهوا نه یانده توانی خو یان هه لیگرن، یا خود له خه لکی ئاوه دانیه که ی بسیننه وه، هه ربۆیه ش (خدر) دیواره که ی بۆنیات ناونه وه، هه تا گه وره ده بن و خو یان ئه وکاته به فهرمانی خودا ده ریده هیئن و له دنیا دا سوودی لی ده بینن.

۶- فهرماشته که ی خودا له سه رزاری (خدر)، که گو تویه تی: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ (باوکی ئهو دوو منداله هه تیوه ش پیاویکی خواناس و چاک بووه) ئه م وته یه به لگه یه له سه رئه وه ی: بیگومان چاکی باوکان کارایی له سه ر پاراستن و چاکبوونی منداله کانیا ن هه یه .. بۆیه به هۆی چاکبوونی باوکه که وه، خوا (خدر) به یده ست (تسخیر) کردوه بۆ ئه وه ی دیواره که که بۆ هه ردوو منداله که بنیات بنیته وه.

قورئانیش سه رووشی ئه م به لگه یه ی له سووره تیکی تر دا به خشیوه، وه که له ئایه تی (۹) ی سووره تی (نساء) دا خوا فهرموویه تی: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعِيفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ واته: (ده با ئهو که سانه ی له پاش خو یان مندالانی ساوا و بی ده سه ته لات به جی دێلن، با له وه سیه ت کرن دێدا، ترسی خوا یا ن له دلدا بی و شتیکی وا له پاشه خو یان راسپێرن، هه یچ ناهه قی تیدا نه بی).

۷- ئهو پیاوه خواناسه ش (واته باوکی منداله کان)، که له وه و پێش مال و سامانه که ی له ژێر دیواره که دا هه شار دا بوو، ده لاله ته له سه ر شیا و بوونی هه لگرتنی مال و سامان و پاشه که و تکردنی و هی شتنه وه ی بۆکاتی پێویستی، ته نانه ت با شتروایه مرۆقی موسلمان هه ندیک له مال و سامانی بۆکاتی رووداویکی کت و پر ی له نا کاو هه لگرت، ئه مه ش پێچه وانیه ی (پشت به خودا به ستن) نیه.

"رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ"

دوای ئەوێ (خدر) پازونەیی هەرسێ کردارەکە ی بۆ (مووسا) دەرخستوو و حەقیقەتیانیشی بۆ روون کردۆتەو، ئەوسا (مووسا) بۆی دەرکەوتوو، کە خدر لە کردارەکانیدا لەسەر هەق بوو، هەروەها بە تەواوەتی دڵنیاش بوو لەوێ، کە (بەرژوونیی) لەو کارانەدا بوو، کە ئەنجامی داو. هەمدیسان (خدر) ئەوێشی پێراگەیان دوو، کە بێگومان ئەم سێ کردارە لەپراستیدا لەخۆیەو بەخواستی خۆی نەبوو، بەلکو بە فەرمانی خوا بوون پاشان (خدر) ئەم کردارانە ی واوەسف کردون، کە رەحمەتێک بوون لە خوداو، هەر بۆیەش بە (مووسا) ی گوتوو: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾.

باسکردنی (رەحمەتی پەرورەدگار) یش لێردا ئاماژە و واتای خۆی هەیە، وەک چۆن بە سەرەتای چیرۆکە کەشەو پەيوەستە لەکاتی کدا، کە خدا خۆی باسی رەحمەتی لەبارە ی (خدر) وە کردوو و فەرموویەتی: ﴿أَلَيْسَ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾. هەرسێ کردارەکە ی (خدر) یش هەر بەپیشینە ی رەحمەتیکی خوداو پەيوەستە ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ تا لەدوایدا بەرەحمەتە رەبانیە کەو ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ وە کۆتایی پێ هێنراو.

ئەمەش مانای وایە، کە بێگومان ئەمە دیاردەیه کە لە دیاردەکانی رەحمەتی خدا. بۆ نمونە (عەبیدارکردنی کەشتیە کە) رەحمەتیکی خودا بوو بەو هەژارانە ی کەشتییە کە، تاکو (بەو کۆنتیڤێرێر و خەوشبارکردنە ی کەشتییە کە یان) لە دەستی

پادشا ستمهکاره که بپاریزیت و دهستی بهسهردا نه گریت، بویه گهر کون نه کرابایه، دهستی بهسهردا ده گیرا.

- (کوشتنی منداله کهش) ههر په حهتیک بوو له خوداوه به باوک و دایک منداله که که دوايي کورپکی باشر یان پیده دات و گهر خدر ئه م منداله ی بونه کوشتنایه ئهوا له کاتی گه وره بوونیدا به کوفرو ستم و زۆرداری تهنگی پی هه لده چین.

- (بنیاتنانه وی دیواره کهش) ههر به په حهتیی خودا بووه، چونکه به و په حهته گه نجینه ی هه ردوو منداله هه تیوه که له و شاروچکه یه داپاریزراوه، جا نه گهر دیواره که ی راست نه کردبایه وه ئهوا گه نجینه کهش دهرده کهوت و مړوښه چاوچنوک و په زیله کانی ئه و گونده دهستیان بهسهردا ده گرت.

گرنه گ ئه وه یه ئه م په حهته خودایی یه له ههر سی رهفتاره که ی (خدر) دا له لای کهسانی چاو دیری پروداوه کان دیارنن، واته ئه و چاو دیرو بینهرانه ی که له پروکاری دهر وه بۆ کرداره کان دهر وان. . ته نانه ت ئه و هه لئس و که وتانه ی که به ئه نجامی گه یاندوون له یه که مین ساتی سه رنج لی دانانیانه وه جی ناره زاین وه چو ن (موسا) ناره زایی له سه ر هه لئس و که وته کانی (خدر) دهر بریبوو.

ئه مهش مانای وایه که ئه م په حهته له دیمه نی بهرچای خه لکیدا وینه یه کی پیچه وانه ی وینه بینراوه که یان و پیچه وانه ی پیشینی بۆ چوونیان پیشان بدات.

ههر به م بونه یه شه وه دان به وه دانین که ههرچی خودا به مړوښی پرواداری ده کات و به سه ریدا دینیت ههر په حهتیک له خودا خویه وه. . بیگومان خودا کاتیک نیعمه ت به مړوښی ئیماندار ده دات ئه وه په حهتیکه رووه، کاتیک به ناخوښی و ناره حه تیش تاقي ده کاته وه، ئه وه په حهتیکه له خوداوه که واته مړوښی باوه ردار له ههر دوو کاتی خوښی و ناخوښیدا ههر له بهر په حهتیی خوادایه. . له ههر کاره ساتیکدا که تووښی ده بیت و له ههر قه ده ری کدا که خودا به سه ریا ده یینیت

هەر له بهر په ههتی خوادایه بهو مهرجهی ئهم پاستیه بزانیته و (په ههتی خوادای)ی نیو هەر پرووداویکی خۆی تیدا بهدی بکات.

له به سه رهاتی (خدر) یش دا- سلاوی خدای لی بیت - په ههتی یه کهم ئه وه بوو که خودا فهرمووی ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ ئه مهش له دهرووی پیناسه کردنیه وه... له کاتی کهدا په ههتی دووهم ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ له دهرووی لیکدانه وهی هۆکاره کانی ئه و کردارانه ی (خدر) هوهیه یان بلیین: (په ههتی دووهم لیکدانه وهیه کی کرده یی و، په پیره و کردنیکی واقعیانه و، پرووکاریکی ده ره کیی په ههتی یه کهمه).

"وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی"

(خدر) لای (مووسا) دانى بهو حهقیقه ته دانا که ئەو سێ کردهوهیهی له بهرچاوی (مووسا) ئەنجامی دان، له خۆوه به خواست و ئیجتیهادی خۆی نه بووه، به لکو به فرمانی خودا بوون ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی﴾ .. لهم دهسته واژه دا به لگو ده لاله تیک له سهر پیغه مبه ریتی (خدر) - سلاوی لی بیت - ده ردینین، چونکه ئەو کرده وانه به خواست و ههولێ کۆششکاری (اجتهاد)ی خۆی نه بوون، به لکو به فرمانی خودا و سرووشی خودا بۆ (خدر) خۆی بوون. ده شیت به راوردیکیش بکهین له نیتوان کاره کهی (خدر) و ئەو فرمانیشتی خودا ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ چونکه ههر سێ کرداره که پڕواله تیکی ده ره کیی زانسته خوداییه که نی بوون، که خودا فیڕی (خدر)ی کردبوو، له دیمه نه کانی زانستی خوداش، که به (خدر)ی گه یاندبوو، ئەوهیه حهقیقه تی پروداوه بینراوه کانی به رده می پێناساندبوو، ئەم حهقیقه ته ش پێچه وانه ی دیمه نه بینراوه ده ره کییه که ی بووه .. له مه شدا به رژه وه ندیه که خۆی هه شار داوه، ئەمه ش وه ئەوه وایه، که (خدر) داوامان لی بکات پڕوانیمان بۆ (ئەو پڕواله ت و دیمه نانه ی له به رده مماندا ده یانبینین) و (ئەو پروداوه هه لئس و که وتانه ی له به رچاومان) ئەنجام ده دریت، پێک و راستکه ی نه وه، چونکه هه ندیک که س له ئیمه پڕوانینیکی که م و کورتبینانه یان هه یه و، ته نها ئەو پروداوه دیار و ده رکه وتوانه ی به رچاویان ده بینن و، وای داده نین، که ئیدی هه موو شتیک له وانه دایه .

بهلام ئیتمه ئهوهمان لی خوازاروه که پروانینمان بو ئهو پرووداوانه قوولترو راسترو وردتر بێتو، تهنها وینه روالهتیهه دیاره که فریومان نه داتو نه هیلێتو ههولێ گهیشتن به کرۆکی شتهکانو حهقیقهتیان بدهین.

بهراستی دیاره فریوده رهکان زۆرنو، زۆرجاریش به پرووپۆشی ساخته کاریو نهخشو نیگارو چهواشه کاریی داپۆشراون، زۆر کهسیش پێیان دهخه له تێن. بهلام مرۆفی ئیماندار سه رنجی قوولێ ههیهو، به راستگۆیانه لێکیان ده داتهوهو به راستیش هه لیان ده سه نگی نیت.

"لێکدان هه له چیرۆکه که دا"

لێره دا هه لۆیستهیه که له بهردهم شیوازی لێکدان هه ی نیو چیرۆکی (مووسا و خدر) دا ده که یین.. ئه وه بوو کاتی که (خدر) جیا بو نه وه ی خۆی بو (مووسا) را که یاند، پێی گوت: ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (من تاویکی تر ئهو کارانه ی خۆمت بو لێ که ده ده مه وه که نه تتهوانی ئارام له سه ریان بگریته و قسه ی تیا نه که یته). به مانای (هه والی باری راستی و حهقیقهتی ئهو هه لسه و که وتو کردارانه مت پێ ده گه یه نم که دیوه روالهتیهه کانیانت بینی).. کاتی که ئهو هه ولانه شی پێ ده گه یه نیت و په رده له سه ر حهقیقهتیان لاده بات، پێی ده لیت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾.. ئه مه ش هاغان ده دات بو زانینی مانای (تاویل / لێکدان هه) له زاراوه قورئانییه که دا.. له م پرووه وه ئیمام (راغبی اصفهانی) گوتویه تی: (وشه ی (تاویل) له (أول) وه یه، واته گه رانه وه بو په گو ریشه که ی.. وه که ئه وه ی که (موئل) به مانای ئهو جێگه یه (موضع) ه ی که ده گه رپنه وه بو لای.. ئه وه ش

گه‌راندنه‌وه‌ی شته‌که‌یه بۆ ئهو مه‌به‌سته خوازاوه‌ی که به‌زانست (علم)، یان به‌ کرده‌وه (فعل) خوازاوه^(١).

وشه‌ی (لێکدانه‌وه‌ش) له هه‌موو به‌کاره‌ینراویکی نیۆده‌سته‌واژه قورئانیه‌کاندا له‌م مانایه‌ تێناپه‌رێت که له‌ حه‌قده‌ شوینی قورئاندا هاتوه‌وه هه‌شت جاریان له‌ سووره‌تی (یوسف) دا هاتوه‌وه .. حیکمه‌ت له‌ هاتنی نیۆ سووره‌تی یوسفیشدا به‌م هه‌شت جاره ئه‌وه‌یه که بپرهری سووره‌ته‌که‌و تاکه‌ بابه‌تیشی ده‌رباره‌ی لێکدانه‌وه (تأویل) ه. بۆ نموونه‌ش هه‌ر سه‌ره‌تای سووره‌ته‌که‌ به‌ باسکردنی خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) - سلاوی لی‌ بی‌ت - له‌کاتی منداڵیدا ده‌ست پێ ده‌کات .. (یه‌عقوب) ی باوکیشی - سلاوی لی‌ بی‌ت - ئه‌وه‌ی پێ راده‌گه‌یه‌نی‌ت که خودا خۆی فی‌ری لێکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانی ده‌کات: ﴿وَكَذٰلِكَ يَجْطِیْكَ رَبُّكَ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَاوِیْلِ الْاَحَادِیْثِ ...﴾ (٦) یوسف ﴿، واته‌: (خودای په‌روه‌ردگارت به‌م ره‌نگه‌ تو هه‌لده‌بژیری‌ت و ده‌پالیتی‌ت بۆ کاری (پێغه‌مبه‌ریتی) و فی‌ری لێکدانه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌خه‌ونه‌کانت ده‌کات). جا دوا‌یش له‌کاتی‌کدا که خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) به‌راستی به‌دی‌ی هاتوه‌وه به‌واقیعی‌ش لێکدراوه‌ته‌وه‌و باوک و دایک و براکانی چوونه‌ته‌وه‌ بۆ لای (یوسف) به‌باوکی گوتوه‌وه: ﴿... هٰذَا تَاوِیْلُ رَءِیِّنِ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْهَارِیَّ حَقًّا ...﴾ (١٠) یوسف ﴿، واته‌: (بابه‌ ئه‌مه‌ لێکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی ئه‌و کاته‌ی سه‌رده‌می منداڵی‌مه‌ که بی‌گومان خودای په‌روه‌ردگارم به‌راستی و به‌هه‌ق به‌دی‌ی هی‌نا). لێکدانه‌وه (تأویل): پرونکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌و حه‌قیقه‌تی شته‌کانه‌و، به‌عه‌مه‌لی‌کردنی هه‌وال بۆ واقیعو تی‌ۆر (نظریه‌) بۆ جێبه‌جێکردن، وینه‌ بۆ شتی‌کی ماددی، بۆیه‌ خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) هه‌رچه‌نده‌ خه‌ونی‌کی کاتی نووستن بوو،

(١) المفردات فی غریب القرآن: ص (٣١).

به لّام له جیهانی واقعدا بووه به لیكدانه وهیهك، لیكدانه وهیهكشی (واته: به دی هاتن و پرودانه كهی) بوو، به هه مان شیوهش ئه وهی له چیرۆكی (مووسا) و (خدر) دا به دیی ده كهین، لیكدانه وهیه كه.. (خدر) به (مووسا) ی گوت: ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾.. واته (لیكدانه وهی حقیقه تی ئه و پرودوانه ت ده خه مه بهرچا و، كه بینیت.. حقیقه تی ئه و كردارانه مت پێ ده لیم، كه نكوو لیت له سه ریان ده كرد، تاكو بزانی ت كه هه ق و راستی له وه دایه كردم).. كاتیك شته كانیشی بۆ ته فسیر كردو، ئه وه ی دیبوی بۆ لیكدایه وه و ئه و حقیقه ته ی لیی په نهان بوو، بۆی پروو نه ده وه، پێی گوت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ به مانای ئا ئه وه حقیقه تی ئه و پرودوانه یه كه بینیت.. كه و ابوو لیكدانه وه (تاویل) پروو نه ده وه ی حقیقه ت و چا وگ و چاره نووس و كو تاییه .. یان با بلین: (پرودان ی ئه و كارو مه سه له یه یه، كه هه وائی له سه ر درا وه و، پروكاره پروا له تی و ده ره كی یه كرده یه كه ی ده ركه وتو وه و، خه به رو هه وائ له كه بووه به واقیع و، بپروكه و تیۆره كهش چۆته خانه ی جێبه جێ كرده وه.

" تَسْطَع " و " تَسْطَع "

له برگه جوان و دانسقه کانی نیو ئهم چیرۆکه دا، جیگیرکردنی پیتی (تا)یه، یه کهم جار له وشه ی (تستطع) داو، پاشان لابرندی له هه مان وشه دا بۆ جاری دووهم (تسطع). ئه وه بوو (خدر) به (مووسا) ی گوت: ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ئه مه ش پێش ئه وه ی ئه و پروداوانه ی که (مووسا) بینیبوونی، بۆی لیکداوه ته وه. کاتیک بۆیشی لیک دایه وه هه وائی باری راسته قینه ی پروداوه کانی پێ دا، ئهم پیتی (تا)یه ی له وشه که دا نه هیشت، بۆیه پێی گوت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾. داخۆ بۆچی ئه و (تا)ه ی له وشه ی دووهم دا لابر دووه؟

ده شیت ئهم (تا)ه لابراره له عه ره بیدا به (تاء الحقة) - تاء سووککراو -، ناو بنیین و سه رنج له حیکمه تی لابرندی شی له ده رووی ته فسیری سایکۆلۆژیانه ی ئایه ته کانه وه یه، یاخود ته فسیر کردنیان به گویره ی راستی یه کانی زانستی شیکاری ده روونی (علم النفس التحلیلی).

جیگیرکردنی پیتی (تا)ه له یه کهم جاردا له گه ل ئه و حاله ته ده روونیه ی مووسادا گونجاوه، که تیایدا ده ژیا، چونکه هه ر سێ کرده وه ی (خدر) له ده روونی ئه مدا به قورس داده نران و حیکمه ته کیانی نه ده زانی. هه ر بۆیه ش (تا)ه که لابراره، تاکو وشه که قورستر بیت و هاوکیشی قورساییه که ی نیۆده روونی (مووسا) بیت. کاتیک حه قیقه تی پروداوه کانی شی زانیوه، ئه و قورساییه ده روونیه ی له سه ر نه ماوه و باره ده روونیه که شی سووک بۆته وه، ئیدی پیتی (تا)ه ش وه ک سووککاری یه ک لابراره و، بۆ ئه وه ی سووککردنی وشه که ش له گه ل ئه و سووک بوون و خامۆش بوونه ده روونیه ی مووساشدا بگونجیت، که دوا ی لیکدا نه وه ی کرده وه کان تیایدا ژیاوه. خوداش خۆی زانایه له م پروده وه.

"اردت.. اردنا.. اراد ربك"

لهو دهسته واژه ناسكو دانسقانهی قورئان كه له سهر ئهم چيرۆكه هاتوو،
 ووتەكانی (خدر)ن له كاتی شیکردنهوهی ئهو کردارانهیدا كه ئهنجامی دان، ئهوهبوو
 لهم رووهوه له سێ حالهتدا گوزارشتی له ویست (اراده) کردوه.

۱- دهرباره‌ی ویستی خو‌ی له کونکردنی کهشتیه که دا گوتی: (ویستم عه‌یبداری بکه‌م/ فآردت أن أعییه‌ها).

۲- دهرباره‌ی کوشتنی کوره منداله که وه زکردنی له هاتنی کورپکی چاک له جیگه‌یدا، ویستیکی به کومه‌لی دهرپریوه و گوتوویه تی: ﴿فَارَدْنَا أَنْ يَبْدِلَهُمَا رَبُّمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَوَةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾ واته (ئیمه به کوشتنی ئهم منداله ویستمان خودای په‌روه‌دگاری باوک و دایکی کورپکی چاک‌ترو دیندارو به‌ره‌حمو میهره‌بانیان له جیاتی ئهم منداله لاساره پی به‌خشیت).

۳- دهرباره‌ی بنیات نانه‌وی دیواره‌کش بو پاراستنی گنجینه‌که تا نه‌و کاته‌ی هردوو منداله هه‌تیوه‌که پیده‌گه‌و گه‌وره ده‌بن، گوته‌ی: ﴿فَارَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾، واته‌: (خودای په‌روه‌رگاریشت ویستی (ئیراده‌ی) وابوو تا ئەم دوو کۆره‌ پیده‌گه‌و گه‌وره ده‌بن‌و، ئەوسا گنجینه‌که‌یان ده‌ربینن‌و سوودی لی‌ی سینن).

که‌واته ویست (اراده) لهم سئ دیمه‌دا هاتووَه: (اردت، اردنا، اراد رِبَك)..
(ویستم.. ویستمان.. پهروردگارَت ویستی..)، لهم سئ حاله‌ته‌شدا، یه‌که‌م جار
فهرمانی رابردوو (الفعل الماضي) دراوَه‌ته پال (خدر) - (اردت).. هه‌مان فرمان له

جاری دووهمدا دراوه‌ته پالّ خوداو پالّ خدریش (فاردنا).. له جاری سی‌یه‌میشدا ههمان فرمانی رابردوو تهنها دراوه‌ته پالّ خودا خۆی (فاراد ربك)..

ئه‌گهر هه‌ولیش بده‌ین که حیکمه‌تی به‌دییکراو له‌مه‌دا ده‌ریئین، ئه‌وا ده‌لّین:

۱- له ههر سیّ جاره‌که‌دا پله‌به‌ندیی (تدرج) هه‌یه، چونکه له‌ههر جارێکدا دیمه‌نه‌که بۆ یه‌کیکی دی بآلاتر ده‌بیّت، بۆ ئه‌وه‌ی له دیمه‌نی یه‌که‌مه‌دا ویست و ئیراده‌که‌ی خستۆته پالّ خۆی (فاردت).. پاشان له دیمه‌نی دووهم دا داویتییه پالّ خۆی و پالّ خودا (فأردنا)، له دوا‌ییشدا تهنها داویتییه پالّ خودا (فاراد ربك).

۲- لێک نه‌چوون له خستنه پالّه‌کاندا به‌پێی ئه‌و حاله‌ته‌یه که ده‌رباره‌ی دواوه‌و، له‌گه‌ڵ نواندنی رێزو ئه‌ده‌بیش به‌رامبه‌ر خوادا گونجاوه‌و، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ ئاماژه‌و بریاره‌کانی ئیماندارتییشدا گونجاوه‌.

له یه‌که‌م جاردا بۆیه ئیراده‌که‌ی داوه‌ته پالّ خۆی، چونکه کونکردنی که‌شتیه‌که به کاریکی ناپه‌سه‌ند بینراوه‌و (به‌پێی بۆچوونی رواله‌تیانه) ئه‌وه کاریکی تێکده‌رانیه، له‌وانه‌یه له‌به‌ر ئه‌م واتایه پێی وابوو که کاریکی شایسته نیه گهر ئه‌م ئیراده‌یه بڅاته پالّ خودا. هه‌م‌دیسان سه‌رنج ده‌ ئه‌وه‌ی که کاره ویستراوه‌که چیه؟ (اردت ان اعیبه‌ا/ ویستم عه‌یبداری بکه‌م)، لێره‌دا ویست و ئیراده‌که عه‌یبدارکردنی که‌شتیه‌که‌یه.. عه‌یبدارکردنه‌که‌شی به‌هۆی تێکدانیه‌تی به‌وه‌ی کونی تی بکات و پارچه ته‌خته‌یه‌کی لی هه‌لکیشیت. ههر بۆیه‌ش شایسته‌ی ئه‌وه نیه ئه‌م ئیراده‌یه بدریته پالّ خوداو، نه‌شیاوه‌که بیگوتبایه (اراد ربك ان یعیبه‌ا/ خودای په‌روه‌ردگارت ویستی که‌شتیه‌که عه‌یبدار بکات).

هاوشیوه‌یه‌کی ئه‌م رێزو ئه‌ده‌به به‌رامبه‌ر به خودا له به‌سه‌رهاتی (ئیه‌براهیم)دا به‌دی ده‌که‌ین که ئه‌ده‌بی له باسکردنی خوادا نواندوو، کاتیك وه‌سفی کاره‌کانی خودای کردوو که خوداش له‌سه‌ر زاری ئه‌و فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي

يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ الشعراء ﴿٨٢﴾. واتە: (ئەوێ دروستی کردووم هەر ئەو
پێنمای کردووم، هەر خۆیشی خۆراک و خواردنەوێ پێ دەدات، ئەگەر نەخۆشیش
کەوتم هەر ئەو چارەسەر و شیفام بۆ دەرەخسێنێت، هەر وەها ئەویش دەمرێنێت و
پاشان لەرۆژی قیامەتدا زیندووم دەکاتەو). .. لەم وتانەدا (ئێبراهیم) هەموو
کارەکانی داوێتە پالێ خۆدا، تەنھا نەخۆشکەوتنە کە نەبێت کە داوێتی یە پالێ خۆی و
بۆ خۆی گەرانداوتەو.

له بەسەرھاتی (خدر و موسا) شدا لەجاری دووھمدا ئەوێ کە گونجاوترین
پێوانگ بێت ئەوێ کە ئێرا دەکە خراوەتە پالێ خۆدا و پالێ خدریش. کە دراوەتە پالێ
خدر بەو پێوانگێ کە خدر خۆی ھۆکار و ئامرازێ کوشتنی کۆرە منداڵە کە یەو
ئەو کەسە شە کە ئەرکی کوشتنی منداڵە کە یە لەئەستۆ ناو، ئەو بۆچی
کوشتوویەتی؟ چونکە ویستوویەتی کە خۆدا بە کۆرپێکی لەو چاکتر قەرەبوویان بۆ
بکاتەو. .. کەواتە (خدر) یش لەمەدا ئێرا دەکە یە لەو قەرەبوو کردنەوێدا ھەبە ..
بەلام ئایا (خدر) خۆی توانای بەدی ھێنانی ئەم ئێرا دەکە یە ھەبە؟

وہ لام: نەخێر، چونکە بەدی ھێنانە کە بە دەستی خۆدا یە تاک و تەنھایە.

تەنھەت باوک و دایکی شێ کە ئێرا دە یە منداڵبوون و خستنەوێ منداڵیان ھەبە،
توانای بەدی ھێنانی ئەو ئێرا دە یە یان لە جیھانی واقع دا نیە .. بۆیە تەنھا ئەو یان
لەسەرە کە دەست بە ھۆکارە کانەو بەگرن و یە کبگرن و پێکەو بەژین، دەنا توانای
بەدی ھێنانی منداڵو ژیا نی منداڵە کەش تەنھا بە دەست خۆیەتی.

بەپێی ئەم مانایە ش ئێرا دە کە لێرە داو لە رەھەندی دووھمیدا خراوەتە پالێ خۆدا
بەو پێوانگێ کە بێگومان خۆدا ھەر خۆی بە توانایە لە بەدی ھێنانی ئەو داو لە
ھێنانە نارایی منداڵی (بەو لەد بوو) بۆ جیھانی بوون و ژیا دا، لە ھەمان کات دا

(که جاری دووهمه) و که ئیراده که دراوته پالّ خدریش ههر بهو پتودانگهیه که خراوته پالّ خوداش.. بهلام له جاری سیّهمدا که ئیراده که بهتهنها دراوته پالّ خودا خۆی، لهبۆته (سیاق)هکهیدا ئهوهی دیاری کردوو که تهنها دهدریته پالّ خودا، چونکه هیچ کهسیک توانای بهدیهنانی ئیرادهی نپو مهسهلهکهی نیه تهنها خودای تاكو تهنیا خۆی نهبیّت.. راسته ئهو دوو منالّه دوو مندالّی بچووکی ههتیو بوون، بهلام کێ ئهوهیان بۆ مسۆگهر دهکات که بژین تاكو گهوره دهبن و پیدهگهن تاكو گهنجینه کهیان دهڕینن؟ بئگومان هیچ کهسیک توانای ئهوهی نیه بۆیشی مسۆگهر ناکریت.. چونکه داهاتوو تهنها بهدهستی خودایه، تههنیش ههر بهدهستی خودایه، ههر بۆیهش (خدر) گوتویهتی: (پهروهردگارت ویستی و ئیرادهی وابوو که تا ئهو دوو منالّه پیدهگهن و لهدواایدا ئهو گهنجینه کهیان دهڕینن ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾ جا مادام خودا ئهم ئیرادهی ههیهو دهخاویّت، ئهوا بئگومان ههر دهبیّت، چونکه ههر شتیك خوا بیهویّت ههر دهبیّت بیّت.. والله أعلم.

چیرۆکی چوارهم

چیرۆکی ((ذو القرنین))

ئهم چیرۆکه له دهقی پیشاندرای قورئاندا لهم نایه تانه دا هاتوه، که خودای پهروهردگار تیاياندا فهرموویه تی:

﴿وَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ إِنَّا مَكِّنَّا لَهُ، فِي الْأَرْضِ وَهَاتَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۚ (٨٤) فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۚ (٨٥) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۚ (٨٦) قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ، ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۚ (٨٧) وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ، مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۚ (٨٨) ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۚ (٨٩) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا ۚ (٩٠) كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۚ (٩١) ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۚ (٩٢) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۚ (٩٣) قَالُوا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۚ (٩٤) قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۚ (٩٥) ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ

عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ الكهف ﴿٩٨﴾ .

واتای نایه ته کان به کورتی:

(ئە ی پیغه مبهەر! پرسیار ت ده باره ی (ذو القرنین) لێ ده کهن.. بلی هه ندیک له سه ربورده ی ئه وتان بۆ باس ده که م.. ئیمه ده سه لاتمان له سه ر زه ویدا بۆ په خساندو هه موو هۆکارێکی پێویستی ئه و زه مانه شان بۆ دا بین کرد. ئه ویش دوا ی هۆکاره کان که وت و سوودی لێیان بینی.. خۆی و سوپاکه ی که وتنه ری، هه تا گه یشتنه شوینی خۆر ئاوابوون له ناوچه یه کداو، وا ده هاته بهرچاو، که گۆمیکێ قوڕو لیتاوی بیّت، له ویدا پۆژ ئاوا ده بیّت و پێیان ده که ویته گه لیکی بیباوه ر.. له و شوینه دا ئیمه ش پێمان گوت: (ئە ی ذو القرنین یان به سزا له ناویان به ره (گه ر به ده م بانگه وازه وه نه یه ن) یان چاکه یان له گه لدا بکه، (نه گه ر به ده م بانگه وازی باوه رو خواناسیه وه هاتن). (ذو القرنین) یش گوتی: (پێگومان ئه وه ی سته مکار بیّت، سزای ده ده یسن و، دوا ییش کاتی که بۆ لای خودای پهروه ردگاری ده گه ر پێتریته وه، خودا سزایه کی سه خت و گه وه ی ده دات. هه ر که سێکی ش له وان به ده م بانگه وازی باوه ره وه بیّت و ئیمان به ی نیت و کاری چاک بکات، ئه وا پا داشتی چاکی هه یه و ئیمه ش له مه ولا به وته ی خۆش و ئه رکێ سووکی ئا راسته ده که ین. دوا ی ئه وه (ذو القرنین) گه شتی دووه می به ره و خۆره لات ده ست پێکردو به شوین هۆکاردا پۆشته وه، هه تاکو گه یشته ناوچه ی پۆژه لاتێ دوورو، له ویشه وه هه ر سه رقالتی گرته به ری هۆکاره کان بوو و به دوا یاندا ده گه را..

تاکو له کاتی که دا گه یشته نیوان هه ردوو به ره به سته که، که دوو چیا ی به رز بوونو که له نیوانیاندا گه لیکی نا حالتی و دوا که وتوو ده ژیان، که هیه چ تیگه یشتن و په ی بردنیکیان نه بوو (مه گه ر به که می و به ده گمه ن).. جا که ئه وان توانای (ذو

القرنین) یان زانی، داواکاریه کیان لیی هه‌بوو، که پێیان گوت: (ئه‌ی - ذو القرنین - دوو هۆزی درنده‌ی وه‌ک (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) به‌دکارو تی‌کده‌رن له‌سه‌ر زه‌وی و (بۆ ئیمه‌ش ترسناکن) بۆیه‌ داوات لی ده‌که‌ین به‌ریه‌ستیکی پته‌و له‌نیوان ئیمه‌و نه‌واندا دروستکه‌یت، که ئیمه‌ش پاداشتیکی داراییت له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و کاره‌تدا پی‌بده‌ین).. (ذو القرنین)یش له‌ وه‌لامیاندا گوتی: (ئه‌و تواناو زانسته‌ی، که خودای په‌روه‌ردگارم بۆی په‌خساندووم زۆر له‌و (سامانه) چاکتره‌، که به‌ پاداشت ده‌یدهن به‌من، به‌لام من داواکه‌تان بۆ به‌جی دینم، بۆ ئهم کاره‌ش ئیوه‌ به‌ هی‌زو بازووه‌کانی خۆتان یارمه‌تیده‌رو هاوکارم بن، تا‌کو به‌ریه‌ستیکی تۆکه‌مه‌و پته‌وتان له‌ نیوان ئیوه‌و ئه‌و دوو هۆزه‌ ترسناکه‌دا بۆ دروست بکه‌م.. بۆ ئهم کاره‌ش پارچه‌ ئاسنی گه‌وره‌م بۆ به‌ی‌نن و له‌سه‌ر یه‌ک داینین، تا‌کو ئه‌مه‌سه‌رو ئه‌و سه‌ری کێوه‌که‌ دابگریت و هه‌ردوو لوتکه‌که‌شیان داپۆشیت). ئینجا فه‌رمانی پێدان به‌ (موشه‌ده‌مه) فوو بکه‌ن له‌و ئاگره‌ی، که له‌ژێر ئاسنه‌که‌دا هه‌لی گیرساند بوو، تا راده‌یه‌کی وا، که هه‌مووی کرده‌ ناگر، پاشان (ذو القرنین) پێی گوتن: (مسی تواوه‌م بۆ به‌ی‌نن، تا بیکه‌م به‌سه‌ر پارچه‌ ئاسنه‌کان دا و) (ئیدی گه‌ر مس و ئاسنیش تی‌که‌ل بکری‌ن ئاویتیه‌کی پته‌وی لی دروست ده‌بی‌ت).. ئینجا هه‌ردوو هۆزه‌که‌ی (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج)یش، نه‌یانتوانی سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر به‌ریه‌سته‌کاندا و نه‌یانتوانی لیی بپرن و که‌له‌به‌رو کونی تی‌بخه‌ن، دوا‌ی ئه‌مه‌ش (ذو القرنین) گوتی: (به‌راستی بنیات نانی ئهم به‌ریه‌سته‌ په‌حه‌تی‌که‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه‌ بۆ ئیوه‌، که به‌ فه‌رمانی خۆی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج)ی لی شاردنه‌وه‌، خۆ هه‌ر کاتی‌ک خواستی خودا وای‌ت که ئهم به‌ریه‌سته‌ تی‌ک بدات، ئه‌وا که‌له‌به‌ری گه‌وره‌ی تی‌ده‌خات و دی‌رووخی‌تی‌ت و وردوخاشی ده‌کات و له‌گه‌ل زه‌وی ته‌ختی ده‌کاته‌وه‌.. بێ‌گومان به‌لێنی په‌روه‌ردگاریشم راست و حه‌قه‌).

(تهفسیری چهند وشهیهکی نێو ئایهتهکان)

﴿سَأْتَلُوا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا﴾: - ده‌رباره‌ی ئه‌وه به چهند ئایه‌تیکی قورئان هه‌واڵتان پێده‌ده‌م.

﴿مَكَّنَّا لَهُ﴾: - ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره‌مان پێ‌دابوو.

﴿وَأَنبَتْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾: - چهند هۆکارو ئامرازێکی هوکمرانی و فه‌تح‌کردمان بوو ساناو به‌یده‌ست کردبوو.

﴿فَأَنبَعَ سَبَبًا﴾: - سوودی له‌و هۆکارانه وه‌رگرت و پێگه‌یه‌کی وای گرت‌هه‌ر، که به‌ره‌و خۆ‌ئاوای ده‌برد.

﴿تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾: - وه‌ك چۆن بینهرێك له‌ دووره‌وه بوو ناوچه‌که به‌روانیته به‌ (عَيْنٍ حَمِئَةٍ / واته به‌ کانیه‌کی لێلی تێکه‌ڵ به‌ قورپی په‌شی) ده‌هاته به‌رچاو..

﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ﴾: - گوتمان (ئه‌ی ذو القرنین) ئه‌مه‌یان به‌ سرووش و ئیلهامێک له‌ خوداوه‌ بووه، یان له‌ پێی پێغه‌مبه‌ری‌که‌وه‌ بووه، که له‌ سوپاکه‌شیدا له‌ گه‌ڵیا بووه.. پای یه‌که‌م (که به‌ سرووشێک خودا پێی فهرمووه) راسته‌ره..

﴿مَنْ ظَلَمَ﴾: - که (مانای هه‌ر که‌س سته‌م بکات).. سته‌م (ظلم) لێ‌رده‌ا واتای کوفرو بی‌باوه‌ری ده‌گه‌یه‌نیته.

﴿عَذَابًا نُكْرًا﴾: - سزایه‌کی سه‌خت و دژواری وا که له‌به‌رچاوی خه‌لکی دیاره.

﴿ثُمَّ أَنبَعَ سَبَبًا﴾: - گه‌شتی دووه‌می به‌ره‌و رۆژه‌لات ده‌ست پێ‌کرد.

﴿لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾: - هیچ بهر بهستیکی وهك گردیك، یان چیا یهك، یان شتیکی ترمان بۆ دانه نابون كه بیانپاریزیت.

﴿أَحْطَنَّا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾: - له زانست و زانیاریه كمان ئاگادار كردبوو.

﴿ثُمَّ أُنْبَغ سَبًّا﴾: - پاشان گهشتی سییه می بهره و لای باکوور ئه نجام دا.

﴿بَيْنَ السَّدَيْنِ﴾: - له نیوان ههردوو چیا بهرزه كه دا.

﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾: - له بهر دواكه و توویان تیگه یشتن و تیگه یاندنیان کاریکی قورس بوو.

﴿يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾: - دوو ناوی - دوو هوزن، كه له ناوچه كانی ناوه راستی ئاسیادا نیشته جی بوون.

﴿نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا﴾: - پاره و مالیکی دیاریكراوت پی بدهین.

﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا﴾: - بهر بهستیکی پته و له نیوان ئیمه و ئه وان تاكو نه گه نه سهرمان.

﴿فَاعِینُونِي بِقُوَّةٍ﴾: - به دهسته كانی خوتان و به هیزی بازووه كانتان یارمه تیم بدهن.

﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾: - بهر بهستیکی، یان دیواریکی تۆكه و دارپژراوی پته و.

﴿ءَاثُوْنِي زُبْرَ الْحَدِيدِ﴾: - پارچه ئاسنی گه وهره بۆ بیئن.

﴿سَاوِی بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ﴾: - به ئاسن ههتا لووتكه ی ههردوو چیاكه ی پركرده وه و تهختی كرد.

﴿قَالَ اَنْفُخُوا﴾: - ئاگر له ژیر ئاسنه كه دا بكه نه وه و فووی پیداكهن.

﴿أَفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا﴾: - مسی تواوه به سه ر ئاسنه سوور کراوه که دا ده که م تا کو تی که لی بی ت و هه ردوو کانزاکه یه کگرن.

﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾: - نه یانتوانی به سه ر پرووی به ره به سه ته که دا سه ر که ون.

﴿وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا﴾: - ده سه ته وسان بوون له برین و کون و که له بهر تی کردنی.

﴿هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾: - خودا به ره همه تی خۆی و به فه رمانی خۆی ئه م دوو هۆزه تان لی به ند ده کات.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾: - هه ر کاتی که خواستی خودا هاته سه ر ویران کردنی به ره به سه ته که، ئه وا:

﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾: - تی کی ده دات و وردو خاشی ده کات و له گه ل زه ویدا ته ختی ده کات.

چەند تەگەرەيەك لە چېرۆكى (ذو القرنين) دا

چەند تەگەرەو ئاستەنگيەك لەسەر بەسەرھاتەكەى (ذو القرنين) و سەفەرەكانى و، ئەو بەرەستەى بنياتى ناوەو، ((يەنجووج و مەنجووج)) لە ئارادان و دەوروژيەنن.

ئەم تەگەرەنش لە بۆتەى شيكارو ليەكدانەوہى پووداوەكانى چېرۆكەكە دايەو، لە لايەنە ناديارو شاراوەكانيشى دەكۆليەتەو، وەك:-

١- ((ذو القرنين)) كىيەو، كەسيەتيەكى چۆنى ھەبوو، ماھيەتى ژيانى چى بوو؟

٢- ئەو زەمەنەى تىيدا ژياو، ئەو دەولەتەى حوكرمانى كردو، ئەو جەنگانەى بەرپۆھى بردو، ئەو ولاتانەى فەتھى كردو.

٣- گەشتى يەكەمى بەرەو خۆرئاوا و دەستنيشانكردنى ئەو ناوچەيەى پىي گەشتو، دياريكردنى جيەگى ئەو كانىەى كە بە (عين حمە / كانىەكى ليلى تىكەل بە قورپى رەش) ھاتۆتە بەرچاو و چۆن خۆريشى ديوە تيايدا ئاوا دەبيت. ٤- سەفەرى دووہمى بەرەو خۆرھەلات و ئەو ولاتانەى پياياندا گوزەرى كردو، ئەو شوينەى كە پىي گەشتو، چۆن ديويتى پۆژ لييان ھەلدیت و ھيچ بەرەستىكى پاريزگارى وەك گردىك يان قەلایەكيشيان بۆ دانەنرابو.

٥- ئەو ناوچەيەى كە لە گەشتى سيەميدا بەرەو باكوور پىي گەشتو، دەستنيشانكردنى (ناوچەى نيوان دوو بەرەستەكە) بە وردى، دياريكردنى رەگەزى خەلكە دواكەوتووەكەى.

٦- رەچەلەكى ((يەنجووج و مەنجووج)) و ميژوويان و ناوچەكانى دانىشتن و ژيان و نىشتەجى بوونيان بە وردى و بە تەواوەتى.

۷- شیکارو ورده کاریی چۆنیه تی بنیاتنانی به ره بهسته کهو، پاشان درێژی و پانی و بهرزیه که ی چهند بوو!!

۸- ٿاڻا ٻه ريهه سته ڪه ويڙان ڪراوهو، يهه ٽجوجو مهه ٽجوج لڏي دهه چئون، يان هيشتا ماوهو، ههه رگيز درزو ڪه لهه بهري تي ناڪريٽو، ههه تا ماوهيه ڪي ڪه مي پيش هاتني قيامت لڏيهه دهه ناچن..؟!

۹- مانای وته که ی ذو القرنین ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ هه رکاتی که خواستی خودا هاته سهر شه وهی که بهر بهسته که ویران بکات شهوا تیکی ده دات و ورد و خاشی ده کات و له گمل زه ویدا تهختی ده کات) ئاخو واتای واقعی شه هم وته به چو ن بیت؟!

۱۰- ئايا پەيدا بوونى ((جەنگىزخان)) و ((ھۆلكۆ)) ئەلقەيە كە لە ئەلقەكانى دەرچوونى ((يەنجووج و مەنجووج))؟

جگہ لہ چہ ندين پرسيارو لايه ني تری شاره ی نیو چیرۆکه که، که ئەم ته گهره و ئاسته نگانه ده بانورووژننت.

شیکارو ورده کاری یه کانی چیرۆکی ((ذو القرنین)) مه ته لێکی ئالۆزه

میژوونووسانو ٲاڤه کاران هه موویان هه لۆیستیان له بهردهم چیرۆکی (ذو القرنین)دا کردووه و زۆر که سیشیان هه لۆی ٲوونکردنه وهی ٲرووه نادیاره کانیان داوه و ویستوویانه چهند وورده کاری یه کی میژوویی و واقعی لۆی ده ربینن.. له م باره یه وه گه لۆیک ووته و بیروپایان هیئاوه که زۆربه شیان له دهقه ئیسراییلیه کان و به سه رهاته کانی (ئه هلی کیتاب/ واته له شوینکه وتوانی کتیبه کانی وه ک ته و ٲات و ئینجیله وه) وه رگیارون و چه ن دین شتی نا هه موارو ٲووچه لۆی ئه فسانه و قسه و قسه لۆکی بی ئیوه رۆکیان له خو گرتووه.

له ئاسهوارو دهرهنجامی ئەمەش لقو پۆ هاویشتنی لیکۆلێنەوهکان بۆ درێژهو
شیکاری چیرۆکهکهو، جیاوازی و ناتەبایی توند له نێوان میژوونووسان و ڕاقەکاران
(مفسرین) لەسەر ئەم مەسەلەیەو، دەمە تەقی و مشتومپی زۆریان لەبارەییەوه.

هەندیک له نووسەرانی شێکی سەرەخۆیان داناوه، بەتایبەتیش بۆ
لیکدانەوهی شیکاری چیرۆکهکهو، دەسنیشانکردنی شوێن و کات و ڕووداو و
پالەوانەکان و داستانەکانیان. هەندیک له کتیبەکانیان ئەمانەن:-

١- (ذو القرنين و سد الصين) - ذو القرنين- و بەرەستی چینی- ((محمد راغب
الطباع)) مامۆستای (میژوو) (فەرمووده) له کۆلیژی شەری (حەلب) که
سالی (١٩٤٩. ز) چاپ کراوه.

٢- کتیبی (يسألونك عن ذي القرنين) ی (ابو الكلام ازاد. که یەكەم وهزیری
(مەعاریف) ی هیندستان بووه دوای وەرگرانی سەرەخۆیی. (شیخ احمد حسن
الباقوری) پێشەکیەکی دوورو درێژی وشک و وەرپسکەری بۆ ئەم کتیبە نووسیوه،
کتیبەکەش له دەزگای (دارالشعب) له -قاھیرە- سالی (١٩٧٢. ز) دەرچوو.

٣- کتیبی (مفاهيم جغرافية في القصص القرآني: قصة ذي القرنين) - (چەند
چەمکیکی جوگرافیایی له چیرۆکه قورئانیەکاندا: چیرۆکی (ذو القرنين)-
نووسینی دکتۆر (عبدالعليم عبدالرحمن خضر) چاپی دەزگای (دار الشروق)
سالی (١٩٨١. ز).

٤- (ذو القرنين: القائد الفاتح والحاكم الصالح) / (ذو القرنين) سەرکردەیی فەتحکردنی
ولتانو، فەرمانرەوای چاک) نووسینی (محمد خير رمضان) چاپی دەزگای (دار
القلم) سالی (١٤٠٦هـ / ١٩٨٦. ز) ئەم کتیبەش تازەترینی ئەو کتیبانەییە و له
هەموویان زیاتر سەرچاوه و زانیاری تیا دا کۆکراوەتەوه و له هەمووشیان زیاتر
ساغ کراوەتەوه. له کاتی خوێندنەوهی ئەم کتیبەیی (محمد خير يوسف) دا زیاتر
دەینا دەبین لەوهی که بەراستی چیرۆکی (ذو القرنين) مەتەلێکی ئالۆزە.

له پێشهکی ئهم کتێبهدا نووسهر باسی ئهوهی کردووه، کهوا کاتیك بیری له لیکدانهوهی چیرۆکی (ذو القرنین) کردۆتهوه، پرس و رای بهزانییهکی زیرهك و جیی پروا و متمانه کردووه و لێی پرسیه: - ((مامۆستا رات چیه لهوهی که من لیکۆلینهوهیهك لهسهر (ذو القرنین) بنوسم؟ ئهویش پێی گوتوه (کاری وا مهکه)، نووسهریش سهری سوورماوه و لێی پرسیه: (بۆچی)؟ زاناکهش وهلامی داوتهوه و پێی گوتوه: - (چونکه تۆ به ئهجمایک ناگهیت)^(۱).

بهلام نووسهر لهسهر لیکۆلینهوهکهی بهردهوام بووه، سهرحاوه و زانیاریی بۆ کۆکردۆتهوه و شیکار و موناقهشاتی خۆی تیدا نووسیهوه، کتیبیکی گهوهری لێ پیکهیناوه.. بهلام نهیتوانیه کهسیتی (شخصیهی) (ذو القرنین) دهستنیشان کات که ئهمه ناواخن و کرۆکی لیکۆلینهوهکهیه، ئیدی پێدهچیت، که به ئهجمایکی پهسندی وها نهگهیشتبیت که بتوانیت وهک لیکۆلینهوهیهکی زانستی و مهنهجی و بابهتیانه بیهوینیت..

بهراستی و بیهگومان چیرۆکی (ذو القرنین) مهتهله.

(ذو القرنین) له فهرمووده راستهکاندا ..)

جا لهبهرئهوهی چیرۆکهکهی -ذو القرنین- وهک مهتهلێکی ئالۆزو سهرسامکه ر وایه، بۆیه پێویسته لهسهرمان له سهرحاوه راست و متمانه پیکراوهکانهوه لێی بکۆلینهوه، که هیچ گومان و دهسکارییهکیان تیدا بهدی ناکریت، ئهوهی جیی پروا و متمانه پیکردن بێت، تهنها ههردوو سهرحاوه بنچینهیهکهی ئیسلامن، که قورئان و سوننهتن.. سهبارهت به قورئانی پیرۆزیش، تهنها سوورپهتی (کهف) و لهم چهند ئایهتهی سوورپهتهکهدا باسیکی لیکراوه، که ئیمهش دهبارهیان دهوین، که

(۱) کتیبی -ذو القرنین-ی ((محمد خیر یوسف))، لاپهه (۹).

شیکارو ورده کارییه کیان له سه ره نهو، وه لامه کانی ئهم پرسیارانه شی تیدا نه، که ده باره ی چهند لایه نیکی تری چیرۆکه کن.. له سه رچاوه ی دووه میش (واته له سونه ت) دا چهند فهرمووده یه کی پیغه مبه ره ﷺ نه گیراونه ته وه، که ده باره ی چیرۆکی (ذو القرنین) بن، یان ده باره ی هه رسێ سه فهره که ی، یان ده باره ی دیاریکردنی ناوه که ی، یاخود دیاریکردنی سه رده مه که ی..

جا له به ره ئه وه ی ئهم دوو سه رچاوه بنه ره ٲتییه به درٲژێ ده باره ی چیرۆکه که نه داوان، ئیدی چۆن ئیمه شیکارو درٲژه ی ژیا نه که ی ده زانی.. داخۆ کێ ٲیت ئه و که سه ی له خۆیه وه به توانیت شتیک له سه ره ٲوودا وه کانی ٲا بر دوو له سه ره که سانی ٲیشین بلیت که بوونه ته به شیک له غه یب و نادیا ری ٲا بر دوو و، که قسه کردنیش له باره یانه وه له ده رووی قسه کردن له سه ره غه یبدا داده نریت؟ کێ هه یه به توانیت ده باره ی ئه و نادیا رانه به ٲیت که قورئانی ٲیرو زو فهرمووده ٲاسته کان و، ها وه له به ٲرزه کانیش لی ٲی به ده نگ بوون؟! له به ره ئه وه ئیمه له ٲوانگه ی خۆمانه وه ئه وه مان لی خوا زرا وه، که ته نها له گه ل سروه و ئاماژه کانی ئه و ئایه تانه ی قورئاندا به ٲینه وه، له ئاست ده لاله ت و واتای فهرمووده ٲاسته کانی پیغه مبه رد ﷺ بووه ستین و به ده نگ بین له و مه سه لانه ی، که لیان به ده نگ بوون.. هه رچه نده ده لیین، فهرمووده ٲاسته کان هه یچیان ده باره ی ئهم چیرۆکه تیدانیه، به لام (ئیمامی بوخاری) ئاماژه ی ٲۆ ئه و ئایه تانه کردوه، که له به ندی (کتاب الانبیاء) دا و ٲیش لیدوانی له چیرۆکی (ئیراهیم) دا - سلاوی خوی لی ٲیت - باسی لیوه کردوون. به نده (صحیح) ه که شی، واته به ندی (احادیث الانبیاء) ی له (جامع الصحیح) ه که یدا به م شیوه یه ی لای خوا ره وه ٲیک خسته وه، ٲیز کردوه:-

- ١- به ندی (وه دیه ٲتانی - ئاده م- و کو ٲو نه وه کانی) (باب خلق آدم و ذریته).
- ٢- به ندی (گیانه کان چهند سه رباز ٲیکی ته ره خان کراون) (باب الأرواح جنود مجنده).
- ٣- به ندی فهرمایشته که ی خدا ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾.

- ٤- بهندی ﴿ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾.
  - ٥- بهندی باسی (ئیدریس) سلاوی لی بیت.
  - ٦- بهندی فهرمایشته که ی خودا ﴿ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمُ هُودًا ﴾.
  - ٧- بهندی چیرۆکی (یهئجوج و مهئجوج).
  - ٨- بهندی فهرمایشته که ی خودا ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾^(١).
- ههتا کۆتایی دواين بهندی کتیبه که.

(ابن حجر) و لیکدان ههوی شیوه ریزکردنه که ی ((بخاری))

ئیمام (ئینو حهجر) لهو شیوه ریزکردنه ی (بوخاری) دا وا تیگه یشتوو ه که (بخاری) رای وایه (ذو القرنین) له پیش (ئیراهیم) دا بووه یاخود هاوزه مانی بسوو ه.. له م پوووه (ابن حجر) له کتیبی (فتح الباری) دا گوئویسه تی: - (پۆلینکار (مصنف) واته (بخاری) که چیرۆک و کهسه کانی ریزکردوو ه و باسی (ذو القرنین) ی خستۆته پیش (ئیراهیم) وه، به مه وته ی ئه و کهسه نه ی به که م و بی یایه خ داناوه، که گوئویانه گوايه ئه مه (ئه سه که نه در ی یۆنانه ی)، چونکه ئه سه که نه در له سه رده میکی نزیک سه رده می (عیسا) دا- سلاوی لی بیت - ژیاوه .. دیاره ماوه ی نیوان سه رده مه کانی (ئیراهیم) و (عیسا) ش پتر له دوو ههزار ساله^(٢).

(١) پروانه کتیبی (صحیح البخاری) طبعة محمد علي صبيح، بهرگی (٢) لاپه ره (١٥٩-١٦٩).

(٢) فتح الباری/٦: ص ٨٢

راسته که (ئهسکهندهر) ئهم پیاوه (ذو القرنین) نییه، بهلام بهلگهیهکی راستیش له ئارادانییه لهسه رئهوهی که (ذو القرنین) له پیش (ئیراهیم) دا بووه، یان هاوچه رخی بووه.

شیوه ریزکردنه کهی (بخاری)یش و دانانی (ذو القرنین) له لیستی پیش ئیراهیمدا ریکخستنیکێ بپاوه و ههره راست نیه، بهلکو کاریکی کۆششکاری (اجتهادی)ی خۆیهتیو، به پیتی بیروپای تهقه لای بۆ دراوی خۆیهتی، نهک به و پهنگه بیت، که فهرموودهیه کهی راست (صحیح)ی لهسه هاتبیت.. ههر بۆیهش ئیمه ناچارین، که پشتی پیتی نه بهستین و نه یلیننهوه، چونکه له ده رهوهی وتنه وهی مهسه له نادیارو غهیهه کانی رابردوو، که هیچ بهلگهیهکی لهسه نیه، له به رئهوه ئیجتهاده کهی (بوخاری) لهو شیوه ریزکردنهیدا پهت ده کهینهوه، له گهڵ ئهوه دا که ریزو حورمهتیکێ زۆرمان بۆی ههیهو، دان به فەزل و چاکه و زانسته نایابه کهشیدا ده نین - خودا لێی رازی بیت -.

(ئیمام نیبنو حه جهر)یش دواي ئهم ئیجتهادهی (بخاری) که وتوه و بیروپای وایه، گوايه (ذو القرنین) له گهڵ (ئیراهیم) دا بووه، وهک ده لیت: (له راستیدا ئه وه کهسهی، که خودا له قورئاندا بهسه هاته کهی گێراوه ته وه، ئه وه له پیش ئه وه سه رده مه دا ژیاوه).. پاشان بۆ به راستر دانان و یه کلا کردنه وهی ئهم بیروپایهش وتهی چهند که سیکی کردۆته بهلگه، وهک ئهم وتانه:-

- وتهی (عبیدی کوپی عمیری تابعی) که گوتویهتی: ((ذو القرنین) به پیاده حه جی کردوو، ئیراهیمیش هه والی بیستوو و پیتی گه یشتوو).

- وتهی (ابن عباس) که گوتویهتی ((ذو القرنین) چووته (مسجد الحرام) وه ئیراهیمیش سلاوی لێ کردوو و ته وهشی له گه لدا کردوو).

- وتهی (عثمانی کوپی ساج) که گوتویهتی: ((ذو القرنین) داواي له (ئیراهیم) کردوو که نزای بۆ بکات، (ئیراهیم)یش پیتی گوتوو:- (چۆن نزات بۆ بکه م

له کاتیڤدا ئیوه بیره کهمتان تێک داوه؟ (ذو القرنین) یش له وهلامدا پیی گوتووه: (ئوه به فرمانی خۆم نهبووه).

- وتهی (ابن هشام) که گوتویهتی: - ((ئیراهیم) له مهسه لهیه کدا (ذو القرنین) ی کردووه به دادوهر، ئهویش حوکمی دادوهرانهی خۆی بۆ داوه^(۱)).

جا کاتیڤ سهرنج له بهلگهکانی ئیمام (ابن حجر) دهدهین وایه نه بهرچاومان که یه کیکیان پابهندی سوود لێ وهرگرتیمان بکات، بهلکو ئیمه ناچارین که هه موویان رتهکهینهوه و دانیان پێدا نهئین، چونکه هیچ یه کیکیان نه براوه تهوه بۆ فهرموودهیه کی پیغه مبهری خودا ﷺ، ئیمهش له چیرۆکی پیشینه کاندایه نهها پشت به فهرموودهی راستو (صحیح) که براوه تهوه پال خودی پیغه مبهر ﷺ ده بهستین.

((بهر بهسته که ی (ذو القرنین) له فهرمووده راسته کان دا))

(ذو القرنین) له کاتی فهتھی ولاتانیدا بهر بهستێکی له ناوچهی باکوور بنیات ناوه، وهك ئایه تهکانیش بهروونی ئاماژهیان بۆ کردووه، بهر بهسته کهش به ناوی (بهر بهستی (ذو القرنین)) وه ناسینراوه، چونکه ئه و خۆی بنیاتی ناوه، ههروهها به بهر بهستی (یه ئجوج و مه ئجوج) یش ناو براوه، چونکه رینگری شالاوه کانیان بسووه بۆ سهر دانیشتوانی ئه و ناوچهیه، ههروهها به دیواره پتهوه که ی (یه ئجوج و مه ئجوج) یش ناو براوه.

هه ر سه بارهت به بهر بهسته که ی (ذو القرنین) چه ندین به سه رهاتی له سه ر هاتووه که زۆربه یان له دهقه ئیسرا ئیلییه کان و نهفسانه کانه وه وهر گیرا ون.

(۱) (فتح الباری/ ۶: ۳۸۲).

لێره شدا چەند فەرموودەیه کی راست دەرباره ی ئەو بەریه سته دێنینه وه ..

١- له گرنگترینی ئەو فەرموودانه و به ناویانگترینیشیان ئەوهیه که له پله ی (متفق علیه) دایه (واته: بخاری و مسلم) له (زهری) یه وه و ئەویش له (عروه ی کوری زبیر) و ئەویش (له زهینه بی کچی جحش) وه (خودا لێی رازی بیّت) گیراویانه ته وه که وا پیغه مبه ر ﷺ به روخساریکی ترساوه وه چۆته لای (زهینه ب) ی هاوسه ری و، فەرموویه تی: - ((لا اله الا الله ويل للعرب من شرّ قد اقترب، فتح اليوم من ردم يأجوج و مأجوج مثل هذه، و حلق بأصبعة الابهام و التي تليها، فقالت زينب بنت جحش: يا رسول الله انهلك و فينا الصالحون؟ قال: نعم، إذا كثر الخبث))^(١)... واته: - (پیغه مبه ر) رۆژێکیان له خه مباره یه کی زۆردا فەرمووی ((لا اله الا الله) وه یل و تیاچوون بۆ عه ره ب له ده ست شه ر و خراپه یه که نزیك بۆته وه .. ئەمڕۆ به قه د ئەمه نده (له و کاته دا ئاماژه ی بۆ په نجه گه وره و په نجی ته نیشتی (دۆشاومژه) کرد که (پیکه وه وه که وه انه یه که پیشانی دان و) فەرمووی هینده ی ئەمه له دیواره پته وه که ی (یه ئجوج و مه ئجوج) کراوه ته وه (زهینه بی کچی جه حش) یش لێی پرسى: (ئهی پیغه مبه ری خوا ئایا ئیمه ی موسلمانان له و رۆژه دا هه موومان تی کرا له نیوده چن هه ر چهنده پیاوچا کانی شمان تیدا بیّت؟) فەرمووی: (به ئی هه موان تیا ده چن کاتی ک خراپه و پیسی و چه په ئی له کرداره کاندای زۆر بوو بیّت).

٢- هه ر له مباره یه وه (بخاری و مسلم) له (ابو هریره) وه - خودای لێی رازی بیّت - و ئەویش له پیغه مبه ری خودا وه ﷺ گیراویتییه وه که فەرموویه تی: -

(١) (بخاري - ٦٠ - كتاب الانبياء (٧) باب يأجوج و مأجوج - حديث رقم (٣٣٤٦)، ههروه ها بڕوانه (مسلم (٥٢) كتاب الفتن وأشراط الساعة (١٩) باب الفتن وفتح ردم يأجوج و مأجوج - حديث رقم (٢٨٨٠). ٤.

((فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه، وعقد بيده تسعين))^(١)،
واته:- (ئەمڕۆ هێندەى ئەمە لە دیواری (یەئجوج و مەئجوج) کراوەتەووە
ئینجا پیغەمبەر ﷺ لەوکاتەدا ژماره (٩٠) یان (نۆ)ی بە دەستی گریدا که
به هێندەى ئەو هێمایه له دیواره که کون بووه.

٣- هەروەها (بخاری) له پیشه‌کی به‌ندی (چیرۆکی یەئجوج و مەئجوج) له به‌شى
(کتاب الانبياء) دا به پله‌ی راگیراو (تعلیق) فهرمووده‌یه‌کی هێناوه که‌وا
پیایۆیک به پیغەمبەری ﷺ گوتوو (رأيت السد مثل البرد المحر/من
به‌ربه‌سته‌کم له خەوندادا وه‌ک که‌وايه‌کی خەت خەت بینيوه) (واته به‌دروو
که‌له‌به‌روه‌ه بینيومه) پیغەمبەریش ﷺ پێی فهرمووه ((قد رأيتہ)^(٢)، واته
هەروایه و به‌راست بینيوته)..

((له واتا و ناماژەکانی ئەم فهرموودانه))

١- له فهرمووده‌ی یه‌که‌مدا که (زه‌ینه‌بی کچی جه‌ش) گێڕاوتیه‌وه ده‌لاله‌تیکی
جوان و نایابی له ده‌لاله‌ت و واتا و به‌لگه‌کانی پشت پێ‌به‌ستن (اسناد) تێدا‌یه،
وه‌ک زانا (نووی) له لێکدانوه‌ه (شرح)یدا له‌سه‌ر فهرمووده‌کانی لای (مسلم)دا
گوتوو‌یه‌تی:- (لهم پله‌ی (اسناد)ه‌ی فهرمووده‌که‌دا چوار ئافره‌تی هاوه‌ڵ (ارب‌ع
صحابیات) به‌شدارن، دوانیان له هاوسه‌رانی پیغەمبەرنو دوانیشیان له دوو
هاوسه‌ری (واته زړکچی بوون و هه‌ندیکی له نه‌وه‌ی یه‌کتیش بوون، هێچ
فهرمووده‌یه‌کی تریش ئاوا نه‌زانراوه که چوار ئافره‌تی هاوه‌ڵ و له نه‌وه‌ی یه‌کت
بن و پێکه‌وه له گێڕانه‌وه‌یدا کۆبینه‌وه و به‌شدار بن)^(٣)..

(١) البخاری، حدیث (٣٣٤٧) و مسلم حدیث (٢٨٨١).

(٢) البخاری، مقدمة باب (٧) قصة يأجوج ومأجوج.

(٣) مسلم بشرح النووي (١٧:٢).

هەردوو هاوسەرەکە ی پێغه مبه‌ری خودا ﷺ: - (زینی کچی جەش) و (أم حبیبە ی کچی ابوسفیان) بوون، هەردوو زڕ کچه‌کەشی (واته‌ کچانی هەردوو هاوسەرەکەش) (حبیبە ی کچی أم حبیبە) و (زینی کچی أم سلمة) بوون. دوو کەشیش له‌ شوێنکه‌وتوان (تابعین) گیراویانه‌ته‌وه‌ که‌ (عروە ی کوری زبیر) و (محمدی کوری شهاب الزه‌ری) بوون.

٢- ترسی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ (شه‌ڕو خراپه‌ هاتوه‌که‌)، که‌ به‌ روخساریکی ترساوه‌وه‌ چۆته‌ لای (زه‌ینه‌ب)، له‌ رپوايه‌ته‌که‌ی (بخاری) و (مسلم) دا واهاتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کاتی له‌خه‌و هه‌ستاندا به‌ترسه‌وه‌ بێدار بۆته‌وه‌. له‌ رپوايه‌تیکی سێ هه‌میشدا که‌ هه‌ر (بخاری و مسلم) گیراویانه‌ته‌وه‌ واهاتوه‌، که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ رۆژیکیان به‌ترسه‌وه‌ له‌ مائی ده‌رچووه‌ و روخساریشی سوور هه‌لگه‌پاوه‌.

ده‌شیته‌ له‌ کۆی هه‌ر سێ گیرانه‌وه‌ (رپوايه‌ته‌کان) بگه‌ینه‌ نه‌و ده‌ره‌نجامه‌ی که‌وا: -

١- بێگومان پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ لای هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی (زه‌ینه‌بی کچی جەش) - خودا لێی رازی بێت - نووستوه‌وه‌ له‌ کاتی نووستنه‌که‌دا خه‌ونیکی بێنیوه‌ که‌ ترساندووێه‌تی (دیاره‌ خه‌ونی پێغه‌مبه‌رانیش راست و واقیعییه‌) بۆیه‌ به‌ترسه‌وه‌ له‌ خه‌ونه‌که‌ی بێدار بۆته‌وه‌ و له‌ ژووره‌ی تییدا نووستوه‌، چۆته‌ ده‌ره‌وه‌ و ده‌م‌و‌چاویشی سوور هه‌لگه‌پاوه‌ و چۆته‌ لای (زه‌ینه‌بی) خێزانی و ئاسه‌واری ترس و بیم به‌ روخساریه‌وه‌ دیاربوووه‌، نه‌و قسه‌ و باسه‌ی پێگه‌یانده‌وه‌ که‌ له‌ فه‌رمووده‌که‌دا هاتبوو.

٢- هۆکاری ترسانه‌کەشی نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ خه‌ونه‌که‌یدا دیویه‌تی (یان خودا له‌ خه‌ونه‌که‌دا پیشانی داوه‌) که‌ به‌ربه‌سته‌که‌ی به‌رده‌م (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) که‌ له‌ به‌ریکی تی‌که‌وتوه‌، دیتنی ئه‌م به‌ربه‌سته‌ش له‌ خه‌ونی نووستندا بووه‌ نه‌ک له‌ دیتنی کاتی بێداریدا.

۳- خه‌وه‌که‌ی پێغه‌مبەر ﷺ که دیوێه‌تی که‌له‌بەر کراوه‌ته به‌ربه‌سته‌که، به‌لگه‌یه‌که له‌سەر ئه‌وه‌ی که (یه‌نجووج و مه‌نجووج) ده‌ستی‌ان به‌ رووخاندنی به‌ربه‌سته‌که کردووه و له‌ سه‌ره‌تاوه‌ش کاره‌که‌یان سه‌ری گرتووه، ئه‌مه‌ش سه‌رووشی ئه‌و واتایه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که رووخاندن و کردنه‌وه‌ی به‌ربه‌سته‌که و پیایدا تیپه‌رپوونی، له‌ پێش هاتنی قیامه‌تا ده‌بی‌ت، ئیدی مه‌رج نییه به‌ربه‌سته‌که به‌ریکی وه‌ک خۆی تا کاتی ده‌رچوونی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) له‌ پێش هاتنی قیامه‌تا، بمی‌ت.

۴- له‌ فه‌رمووده‌کاندا مانای دیار و ده‌رکه‌وتوو له‌ (کرانه‌وه‌ی دیواره‌ پته‌وه‌که‌ی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) کرانه‌وه‌ی ئه‌و به‌ربه‌سته‌یه که له‌ویدا دروست کراوه، مه‌به‌ست له‌و شه‌رو خراپه‌یه‌ی که نزیکیش بۆته‌وه، ده‌رچوونی هۆزی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) ه که له‌وێه ده‌رده‌چن و شالۆ دینه‌ سه‌ر ولاتی موسلمانان.

هه‌ندیک له‌ زانایان وای بۆ ده‌چن گوايه مه‌به‌ست له‌م فه‌رمووده‌یه روودانی فیتنه و ئاژاوه‌یه‌و، کرانه‌وه‌ی به‌ربه‌سته‌که‌ش له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا گوزارشتی‌که له‌ کرانه‌وه‌ی ده‌رگای فیتنه و پشیوی له‌سه‌ر موسلمانان.. بۆ نمونه (ابن حجر) له‌م باره‌یه‌وه گووتووێه‌تی: - (پێغه‌مبەر بۆیه (عه‌ره‌ب) ی به‌تایبه‌تی وریا کردۆته‌وه، چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌لی عه‌ره‌ب زۆربه‌یان موسلمان ببن، مه‌به‌ست له‌ شه‌رو خراپه‌که‌ش ئه‌و ئاژاوه‌یه بوو، که له‌دوای خۆی به‌هۆی کوژرانی (عثمان) وه‌ روویداو تا له‌ ئاکام عه‌ره‌ب له‌ نیو نه‌ته‌وه‌کاندا وه‌ک ته‌شتیکی گه‌ره‌و پر له‌ خۆراکی به‌رده‌می بخۆانی لی‌هات) (۱).

۵- مانایه‌کی ئاماژه‌ بۆکراوی تری فه‌رمووده‌که ئه‌وه‌یه که سزای خودا له‌ دنیا‌دا سزایه‌کی گشتیه‌وه هه‌موو کۆمه‌ڵ ده‌گرێته‌وه، سونه‌ت و رێبازی خوداش وایه

که له کاتی بلاووبونهوهی به دکاری و سه ریچی و خراپه دا هه موو نه ته وهی پی له ناو به ریت ته نانه ت گهر کهسانی چاک و خواپه رستیشیان تیدا مابیت: (انهلك و فينا الصالحون)، واته وهك (زهینهب) له پیغه مبهه ری پرسویه: (نايا ئيمه به سزای خودا له ناو ده چین ته نانه ت گهر پیاوچا کانی شمان تیدا مابیت)؟ له وه لامدا فه رموو یه تی: (به لئ ته گهر گهنده لئ و به دره فتاری زور بیئت / نعم اذا کثر الخبث).

(هه والی ده رچوونی (یه نجووج) و (مه نجووج)

له فه رمووده راسته کان دا

فه رمووده راسته کان به هیچ زانیاریه کی نه وتۆ ئاماژه یان بۆ ره چه له ک و بنج و بناوانی (یه نجووج و مه نجووج) و میژوو یان و جیگه و ولات و په نگ و روخساریان و تاییه تمه ندی و ورده کاریه کانی تری ژیانیان، نه کردووه هه روه ها دانی به ده رچوونیان (له پیش ده رچوونی دواپی) دانه ناوه و نکویشی لی نه کردوون، به لکو له ئاست هه موو نه مانه دا بی دهنگن. به لام ئهم فه رمووده راستانه (الاحادیث الصحیحه) ئاماژه بۆ دواپین ده رچوونیان له ماوه یه کی که می پیشه اتنی قیامه تدا ده کهن..

ئهم ده رچوونه ش به یه کینک له نیشانه گه وره کانی هاتنی قیامه ت داده نین. ده رچوونه که شیان له دوا ی هاتنه خواره وهی (عیسا) یه - سلاوی خوا ی لی بیت - که له ئاسمان دیته خواره وه و کابرای جادوو گهر له مه وقیعی (باب الله) دا ده کوژیت. لی ره شدا نه و فه رمووده جوان و نایاب و دریشه ی پیغه مبهه ﷺ دینینه وه که ده رباره ی جادوو گهره که (الدجال) و ده رباره ی (عیسا ی کوپی مه ریهم) و، ده رباره ی (یه نجووج و مه نجووج) ده دویت.. (مسلم) له (صحیح) ه کهیدا له (نواسی کوپی سمعان) وه - خودا لی رازی بیت - گیراویه تییه وه، که گوتوو یه تی:-

ذکر رسول الله ﷺ الدجال ذات غداة فخفض فيه ورفع حتى ظنناه في طائفة النخل، فلما رحنا اليه عرف ذلك فينا فقال: ما شأنكم؟ قلنا يا رسول الله ذكرت الدجال ذات غداة.

واته:- پیغه مبهري خوا ﷺ رۆژنکیان له کاتی چیشته نگاودا باسی کابرای جادووگهره کهی بۆ کردین، که له ئاخر زه ماندا پهیدا ده بیټ، به شیوه کیش باسی ده کرد، که دهنگی تیدا نزم بهرز ده کرده وه و چرپه چریشی تی ده خست، بۆیه وا گومانمان برد، که له نیوان ریزی دارخورماکاندا خۆی هه شار دابیټ، جا کاتیك بهم شیوهیه گویمان لسی گرتبووو چوینه قوولایی فهرمووده کانیسه وه، ههستی پی کردین، که هیئده ئالوودهی باسه کهی بووین.. بۆیه لیمانی پرسى:

(ئه وه چیتانه؟) گوتمان (ئهی پیغه مبهري خوا له کاتی چیشته نگاودا باسی جادووگهرمان به شیوهیهك بۆ ده کهیت و دهنگی خۆتی تیدا بهرز و نزم ده کهیته وه، تا وای لسی هات و امان ده زانی، که ههر ئیستا کابرای جادووگهر پهیدا بووه و، له نیو دار خورماکان دایه).. ئینجا پیغه مبهري ﷺ فهرمووی:- (من له غهیری جادووگهره که مهترسی تر له سهر ئیوه شك ده بهم. خۆ ئه گهر کابرای جادووگهر له سهر ده میکدا پهیدا بیټ، که من له نیوتاندا مابم ئه و من به بی ئیوهش بهرهنگاری ده به وه و دوژمنایهتی ده کهم. خۆ ئه گهر له سهر ده میکدا پهیدا بیټ و من له ناوتاندا نه مابم، ئه و ههر که سه و به توانا و بهرگری خۆی بهرهنگاری ده بیټه وه، خوداش جینشینی پشت پی به ستراوی منه له ههر حاله تیکدا بۆ ئیوه، که پاریزگاریتان لی ده کات، ئه گهر ئیوه له سهر باوه رو عه قیده که تان مابنه وه.

کابرای جادووگهره کهش له ههرهتی لاویتی و گهنجی دایه و، چاوی به قوولدا چووه و له بهر چاوی من له (عبدالعزی ی کوری رقطن) ده چیټ، (واته له و پیاوهی که هه موو هاوه لآن ده یانناسین)، جا ههر که سیک له ئیوه له و زه مانه دا پیی گه یشت، با سهره تاکانی سوورهتی (کهف) ی له بهرامبهردا بخوینیټ. ههروه ها ئهم

پیاهه جادووگهره له کۆمهله هاورپییهکی جیابۆتهوه که له ناوچهی شامو عیراقددا دهژیان، ئیدی به راستو چهیدا خراپه و تاوانو فەسادى بلاوده کاتهوه.. دهئهی بهندهکانی خودا ئیوهش لهو پۆژهدا جیگیرو دامهزراو بن لهسهر ئیمانو باوهپهکهتان).. ئیمهش گوتمان (ئهی پیغه مبهری خودا ئایا جادووگهره که چهنده لهسهر زهوی ده مینیتتهوه)؟ فهرمووی (چل پۆژ ده مینیتتهوه، بهلام پۆژیک لهو چل پۆژه له ماوهی سالیك دایه، پۆژیکێ تریشیان له ماوهی مانگیك دایه، پۆژیکێ سى هه میش له ماوهی ههفتهیهك دایه، ئیدی پاشماوهی پۆژهکانی تری که (۳۷) پۆژه وهك ماوهی پۆژهکانی ئیوه وایه، واته (ههر چل پۆژه کهی جادووگهره که له ماوهی سالیك و مانگیك و ههفتهیهك و سى و ههوت پۆژی ئیوه دا وایه).. ئیمهش گوتمان (ئهی پیغه مبهری خوا ﷺ ئایا ئه و پۆژهی که له ماوهی سالیکی ئیمه دایه بهقهده ماوهی پۆژیکێ خۆمان نویژی تیدا بکهین؟) فهرمووی (نهخیر، بهلکو بهقهده ماوه کهی ئه و زهمانه ههقی خۆی پى بدهن و نویژهکان له کاته راسته قینهکانی خۆیان دا بکهن).. پاشان گوتمان (ئهی پیغه مبهری خودا خیرایی پۆششتو گهرانی جادووگهره که بهنیو خه لکیدا چۆنه؟) لهوه لامدا فهرمووی: (خیرایی کهی پۆششتی وهك ئه و بارانهیه که (با)ی بهدوا دادیت و به باوه دهباریت.. ئینجا بهناو خه لکه کهدا دهگهریت و بانگهوازیان بۆ پری خۆی دهکات.. خه لکه کهش باوه پى دین و بهدهم بانگهوازه کهیهوه دهچن، ههروهها کابرایى جادووگهر فهرمان به ئاسمان دهکات و ئاسمانیش (بیگومان به خواستی خودا) باران دهبارینیت و، ئیدی ئاژه له کانیان هینده تیراوو تیر لهوهر دهخۆن که شیریکى هیجگار زۆریان دهبیست و، گوانه کانیشیان پرپر دهبیست و ته نیشت و ئه ملاولاکانی جهسته یان قه له و دهبیست.. پاشان کابرایى جادووگهر دیتته لای کۆمه لیکى تر که ئیماندارن و بهرپهرچى وتهکانی دهده نه وه.. ئه ویش لییان زویر دهبیست و وهك کۆمه له کهی تر له پیناویاندا فهرمان به ئاسمان ناکات که بارانیان بۆ بارینیت و به و شیوه یهش مهرو مالاتیان تیراوو قه له و شیرده رین.. بۆیه ئه مه کۆمه له هه ژارو نه دار ده بن و هیچ شتیکی

وایان له مالۆ سامان به دهستهوه نامینیت.. پاشان کابرای جادووگهر به لای کهلاویه کدا تیپه پ دهبیت و پیتی دهلیت:-

گهغینه ههشاردراوه کاتم بۆ دهکره.. گهغینه کانیش هینده زۆرن که وهک شانه کانی ههنگ دینه دهروهه. له دوااییدا کابرای جادووگهر پیاویکی گهغی ریک و پیک دینیت و شمشیریکی لی ده دات و دهیکات به دوو کهرتیهوه، وهک ئهوه وایه که نیشانیکی بهوردی پی کابیت.. پاشان بانگی دهکات و زیندوو دهبیتیهوه و پرووی تی دهکات و به پرووی گهشی و شادییهوه پرووی تی دهکات و پی دهکینیت.. جا کاتیك جادووگهر که ئاواو لهه حالته دایه، خودای مهزن (عیسای کورپی مهريهم) ده نیریتته خوارهوه، (عیسا)ش له خۆره لاتی شاری (دیمهشق) له لای مناره سپییه که (المنارة البيضاء) وهوه له نیوان ههردوو ساختمان هکهوه داده بهزیتته خوارهوه و ههردوو قۆلشی خستۆته سهه باله کانی دوو مه لاتیکه و کاتیك سههری دهله قینیت ئاوی لی دهکیت (که دیاره ده سنوژی گرتوه) کاتیك سهه ریشی بهرزده کاتهوه وهک بهرده دره وشاوه مروارییه کان وایه ئیدی له و کاته دا بۆ هیچ کافرێک رهوانیه که ههنا سهی تیامابیت و نه مریت، به لکو دهبیت بهمرن و چاو لیکنین..

ئنجا (عیسا) به دوا ی جادووگهر که دا ده گهریت و له لای مهوقیعی (باب الله) ده بیینیت و دهیکوژیت، پاشان (عیسا) ی کورپی (مهريهم) ده گاته لای کۆمه لیک که ئیماندارن و خودا له جادووگهر که ی پاراستون و، دهست به دهم و چاویان دادیتیت و ههوالی پله و پایه کانی نیو به ههشتیان پی راده گیه نیت.

جا کاتیك لهو حالته دان خودا سرووشی دهنگ و باسینکی تر به (عیسا) ده گیه نیت کهوا:

(ئهی عیسا) وا من چهند بهندهیه کی سهه که شم هیناوه ته ئاراوه و هیچ که سیك توانای جهنگ و کوشتاریانی نیه، جا تۆش بهنده برواداره کانم بۆ کتوی (طور) بهه و

له دهست ئهو بهنده درندانه پرزگاریان بکه). ئیدی خودا (یهئجوج و مهئجوج) دهئیریت و ئهوانیش له ههموو گۆشه و کهناریکهوه دێن و ریزه سههرهتایی یهکانیان بهسهر دهریاچهی (طهریه) دا دهروژن و ههرچی ئاوی دهریاچه کهیه ههمووی دهخۆنهوه و چۆر بری دهکن، پاشان ریزهکانی تریان پایدا تێدهپهڕن و دهلێن: (له مهوپیش لیڤه دا ئاو ههبووه)، ئینجا (عیسا) و هاوهله ئیماندارهکانی له تهنگانهیه کدا دهبن که هیچ خۆراک و کههرسهیهکی ژایانیان پێ نیه، بۆیه تهنها سههرهگایهک بۆ کهسیکیان له سهدهزار دیناری ئهمپوژی کهسیکی ئیوه باشتره له لایان.. لهوکاته دا پیغه مبهری خودا (عیسا) و هاوهلهکانیشی له خودا دهپارینهوه که دهروویهکی رهحمهتیان لێ بکاتهوه و بهسهر ئهو دوژمنه زۆرو درندانه دا سهریان خات. نزاکهیان گیرادهکات و چهندهها تیر دهگهیهنیتته سههرکیش و درندانه (واته یهئجوج و مهئجوج) تاوایان لێ دیت ههموویان دهمرن و بهیهک جار وهک مردنیهک تاکه کهس دهمرن.

پاشان پیغه مبهری خودا واته: (عیسا) و هاوهلهکانی له چپای (طور) دادهبهزنه خوارهوه و دینهوه سههرهوی جارن. بهلام دهبینن ئهوا سههرهویش یهکهپارچه پهر بووه له لاشهی ئهوان و له ههر تاکه بستیکی سههرهوییه کهشهوه بۆ گهن و بۆنی جهسته مردارهوه بووهکانیان دیت و ئهو ههموو بۆگهنه بلاوبۆتهوه، بۆیه پیغه مبهری خودا (عیسا) و هاوهلهکانی داوا له خودا دهکن و لێی دهپارینهوه که ئهو حالته نا سازهیان بۆ بگۆریت.. خوداش داواکهیان پهسند دهکات و بۆ ئهم مهبهسته جوژه باندیهیهکی درێژ دهئیریت که له (ملی پیشهوهی کهشتی دهچن) و ئهم باندانه یهکه یهکه ههموو لاشه مردارهبووهکانی (یهئجوج و مهئجوج) ههلهگرن و له شوینی کدا بهخواستی خودا فریایان دهدهن که چیدی خهڵکی وهپس نهکات.

پاشان دواى ئەمە خوداى پەرورەدگار بارانېكى وههايان بۆ دەبارېنېت، كه هممو شارو گوندو خېوه تگايه كه ده گرېته وه و زهوى ده شواته وه و پاكو ته ميزو نزيكى ده كاته وه.

ئىنجا فەرمان به زهوى ده كرېت، كه: (بهروبوومت دەر كه و خېرو بهرە كه ته كانت بگهړېنره وه) تاواى لى دېت بهروبووم بهرە كه ته كانى هېنده ده بېت، كه كۆمه له كه سيك هممويان له يه كه هه نار ده خۆن و ئه و تاكه هه نار به شيان ده كات، ههروها له ژېر سېبه رى هه نارە كاندا ده حه سينه وه. پاشان خېرو بهرە كه ت ده كه وېته وه نيو باو بارانه وه و واى لى دېت، كه ته نها به چكه حوشتريك به هوى باو باران و ئاوو هه واوه به شى چهند تيره يه كه له خه لكى بكات و، گوړه كه ي مانگايه كيش به شى تيره يه كه له خه لكى و، بهرخی مهړي كيش به شى هوژي ك له خه لكى بكات.

جا له كاتي كدا ئه و ئيماندارانه له و بارودوخه خو شه دان، خودا بايه كى خوش ده نيريت و ژېر بالى هممويان ده گرېته وه و گياني گشت باوه ردارو موسلمانېك ده كي شيت. ئيدى ته نها خه لكى خراب و به دكار له سهر زهوى ده مي ننه وه كه سه رگه رمى هه راوه و ريا و به زم و په زمى نيو خو يان ده بن و، له م حاله ته شدا قيامه ت به دى دېت^(۱).

ههروها (مسلم) له شيوه گېرانه وه يه كى تردا، پرگه يه كى ترى بۆ ئه م فەرمووده يه به م جوړه ي لاي خوا ره وه، زياد كردوه :-

((ثم يسرون (يعني يا جوج وما جوج) حتى ينتهوا الى جبل (الخمير) وهو جبل بيت المقدس، فيقولون لقد قتلنا من في الأرض، هلم فلنقتل من في السماء، فيرمون بنشابهم الى السماء، فيرد الله عليهم نشابهم محضوية دما)) .. واته :-

(۱) (مسلم) ئه م فەرمووده يه له ژماره (۵۲) ي به شى (كتاب الفتن و اشراط الساعة) (۲۰) (باب ذكر الدجال) - حديث - ۲۱۳۷ -، گېرا وه وه.

(پاشان ئەوان واتە (یەنجووچ و مەنجووچ) هەر دەرۆن تا دەگەنە چیاى (خەمور) له (بیت المقدس) و دەلین: (ئەوا هەموو خەڵکی سەر زەویمان کوشت، دەبا بچین ئەوانە بکوژین که له ئاسمان دان.. بۆیە تیرەکانیان دەگرە ئاسمان و، ئەو کاتە خوداش تیرەکانیان بۆ خویناوی دەکات و بۆیان هەڵدەداتەوه تاکو دلیان بهوه خوێش بیت گوايه خەڵکی ئاسمانیشیان کوشتوه)..

بێگومان گەلی (یەنجووچ و مەنجووچ) زۆرتەین ژمارەى نەتەوهکانى تر پێک دەهێنن و، هەر ئەوانیش زۆرتەین کافرانی دۆزەخن و بهو ژمارە هەرە زۆرەى خۆیان ژمارەى کافرانی نۆ دۆزەخ له قیامەتدا زۆر دەکەن. لەم بارەیهوه (بخاری) له (ابو سعیدی خدرییهوه - خودای لیى رازی بیت - و ئەویش له پیغه مبهروه ﷺ گێراویتییهوه که فەرموویهتی:-

((يقول الله تعالى: يا آدم، فيقول: لبيك و سعديك و الخير في يدك، فيقول: أخرج بعث النار، قال وما بعث النار؟ قال: من كل الف، تسعمائة وتسعة وتسعون، فعندئذ يшиб الصغیر، وتضع كل ذات حمل حملها، وترى الناس سكارى وما هم بسكارى، ولكن عذاب الله شديد، قالوا يارسوا الله وأینا ذلك الواحد. قال: أبشروا فإن منكم رجلاً، ومن یأجوج ومأجوج ألف. ثم قال، والذي نفسي بيده إني أرجو أن تكونوا ربع أهل الجنة. فکبرنا. فقال: أرجو أن تكونوا ثلث أهل الجنة. فکبرنا. فقال: أرجو أن تكونوا نصف أهل الجنة. فکبرنا. فقال: ما أنتم في الناس إلا كالشعرة السوداء في جلد ثور أبيض أو كشعرة بيضاء في جلد ثور أسود))^(١)...

واتە:- (خودا به ئادەم دەفەرمویت (ئەى ئادەم) ئەویش دەلیت: (بەلێ خودایە گوێرایەل و ئامادەى هەموو فەرمانیکتەم هەموو خێرو چاکەیهک هەر لەدەست خۆت دایە).. خودا پێی دەفەرمویت:-

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء (٧) باب (يأجوج و مأجوج)، حديث رقم (٣٣٤٨).

(ئەى ئادەم كەسانى ئەهلى دۆزەخ بىنە دەرەو) ئادەم دەلیت: (ئەهلى دۆزەخ كین؟)

خودا له وهلامدا دەرەموت: (له هەر هەزار كەس، نۆ سەدو نەوهدو نۆ كەس له دۆزەخ دان).. ئیدی لەو پۆژەدا منداڵ پیر دەبیّت و هەموو كەسیك و گیانەوهریكى دووگیانیش ئەوێ له سکی دایە دەنیّت.. هەر وەها دەبینیّت خەلكی هەموویان سەرخۆشن، له كاتیكدا سەرخۆشی راستەقینەى مەى و شەپايش نین، بەلام بێگومان سزای خودا زۆر توندوتیژە). گوتیان: (ئەى پیغەمبەرى خودا ئەو تەنیاكەسەى، كە له هەر هەزار كەسیك دەمینیتەو و له دۆزەخدا نیە كامانەو له چ نەتەوێهە كە؟) پیغەمبەر ﷺ له وهلامدا فەرمووی: -

(مژدەتان لى بیّت تەنھا كەسیك له ئیو و هەزار كەس له (یەنجووج و مەنجووج) له دۆزەخ دان. (پاشان پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (دەسا بەو خودایەى، كە گیانی منى بە دەستە من تەكاكەرم، كە ئیو و موسلمان چارەكیكى خەلكی بەهەشت بن). ئیمەش تەكبیر (الله اكبر) مان ووتو خودامان بە گەورە گرت. پاشان پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (هیوادارم ئیو سەییەكى خەلكی نیو بەهەشت پێكبینن). ئیمەش بەدوایدا (الله اكبر) مان ووتەو، خودامان بە گەورە گرت.. له دواییدا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: -

(ئیو ژمارەتان له دۆزەخدا هیندە كەمە، كە له نیو خەلكی دۆزەخییەكاندا، وەك تالە موویەكى رەشى نیو پیستی گایەكى سپین، یاخود وەك تالە موویەكى سپی نیو پیستی گایەكى رەشن).

(ذوالقرنین) کۆیه؟

زانایانی تهفسیر و میژوونوسان به درێژی له کهسیتی (شخصیه) (ذوالقرنین) یان کۆلیوه تهوه و ههولیان داوه دهسێشانی بکهو و ئهو کات و شوێنهش دیاری بکهو که تییدا ژیاوه، ئهو کارانهشی پوونکه نهوه که به ئه نجامی داوون.. زانایان لهم پروهوه ناتهبایی یهکی زۆرو دیاریان له بیروپادا له ئیوان دا ههیهو، وته و بیروپراکینان لیک جوداو دژ بهیهک بوون و، بهلگه کانیشیان پێچهوانه ی یهکدیه.. لهو کارهشیاندا زۆرجار پشتیان به دهقه ئیسرائیلییهکان و درۆ و دهلهسه و ئهفسانهکانیان و ریوایهته برپا پێ نهکراوهکان و بهسه رهاته نهسهلمینراوهکان، بهستوه. خاوهنای بهسه رهات و ئهفسانهچییهکان جلهویان بو خهیاڵیان بهرهلا کردوه که له فهزای خهوو خهیاڵدا بگهڕیت و وینهیهکی ئهفسانهیی خهیاڵیی سهیرو سهمه رهیان بو (ذوالقرنین) کیشاوه، چهندهها کاروبار و جهنگ و فهتخی ولاتان و داستانی تریان به خهیاڵ بو داناهه.

نایا کهسیتییه که ی بهوردی دیاری دهکریت؟

گهر ئهم پرسیاره بجهینه پروو که: نایا دهشیت بهوردی کهسیتی (ذوالقرنین) دیاری بکریت؟ ئهوا بینگومان وهلامه کهشی به (نهخیر) دهبیت.. چونکه بو کهسیک که رێز له زانست و بیروپایی خوێ بگریت، ناشیت کهوا کهسیتی (شخصیه) (ذوالقرنین) دیاری بکات، یان ئهو سی گهشتهی که له قورئاندا ئاماژهیان بو کراوهی، دیاری بکات، یاخود شوینی ئهو بهریهستهی که له زهوی بنیاتی ناوه.. بۆیه ئهمهش ناشیت، چونکه سهرحاوه ههره راست و دروسته متمانه پیکراوهکان (واته قورئان و سوننهت) لهم ورده کاریبانه بێ دهنگ بوون و بهدریژی باسی ئهم لایه نانهیان نه کردوه. جا له بهر ئهوهی لێی بێ دهنگ بوون، ئهوا هیچ بهلگهیهکی ههره راست و متمانه پیکراویشیان له سه ر نه.

له بهرئهوه وتهی زانیان لهم پرووهوه، تهنها له دهرووی بۆچوون دایه، نهك له دهرووی وردیینی و لی دلتیا بوونهوه.. بۆ غوونه زانیكه هاتوهو ههندیك زانیاری لهوه پیشی لهسهر (ذوالقرنین) خویندۆتهوهو سهرنجی لهو بهلگانه داوه، كه خاوه نهکانیان بهپای خۆی خستوونیه پروو، ئینجا چاوی پێداخشانوونو لیی کۆلیونهتهوه، پاشان لهگهڵ ئهو بهلگانهی كهسانی تردا بهراوردی کردوونو، ئیدی لهوانهیه لهمهوه ئههجمیکی دههیناییتو، لهو ئههجمههه وتهیهك له وتهکانی زانیانی تری بهراستتر داناییتو، چهند بهلگهیهکیشی لهنیو بهلگهکاندا پهسند کردییت..

بهلام بۆچوونو بهراستتر دانانی بهلگهه وتهکانی زانیانی، تهنها له دهوری گومان بردن و ئهگهر دانان و یهكلاکارییهوهیه، نهك له دهوری وردکردنهوهو جهخت لهسهركردن و لی دلتیابوونو متمانه پێ کردنهوه ییت..

-رای (سید قطب) لهم بارهیهوه-

کاملترین و باشتترین بیروپا بۆ دهستنیشانکردنی کهسیتی (ذوالقرنین) و کارهکانی بیروپایی پیشهوا (سید قطب) ه - رهحهتی خودای لی بیت - لهم بارهیهوه گوتیهتی:- (دهق (نص)ی قورئان هیچ شتیکی لهسهر کهسیتی (ذوالقرنین) دیاری نه کردوه، ئهمهش شیوازیکی ریک خراوی قورئانه له چیرۆکهکاندا، چونکه تۆماری میژوویی بهمه بهست نه گیراوه، بهلکو ئهوهی جیی مه بهسته، پهندی سوود لی بینراوه له چیرۆکهکهدا)، دیاره په ندو عیبره تیش بهی پئویست بوون به دهسنیشان کردنی کات و شوین، له زۆرجاردا بهدی دههینریت. میژووی تۆمارکراویش پادشایهکی ناساندوه که ناوی (ئهسکهندهری-ذوالقرنین-) بووه، بهلام به بهلگهی سهملینراوهه ئهو (ذوالقرنین)ه نیه، که له قورئاندا ناوی هاتوه، چونکه (ئهسکهندهری ئهگریکی) بتههرست بووهو، ئهم پیاوهش که خودا له قورئاندا ناوی هیناوه باوهری

به خدا هه‌بووه، لهم باره‌یه‌وه (ابو الريحان البيروني المنجم) له کتییی (الاشار الباقية عن القرون الخالية) دا گوتویه‌تی:-

(ئەو (ذوالقرنین)ە‌ی که له قورئاندا ناوبراوه له هۆزی (حیمیه‌ر) بووه، ئەمە‌ش به‌به‌لگە‌ی پیتە‌کانی ناوه‌کە‌ی، چونکه له‌پیش ناوه‌کانی (حیمیه‌ر کانه‌وه) نازناوی (ذو) هه‌بووه یان (ذی) وه‌ک (ذی نواس) و (ذی یزن)، ناویشی (ابوبکری کوری ئەفهریقش) بووه و به‌سو‌یا و له‌شکره‌کانیه‌وه به‌ره‌و که‌ناری (ده‌ریای سپی ی ناوه‌راست) رۆشتوووه و به‌ولآتانی (تونس) و (مه‌راکش) و ولآتانی تردا تیپه‌ریوه و شارێکی به‌ناوی (ئه‌فریقیه‌) دروست کردوووه، ئیدی هه‌موو کیشوهر (قاره‌) ی ئەفریقیا به‌م ناوه‌وه ناو‌نراوه، خۆیشی بۆیه به (ذوالقرنین) ناو براوه، چونکه به‌هه‌ردوو مه‌وقیعی رۆژ (واته به‌رۆژه‌لآت و پۆژئاوا) ی زه‌وی گه‌یشتوووه). له‌وانه‌یه ئەم وته‌یه‌ی (ابوالريحان البيروني) راست بێت، به‌لام ئیمه هۆ و ئامرازه‌کانی ساغکردنه‌وه و سه‌لماندنی ئەم وته‌یه‌مان نیه، چونکه ناتوانین له‌و هینده می‌ژوووه تۆمارکراوه‌ی ده‌رباره‌ی (ذوالقرنین) ه‌وه که له قورئاندا به‌شیکی که‌م له ژياننامه‌کە‌ی گیراوه‌ته‌وه، بۆ ئەو ئامرازانه‌ بگه‌ڕێن، ئەمە‌ش وه‌ک چه‌ندین چیرۆکی تری نی‌و قورئان که به‌شیکی که‌م و سنو‌ردار له باره‌ی ژیان و به‌سه‌ره‌اتیان گیراوه‌ته‌وه، وه‌ک چیرۆکه‌کانی گه‌لانی (نوح و هود و صالح) و ئەوانی تر. می‌ژووش تازه هاتۆته ئاراوه و به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ ته‌مه‌نی مرۆ‌قاه‌تیدا دیارده‌یه‌کی نوییه.. بێگومان پیش ئەم می‌ژوووه نووسراو و تۆمارکراوه‌ش چه‌نده‌ها رووداوی تر هه‌بوون و هه‌یچ شتیکیان له‌باره‌وه نه‌زانراوه، ئیدی می‌ژوو ئەوه‌نیه که پرسیار و داوی هه‌موو زانیاری یه‌کی لی بکری‌ت. خۆ ئەگه‌ر کتیییکی ئاسمانیی وه‌ک (ته‌ورات) له (شیواندن و ده‌سکاری و بۆ‌یادکردن) بپاری‌زرایه، ئەوا ده‌بووه سه‌رچاوه‌یه‌کی وا که له هه‌ندیک له‌و رووداوانه پشتی پێ به‌سه‌ترایه.. به‌لام (ته‌ورات) پرکرا له‌و چیرۆکه ئەفسانه‌ییانه‌ی که هه‌یچ گومانیک له (ئه‌فسانه‌یی بوونیان) ناکری‌ت، هه‌روه‌ها پرکرا له‌و رپوايه‌تانه‌ی که

هيچ گومانئيڪيان له سهر نيه له وهدا كه زياده نو زياد كراون بو سهر دهقه بنه رتييه به سرووش نيردراوه كه ي خودا، بويه (ته وړات) وهك سهر چاويه كي راستو متمانه پي كراو نه مايه وه به هو ي ټه و چيروكه ميژوياندي كه به ناره واو به شيويه كي ناراستو ټه فسانه كاري ټي خزان.

کەوابوو هیچ کتییکی راست نەمایەووە تەنھا (قورئان) نەبێت کە بێگومان
خودا لە هەموو دەسکاری کردن و ئال و گۆرتیدا کردنیکی بەشەری پاراستویتی و،
کە تاکە سەرچاوەیە بۆ ئەو چیرۆکە میژووییانەی تییدا هاتوون. شتیکی حاشا
هەلنەگرو بەلگە نەویستیشە کە ناشیت حوکمی قورئانی پێرۆز بەمیژوو بەدەین،
ئەمەش لەبەر دوو ھۆی روژن:-

یه کهم: بینگومان میژوو دیاردهیه کی تازهیه و چەندین رووداوی له کیس چوو که له میژووی مروّقاییه تیدا زۆرو بی شومارن و هیچ شتیکی له باره وه نه زانیوه، قورئانیش هه ندیک لهو رووداوانه ی گیراوه ته وه که میژوو هیچ زانیارییه کی له باره بانه وه نه.

دووه: جا میژوو، تنانهت گهر ټاگاداری ههنډیک لهو پرووداوانهش بیت، بهلام کاریکه له کاره پر کهم وکووپییهکانی مړوڅو وهک ههرکاریکی تری (مړویی) ههلهو کهم تهرخه می ودهسکاری ټیډه کهوټ.

ئىمەش لەم سەردەمەمان كە (هۆيەكانى پەيوەندى و ئامرازەكانى پەشكەين مەيسەر بوون) دەبينىن كە هەوالىك يان ڕووداويك بەچەند ڕوويەكدا ليك دەدرێتەوه و دەبينرێت، لە چەندىن گۆشەنيگاي هەمەجۆريشەوه بۆي دەڕوانرێت و بەچەند شيۆيەكي ليك جودا و دژبەيهك تەفسير دەكرێت. ئىدى لەم هەموو ڕوودا و ٻيروړا و ليكدانەوه كەلەكەبوانەش ميژوو دروست دەكرێت، و پرايى ئەوهش كە دواييدا هەروتيەك بۆ ساغكردنەوه و وردكردنەوه گوترايێت. بۆيە گەر تەنها بە وتەش پرسیار و داواي روون كردنەوه لە ميژوو بكرێت دەربارەي ئەوهي كە قورئان

له چیرۆكه كاندا هیناوتیتی، ئەوه بێگومان پێچهوانەی بنهما زانستی و بریار
لهسەردراوو دان پێ دانراوه‌کانی مەروڤایەتیشە پێش ئەوهی ئەو بیروباوەڕەبێت، که
قورئانی بە (وتە ی پریار دەرو جیاکەرەوه داناه) واتە بەتاکە سەرچاوهی
یەکلاکەرەوه و جێگیرى مەسەله‌کان داناوه.. جا بۆیە هەر وتەیه‌ک بۆ (پرسیار له
میژوو و پشت بەستن به میژوو) له که‌سیکه‌وه نادرکیتریت که باوه‌ری به قورئان
هەبێت، تەنانەت له که‌سیکه‌شەوه نیه، که باوه‌ری به ئامرازه‌کانی توێژینه‌وه
هەبێت، بە‌لکو ئەوه ورینه‌کردن و له‌هۆش خۆ چوونه^(١).

ناسراوترين وته دمبارهي دهسنيشانگردني كه سيٽي (ذوالقرنين)

له‌نیۆ و‌ته‌ی زانایاندا ناسراوترینی هه‌موویان ده‌رباره‌ی ده‌سێشان‌کردنی که‌سی‌تی (شخصیه‌ی) (ذوالقرنین) چوار و‌ته‌ هه‌یه‌، که‌ گوتراوه (گوایه‌ هاوچه‌رخ‌ی ئیبراهیم) بووه‌، یان (گوایه‌ ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی بووه‌)، یان (گوایه‌ له‌ هه‌ۆزی حیمیه‌ر بووه‌) یاخود به‌پایی راست‌ترینیان (که‌ۆرش‌ی فارس) بووه‌، که‌ ئه‌مه‌ و‌ته‌ی (مولانا ابوالکلام ازاد)ه‌..

۱- و تهی یه کهم (گوايه هاوچه رخی ئیبراهیم) بووه - سلاوی خودای لئی بیت - :-

له وتەى يەكەمدا ناوى ديارى نەكراوه، بەلام ئەو سەردەمە ديارى كراوه كە
تيايدا ژياوه كە گوايه هاوچەرخى (ئىبراهيم) بووه و گوايه لە (فەلەستين) پىيى
گەيشتووه، ھەروەھا لەمالى خوداش (بيت الله الحرام) لە - مەككە- دا بەديدارى
گەيشتووه، لەو زانايانەى كە ئەم وتەيه بەراستتر دەزانن، مامۆستا (محمد خير
رمضان يوسف) ە كە لە كتيبەكەى خۆى: (ذوالقرنين القائد الفاتح والحاكم الصالح) دا
ئاماژەى بى داوه، ھەر بۆيەش لەو كتيبەدا گوتوبوئەتى:-

(١) (في ظلال القرآن، ٤: ٢٢٨٩-٢٢٩٠).

(ئه‌مه‌ پیاویکی تره‌و له‌ سه‌رده‌مه‌کانی رابردوو‌دا و له‌پیش (توبه‌ه‌) و (ئه‌سه‌که‌نده‌ر) و (کۆرش)یشدا پیاوه‌، بێگومان ئه‌و له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خودا (ئێبراهیم خلیل) دا - سه‌لوی خ‌وای لێی بێت - به‌ووه‌، وه‌ك می‌ژوون‌ووسه‌ ده‌سه‌پاك و متمانه‌ پێ‌کراوه‌کانیش دیارییان کردووه‌ و به‌راستیان داناوه‌)^(١).

جا ئه‌گه‌ر ئێمه‌ش ئه‌م به‌راسته‌ر داناوه‌ی وته‌که‌ی (محمد خیر یوسف) لێ‌که‌ینه‌وه‌ ئه‌وا فه‌رمووده‌یه‌کی راست (صحیح) به‌دی ناکه‌ین که‌وای دیاریی بکات گوایه‌ له‌ سه‌رده‌می (ئێبراهیم) دا به‌ووه‌. سه‌باره‌ت به‌ (می‌ژوون‌ووسه‌ متمانه‌ پێ‌کراوه‌کان)یش، که‌ ناوبراو پش‌تی به‌ بیروپایان به‌ستووه‌ گوایه‌ ئه‌وان ئه‌م بۆ چ‌وونه‌ به‌راسته‌ داده‌نیین که‌وا له‌ سه‌رده‌می (ئێبراهیم) دا ژیا بێت، ئه‌وا ئێمه‌ له‌راستیدا به‌و می‌ژوون‌ووسه‌ متمانه‌ پێ‌کراوه‌یان دانا‌نیین ته‌نانه‌ت گه‌ر به‌ پێ‌وه‌ری (محمد خیر یوسف) خ‌ویشی وابێت، چ‌ونکه‌ ئه‌و می‌ژوو نووسانه‌ به‌لگه‌یه‌کی راست و دروستی وه‌هایان نه‌خست‌وته‌ روو، که‌ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی راست (صحیح) وه‌ له‌سه‌ر وته‌و بۆچ‌وونیان سه‌رچاوه‌ی گرتبێت. ئه‌و می‌ژوون‌ووسه‌ متمانه‌ پێ‌کراوه‌انه‌ش، که‌ پش‌تی به‌ وته‌کانیان به‌ست‌وه‌:

(ابو‌حیانی مفسر) خاوه‌نی کتیبی (البحر الحیط) و (قرطبی مفسر) خاوه‌نی کتیبی (الجامع لأحكام القرآن) و، (شیخی ایچی)ی خاوه‌نی ته‌فسیری (جامع البیان) و (زه‌مه‌خشه‌ری)ی خاوه‌نی ته‌فسیری (الکشاف) و (نف‌سی)ی خاوه‌نی ته‌فسیری (مدارک التنزیل) و (سلیمان الجمل) و (احمد الصاوی)، که‌ په‌راویزه‌کانیان له‌ ته‌فسیری (جلالین) دا نووسیوه‌، (ئالووسی)ی خاوه‌نی (روح المعانی).. وه‌ك زانراویشه‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ زانای به‌و ته‌فسیرن نه‌ك می‌ژوون‌ووس، بۆیه‌ ووته‌ی ئه‌مان له‌سه‌ر می‌ژوو و به‌سه‌رهاته‌ می‌ژوویی یه‌کان ئاتاجی به‌ساغکردنه‌وه‌ و سه‌لماندن و یه‌ک‌لاکردنه‌وه‌ و راستپێ‌کانه‌.

ئه‌و می‌ژوون‌ووسه‌ متمانه‌ پێ‌کراوه‌ی تریش، که‌ پش‌تی پێ‌ به‌ست‌وون، که‌ له‌راستیدا به‌ می‌ژوون‌ووس ناسراون (ازرقی) و (ابن ایاس)ی خاوه‌نی می‌ژووی (بدائع

(١) (ذوالقرنین القائد الفاتح و الحاكم الصالح) ص(٢٤٨).

الزهور في وقائع الدهور) و (على دوك)ى خاوهنى (محاضرة الاوائل)ن، بهلام ئايا ئەم سى كەسەش له مێژوونووسه متمانه پێکراوه کانی؟! چەندە هیواداریش بووم، کە خۆزگە مامۆستا (محمد خیر رمضان یوسف) چەند بەلگەیهکی زانستیانهی راست و دروستی لەسەر بیروپراکهی بهینایه تهوه، ئەم بەلگەیهش تەنها له قورئانی پیرۆزو فرموده راسته کانهوه دهردەهێنرێن، بهلام پشت بهستنی بهوتهی چەند مێژوونووس و تهفسیر نووسیك هیچ بەلگەیهکی له سەرچاوه برۆپێکراوه کانهوه لهسەر نییه، ئەمەش له توێژینهوهی زانستیانه و مەنەه جیانهی راست و دروستدا پەسند ناکرێت.

لهبەرئەوه ئێمه ناچارین دان بهو وتهیهی (محمد خیر یوسف)دا نهئێین، کە ئەو رایه لهسەر (ژیانی) (ذو القرنین) له سهردهمی (ئێبراهیم)دا - سلاوی خواى لى بیت) بهراستى داناوه ههروهك ناچاریشین ههموو ئەو وتانهی نێو کتێبه ناوبراوه کانی مێژوو و تهفسیره کانیش پشتگوێ خهین، کە گوتوویانه گوايه (ذوالقرنین) له (فەلەستین) یان له (حیجاز) به (ئێبراهیم) گهیشتهوه، لهبەر ئەوهی لهیهك فرموده ی راست (صحیح)دا باسی لى نهکراوه تاكو مڕۆف پشتی پى ببهستیت و لى دلتیابیت... - خوداش هەر خۆی زانیه - (والله اعلم)..

٢- گوايه (ئەسکەندەرى مەكدۆنى) بووه:-

ووتهی دووهم لهمەر ئەوهی، کە گوايه (ذوالقرنین)، (ئەسکەندەرى مەكدۆنى) بووهو ئەو کابرایه، کە له (مەكدۆنیا) سالى (٥٦٦ پيش زاین) لهدايك بووییت و باوکیشی (فیلیپ)ی پادشای مەكدۆنیا بووهو، گوايه (ئەسکەندەرى) کۆری، لهلای فەیلەسووفی ناودارى یۆنانی (ئەرەستۆ) ئیمانی هیناوهو، (ئەرەستۆ)ش لهسەر لۆژیک (منطق)ی فەلسەفەى یۆنانی پهروهردەى کردووه، ئینجا باوکی مردوووه ئهویش لهوکاتهدا له تهمەنى بیست سالییدا بووهو، لهدوای باوکی پادشایهتیی له سالى (٣٣٦ پ.ز)دا گرتۆته دهست و دوای دوو سال بهرهو جەنگی فارسەکان کهوتۆته رێ و لهو جەنگەدا سهركهوتوووه بهسەر پادشای فارس (دارا)دا له سالى

(٣٣٣. پ. ز) دا زال بووه، ئینجا فهقی ولاتی (شام) و (عیراق) ی تهواو کردوه، پاشان بهره و فهقی ولاتی هیندستانیش رۆشتوه. ئیدی له نزیکه ی ده سال دا زۆربه ی ولاته ناسراوه کانی ئهو سهرده مه ی فهتخ کردوه، دواتر گهراوه تهوه بۆ (یۆنان) و له پێگادا به شاری (بابل) ی (عیراق) دا تیپه پیه تاكو نه ختیک بعه ویتتهوه، به لām لهویدا تووشی نه خۆشیه کی توندو کاریگر بووه و بۆ ماوه ی یازده رۆژ له رزوتای قورسی گرتوهوه، ههر لهو ی له سالی (٣٢٣. ز) دا مردوه، ته مه نیشی که متر له سی و سی سال بووه) (١).

بۆیه ش نازناوی (ذوالقرنین) ی پیدراوه چونکه ده ولته تی فارسه کانی فهتخ کردوه، وهك ئه وه وابوو که ههر دوو کیشه ری ئه وه زه مه نه ی (یۆنانی) و (فارسی) ی پیکه وه به ستبیتته وه که بێگومان دوو ده ولته تی گه ره ی ئه وه سهرده مه بوون.

جا ئه وانه ی که رایان وایه گوايه ئه وه (ذوالقرنین) ی له قورئاندا ناوی هاتوه (ئه سه که نده ری مه کدۆنی) یه، چهند که سیك له جههورو کۆمه لێ زانیانی تهفسیرو میژوونو سه کانن، وهك: (مسعودی) و (مقریزی) و (ثعلبی) و (إدریسی) و (رازی) و (أبو حیان) و (نسفی) و (أبو مسعود) و (ألوسی) و (قاسمی) و (محمد فرید وجدی) (٢) .. ئه مه ش سه ره پایی شکۆمه ندی و زانستی خاوه نانی، (بیروپایه کی ناراسته)، چونکه وهك زانیانی فه رموو ده له سه ری کۆک و هاوړان (ئه سه که نده ری مه کدۆنی) کا برایه کی بێ ئیمان و کافر بووه و شه ریکی بۆ خودا داناوه و له و بته ره ستانه بووه، که خوا وه نده کانی یۆنانیان په رستوه، هه روه ها له گونا هه گه وره کانی وهك به دره فتاری و ئاره زو په رستی و مه ی خوارد نه وه ی ئه نجام داوه و زیاده ره ویشی تیدا کردون، ته نانه ت دوا ی شه ویک مردوه، که به (مه ی خوارد نه وه و سه ر خۆشی و به ئازاردانی سه ر خۆشانه ی که سانی ته ره وه) به سه ر بردوه .. به لām بێگومان (ذوالقرنین) وهك

(١) کتیبی (ذوالقرنین...) ی (محمد خیر)، ص (٩١-٩٥) (به کورتی) ..

(٢) هه مان سه رچاوه، ل- (٨٤-٩٠).

قورئانیش پیتی ناساندووین، پیاوینکی (ئیماندارو دادپهروهرو چاکه خواز بووه)^(۱).

۳ - گوايه له هۆزی (حیمیه) بووه:-

وتهی سئیه م ئهوهیه گوايه (ذوالقرنین) پادشایه کی عه ره ب بووه له پادشاکانی (حیمیه) و ناوه قورسه کهشی (ذي مرثد بن الحارث بن الرایش) بووه، گوتراویشه ئه و پادشای حیمیه (ابوبکر یاخود ابوبکری عمیر بن افریقش الحمیری) بووه و ماوهی پادشایه تی یه کهی له نیوان سالانی (۳۰۰-۳۲۰) ی زایینی دابووه، له وانهی ئه م و تهیه یان ده برپوه: (وهبی کورپی منبه) له (تابعین) و (کعب الاحبار) وه، ههروه ها له زانا هاوچه ر خه کانیش (محمد راغب الطباخ) ه که له م باره یه وه کتییکی داناوه^(۲). ئه م و تهیه ش هیچ به لگه یه کی له سه ر نیه و ته نها له بو ته ی عاطیفه و هاوسۆزی و ده مارگیری بو عه ره به وهیه ..

۴ - رای راستترین ئه وهیه، که (کۆرشى فارس) بوو بیّت:-

وتهی چواره م: ئه وهیه گوايه (ذوالقرنین) پادشای فارس (کۆرش) بیّت، که ههردوو مهمله که تی (لیدی) و (میدی) ی یه که خستوه و کردوونی به یه ک، هه ر بۆیه ش نازناوی (ذوالقرنین) ی بو دانراوه، (۳۰) سی سالی ش هوکی تی دا کردوه له ماوهی نیوان سالانی (۵۵۹-۵۲۹ / پ. ز).

له وانه ی ئه م رایه یان هیه مامۆستا (ابوالکلام ازاد) ه، که له کتییی (و یسألونک عن ذي القرنين) دا ئاماژه ی بو کردوه. ههروه ها دکتۆر (عبدالعلیم عبدالرحمن خضر) یشه که له کتییی (قصة ذي القرنين) دا ئاماژه ی بو کردوه، ئه م دوو زانیه ش به لگه ی زۆریان له و باره یه وه خستۆته ڕوو، که یه کلای ده که نه وه که و (کۆرشى فارس) ئه م (ذوالقرنین) هیه ..

(۱) هه مان سه رچاوه، ل- (۱۶۲-۱۴۸).

(۲) هه مان سه رچاوه، ل- (۲۰۷-۱۶۵).

به ئهنگه كانی (ابوالکلام ازاد) له سه ره نه وهی، که (کۆرشى فارس) بووه

(مولانا—ابوالکلام ازاد) له زانا پێشه واو دیاره كانی موسلمانانی نیمچه دورگه ی هینده و، له سه ره تای سه ده ی بیسته می زاینیدا موسلمانانی هیندستانی هانده دا بۆ شۆرش له دژی (به ریتانیا) ی داگیرکه رو وتاری پر جۆش و خرۆشی بۆ ده دان.

به ریتانیاش له سالی (۱۹۲۲) دا ئه م پیاوه ی له سه ره شۆرشگێری و بانگه واز بۆ به ره نگاری و مانگرتنی مه ده نیانه داگایی کرد، کاتیك برایه به رده م داگاش وتاریکی هینده به جۆشی له به رده م ناماده بان و پارێزه ران و شاهیدان و داده ران خوینده وه له لوتکه ی ره وانبیژی و دانایی و ژیریژی (منطق) دا بوو^(۱).

کاتیك له هیندستانیشدا ده لته تیکی سه ربه خۆ دامه زێنرا، ناوبراو وه زیری (مه عاریف) بوو تییدا، سالی (۱۹۵۵ . ز) یش کۆچی داوی کردووه .

(ابوالکلام ازاد) بیریاریکی ئیسلامی و ته فسیر نووسیکی قورئان و له پێشه نگانی نووسه ره ئیسلامیه كانی هیندستان بووه، وهك توێژه ره وه یه کیش له ژيانی (ذوالقرنین) ی کۆلیوه ته وه و، بۆ ئه م مه به سه چوو به بۆ ئێران و ناوچه ی به ربه سه ته که ی (یه نه جوج و مه نه جوج) ی بینیه و، پاشان پوخته ی گه سه ته که ی و توێژینه وه که شی له گوڤاری (ترجمان القرآن) دا نووسیوه، که (ابو اعلا ی مودودی) له هیندستان ده ری ده کردو دواتریش له پاکستان. سالی (۱۳۹۲. ک/ ۱۹۷۲. ز) یش شیخ (احمد حسن الباقوری) ئه و توێژینه وه یه مامۆستا (ازاد) ی له و گوڤاره وه هیئاوه و پێشه کییه کی درێژی بۆ نووسیوه، که به شیکی زۆری ته رخان کردووه بۆ لێدان ده رباره ی خودی (مامۆستا نازاد) و په یوه ندی به (جمال عبدالناصر) وه وه، سه ردانی پاکستان و هیندو

(۱) پروانه چهند پرگه یه کی ئه و وتاره له پێشه کی کتیبه که ی (باقوری) دا، لاپه ره (۳۶-۶۸)، واته کتیبه ی (ویسألونک عن ذي القرنين).

نه ندونيسياو چيني كړدووه. كتيبه كېشى له ده زگای (دارالشعب) له (ميسر) به ناو نيشانى (ويسألونك عن ذي القرنين) دهرچووه.

به راستى ووتو و بيسروپايى ماموستا (ابو آزاد) له و كتيبه دا زور به پېزو چاك و به برخه لايه نه باشه كېى ئه و وتانه ئه وه يه، كه چهندين به لگه ي له سهر بيسروپايى خو ي هينا وه ته وه و به لگه هه مه جزو ليك جوداكانيشى پي كه وه به ستونه ته وه و چهندين زانبارى به لگه كارى له ميژوو و جوگرافيا و ناسه واره دهر خراوه كانه وه خستو ته روو. ليړه شدا پوخته ي به لگه كان له و كتيبه به هادارو به پېزه وه ديارى ده كه ين:

كور تكدړنه وى و ته كاني ئه و ساته ي، كه دهر باره ي ديارى كړدى كه سي تي (ذوالقرنين) دركاندويه تي (ابو لكلام آزاد) سهره تا، كه به و سيفه تانه (ذوالقرنين) ده ستي پي كړدوه، كه له قورئان ديارى كراون، كه هه شت سيفه تن، پاشان هه نديك و ته ي نوسه راني ته فسيري له سهر ده ستني شان كړدى كه سي تي (ذوالقرنين) هينا وه به م جوړه:

هه نديك گوتو ويانه: (وشه ي (قرن) به مه به ستي شتي كي ديارنيه، به لكو گوزارشت له زه مانو، بويه ش به (ذوالقرنين) ناوبراوه، چونكه له حوكمه كې داودو سهرده مي گه وړه ي خايانده).

هه نديكي تريشيان گوتو ويانه: (ئو هاوچه رخي ئيبراهيم بووه) — سلاوى لى بيت - هه وړه ها هه نديك له نوسه راني ترى ته فسير گوتو ويانه: ئه و پادشايه ك بووه له پادشاكاني حيمير).

هه نديكي تريشيان گوتو ويانه : ئه و (ئه سكه نده رى مه كدوني) بووه.

پاشان هه موو ئه و ووتانه ي رته كړدنه وه به پوچه ليشى داناون، ئه مه ش به پيوه رى ئه وى كه ئه و سيفه تانه ي له قورئاندا له سهرى هاتوون و ئه و كارانه شى باسى لى كراون، له گه ل هيج و ته يه كى ئه و كه سانه دا ناگو نغي ت.

(ذوالقرنین) هره نهو (کورشي فارس) هیه

(ابو الکلام ی زاد) پایې وایه که (ذوالقرنین) هره نهو (کورشي فارس) هیه که باسې لیو ده کات، ناوبراو له مباره یوه گوتویه تی: نه م پیاوه فارسه کان به (کورشي) ناویان بر دوه، جوله که کانیش به (خورشي) ناویان بر دوه .. عه ره به کانیش به (قورشي) یان (که یخوسره) ناویان بر دوه .. هه روه ها یې نانییه کانیش ناوی (سائیرس) یان لی ناوه.

(کورشي) له یه که مین ده ورانی میژووی ئیرانی و فارسدا، حوکمی (ولآتی فارس) ی کردووه، نه مه ش لهو ده ورانه ی پیش سه رده می هی رشي نه سکه نده ری مه کدونی بۆ سه ر ولآتی فارسدا بووه، که (دارا) ی پادشایانی کو شتووه.

ئیرانی ش له پیش حوکمی (کورشي) دا، بۆ دوو مه مله که ت دابه ش کرا بوو، یه کیکیان (مه مله که تی فارس) و، دوو ه میان (مه مله که تی میدیا) له باکوور.

له سالتی (۵۵۹) دا (کورشي) حوکمی ئیرانی گرتو ته ده ست و هه ردوو مه مله که تی (فارس و میدیا) ی له یه که ده ول ته دا یه که خستووه، هه موو میرو کار به ده سته کانی نهو سه رده مه، له حوکمه که ی پازی بوون و گه لیش په یړه وی و گو یړایه لئی کردووه.

(کورشي) سو پایه کی له فارسه کان پیک هی ناوه، جه نگو کو شتاری مه مله که ت و ده ول ته تانی تری پی کردووه، فه قی کردوون و خستوونیه ژیر حوکمی خو یه وه.

مه به ستي فه قی نهو ولآتانه ش بۆ چه سپاندنی داد په روه ری و یه کسانو یار مه تیدانی سته م لی کراوان بووه، سی جه نگی به ناوبانگی شی هه بووه، که له نیو هه موو جه نکه کانی تریدا دیار بوون.

جهنگی یه کهمی (کۆرش) له گه‌ل ڕۆمه‌کان دا

(یۆنان) مه‌مله‌که‌تیکی هه‌بوو که هاوسێ ی مه‌مله‌که‌تی فارسه‌کان بوو، ناوی مه‌مله‌که‌تی (لیدیا) بوو ده‌که‌ویته به‌شی سه‌رووی ئاسیای بچوکه‌وه، واته به‌رزایی یه‌کانی (ئه‌نادۆل) هه‌تا ده‌گاته (ده‌ریای ڕه‌ش) و (ده‌ریای ئیجه).

جه‌نگه‌کانیش له‌ نێوان مه‌مله‌که‌تی (لیدیای یۆنانی) و (میدیای فارس) دا به‌رده‌وام هه‌بوو، له‌ زه‌مانی (کۆرش) دا پادشایه‌کی (یۆنانی) حوکمی (لیدیای) ده‌کرد که ناوی (کرۆسیس) بوو. جا کاتیکی (کۆرش) حوکمی گرته‌ده‌ست، (کرۆسیس) جه‌نگیکی له‌ دژ ڕاگه‌یانده‌وه‌ هه‌ر خۆشی ده‌ستی به‌هێرش و دوژمنکاری کرد، دیاره (کۆرش) یه‌ش هه‌چ ڕیگه‌یه‌کی له‌ به‌رده‌مدا نه‌بوو ته‌نها به‌ربه‌ره‌کانیکردنی نه‌بیته‌، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سه‌رکرده‌یه‌تی سوپایه‌کی فارسه‌کانی کرد و به‌ره‌و (لیدیای) له‌ خۆرئاوا دا ڕۆیشت و ڕووی کرده‌ پایته‌ختی (لیدیای) و دوو جه‌نگی دژواری کت و پڕپی له‌ نێوان هه‌ردوو لا دا ڕوویدا، که به‌ جه‌نگه‌کانی (بتریا) و (ساردیز) ناسراون، ئیدی حوکمی (کرۆسیس) ی ڕوو خاند و (ساردیز) ی پایته‌ختی مه‌مله‌که‌ته‌که‌یانی داگیر کردو، (کرۆسیس) یه‌ش به‌دیلی گرت و به‌ره‌و وڵاتی (فارس) ی بردو، ده‌وله‌تی (لیدیای) ش که‌وته ژێر ڕکێفیه‌وه.

(کۆرش) به‌وپه‌رێ دادپه‌روه‌ری و سۆزو ویژدانه‌وه‌ مامه‌له‌ی له‌ گه‌ل یۆنانیه به‌زیوه‌کاندا ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌وه‌دا زیاده‌ ڕۆییشی کردووه، بۆ نمونه‌ پادشا دیله‌که (کرۆسیس) ی هه‌تاوه‌ داوای کردووه، که پڕ باوه‌شێکی گه‌وره له‌ ته‌خته‌ی بۆ بێنن و ئه‌و پادشا دیله‌ی له‌سه‌ر دا بنیشتن، ئینجا ئاگر به‌دارو ته‌خته‌که‌ی ژێریه‌وه‌ بنین. ئه‌وانیش ئه‌و فه‌رمانه‌یان جێبه‌جێ کردووه، که‌چی (کۆرش) ئه‌و پادشا دیله‌ (واته کرۆسیس) وا ده‌بیینیته‌، که نه‌ده‌ترسیته‌ و نه‌ده‌شله‌ژیت، بۆیه‌ خه‌ی‌را فه‌رمانه‌که‌ی هه‌له‌وه‌ شاندۆته‌وه‌ و لێی خۆش بووه‌و، ئیدی ته‌واوی ڕۆژو سالانی تری به‌سه‌ر به‌رزای و

رێژ لیگیرێتی یهوه له لای (کۆرش) به سهر بردووه، ئه مهش ئهو گهشتهی یه که مه، که قورئان ئاماژهی بۆ کردووه، که ئه وهیه (کۆرش) رۆیشتوو تا گه یشتوته بهشی خۆرئاوای زهوی و له کاتی کدا بووه، که پایتهختی (لیدیای) فتهح کردووه، که شاری (ساردین) بووه و کهوتوته سهر دهريای (ئێجه) له نزیک مهو قیعی ئیستای شاری (ئیزمیر)ی تورکیا.

ئهم ناوچهیهش که بهشی که له دهريای (ئێجه) گرژی و ئا ئارامی زۆر تیدا بووه. دکتۆر (عبدالعلیم خضر) یش سروشتی خاکه که و جوگرافیای ئهم ناوچهیهی له کتیبه کهیدا روون کردوتهوه، واته له کتیبی (مفاهیم جغرافیه فی القصص القرآنیة: قصة ذي القرنين) ههروهها روونیشتی کردوتهوه که چۆن خۆر له وێه ده رکه وتوووه و هه کو ئه وه بووه، که له کانی و یکی تیکه له قوړی په شدا ئاوا بووبیت، له مباره یه وه گو تویه تی:-

(کاتیک کۆرش له سهر که ناره کانی دهريای (ئێجه) راوه ستاوه (که بهشی که له سنووری دهريایی تورکیا له سهر دهريای ناوه راست) که ناره کانی و هها بینیه، که رێچه کهی ئاوی زۆر تیدا، واته به زۆری تووله ری یه کانی دهريا تیکه لی و شکانی دهبن، یه کیک له نمونه کانی ئهم تووله ری یه دهريایی یانهش که نداوی (هرمس) و (مندریسی گه و ره) و (مندریسی بچوک) ه..

که نداوی (ئیزمیر) یش به قولا ئی سه دو بیست (۱۲۰) کیلومه تر چۆته نیو ده ریا که وه و ئهم چیا یانهش له خۆرئاوا و خۆر هه لات ه وه ده و ره یان لی داوه، رووباری (غدیس) یش ده رژی ته ناوی که ئاوی کی لیل و تیکه له قوړی گرکان و خۆلی سووری ههیه و له سهر به رزایی ئه نادۆ له وه ده رژی ته نیو ئهم ده ریا یه وه، به رزایه که شی لیژاییه کی درێژو هیواشی به ره و خۆرئاوا ههیه پێش ئه وه ی بگاته بهشی خۆرئاوا.. هه ر بۆیه ش خیرایی رۆیشتنی ئاوی رووباری (غدیس) به رێره ی ده شته پچه رچه که ی که ناردا به شی وه ی چه ن دین جو ره له رزین و پیچا و پیچه دابه زیو و کاتی

تاریکیشدا له زیادبوون دایه تا دهگاته ئاستی بنکهی ده‌ریای (ئێجیه) و له‌وێشه‌وه ده‌رژێته که‌نداوی (ئیزمیر) هه‌ ئهم که‌نداوه‌ش له‌ نیوانی لوتکه‌ی چیاکانی چواره‌ووریدا نغزو بووه، که به‌رزایی لوتکه‌کانیشی له‌ نیوان (۱۰۰۰-۲۰۰۰) مه‌تر دایه.

جا کاتیک کۆرش (واته‌ ذوالقرنین) له‌به‌رده‌م چه‌قی قوولایی (ساردیز) له‌ نزیک (ئیزمیر) دا وه‌ستاه‌ سه‌رنجی له‌ گۆی بازنه‌یی خۆر داوه‌ که له‌کاتی خۆرئاوا‌بووندا ده‌که‌وێته‌ نیو ئهم که‌نداوه‌وه که به‌ته‌واوه‌تی له‌ چاو ده‌چیت و سووپایی تارمایی یه‌ سووره‌که‌ش تیکه‌لی ئه‌و قوپه‌ په‌شه‌ بووه که‌ پرووباری (غدیس) هه‌لی ده‌داته‌ نیو چه‌قی (چاو)ی که‌نداوی ئیزمیره‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ پیتی را‌بو‌چوونی راست و ده‌رهاو‌یژراو پی‌ده‌چیت ئهم دیارده‌یه‌ی (العین الحمئة / کانی‌او‌ی تیکه‌ل له‌و قو‌ری په‌شه) بی‌ت که‌ قورئانیش باسی لێ کردوه^(۱).

کاری سه‌ربازی (کۆرش) له‌ به‌شی خۆره‌ه‌لات دا

له‌ خۆره‌ه‌لاتی ولاتی (فارس) دا چه‌ند تیره‌یه‌کی نه‌فام و بی سه‌روبه‌ره‌ی کۆچه‌ری نیو بیابان ده‌ژیان و جاروبار هه‌لیان ده‌کوتایه‌ سه‌ر سنووری ولاتی فارس و فه‌ساد و پشیویان تیدا ده‌نایه‌وه. جا دوا‌ی ئه‌وه‌ی (کۆرش) له‌به‌شی خۆرئاوا‌ی زه‌ویدا به‌سه‌ر یۆنانیه‌کاندا سه‌رکه‌وت، پرووی کرده‌ به‌شی خۆره‌ه‌لات تا ئه‌و تیره‌ در‌ندانه‌ش ته‌می بکات، ئیدی به‌نیو ولاته‌کانی خۆره‌ه‌لات دار‌و‌یشت و ولات به‌ ولات فه‌ت‌حی ده‌کردن تا گه‌یشته‌ پرووباری (سند) و هه‌ریمه‌کانی (اصفهان) و (جوزجان) و (خوراسان)ی بری و به‌ هه‌موو پرووباره‌کانی (زینده) و (گورگان) و (قاروون) و (کووخه) و (قوم) دا

(۱) (ذوالقرنین)ی (محمد خیر یوسف) ص (۲۱۸-۲۱۹) که له‌ کتێبه‌که‌ی دکتۆر (عبدالعظیم خضر) هه‌وه هینراوه.

تیپه‌ری و له ناوچه‌کانی فتوحاتی‌دا گه‌یشته (به‌لخ) و ناوچه‌ی (موکران) و (بلووجستان) دیاره‌ ئهم هۆزو تیرانه‌ش کۆچه‌ری بوون و نیشته‌جیی نێو مال و ته‌نانه‌ت نێو شاره‌کانیش بوون، ههر بۆیه‌ش مایێک، یان خانویه‌کی وایان نه‌بوو، که له تیشکی خۆر بیانپاریزیت له کاتی‌کدا هه‌تاویان ده‌چیته‌ سه‌ر یان له‌ کاتی تاوسه‌ندنی گه‌رمادا^(۱).

کاری سه‌ربازی (کۆرش) له به‌شی باکووردا و، بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌ی به‌رده‌م (یه‌نجوو و مه‌نجوو)

دوای ئه‌وه‌ی (کۆرش) ههر یه‌که له‌به‌ره‌ی پۆژئاوا، به‌ره‌ی پۆژه‌ه‌لاتو، به‌ره‌ی باشووریشی هیمن و ئارام کردوه‌وه‌، له کاتی‌کیشدا مه‌مله‌که‌تی (بابل)ی فه‌تح کرد، پرووی کرده به‌ری باکوور تاكو ئه‌ویش له مه‌مله‌که‌ته‌که‌یدا هیمن و ئارام بکاته‌وه‌ و خراپکارانی تیدا نه‌هیلت. ناوچه باووری یه‌کانی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌یشی له (نازه‌ربایجان) و (گورجستان) و (ئه‌رمه‌نستان) پێک هاتبوون که ده‌که‌ونه باشووری چیاکانی (قه‌فقاز)ه‌وه‌ . سنووری به‌ره‌ی باکووریش به به‌ربه‌ستییکی سرووشتی و ئاسایی له‌به‌رده‌م ئه‌و هۆزه شه‌رپانگیزه‌و درندانه‌دا، ده‌نزیت که له‌و دیو به‌ربه‌سته‌که‌وه ده‌ژیان، هه‌روه‌ها ئهم به‌ربه‌سته سرووشتیه‌ی له ده‌ریای (قه‌زوین)ه‌وه یان له ده‌ریای (خزر)ه‌وه له پۆژه‌ه‌لاتدا ده‌ست پێ‌ده‌کات و شاری (ده‌ربه‌ند)ی ده‌که‌وێته سه‌رو پاشان تا چیا (قه‌فقاز) له ناوه‌راستدا، ئینجا ده‌ریای ره‌ش له پۆژه‌ه‌لاتدا که‌شاری (سوخوم)ی ده‌که‌وێته سه‌ر.

له‌م به‌ربه‌سته سرووشتیه‌یدا که به‌ربه‌ستییکی (ده‌ریایی و شاخاویشه‌) پاره‌ویک (مه‌ر)یک له باکووره‌وه تا باشوور به‌دی ناكریت ته‌نها ئه‌و پاره‌وه ته‌نگه‌به‌ره نه‌بیت

(۱) (ویسألونك عن ذي القرنين): ص(۱۳۱-۱۳۲) و، (ذوالقرنین)ی سیوسف/ ص(۲۲۰).

كە لە ناوەرپاستى چياكانى (قەققاز) ھەيە و بەتەنگەبەرى (داريال) ناوبراوە، لە باشوورى چياكانى قەققازىشەو ھۆزەكانى (كوشيا) نىشتەجى بوون، لە باكوورى چياكانىشەو چەند ھۆزىكى شەرانگىزى (مەغولى) ھەبوون كە بەھۆزەكانى (ماساجىت) ناوبراون، يان ەك لە قورئاندا باسكراون بە ھۆزەكانى (يەئجوج) (مەئجوج) ناوبراون و ئەمانەش بەتەنگەبەرى (داريال) و بەنيو ەرپاستى چياكانى قەققازدا دەپەرپىنەو ەكۆ خراپە و شىوان و فەسادى لەسەر زەوى بلاقەنەو.

جا كاتىك (كۆرش) گەيشتۆتە لای ھۆزەكانى (كوشيا) و كە ئەو گەلە بوون لە قورئاندا وا ناوبراون كەوا بەھۆى دواكەوتەيى و نەفامىيانەو ەيچ ژىرى و تىگەيشتنىكيان نەبوو (لا يكادون يققهون قولا) ئىتر ەەر ئەمان سكالائى مەينەتى و گرفتارىي خويان لەدەست ھىرشەكانى (يەئجوج و مەئجوج) لەلای (كۆرش) كردوو، (كۆرش) یش خوازىارى ئەو ەبوو نەھىلئيت (يەئجوج و مەئجوج) بگەنە ئەو ناوچانە، بۆيە نۆسال لەو ەريمەدا ماو ەتەو ەو تەنگە (مضيق)ى (داريال)ى داخستوو كە (يەئجوج و مەئجوج) بەكارىان دەھىناو، ەەر لەسەر ئەم تەنگەيەش ئەو بەرپەستەي كە قورئان ئاماژەي بۆ كردوو، بنىات ناو^(۱).

(۱) (و يسألونك عن ذي القرنين): (ص ۱۳۲-۱۳۴) و، (ذوالقرنين)ى (محمد خير) ص (۲۲۲-۲۲۳).

هه ربه ربه سته كهى (ذوالقرنين) ه كه له سهر ته نگهى (داريال) بنيات نراوه

ئەو بەر بېر ستهى كه (ذوالقرنين) واتە (كۆرش) بنياتى ناوه هه ربه ربه هيه كه له سهر ته نگهى (داريال) له ناوه راستى چياكانى (قه ققاز) دا دروست كراوه و پاگىراوه .
(قاسمى) له تهفسيره كهيدا ده ربارهى ئەو بەر بېر سته، گوتوويه تى:

(پاى راست ئەو هيه ئەم بەر بېر سته له هه ريئى (داغستان) ي سهر به ولا تى پرووسياو، له نيوان هه ردو و شارى (ده ربه نند) و (خوزار) دا بيت، چونكه له دير زه مانه وه ته نگه يه كى به ناوبانگ له نيوانياندا هه بووه و، له لاي زور بهى نه ته وه ديرين و تازه كانيش به (به ربه ست) ناوبراوه و، جيگه يه كى به ناوى (ده رگاي ناسن) وه تى دادايه و، ئەمەش شوينه وارى به ربه ستى كى كۆنى نيوان دوو چيا له چياكانى (قه ققاز) ه، كه له لاي عه ربه به كان به (كىوى قاف) ناسراوه و ئەمانيش وه ك گهلانى تر گوتوويانه به ربه ستى تى دادايه و، له و براهيه شدا بوون، كه له كۆتايى سه رزه وييه ئەمەش به پىتى ئەو زانيارىيهى، كه پىيان گه شتووه و، كه له پشت ئەو ناوچه يه وه هه ردو و هۆزى (يه نجو و و مه نجو و) هيه)^(۱).

هه روه ها دكتور (عبدالعليم خضر) سرووشتى چياكانى (قه ققاز) ي بۆ پروون كرده ويينه ته وه، كه به ربه ربه سته كهى له سهر بنيات نراوه و، له م پرووه وه گوتوويه تى:

(چياكانى قه ققاز چهند زنجيره شاخى كى دريژ بو وهى گه ورنه و، زۆر به رزن و، به سه ختى -مرؤف پىيان دا ده روات- و هيچ پاره ويكيان نيه، ته نها يه ك پاره و نه بيت، كه ئەويش (ته نگهى داريال) ه، له ناوه راستدا و هه ر به و پاره وشدا لقى ك له

(۱) (ذوالقرنين) (محمد خير يوسف) ص- (۳۳۳) ، كه ئەويش له تهفسىرى (القاسمى) له به رگى (۱۱) لاپه ره (۴۱۱۳-۴۱۱۴) وه هينا وى تى .

لقه کانی ڕووباره بهرزه کهی (ترك) دهروات، شاخه کانی هینده درێژ دهبنهوه، تا دهگه نه ئهوهی خهریکه بهر شهپۆله کانی دهریای (قهزوین) له ڕۆژه لاتدا بکهونو، له خۆرئاواشدا بهر ئاوی (دهریای ڕهش) کهوتوون، ماوهی درێژبوونهوه کهشیان دهگاته (١٢٠٠) کم. ههڕبۆیهش به بهرزترینی ههموو چیاکانی ئهوروپا له کهرتی خۆر هه لاتهوه داده نرێن، به ههیج شێوهیهک تیپه ڕه بونیش پیااندا مسۆگهر نیه، تهنها له ڕارهوهی (داریاڵ) هوه نهییت^(١).

هه بوونی کانزا له ناوچهیهدا

قورئان ئاماژهی بۆ ئهو مادهیهش کردووه، که بهربهسته کهی لی دروست کراوه، کهوا (ذوالقرنین) بینگومان ئهم بهربهستهی له چهند پارچهیهکی ئاسنی تواوه بنیات ناوه، له هه مان کاتدا مسی تواوهشی به سهردا کردووه، ئیدی ئاسنو مسه که هینده بهرزبوونه تهوه تا گه یشتوونه ته ئاستی بهرزایی نیوان ههردوو لوتکهی چیاکان..

داخۆ - (ذوالقرنین) / کۆرش) ئهم ڕه هه ره زۆرو گه وره یه ی له ئاسنو له مس له کوی بوویت؟ (دکتۆر/عبدالعلیم خضر) له باره ی ئهو ناوچه یه وه گووتویه تی:-

(که ره سه ی خاوی ئاسن له ناوچه یه دا هه یه و، زه وی و زاری (نازه ربایجان) یش برێکی هه یجگار زۆرو گه وره ی له ئاسنو کانزا ئاسنیه کانی تی دایه. به لگه ی ئه وه ش پهیدا بوونی پشه سازی ئاسنو پۆلایه له مڕۆدا له شاری (باکو) ی پایته ختی کو ماری (نازه ربایجان)، جا ئه گهر ئه مڕۆ ئهم هه ریمه به ئاسن ده وله مهن د بیّت، ئه وه بی هه یج گومانیک له ڕا بر دوودا ده وله مهن د تر بووه.

(١) - ذوالقرنین-ی (عمد خیر یوسف)- ص(٣٣٤)، که له لاپه ره (٢٩٦) ی کتیبی (مفاهیم جغرافیه ی - عبدالعلیم خضر- هوه هیناویتی.

(ئەرمەنستان)یش بە کانزاکانیەوه دەوڵەمەندەو، بەتایبەتی و بەپرێکی زۆر کەرەسەیی خاوی ئاسن و مس و پەساس و زەرنیخو بەردی (زاخ) و گوگرد و ئالتونی تێدایە. لەم بارەییەوه میژوونوسی ئەرمەنی (لیۆنتیۆس) ئەوەی بەدیارخستوووە کەوا چەند نیشانە و ھێمایەکی خاکەکیان بەلگە دەدەن لەسەر ئەوەی چەندین ناوچەیی ھەلکەندراو لە چیاکاندا ھەبوون، ئاماژە بۆ ئەو ھالەتەیی دانیشتوانە کۆنەکان دەکەن کە لەبەر ئەوەی پرێکی زۆریان لە ئاسن و کانزاکانی دەشتەکان بەبێ ماندوو بوونیکی زۆر دەرھێناوە و ھیچیان تێدا نەھێشتوو، ئینجا پەنایان بردۆتە بەر قەدپاڵی چیاکان و دۆزینەوی کانزاکان تیایداو چاڵی گەورە گەورەیان لێ ھەلکەندوون، پێکھاتە جیۆلۆجی (زەمین ناسی)یەکانیش ئاماژە بۆ ناوچەکانی (بابرت ئەرغەنی) دەکەن کە بەکەرەسەیی خاوی ئاسن دەوڵەمەندەو پرێکی زۆریشی تێدایە، ھەرودە (گورجستان)یش پرێکی فرە لە ئاسن ھەیە، تورکیاش لە سنووری ناوچەییەکی ھاوسێی ئەرمەنستانەو ھەریمێکی بەناوبانگی ئاسنی ھەیە کە بری یەدە (احتیاطی)کەشی بە نزیکەی بیست و پێنج ملیۆن تەن مەزەندە دەکرێت. سەبارەت بەبوونی ئەو خەلۆزو تەختەیش کە بۆ تواندنەوی ئاسن پیویست ناوچەیی (کلاکنیت)ی ئەرمەنستان پرێکی یەدەکی گەورەیی تێدایە، لە کەنارەکانی (دەریای پەش)یشدا کەنەکانی (زۆنھەلداک) بە ناوچەییەکی زۆر دەوڵەمەندی کەرەسەیی خاوی خەلۆز دادەنرێت.

سەبارەت بە تەختەش (ابن حوقل) لەمبارەییەو باسی ئەوەی کردووە کەوا ھەریمی (ئەردەبیل) باخ و بیستان و پووبارو ئاویکی زۆر داروتەخت و میوەییەکی ھێجگار زۆر فرەیی ھەیە. لەرووی زانستی و میژووییەو سەلمێنراوە کەوا کەرەسە خواوەکانی (مس) لەو ھەریمەدا زۆر، لەم بارەییەو توێژینەو زەمینناسییە نوێیەکان سەلماندوویانە کە (مس) بەشیوەییەکی زۆر فرە لە پێکھاتە خاکی یەکانی (زنجان) و (ئاناراک) و (باکووری ئەسفەھان)دا ھەیە و لە (باشووری ئازەربایجان)دا بەپرێکی ھێجگار زۆر ھەیە..

له (نەرمەنستان)یشدا هەر له دیر زه مانوه کانه گه وره کانی مس زانراون و بوو ته به لگه و شاهید له سەر ئه وهی کهوا دانیشتوانه کۆنه کانیشی ده ریان هیناوه، له پرووی بوونی ژماره ی پتویست له ناژه لانی جوت و باره لگره وه، ئه وه دیاره که هه ریمه که ده وله مهنده به سامانی له وه پگا و ناژه ل، چونکه ئه م هه ریمه له نیوان هه ریمی ده ریای ناوه راست له پۆژئاواوه، هه ریمی چین له پۆژه له ته وه، به نده.

ههروه ها حوشریش له وی هه بووه و له جۆری دوو (سه نام/ لووتکه) ی لی بووه و ناژه لی (ئیلیاک)یشی ههیه که دانیشتوان له گواستنه وه دا به کاریان هیناوه، به ته وا وه تی وه ک گویدریژ (که ر) بووه، به لام جیاوازی له گه ل که ردا له وه دایه که چند نینۆکیک له هه ردوو پتی ههیه و ئه مهش یارمه تیده ریته تی بۆ سه رکه وتن به سه ر به رزاییه کاندو بۆهات و چۆ به باره کانی سه رپشتیه وه تیا یاندا.. ههروه ها له دیر زه مانوه دهیان هه زار ئه سپی (سیسی)ی تیدا بووه که ناسراون به وهی توانایه کی زۆریان له هه لگرتنی قورسایی و له راکیشانی عه ره بانه دا ههیه.

له پرووی هه بوونی ئازووخهش بۆ خزمهت و به کاربردنی کرێکاران و ئه ندازیاران چهندان جۆر خۆراک و خواردنی شله مه نی یان هه بووه، چونکه ئه م هه ریمه له دهیان هه زار سال له وه به ره وه هه موو جۆره دانه ویله یه کی هه بووه و ناسیه وه ک له سه رچاوه ی جوگرافیای میژوودا هاتووه و له نیو ناسه واره کۆنه کاندو دۆزراونه ته وه، ههروه ها چهندین ده فری شووشه یی ی پر له دانه ویله و که ره سه ی تر دۆزراونه ته وه.. پاشان (نەرمەنستان) به (به پیتترین مو لکی خه لافه تی عه بباسی) داده نرا.. باسی ئه وهش که راوه که ناوبانگی ئه م هه ریمه به ماسیه وه (وه ک داها تیکی خۆراکی) بۆ دانیشتوانه که ی و بۆ هه نارده کردنیشی (تصدیر) بی وینه بووه.

دۆله کانی ئه م هه ریمه گه وره یهش به دارستانی دره خته به رداره کانی، قه ره با لگ بووه. (داغستان)یش به پله ی یه که م له چاخه کۆنه کانه وه تا ئه مپۆ ولاتیکی کشت و

کالی بووه.. ئاووههواى (گورجستان)یش له ههزاران سال له مهوبهروهو به چاندنی دانهویله گونجاو بووه^(۱).

به پهنه بۆمان ده ده کهویت، که ناوچهی بهربهسته که به بنیات نانی نهو بهربهسته له سهری شیاوو گونجاو بووهو، توانا ویشه، که هه له ناوچهیه دا هه موو جوړه پیداویسی یه کی خۆراک و خواردنهوهو هۆیه کانی گواستنهوهو، که ره سهی خاوی پیویست له تهخته و خه لوزو مسو ئاسنو کانزاکانی تر به نهو که سانه دا بین بکریت، که بهربهسته که یان دروست کردووه. ههروه ها بۆمان ده ده کهویت، که تهنگه ی (داريال)یش شوینیکى گونجاو بووه به بنیاتنانی بهربهسته که له سهری، نه مهش له بهر تهنگیه که ی و به ندبونى له نیوان دوو چیا داو به رزایی هه ردوو چیاکانیش له سهر هه ردوو لایه که ی. هه به یهش زۆربه ی زانا پیشینه کان رای یه کلکراوو هه ره راستیان نهویه، که (ذوالقرنین) بهربهسته که ی له سهر تهنگه ی (داريال) له چیاکانی (قهقاز) دا بنیات ناوه.

ئاسه واری په یکه ریکی (کۆرش)

(مولانا-ابوالکلام ازاد) و له گه لیشیدا، دکتۆر (عبدالعالم عبدالرحمن خضر) رای یه کلکراوه یان له سهر نهویه، کهوا (کۆرشى فارس) نهو (ذوالقرنین) ه نیوبراوه ی قورئانهو، نهو بهربهسته ش، که له سهر تهنگه ی (داريال) بنیاتی ناوه، هه نهو بهربهسته باسکراوه ی نیو قورئانه. هه نهو دوو زانا لیکنۆله روسا گه ره وه یهش لهو برپا یه دان، که سیفه ته کانی (کۆرش) وه نهو سیفه تانهیه، که قورئان ده رباره ی (ذوالقرنین) هیناویتی، ته نانهت لهو برپا یه دان، که هه نهو وه سفه ی قورئان بهو (ذوالقرنین) له خودی (کۆرش) دا به دی هاتووه.

(۱) کتیبی (ذوالقرنین) ی - محمد خیر یوسف - ص (۳۳۶-۳۳۸)، که له کتیبی (مفاهیم جغرافیه) ی (عبدالعالم خضر) هوه هیناوه..

(ابوالکلام ازاد) بهلگهی خۆی لهسهر ئهم بۆچوونه ئهوهیه: که (کۆرش) به نازناوی (ذوالقرنین) ناو براوه، چونکه ههر دوو مهمله کهتی (میدیا) و (فارس) ی لهیهک ولات دا کردوه بهیهک وههیه کهشیان به ولاتیک شوبهینراون، جا کاتیک ههر دوو مهمله کهتی یه کهخستوه، نازناوی (ذوالقرنین) ی بۆ دانراوه، بهمانای (خاوهنی دوو ولات)، گرتگرتین بهلگهی (ابوالکلام) لهم بارهیهوه ئهوه پهیکهرهیه، که زانایانی ئاسهوار دۆزیویانه تهوه به پهیکهریک بۆ (کۆرش - فارس) ی لهقه لهم دهدهن، لهم پرووهوه (ابوالکلام ازاد) گوتویهتی: (ئهم کههرسه دۆزراوه گرتگهی ئاسهوار، پهیکهریک بهردینی خودی (غۆرش) هه له شوینیکدا دۆزیویانه تهوه، که نزیکهی په نجا میل له پایتهختی کۆنی ئێران (ئیسته خهر) هه دووره وه لهسهر پۆخی رووباری (میرغاب) دانراوه، پیشت (جیمس مۆیر) دۆزی یهوه وه هه والی وجودی ئهوه پهیکهره ی به خه لکی گهیاندو، چهند سالتیک له دوا ی ئه ویش (سیر رابرت کهیر پۆرت) هات و شوینه که ی پیاو بهوردی پشکنی و، وینه یه کی پهیکهره که ی به قه له می (ره ساس) کیشا، ئه مهش له بۆته ی کتیبی گه شتنامه کهیدا بۆ ئێران و جۆرجیا، پاشان (قه شه / فۆرستهر) له سالتی (۱۸۵۱) دا ده رباره ی ئه وه پهیکهره وته ی خۆی ده رپریوه و کردوویهتی به بهلگه لهسهر دهقه کانی ته ورات، ههروه ها وینه یه کی پهیکهره کهشی که (له وینه ی یه کهم جار) پرونتر بووه، بلاو کردۆته وه، هه رچهنده تا ئه و کاتهش به ته واههتی په رده لهسهر هیل ی بزماری لانه رابوو، که چی بریار لهسهر ئه وه درا گوایه ئه وه پهیکهری (سائیرس) ه. واته هی (غورش) ه، نه ک یه کیکی دی، توژی نه وه نو ی یه کانی ئهم دوا یی یهش به جۆریک پشتگیری ئهم بریاره یان کردوه، که هیچ بواریکی بۆ گومان لی کردن تیدا نه ماوه ته وه.

پاشان کاتیک نووسهری به ناویانگی فهره نسا (دی لافوای) کتیبه که ی خۆی ده رباره ی ئاسه واره کۆنه کانی ئێران نووسی و بلاو کرده وه، وینه یه کی فۆتوگرافی ی ئه وه پهیکهره شی تیا دانا بوو، ئیتر خه لکیش به ته واههتی ئه وه وینه یان ناسی یه وه، که پیشت به ده ست کیشرا بوو. ههروه ها (ابو الکلام ازاد) وه سفیک ی بۆ پهیکهره که

تۆمار کردوو، گوتوویتی: (ئەو پەیکەرێکە لەسەر شیوەی جەستەى مەزە،
تیایدا -غۆرش- دەرکەوتوو، لەسەر هەردوو لای جەستەشی دووبالە وەک هەردوو
بالی هەلۆ هەیە و لەسەر سەریشی دوو شاخی وەک هەردوو شاخی بەران هەیە،
دەستی راستیشی درێژکراوەتەو و ئاماژەی بۆ پێشەو پێ کردوو، بەرگ و
پۆشاکیشی هەمان ئەو بەرگە زانراوەیە کە لەوێنەی پادشاکانی (بابل) و (ئێران) دا
دیومان. ئەم پەیکەرەش بێگومان ئەو دەسلەینێت کەوا وێناندنی (ذوالقرنین)
لەسەر (غۆرش)یش دروست بوو، هەر بۆیەش پادشاکە لەو پەیکەرەدا بە دوو
شاخی سەر هەردوو لای سەرتاسەر دەرخاوە.

کەمێ پەیکەرە کە دروست کراوە؟ ئەمێ کۆ دروستی کردوو: -- لەم ڕووەوە (ئازاد) دەلیت: (بەلام ئاخۆ کەمێ پەیکەرە کە دروست کرایت؟ ئەوە هەر بەفەرمانی (غورش) لەژانیان بەفەرمانی جینشینیک لە جینشینەکانی دواي خۆی، کە بەناسانی ڕوون ناکرێتەو، دروست کراوە.. پایتەختی (عیلامییەکان) و (فارسیەکان) یش شاری (سوسان) بوو کە ئەمڕۆ بە (ئەهواز) ناودەبرێت، ئەم شارەش کەوتۆتە باشووری ولاتی ئێرانەو. پایتەختی (مادا) واتە (میدی) ش شاری (هیغ متانا) بوو، کە عەرەبەکان دەسکاری ئەم ناوەیان کردوو بە (همدان) -یان (همه‌دان).

ههروه‌ها ده‌لێت: (وا ده‌رده‌که‌وێت، که په‌یکه‌ره‌که‌ی (غورش) له سه‌رده‌می (شا ئه‌رده‌شێر) دا دانرابێت، چونکه سه‌کۆیه‌کی به‌ردین ماوه‌ته‌وه‌و په‌یکه‌ره‌که‌یان له‌سه‌ر راگیر کردوه) ^(۱).

۱) کتیبه‌کمی (ابوالکلام آزاد) به‌ناوی (ویسألونک عن ذي القرنين)، ل (۱۰۱-۱۰۳)، هم‌روها پروانه وینهی پدیکوره که له لایره (۱۰۴)ی ئەو کتیبه‌دا.

کۆتایی ژيانی (کۆرش) و ئیمپراتۆریتییه کهی

(کۆرش) له سالی (٥٥٩ پ.ز) دا حوکمی گرتۆته دهست و له ههر سی بههری ((خۆرئاوا و خۆرپه لات و باکووره)) فتوحات و پزگاکردنی ولاتانی به نه نجام گه یاندوو. ههروه ها حوکمی ولاتهکانی (فارس و شام و میسرو عیراق و ئاسیای بچوک و خۆرپه لاتێ فارسی) له ماوهی سی سالدا کردوو، حوکمی پادشایی ی خۆشی له پادهیه که دا بووه که هیچ حاکمیکی تری وهک خۆی هینده لهو زه مانه دا حاکم نه بووه، نه و ولاته نهش که به پیتی (پۆلینکاری هاوچه رخ) حوکمی تیدا کردوو، (فه له ستین و ئه رده ن و لوبنان و سوریا و تورکیا و ئیран و ئه رمه نستان و تورکستان بووه.. وادیاره ههر له بهر ئه مهش به (ذوالقرنین) ناوبراوه. پاشان (کۆرش) له سالی (٥٢٩ پ.ز) کۆچی دوا یی کردوو.

له دوا ی کۆچی دوا ییشی، کۆرپه که ی خۆی به ناوی (که مپۆشیا) یان (قه مبیژ) - به زمانی عه ره به کان- جله وی حوکمی گرتۆته دهست و پووی کردۆته (میسرو)، له سالی (٥٢٥ پ.ز) و دا فه تخی کردوو. به لām شۆرشیک له دژی به رپا بووه و دانیش توانی مه مله که تی (میدیا) ش به سه رکردایه تی (غوماتا) لینی هه لگه راونه ته وه. بۆیه (قه مبیژ) له (میسرو) وه گه راوه ته وه بۆ ئه وی تاکو ئه و شۆرشه ی تیدا سه رکوت کات، به لām له کاتی وجودیدا له (شام) کۆچی دوا یی کردوو. جا له بهر ئه وهش که وا (کۆرش) کۆری تری جگه له مه نه بووه، خه لکی ولاتێ (فارس) نامۆزا که ی ئه و (واته/ دارایۆس)، یان (داریوس)، یان کردۆته پادشای خۆیان. دوا ی مردنی (داریوس) ییش، (ئه رده شیر) جله وی حوکمی گرتۆته دهست، ئه میش واته: (ئه رده شیر) ئه و پادشایه یه که (ئه سه کهنده ری مه کدۆنی) هیرشی کردۆته سه ری و کوشتوویه تی، ئیدی دهستی به سه ر ئه و ئیمپراتۆریتییه دا گرتوو که (کۆرش) دایمه زانده بو (١).

(١) (و یسألونک عن ذی القرنین) ص (١٢١-١٢٤).

په‌وشته‌کانی (کۆرش) و په‌وشته‌کانی (ذوالقرنین)

قورئان ئاماژەی بۆ په‌وشته‌کانی (ذوالقرنین) کردووه، (ابوالکلام ازاد)یش ږوونی کردۆته‌وه که‌وا ئه‌م وه‌سفانه له (کۆرش) و حوکمه‌که‌یدا هه‌بوون، وه‌ك ده‌لێت:

((ذوالقرنین) پیاویکی دادپه‌روه‌ر بووه له‌نیوان خه‌لكیدا، هه‌ر بۆیه‌ش خودا کردوویه‌تی به دادوهر (حه‌كم) له نیوانیاندا كه به‌خواستی خۆی هه‌رچی یه‌کیان لێ ده‌كات، بێكات: (اما ان تعذبهم، واما ان تتخذ فيهم حسنا).. بێگومان، (کۆرش) ڕینگه‌یه‌کی پر له‌دادو عه‌داله‌ت و چا‌كه‌و په‌حه‌متی له‌مامه‌له‌دا له‌گه‌ڵ وڵاته‌ فه‌تح كراوه‌كاندا گرتبووه‌به‌ر، وه‌ك له‌ فه‌تح و ئازاد‌کردنی مه‌مله‌كه‌تی (لیدیا-ی یۆنان)و، مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ پادشاهه‌ یان (کروسیس)دا كه عه‌فویشی كردو به‌په‌رحم و چا‌پۆشی یه‌وه هه‌لس‌وكه‌وتی له‌گه‌ڵ دا كرد.

میژوونووسه‌كانیش، چ ئه‌وانه‌ی كه دۆستی (کۆرش) بوون یان دوژمنی بوون، ستایشی دادگه‌ری و له‌خۆبوردوویی ئه‌م پادشایه‌یان کردووه كه چۆن مامه‌له‌ی جوانی له‌گه‌ڵ دوژمنه‌ یۆنانیه‌كانیدا کردووه.. بۆ نمونه‌ میژوونووسی یۆنانی (هیرۆدوتیس) گوتویه‌تی: - ((غورث) پیاویکی به‌خشنده‌و چا‌كه‌ خواز بووه‌و زۆر لێبوردووش بووه، وه‌ك پادشایانی تر خوازیاری کۆکردنه‌وه‌ی ما‌ل و سامان نه‌بووه، به‌لكو زیاتر له‌سه‌ر به‌خشنده‌یی و ڕێزلی‌نان سوور بووه‌و، دادو عه‌داله‌تی بۆ مه‌زلوومان دا‌بین کردووه‌و هه‌رچی خێرو چا‌که‌یه‌ بۆ مرۆقی خواستوه). هه‌ر له‌م ږووه‌وه میژوونووسی‌کی تری یۆنانی كه (زینۆف)ه گوتویه‌تی: (ئه‌و، پادشایه‌کی ژێرو میه‌ره‌بان بووه‌و وێ‌رای ئه‌وه‌ی په‌وشته‌ جوانه‌کانی پادشایانی تێدا بووه، سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کانی دانایانیشی تێدا کۆبۆته‌وه، وه‌ك ئه‌وه‌ی كه له‌ و‌ره‌و هیمه‌تیدا گه‌وره‌یی زیاتری ده‌ركه‌وتووه‌و، له‌ چا‌كه‌و پیاوه‌تیدا به‌سه‌ر شكۆی پادشایه‌تی د‌ل زال بووه‌و، خزمه‌تی مرۆفایه‌تیش بووه‌ته‌ درووشی‌کی و، به‌کاره‌ینانی دادگه‌ری و

عه داله تيش بۆ ستم ليكراوان نه ريتى ديارى بووه، ئيدى ئهو له خۆبوردوويى و
چاوپوشى يه شى، جىي خو به گه وره دانان و به خونازينى بۆ گرتوته وه^(۱).

به راستى دادپهروه ريبى و ليپورده يى (كۆرش) ههردوو ميژوونوسه دوژمن و
ناحهزه يونانيه كه (هيژدوتيس) و (زينوفن) يشى هيئاوته قسه و، شاهيدىي ئهو
نه ريته بهرزانه يان بۆ داوون. هه ر بويه ش شاعيره كه راستى پيكاوه كه گوتويه تى:-

ومليحة شهدت بها ضراتها   والفضل ما شهدت به الاعداء

(كۆرش) ئيمانى به خودا هه بووه

قورئانى پېرۆز به راشكاوى و به پرونى ئهو راستىيه ي به ديار خستوه كه وا
بيگومان (ذوالقرنين) ئيمانى به خودا هه بووه، دهم به زيكر و يادى خودا بووه،
سوپاسگوزارى نيعمه ته كانى بووه، دانى به فەزل و چاكى خواداناوه. (ابوالكلام
ازاد) يش هه لويسته ي له ئاست بيروباوه رى (كۆرش) دا كردووه و پرونى شى كردوته وه
كه ئهو خواناس و خوا به يه كه گر بووه، په رستيار و عابيدىكى ته واوى خودا و،
دلسوزىكى ديارى ئاينه كه ي بووه، (كۆرش) له سه ر ئاينى (زه رده شت) بووه،
زه رده شت يش له سه ر دينى خوا به يه كه دانان و (ته وحيد) بووه، هه روه ها (كۆرش)
پيشتەر ئاينه كونه كه ي مه مله كه تى (ميدى) ي پشتگوى خستوه، چونكه ئاينى
ئاگر په رستى (محوسى) بووه. كاتيك (كۆرش) كۆچى دوايشى كردووه، ئاگر
په رسته كان شوپشيكيان له دژى دينه كه ي (زه رده شت) به رپا كردووه، به لام
(داريوش) شوپشه كه يانى له ناو بردووه، (زه رده شتى يه كان) له سه رده مى ژيان و
حوكم رانى (كۆرش) دا ئيمانىان به خودا هيئاوه و خواناس و خوا به يه كه گر بوون. به لام
دواى ئهو سه رده مه برىكى زۆر له دينى ئاگر په رستىي تيكه وتوووه و دزه يان بۆ نيو

(۱) (و يسألونك عن ذي القرنين) ص (۱۳۹).

دینه په سه نه که یان کردووه، رێبازی خوا به یهك دانانه که (توحید) یان تیکه لێ شیرک و کوفر (هاوه ل بۆ خوا دانان و بێ باوه پری) کردووه.

ئیدی به ناوی (مجوس/ واته ئاگر په رسته کان) وه ناسراون و، موسلمانانیش بنچینه راست و دروسته که ی ئهم ئایینه ئاسمانی و په یامه زه رده شتییه که شیان (یان ئاگر په رسته تازه کانیان) بیر نه چۆته وه و زانیاریان هه بووه و به لام دواتر شیواندوو یانه، وهك پیغه مبهری خوداش ﷺ لهم باره یه وه فرموویه تی: ((سنوا بهم سنة اهل الكتاب)). واته مه ماله تان له گه ل زه رده شتی یه کانیش دا وهك مامه له تان له گه ل ئه هلی کیتاب (جووله که و دیانه کان) دا بیت.. هه ر بۆیه ش موسلمانان سه رانه (جزیه) یان لێیان وه رده گرت، وهك چۆن له ئه هلی کیتاب (واته جووله که و دیانه کانیان) وه رده گرت.

ئه مه ش مانای وایه ئیسلام دان ده نیت به وه دا که ئایینی (زه رده شتی) یش ریشه یه کی ئاسمانی ی هه یه، وهك ئایینی جووله که و مه سیحی، به لام ئیسلام دان به په یڕه و کردنیان دانانیت، چونکه ده سکاری و ساخته کاری یه کی زۆریان به سه ردا هینراوه و، کفر و شیرک و هاوه ل بۆ خوا دانانیان تی که وتوه.

بێگومان (ابوالکلام ازاد) له و بر وایه دایه که و (زه رده شت) پیغه مبه ریکه له پیغه مبه رانی فارسه کان و، (کۆرش) یش له سه ر دینه که ی (زه رده شت) بووه به ر له وه ی ئه و دینه بکه و یتته به ر ده سکاری و شیواندنێ فارسه کان له دوا ییدا^(۱).

(۱) - ابوالکلام ازاد - (ويسألونك عن ذي القرنين). ص (۱۴۲-۱۶۱).

یه ئهجووج و مه ئهجووج

دوای ئهوهی رای راسترو یه کلاکه ره وه مان هینا له سه ره ئه وه ی، که وا (ذوالقرنین) ئه و (کۆرش) فارسه) بووه و، که وا به ره به ستی (یه ئهجووج و مه ئهجووج) یش، که له قورئاندا با سه را وه، ئه وه یه که وا (کۆرش) له سه ره ته نگه ی (داریال) له چیاکانی (قه فقا ز) دا و له نیوان ده ریای (قه زوین) و (ده ریای ره ش) دا بنیاتی نا وه، جا دوای ئه و با سه دیننه سه ره با سی (یه ئهجووج و مه ئهجووج) و شوینه که یان و، ده ره چوونیان و ئه و گۆرانکارییه ش، که به سه ره به ره به سه ته که دا (له دوای ئه وه ی (کۆرش) له به رده میاندا دروستی کردبوو) ها تو وه ..

((یه ئهجووج و مه ئهجووج)) له قورئان دا ..

(یه ئهجووج و مه ئهجووج) دو جا ره له قورئاندا و (له دوو شوینی قورئاندا) نا و برا و ن. یه که میان: له سووره تی (کهف) دا و له و ئایه تانه دا که ئیمه له م با سه دا سه ره قالی شی کا رو ته فسیر کردنیان: ﴿قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنْ يٰاجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا ۝۱۶﴾ الکهف.

دو وه م ی ش: له سووره تی (الانبیاء) دا و له م فه رمایه شته ی خوا دا: ﴿حَقَّ اِذَا فُجِئَتْ يٰاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُوْنَ ۝۱۷﴾ و اقترَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَخِصَةٌ اَبْصُرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَنْوَلُّنَا قَدْ كُنَّا فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝۱۷﴾ الانبیاء.

وا ته :- (هه تا ئه و کا ته ی، که به ره به سه ته که ی (ذوالقرنین) له به رده م (یه ئهجووج و مه ئهجووج) دا ده کریته وه و (که ئه مه ش نیشانه یه که له نیشانه کانی ها تنی پۆژی

دوایی) و ئهوانیش واته: (یهئجوج و مهئجوج) له هه موو کون و که له بهر یکه وه به شیوهیه کی زۆرو بئ شومار پهیدا ده بن و دینه دهر وه، ئیدی به ئیننی راست و ههقی خوداش نزیک ده بیته وه و سزاو لیپرسینه وهی خودا ده ست پئ ده کات). ئایه ته کانی سووره تی (کهف) یش که له م پرگانه ی پیشوودا دیاری کراون، دهر باره ی -یهئجوج و مهئجوج- هاتوون و هه وائی خراپه و شیواندنیا ن له زه ویدا به ئیمه ده گیه نه نو، باسی دروستکردنی بهر به سه ته که له بهرده میاندا له لایه ن (ذوالقرنین) وه ده که ن که له سهرده می ئه ودا و چه ند سهرده میکی دوا ی ئه ویشدا نه یان توانیوه له بهر به سه ته که وه بیته دهر وه یان کونی تی بکه ن. به لām ئه م ئایه تانه ی سووره تی (انبیاء): ﴿حَقَّ إِذَا فُجِئَتْ يَجُوجُ وَمَاجُوجُ...﴾ دهر باره ی به سه ره اتی (یهئجوج و مهئجوج) ن له ئاینده دا که پیش هاتنی قیامه ت به شیوهیه کی زۆرو به کۆمه لیک کی گه وه ده رده چن، هه وائی نیو ئه و ئایه تانه ش به وشه ی (اذا) یه که ئاوه لئاوی له مه ودا ی زه مانه و (وهك ماموستایانی ریزمان و ره وانبیژئ) یش گووتوویانه (شرطیک ی هیواشکراوی به جوا بیک ی (فه تحه له سه ر دانرا و) تیدایه. ههروه ها ئایه ته کانی سووره تی (انبیاء) هه وائی کردنه وه ی رینگه بۆ (یهئجوج و مهئجوج)، ده گیه نیّت، هه ندیک له زانایانیش ئه و کرانه وه ی بهر به سه ته که و کردنه وه ی رینگه که به شیوازیکی ماددی و واقعیانه ی هه ست پیکرا و داده نین که گوایه ئه وان (واته یهئجوج و مهئجوج) بهر به سه ته که ی (ذوالقرنین) ده به زینن و لیوه ی دهر ده چن، ئه و زانایانه دان به وه داده نین که ئه مه ته نه ا له کاتی پیش هاتنی قیامه تدا ده بیّت و، بهر به سه ته که ش تا ئه مرۆ هیه و له ئارادایه، به لām ئیمه لی ره دا پامان وایه که ئه م رینگا کرانه وه یه بۆ (یهئجوج و مهئجوج) کرانه وه یه کی مه و عنه و ییه، نه ک ماددی و بهر چا و که و بهر به سه ته که به فیعلی بهه زی نریت و کونی تی بکریّت.. واته کاتیک خودا رپی دهر چوونیان له شوینی خۆیا نه وه پئ ده دات و، که ئه وانی ش دین و هه موو سه ر زه وی و ولاته کان داگیر ده که ن، ئه وه به ده ره چوونه دیار و گه وه که یان له پیش

هاتنی قیامه تدا داده نین. (خوداش هەر خۆی زاناو ئاگاداره). هەر ئەو ئایەتەش ئاماژەی بۆ هێزی دەرچوونیان و زههییزی و زههه للاحیی سوپاو زۆریی ژماره یان و شالای توندوتیژیان کردوه: ﴿وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾.. وشه ی (حدب) به ههر بهرزایی یهك دهوتریت كه له سه ر پووی زهوی یه وه وهك گرده گردۆلکه و چیا بهرزو بلند بوویته وه..

وشه‌ی (ینسلون)یش واته: له پښتن دا زور خپراو به‌په‌له دهرږونو به‌دوای یه‌کتردا دینو نړیک دهنه‌وهو ژماره‌شیان هیڼده زوره، که هه‌موو پرووی تهو خاکه‌ی داگیر ده‌کن، داده‌پوښن. فهرمووده راسته‌کان (صحیح)یش ئاماژه‌یان بو زوریی تهو گه‌لهو توندو تیژیو هیژی داگیرکاری و ترسو بیمی دهرچوونیان کردووه، تهوه‌بوو له سه‌ره‌تای ته‌م باسه‌دا تهو فهرموودانه‌مان دهرباره‌ی ته‌م به‌سه‌ره‌اته دیاری کردو، ئیدی هیچ ئاتاجیک به‌دووباره‌کردنه‌ویان لیږده‌ا نیه... هه‌روه‌ا تهو نایه‌تانه‌ی سووره‌تی (الانبیاء) ئاماژه‌ بو تهو هه‌واله‌ش ده‌کات، که‌وا بیگومان تهو دهرچوونه گه‌وره‌و توندوتیږو مالک‌اولکه‌ره‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) دوایین دهرچوونو شال‌آویانه‌و له‌پیش هاتنی پوژی قیامت دایه، وه‌کو خوداش هه‌ر دواى ته‌مه له‌نایه‌ته‌که‌دا هه‌واله‌که‌ی گه‌یاندووه‌و فهرموویه‌تی: ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ ته‌م وه‌عدو به‌ئینه هه‌قه‌ش هاتنی قیامت‌ته، واته قیامت به‌دهرچوونی ته‌مان نړیک بوته‌وه‌و ماوه‌یه‌کی که‌م دواى دهرچونیان قیامت دیت (وه‌ک له فهرمووده راسته‌کانیش دا هه‌والی له‌سه‌ر دراوه).

په‌گ و پیشه‌ی هه‌ردوو وشه‌ی (یه‌نجوج) و (مه‌نجوج)

زانایانی زمان بیروپایی لیک جوداو هه‌مه‌ جو‌ریان ده‌باره‌ی وشه‌کانی (یه‌نجوج) و (مه‌نجوج) هه‌یه‌ که ئایا ده‌رهاو‌یژراوی وشه‌و چاو‌گیکن، یان دوو ناوی بیانین (واته‌ غه‌یری عه‌ره‌بین)؟! کۆمه‌لیک له‌ زاناکان رایان وایه‌ که ده‌رهاو‌یژراون، وه‌ک (ابن منظور) یش له‌ (لسان العرب) دا پا‌کانیانی هیناوه‌و، گووتویه‌تی: (وشه‌ی یه‌نجوج، وه‌ک وشه‌ عه‌ره‌بی یه‌کانی تر له‌ زمانی عه‌ره‌بدا ده‌رهاو‌یژراوه‌و له‌ (اجت النار) و (الماء الاجاج) هوه‌ واته‌ (په‌ره‌سه‌ندنی ئاگره‌که‌) و (ناویکی سویره‌وه‌) وه‌رگه‌راوه‌ که سویری ئاوه‌که‌ له‌پاده‌یه‌کی وه‌ها توندا بی‌ت که خه‌ریکه‌ شت بسووتینی‌ت، وشه‌ی (یه‌نجوج) یش له‌سه‌ر کیشی (وزن) ی (یفعل) هوه‌، وشه‌ی (مه‌نجوج) یش: (مفعول) هوه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌تین سه‌ندنی کلپه‌ی ئاگره‌وه‌ بی‌ت، ده‌شی‌ت که وشه‌ی (یه‌نجوج) بکه‌ر (فاعل) بی‌ت هه‌روه‌ها ده‌شی‌ت (مه‌نجوج) یش هه‌ر وابی‌ت.. ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ردوو ناوه‌که‌ (عه‌ره‌بی) بن ئه‌وا ده‌رهاو‌یشتن و وردکردنه‌ویان ئاوا ده‌بی‌ت، ده‌نا گه‌ر ناوی بیانیی غه‌یره‌ عه‌ره‌بی بن، ئه‌وا له‌ زمانی عه‌ره‌بی ده‌رناهاو‌یژرین و په‌گ و پیشه‌ی زمانه‌وانییان بۆ دانانری‌ت^(١).

(راغبی اصفهانی) یش ده‌باره‌ی وشه‌ی (أج) گووتویه‌تی: (بۆ نمونه‌ ((ملح اجاج)) واته‌ خوی یه‌ک که زۆر سویره‌و گه‌رم بی‌ت، ئه‌مه‌ش وه‌ک له‌ وته‌ی عه‌ره‌بدا هاتوه‌: (اجیج النار، واجتها، وقد اجت، وائتج النهار) که هه‌موویان مانای په‌ره‌سه‌ندن و تین و گوپی ئاگر و گه‌رما ده‌گه‌یه‌نن، وشه‌ی (یأجوج و مأجوج) یش له‌و مانایانه‌وه‌ که به‌ (ئاگری هه‌ل‌گه‌رساو و په‌ره‌سه‌ندوو) و (ئاوی شه‌پۆلی توند) شوبه‌یتراون، ئه‌وه‌ش به‌هۆی زۆریی جم و جوول و لاساریانه‌وه‌^(٢).

(١) (لسان العرب) ی (ابن منظور) به‌رگی (٢)، ل (٢٠٧)..

(٢) (المفردات) ی (راغب) ص ١٠٠-.

کۆمه‌لیکی تر له‌زانیان پاییان وایه که ئەم دوو وشه‌یه: (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) دهرهاوێژراوی چاوگی عه‌ره‌بی نین، به‌لکو دوو وشه‌ی بیانیو له پێژمانی عه‌ره‌بیدا (ممنوع من الصرف)ن، چونکه له ناوی عه‌له‌م و وشته بیانیه‌کان دان، هه‌ر ئەمه‌ش پای راسترو په‌سند تره، چونکه ئەو دوو هۆژدی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) له پێش گه‌لی عه‌ره‌به‌وه هه‌بوون، له پێش دانانی پێژمانی عه‌ره‌بی و (مفردات و تصرفات و اشتقاقات)ی زمانی عه‌ره‌بیشه‌وه له‌ئارادابوون، ئیدی (هه‌وا و ئاره‌زووی زمانه‌وانی) له زانا عه‌ره‌به‌کان ناوه‌شیتته‌وه، که بێن و ناوه‌ دێینه‌کانی پێش زمانی عه‌ره‌بی بۆ په‌گ و پیشه‌ی ئەو وشه‌ عه‌ره‌بیانه‌ بپیننه‌وه، که له‌پێش خودی زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌بوون، بۆ نمونه‌ش ناوه‌کانی (ئیبلیس) و (ئاده‌م) و (حه‌وا) و (مووسا) و (هارون) و (ته‌ورات) و (ئینجیل) و له‌ نیو هه‌مووشیاندا ناوه‌کانی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ناشی‌ت بۆ زمانی عه‌ره‌بی به‌رنه‌وه. (خوداش خۆی زاناتره).

مامۆستا (ابوالکلام ازاد)یش ئاماژه‌ی بۆ ئەو پایه‌ کردووه، که‌وا بێگومان ئەو دوو وشه‌یه‌ بیانی، نه‌ک عه‌ره‌بی.. له‌م پوه‌وه‌ گووتویه‌تی: (هه‌ردوو وشه‌ی (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) وا دهرده‌که‌ون، که (عیبری)بن، به‌لام له‌ په‌گ و پیشه‌یانه‌وه (عیبری) نین، به‌لکو دوو وشه‌ی بیانی (اعجمی)ین و شیوه‌ و فۆرمی زمانی عیبری‌ان پێوه‌ دیاره، چونکه له‌و شیوازه‌وه‌ نزیکن.. به‌لام به‌یۆنانی به‌دوو وشه‌ی (غاغ-یان ((گاگ-GAG)) و (ماغاغ-یان (ماگاگ: Magag)) دهرده‌برێن.. له‌ ته‌رجه‌مه‌ی هه‌فتا هه‌مینێ ته‌وراتیشدا به‌م فۆرمه‌ دهربراون، ئیدی به‌ سه‌رجه‌م زمانه‌ ئه‌وروپاییه‌کانیشه‌وه به‌هه‌مان فۆرم و شیوه‌ دهربراون^(١).

(١) ابو الکلام ازاد، (ويسألونك عن ذي القرنين)، ص(١٦٣) ..

—مه نځوليا- نيشتمانى (يه نځووج) و (مه نځووج)ه

زانايان راي ليك جوداو هم مه جوړيان له سر شويني نيشته جيى بنه پرته يى
(يه نځووج) و (مه نځووج) و نهو هه ريښه، كه يه كه م نيشته گه يان بووه، هه يه. زانا
ليكوځليارو ساغكه ره وه كانيش راي يه كلاكه ره وه ي خويان هاتو ته سر نه وه، كه
شويني نيشته جيى بوونيان نهو به شه ي باكوورى خوړه لاتى زه وي (مه نځوليا) يه و
هوژوتيره و كوچه ريښه كانيشي (مه نځول) برون. له سر چاوه چينه كانيشدا
واباسكراوه، كه ريشه ي وشه ي (مه نځول-مه غول-) مه نكوكه، واته پيتى (كاف) ي
فارسي له دواى (نون) كه وه، يان به (جيم) ي فارسي (مه نځوكه) له هه ردو و
حاله ته كه شدا وشه كه له دهر پرېنى عېرى (ماكوك) به هه ردو و پيتى (كاف) ي
فارسي يه وه نزيكه و له دهر پرېنى (يؤنانى) يش (ميكاك) به و دوو (كاف) ه
فارسي يه وه نزيكه.

ميژووى (چين) يش هه والى وجودى تيره يه كي ترمان لهو هه ريښه دا پي ده دات، كه
به ناوى (يواشى) هه بوونو، نهو وه ديارو پروونه له م باره يه وه نهو وه كه نه م وشه يه
(يواشى) به رده وام پشت له دواى پشتى نه ته وه كان ده سكارى و گوزرانكارى تيدا
كراوه، تاكو بووه به (يه نځووج) له زمانى (عېرى)^(۱) دا. كه و ابو وه
يه كلا بوته وه، ولاتى (مه نځوليا)، يان (مه نځوليا) نيشتمانى ((يه نځووج و
مه نځووج)) ه، ته نانه ت ناوى (مه نځوليا) و (مه نځول) به وشه ي (يه نځووج) ه وه
په يوه ستنو، په يوه ندييه كي راسته و خوشيان پيوه ي هه يه، هه روه ها هه نديك جار
(يه نځووج و مه نځووج) به ناوى (مه غوله كان) ناسراونو، هه نديك جارى تر يش
به ناوى (ته تار) ناسراون.

(۱) (و يسألونك عن ذي القرنين)، ص (۱۶۴-۱۶۵).

حهوت سووره که ی دەرچوونی (یه ئجوج و مه ئجوج)

ئەو هەمان بۆ یە کلا و پوونبوو هەوا (یە ئجوج و مه ئجوج) لە ناوچەی (مەنگولیا) و (تورکستان) ی سەر بە چین و پووسیا شدا نیشته جێ ببوون، بە لām ئایا پیشتر دەرچوون؟ یان هەتا کاتی هاتنی قیامت هەر دەرناچن؟! کۆمەڵیک لە زانایان رایان وایه که ئەوان تەنها یەك جار دەرده چن، ئەو هەش لە پیش هاتنی قیامتدا، بە لām زانا لیکۆلیارو توێژەر هەواکان پای راسترو یە کلا کراو یان لە سەر ئەو هیه، کهوا ئەوان واتە: (یە ئجوج و مه ئجوج) چەندین جار دەرده چن، دوایین جاریش ئەو دەرچوونه گەورە و مائکاولکەریان لە پیش هاتنی قیامتدا وەك لە فەرموو دە راستەکاندا دیاری کراوه، هەر ئەم زانا لیکۆلیارانەش ئاماژەیان بۆ هەوت سوورپی دەرچوونی لە مەو بەریان (بە درێژایی میژوو) کردووه، که (ابو الکلام ازاد) لە کتێبه کهیدا (ويسألونک عن ذي القرنين) هیناویەتی و، بەم جۆرە بووه:-

سوورپی یە کهم: پیش چاخە میژوویی یە که بووه، واتە نزیکەی پینج هەزار سال لە مەو بەر، که شالاو یان دەبرده سەر دەشتەکانی چین و هەرەشەیان لە شارستانی تییە دیرینه کهی دە کرد بەو هی، کهوا لە بیابانی (جوبی) یەو هیرشیان دە کردنه سەر.

سوورپی دووهم: لە بەرەبەیانمی میژوودا، واتە ماو هی نیوان سالانی (۱۰۰۰- ۱۵۰۰) ی پیش زاییندا، که لەو ماو هیەدا شەپۆلی هیرشەکانی مەغۆلییه کان لە باکووری خۆرە لاتەو بە خەستی دەستی پێ دە کرد، تا دەشتایی یەکانی چین و بەرزایی یەکانی نیوان ئاسیا و مەنگولیا و تورکستان، پاشان هەزیا ن لە ئارامی و هیمنی دە کرد و سەر قالی کاروباری کشتوکالی دە بوون.

سوورپی سییهم: ئەم سوورپو دەورانەش لە دەورووبەری سالی (١٠٠٠ / پ. ز) هوه دەستی پێکردووه، که هەر ئەم هۆزانه شالۆیان بردۆته سەر ناوچهی (قهزوين) و (دهريای رهش) و (باکووری قهفقاز) و (ههزوی نیوان ههردوو پروباری (دانوب) و فۆلگام). چەند هۆزو تیرهیهك له (یهئجوج و مهئجوج) که یۆنانیهکان به (تیرهکانی ((سی تیهين)) ناویان بردووه، له تهنگه‌ی ((داریال)) له چیاکانی (قهفقاز) هوه په‌ریونه‌ته‌وه تاكو هێرش بکهنه سەر شارستانی (نهینه‌وا) له دەورووبەری سالی (٧٠٠ / پ. ز) دا، ئەم هێرشانه‌ی مه‌غولییه‌کان بۆسەر (نهینه‌وا) کاریگه‌رییه‌کی راسته‌وخۆیان له‌ پروخانی شارستانی (ناشوورییه‌کان) دا هه‌بووه، وه‌ك میژوونوس (هیرۆدۆتس) که به‌ (باوکی میژووی یۆنان) دا دهنیت، ئاماژه‌ی بۆ کردووه.

سوورپی چوارهم: له دەورووبەری سالی (٥٠٠ / پ. ز) دا بووه که‌وا تیره‌کانی (سی تیهين) په‌لاماری ناوچه‌کانی خۆرئاوای ئاسیایان له‌رێ ی تهنگه‌ی (داریال) هوه ده‌دا، ئینجا (ذوالقرنین) یش: واته‌: (کۆرشی فارس) به‌ربه‌سته‌که‌ی له‌سەر ئه‌و تهنگه‌یه‌ بنیات ناوه، هه‌ر بۆیه‌ش رێ ی له‌ په‌لامارو هێرشه‌کانی (یهئجوج و مهئجوج) گرتووه و تاماوه‌یه‌کی دیاری زه‌مان ئه‌و ولاتانه‌ی ئاسوده‌ کردۆته‌وه.

سوورپی پینجهم: تیره‌کانی (یهئجوج و مهئجوج) به‌ره‌و خۆره‌لات رۆشتوون و هێرشیان کردۆته‌ سەر ئیمپراتۆریه‌تی (چین)، میژوونوسانی (چین) ئەم تیرانه‌یان به‌ (هیۆنگ هۆ) ناو بردووه. هه‌ر له‌وماوه‌یه‌ش دا ئیمپراتۆری (چین): (شین هوانگ تی) شوورا گه‌وره‌که‌ی چینی بنیات ناوه تاكو به‌ر به‌هێرشه‌کانیان بگریت، سالی (٢٦٤ / پ. ز) یش ده‌ستی به‌ بنیات نانی به‌ربه‌سته‌که‌یان کردووه و له‌ماوه‌ی ده‌ سالدا ته‌واوی کردووه، ئیدی توانیویه‌تی به‌ره‌نگاری هێرشه‌کانیان بۆ سەر چین ببێته‌وه، له‌نیۆ خه‌لكیش دا ئه‌و ده‌نگۆیه (شائعه) بلاوبوووه که گوايه (شوورهی چین) به‌ربه‌سته‌که‌ی (ذوالقرنین) ه. ئەمه‌ش هه‌له‌یه‌که، چونکه

بهربهسته که ی (ذوالقرنین) له سهه تهنگه ی (داريال) بنیات نراوه و بۆ بهرگرتن له هیرشی پینجه میان بووه، واش دیاره ئیمپراتۆری (چین) سوودی له ئامرازی (کۆرش) وهرگرتووه تاکو هیرشه کانی (یهنجوو و مهنجوو) بووهستینیت، بۆیه شووهی چینی دروست کردووه.

سووری شه شه م: له سه ده ی چواره می زاینی دا بووه، که پرویان کردۆته ئه وروپا به سه رکردایه تی پیشه واکه یان (تهتتیل) و توانویانه هیرش بکه نه سه ره ده و له ته ی (رۆمانی) و بچه نیو پایته خته که یان (رۆما) وه وکاویشی بکه ن، به م شیوه یه شه ئه و شارستانیتیه رۆمانیه ی، که چهن دین سه ده ی خایاند بوو، له ناوبردووه.

سووری هه وته م: له سه ده ی دوا زده هه می زاینندا بووه که ریکه وته ی سه ده ی هه وته می کۆچی یه و که له شکه رکانیان به سه رکردایه تی (جهنگیزخان) به ره و میرنشینی و مهمله که ته ئیسلامیه کان له به شی خۆرئاوا دا چوون و به سه ریاندا زال بوون و، ویرانیان کردوون، پاشان نه وه ی (جهنگیزخان) که (هۆلاکۆ) بووه توانیویه تی له سالی (٦٥٦ ک) دا بچیتته نیو شاری (به غدا) ی پایته ختی خه لافه ته وه و، ویرانیشی بکات.

ئه مه ی پیشو به شیکی پوخت و کورتکراوه ی هه ره هه وت سووپه که ی ده رچوون و شالاوه کانی (یهنجوو و مهنجوو) بوو، که (ابو الکلام ازاد) هیناوتیتی و دکتۆر (عبدالعظیم خضر) یش لیوه ی وهرگرتووه ^(١).

(١) کتیبی (ریسألونک عن ذي القرنين)، ص (١٦٦-١٦٨)، ههروهه کتیبی (ذوالقرنین) ی — محمد خیر یوسف، ص (٣١٠-٣١١) ..

- (جہ نگیز خان) و (ہولا کو) لہ (یہ نجویج و مہ نجویج) -

کۆمه‌لیک له میژوونوس و زانیانی ته‌فسیر رایان وایه که (مه‌غۆله‌کان) یان (ته‌ته‌ره‌کان) له (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) نو له سووپێک له سووپه‌کانی ده‌رچوونیاندا بوون، ده‌رچوونی (جه‌نگیزخان) و پاشان (هۆلاکۆ)ش بو هێرش و په‌لاماردانی گه‌لانی تر به‌سووپێ حه‌وته‌می سووپه‌کانی ده‌رچوونیان داده‌نیئ، ئه‌م بیروپرایه‌ش ده‌شیئت راست و جی‌گیڕ بیئت نه‌ک په‌تکراوه‌ و سه‌یرو نامۆ بیئت، چونکه‌ ده‌رچوونی (مه‌غۆل) یان (ته‌ته‌ر) یاخود (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) به‌شیوه‌یه‌کی زۆرو گه‌وره‌و در‌ندانه‌ بووه‌و، به‌سوپایه‌کی گه‌وره‌و وێرانکه‌ریشه‌وه‌ وڵاتی موس‌لمانان یان داگیر کردوه‌و، شوینه‌واری شال‌او و وێرانکاریشیان زۆر دیارو ئاشکرا بووه‌..

ميژوونووس (ابن الاثير) له وسه رده مه دا

میژوونووس (ابن الاثیر) لهو سهرده مه دا ژیاوه که سهره تای دهرچوون و هیژشی نهو شه پانگیزانه بووه بۆ سهر ولاتی موسلمانان و، کاو لکردنی مه مله که ته ئیسلا میه کانی خۆزه لات، ناوبراو چه ندین کاری وه حشیانه و به دکاریانی له کتیبه کهیدا (الکامل فی التاریخ) نووسیوه ته وه و تیکه لئی رسته و برگه ی خه مناکي و ته سه ف و نا ئومیدی کردوه و، به هه ست و سۆزو ره نگدانه ویه کی عاطیفیانمه که نه و په ری (به زه یی و ئالوده یی ی خۆی له سهر ئاینده ی ئیسلام و موسلمانان) پیشان داوه، دا پرشتو نه ته وه، به لām (ابن الاثیر) پیش هیژشی (هۆلاکو) بۆ سهر (به غدا)، له سالی شه ش سه د و سی (۶۳۰) ی کۆچیدا. کۆچی دوا یی کردوه.

ناشرانین ئاخۆ (ابن الاثیر) تا کاتی (داگیرکردنی به غدا و ویرانبوونی) ئەگەر
لەبەیاندا بوابه، چۆن ئەو کارەساتە بشت شکێنەمی له میژوو هه کهیدا تۆمار ده کردو

به چ شیوازیکی دارشتن دهینووسییه وه له کاتیگدا جگه له وهی (میژوونوس بووه)، ئه دییگی ههست ناسک و به سۆزیش بووه، کتیبی میژووه کهشی (الکامل فی التاریخ) به سه رچاوه کی به نه پتهی داده نریت که ده رباره ی سه ره تای ده رچوونی (جهنگیزخان) ه و به تایبه تیش له ده سالی ه وه لینی ئه و ده رچوون و په لاماره یان دا. لایه نیکی باشی نیو وته کانی (ابن الاثیر) ئه وه یه ته نها وه گێرانه وه و ریوایه تی میژوونوسیگ نیین، به لکو خرۆشاهه به و رووداوانه و کاری تیکردوون، بۆیه میژووی ئاویتته ی ههست و سۆزو کارلیک و کاردانه وه کان کردووه و، ئیدی میژووه که ی وا دیاره که خوینهر وا ده زانیت پیاویکی له بهردهم دایه و له هه موو خه مو حه سرهت و مهینه تی و ئازاره کاند تهاوه ته وه و خه مبارو رهنگ هه لبزرکاو بووه تیا یاندا.

هه ره وه ها (ابن الاثیر) هه لۆسته له بهردهم رووداوه کانیش دا کردووه تاکو په ندو وانه و ئامۆزگاری (له وهی دهینووسیته و دهیکات به میژوو) ده ریبنیت و بیانخاته روو ئه و سونه ته کۆمه لایه تی یه (خو دایی) یه ش بخته بهر چاوی خوینهر که هه میشه ره وتی رووداوه کانی میژوو به رپۆه ده بات، ئیدی رووداوه کانی میژووش ره نگده ره وه ی ئه و سونه ته و ته رجه مه و کاردانه وه یه کی کرده یی (عه مه لی) یشی ده بن.. پاشان (ابن الاثیر) سه رچاوه کان و هه واله کانی ئه و میژووه ی، له که سانیکی زیندووی ژیاوی نیو ئه و سه رده مه وه هی ناوه و که پیان خرۆشاو و رووداوه دلته زینه کانیا ن دیوه و کاریان تیکراوه.. هه ر بۆیه سه رچاوه ی نووسی نی (ابن الاثیر) بوون به چاویکی زیندووی وا داده نریت که له مهیدانی سه ربازییه وه وه رگیراوه و، ئه وانه ش که به سه رهات و رووداوه کانیا ن بۆ گێرپاوه ته وه وه (چه ند په یامنی ریکی جهنگی و چه ند رۆژنامه نووسیکی نیو مهیدان) شو به یتراون. به هه ر حال ئه وه ی ئه رکی ئیمیه ئه وه یه نامانه ویت که له بابه تی (لیدوانان له (ابن الاثیر) و تایبه ته ندیه کانی) ده رچین.

سەرەتاي ھاتنە سەرکاری (جەنگیز خان) و ھېرشىيى بۆ سەر مۇسلمانان

سەرەتاي دەرچوونى (يەئجوج و مەئجوج) لە سوورپى ھەوتەمدا لە سالى (۱۶۱۶ك) دا بوو و لەو كاتەدا ئەوان نىشتەجىي ناوچەى (مەنگۆليا) بوون بەتايبەتیش لەنىو چياكانى (طمغاج)^(۱) داو، پادشايەكيان بەناوى (ئۆزبىك خان) ھەبوو، لەنىو فرماندە گەورەكانىشيدا لاويك بەناوى (تىموجىنى) ھەبوو، كە ناحەزە ھەسوودەكانى لەلای پادشا قسەيان بۆ ھەلبەستوو و بىزراندوويانە تا ئەویش رقى لى ھەلگرتوو و بۆ ناوچەيەكى دوورە دەستى ولاتەكەى دوور خستۆتەو، (تىموجىنى) یش لەپادشا، كە ھەلگەراووتەو، واتە لە (ئۆزبىك خان) و سوپايەكى پىك ھىناو و جەنگى لەدژ راگەياندوو، توانىويەتى بەسەريدا زال بىتو، كوشتوويەتى، ئىنجا خۆى بۆتە پادشا لەجىگەكەيدا وناوى خۆيشى لە (تىموجىنى) يەو بۆ (جەنگىز خان) گۆرپىو... ئىدى (جەنگىز خان) لەسالى (۵۵۹ك) دا بۆتە پادشا و ھەموو ناوچەكەش ملکہچى حوكمى بوونو، لەوئىو ھەرەو بەشى خۆرئاوا ھاتوو، كە ناوچەيەكى ئىسلامى بوو، دەسبەجى پادشاى مۇسلمانان (خوارزم شاھ) لە ولاتى خۆرھەلات لەسالى (۶۱۶ك) دا ڤوبەڤووى بووتەو ھەو بەلام (جەنگىز خان) ئەم پادشايەى بەزاندوو و پادشاكەش لەسالى (۶۱۷ك) دا مردوو، پاشان (جەنگىز خان) بەسوپايەكى گەورەو ولاتانى مۇسلمانان يەك لەدواى يەك داگىر كردو، ئەم داگىركارىيەى مەملەكەتە

(۱) الكامل لابن أثير (۳۶۱: ۱۲).

ئیسلامییەکاندا هەر بەردەوام بووه لەسەر خۆتێرپێژی و کاولکاریی تا لەسائی (٦٢٤.ك) دا کۆچی دوايي کردوو (١).

پاشان جەنگەکانی نێوان تەتەرەکان و موسڵمانان لەدواي مردنی (جەنگیز خان) یش بەردەوام بووه تا نەوێ (جەنگیز) که (هۆلاکۆ) بووه حوکمی پادشایەتی کهوتۆتە دەست و ئەویش جەنگ و شەڕخوازی بۆ سەر موسڵمانان زیاتر کردوو. تا لەدوايیدا (هۆلاکۆ) سوپایەکی له تەتەرەکان (یەنجووج و مەنجووج) پێکخست و ژمارەشیان دووسەد هەزار جەنگاوەر بوو، سوپای موسڵمانانیش له (بەغدا) دا که مەتر له دەههزار جەنگاوەر بوو.

((گێرانی بەغدا و کۆژانی خەلیفە))

هۆلاکۆ سوپاکەیی گەیشتنە بەغدا و له پۆژی (١٢ی مانگی محرمی سائی ٦٥٦/ك) دا گەمارۆیدا، هەریەکه له (وەزیری رافضی، ابن العلقمی) که - سەرۆک وەزیرانی خەلیفە- بوو و، راویژکارە بەدکارە (ئیسماعیلی) یەکشەیی که ناوی (نصیرالدین الطوسی) بوو پۆلیکی زۆر نالەباریان له لاوازکردنی سوپای موسڵماناندا هەبوو و، هەروەك پۆلیان هەبوو له هەلئانی هۆلاکۆ بۆ چوونه بەغدا و له گۆرپنەوێ نامە نهێنیەکان له گەلێدا و جوانکردنی مەسەلەکش له بەرچاوی.

ئیدی (یەنجووج و مەنجووج) گەمارۆی بەغدايانداو، پاشان له کۆتایی یەکانی مانگی (محرم) ی سائی (٦٥٦/ك) دا چوونه نێو بەغدا و، لهو کاتانەشدا هۆلاکۆ فرمانی بۆ سوپاکەیی دەرکرد که هەموو خەلکی دانیشتووی بەغدا بکۆژن. سوپاکەشی بۆ ماوێ چل پۆژ شمشیریان لەسەر خەلکی بەغدا بەردەوام بووه و،

(١) (البداية والنهاية) - (١٣: ١١٨).

ژمارهی کوژراوانی موسلمانانیش تهنها له شاری بهغدادا هیئنده زۆر بووه، که بیروپرای جیاوازی مهزندهکاری تیادا هاتووه، بۆ نمونهش گوتراوه: ژمارهیان سی سهد ههزار کهس بووه، گوتراویشه یهك ملیۆن و ههشت ههزار کهسی تیادا کوژراوه، پاشان گوتراوه: دوو ملیۆن کهسی کوژراوه.

ههروهها (هۆلاکۆ)ش خهلیفه‌ی موسلمانان (المعتصم بالله)ی له مانگی سه‌هه‌ری سالی (٦٥٦.ک)دا کوشتووه^(١).

(عین جالوت) و زال بوون به‌سه‌ر (یه‌نجووچ و مه‌نجووچ) دا

(هۆلاکۆ) له بهغداوه به‌سوپای مه‌غۆله‌وه به‌ره‌و ولاتی شام کهوته ری و، شاری (حه‌له‌ب)ی داگیر کردو ویرانی کردو دانیشتوانه‌که‌شی کوشت، له‌باره‌گای حوکرمانیی مه‌غۆله‌کانیش له به‌شی خۆرهلادا چهند ناکۆکییه‌ك له‌نیوان فرمانده‌کان و لێرسراوانیاندا پرووی دابوو، بۆیه (هۆلاکۆ) پرووی کرده ئه‌وی و، فرمانده‌ی مه‌غۆلی (که‌تبغا)ی کرده سه‌رکرده‌ی سوپا له (شام)دا. موسلمانانیش خۆیان بۆ به‌ره‌و رووبوونه‌وه‌ی (که‌تبغا) و سوپاکه‌ی سازو ئاماده کردو سه‌رکرده‌که‌شیان (المظفر قطز) و (الظاهر بیبرس) بوو، هه‌ردوو سوپاکه‌ش له (عین جالوت) پێک گه‌یشتو جه‌نگی سخته‌و دژوار، که هه‌ر به‌ناوی جه‌نگی (عین جالوت)ه‌وه ناسراوه، له پۆژی هه‌ینی (٢٥)ی مانگی په‌مه‌زانی سالی (٦٥٨.ک)دا له (دوای دوو ساڵ له گیرانی بهغدا و ویران بوونی) له نیوان هه‌ردوو لادا به‌ریا بوو.

شه‌رو کوشتار له‌نیوان سوپای (یه‌نجووچ و مه‌نجووچ) به‌سه‌رکرده‌یه‌تی (که‌تبغا)و، سوپای موسلمانان به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (قطز)دا خه‌سترو توندتر

(١) پروانه وه‌ی (ابن کثیر) ده‌باره‌ی ئه‌و مه‌ینه‌تییه، به‌رگی (١٣)، لاپه‌ره (٢٠٠-٢٠٦).

دهبووهوهو بهتوندترین و دژوارترینی جهنهگهكان و بههیزترینیشیان دادهنراو، تیايدا (قطز) بهسهداي سهركهوتنی (وا اسلاما/هۆ ئیسلام) هوه هاواری كرد. خوداش فهتحو سهركهوتنی بۆ موسلمانان مسۆگهر كردو، مهغۆلهكانیشی بهزاند، ههروهها (ئه میر: جمال الدین ئاغوش) گهیشته ناوچه رگهی سهركردایهتیی مهغۆلهكان و توانی (كهتبغا)ی سهركردهشیان بكوژیت^(١). ئیدی سوپای مهغۆلهكان بهزی و تیکشكا، ئه مهش یه كه مین بهزینی گهورهیان بوو كه بهسهریان داویت، (عین جالوت)یش سه رهتای كۆتایی هاتنی سووری ههوتهم بوو له سوورهكانی ده رچوونی ((یهنجووج و مهنجووج))، دواي ئه وهش هیهچ پۆل و کاریگهریان نه ماو، هیهچ بالا دهستی و رکیفیکیشیان بۆ نه مایه وه.

چهند تیره یه کیشیان له ناوچه تازه كاندا مانه وه و هه ندیک دهوله تۆکه و میرنشینیان له ولاتانی هیندستان و خوراسان و تورکستان و چهند ولاتیکی دیدا بۆ خۆیان دامه زراند، ئایینی ئیسلامیش کاری کرده سه ر هیندیکیان و کاردانه وهی له دل و دهروونیاندا هه بوو، بۆیه موسلمان بوون و هاتنه نیو ئایینی ئیسلامه وه، یه كه م کهشیش كه لیان موسلمان بوو (شا به ره كه ت خان)ی نه وهی (جهنگیز خان) بوو كه له هه مان كاتدا ئاموزای (هۆلاکۆ)ی خوینپژیش بووه، بۆیه چهند جهنگیک له نیوان (شا به ره كه ت) و (هۆلاکۆ)دا به خهستی رووی داو، له دوا ییدا (به ره كه ت خانی موسلمان) به سه ر ئاموزا كا فره كهیدا سهركهوتوو^(٢). (واته به سه ر هۆلاکۆ)دا.

(١) بڕوانه (البدایة والنهاية)، بهرگی (١٣)، لاپه ره (٢٢٠-٢٢٢).

(٢) هه مان سه رچاوه، (١٣: ٢٣٨-٢٤٠).

((لاواندنه‌وی (ابن الاثیر) بۆ ئیسلام و موسلمانان

(له ترسناکی شالۆه‌کان دا))

میژوونوسه موسلمانه‌کان هه‌موویان یه‌کده‌نگو یه‌کران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بێگومان مه‌ترسیی مه‌غۆله‌کان له‌ ترسناکترینی هه‌موو ئه‌و مه‌ترسییانه‌ی تر بووه که به‌ره‌و رووی موسلمانان بۆته‌وه، زیان و قوربانییه‌کانیشیان له‌ ئاکامی شالۆی مه‌غۆله‌ له‌ هه‌موو ئه‌و زیان و قوربانیانه‌ی (نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام به‌دریژایی میژووی موسلمانان) زیاتر بووه، ئه‌و میژوونوسانه‌ش له‌ ئاکامی ئه‌و کاره‌ساتانه‌دا بۆ ئیسلام و موسلمانان نیگه‌ران بوون و وایان پێشبینی کردوه که ده‌وله‌تێک بۆ ئیسلام دروست نه‌بێته‌وه، بۆیه ئه‌و نیگه‌رانی و خه‌م و په‌ژارانیه‌یان له‌ کتێبه‌کانیاندا نووسیوته‌وه، لێره‌شدا هه‌رده‌گه‌رپێنه‌وه بۆ لای میژوونوسی شاعیری هه‌ست ناسک (ابن الاثیر) تاكو پارچه په‌خشانیکی خه‌مناکی میژوویی بۆ تۆمار بکه‌ین که تیایدا ئیسلام و موسلمانان ده‌لاوتیته‌وه.. وه‌ک له‌ سه‌ره‌تای کتێبی میژووه‌که‌یدا باسی ده‌رچوونی ته‌ته‌ره‌کان بۆ خاکی ئیسلام ده‌کات له‌ سالی (٦١٧.ک)دا، که نووسیویه‌ ده‌لیت:-

(چه‌ندین ساڵه‌ دايم به‌خۆدا گرتوه‌و خۆم له‌باسی ئه‌م رووداوه‌ لاده‌ده‌م، ئه‌مه‌ش به‌ مه‌به‌ستی به‌گه‌وره‌گرتنی و، رق لیبونه‌وه‌ش له‌ باسکردنی، چونکه‌ من له‌ باس کردنی‌دا دوو دڵ بووم و پێ یه‌کم ناوه‌ته‌ سه‌ر کاره‌که‌و، پێیه‌کیشم دواخستوه، ئاخ‌ر کێ به‌لایه‌وه‌ ئاسانه‌ که‌ پرسه‌و لاواندنه‌وه‌ بۆ ئیسلام و موسلمانان بنوسیته‌؟ ئه‌ی کێ باسی ئه‌و رووداوه‌ ناخۆشه‌ی بۆ ئاسان ده‌بیته‌و به‌لایه‌وه‌ ئاسایی یه‌؟ خۆزگه‌ دایکم منی لێ نه‌بوايه، خۆزگه‌ پێش روودانیشی ده‌مردم و شتیکی له‌بیرچووم بیرکراوه‌ ده‌بووم، به‌لام من کۆمه‌لێک له‌ هاوڕێ یانم زۆر هانیاندام له‌سه‌ر نووسینه‌وه‌ی ئه‌م رووداوانه‌و، له‌ کاتی‌که‌دا ده‌سته‌وسان وه‌ستا بووم، پاشان بۆم

دهركهوت، كه پشتگوێ خستنی ئەم كارە (كارى نووسينهوهكه) ههچ سوودىكى ناييت، بۆيه دهليين (ئەم كارە باسى گێڕانهوى ئەو ڕووداوه گهورهيه و ئەو كارەساتە مەزنەيه كه له ههچ ڕۆژگارو شهوگارێكى تری زەمان دا وێنەى نەبووه، كه هەموو خەلقى خودا بەگشتى و موسلمانانىشى بە تايبهتى گرتۆتەوه، خو ئەگەر بگۆ (قائل) يك بليت: (جيهان هەرگيز لەو ڕۆژهوى (خودا ئادهمى خەلق كردووه تا ئەمڕۆ) كارەساتى لەم جۆرەى بەخۆيهوه نەديوه) ئەوه كه سيىكى راستگوويه و تهكهى راسته، چونكه هەموو قۆناغهكانى مێژوو ڕووداوىكى واى تۆمار نەكردووه كه نزيك و ليك چووى ئەم چەشنه ڕووداوانه بێت، لەو ڕووداوه گهورانەش كه پيشتەر گێڕاونهتەوه ئەو كارەساتى كوشت و ڕو ويرانكارى يهيه كه (بەختنەسر) بەسەر (بەنوييسرائيلى) دا هيناوه كه خەلكيى زۆرى لى كوشتوون و (بيت المقدس) يشى ويران كردووه. (بيت المقدس) يش بەبەرورد لەگەڵ ئەو هەموو كارى تێكدان و ويرانكردنەى نەفرت لىكراوانى مەغۆل و تەتەردا، كه هەر شارێك لەشارە تێكدراوهكان چەندان هيندهى بارستايى و قەبارەى ناوچهكهى بوون گەلێك كه مەتر دياره، چونكه ژمارەى كوژراوانى (بنو اسرائيل) يش بەدهستى (بەختنەسر) زۆر زۆر كه مەتره له دانىشتوانى هەر شارێك كه بەدهستى مەغۆلەكان كوژراون، لەوانەشه خەلكى تا ڕۆژى بەقەدا چوونى دنيا نمونەى لەم كارەساتە نەبينن، مەگەر تەنها كارەساتى دواينى (يەنجووج و مەنجووج) نەبێت، كەبراى جادووگەريش (الدجال) ئەو كەسانە دەهێلێتەوه و نايانكوژێت، كه پەپەرەى دەكەن و باوهرى پى دینن، بەلام ئەم مەغۆلانە هەموو جۆره كه سيىكيان كوشتووه و تەنانەت ئافەرەتان و پياوه پيرەكان و مندالانىشيان كوشتووه، سكى ئافەرەتى دووگيانيشيان هەلديرووه كۆرپەلەكانى نيو سكيان كوشتوون، ئيمەش له ئاست كارەسات و قەدەرى ئاودا هەر دهليين - انا لله وانا اليه راجعون، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم - ..

جا ئەم كارەساتەى، كه پريشكى شهڕانگيزى بە هەموو لايەكدا پەريوه، زيان و زەرەريشى هەموو لايەكى گرتۆتەوه و بەنيو و لاتاندا وەك هەورێك، كه باى

به دواووه تېپهړيوه، له وهدا بووه كه گهليڼك له دهووبهري ولآتي چينهوه دهوچوونو پرويان كردوته ولآتاني توركستان وهك (كاشغر) و (بلاساغون) پاشان له وپوره بهرو و ولآتاني پشت رووبار هاتوون، وهك (سه مهرقه نند) و (بوخارا) و ولآتاني تري نهو ناوچه يهو، به سهر ياندا زال بوون و (نهو جوړه كار ه سته ي به سهر ئيمه دا هينيان) به سهر نه وانيشدا هيناويانه.

ئينجا كوومه ئيڼك له وان بو (خوړاسان) په رپونه ته وه و هه موو سامان و مولكيكيان به تالان بردووه و ولآته كهيان ويران و خاپوور كردووه و هه موو شتيكيان زهوت كردووه و دانيشتوانه كانيشيان كوشتوون، پاشان په رپونه ته وه بو شاره كاني (په ي) و (هه مه دان) و (بلد الجبل) و ولآتاني دي تا سنووري عيراق، ئينجا پرويان كردوته ولآتي (نازه ربايمان) و (ئيران) و كاويلان كردووه و دانيشتوانه كهيان كوشتوون، هيچ كه سيكيش له ده ستيان دهر نه چوه مه گر هه لاتويه كي ئاواره له ماوه ي كه متر له ساليڼكا نه گر هه والي هه مان كار ه ساتي نه بيستيتته وه^(۱).

هه روه ها (ابن الاثير) به رده وام بووه له سهر لاواندنه وه كه ي بو موسلمانان و، گوتوويه تي:-

(ئيدى ئيمه هه ر بنده ي خوداين و هه ر بو لاي خوداش ده گه رپينه وه (فانا لله و انا اليه راجعون) داوا له خوداش ده كه ين كه له لاي خو يه وه سه ركه وتنيڼك بو ئيسلام و موسلمانان مه يسه ر كات، چونكه جگه له خودا هيچ سه رخه رو پشتيوان و بهر گريكارنيك له ئيسلام نيه، وهك خوداش ده فرموي ت: ﴿...وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ (الرعد ۱۱)، ته ته ره كانيش نهو دوخه يان بو لواوه، چونكه هيچ بهر گريكارنيك نه بووه^(۲).

(۱) (الكامل لابن أثير، ۱۲: ۳۵۸-۳۵۹).

(۲) (هه مان سه رچاوه ۱۲: ۳۶۱).

(ابن الاثیر) مه غۆله کانی به گه وره ترین مه ترسی داناوه، که بیگومان نه و مه ترسییه ی له وانه وه که ووتوه له غهیری نه وانه وه نه بینراوه، هه موو که سیك یه كړاوو یه كدهنگ بوون له سره گوره یی مه ترسییه که یان، جا نه و یه كدهنگی هابیرورایی یه، که له سره مه ترسی و درنده یی مه غۆل هه بووه له سره هیچ گهلو هوزو تایه فیه کی تری شه پانگیز نه بووه، بویه (ابن الاثیر) ناماژه ی بو سرسورمانی که سانی دواي خویشی ده کات، له وانه ی که نه و هه والو به سره هاتانه ی مه غۆلو ته تر ده خوینتیه وه و ده بیستو سهریان لیی سوړ ده میتی.. له مباره یه وه (ابن الاثیر) گوتویه تی: (نه و کاره درندانه یه، که له و ته ترانه وه بینراوه، هیچ که سیك له دیر زه مانو له و سرده مانه شدا نه ییستوه، کومه لیک (تایه فیه ک) له سنووری ولاتی (چین) وه ده رچنو هیشتا سالیکیشی نه خایاندیت که چی هندیکیان بگه نه ولاتی نه رمینیا له و قولته وه، ولاتی عیراقیش له قولی (هه مه دان) وه تپه پرنن.. ده سا به خوا به بیگومان هه که سیك له دواي نه وانو دواي سرده میکی تر بیت نه و پرووداوه ش به میژووی نووسراو بینیت، نه و نکوولی لی ده کات و به دووری ده گریت که کاری درندانه ی ناوا پروی دابیت، دیاره هه قیشیه تی، چونکه که ی نه و به دوور ده گریت، با هه ریه که له وانو (که سانی دواي نیمه)، که نه و دیرانه ده نووسنه وه، هه موو نه وانه ش (که له و سرده مه ی نیمه دا) میژوویان نووسیوه ته وه، با بوسه رده میك بروانن، که تاه به تاه کی خه لکی ناگاداری نه و پرووداوه یه و به هوی دیاری و ناوبانگی گه وره یی و مه ترسی پرووداوه کانه وه زانا و نه زان وه که یه ک تاییدا ناگادارن. خوداش نه و که سانه بو ئیسلام و موسلمانان سهرخات، که پاریزه رو به رگریکاری ئیسلام بوون و، به راستی له دوژمنه وه به رو پروی کاره ساتی گه وره بوونه وه و به رو پروی نه و پادشایانه ی موسلمانانیش بوونه وه له وانه ی، که وره و غیره تیان له سک و عه وره تیان تی ناپه ریت (واته که تنه ا نه راره زوویان له خوراک و راباردنه) موسلمانانیش له

پۆژی هاتنی پیغه مبهری خوداوه ﷺ تا ئەم کاتە ئازارو نارەحەتیی لەم چەشنەیان نەچەشتوو. دوژمنییکی تریش، کە (فەرەنگەکان) بوون لەو پەڕی و لاّتی پۆمەوه دەرکەوتوو و لەنیوان خۆرئاوا و باکوورەوه هاتوو و گەشتوونەتە لاّتی (میسر) و شاری (دمیاط) یان زەوت کردوو و تیایدا نیشتەجێ بوون، موسلمانانیش نەیان توانیوه لەو شارەدا تەنگیان پێ هەلچن یان دەریان پەڕێنن، ئیدی تەواوی ناوچەکانی تری (میسر) لەو مەترسییەدا بوو. .. بۆیە هەر دەلێن: (انا لله وانا اليه راجعون. ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم)^(۱).

پای (سید قطب) دەربارەی (جەنگیزخان) و (هۆلاکو)

(سید قطب) -پەحمەتی خوای لی بیّت- پایەکی دەربارەی (دەرچوونی (مەغۆلەکان) لەسەردەمی (جەنگیزخان و هۆلاکو) دا) هەیە و حەز دەکات بەسووپرێک لە سووپەرەکانی (دەرچوون یەنجووج و مەنجووج) یان دابنێت، لەم بارەیهوه گوتوویەتی: (ئەو دواي ئەمە ناخۆ (یەنجووج و مەنجووج) کێ بن؟ ئەو ئیستا لەکۆی بن؟ ئەو کاروباریان چۆن چی بوو؟ ئەو لەمەولا چۆن دەبیّت؟ وەلامی هەموو ئەم پرسیارانە لەسەر ئاقاری (گەشتن بە راستی) قورسەن، چونکە ئێمە هیچیان لی نازانین تەنها ئەوەندە نەبیّت کە لە قورئان دا، لەهەندیک فەرموودەو سەرچاوەی راستەوه هاتوو، قورئانیش لەوبەشەیی سوورەتە کەدا ئەو وتەیی (ذوالقرنین) خۆیی هێناوه. کە گوتوویەتی: ﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ (۹۸) الکھف. .. ئەم دەقەش سەردەمیەک دیاری ناکات، مانای ئایەتە کەش (ئەگەر بەلێنی خودا لەسەر کاتی وێران کردنی بەربەستە کە هات، ئەوا درزو کە لەبەری تی دەخات و دەپرمیڤیّت تاکو لەگەڵ زەویدا تەختی دەکات،

(۱) (الکامل لابن أثیر، ۱/۲: ۳۷۵-۳۷۶).

بێگومان به‌لێنی خوداش هەر راست و به‌جێگه‌یه‌نراو بوو). .. ئهم ده‌قه زه‌مه‌نیك دیاری ناکات، به‌لێنی خوداش به‌مانای به‌لێنیه‌تی له‌سه‌ر ڕووخاندن و ته‌خت کردنی به‌ربه‌سته‌که، له‌وانه‌شه‌ له‌وه‌وه‌ هاتبێت له‌و ڕۆژه‌وه‌ی که ته‌ته‌ره‌کان هێرشیان هێنايێت و زه‌ویان هه‌مووی داگیر کردی و هه‌موو مه‌مله‌که‌ت و میرنشیه‌کانیان وێران کردی، له‌جێگه‌یه‌کی تری سووره‌تی (الانبیاء) یشدا هاتوه‌: ﴿حَقَّ إِذَا فَُحِثَ يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (١٦) الانبیاء ﴿، واته‌: (هەر کاتیک به‌ربه‌سته‌که‌ی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) ده‌کرێته‌وه‌و که له‌ هه‌موو گرد و دۆل و به‌رزاییه‌که‌وه‌ به‌په‌له‌ دێن و هوروژم دێن بۆ سه‌رخه‌لکی و وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که هه‌موو ڕووبه‌ری سه‌ر زه‌وییه‌ داگیرکراوه‌کانیان داپۆشیبێت). ئهم ده‌قه‌ش (وه‌ک ئه‌وه‌ی پێشوو) سه‌رده‌میکی تایبه‌تی بۆ ده‌رچوونی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) ده‌سنیشان ناکات، چونکه‌ نزیک بوونه‌وه‌ی به‌لێنی حه‌ق به‌مانای نزیک بوونه‌وه‌ی کاتی قیامه‌ته‌، ئهم نزیکبوونه‌وه‌یه‌ش له‌کاتی پێغه‌مبه‌ریشدا ﷺ باسکراوه‌، وه‌ک له‌ قورناندا خودا فه‌رمویه‌تی: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (١) القمر ﴿، زه‌مانیش له‌حسابی خودادا وه‌ک حسابی نیو مڕۆقه‌کان نیه‌، چونکه‌ پێ‌ده‌چیت له‌نیوان کاتی نزیک بوونه‌وه‌ی قیامه‌ت و کاتی هاتنیدا ملیۆنه‌ها ساڵ یان ملیۆنه‌ها سه‌ده‌ تێپه‌رییت، مڕۆقه‌ به‌دریژو دووریان دا‌بنیت و که‌چی له‌لای خوداش ماوه‌یه‌کی هێجگار کورت بیت.

که‌وابوو ئه‌وه‌ی شیاوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که به‌ربه‌سته‌که‌ له‌ ماوه‌یه‌کی نیوان نزیک بوونه‌وه‌ی قیامه‌ت و ڕۆژگاری ئه‌م‌ڕۆی ئێمه‌دا کرابێته‌وه‌، شالاره‌کانی مه‌غۆل ته‌ته‌ریش که به‌شی ڕۆژه‌ه‌لاتی زه‌ویی گرتۆته‌وه‌ ئه‌و ده‌رچوونه‌ به‌ربلاوه‌ی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) بوو بیت، جا دوا‌ی ئه‌وه‌ش که (سید قطب) فه‌رموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری ده‌رباره‌ی خه‌ونه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خۆی ﷺ هێناوه‌ته‌وه‌ که ده‌رباره‌ی دیواره‌ پته‌وه‌که‌ی (یه‌نجووج و مه‌نجووج)ه‌، گوتویه‌تی: (ئهم خه‌ونه‌ پتر له‌ سیازده‌

سده و نيو له مېوېر پيغه مېر ﷺ بينيوپه تي، دواى ئه وېش شالاوه كاني ته تهر
 پروى داوه و هم موو مه مله كه ته كاني عهره بى ويران كړدوه، تا ويران كړدى
 (خه لافه تي عه عباسى) يش له سهر ده ستي (هولاكو) له زه مانى جين شينى
 (مستعصم) دواين پادشاي عه عباسيدا بووه، له وانه شه ئه مه ليكدانه وپه كى
 خه ونه كه ي پيغه مېرى خوا بيت ﷺ .. زانستو عيلمى ئه مېش ههر لاي خودايه،
 هم موو ئه وې دهيشليين، يه كلا كړدو و به راست دانانى به راستر دانانى رايه كه يه،
 نهك راستى يه كى ته ووي جى متمانې^(۱).

((يه نجووج و مه نجووج)) ره گزه رېنگ زهرده كان

ئو بيروپايه ي له م بواره دا به راسترى بزاني، (يه نجووج و مه نجووج) توانيوپانه
 كه له بهر بخه نه بهر په سته كه ي (ذوالقرنين) هوه و ليوه ي درچنو، به زه ويدا بلاوېنه ووه و
 ولاتان بشيويين و، شاران ويرانكهن، ههروه ها رايه كى راستريش ئه وپه درچوونى
 مه غوله كان به سهر كړدايه تىي (جهنگيزخان و هولاكو) به يه كيك لهو هوت سوورپه ي
 درچوونى (يه نجووج و مه نجووج) داده نريت (كه پيشتر باسما ن كړد).

ههروهك ئو رايه ي به راسترى داده نيي كه وا (يه نجووج و مه نجووج) ئو
 مه غولانه، يان ئو ته تهرانه ن كه ئيستا له ناوچه ي مه نگواليا و توركستان و
 (سينگيانگ) ي چيندا نيشته جيئ، هه مديسان ئو رايه ش به راست داده نيي كه وا
 ((يه نجووج و مه نجووج)) ئو په گزه (رېنگ زهرده) ي نيشته جىي ئاسيان.

(يه نجووج و مه نجووج) خه لكانى (چينو كوريا و مه نگواليا و تيب و توركستان و
 ولاتانى هاوشيوپه يانن). به راستى ههر به تهنه ها ولاتى (چين) به مه ترسيه كى
 راسته وخوئ سهر ئه وروپا و ئه مېريكا و عهره ب و گهلانى تر داده نريت، واته به

(۱) (سيد قطب، في ظلال القرآن/ ۴: ۲۲۹۳-۲۲۹۴).

مهترسییه کی ئاینده له پرووی زۆریی ژماره‌ی دانیش‌توانه که یانه‌وه، چونکه ته‌نها دانیش‌توانی چین چاره‌کیکی خه‌لکی دنیان، ژماره‌ی دانیش‌توانی دنیاش نه‌ختیک له چوار ملیار کهس زیاترن، دانیش‌توانی چینیش پتر له یه‌ک ملیار کهسه، پێژیه‌ی زۆر بوونی چینی به‌کانیش پێژیه‌یه‌کی زۆر خێرایه، داخۆ له ئاینده‌دا له‌م گه‌له زۆره‌وه چی دروست بیه‌تو، ئه‌ی داخۆ ژماره‌یان بگاته چه‌نده‌ی تر، ئه‌ی داخۆ چی له‌دنیا‌دا بکه‌ن کاتیکی به‌نیو و لا‌تانی تر‌دا بلاوده‌بنه‌وه، یان کاتیکی وه‌ک ته‌قینه‌وه‌یه‌کی زۆربوونی دانیش‌توان به‌پێژیه‌یه‌کی هێجگار زۆر توند بلاوده‌بنه‌وه‌وه ده‌ته‌قنه‌وه‌وه، له چه‌ندین شه‌پۆلی به‌شهری یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه دینو ده‌رده‌چنو و سه‌راپای دنیاش ده‌ته‌نو و داده‌پۆشن...؟!

بێگومان جیهان ئه‌م راستیه‌ ده‌زانیه‌تو، خۆی له مه‌ترسیی ئاینده‌ی چین وریا ده‌کاته‌وه. له‌م پرووه‌وه (هلیۆم) ئیمپراتۆری (ئه‌لمانی) وته‌یه‌کی سه‌یری ده‌رپرپوه‌وه، گوتویه‌تی: (قور به‌سه‌ر ئه‌وروپا له‌ده‌ست چین) هه‌روه‌ها ناوبراو (چین) ی به‌ (مه‌ترسییه زه‌رده‌که) ناوبردوه‌وه^(١).

هه‌ندیک له‌زانایانیش پرایان وایه که مه‌به‌ست له (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) گه‌لیکی تایبه‌تی و دیاریکراو نه‌یه، به‌لکو ئه‌وه وه‌سفیه‌کی گشتیه‌یه و بۆ هه‌ر گه‌لیکی تیکه‌ده‌رو وێرانکه‌ر ده‌شیته‌، له‌م باره‌یه‌وه (محمد خیر رمضان) ده‌لیته‌: (وای بۆ ده‌جم که‌وا (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) مانای گه‌لیکی دیاری کراو و په‌گه‌زیکی تایبه‌تی مرۆف، ناگه‌یه‌نیه‌ت، به‌لکو ئه‌وه وشه‌یه‌که و بۆ هه‌موو گه‌لیکی درنده‌وه هارو‌هاج ده‌شیته‌ که نه‌ریتی خراپه‌ و شیواندنیان له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌یه‌ت، له‌ زه‌مانی (ذوالقرنین) ییشدا ئه‌م جو‌ره گه‌له هه‌بوونو، (پێی تیکدانی ژیا‌نیان له‌ که‌سانی تر) لینگه‌راوه‌وه، سنووریک بۆ شالاوه‌کانیان به‌هۆی بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌وه بۆ دانراوه^(٢).

(١) (ذوالقرنین: ٣٢٧).

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه، لا‌په‌ره (٢٣٩).

بهلام ئيمه هاوړای (محمد خير رمضان) نين له م بارهيهوه، بهلكو لهو پروايه دايين كه ئه و ناوه مانای چهند گهل و كۆمه ئيكي ديارى كراو دهگيه نيئت و، راي پاستر له لاما ن ئهويه، كه ئهوان، واته (يهنجووج و مهنجووج) له پهگهزى مرۆشه پهنگ زهرده كان.. خوداش هه رخۆى زانايه..

(پيش هاتنى قيامهت دهرده چن)

يه كلا كردنه وهى رايى پاسترمان له سهر ئه وهى، كه (يهنجووج و مهنجووج) چهندين جار له ميژووى سهرده مانى رابردوودا دهرچوون، مانای ئه وه ناگيه نيئت، كه ئيدى ئه و نه تهويه له داهاتوودا دهرناچن، چونكه گهلى (يهنجووج و مهنجووج) چهندين جارى تريان ههيه تياى داده ربهچن و شهرو شوڤر بنينه وه، چونكه پيش ئه مرۆش پتر له ههوت جارى دى دهرچوون و، تيايدا توانيو يـانـه به ربه سته كهى (ذو القرنين) بشكينن و ويرانى بكهن.

خوداش هه ر خۆى ده زانيئت ئايا پيش دهرچوونه گه و ره تر سنا كه كهى چهند ساتيک پيش هاتنى قيامهت دهرده چنه وه يان نا، ئهى داخۆ دهرچوونيان چۆن بيئت؟! بهلام ئيمه باوه رمان به وه ههيه، كه ئهوان بهر له هاتنى قيامهت بهو شيوه دهرچوونه گه و ره دياره وه پهيدا ده بن و دنيا ويران ده كهن، ئيمه باوه رو قه ناعه تمان به وه ههيه، چونكه له قورئان و فهرموودهى راستدا به ئاشكرا ده قيان له سهر هاتوه.. ئه وه بو له سووره تى (الانبيا) دا باسى دواين دهرچوونيان كراوه، وهك خودا فهرمويه تى: ﴿حَقَّ إِذَا فَتَحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (١١) وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ... ﴿١٧﴾ الانبياء. ههروه ها باسى دهرچوونيان بهروونى لهو فهرمووده راست (صحيح) انه شدا هاتوه كه پيشتر دياريمان كردن و كه ده رى ده خه ن ئهوان له رووى خوره لهاته وه و به ژمارهيه كهى هيجگار زۆرو چىرى

به شهرى يهوه دهردهچن و هيچ كه سيكيش جگه له خدا ژماره يان نازانيت، شهوه بوو وهك به پرونى لهو فرموداندها هاتبوو كه (يهنجوج و مهنجوج) كاتيك دهردهچن سهرتاي كاروانه كهيان له دهرپاچهى (طبرية) وهيه و ههرچى ئاوى دهرپاچه كه يه ده بخونه وه و چۆرى لى دهرېن و، دواين به شيشيان به دهرپاچه كه دا دىن و هيچ ئاوى تيدا به دى ناكهن و ده لىن (جاريكيان ليژدها ئاو هه بووه)، نينجا وهك لهو فرموداندها هاتبوو گه مارۆى (عيسى ي پيغمبه رى خدا) و شهو باوه دارانهى له گه ليان، له سهر چيائى (طور) دا ده دهن له بيابانى (سينا) دا، گه مارۆكهش له سهر باوه داران توند تر ده بيت، پاشان كۆمه كى به فرياهاتنى رزگاربيان له خداوه بو ديت كه كرميكى زور به سهر گهرده كاني (يهنجوج و مهنجوج) دا ده بارينيت و هه موويان له چهند چركه ساتيك دا ده مرن، ئيدى خوداش باران ده بارينيت و دۆله كاني سينا ئاويان پيدا ده روات و هه موو لاشه بوگهن كردووه كاني (يهنجوج و مهنجوج) راده مالىت و به رهو دهرپاكيان ده بن، بهم رهنگهش به شيويه كى راسته قينه (يهنجوج و مهنجوج) كۆتايان پي ديت و، به شيويه كى يه كسهرى و بو دواچار ده ست به سهر خراپه و شيوانكاربياندا ده گيريت. به لام شه مه تهنها له كاتى هاتنى قيامه تدا روو ده دات، كه وابوو نكوولئى له هه والئى دهرچوونيان له نايندها ناكريت، چونكه شهوان پيشتر دهركه وتوون و دهريش ده كه ونه وه، شهوان دهرچوون و دهريش ده چنه وه، سووره تى (كهف) يش ئاماژه ي بو دهرچوونى زه مانى رابردوويان كردووه، هه روه ها سووره تى (انبيا) يش ئاماژه ي بو دهرچوونى داهاتوويان كردووه، شهو دهرچوونه گه ووه و ترسناكه ي، كه نيشانه يهك له نيشانه گه وره كاني رۆژى قيامه ته.

دهنگۆ و نهفسانه کانی (یهنجوو و مهنجوو)

هه‌ندیک له میژوونوسان و خاوه‌نانی ته‌فسیر چه‌ندین هه‌والۆ به‌سه‌رهاتی سه‌یرو سه‌مه‌ریان ده‌رباره‌ی (یهنجوو و مهنجوو) هی‌ناوه و تیا‌ی‌اندا ده‌رباره‌ی ره‌گه‌زو ره‌چه‌له‌ک و ناوچه‌کانی نی‌شته‌جۆ بوونیان دوا‌ون، با‌سی ره‌نگ و پوخ‌سارو سی‌فه‌ت و کاروبارو شته‌کانی تریان کردو‌ون. هه‌موو ئه‌و هه‌والۆ به‌سه‌رهات و پیا‌یه‌ته‌شیان له ده‌قه هه‌لبه‌ستراوه ئیس‌رائیلییه‌کانه‌وه وه‌رگرتوه بۆیه ووت‌ه و را‌فه‌ی ئه‌و می‌ژوو نو‌وس و خاوه‌ن ته‌فسیرانه له نه‌فسانه و خه‌یالات و ده‌نگۆ و پیا‌گه‌نده به‌ده‌رنین.

گرنگ ئه‌وه‌یه له سه‌رچاوه‌یه‌کی راست و دروست و په‌سندکراوه‌وه وه‌رنه‌گیرا‌ون، چون‌که له پین‌غه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ نه‌گیرا‌ونه‌ته‌وه، ئیم‌ش هی‌چ هه‌والۆ به‌سه‌رهاتیک و، هی‌چ وته‌یه‌ک په‌سند نا‌که‌ین ئه‌گه‌ر له پین‌غه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ به‌ ئیم‌ نه‌گه‌یه‌نرابیت لی‌ره‌شدا کورته‌ی ئه‌و وته پو‌وچه‌لانه‌یان دیاری ده‌که‌ین^(۱):-

۱- یه‌کینک له‌و (اشاعة) وته پو‌وچه‌لۆ نه‌فسانه‌یی یا‌نه‌ش، ئه‌وه‌یه هه‌ندیک که‌سیان له می‌ژوونوسان و خاوه‌ن ته‌فسیره‌کان وای له‌قه‌له‌م ده‌دن گوا‌یه (یهنجوو و مهنجوو) له‌وه‌چه‌ی ئاده‌من به‌لام نه‌ک له (حه‌وا) وه، بۆیه ده‌بنه‌ برایانی من‌داله‌کانی ئاده‌م له‌با‌وکه‌وه، هه‌روه‌ها وای با‌س ده‌که‌ن گوا‌یه (ئاده‌م) ژنی‌کی تری جگه‌ له (حه‌وا) هه‌بو‌وه.

۲- هه‌ر له‌و پیا‌گانه‌وه وته پو‌وچه‌لانه‌ی تریان ئه‌وه‌یه گوا‌یه (یهنجوو و مهنجوو) له‌ تو‌وی ئاده‌من و کاتیک ئاده‌م له‌سه‌ر خۆ‌له‌که خه‌وتوه، خه‌وی جنسی (احتلام) ی بینیه‌وه ئا‌وی ها‌تۆته‌وه‌وه، ئا‌وی تۆ‌وه‌که‌ی تی‌که‌لی خۆ‌له‌که

(۱) نو‌وسه‌ری ئه‌م کتیی‌ه، وته پو‌وچه‌کان و نه‌فسانه‌کانی به‌ژماره‌ دانه‌نا‌بو، به‌لام من له ته‌رجمه‌ه کوردیه‌که‌دا هه‌زم کرد بۆ پاراستنی سیمای ده‌قه کوردیه‌که به‌ژماره‌ پۆل‌نیا‌نکه‌م - وه‌رگێ‌ر -.

بووه، ئىدى (يهنجوجو مهنجوج) یش لهو ئاوى (منى)یهى که تیکه لى
خۆله که بووه دروست بوون.

۳- هندیكى تریان وای لهقه لم دهدهن گوايه نهوان واته (يهنجوجو مهنجوج)
کورپانى (یافتى) کورپى (نوح) بوون که دواى لافاوه که بهره و خۆره لآت
رؤیشتووه.

۴- هندیكى تریان وای داده نین گوايه (يهنجوجو مهنجوج) بیست و دوو تیره
بوون و کاتیک (ذوالقرنین) یش بهر بهسته که ی بنیات ناوه له دواى خۆیه وه بیست و
یهک تیره ی داناوه، تهنه یهک تیره ی لى جیا کردۆته وه که کاروبارى داونه ته
دهست خۆیان و، نهوانیش به (تورك) ناوبراون، چونکه له ده ره وه ی بهر بهسته که
تەرك کراون، واته (فهرامۆش کراون) و (ذوالقرنین) به ته نیا خستوونییه نه ولاوه.

۵- هندیكى تر لهو میژوونوس و تهفسیر نووسانه هر تیره یهک لهو تیرانه ی به
چوار سه دهزار کهس داناوه، گوايه هه رپیاوێک لهوان له ژیا نیدا ههزار کهسى
له مندا لانی خۆى بینیه که هه موویان چهکیان هه لگرتووه.

۶- هندیكى تریان وای بۆ ده چن گوايه مرۆقه کانی (يهنجوجو مهنجوج) له
دریژی بالۆ کورته بالاییدا جیاواز بوون، تیا نندا بووه که بالای بهقه د
دارخورمایهک بهرزبووه، کهسى واشیان هه بووه که بالای بهقه د سنه و بهرێک له
سنه و بهره کانی لوبنان بووه، هه ندیکیشیان بالای بهقه د چوار بال بووه،
هه ندیکى تریشیان دریژی بالای سى بست بووه، گوايه تیا شیان دابووه که
بالای بستیک بووه، هه ندیکیشیان بهقه د کهوانه ی نى وان دوو په نجه ی مرۆف
بوون، یان گوايه هه ندیکیان دوو گوێچکه ی دریژی وهک دوو گوێچکه ی فیلیان
هه بووه که گوێچکه ی یه که مى له ژیر خۆیدا راخستووه و گوێچکه ی دووه میشى
له سه ره وه به خۆى داداوه و له خۆى ئالاندووه.

٧- هەندیک میژوونوس و تەفسیرنوسی تریش دەنگۆو دیعایە وەهایان لەسەر کاری تیکدەرانه و شێواندن (یەنجوو و مەنجوو) بلاوکردۆتەو، کە گوایه ئەوەندە بەدکار و تیکدەر بوون بەلای هەرگیاندارێکی وەک فیل، یان دڕندەیهک، یان حوشرێک، یان بەرازیکدا رۆیشتن، خێرا خواردوویانەو، هەر کەسیکیش لەخۆیان مردبێت خواردوویانە.

٨- هەندیکێ تریان ئێدیدیعی ئەوەیان بۆ کردوون گوایه چرنوکیان لەسەر نینۆکەکانیان هەبوو، کەلەکانیشیان وەک کەلەبی ئازەلە دڕندەکان بوو، قۆزیکێ هێندە درێژیشیان هەبوو کە سەرپای جەستەیان داپۆشیو و لە گەرماو سەرما پاراستونی. هەروەها گوایه لەنیۆ بەرەلایی یەکی بلاو و باوی جنسیدا ژیاون، وەک ئازەلان لەو کارانەدا خەریکی یەکتەر بوون، ئافرەتیان رینگە لە هیچ پیاویک نەگرتوو کە نیازی داوێن پیسی لەگەڵیدا هەبوو بێت، هیچ پیاویکیشیان تاکە ئافرەتێکی دیاری کراوی نەبوو.

٩- هەندیکێ تر لەو تەفسیرنوس و میژوونوسانە وای لەقەڵەم دەدەن گوایه لەنیۆ خەلکی (یەنجوو و مەنجوو) دا کەسانی واهەبوون کە رۆشتنیان وەک رۆشتنی گورگ بوو، هەندیک کەسی تریشیان رۆشتنی بەبازدان بوو، هەندیکێ دیکەیان تەنها بە ورتەورت قسەی کردوو، یان گوایه هەندیکیان چار چاویان هەبوو، هەندیکێ تریان یەک قاجیان هەبوو، هەندیکێ تریشیان لە شلەمەنیدا تەنها خۆنیان خواردۆتەو.

جگە لە چەندەها دەنگۆو شتی پووچ و ناراست و ئەفسانە^(١).

(١) سەبارەت بەم دەنگۆو شتە پووچەڵۆ ئەفسانانە برۆانە کتێبی (الدر المنثور) (سیوطی) بەرگی (٥) ل (٤٥٤ - ٤٦٤)، هەروەها کتێبی (البداية والنهاية) (ابن الکثیر) بەرگی (٢)، ل (١٠٩ - ١١٣) هەروەها کتێبی (ذوالقرنین) (محمد خیر یوسف) لاپەرە (٢٩٤ - ٣٠٨).

دیاره ئیمه هیچ هه‌والۆ به‌سه‌رهات و ته‌یه‌ك له‌وانه په‌سند ناكه‌ین و، ڕینگه به كه‌شیش ناده‌ین كه له ئیمه‌وه ئه‌و جو‌ره شتانه وه‌رگرت، یان له كه‌سانی تره‌وه، چونكه ئیمه بۆیه دیارییان ده‌كه‌ین تاكو خه‌لكی لی ئاگادار بكه‌ینه‌وه، هه‌تا هیچ كه‌سیكیش له كتیبه كۆنه‌كانه‌وه نه‌یاخوینیتته‌وه، بر‌وای پی نه‌كات.

بیگومان (یه‌نجووج و مه‌نجووج) له‌نه‌وه‌كانی ئاده‌من، واته مرۆ‌شو ئاده‌میزادی ئاسایی و خولقی‌تراوی وه‌ك ئیمه بوون، ته‌نه‌كانی لاشه‌یان و روخسار و شی‌وه‌یان له جه‌سته و روخسار و ڕه‌نگی ئیمه چووه له‌هیچ شتی‌كدا لی‌مان جو‌دانین ته‌نها به‌م ژماره زۆرو گه‌وره‌یه‌و، به‌و بلا‌وبونه‌وه به‌ربلا‌وه و به‌و داگیرکارییه هه‌مه‌لایه‌نه‌و، به‌و شی‌واندن و كاولکاری و ویرانکارییه نه‌بی‌ت.

(یه‌نجووج و مه‌نجووج) له‌ روانگهی (به‌هائی یه‌كان) هه‌

(به‌هائی یه‌كان) تاقمییکی بی‌باوه‌رو گومراو هه‌لگه‌راوه و لاده‌رنو، وایشی ڕاده‌گه‌یه‌نن گوايه ئه‌وان موسلمانن. به‌لام له‌راستیدا له ئیسلام ده‌رچوون و دواي كابرایه‌کی گومرایي كافر كه‌وتوون كه ناوی (عبدالهاء) ه‌و ئه‌و پر‌وپاگنده‌یه‌ی بۆ خۆی كردووه گوايه (مه‌هدی) یه‌و، پاشان خۆی به پی‌غه‌مبه‌ریك له‌قه‌لم داوه كه گوايه سرووش (وه‌حی) ی له‌ خوداوه بۆ دیت.

به‌هائی یه‌كان لی‌كدانه‌وه‌یه‌کی تاییه‌تیان له‌سه‌ر (یه‌نجووج و مه‌نجووج) هه‌یه كه پی‌چه‌وانه‌ی لی‌كدانه‌وه‌و تی‌گه‌یشتنی هه‌موو خه‌لكییه به موسلمانان و ئه‌هلی كیتاب و خواناسه‌كانیشه‌وه. تی‌گه‌یشتن و بۆ‌چوونی ئه‌وان له‌سه‌ر (یه‌نجووج و مه‌نجووج) له نامۆ‌ترین و سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ترینی بۆ‌چوونه‌كانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌كانه‌و له هه‌مووشیان زیاترو زۆ‌تر گومرایي و درۆ بوختان و نغ‌رۆ‌بون له ئه‌فسانه‌و شته‌و پو‌وچه‌له‌كانی تیدا‌یه.

من (نوسه‌ری ئهم کتێبه) گویم له شریته‌کی کاسیته‌ی یه‌کێک له بانگه‌شه‌چییه به‌هائی‌یه‌کان گرتوه که بۆ باسی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ته‌رخانی کردوهو، تیایدا به زمانیکی ره‌وانی عه‌ره‌بیو، به ئه‌دایه‌کی پروونو، به‌شیوازیکی دیارو تیگه‌یه‌نه‌ری وتاردانه‌وه، ده‌دویت. بۆیه من زۆر سه‌رم سوپماو تووشی سه‌رسامی و حاله‌تی نامۆیی بووم کاتی‌ک ئه‌و هه‌موو چاویه‌ستی و سه‌ر لێ‌تیگدان و درۆو ده‌له‌سه‌و قسه هه‌لبه‌ستن و بوختانه‌م له‌و شریته‌وه بیست و گویم لێ‌بوو.

(ده‌قی شریته‌ی به‌هائی‌یه‌کان)

جا له‌ده‌رووی پادیرانی گوێچکه‌ی خوێنه‌رانو، ئاگادارکردنیان له وتاریکی خه‌یالیی سه‌رنج ڕاکێش که (هه‌مووی پووجه‌ل و درۆو بوختان و قسه هه‌لبه‌ستنه). ئه‌وا من لێ‌رده‌ا ئه‌و وتانه‌ی له‌و شریته‌دا هاتوون، تۆماری ده‌که‌م وه‌ک چۆن وتاریژه‌که ده‌ری بریون و که به‌م جۆره‌یه:-

((بسم الله الرحمن الرحيم))

الحمد لله رب العالمين، لا اله الا الله الملك الحق المبين، محمد رسول الله الصادق الوعد الامين.

خوێندنه‌وه‌یه‌ک له کتێبی پروناکیی تیشک پێژنه‌وه..

راستی و حه‌قیقه‌تی هه‌والی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج).

بێگومان خودای به‌رزو بێ‌هاوتا قورئانه پێ‌ژژه‌که‌ی کردۆته سۆنگه‌ی خواستی خۆی بۆ به‌نده‌کانی و به‌پیتی ئه‌و حیکمه‌ته زۆره‌ی و ئه‌و زانسته بالاییه‌ی.. بۆیه‌ش خوا هه‌موو پێ‌داویستییه‌کانی به‌نده‌کانی له‌وشتانه‌ی که له‌ژیانی دنیا و ئاخیره‌تیاندا پێ‌ی‌ستیان پیتی ده‌بێت له‌و قورئانه‌دا کۆکردۆته‌وه، سا ئێ‌تر ئه‌و پێ‌داویستیانه بن که به‌زه‌وییه‌وه ده‌یانبه‌ستێته‌وه، یان ئه‌وانه‌ی به ئاسمانیان ده‌گه‌یه‌نیت.

خودای مهزن لهو قورئانهدا ههوائی ههموو بارودۆخو جوړو شیوازیکی ژییانی نهتهوه کانی پیشووی به نهتهوهی شوینکهوتووی قورئان گه یاندوووه، ئیدی ههموو بنه ماو شتیکی تری جیی خواستی بهنده کانی تیدا ده رکهوتوووه.. خودا فرموییهتی: ﴿... مَا قَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ...﴾ (٣٨) الانعام ﴿﴾

جا له بهرئهوهی قورئانی پیروژ فرمایشت و یاسای خودای میهره بانه، بهم هوییهوه راستترین و روشنترین به لگه نامه و پالپشتیکه که پشتی پی ده به ستریت که له هیچ پروویه کهوه شتی ناراست و پووجه لئی تی ناکه ویت، چونکه له لایه ن خودایه کی داناو سوپاسکراوه وه هاتۆته خواره وه.

لیره شداو له پینگه ی راستگویی و هه قبیژی یهوه، راستیه که له راستیه کانی ئهم قورئانهو، به سه رهاتیک له به سه رهاته کانی دیاری ده کهین که خودای داناو شارهزا هیناویتیه وه، ئیدی کیش و، وته ی راستری له فرمایشتی خودا هیه؟! ئهم راستیه و ئهم به سه رهاته ش، چیرۆکی (یه ئجوج و مه ئجوج) ه که خودا له دوو جینگه ی کتیه به هاده کهیدا باسی لیوه کردوون:-

جینگه ی یه کهم: له سووره تی (کهف) دا که ده فرمویت: ﴿قَالُوا يَنْذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ (٩٤) الکهف ﴿﴾

جینگه ی دووه میش: له سووره تی (الانبیاء) و لهو فرمایشته ی دایه، که فرموییه تی:- ﴿حَقَّ إِذَا فَتَحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (٩٦) الانبیاء ﴿﴾

بیگومان لهم به سه رهاته دا زۆر کهس له زانیان لهم پرووه وه که وتوونه ته نیو چهند ته مومژیکه وه، واته لهو چیرۆکه دا که ته نها خودا و پیغه مبه ره که ی ﷺ له

حهقیقه ته که ی ده زانو و پاشان به تایبه تی ئه و که سانه ش ده یزانن که خودا پێنمایی کردوون و به رچاویی پۆشن کردوونه ته وه .. ته نانه ت هه ندیک له و زانایانه چه ند چیرۆکیکی هه مه جۆری وایان له ده وری ئه م پاستیه هۆنیوه ته وه که هه مووی له ده سکردی خه یال دان و هه یچ په یوه ندییه کی به راستگۆیی په وه نیه .

ته نانه ت هه ندیکێ تریان ئه و باسانه ی که خودا له کتیه سه نگی نه که ی دا (قورئان) دیاری کردوون، به (مه جازو مانای وه رگیراو و تیه پێنراو) داده نیین، هه ندیک زانای تریشیان وایان له قه له م داوه که گوایه مه به ست له (یه ئجوج و مه ئجوج) (چینه کان) بن، به تایبه تیش که له م سه رده مه ماندا به شیوه یه کی هه یجگار زۆر ژماره یان زیاد بووه ، تا گه یشتۆته پتر له هه زار ملیۆن که س.

جا له بهر پۆشنایی ئه و پێشکه و تن و زانستیانه یه ی که له هه موو بواره کان دا له م سه رده مه ماندا به دی هاتوه ، هه موو پروی زه ویش له پروی جوگرافیایی په وه پێوراوه ، سا ئیتر به مانگه ده سکرده کان بی ت یا خود به فرۆکه کانی سیخوپی و دیده وانی بی ت، جگه له تیمه کانی شاره زایانی گه پیده ی زه وی که به هه موو ئامرازو هۆکاره هه مه چه شنه زانستی په کانه وه له زه ویدا ده گه رپن و شت ده دۆزنه وه . به تایبه تیش ئه مپۆ جینگه یه که نه ماوه که بنکه ی سه ربازی، یان زانستی تیا دانه مه زرا بی ت.

بۆیه به لگه یه که ده رنه که و توه له سه ر بوونی ئه م جۆره گه لو خه لکانه له سه ر پروی زه وی، ئه مه ش له بنه رته دا گومانی زیاتری له سه ر وجودیان دروست کردوه .

به لām ئه وه ی که خودای گه و ره ، پێغه مبه ره که شی ﷺ باسیان کردوه و هه وāl و به سه ره اتیان دیاری کردوون، هه رده بی ت له ئارا دان و هه یچ گومانیکی له سه ر وجودیان تی دا نیه ، جا بۆ ئه وه ی ته م و مژ له سه ر بیرو هۆشه کان نه می نی ت و راستیش له چه مکه کاندایا روون بی ته وه ، مه سه له که بۆ ئه و پێغه مبه ره ﷺ ده گێرینه وه که قورئانی بۆ هاتۆته خواره وه ، ئه مه ش هه مان فه رمانه وایی و پێغه مبه رتییه که له

دواين سوور و ده‌ورانیدا له (عبدالله المهدي) دا ده‌رده‌كه‌وێت، وه‌ك پێشتریش له زانستی ده‌وراندا باسی لێوه‌كرا، چونكه له چوارچێوه‌ی هه‌موو زانسته پوخت و تێك‌پرسییه‌كانی خودای مه‌زن دان، زانستی خوداش ته‌واویتی و جوانکاری تێدایه‌.. جوانکاری له كورته‌ی شیکاری زۆری زانسته زۆرو كۆنه‌كه‌دا، ئه‌مه‌ش ئه‌و چرا رۆشنه‌یه، كه خودا كردویتی به‌مایه‌ی ربه‌حه‌ت و به‌زه‌یی بۆ خه‌لكی دنیا، ئیدی زانستی هه‌ق‌خوازی (العلم الحقی) كه له‌به‌رده‌میدا هه‌موو په‌رده‌كانی وه‌هم ده‌كێنه‌وه‌و، به‌ربه‌ستی خه‌یاڵ و سه‌رسامیش نامی‌نێت، ئه‌و راستیه‌مان بۆ روون ده‌كات‌وه كه بێگومان وجودی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) راستیه‌کی جێگیره‌و، ئه‌وان هه‌ن و له‌پشت به‌ربه‌سته‌كه‌یانه‌وه‌ن وه‌ك چۆن خودا هه‌واڵی له‌سه‌ر داوه تا نزیك بوونه‌وه‌ی به‌لێنی هه‌ق ده‌رباره‌ی هاتنی رۆژی گه‌وره‌ی قیامه‌ت. بۆیه هه‌ج كه‌سیك بۆی ناشی‌ت به‌پرای خۆی له‌ بۆته‌ی وه‌همیدا دانیت، یان دوا‌ی ئه‌م راستیه‌ مانای مه‌جاز و تێپه‌رێت‌روایان بۆ له‌قه‌ڵه‌م دات، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌و پێیه‌ی، كه كۆتایی پێهێنهری ده‌ورانه زانستییه‌کی ئه‌م به‌سه‌رهاته‌یه، هه‌واڵی ئه‌وانی پێداوین و فه‌رمویه‌تی: ئه‌وان - یه‌ئجوج و مه‌ئجوج - پۆلێن له ئاده‌میزاد و، به‌سه‌رهاتێکی سه‌رسوپه‌شیا‌ن هه‌یه، كه پێش ئه‌وه‌ی (نوح) ی پێغه‌مبه‌ری خودا - سلاوی لی بی‌ت - كۆچی دوا‌یی بكات روویداوه، ئه‌وه بوو خودا ژیا‌نی (نوح) ی له دوا‌ی لافاوه‌كه‌ درێژ كرده‌وه، تا ئه‌و كاته‌ی نه‌وه‌ی سییه‌م له كور و هه‌چه‌كانی به‌سه‌ر رووی زه‌ویدا بلاوكرده‌وه و به‌فه‌رمانی خودا و به‌پێی ئه‌و نه‌خشه‌یه بوو كه خودا بۆی كێشا بوو. ر‌ه‌گ و ر‌ه‌چه‌له‌کی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) یش بۆ ئه‌و حا‌له‌ته ده‌گه‌رێته‌وه كه (بانانی كورپی یافشی كورپی نوح) - سلاوی خوا‌دایان لی بی‌ت - دوانه‌یه‌کی نێرینه‌یان ببوو، كه دوو مندال بوو و زۆر ناشیرین بوون، ته‌نانه‌ت وێنه‌ی فیل به‌ر‌ه‌نگ و ر‌وخساریانه‌وه نیشتبوو، پێیه‌كان و مه‌چه‌كه‌كانی ده‌ستیشیان شیوه‌ی هیواشی فیلان وه‌رگرت‌بوو، هه‌روه‌ها ده‌می هه‌ردووکیان نه‌ختیك له سه‌رو سه‌كوتی لووتی فیلان پیشان ده‌دا، گوێچكه‌كانیشیان له گوێچكه‌ی فیل ده‌چوون.

لهو دوو كۆره مندالە، یه كینکیان قهبارهو بارستایه کی گهورهی هه‌بوو، به‌لام
ئه‌وی تریان هینده بجووک و لاواز بوو به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی گوایه کاتیك له‌دايك بووه به
سکی براکه‌یه‌وه نووساییت، وه‌ك ئه‌وه‌ی جانه‌وه‌ریك بوویت به‌سکیه‌وه.

پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خوداش (نوح) - سه‌لامی خودای لی‌ بی‌ت - فه‌رمانی کرد که
یه‌که‌میان واته ئه‌وه‌ی خاوه‌نی جه‌سته گه‌وره‌که‌یه ناوی (یه‌نجووج) ی لی‌ بنریت،
ئه‌وی تریشیان که جه‌سته‌ی بجووک و لاوازبوو، ناوی (مه‌نجووج) ی لی‌ بنریت.

هه‌ریه‌که‌ له‌م دوو ناوه‌ش له‌ زمانی سریانیه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خودا (نوح) دا -
سه‌لامی لی‌ بی‌ت- مانایه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه، چونکه دوو ناوی لی‌کدراون
(مرکب)، بۆ نمونه وشه‌ی (یه‌ء) به‌ مانای (بخور)ه، وشه‌ی (یه‌ء) یش به‌مانای
(بخوره‌-شارب)ه، وشه‌ی (جوج) یش که بۆ هه‌ریه‌که‌ له‌و دوو وشه‌یه‌ زیادکراوه،
واتای (درۆ) ده‌گه‌یه‌نیت. له‌سه‌ر ئه‌م وشه‌ی (یه‌نجووج) به‌و دوو وشه‌ لی‌کدراوه‌ی
(یه‌ء-و-جووج)ه‌وه مانای (بخوری درۆ-یاخود درۆخۆر) ده‌گه‌یه‌نیت، کاتیك له‌سه‌ر
مانا و مه‌فه‌وومی ئه‌م دوو وشه‌یه‌ش پرسیار له‌ (نوحی پیغه‌مبه‌ری خودا- سه‌لامی
لی‌ بی‌ت) کرا، له‌ وه‌لامدا گوتویه‌تی:-

(ئه‌و مرو‌فانه کارو حاله‌تیکی تایبه‌تیان هه‌یه که به‌خواستی خودای خالقانه).

پاشان (ئاراث)ی کۆری (یافت)ی کۆری (نوح) - سه‌لامی لی‌ بی‌ت - دوانه‌یه‌کی
میپینه‌ی له‌ خه‌زانه‌که‌ی بووه که دوو کچی مندال به‌هه‌مان قه‌باره‌و بارستایی ئه‌و
دوانه‌ نێرینه‌یه‌ بووه. (نوحی پیغه‌مبه‌ری خوداش - سه‌لامی لی‌ بی‌ت) فه‌رمانی
کردوه‌ که که‌چه گه‌وره‌که‌ (واته ئه‌وه‌ی خاوه‌نی جه‌سته‌یه‌کی قه‌به‌و گه‌وره‌ بووه)
ناوی (عوج) ی لی‌ بنریت، ئه‌م وشه‌یه‌ش له‌ زمانه‌ سریانه‌که‌دا مانای (زلو قه‌به‌)
ده‌گه‌یه‌نیت، هه‌روه‌ها فه‌رمانی کردوه‌ که که‌چه بجووکه‌ که‌ش ناوی (عنج) ی
لی‌ بنریت که مانای (کۆرته‌ بالآ) ده‌گه‌یه‌نیت.

ئیدی حیکمەتی خودای کردگار وابوو، هەر یەکەیان لە ماوەیەکی کورتدا گەورە ببیت.

جا کاتێک بالغ بوون، پێغەمبەرەکی خودا (نوح - سلاوی لی بیت) - فەرمانی کردووه، که (عوج) ی کچه گەورەکی له (یهنجوج) ی کورپه گەورەکی ماره بکریت، (عنج) ی کچه بچوک و کورته بالاش له (مهنجوج) ی کورپه بچوک ماره بکریت.

پاشان وهك پێشتریش رووغان کردووه که (نوح) - سهلامی لی بیت - به فەرمانی خودا (وهچه و نهوهکانی) به سههر ههموو ناوچهکانی زهویدا دابهش کردووه و بهوشیوهی، که خودا بۆ دیاری و پروون کردۆتهوه، راستی و حقیقهتی ئەمەش وابوو، که خودای مەزن فەرمانی بەدوو فریشتە (مەلائیکە) کردووه، که لەشیوه و قەبارە ی دوو بالئەدا بچن بۆلای (نوح). (نوح) یش لە ساتی دابهشکردنی نهوهکانیدا به سههر ناوچهیهك له ناوچهکانی زهویدا فەرمانی پێ کردوون، که دوا ی ئەو دوو بالئەد بەپێزە بکهون، تاكو به خواستی خودا له شویێک دەگیرسێنهوه و لهو جیگهیهش دابیت، که ئیراده ی خودا له سههر ئاوهدان کردنهوهی ههیه، جا کاتێک نۆزە ی ئەو دوو (ژن و میژدە) دوانانە ی، که دوو کورپ ی دوانە و دوو کچی دوانە ی زۆر سههرو سهمههه بوون، ههردوو لا (واته ههردوو خێزانە که، یان ههردوو میژدە که) فەرمانیان پێکراوه، که دوا ی ئەو دوو بالئەدیه بکهون، ئەمەش وهك ئەو نهریته ی، که لهو رۆژەدا باو بووه، ئینجا زهویش به فەرمانی خودا بۆیان هیئراوته یهك و پێچراوتهوه، تاكو به ئاسانی بگه نه ئەو جیگهیه ی، که به خواستی خودا دهباو یه بگه نه ئەو ی وئاوه دانی بکه نهوه، ئەو دوو بالئەد بەپێزەش، ههردوو خێزانە که (واته ههردوو میژدە که و ههردوو ژنه که) ی به ههردوو جوړو رهنگ و جهسته لێک جودا کانیانوه برده و رێ نیشاندەریان بوون، تاكو گه یشتوونه ته ئەو جیگهیه ی، که ئیستا دوو خێزانە که و وهچهکانی خۆیان ی لێیه، بالئەدەکان لهو ی نیشوونه تهوه، ئەو شۆینه ی ئیستای (یهنجوج و مهنجوج) یان بۆ دەسنیشان کردوون، بهردهوام

هەر له ویش دان تا ئهو پۆژهی که خودای مهزن و بالادهست ڕێگهی ده‌رچوونیان بۆ شوێنه‌کانی تری زه‌وی پێ دده‌ات، ئهم ده‌روازه‌یه‌کی ئهو ناوچه‌یه‌یان له جیگه‌یه‌کی تایبه‌ته‌وه له ده‌شته‌کانی (سییریا)وه، هه‌یه، ئهو سه‌هۆڵبه‌ندانه که‌له‌که بووه‌ش که ئه‌م‌ڕۆ لهو ناوچه‌یه‌دا هه‌یه، لهو زه‌مانه‌دا نه‌بووه، به‌لکو چهند می‌رگیکی فراوانی سه‌وزی پێ ده‌شته‌کان بووه که ده‌رخته‌کان و جه‌نگه‌له‌ چرپه‌کان به‌پیزی درێژ درێژ ده‌بینران و دایانپۆشیبوون. ئه‌مه‌ش له ئاکامی ئهو لافاوه‌وه که ژیا‌نی به‌ناوچه‌که به‌خشیبوو که چهندین دۆڵ و شیو و نشیوی لی ببوه‌وه، چهنده‌ها ماده‌ده‌ی هه‌مه‌ جو‌رو به‌پیتیشی لێوه‌ په‌یدا ببوو، پاشان هه‌ردوو با‌لنده به‌پێژه‌که، (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) یان به‌نیو که‌له‌به‌ریکی گه‌وره‌ی زه‌ویدا برده‌ ناوه‌وه که به‌ره‌و خوار لیژ ده‌بۆوه لهو پارچه‌یه‌ی زه‌وییشدا وه‌ک ئه‌شکه‌وتیکی گه‌وره‌و نیوانی هه‌ردوو دیواره‌که‌ی له‌راسته‌وه بۆ چه‌پ نزیکه‌ی یازده‌ فهرسه‌خ بووه، به‌رزایی با‌نی سه‌ره‌وه‌شی له‌لیژایی یه‌وه نزیکه‌ی نیو فهرسه‌خ بووه، ئهو ناوچه‌ی لیژایی یه‌ش که لییه‌وه دابه‌زیبوون ده‌گه‌یشه‌ سه‌ر بنی پوه به‌نه‌په‌تی یه‌ پووناکه‌که‌ی زه‌وی که‌پیش ئه‌وه‌ی زه‌وی له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که بکریته‌وه و به‌م په‌نگه‌ خه‌و کۆبکریته‌وه. چونکه پیش پیاده‌کردنی ڕێسای (تۆرگانه‌کان) که ببوه هۆی به‌رفراوان کردن و گه‌وره‌کردنی زه‌وی و له‌پێی هینانی خا‌ک و خۆلی له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌که‌راویشه‌وه، که ببوه هۆی خه‌رکردنه‌وه‌ی، بۆیه پیش ئهو پوودا‌وانه (زه‌وی) پان و پۆر درێژ بووه وه‌ک تابلۆیه‌ک له‌ گه‌وه‌ریکی پوون، که خودای په‌روه‌رگار ئه‌فراندن (اب‌داع)ی له‌ دروستکردنیدا له‌ جوانترین ده‌ریا و پووبارو چیا و داروده‌خت و کی‌لگه‌ی به‌شیوه‌ی به‌رجه‌سته‌و زیندوو له‌سه‌ر وێنا کردبوو، ئه‌مه‌ش به‌ حو‌کمی ئهو ڕێسای (به‌خۆر روونا‌ک کردنه‌وه)یه‌وه‌ی، که ژیا‌نی ته‌وا‌وی خا‌وه‌نداریتی به‌پێی خواسته‌کانی خودا له‌ وێناندن و ئه‌فراندندا پێ به‌خشیوه. جا هه‌ر که‌سێک خا‌زایی چوونه‌ خواره‌وه بۆ نیو‌بنی زه‌وی بی‌ت ئه‌وا له‌ هه‌ر لیژایی یه‌که‌وه‌ له‌هه‌ر لایه‌کیسه‌وه بی‌ت بۆی داده‌به‌زی‌ت، چونکه لایه‌کانی زه‌وی که به‌و ڕێک‌خسته‌نه‌ تو‌کمه‌یه‌وه بۆ سه‌ر بنی

رووه که ی ژێرو ناوه وهی لیژ ده بیته وه، حاله تیکی ئاسایی خوازاوو ئیراده له سه ره دانراوی خودایه، خوداش که به چاکی و پێکی هه موو شتیکی دروست کردوه، بنی ناوه وهی وه ک شیوه ی رووکاره دیاره که ی داناوه، که چۆن هه موو وینه یه کی زیندووی ده ریاو پرووبارو چیاو دارو دره ختو پرووه که کانی تیا داهیناوه، ئیدی وه که به هه شتیکی پر له نیعمه ت و خێرو خۆشیی گه وه ی لی هاته وه، که به شه وغه پزێنراوه که ی پرووناکی خۆره وه پهیدا بوون.

سه رووی بنه وه ی زه وی، ئاسمانیکه بۆ ئه و که سه ی، که به سه ره بنی خوا ره وه ییدا ده روات، چوار گۆشه یه کی پێکهاته وش له نیوه راستدا، که هه رلایه که له هه ره چوارلاکه ی ده گاته سه دان میل، نیوانی هه ره دووکیان پێک ده گه یه نیّت، که عبه ی پیرۆزیش ئیستا له سه نته ری ناوه راستیدا وه ستاوه، ناوه وه ی ئه و زه وی یه و خوارووتریشی، مه لبه ندی ژیانیک ی سه لمینراوی پرووناک بووه و ژیا نه که شی به هیژ تریوه له و پرووکاری زه وییه پۆشن کراوه بنه ره تییه ی، که له پێش خرکردنه وه و هیئانه وه یه کی زه ویدا بووه.

جا کاتی که (یه ئه جوج و مه ئه جوج) بۆ ناخی زه وی یه بنه ره تییه پۆشن کراوه که له و که له به ره ی نیوان هه ردوو لووتکه ی چیا که وه دابه زیون، که (ده که ویت ته لایه که له لایه کانی زه وی یه وه و له و لایه دیاری کراوه وه، که پێشتر پرووغان کرده وه) و، که خوداش خۆی بۆ ئه و کاره سه رسورپه ئنه هیشتویتی یه وه و حیکمه تیکی زۆرو گه وره شی وای خواستوه وه، که دوا ی ماوه یه کی که م له م دیرانه ی داهاتوودا (به یارمه تی خودا) بۆ مان ده رده که ویت. ئای کرده ی خودای بالاده ست چۆنه و، چه ند دلقپه نه ئه وه ی ده ییین، که دوا ی ئه وه ی هه ریه که له و دوو ژن و میرده به هیواشی چوونه ته نیو ئه و زه وییه وه. ئینجا ره نگ و پروویان گۆراوه، واته له و ره نگه ناشیرینه وه ی، که پێشتر وه سف کرا و هه یانبوو، گۆپاون بۆ جوانترین ره نگ له پرووخساری سه رنج پاکیش و دلقپن. ته نانه ت گه ره جوانترین ئافره تی دنیا له گه ل

ههرمى يينهيهك لهو دوو جوړه دا بهراورد بكریت، نهوا له ئاستیدا ناشیرینترین مروڤ بوو، به هه مان شیوه هه دوو پیاوه کهش جوان ببوونو، نه گهر هه نیرینهيهك له گهڻ یه کیکياندا بهراورد کهین، نهوا نهو نیرینهيهش ناشیرینترین مروڤ بووه له ئاستیدا.. نه مهش بههوی نهو هیژه روڤشن که رهوانه ی په جمه تی خوداوه که لهو جیگریاندا له ناخی زهوی راسته قینه ی دره وشاوه به نووری په روه رد گاری بالا ده ستدا، هه بووهو، که به حوکمی روڤشن بوونه وه که یه وه بووه به به هه شتی خودا له زهویه کهیدا. ئیدی هه ریه که لهو دوو خیزانه، نه وه یه کی هیجگار زوړو بی شوماریان لی که وتوته وه، به شیوه یه که مه گهر هه خودای خالی ژماره یانی زانیبیت، نهوانیش سه ره پایی زوړبوونیان هه لهو زهویه دا به گیانی خو شه ویستی و په حم و به زه یی یه وه له گهڻ یه کتردا ژیاون و، له ئاستیکی بلندی دلسوزیدا بوون بو خوا په رستی و زانست و گه یانندی په یه وندی سوژی نیوان خویان، به مهش وایان لی هاتوو که مروڤه زه به للاحه کانیان کوپانی مامیان که (کورت به بالا بوون) خستوته سه ر شانیان له کاتی رویشتندا.. هه روه ها سه ره پایی پیچه وانیه به شه کانی زهوی و کهم کردنه وه یان (به حوکمی کاری جیگری روڤشن کردنه وه ی به ره همانه ی خودا بو هه ر که سیک به سه ری دا بروشتایه، به لام هه ر به حوکمی نهو ژیا نه جیگریه روونا که وهش خو شه ویستی و سوژو به زه یی له نیوانیاندا بالا و بووه وه.

خودای په روه رد گاریش رزق و روژی نهوانی و الیکرد بوو، که له گه غینه کانی نهو په جمه ته ی خو یه وه پهیدا بیت، که له یاسای روونا ک کردنه وه ی پر په جمه تی خو یه وه و به پیتی ماندوو بوون و ری و شویتیک بوی دانابوون، ته نانه ت به پیتی خواست و ئیراده ی واقعیانه ی نهو خه لکهش بووه، نه مهش حال و بارودوخی هه موو ژیا نیکی مولکدارانه یه، به تایبه تیش له به هه شته کاندا. جا نه گهر ئیستا ئیمه تییان پامینین و نهو جوړه ژیا نه شیان له لای خه لکی ئیستا زانراو بیت، نهوا هه سوودی ئیره ییان پی ده بن، چونکه نهوان چهنان هینده ی نهو ئاده میزانه بوون، که ئیستا

له سههر پووی زهویی دهژین، چەندان هیندهی ئەفسانهیی بوون، که ناژمیریت و هیچ عەقڵیکیش بەخەیاڵیدا نایەت، چونکە ئەوان لەو پەڕی چاوتیری و بەختە وەریدا دهژین، جگە لەو هیچ نەخۆشی و دەرد و پەتایە کیش هەرگیز پوویان تی ناکات، ئەمەش لەبەر نەبوونی ئاسەوارێکی ئەو دیاردانەی که ئەو دەرد و پەتایانە بەهۆی هەمە جۆری و تێکەڵاوبوونیانەوه دەخولقیئن، هەروەها هیچ وجودیکیش بۆ حوکمی مردن لەو خاکەیان دانیه، ئەمەش بەهۆی لاابوونەوهی گیانی چەسپینراوی ژیان تیای دا.. تەنانەت گەر بتوانریت مردوویەک ببریت بۆ ئەوی، ئەوا بە لەش ساغییەوه هەڵدەستیتەوهو له هەموو دەرد و نەخۆشیە کیش چاکبۆتەوه. لەوانەشە تۆ پیرسیت و بلێیت: دەی باشە ئەم جیاوازییە بەفراروانە خەیاڵییە چییە له کاتی کدا قورئانی پیرۆز وای باس کردوون که ئەوان تێکدەرو فاسیدن له زهویدا (مفسدون في الارض)؟ منیش له وهلامدا پیت دەلێم: هەر له هەمان سەرچاوەی پیرۆزهوه که قورئانەو له سوننەتی چروپ بەرکەتی پیغەمبەریشەوه ﷺ دەتەمەوه بۆ خاڵی سەرەتا و بنچینەیی مەسەلەکان.. ئەوه بوو وهک پێشتر باسمان کرد دواي ئەوهی یەکه مین باب و باپەر پێشینەکان دابەزینە خواروه بۆ نێو ناخە بنەرەتییه رۆشن کراوه کهی زهوی و، دواي زاوژی و زۆر بوونی نەوه کانیان (بەو رەنگەي که له مەو پیش روومان کردوهوه) پارچه زهویەکانی سەر پووی هەسارەي زهوی که لهو بەرەوه نزیک بوون، خاڵی پێک گەشتنی ئەو توێژە زەمینیه بوون که دراوه بەسەر رووی زهوی و بەسەر ناخی خواروهی ئەو زهوییە راستەقینه بنەرەتییه شدا که پێشتر وهسفمان کردو، که له سوورەتی (فجر)یشدا لێی دواين، ئەو پارچه خاكانەش پر کرابوون له نەوه کانی ئامۆزاکانی ئەمان و لەو هۆزو تیرە هەمەچەشنانەي تری وهک (تەتەر) و (مەغۆلەکان) بوون، هەروەها له سەر جەم تیرە هەمە جۆرەکانی تری مرۆفی سەرەتایی بوون که بناغەي هەموو ئەو رەگەزە مرۆییانەي ئەمرۆ و ئەم پارچه زهویانەي تریان ئاوه دان کردۆتەوه، یان بناغەي پەيوەست بە هەموو ئەو نەتەوانەي ترن که له ناوچه کانی تری دەورو بەرینانەوه هەبوون و نەوه کانیان

به‌شیویه‌کی بئی سنوور زیادیان کردووه. بیگومان نزیك بونوهه له‌هه‌ر تیره‌یه‌كه له‌و تیرانه‌ش له‌و كه‌نده‌لانه‌ی زه‌وییه‌وه‌كه (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) تیايدا نیشه‌جی بوون، کاریکی مه‌حال بووه، چونكه سام و هه‌بیه‌تیکی وای لیوه ده‌رکه‌وتوه كه به‌هیزترین دلی له‌پراندووه، به‌لام دواتر ده‌رچوونی هه‌ندیك ده‌سته و كۆمه‌لی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) بۆ ده‌ره‌وی خاكه‌كه‌یان ده‌ستی پئی كردووه، هه‌ر له‌گه‌ل ده‌رچوونیشیاندا كه‌وتوونه‌ته به‌ر په‌لاماری (داب و نه‌ریتی باوی په‌گه‌زه‌كان) كه حوكمی سه‌ر پرووی زه‌ویی ده‌كردو، نه‌وانیش به‌ نه‌مانی نه‌و جوانیه‌رۆشن بۆوه‌ی كه تیاياندا بوو، گه‌راونه‌ته‌وه سه‌ر بنچینه‌ی رۆخساره‌كانی پیشوویان و به‌هه‌مان په‌نگ و رۆخساری باب و باپه‌ره‌ی یه‌كه‌میه‌انه‌وه ده‌رکه‌وتوونه‌ته‌وه، واته به‌و په‌نگه‌ی كه له‌سه‌ر شیوه و هه‌یه‌ته‌ی فیل بوون، سائیت زه‌به‌للاحه‌كانیان بووبن، یان كورته‌بالا و بچووكه‌كانیان. به‌م په‌نگه‌ش له‌وپه‌ری كاملی و رێك و پێکی په‌وشتمه‌ندی یه‌وه كه له‌و خاكه‌دا پێیانه‌وه لكابوو، هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه بۆخاپترین نه‌ریت و ئاكار له‌ توندی و په‌قی و شه‌رخوازی و كرداری شه‌یتانیانه‌وه، به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی هینده‌ ترسناكیش كه هیچ عه‌قڵێك به‌خه‌یالی دا نایه‌ت، نه‌وان به‌م په‌نگه‌ بوون و پێچه‌وانه‌ی هه‌ردوو پێساكه‌ی (رۆشنكرده‌وه) و (په‌گه‌زه‌كان) بوون، پێسای (رۆشنگه‌ری) رۆخساره‌كانی نه‌وانی بۆ چه‌ند شان و شكۆیه‌کی به‌سام و به‌رێز گۆرپه‌وه، پێسای په‌گه‌زه‌كانیش كه له‌سه‌ر پرووی زه‌وی تووشی بوون هه‌لیگه‌راندوونه‌ته‌وه، كردوونی به‌چه‌ند ئاژه‌لیکی درنده و چه‌ند تارماییه‌یه‌کی شه‌یتانیانه‌ی ئه‌فسانه‌یی.

لهم حاله ته شدا ده شيت كه وتبنه بهر مردن، نه گهر مردن يه خه پي گرتبن، به لام
كي توانيو بهي بهرام بهريان بهه ستيت و خوي راگريت، له كاتيكدا شهوان خاوه ني
شه و هيزه شهسانه يي به ترسينه رو ناسايي به پزيه پ بووبن و، شه هه موو نه رسته
خراپ و شه رخوازه شيان هه بوو بيت كه هيج نارام و هه سه له يه كه له بهرام بهرياندا
ناگريت؟!

ئەو هیژ و شالۆانە ی بۆ هەر لایەکیان دەبرد، وەك چەند گەردەلویلیکی
تێکدەر بوون کە پەلی بۆ چەند ناوچەیهکی فراوان و دوورمەوداش دەهاوێشت،
ئەمەش بەهۆی ئەو توانایەوهی کە ژیانە پۆشنکراوەکیان لەچەند هیژێکی
ناناساییه پێی بەخشیبوون، کە چەندین وزە ی لەپادەبەدەریشیان لە برینی
ماوهی رینگاکاندا بەخێراتر لە پۆشتنی باندە بۆ مەیسەر بوو، تاوا ی لی هات
فەساد و خراپەیان گەیشته قوولایی ناوچەکانی ئەو ولاتانە ی کە ئەمڕۆ بە (ولاتانی
هیندو چین) ناودەبرێن و، گەلیك ولاتی دوورتریشی گرتەوه کەلەو سەرەدەمەدا
ناوەکانیان دیاری نەکرابوون. هیچ شتیکیش (هەر چیهك و هەر چۆنێك بوایه) لە
بەرامبەر شالۆی ترسناک و تۆقینەری ئەوان دا نەدەما، ئەوان هیچ مرۆفێك و هیچ
ناژەلیکیان فەرامۆش نەدەکرد تا بەزیندوویی دەیاغوارد، هەروەها گشت پرووەك و
درەختیکیان نەدەهێشتەوه بەساغی، بەلكو یان دەیاغوارد، یاخود تێکیان دەدا
لەناویان دەبرد.. تەنانەت گەر گەلیك لەسەر چیا یه یان پێدەشتێك دا بووین،
ئەوانیشیان بە دارو درەخت و کێلگەو مەزراکانەوه پامالێوه، کەواتە ئەوان چ
گەردەلویلیکی وێرانکەر بوون؟ ئە ی داخۆ چ ترسوو بێم و بەلایەکیان خولقاندییە؟!
لەگەڵ ئەوەشدا هەر جارێك بۆ زەوی یه کە ی خۆیان هاتبنەوه، باسی ئەو
پرووداوانەیان نەکردووه کە خۆیان خولقاندوویانە، بەلكو دەسبەجێ دەچوونەوه سەر
حالتە بەرێزو شکۆمەندییه کە ی خۆیان و سەر پوخسارە رێك و پێكە
پرشنگدارە کەنیان جا بەحوکمی زانیو ناگاداربوونی سرووشداری
پرشنگدارتییانەوه مەبەستیان لە دەرچوونیان، گەیانندی سوود و کەلک بووه بە
کۆرانی نامۆزاو خزم و کەسو کارەکانی خۆیان و لەو گەلانە ی تردا، بەلام نەیانزانێوه
کە ژیا نی هەموو ئەوانە تێك دەدەن و لەناویان دەبن، بێگومان ئەوان بوونەته هۆی
قێکردنی چەندین هۆزو تیرە ی بێ شومار لە نامۆزایان و کەسو خزمانیان، تەنانەت
ئەو ناوچانە و بەشەکانی دەورووبەریشیان تاماوهیهکی زۆر لە مرۆف چۆل بپوون.

هەر بۆیهش خودای مهزن ((ذوالقرنین))ی بۆناردن تاكو ئهوان لهو شهرو بهلا هههه ترسناكه پزگار كات. جا بزانه ئهگهر ئهوهی زانایان لهو ناوچانهو دهورو بهریان دۆزیویانهتهوه، وهك ئاسههوارى هاوشیوهو ویكچووی چهند جهستهیهکی نیمچه مرۆییو كه لهشیوهی ئاژهلهوه نزیکن، ئهوه له بنهڕهتدا لاشهی ههندیك لهوانهه كه چهند تیرهیهك توانیویانه بیانكوژن..

زانایانیش گومانیان وابوو كه ئهه لاشانه تهنهكانی رهگهزێكن لهو مهخلووقانهی كه لهپیش مرۆفدا زهوییان ئاوهدان كردۆتهوه. ئهمهش ههلهیهکی دیاره، چونكه یهخچال (سهللاجه)كهی (سییری) ئهم دهروازهیهی دابۆشیوه كه دهچیتته خوارهو بۆ نیو ناخی زهوییه رۆشنكراوه بنهڕهتی یهكه.

ههر ئهه دهروازهیهشه كه بهربهستهكهی (ذوالقرنین)ی لهسهه بنیاتنراوه، كه بهیارمهتیو كۆمهکی خودا توانی ی بنیاتی بنیت.

لهوانهشه بهرسیت: (ذوالقرنین) - سلاوی لی بیّت- چۆن توانیویهتی بهربهستهكهی نیوان ههردوو لوتكهی چیاكه له راستو چهپهوهو لهنیوان نۆكهنده بهرزهكهو نۆكهنده نزمهكهی توێژائی زهویدا بنیات بنیت، له كاتیكدا پروبهری نیوانیان دهگاته نزیكهی یازده فهرسهخ بهرامبهه نیو فهرسهخ؟! ئهی داخۆ بری ئهه پارچه ئاسنه گههوانهو پارچه مسهكانیش چهند بووبن كه بهكاری هیناون؟ ئهی چهند تیره بهشدارییان لهگهلا كردوهو یارمهتییان داوه له بنیاتنانی ئهه بهربهسته قهبهو ئهفسانهیهه؟! پاشان بۆچی ههر بهتاییهتی ئاسنو مسیان تیکهه كردوه.

منیش له وهلامدا بهه رهنگهی كه خودای زاناو دانا دهڕیخستوه پیت دهلیم:-

ئهوانهی لهگهلا (ذوالقرنین)دا بهشدارییان له بنیاتنانی بهربهستهكه كردوه، له پیاوانی ئهه تیرهو هۆزانه بوونو، تهنها ههوت پیاویش بوون، هیچ كهسیکی تریشیان سا ئیتر له لایهنگرانی، یان له سهههزانیشی بهشداریی ئهه كارهیان

نه کردوه، چونکه فهرمانی به هه موو تیره و هۆزه کان و سه ریاژه کانیش کردوه که بۆ ماوه یه کی و هه لهو جیگه یه دوور که ونه وه کهوا له بهر چاویان نه مینیت و هینده دوور که ونه وه که توانای دیتنی کاره که و پروداوه که یان نه بیت، بۆیه ش (ذوالقرنین) ههوت پیاویانی له هه ره خوا به رستری نیان و له به ته قوا ترینی پیاوانی نهو تیرانه هه لێژاردوه، هه رچه نده پتو یستیی به که سانی تریشیان هه بووه، به لام خودای به هیژو بالاده ست خۆی بۆی ئاسان کردوه، نه مه ش به پیتی نهو هه واله ی که خودای هه قو مافه ره ره له کتیه که یدا رایگه یان دووه و هه رمو یه تی: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (الکھف ۸۴)، هه ره وه به گویره ی نهو هه رمایشته ی تری خودا ده ربه ره ی وه لامی (ذوالقرنین) بۆ نهو پر سیاره ی هۆزه کان کاتی که داویان لیکرد کهوا پاره و مالتی بۆ کۆده که نه وه له به رام به ر بنیاتنانی به ربه سه ته که داو، که نه ویش پاداشتی خودای به باشتر زانی: ﴿... فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ (۹۴) قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ... (الکھف ۹۵).

به لام بۆیه ته نه ا نهو ههوت پیاوه ی به شداری کاره که ی خۆی کرد تا کو نهو پیاوانه خۆیان و هۆزه کانیشیان پاداشتی کرتی به شداری یکردنیان ده سگیر بیت کاتی که هۆکاره کانیان ده سه ته به رکرد و کاروباری شاروه ی هو کمرانیشیان ده رخست و، له مه شه وه به م هۆیه وه نهو پیاوانه ی هه لێژارد، نهو ههوت پیاوه ش نهوانه ن که خودا له هه رمایشته که یداو له باسی چیرۆکی (ذوالقرنین) دا - سلّوی لی بیت - ده سنیسانی کردو و له سه ر زاری (ذوالقرنین) یش هه رمو یه تی: ﴿... فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ (الکھف ۹۵).

بری ئەو پارچە ئاسنە گەورانهش، که بەکاری هێناون قورسایە حەوت (ره‌طل)^(۱) یان هەبوو و له قاپێکی گەورەدا دانراوه، پاشان فرمانی پێی کردوون، که حەوت جار هاواری (الله اکبر) بڵێنەوه و خودا بەگەرە بگرن و، ئاگرێک بکەنەوه، ئینجا له‌گەڵ فووتی‌کردن دا حەوت جار (الله اکبر) بڵێنەوه. ئیدی بەم ڕەنگە (ذوالقرنین) ئاسنە تـواوه‌کە یۆ ئاماده کراوه. فرمانی بەو که‌له‌به‌ره‌ش کردووه، که به‌مۆله‌تی خودا بیته‌وه یه‌ک و دا‌ب‌خ‌ریته، که‌له‌به‌ره‌که‌ش هاتۆته‌وه یه‌ک و دا‌خ‌راوه تا وه‌ک په‌نج‌ه‌یه‌کی ب‌چ‌و‌و‌کی ل‌س‌ی‌هات‌و‌وه، ئینجا (ذوالقرنین) به‌ده‌ستی خۆی ته‌ختی کردووه و به‌پێی ئەو وزه و توانایه‌ی، که خودا پێی به‌خشیبوو تاوای لی‌هات‌و‌وه ڕووبه‌ره‌کە‌ی (مه‌ترێک به‌ نیومه‌تر) بیته‌ به‌پێی پێوه‌ره‌کانی ئەم‌ڕۆمان، ئەوه‌ش له‌و په‌ری ڕێکی و ته‌ختی دایه، پاشان پارچه له‌و‌حی‌کی گه‌وره‌ی له‌ به‌رد، که بۆ ئەو مه‌به‌سته ئاماده‌ی کردبوو، خستۆته‌ سه‌ری، ئینجا فرمانی به‌ هه‌ر حەوت پیاوه‌که‌ کردووه، که قاپه‌ گه‌وره‌ و پر له‌ ئاسنە تـواوه‌که‌ به‌ده‌م (هاواری (الله اکبر) و خوا به‌یه‌ک دانانه‌وه) هه‌ل‌گ‌رن و بیخه‌نه به‌رده‌ستی، ئەویش ئاسنە تـواوه‌کە‌ی کردووه به‌سه‌ر به‌رده‌ گه‌وره‌که‌ و ئەو درزو کونانه‌یدا، که له‌‌چوار ده‌وری که‌له‌به‌ره‌که‌دا هه‌ل‌یکه‌ند‌بوون تا‌کو به‌ته‌وا‌وه‌تی له‌‌گه‌ل‌یدا یه‌ک بگرن، پاشان ب‌ر‌ی‌کی له‌و جو‌ره‌ی له‌ مس تـوان‌د‌ۆ‌ته‌وه و به‌هه‌مان شی‌واز کردو‌ی‌تی به‌سه‌ر ئاسنە‌که‌دا، ئەمه‌ش به‌پێی ئەو حیکمه‌ت و خواسته‌ی خودا بوو، که خودای خاوه‌ن هێزو حیکمه‌ت ب‌ر‌پ‌اری بۆ دا‌بو‌و، پاشان (ذوالقرنین) فرمانی به‌زه‌وی کردۆته‌وه که به‌ئه‌م‌ری په‌روه‌د‌گ‌اری به‌توانا ب‌چ‌ی‌ته‌وه سه‌ر دۆخی پ‌ی‌ش‌و‌وی له‌ در‌ی‌ژ‌بو‌ونه‌وه، زه‌ویش در‌ی‌ژ‌بو‌ته‌وه و به‌ئه‌م‌ری خودا وه‌ک خۆی لی‌ هاتۆته‌وه، ئیدی خ‌ی‌را ئەو به‌ریه‌سته‌ش له‌‌گه‌ل‌یا کشاوه و به‌قه‌د فراوان

(۱) (ره‌طل) جو‌ره‌ پ‌ی‌وه‌رو ک‌ی‌شانه‌یه‌ک به‌وه که له‌ هه‌ر ول‌اتی‌که‌دا به‌شی‌وه‌ی تایبه‌ت و لی‌ک جودا به‌کارهات‌و‌وه، به‌شی‌وه‌یه‌کی گشتی له‌ می‌س‌رو چه‌ند ول‌اتی‌کی تر‌دا هه‌ر (ره‌ط‌لی‌ک) د‌او‌ز‌ده (نۆ‌قه) بووه، دیاره هه‌ر نۆ‌قه‌یه‌ک‌یش س‌ی‌ کی‌لو غ‌رام و نیو بووه.

بوونه وې که له بهر څه له گه لیا فراوان بووه، به لام هېر له سېر شپېوازیکی نایابی
پټکی و تهختی و بلندې بووه، سېر ده مینک له دواي نه مېش سه هېلېه ندانه که پېدا
بووه تاوه ک نه م حالته وې نه مړې لیها توه.

که واته بزانه (ناسن) نه رکیکی گرنګی هیزو توانای توندی هدی، نه مېش
سېفه تیکیه تی که خودای خالق و کردگار پټی به خشیوه، وه کو له باره یوه
فرمویه تی: ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾... الحديد ﴿٥٥﴾
واته: (هېروه ها له ناسنمان دروست کردوه که ماده یه کی په ق و هیژداری تونده و،
له هه مان کاتدا چندين که لکشی بؤ خه لکی تیدایه).

جا نه گېر له نیو خوی زه وې په رۆشنکراوه که وه تیشکه کانی خوره لاتی له سېر
په نگ بداته وه، نه و ژيانیکی له باری پټ ددات و دېانکاته چن د تیشکیک له
هیژو په قبی ناسن و به نیو نه و بهرده دا که (له خوارووی ماوه یه کی په ک فرسه خي
یه و ديه) ده چیتته خواره وه.

نه وېش حکمه تی دانانی بهرده که یه له پټش دانانی ناسنه که دا، چونکه کایه ی
پوژتيف (له بار) ی رۆشنکاری، که پڼگه به شته سروشتی یه کانی دی نادات، گېر
هېر چیه کیش بن، له بهر نه وې له بنه په تی راسته قینه و زیندوانه ی نین ته نها نه وې
نه بیت، که به فرماني خودا تیایدا دانراوه، نه واییدی (کایه ی رۆشنکاری)
مؤرکی بنه په تی خاکی زیندووی به بهرده که به خشیوه، چونکه به گېر خسته وې
ژيانی له بارو، پاشان ژياندنه وې گیانی نه و ژيانه و له و ناسنه دا، که له سېرووی
دایه تا کو وزه و تینه که ی بؤ ناو خوی خواره وه (ناو وې زه وې بیت) به گویره ی
خواست و ئیراده ی دانایانه ی خودایه، نه مېش چونکه سروشتی نه و گوه هره
بنه په ته پوژنانه ی که به گیانی له باری ژيان رۆشن کراونه ته وه، وای لیږد کات
ئیراده ی دوینراوی په سندکات.

له مه شه وه خواستی (ذوالقرنین) له نێو بهرده کهدا په خشکراوه، واته له په نگدانه وهی هیژو توندیی ئاسنه که وه بۆ نێوخۆی خاکه که وه به پێی ئه وه قه زاو قه ده ره ی که خودای دانا و زانیار برپاری له سه ردا وه .

له سه ر ئه م بناغه یه ش یه ک ره طل له ئاسن، ئه گه ر بکه ویتته به رکایه یه کی پۆشنکردنه وه، ئه وا کایه ی هیژو توند (البأس الشديد) ی بۆ ما وه ی (فهرسه خێکی سی جا) لی ده رده چیت، چونکه هه ر هه وت په طله که ی ئاسنه کان کایه ی هیژو توندیان لیوه ده رچوه، که ده گاته (هه وت فهرسه خ سی جا) بۆ نێو خاکه پۆشنکراوه که .

جا ئه گه ر برپوانیت بۆ پرووه ری (١١ * ٥٠) فهرسه خ، که ما وه ی فراوانبوونه وه ی که له به ره به ره پته یه که یه، ئه وا تیده گه یه، که چ وزه یه کی به رجه سته له هیژو توندی ئاسنه که به وه پری راگرتنه وه به سه ر مه وداکانی ئه وه که له به ره وه به ما وه ی یه ک فهرسه خدا دابه ش بوون، که پال به هه رکه سی که وه ده نیّت بۆ خواره وه گه ر بیه ویت به سه ر ئه وه به رزاییه دا سه رکه ویت، که پێگه یه ک بووه بۆ چوونه دره وه له ناوه وه، تا کو هه یج که سیکی ش نه توانیت ده ریخات، یان لی یه نزیک بیه ته وه، خودای مه زنی ش بۆیه فهرمو یه تی: ﴿فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ (١٧) الکهف.

ئه وان هه رجا رێک خه ریک بوو نزیک ده بوونه وه له کایه ی هیژه تونده که ی ئاسنه که، یه کسه ر کۆمه لێک تیری پێک و سه نگینیان به سه ردا ده بارێ و نه یده هیشت بگه نه ئه وه به رزاییه ی که پێگای ده رچونیان بۆ ده ره وه بۆ ئاسان ده کردن. پاشان پا زو نه یینی هیژو ئاسنه که یان به سه ردا په نگ ده درایه وه وایان لی ده هات له نێو خۆیان دا له یه کتریان ده دا و سزاو ته می یه کتریان ده دا بیه وه ی که سیکی شیان زامداریت، ئه مه ش به هۆی نه بوونی زام و ده رد و مردن له شوینه دا، وه ک پێشتریش با سمان کرد!!

بهلام بههوی ئهو خوشهویستی و سۆزو بهزهیی یهی که لهنیو خۆیان دا بۆ یهکتریان ههبووه، دهروونیان ئازاری دهچشت بهوهی گهر بهو شیویه پهلاماری یهکتر بدن که لهکاتی نزیک بوونهوهی ئهو کایهیه (مجاله) دا بهیهکتریان دهکرد. بۆیه دهبینین ئهوان له مهودایهکی دیاری کراو لهو کایهیهوه نۆرهی پاسهوانیتهی یان بۆ خۆیان پێک خستبوو تاکو سهعاتی وادهی لێ نزیک بوونهوهیان لێ تێک نهچیت و نهکهونه بهر ئهو نهفرهته سهیرو سهمهريهیهی که وینهیهکی سهرسوپهیهی ههیه، بهلام ئهو مسهی که (ذوالقرنین-سلاوی لێ بیته) بهسهر ئاسنهکهدا پڕژاندوویهتی و تێکهلی کردووه، مهبهستی لهو کارهدا بهدی کردنی ئهو گیانه پۆشن کراویه بووه که ئاویتتهی گورو تینی ئاسنهکه بووه، تا کارلیک و کاردانهوهی مسهکه لهگهڵ ئاسنهکهدا بهدی بیته و ههک وزهیهکی تیشکدهری برووسکه پڕژین بیته بهرامبهر ههر کهسیک که بیهویت سووکایهتی به تهنی بهربهسته که لهدهرهوه بکات نهگهر پێی گهیشتهبیته.

بهشیکی ماوه و دیاری ئهم بهربهسته لهسهر رووی زهوش ههبوو، که تاماوهی نزیکهی سی سهد سالتیک بوو، پاشان دیار نهماوه لهژێر چیا بهستهلهکی یهکانی (سیبیریا) دا شارراوتهوه تاکو بههوی ئامرازهکانی فرینسی ههک فرۆکهکانیشهوه نه دۆزیتتهوه، یان بههوی ههر ئامرازیکێ ترهوه، بهم پێ یهش گران بووه لهسهر مروۆفی گهر بگاته ئهو شوینه، ئهمهش ههر پهجمهتیکێ تری خودایه بهبهندهکانی.

ههروهها ئهم بهربهسته ههر چهنده بهو ساکاری یه بنیان نراوه که ئاسنو مسی تیادا بهکارهی نراوه، بهلام له پتهوی دا هینده بههیزو تۆکمهیه که ههرگیز مهزهنده ناکریت و تێک نادریت تهنا ته گهر ههزار بۆمبی ئهتۆمیشی بهسهردا بتهقینریتتهوه ئهوا تاکه (ئینج)یکی لێ ناشکیت.. چونکه ئهمه بهکۆمهک و هاوکاری خودای بههیزو بهتوانا بنیات نراوه.

پاشان نه گهر بۆ شو حېكمه ته پروانين كه ئۆرگانه كانزاييه كانى بهرېهسته كه بهو هېزهيان به خشيوه، نهوا دهينين له ژيانى رپسا پۆزه تېقه كهى رپوشنكارى يهوه دهرهاوئژراوه و شو ئۆرگانو په گه زانه ش رپسايه كه يان له ناخى زهوييه بنچينه ييه رپوشنكاراوه كه وه وهرگرتوه. له لايه كى تريشه وه (ذوالقرنين) — سلاوى لى بيت — بهرېهسته كهى بۆ بنيات نه ده نرا، تنها بهو يارمه تى و كومه كهى خدا نه بيت، كه زانست و تواناى پى به خشيوو، ئيدى چۆن حالته ئاساييه كان له بهرده ميда نابەزيتريت.

بهرېهسته كه ش بهرده وام له سر هم حالته ي ده مي نيته وه تا شو كاته ي كه خوداى زانا بريار له سر ته ختكردى ده دات له رپۆزى نزيك بونه وهى به لئنه راس ته كه يدا له سر هاتنى قيامت، وه كه له سووره تى (كهف) دا فەرموويەتى: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ (٩٨) الكهف.

جا بۆ شو وهى سينه شت فينك و دلت ئارام بيته وه، عه قل و هوشت رپوشن و پوون بيته وه، نهوا بۆ زياتر پوون كردنه وه و له گه نجينه ي پر زانستى خوداييه وه شو زانيارى يه شت بۆ زياد ده كم، كه راستگوى متمانې پيكر او، واته پيغه مبهرى (الصادق الامين) ﷺ له دواين سوورپى بلندى ي دا به ناوى (عبدالله المهدي) يه وه — سلاوى لى بيت — هه والى له سر داوه، وه كه له (الشرح المبين) دا باسكراوه .. بزيه له م باره يه وه پيت ده ليم:-

(يه تجوج ومه تجوج) له پشت شو بهرېهسته يانه وه ناتوانن دهرچن، مه گهر به فەرمانى خوداى مه زن نه بيت و له كاتى نزيك بونه وهى واده ي به لئنه راس ته كه يدا له سر هاتنى قيامت ي گه وه، وه كه خودا له سووره تى (كهف) دا هه والى له سر داوه و له فەرمايشته پيروه كه يدا هاتوه: ﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ

وَعَدُ رَبِّي حَقًّا، له سوورهتی (انبیاء)یشدا ئەم فەرماشتهی خودای له باره وه هاتوه:-

﴿حَقَّ إِذَا فَتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتُوبَلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾﴾ (الانبیاء) . بیگومان به ئێنی خودا هه ر دیته دی (إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ) ..

به لām دواى كۆتایی هاتنى ماوهى حوكمى ئىمامى گهوره (عبدالله المهدي) - سلاوى لى بيت - و كه دواى فیتنهى (مهسحى جادووگه ر) دیت كه پيشتر له تهفسیری سوورهتی (فجر)دا باسكرا، جا كاتیك ئەو پیاوه نه فرهت لیکراوهش خۆی له نایهت و رێنمایی به كانی خودای پهروهردگاریدا ده مالتیت و، سیمای بههه شته نورانیه كهی (إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ) ی لى داده بریت و، له بهر سهركهشی و یاخی بوونیشی داده به زیته سه ر زهوی و دهست به دنیاوه ده گریت، ئیدی لهو پۆژه دا زهوی له حاله تی پۆشن بوونه وهیه کی تهوا و به پروناکی و نووری پهروهردگاری دایه .. وهك له سوورهتی (الأعراف) دا هاتوه، كه ده فرمویت:-

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحِمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَرَكَهٗ يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾﴾ (الأعراف) .

واته:- (ئهی پیغمبهر ههوالۆ بهسههاتی ئهو کهسهیان بۆ بخوینسههوه، که فرمان و پێنمای یهکانی خۆمان پێ راگهیاندهبوو، که بۆ پیغمبهرهکهمان ناردبوو خوارهوهو کهچی ئهو شهیتانی بهدواوه بوو شهیتان ئهوی دابوو پێش خۆی و، ئهویش چوو ریزی گومراو لهناوچوانهوه، خۆ ئهگهر خواستمان لێی بوایه، ئهو کابرایهمان بهو ئایهت و پێنماییهانهمان بهرزو سهنگین دهکرد، کهچی ئهو خۆی سهری کرده سهر ژیانی فریودهری دنیاو، تهنها بهجوانیهکانی دنیا قایل بوو، نمونهی ئهم جوړه کهسهش، وهک نمونهی سهگ وایه ئهگهر دهریکهیت، یان دهینهکهیت، یان پیایدا ههلهشاخیت، یاخود وازیشی لێ بهیت، ههر زمان دهردینیت و له ههناسه برکی دایه.. بهراستی ئهمه نمونهی ئهو کهسانیه، که ئایهتهکانی ئیمهیان بهدرۆزانیوه و باوهریان پێ نههیناوه.. جا تۆش ئهم جوړه ههوالۆ بهسههاتانه بۆ خهڵکی بگێرهرهوه، تاکو ههلویتستهو تیفکریانان ههیت).

جا لهو پۆژهدا، که ئهم پیاوه خۆی له ئایهت و فرمانهکانی خودا دادهمالیت و سهریبچیان لێ دهکات، زهویش لهوکاتهدا (له حالهتی روشن بوونهوهیهکی تهواو به نووری پهروهردگارییهوه) ی دایه، بیتهوهی، که (ههلبهته) هیچ چرپیهکی لهسهر مابیت، مهگهر ئهوهی ناخی نهیت، وهک ئهو بهربهستهی، که پێ له دههچوونی (یهنجوو و مهنجوو) دهگریت. جا به هاتنی مهسیحی جادووگهر (دجال) و نهفرهتلیکراویش بۆسه زهوی، ههر شتیک چاوی بهسهر بکهویت دایهپۆشیت و پرووی زهویش به روپۆشیک له خۆلهمیش دادهپۆشیت، که پهنگی خۆلهمیشه که له پهنگی پهشهوه نزیکه، بهوهش چهندین دیمهنی بهرجهسته له دهریاو رووبارو کێلگه و درهختهکان دادهپۆشیت، بهلام حالهته ئیجابیهی پۆشنگراوه زیندووهکهی بۆ داناپۆشیریت. پاشان ههموو کۆشک و خانوو رووبارهکانی بهههر حهوت باخهکانی (تیره) ه وه دینه سهر زهوی و لهو ئاگره پیرۆزهدا دهپێچرینهوه، که خودای بهرزو بالادهست له سوورهتی (نمل) دا لهبارهیهوه فهرموویهتی: ﴿...أَنْ بُرِكَ مَنْ فِي

النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ النمل ﴿٨﴾، واته بانگی لیکراو پیتی گوترا: (پیرۆزو پاکژو خوا پێداون ئەو کەسە، کە لەپاڵ ئاگرە کەدایەو، ئەو مەلانیکیەتانەش کە لە چواردهوری شوینی ئاگرە کەدان). ئەو ئاگرەش ئاگریکی پیرۆزە و هەرگیز شت ناسوتینیت هەرچەندە بارستایییە کە ی گەورە و سیفەتیکی سامناکیشی هەبێت، چونکە بەقەد ئەو لە ئاکام و شوینەواری ئەو شەدا ئەو جادووگەرە نەفرەت لیکراو درۆزنە بەیارمەتی شەیتان و سەربازانی شەیتان شتە دروستکراوە خەیاڵییەکانی لەسەر ئەو پووچۆشی کە بەسەر پووی زەویدا داوە، دادەنێت، وەك پووبارو خانوو یاریگەکانی کە بەزمان وەسف ناکرێت ئەویش بەحوکمی توانا ستمکارییە کە یەو. فیتنە و ئاشووبی ئەم کابرایە (نەفرەتی خودای لەسەر بێت) لەسەر دەستی پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - کۆتایی دێت کە (عیسا) بە قەمە پۆحانییە کە ی (الحرية الروحانية) لی دەدات و، پاشان مەلانیکیەتی سزا دەبێتە دۆزەخووە (ئاگرە کەو)، چونکە حوکمی مردن لە کاتی هاتنی پۆژی دوابی تا پۆژی قیامەتی گەورە راوەستێنراوە.

پاشان پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - فەرمان بە ئاگرە پیرۆزە کە دەکات کە بۆ ئاسمان بەرزبێتەو بەو کۆشک و خانوانە ی (ئێرەم) هەو کە لە نیوی دان و، بەو (خەلکەو ی تیی دان) و (بەو کەسانەو هەش کە ئازایەتیان لە چوونە نیویەو پێ دراوە کاتی کە ی دەترسێنران) بە هەموو ئەمانەو بەرزبێتەو، ئینجا هەر ئەوانەش کە دەگەرێتەو بۆ ئاسمان.

بەلام پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - و جێنشینی ئیمامی گەورەش - سلاوی لی بێت - هەموو ئەو نەتەو و هۆزانەش کە لە دوایانەو بوون، سرووشی ئەویان بۆ دێت کە بچنە پاڵ (بیت المقدس) و (مسجد الحرام) و ئەم دوو جێگە پیرۆزەش لەو پۆژەدا لە سیمای گەوهریانە ی پڕشنگدار بووی خۆیان دان، هەروەها سرووشیان بۆ دێت، کە بچنە (مەدینە) ی نوورین و پۆشنکراو بەسنوورە

بنچینه یییه کانی ئەوسای زەمانی پێغەمبەری خودا (محمد ﷺ) کە لەو دیەنەیدا
خودای حەق کردویتی بە گەوهەر و خاکی درەوشاو، ئەوەش بە تیشکی
پۆشکەرەوی زەوی کە بە نوورو پۆشناییی پەرورەدگاری خۆی لەدوای هاتنی
قیامەت پۆشن بۆتەو. خودا ئەم خاکە لە (یەنجوو و مەنجوو) یش
یاراستوو و ناهێلت بچنە ناوێوە.

لیرهوه رازو نهێنیی سرووشی خودا بۆ پێغه مبه‌ری خۆی (عیسا) ده‌رده‌که‌وێت که خۆی و هه‌موو ئەو نه‌ته‌وانه‌ی له‌گه‌ڵی‌دان بچنه‌ نیۆ ئەو جی‌گه‌ رێزلی‌گه‌راو و پیرۆزانه‌وه، ئەمه‌ش له‌به‌ر نزیک‌بو‌نه‌وه‌ی به‌لێنی‌ حه‌قی خودا له‌سه‌ر ده‌رچوونی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج)، له‌و پۆژه‌شدا هه‌ر شتی‌ک له‌و چ‌ریانه‌ی که‌ چوارده‌وری ناخی زه‌ویان داوه، رێیان لی‌ ده‌گرن، به‌لام ئەوان له‌ هه‌ر چوار لاکه‌ی زه‌وییه‌وه زۆر به‌خێرایه‌ و کۆمه‌ڵ له‌وای کۆمه‌ڵ دێن و هه‌ک ئەوه‌ی سه‌ر ڤووی هه‌موو ئەو زه‌ویانه‌ داپۆشن که‌ داگیریه‌ ده‌که‌ن، ئەم به‌خێراییه‌ ده‌رچو‌نه‌شیان، هه‌ک به‌دیه‌ی هاتنی به‌لێنه‌که‌ی خودای په‌روه‌ردگاره‌که‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿حَقَّ إِذَا فَتَحَتْ أَبْجُجٌ وَمَاجُجٌ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾، ئیدی به‌چه‌ندین تاقم و کۆمه‌ڵه‌وه دێن و سه‌ر ڤووی زه‌وی داده‌پۆشن و وێنه‌ی ڤوخساره‌کانی باب و باپیرانی پێش‌وویان ده‌چێته‌وه سه‌رو ناشیرینی ڤه‌نگ و ڤوویان ده‌رده‌که‌وێت و، سیمای وه‌حشیانه‌ و ڤرندانه‌شیان به‌دیار ده‌که‌وێت و، به‌و ناشیرینی و خراپیه‌ی نه‌ریت و ئاکاریانه‌وه‌ بلاو ده‌بنه‌وه‌و، ڤه‌قی و توندی و قێزه‌وه‌نی هه‌ل‌سه‌وکه‌وتیشیان ده‌رده‌خات، ئەمه‌ش له‌کاتی ده‌رچوونیاندا له‌و کایه‌ ڤۆشنه‌وه‌ بۆ کایه‌ ناهه‌مواره‌ پێچه‌وانه‌که‌و له‌ئاکامی ئەو هه‌موو فیتنه‌و ئازاوانه‌شه‌وه‌ که‌ جادووگه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر ڤووی زه‌وی ئەنجامی داوه‌.

ئیدی هه‌ر درۆو ده‌له‌سه‌یه‌که‌ و هه‌ر کاری‌ک که‌ جادووگه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر ڤووی زه‌وی ئەنجامی دا‌بێت، ئەوان ده‌یخۆن و، هه‌ر ڤووبارو ده‌ریایه‌کی‌شی دروست کرد‌بێت هه‌مووی ده‌خۆنه‌وه‌. به‌م ڤه‌نگه‌ش ئەو دوو ناوه‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) که‌

(نوح) ی پێغه مبه‌ری خودا لیتی نابوون تیااندا به‌دی دیت، وه‌ك گوتمان وشه‌ی (یه‌نجوج) له مانا سریانیه‌كه‌یدا به‌مانای (بخۆری درۆ) دیتو، وشه‌ی (مه‌نجوج) یش به‌مانای (بخۆره‌وه‌ی درۆ) دیت وه‌ك پێشتریش پوون کرایه‌وه‌و كه‌ وائیدی به‌و شیوه‌یه‌ش تیااندا به‌دی دیت.

ئینجا شه‌یتانه‌کانیش له‌و پێگه‌و مه‌له‌نده‌ پر له‌درۆو ده‌له‌سانه‌ی جادووگه‌ر كه‌ هۆزو كۆمه‌له‌كانی (یه‌نجوج و مه‌نجوج) قوتیان داوون و خواردوویانته‌وه‌، بۆ ده‌ره‌وه‌ی زه‌وی هه‌ل‌دین و له‌ ئاسۆکانی ده‌ورو به‌ری له‌نگه‌ر ده‌گرن، له‌ سه‌رووشیانه‌وه‌ (ئیبلیسی باب‌ه‌گه‌وره‌یان) هه‌یه‌و، به‌رده‌وام له‌ بۆشایی ئه‌و ئاسۆ فراوانه‌دا تا رۆژی قیامت ده‌میننه‌وه‌، ئیدی دوا‌ی ئه‌وه‌ جیگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر زه‌وی نیه‌، وه‌ك خوداش فەرموویه‌تی: ﴿...وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾ (الحج ٢١).

واته‌: - (هه‌ر كه‌سێك هه‌ول بۆ خودا دابنیت، وه‌ك ئه‌و هه‌له‌ته‌ی وایه‌ كه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ به‌ربوویته‌وه‌و ده‌سه‌جی بالنده‌ش په‌لاماری بدات و پارچه‌ پارچه‌ی بكات، یاخود ر‌ه‌شه‌ بایه‌کی به‌هێز بیفرینیت و بیبات بۆ شوینیکی زۆر دوور).

به‌لام ئه‌و گوم‌پایی یه‌ی كه‌ دوا‌ی ماوه‌ی حوكم‌رانی پێغه‌مبه‌ری خودا (عیسا) - سلاوی لی بیت - تا رۆژی قیامته‌تی گه‌وره‌ دروست ده‌ییت، ئه‌وه‌ له‌ خودی خه‌لكیه‌وه‌یه‌ به‌هۆی ئه‌و هێزه‌ سروشتیه‌ی هه‌یانبووه‌و كه‌ به‌هه‌وا و ئاره‌زووی نه‌فسه‌كانیشیان چۆکیان پێ‌داداون.

پاشان دوا‌ی ئه‌وه‌ی زه‌وی له‌و هه‌موو درۆو ده‌له‌سه‌یه‌ی جادووگه‌ر پاك ده‌بیته‌وه‌و كه‌ گه‌لی (یه‌نجوج و مه‌نجوج) خواردوویانه‌و خواردوویانته‌وه‌، چه‌ند بالنده‌یه‌ك به‌ ورده‌ به‌ردی سوورکراوه‌ی (سجیل) هه‌و دین و داده‌به‌زنه‌ سه‌ریان و هه‌موویان به‌ردباران ده‌که‌ن و ده‌یانکوژن، پاشان ئاسمان بارانیکی و هه‌ا به‌لیزمه‌و گه‌وره‌

دهباریتیت که لاشه مرداره وهبووه کان بۆ دهروهوی زهوی توور دهدات، لهویش چهند
 بالتدهیه کی رهشی زه به للاح که (لهشو لارو باله کانیان گهورهن)، دهیاغۆن..
 بهمهش فهرماشته کهی خودا بهدی دیت که فهرمویه تی: - ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
 فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾..
 ههر شهیتانه کانیشن که (با) لهجیه کی دور فریایان دهدات، چونکه هیچ
 جینگیه کیان له سهر زهوی لهو رۆژدها نییه، وهک له مهو پیشیش پروون کرایه وه..
 بهلام ئهوانه ی، که بالتده کان په لاماریان دهدهن، ههر ئهوانن (واته: قهومی
 یهئجوج و مهئجوج) بههوی ئهوهی درۆ بوختانی جادووگهره نهفرته
 لیکراوه کهیان پتوه په یوه ست کراوه که خواردوویانه و خواردوویانه ته وه، چونکه
 بوونه ته چهند قاپیک بۆیان و بهره و ئاگره گهره کهیان دهبات و، چهنده ها سه ده و
 عه یامی بی شومارو نه زانراو تیدا ده میتنه وه، ههر ئهوانیش که دوایین که سو
 کۆمه لن لهوانه ی له ئاگر ده ده چن، ئهوان تیایدا ئازاریش نادرین، به لکو ئامرازیک
 بوون له ئامرازه کانی سزادانی خه لکی نیو دۆزهخ، له هه مان کاتدا پیکهاته
 نه تۆمیه کهشیان به بی ئهوهی ئازاری ناخی دهرونیان بدات ریک ده بیتته وه، چونکه
 ئهوان له بنه رتهی شیوه خولقیتراوه که یاندا لیبوردراو چاوپۆشیی لیکراون.

به ده رکه و تن و بلا بوونه وهی لاشه کانیشیان له سهر زهوی بهو بارانه ی، که
 رایمالیون (وهک پیشتر باسمان کرد) ئهم بارانه ئه و پروو پۆشه خۆله می شیهش
 راده مالییت کهوا به سه ریوه نه شتبه و، پاشان حاله تی پرووناکی و ژیا نه
 سرووشتییه کهش بۆ زهوی ده گهریتته وه، و ناشتی و دادپهروه ری خۆشه ویستیش له سهر
 زهوی بال ده کی شیت، ئهمهش له ژیر حوکی پیغه مبه ری خودا (عیسا) - سلاوی لی
 بیت - و لایه نگرانی به دی دیت.

نايه ته كهی نێو ئهو ئینجیله راسته قینه پیروژهش بهدی دیت که دهلیت:-
 (گه وهی و نه مری له ئاسۆکانی بلندیدا هه ر بۆ خودایه، ههروه ها له سه ر زه ویش
 ناشتی و بۆ خه لکش خوشحالی) ^(۱).. ئیدی زهوی هه ر له و ئارامی یه ی دا دهییت
 تاكو پیغه مبه ری خودا (عیسا) - سلاوی لی بیّت - بۆ لای خودای (رفیق الاعلی)
 به رزده بیته وه و جینیشینانیشی - سلاویان لی بیّت - دوا ی ده که ون.. دوا ی ئه مه ش
 خه لکی تووشی نسکییه کی ترسناک و تۆقینه ر ده بن، ئه مه ش به گوێره ی ئهو هه واله ی
 که خودای به رزو بالا ده ست پیی راگه یاندووین و فهرموویه تی:- ﴿...وَتَرْكَا بَعْضُهُمْ
 يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي بَعْضٍ﴾ ^(۱۱) الکهف .. ئینجا حاله ته که هینده ناخیه نیّت که
 قیامه تی گه و ره دادیت، وه ک به دی هاتنیکی فهرمایشتی خودا که فهرموویه تی:-
 ﴿...وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَمَجَّعْنَهُمْ جَمَاعًا﴾ ^(۱۱) الکهف.

به م روونکردنه وه راست و هه قیه و ره رانه یه ش توانیومانه په رده له سه ر به سه ر
 هاتی (یه ئجوج و مه ئجوج) هه لدهینه وه، ئه مه ش به هۆی ئهو لیکوژینه وه و
 ساغکردنه وه یه ی، که باشتینی خه لق و گه و ره ی به نده کانی خوداو، ئاشنا و
 خۆشه و یست و هه لبۆیراوی خودا: (تیمامی گه و ره ی دوا یین (عبدالله المهدی) سلاوی
 لی بیّت) به نه نجامی داوه.

پۆژانیش ئه م راستیه له نزیکه وه ((به فهرمانی خوداو به خواستی خۆی))
 ده سه لیئن.. بۆیه له خودا ده پارێینه وه، که ئیحه و ئیوه ش به که سانی بپروا پیکه رو
 باوه ردارو ته سلیم بووی هه ق، دابنیّت تاكو پاداشتی سه رکه و تن و چاکه خوازی
 به ده ست بیئن و، به و خه لات و خێرو به ره که ته ش بگه یین و، له به هره مه ندان بین..
 (امین).

(۱) وه ک پشتریش له په راوێزی لاپه ره یه کی تردا ناماژم بۆ کرد من وه ک وه رگێپی ئه م کتیبه هاواری
 نو سه ر نیم له هی نانی ئه م ده قه درێزه دا که خۆیشی به نه فسانه و خورافاتای داده نیّت، به لām وه ک
 نه مانه تیک ته رجه م هم کردۆته وه . (وه رگێپی)

تا ئێره له برگه‌ی (یه‌نجووج و مه‌نجووج له پوانگه‌ی به‌هائی یه‌کانه‌وه) ده‌قی
ئهو شریته‌ بوو که یه‌کیک له بانگه‌شه‌چیانی به‌هائی یه‌کان تییدا ده‌رباره‌ی
(یه‌نجووج و مه‌نجووج) دواوه‌ و به‌زمانیکی ره‌وانی عه‌ره‌بی و به‌ئه‌دایه‌کی رۆشن و
شیوازیکی روونی و تاریژییه‌وه ئهو هه‌موو ئه‌فسانه‌ و قسه‌ پوچ و بێ نیوه‌رۆکانه‌ی
تیادا هه‌ڵ رشتوه‌.

((به‌دواداچوونیکی کورت له‌سه‌ر ئهم وته‌ پوچه‌لانه‌))

ئیمه‌ بۆیه‌ ئهم گوتاره‌ گومراو ناهه‌قه‌مان به‌و درێژییه‌ی خۆی و به‌ته‌واوه‌تی
هی‌ناوه‌، سووربووین له‌سه‌ر خستنه‌ رووی هه‌موو ده‌قه‌که‌یشی، تاكو وینه‌یه‌ك له
تیروانینی ده‌سته‌ و تا‌قمه‌ گومراكان ب‌خه‌ینه‌ به‌رچاوی خوینه‌رانی به‌رپ‌رز هه‌روه‌ها
لێ‌ک‌دانه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ لاده‌ره‌کان و یاری کردنیان به‌کتی‌بی خودا، شیواندن‌ی مانا و
ده‌لاله‌ته‌کانیشی ب‌خه‌ینه‌ روو... له‌م هه‌راو زه‌ناو ساخته‌کارییه‌شدا چ‌ه‌ند خاڵێ‌ك
به‌دی‌ی ده‌که‌ین، وه‌ك:-

ئهم گوتاره‌ پ‌شتی به‌هی‌چ سه‌رچاوه‌یه‌کی راست نه‌به‌ستوه‌ له‌سه‌رچاوه‌کانی
فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ، به‌ل‌کو هه‌ر ته‌نیا گریمان و ئیدی‌عایه‌ که ئاتاجی
به‌ به‌ل‌گه‌ و نمونه‌ و سه‌لماندنه‌.

ئهمه‌ گه‌رانه‌ له‌نی‌و جیهانی نادیار (غیب‌)دا به‌بی‌ ئامرازیکی راستو، به‌بی‌
به‌ل‌گه‌یه‌کی په‌سند لۆژیکی عه‌ق‌لێ‌کی ساغ، جیهانی نادیار و پ‌ووداو و
پ‌استیه‌کانیش، ته‌نها له‌کتی‌بی خوداوه‌ و ده‌گه‌ی‌ت، یان له‌ فه‌رموده‌ی پ‌استی
پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ.

ئهم درۆزنه‌ قسه‌ هه‌لبه‌ست و بوختانچی و ئیددی‌عاکاره‌ش جله‌وی ته‌واوی بۆ
خه‌یالی خۆی شل کردوه‌و، به‌ ئاره‌زووی خۆی رۆشتوه‌و و گه‌راوه‌ و چ‌ه‌ندین شتی
سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ی له‌ژێر زه‌ویدا خستۆته‌ خه‌یالی خۆیه‌وه، که گوايه‌ ئهو شتانه‌ و ئهو

مهخلووقاتانه ژيانىكى تايههتييان ههيهو، ئهوان هۆزى (يهئجوج و مهئجوج)ن، له راستيدا ئه و ئينه و ديمه نانهى كه ئه و كابراره خستونيه پروو له جيهانى واقيعى مادديدا هيج وجوديكيان نيه، ته نانهت له خه يالى كابر خويشيدا و له خه يالى ههر كه سيكيشدا كه پرواى پى ده كات، هيج وجوديكيان نيه.

بۆ ئه وهى ئه م شيواندن و درۆ بوختانانهش زياتر هاغان دات بۆ وريايى و بيدارى له ئاست راستيهه كاني قورئان و مانا و مه بهسته كانيشيداو، به رده وام بين له سه ر ئه وهش كه بانگهواز بۆ ته فسيري قورئان ته نها به راستى و زانست بكه ين، به لام ريگاش ناده ين به هيج كه سيك كه له و ده قهى هينامان پرواى پى بكات يان ئيمانى پى بينيت، به لكو ته نها له ده رووى و ئاگادار كرده وه وه بۆ خه لكى ترى باس بكات.

((له گه ل ئايه ته كاني ئه م چيرۆكه دا))

((پيغه مبه ر ﷺ له ئايه ته كاني چيرۆكى (ذوالقرنين) ده خوئينيه وه ..))

ئايه ته كاني چيرۆكى (ذوالقرنين) به و پرسياره ده ست پى ده كات كه كافرو (هاوه ل بۆ خوا دانهران) ئاراستهى پيغه مبه رى خودا ﷺ يان كردبوو، كه پيشتريش جووله كه كان رينمايى ئه و كافرانديان كردبوو تا ئه م پرسياره له پيغه مبه ر ﷺ بكه ن، ئه وه بوو پييان گوتبوون: (ده رباره ي پياويكى گه پۆك پرسيارى لي بكه ن كه له پۆژه لات و پۆژئاوا گه پراوه و، داخۆ به سه ر هاته كه ي چى بيت)؟! وه كو له مه و پيشتيش ده قه كه يمان هينايه وه. ئايه تى پرسياره كه ش ئه مه يه: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ﴾ (پرسيارت له سه ر (ذوالقرنين) لى ده كه ن).. وه لامى نيۆ ئايه ته كه ش ئه مه يه ﴿قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (پييان بلئى باسيكى ئه وتان له چه ند ئايه تيىكى قورئانه وه بۆ ده خوئينمه وه).

کاتیك سهرنج لهم وهلامه دهدهین ههندیك دهرسو ئاماژه و په‌ندو رێنموونی لێ ده‌ردیئین، وه‌ك:-

١- سهره‌تای وه‌لامه‌كه به وشه‌ی (قل/ بلی) ده‌ست پێ‌ده‌كات، زانایانی ته‌فسیر ئه‌مه به (قل-ی- تلقینی) ناوه‌به‌ن، واته‌: به (وه‌لامی فێركاری ی-بلی-)... به‌و مانایه‌ی كه باسه‌كه‌و چیرۆكه‌ش له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌ دانه‌نراوه‌ به‌لكو فێركردن و تیگه‌یاندنیكه له‌ خودای زاناو كاربه‌جێوه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی خۆی ﷺ گوزارشت كردن (تعبی‌ر)یش به (فه‌رمانی (بلی)ی فێركاری) رێنموونیمان ده‌كات بۆ زانیانی ئه‌و پاستییه‌ی كه بیگومان سه‌رووش (وحی) له‌لایه‌ن خوداوه‌یه‌و، فێركاری و تیگه‌یاندنیكه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ كه لهم دۆخه‌دا (پرسیاری لی‌كراو) و (تاقی‌كراو) وه‌ كه‌وتۆته به‌رده‌م تاقی‌كردنه‌وه‌یه‌ك (امتحان) به‌و ووته‌ پۆشنه‌ به‌پاشكاوی وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و، بۆشیان پوون ده‌كاته‌وه‌ كه وه‌لامه‌كه له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ نیه‌، به‌لكو له‌لایه‌ن خوداوه‌یه‌، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی هیچ هه‌ولێکی خۆی به‌ وه‌لامه‌كه‌وه نه‌به‌ستێته‌وه‌و دان به‌وه‌ش دابنیت كه ئه‌و ته‌نها گه‌یه‌نه‌ری فه‌رمایشتی خودایه‌. هه‌ر لی‌ره‌شدا تیبینی سه‌ره‌رشتی خودا بۆ پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ده‌كه‌ین كه یارمه‌تی داوه‌و سه‌ریخستوه‌و به‌لگه‌ی رێنمایی پێ‌داوه‌و وه‌لامی‌شی بۆ خستۆته‌ پوو، ئه‌وه‌تا له‌سه‌ر (ذوالقرنین) پرسیاری لێ ده‌كریت و، خوداش هه‌والی وه‌لامه‌كه‌ی پێ‌ ده‌گه‌یه‌نیت.

٢- مانای ئه‌وه‌ چیه‌ كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ چهند ئایه‌تیك له‌ باسی (ذوالقرنین) ده‌خوینێته‌وه‌، بیگومان جگه‌ له‌وه‌ی كه پێشتر ئاماژه‌مان بۆ كرد، مانای ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت كه ئاخواتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌باره‌ی (ذوالقرنین) وه‌و هه‌ق و پاسته‌و، مه‌سه‌له‌كه‌ش هه‌ر به‌و رهنگه‌یه‌ كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ رایگه‌یاندوه‌، چونكه له‌خوداوه‌ پێی راگه‌یاندراوه‌، مانای ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت كه ده‌بیت ئی‌مه

ئهو ههواله راگهیه نراوهی پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام نه خهینه بهر حوکمی چهند سه رچاوهیه کی ترو بههۆی ئهوانه وه داوای راستکردنه وهی ههواله که، یان رینککردنه وهی، یان به دوا داچوونی لێ بکهین، ههروهها مانای نه وهش ده گهیه نیت که تنهها دهست بهم راگهیه نراوه راست و جیگیره ی پیغه مبهه وه بگرین و، بهو چهند رووداوه ی له چیرۆکه که دا دیاریکراون قایل بین و زیاتر له وه له سه رچاوه نادرسته کانداییدا نه کهین و، په ناش نه بهینه بهر دهقه ناراسته کانی (ئیسرا ئیلیات) و، به سه رهات و ههوال و وهی پیشینه کان تا کو چهند شیکار و درێژهیه کی رووداوه کانی چیرۆکه که ی له سه ره وهرگرین.

۳- با هه لۆیستهیه کیش له بهردهم وشه ی (منه) ی نیو ئایه ته که دا بکهین ﴿سَأْتَلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ئهم پیتشه ش ئامرازی (من- ی- تبعیضی) یه (واته/ دابه شکاری) واته پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام هه موو زانیاری و به شه کانی چیرۆکه که و رووداوه کانی (ذوالقرنین) باس ناکات، به لکو گرنگترینی زانیاری یه کان و رووداوه کان (واته: هه ندیک و (به شیکی) لێ باس ده کات). ههروهها وشه ی (منه) ئاماژه بو شیوازی قورئان له گێرانه وه ی رووداوه کانی چیرۆکه کانی دا ده کات که هه موو چیرۆکه که به درێژی و به یه که جاری تهواو ناگێرێته وه، هه مدیسان له سه ره بنچینه ی روودانی ئهو به سه رهات به شه کانی ریک ناخات و، شیکار و سه رجه م کار و مه سه له وردو درشته کانی شی به تیکرایی نا هی نیت.

جا ئه وه ی که واتای قورئانی تیدا رهنگ بداته وه، ویستگه کانی عیبه ره ت و په ند لێ وه رگرته که گوینگران (بیه سه رانی قورئان) وانه و ئاماژه و رینماییه کانیان لێ وه رده گرن، هه ره بۆیه ش له نیو چیرۆکه که دا تنهها ئهو ویستگانه پیشان ده دات و ئهو به شه یه کهوا نیاز ه ویستراوه کانی پی به دی ده هی نیت.

ههروهها له چیرۆکهکهوه ئهو دیمهنو پهرده و پرگانهش پیشان ده دات که سوودیك، یان زانستیک، یان پهندیکیان تیدا به. ئیدی به ئانقهست ئهم شیکارو پروداو و ههوالانهی تری که (سوودیك، یان زانستیک، یان پهندیك) نابه خشن، فهرامۆش کردووه.

له بهر ئهوه باوه پهمان ههیه بهوهی که قورئان پیشانی داوه، ئهوه گرنگترینی دیمهنو پرگه کانی چیرۆکهکهیه، ئهوهش ههندیك له دیمهنه کانیهتی، نه که هه موو دیمهنو به شه کانی ئهو چیرۆکه.

دانیش بهوه داده نین که ئه گهر قورئان ههر به شیکی تری چیرۆکهکهی فهرامۆش کردییت، له بهر ئهوهیه به پلهی یه کهم هیچ سوودیکی نه بووه، به پلهی دووه میشت به کردهیی (فعلی) هیچ بواریکی بۆ هه لۆیسته له سه رکردنی تیدا نیه.

ههر بۆیه ش ناشیت له نیو سه رچاوه و چاوه کانی تر دا به دوایدا بگه رین، به لکو پتویسته له سه رمان هینده له گرنگترینی پروداوه کانی پیشینان وه گرین و، مامه له ش له گه ل ئهو به ش و دیمهنه پیشان دراوانهیدا بکهین که هاوه له به رتزه کان (الصحابه الکرام) مامه له یان له گه لدا کردووه کاتیك به وهنده له چیرۆکه که دا قایل بوون.

ئهو ده سه لاتهی که خودا به (ذوالقرنین) ی داوه

قورئان هه والی ئهو ده سه لاتهی که خودا بۆ (ذوالقرنین) ی مه یسه ر کردووه، پی داوین، وه که له فهرمایشته کهی خودا دا هاتووه: - (انا مکنا له) واته: - (ئیمه ده سه لاتییکی زۆرو گه وره مان پی دا بوو). ده سه لات پیدانیشت که له پیشهی زمانه عه ره بییه کهیدا له (تمکین) هوهیه له وشه کانی (مکان) و (مکانه) هوه وه رگه یرون که مانای خاوه نداریتی ده گه یه نیئت و، واته (بووه به خاوه نی شوینه که) و بووه به خاوه نی پله و پایه یه که، خوداش به و ره نگه ده سه لاتی له زه ویدا به (ذوالقرنین) دا

بوو، که هۆیه کانی سهرکهوتن و سهرفرازیی بۆ مهیسههر کردبوو. (ذوالقرنین)یش دانی بهو دهسهلاته‌دا نابوو که خودا پێی به‌خشیوه‌و که ههر شتێک (له هیزو له سهرکهوتن) خاوه‌نی بوو بێت به هیزو کۆمه‌کی خودا بووه، بۆیه کاتی‌ک له گه‌شته‌که‌ی باکووردا ئه‌و گه‌له‌ی که له‌نیوان هه‌ردوو چیا به‌رزه‌که‌دا دیتنی، پێی گوتن ﴿مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ (ئه‌و توانا و دهسه‌لاته‌ی که خودا پێی داوم له‌هه‌ر کرێ و پا‌دا‌شتی‌کی ئێوه‌ باش‌تره‌).

وه‌ک تێبینیش ده‌که‌ین فهرمانی رابردوو (الفعل الماضي)ی (مکن) دووجار له‌ چیرۆکه‌که‌دا هاتوه‌: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و، ﴿مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾. جا کاتی‌ک سهرنجی ورد له‌م فهرمانه‌ی نیو هه‌ردوو پرسته‌که‌ ده‌ده‌ین، چه‌ند خاڵی‌کی گرنگی لێ به‌دی ده‌که‌ین، وه‌ک:-

١- بێگومان بکه‌ر (فاع‌ل) له‌ هه‌ردوو (فعل)ه‌که‌دا، خودایه‌، چونکه‌ فهرمانه‌که‌ دراونه‌ته‌ پاڵ خودا، ئه‌مه‌ش باوه‌ر دانی پێ‌دا ده‌نێت و، عه‌قیده‌ش ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات که‌وا خودا هه‌ر خۆی بکه‌ر (فاع‌ل) و ئه‌نجام‌ده‌ری راسته‌قینه‌ی هه‌ر کردار و مه‌سه‌له‌یه‌کی نیو ئه‌م گه‌ردوونه‌یه‌. هه‌ر خوداشه‌ بری رووداوه‌کان به‌پێی خواست و ئێ‌را‌ده‌ی خۆی دا‌ده‌نێت، ده‌نا خه‌ڵکی له‌ هه‌ر کردو کۆش و هه‌ول و کاریکیاندا ته‌نها وه‌ک چه‌ند هۆکاریکی رواله‌تییه‌ی ده‌ره‌کی دیارن، به‌لام هۆ خولقین و قه‌ده‌رکاره‌که‌ی ته‌نها خودایه‌.

٢- (ذوالقرنین) له‌و دوو پرسته‌یه‌دا وه‌ک (مفعول به‌) یه‌ک هاتوه‌ که‌ فهرمانه‌که‌ی له‌ پرسته‌ی یه‌که‌مه‌دا و به‌پێتی پیشگر (حرف جری) (له‌) له‌ پرسته‌ی (مکنا له‌)دا بۆ په‌ریوه‌ته‌وه‌و، به‌لام له‌ پرسته‌ی دووه‌مه‌دا (مکنی) به‌بێ ئه‌و جو‌ره‌ پیتانه‌و، هه‌ر به‌راسته‌وخۆ فهرمانه‌که‌ی بۆ په‌ریوه‌ته‌وه‌.

۳- ئیمهش پرسیار دهکین لهسهر ئهوهی داخۆ حیکمهت چیه له پهڕینهوهی (فعل) بۆ (مفعول) له رستهی یهکهمدا به (حرف جر)ی (مکنا له)، له کاتیکیدا بهبی ئهوه (حرف)ه و راستهوخۆ له رستهی دووهم (مکنی)دا بۆی پهڕیوهتهوه؟ بێگومان (فعل/فهرمانهکه) له رستهی یهکهمدا له فهرمانهکهی نیو رستهی دووهم لاوازتره، هۆکاری لاوازتر بوونیشی ئهوه بۆتهیه که تیدا هاتوه، چهندین شوێن و بۆتهی تری قورئانیش دهبینین که کاریگهریان له هیزی فهرمان، یان له لاوازی و له بزووتنی و له دارشتهوهیدا هیه. فهرمانی (مکنا)هش له رستهی یهکهمدا لاوازه، ههر بۆیهش نهیتوانیوه خۆی راستهوخۆ بۆ (مفعول)هکه بپهڕیتتهوه، یان بهبی شتیکی دی پیتی بگات، لهبهر ئهمه پشتی به (حرف جر)یکی وهک پیتی (لام) بهستوهه تاکو به (مفعول)هکهی بگهیهنیت، ئیدی بههۆی ئهوهوه بۆی پهڕیوهتهوه، هۆی لاوازی ئهم فهرمانهی نیو رستهی یهکهم ئهوهیه لهسهرتهای باسی چیرۆکی (ذوالقرنین) دا هاتوهوه، لهسهر سهرتهای کاروباری دهوێت. وهک زانراویشه کاروبار و مهسهلهکان له خالی سهرتایانهوه لاوازتر له کۆتایی یهکانیان. لهبهر ئهم لاوازی یهش ئاتاجی به (لام)هکه ههبووه تاکو بۆ (مفعول به)یهکه بپهڕیتتهوه.

بهلام له رستهی دووهم دا ﴿مَامَكْنِي فِيهِ رَيِّ خَيْرٌ﴾ فهرمانی (مکنا) بههیزه، ههر بۆیهش خۆی بهتهنها بۆ (مفعول به)یهکه پهڕیوهتهوهوه، راستهوخۆ چۆته سهری. بۆ سیاقی رستهکهش ئهوه هیزه پێ بهخشیوهوه. چونکه-

یهکهم:- ئهوه دهربارهی (ذوالقرنین) دهوێت که دواي ئهوهی پهیدا بووه و دهسهلاتی پێ دراوه و کۆنترۆلی بارودۆخهکهی کردووه و سههرکهوتوه.

دووهم:- لهبۆتهی باسی هیزو توانای (ذوالقرنین) له بنیاتنانی بهربهستهکهدا بووه که بۆ ئهوه گهله ستهمدیدهی بنیات ناوه.

ئهم جیاوازییهی نێوان ههردوو جووره دهسهلاته کهش (تمکین) له نێو ههردوو پرسته کهدا، له جیاوازی یهکی نێوان خۆیان و دوو پرستهی تری هاووشیوهیان دهچن و لیکهوه نزیکن، ئهو دوو پرسته هاووشیوهشیان له فهرمایشتیکی تری خودا له سوورهتی (الانعام) دایه که فهرموویهتی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ تُمَكِّنْ لَكُمْ... (۶) الانعام﴾ .. واته:-

(ئایا ئهو بێ باوه رانه بههۆی ئاسهواره کانهوه نهیاندیوه و نهیانزانیهوه که له پیش ئهواندا چهندهها نهوه مان لهناو بردووه کاتیکی پیشتر دهسهلات و پایه مان له زهویدا پی دابوون و دهسهلاتداریتیشیان به جوړیکی وابوو که ئیوه مان ئاوا پایه دار نه کردووه).

(دهسهلات په خساندن له قورئاندا)

ههلوێسته مان له ئاست ووشهی دهسهلات و په خساندن (التمکین) ی نێو چیرۆکی (ذوالقرنین) دا هاښان ده دات بۆ سه رنجدان لهم بابتهی دهسهلاته له ئایه ته کانی ترو سووره ته کانی تری قورئاندا.. لهم رووه شهوه ده بینین که سیازده جار له قورئاندا وشه کانی (مکن.. یمكن/ واته به فهرمانی رابردوو و رانه بردوو) هاتوون، وهك (مکنا، مکننا کم.. مکناهم.. مکنی.. نمکن.. ولیمکنن..) کاتیکی له ههر سیازده جاره که شدا لهم فرمانه وورد ده بینه وه، ده بینین هه مووی براوه ته وه پال تواناو کاری خوداو که ههر خۆی بکه رو کرد گاریانهو، هاوه لفرمانیش (مفعول به) یه کان ئهو که سانهن که خودا دهسهلاتی بۆ په خساندوون یان ئهوانهن که له مهولا دهسهلاتیان بۆ ده ره خسینیّت.

ئینجا له ئاکامی ههلوێسته کردمان له ئاست ئهم بابته دا ئهم پرێسا روونکراوه یه لێ ده ردینین:- (بکه ر (فاعل) ی فرمانه کانی (مکن.. یمكن) له

قورئاندا هەر خودا خۆیه‌تی.. په‌خساندنی ده‌سه‌لاتیش له قورئاندا ته‌نها به کارێکی خودا داده‌نریتو، ته‌نها بۆ خودایه‌و ده‌خړیته پالّ خودا.. ئەم پێسا پوونکه‌ره‌وه‌یه‌ش به‌ره‌و پێسایه‌کی باوه‌ردارانه‌ی عه‌قیدییمان ده‌بات که په‌هه‌ندیکی میژوویی و ژیا‌ری هه‌یه، بێگومان خودا هەر خۆی ده‌سه‌لات ده‌دات به‌ سه‌رکرده‌و پێشه‌وا و فرمانه‌روایان، هەر خۆیشی مه‌وداو پاده‌ی پادشایی و سه‌رۆکایه‌تی و سه‌روه‌رییان بۆ دیا‌ری ده‌کات، بۆیه‌ ئەوان به‌هۆی هێژیکێ پوا‌له‌تی ی خۆیا‌نه‌وه که تییا‌ندا بێت، یاخود به‌هۆی قوده‌رتیکێ خۆپسکی خۆیا‌نه‌وه نابنه‌ پادشا و ده‌سه‌لاتدار، به‌لکو ئەوان خۆیان په‌رده‌و رووپۆشیکێ خودان.

هەر خوداش ده‌سه‌لات و سه‌روه‌ری بۆ گه‌لان و نه‌ته‌وه‌و هۆزو ده‌وله‌تان ده‌ره‌خسینیّت و دیسان هەر خوداش بریا‌ری سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازیی بۆ نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌داتو، هەر خۆیشی سه‌روه‌ری و ده‌سه‌لات بۆ ده‌وله‌تیک دیا‌ری ده‌کاتو، بالا ده‌ستی و سه‌ربه‌خۆیی‌ش به‌ گه‌لیک ده‌دات. هه‌روه‌ها خودا هەر خۆی پاده‌و بارستا‌یی رووداوه‌کان دیا‌ری ده‌کاتو، به‌خواستی خۆی کاره‌ساته‌کان له واقیعه‌دا ده‌خولقینیّتو، کاروباره‌کانیش به‌رپۆه ده‌بات، دیا‌ره هیچ شتیکی‌ش له‌هەر جیگه‌یه‌کدا ته‌نها به‌رپێگه‌دانی خودا و ته‌قدیرو خواستی خۆی نه‌بیّت، روونادات.

ئهمه‌ش پێسایه‌کی باوه‌رداریتیو، راستیه‌کی قورئانیه که گه‌لیک له نایه‌ته‌کانی قورئان جه‌ختیان له‌سه‌ر کردووه..

دیا‌ره هه‌ندیک که‌س له خه‌لکی له‌م راستیه به‌ئاگا ده‌بن له کاتی‌کدا له هۆیه‌کانی په‌یدا‌بوونی ده‌وله‌تان و له هۆکاره‌کانی به‌زین و تیشکانیان ده‌کو‌لنه‌وه. له کاتی‌کیشدا دیراسه‌ی ده‌سه‌لاتداریتی پێشه‌وايان و حوکمی سه‌رکرده‌کان ده‌که‌نو سه‌رنج له مملانیی سه‌ر حوکم و ده‌سه‌لات ده‌ده‌ن، ئەم پێسایه‌یان بێرده‌چیته‌وه.. هه‌روه‌ها له کاتی‌کیشدا باسی رووداوه‌ سیاسی و سه‌ربازی و جه‌نگیه‌کان ده‌که‌نو هه‌وا‌له‌کانیان ده‌گێرنه‌وه و ده‌بیستن، دووباره له‌م پێسا خوداییه به‌ئاگا ده‌بن و له‌یادیان ده‌چیت.

به پراستی هېچ پرودا وېك نايه ته ئاراهه تنهها به فرمانی خودا نه بیټ.. هېچ شتیکیش به دبی نایه ته تنهها به فرمانی خوی نه بیټ.. هېچ حاکمیکش لاناچیت تنهها به فرمانی خودا نه بیټ، هېچ که سیکش نابیټ به حاکم تنهها به فرمانی خودا نه بیټ..

هر سوپایه کیش تنهها به فرمانی خودا سهرده که ویت.. هر نه ته ویه کیش تنهها به فرمانی خودا بالاده ست ده بیټ، هېچ ده و له تیکیش به فرمانی خودا نه بیټ، بیدار نابیټه وه و دانامه زریټ، هېچ شارستانه تیکیش به فرمانی خودا نه بیټ، نایه ته کایه وه و دروست نابیټ..

﴿إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (٨٤) الكهف ..

دیارده کانی نه و دهسه لاتهی که خودا به (ذوالقرنین) ی به خشیبوو

قورئان ناماژه ی بو نه و دهسه لاته کردوه که خودا به (ذوالقرنین) ی به خشیبوو، ههروه ها دیارده کانی نه و دهسه لاته یشی به برگه یه کی کورتی گشتی خستوته پرو که له فرمانیسته که ی خوادا هاتوه: ﴿وَأَيُّتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ .. واته (دوی نه وه ی دهسه لاتیک ی گه وره مان به (ذوالقرنین) به خشی، هه موو هوکارو نامازیکی حوکم و فته ی ولاتان و سهرکه و تنمان بو دابین کرد).

هوکاریش (السبب) نه و نامرازه یه که دهسه لات و فرمانه وایی پی به ده ست ده هینریټ و، نه و پینگایه شه که به دهسه لاته که ی ده گه یه نیټ.. هوکاره کان نه و دیارد و پواله ته ماددیانه من که دهسه لات و سهره وری به دی دین، سا نیتر له بواری نابوورییه وه بیټ، یان سیاسی، یان سهربازی، یان جهنگی، یان پیشه سازی، یان شارستانی و ژیاړی..

خوداش هۆیه کانی حوکمرانی و فهقی ولاتان، هۆیه کانی بیناسازی و ناوه دانکاری، هۆیه کانی دهسه لات و سهرداریتیشی به (ذوالقرنین) به خشیبوو، جگه له چه ندين هۆی تر..

(ابن عباس) و خويندکاره کانیشی ئهو هۆکار و (سه به ب) هی نیو ئایه ته کان به (زانست / العلم) لیکداوه ته وه، به مانای (اتیناه علما تمكن به من الفتح والنصر و السیاده) - واته (زانستی وه هاما ن پێ به خشیبوو که به هۆیه وه توانیی فه تهرکردنی ولاتان و سهرکه و تن و دهسه لات به دهست بێنیت).

(قتاده) ش گوتویه تی: - (وشهی (سبب) له ئایه ته که دا پله و پایه کانی سهر زه وی و پیشه وایه تی و پیشه نگییه تی).

(عبدالرحمنی کوری زهید) یش گوتویه تی: (هۆکار (سبب) ه که فیرکردنی زمانه کانی گه لان بووه، چونکه (ذوالقرنین) جهنگی له گه ل هیچ گه لیکدا نه ده کرد هه تا فیری زمانه که یان نه بوايه).

به لام هه ندیک له وانه ی هه والۆ به سه رهاته کانیان له پرسی دهقه ئیسراییلییه کانه وه گێراوه ته وه ته نه ا په نایان بۆ ئه فسانه کان بردوووه، له باره ی دیارده کانی ئهو دهسه لاتو دیاریکردنی هۆیه کانییه وه چه ندان ئه فسانه و خورافات و ته ی هه لبه ستراوی جووله که کانیان هی ناوه ته وه که زۆر دوورن له راستیه وه.. ههر لهم پروه وه (امام / ابن الکثیر) یش به سه رهاته تیکی خۆشی گێراوه ته وه که گفتوگۆیه کی نیوان (معاویه ی کوری ابوسفیان) و (کعب الاحبار) ه که (ابن الکثیر) خۆیشی لیکدانه وه یه کی نایابی خستۆته سهر گفتوگۆکه یان. به سه رهاته که ش به م جۆره یه :-

(له سعیدی کوری ابو هاله وه گێراوه ته وه، که وا (معاویه ی کوری ابوسفیان به (کعب الاحبار) ی گوتوو: (تۆ ده لیت گوايه (ذوالقرنین) ئه سپه که ی خۆی به کۆمه له ئه ستیره یه که وه به ستۆته وه، ئایا ئه مه وایه ؟

(کعب) یش له وه لāmدا پیتی گوتوه:- (نه گهر واشم گوتیت ههر دهچیته ژیر سایه ی نهو مانایه ی که خدا ده فهرموویت: ﴿وَعَالَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾.. (ابن الکثیر) یش له لیكدانهوی نه م گفتوگویه دا، گوتویه تی:- (نهو بیروپایه ی کعب که معاویه نکوولی لیکردوه، راست و دروسته، معاویه ش له سهر هه قه لهو نکوولی لیکرد نهیدا.. چونکه ههر خودی (معاویه) وتهیه کی ده باره ی (کعب الاحبار) ههیه و له بارهیه وه گوتویه تی: (ئیمه تاقیمان کردبووه و درۆمان لی دیبوو).

واته له وه ی که دهیه ئنا نه که نه وه ی که له لاپه ره کانی ته و راتیانه وه دهیه ئنا، دیاره نه وه ی نیو لاپه ره کانیشیان زۆربه ی لهو ده قه ده سه لهبستانه ی (ئیسرا ئیلیات) وه بوون که زۆربه ی نهو ده قانه ش گۆرراو ده سکاریکراو نووسراوه و خولقی تراو بوون، ههر بۆیه ش له کاتی باسی ههر به سه رهاتیک که له ده قه کانی قورئانی خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که یه وه هیتراییت، هیچ پیو یستییه کمان به گشتی به و سه رچاوه ناراستانه ناییت، چونکه ههر لهو سه رچاوه ناراستانه وه شهرو خراپه یه کی زۆرو پشیویه کی گه وه ره ش به سه ره خه لکی دا هاتوه. لیكدانه وه که ی (کعب الاحبار) یش بو فهرمایشتی خودا ﴿وَعَالَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ و په نابردنی بو لاپه ره کانی خویان که بیانکاته به لگه له سه ره نه وه ی گوایه (ذوالقرنین) نه سه په که ی خۆی به کۆمه له نه ستیره یه که وه به ستبیتته وه، نه وه بیگومان لیكدانه وه یه کی ناراست و ناهه مواره، چونکه هیچ ریگه یه که له به رده م مرو ف دا بو نه و مه به سه ته نییه که وا بو ئاسمانه کان به رز بیتته وه و ئاژه لیک ی به نه ستیره وه به ستبیتته وه.

خۆ نه گهر خودا ده باره ی (به ئقیس) ی شاژنیش فهرمو بیت ی: ﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ مه به ستی له وه یه که ههر ئامرازو که ره سه یه کی پیو یست له وان ه ی بو پادشایان ده سه به ره ده کریت به ویش دراوه. (ذوالقرنین) یش ههر له م چوارچیوه

شياوو ئاسايىيە دابووه.. خدا ھۆكارو ئامرازەكانى بۆ مەيسەر كردووه.. واتە رېگەو بانو ئامرازە پېويستەكان بۆ فەتح كردنى ھەرىم ناوچەو سەوزايىيەكانو ولاتانو خاكو زەوىو زارى ترو، كەسانى بىباوېرو شۆيىنكەوتوانى (شېرك)ىشى بۆ سەر شۆرو لاواز كردوون. ئىدى ھەر شتىكى (وہك ھۆكار) پېويست بوو بىت پىتى بەخشيوو، خوداش ھەر خۆى زانايە لەم پرووہە^(۱).

-ذوالقرنین- ھۆكارەكانى گرتۆتەبەر

خودا (ذوالقرنین)ى لەسەر زەوى پايدار كردو، ھۆكارو ئامرازەكانى بۆ سازو ئامادە كرد بۆ بەدى ھىنانى حوكمو دەسلەتدارىتىو سەرکەوتن.

قورئانىش ئەو بەسەرھاتەى گىڤاوتەوہ كە خودا پىتى بەخشيووون، يىگومان بەچاكىش بەكارى ھىنابوونو بەگەڤى خستبوونو مامەلەى لەگەلدا دەكردن.

خوداش لەبارەىيەوہ فەرمووبەتى: ﴿فَأَنبَغَ سَبَأًا ۝۸۵﴾ الكهف ﴿۸۵﴾، واتە: (ذوالقرنينىش ئەو ھۆكارو ئامرازەكانى گرتەبەر.. ئەمەش بەلگەىە لەسەر چەلەنگىو ژىرىو زىرەكىى (ذوالقرنین).

زۆرىش ئەو كەسانەى كە خودا لەدياردەكانى تواناو لە ھۆكارو ئامرازەكانى پايدەدارىتيان پىدەداتو بەرەو سەرکەوتنو بالادەستىو سەرورەى دەڤۆن.. ھەندىك لەو ھۆكارانەش ماددىى بەرچاوو ھەست پىكراون، ھەندىكى ترىشيان بەھادارو مەعنەويىن وەك وريايىو زىرەكىو، تەندروستىو ھىزو كەسىتىو پىكەوہ ھەلكردن لەگەل خەلكىداو، كاتو تەمەنو.. ھتد..

ھەرەھا زۆرىش ئەو كەسانەى كە ھۆيەكانى سەرکەوتنو پايدەدارىتيان بۆ ھەرەخسىتو، بەلام ھەموويان سوود لەو ھۆكارو ئامرازە وەرناگرن كە خودا بۆيان

(۱) تەفسىرى (ابن الكثير) بەرگى سىيەم، لاڤەرە (۱۰۱).

دهره خسینییت، به لکو زۆریه ی ئهو که سانه ئهو که ره سه و هوکارانه پهرشو
 بلاوده که نه وه و نیا ن ده که نو، سوود له ده رفه ته که وه رنا گرنو، مونا سه به کان
 ناقۆزنه وه و، بارودۆخ و کاته گونجاوه که ش به هه ل نابینن بۆ خۆیا ن، ئیدی به م
 هو یه شه وه بۆ نه و مونا سه به ی لواویان له کیس ده چیت.

که میشن ئهو که سانه ی که سوود له و که ره سه به خشر اوانه ی خودا وه رده گرنو
 به چاکی مامه له ی پی ده که نو ده یان قۆزنه وه، هه ر ئه وانیش که سانی زیره ک و ژیرن.

بیگومان (ذوالقرنین) یش له و که سه که م و ده گمه نانه بووه و، هه موو هوکاره کانی
 گرتۆته به ر.

ئهم بر گیه ش که ده رباره ی گرتنه به ری هوکاره کانه، واته بر گه ی ﴿فَأَنْبَغَ سَبَبًا﴾
 سی جار هاتوه، چونکه سی گه شتی جهنگی جیهادکاری ئه نجام داوه،
 گه شتیکیان بۆ پوژئاواو، گه شتی دووه میش بۆ پوژه لاته و، سییه م گه شتیسی بۆ
 باکوور بووه:-

﴿فَأَنْبَغَ سَبَبًا ۝۸۵ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ ...﴾ الْكَهْف ... ﴿ثُمَّ أَنْبَغَ سَبَبًا﴾
 ۸۹ ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ ...﴾ الْكَهْف ... ﴿ثُمَّ أَنْبَغَ سَبَبًا ۝۹۲ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 بَيْنَ السَّدَيْنِ ...﴾ الْكَهْف ...

ئاوابوونى خۇر ئە كانياويكى تىكەل ئە قورى رەش دا

قورئانی پیرۆز هه‌وایی گه‌شتی یه‌که‌می (ذوالقرنین) ی به‌م فهرمایشته‌ی خودا را‌گه‌یاندوو ه که فهرموویه‌تی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ﴾ دیاره ئهم گه‌شته جیهادکارییه‌ی به‌ره‌و خۆرئاوا بووه وه‌ک له‌وته‌یه‌کی پی‌شترماندا ده‌رباره‌ی (ذوالقرنین) با‌سمان کردو گوتمان ئهو (کوژی فارسی) بووه‌و، ئهم سه‌فه‌ره‌شی وه‌ک هه‌له‌مه‌تی‌ک بو سه‌ر مه‌مله‌که‌تی (لیدی) ی یۆنانی بووه‌و، پایته‌خته‌که‌یان که شاری (ساردیز) بووه، داگیر کردوو، پادشاهه‌شیان که ناوی (کروسیس) بووه به‌دیل گرتوو.

شارى (ساردىز)يش كوتوبوه سهر دهرياي (تيجه) له نزيك شارى ئيىستاي (ئيزمير)ى توركيابه.

نايه ته كهش ئەو هه‌واڵه‌مان پێ ده‌دات كه (ذوالقرنين) گه‌يشتۆته خۆرئاوا، واته شوينى ئاوابوونى خۆر. وهك زانراويشه زهوى ده‌سوورپيتموه‌و، خۆريش ههر ده‌سوورپيتموه. دياره شويتى خۆرئاوابوون (مغرب الشمس) له‌راستيدا ناچهيهكى دياريكراوى لى ئاوابووني نيبه، چونكه خۆر ته‌نها يهك خۆره‌لاّت و، يهك خۆرئساوى نيبه، به‌لكو چه‌ندان خۆره‌لاّت و چه‌ندان خۆرئساوى هه‌يه، لهم باره‌يه‌شه‌وه خودا له قورتاندا فرموويه‌تى:- ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ﴾ المعارج ٤٠.. كه‌وابوو به گويزه‌ى ئەوه‌ى كه بينه‌ران و ته‌ماشاكاران له ههر پارچه‌يهك له پارچه‌كانى زه‌ببيه‌وه بۆ شوينه‌كانى هه‌لاّتى خۆرو ئاوابوونى بڕوانن، واى داده‌نين كه چه‌ندين خۆزه‌لاّت و خۆرئاوا هه‌به.

هەروەها بەگۆيرەى ئەو ناوچانەش كە خۆريان لىوھەللەيت، كە خۆريان لىوھە
ئاوا دەبەيت، چەندىن خۆرھەلات و خۆرئاوا ھەيە، پاشان بەگۆيرەى وەرزەكانى سالو
بەگۆيرەى مانگەكان و رۆزەكانى سالىش ھەر چەندىن خۆرھەلات و خۆرئاوا ھەيە..
ئىدى شوئىنى ئاوابوونى خۆر، لەپاستيدا ئەو خۆرئاوايە نىيە، بەلكو ئەوھەيە كە
لەبەرچاوى بىنەرەن وايە.

(سید قطب) دەلالت: (مغرب الشمس/ شوئىنى ئاوابوونى خۆر): ئەو شوئىنەيە كە
بىنەر دەبەينىت خۆر لە پشت ئاسووە ئاوا دەبەيت. ئەمەش بەگۆيرەى جىنگاكان
جىاوازو گۆپاوە.. بۆ نموونە ھەندىك شوئىنى وا ھەيە بىنەر واى دەبەينىت كە خۆر لە
پشت چىايەكەوہ ئاوا دەبەيت، لە ھەندىك شوئىنى تىرىشدا دەبەينىت كە خۆرەكە لە
ئاوا ئاوا دەبەيت، وەك لە ئوقيانوسە فراوان و دەرياكان دا، لە ھەندىك جىنگەى
تىرىشدا دەبەينىت خۆر لەنىو لم دا ئاوا دەبەيت ئەگەر لە بىابانىكى ديارو فراوانى
دووور مەودادا بوو كە تا چا و پرېكات ھەر بىابان بىت)^(۱).

ئەمە دەربارەى شوئىنى خۆر ئاوابوون.

بەلام ئاوابوونى خۆر لە كانىاوىكى تىكەل لە قورپى پەشدا (فِي عَيْنِ حَمَّةٍ)،
ئەوہبوو ھەر پىشتەر لەم چېرۆكەدا باسما كىردو گوتما: ناوچەى (ئىزمىز) كە
(ذوالقرنین) پىشى گەيشتووە كەنداوى زۆرى تىدايە، لە ناودارترینيان كەنداوى
(ھرمىس) و (مەندرىس) و (كەنداوى ئىزمىرە). قوللايى كەنداوى (ئىزمىر) یش بۆ
ناوہو بە ئەندازەى سەدو بىست كىلۆمەترەو، ئاوى پروبارى (غدىس) یشى دەپرژىتە
ناو، كە ئاوىكى لىئەو قورپى پاشماوہى گپكان و خۆلى سوورى تىكەلەو لەسەر
بەرزايى (ئەنادۆل) ەوہ تىي دەپرژىت، ھەر جارنىكىش پروبارەكە پرووہ كەنداوى
(ئىزمىز) پروات، خىرايى رۆشتنەكەى زىاد دەكات.

(۱) سید قطب/ في ظلال القرآن، بەرگى چوارەم، لاپەرە (۲۲۹۱).

کاتیک (ذوالقرنین)یش لهو مهوقیعهدا وهستاوه، که پروباری (غدیس) دهپرژێته نێو کهنداوی (ئیزمیر)هوه، (واته دواى فهتحرکردنى شارى (ساردیز)ى پایتهختى مهمله کهتى (لیدیا) سهرنجى وینهى سینیییه بازنهیییه کهى خۆرى داوه، که چۆن دهکهوێته شوینی پڕزانی ئاوی پروباره که له کهنداوه که داو، دیویه تى (سوورایى قورپه سووره کهو قورپه رهشه کهش)، که پروباره که فریى ده داته نێو کهنداوه که وه تیکه لى ئاوه که ده بن و له ئه نجامى ئهم ئاوێته بوونه شدا له دووره وه وای بینیه، که گوايه خۆره که ده کهوێته نێو ئهو رهشاوه قورپینه وه .. له وانه یه ههر ئه مهش ئهو کانیاوه تیکه لى قورپه رهشه که (العین الحمئة) ه که بیته، که قورئان باسى کردوه .. خوداش ههر خۆى ده زانیت چۆنه .. (والله اعلم)

ئایا (ذوالقرنین) یش پیغه مبه رێک بووه؟

قورئان هه وائی ئه وه شى پى راگه یاندووین که وا کاتیک (ذوالقرنین) گه یشتوته به شى خۆرئاوای زه وى، گه لیکی له ویدا به دى کردوه: ﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ نَّخَذَ فِيْهِمْ حُسْنًا﴾ مانای پوه ته وى و ده رکه و توو ئایه ته کهش ئه وه یه، بێگومان خودا ئهو فهرماشته ی خۆى وه ها پى راگه یاندوه، که کاتیک به سه ر ئهو گه له دا سه رکه و تووه، سه رپشکی کردوه چۆن هه لئس و که وتیان له گه لدا بکات، سا ئیتر به خواستی خۆى سزایان بدات، یان لییان ببوریت و به چاکى و به خۆشى مامه لیه یان له گه لدا بکات.

زانایانىش رای جوړاو جوړیان له سه ر لیکدانه وه ی ئهم فهرماشته ی خودا هه یه، که وا ئاراسته ی (ذوالقرنین) ی کردوه و (له و فهرماشته ی ده چیت، که ئاراسته ی پیغه مبه رانی کردوه)، پاشان ههر بۆیه ش زانایان رای لیک جودا و جیاوازیان له سه ر پیغه مبه ریتى (ذوالقرنین) هه یه. بۆ نمونه: (هه ندیک له زانایان وای بۆ ده چن که وا

ئەم پیاوھ پێغەمبەرێک بوو، ئەو فەرماشتە ی خۆداش دەکەنە بەلگە ی پالپشت بۆ بۆچوونەکیان کە فەرموویەتی (قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ ..) = (گۆمان ئە ی ذوالقرنین تۆ دەتوانیت سزایان بەهیت، یان چاکەیان لەگەڵدا بکەیت..).

پروکاری هێنانەو ی ئایەتەکش بەبەلگەیک بۆ بۆچوونەکیان ئەو یە کە فەرماشتە کە راستەوخۆ لە خۆداو تەنها بۆ پێغەمبەرێک ڕادەگەیەنرێت.. جا مادام خۆدا ئەو فەرماشتە ی پێ فەرموو، کەواتە ئەویش (ذوالقرنین) پێغەمبەرێکە لە پێغەمبەران ی (خۆدا).

چەند زانیایەکی تریش نکوولی دەکەن لەو ی کە (ذوالقرنین) پێغەمبەرێک بوو بیّت، بەلکو گوتویانە:

(ئەو پیاویکی صالحی خۆداو پادشایەکی دادپەرەر بوو).. پاساوی نکوولی کردنیشان لەو پێغەمبەرێتی یە، ئەو یە کەوا پێغەمبەرێتی (النبوة) ی هیچ کەسیک ناسە لیّنرێت تەنها بەبەلگەیک ی شیاو و پەسند کراو نەبیّت، بەلگەکش دەبیّت ئایەتیک، یان فەرموودەیک (صحیح) بیّت.. جا لەبەر ئەو ی ئیمەش هەتا ئیستا ئەو بەلگەیکەمان نیە، ئەوا ناشیّت بلّین ئەو پێغەمبەر بوو، چونکە بەم وتەیک (گەر بلّین پێغەمبەر بوو) ئەوا یەکیکی تر لەنیو پێغەمبەراندا دادەنێن کە تیاياندا نییە و لەوان نیە.

کۆمەلێکی تریش لە زانیان لە ئاست ئەم مەسەلە ی پێغەمبەرێتییکەیدا بێدەنگ بوون و هیچ ڕاو بۆچوونیکیان لەسەری دەرنەبرێو.. لەم بارەیکەشەو گوتویانە: (ئیمە نالّین ئەو پیاوھ پێغەمبەرێک بوو، چونکە ئەم وتەیک ئاتاجی بە ئایەتیک یان فەرموودەیک راست (صحیح) هەیک. ئایەت و فەرموودەش لەم بارەیکەو نی یە، هەرەها نکوولی لە پێغەمبەرێتییکەشی ناکەین لەبەر گریمانی ئەو ی نەبادا پێغەمبەرێک بوو بیّت، چونکە وەک ئاشکرایە قورئان باسی هەموو

پێغه مبه‌رانی نه‌کردوو و ناوی گشتیانی نه‌هێناوه: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ...﴾ (النساء ١٦٦)

جا نه‌گهر ئیمه‌ش بلیین (ذوالقرنین) پێغه‌مبه‌ر بووه‌و، له‌ هه‌مان کاتدا پێغه‌مبه‌ریش نه‌بوو بیّت، نه‌وا خستوو مانه‌ته‌ نیو ریزی نه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ی خوداوه که له‌وان نیه‌، نه‌مه‌ش هه‌له‌یه‌ که.

خۆ نه‌گهر نکوولێ له‌ پێغه‌مبه‌ریتیشی بکه‌مین له‌ کاتی‌کدا (گریان: پێغه‌مبه‌ریک بووه‌) نه‌وا یه‌کیک له‌ ریزی پێغه‌مبه‌ران ده‌که‌ینه‌ ده‌ره‌وه‌، نه‌مه‌ش هه‌ر هه‌له‌یه‌ که.

جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌ک بۆ سه‌لماندنێ پێغه‌مبه‌ریتێ و، به‌لگه‌یه‌کیش بۆ نکوولێ لی‌کردنی پێغه‌مبه‌ریتێ یه‌که‌یمان له‌به‌رده‌ستدا نییه‌، بۆیه‌ راست و دروستتر نه‌وه‌یه‌ که‌ لێی بی‌ده‌نگ بین، که‌واته‌ ئیمه‌ له‌گه‌ڵ نه‌و کۆمه‌له‌ زانییه‌داین که‌ بی‌ده‌نگن له‌ ئاست مه‌سه‌له‌ی پێغه‌مبه‌ریتیی (ذوالقرنین) داو، ناشزانین ئایا (نه‌و) پێغه‌مبه‌ریک بووه‌ یان نا؟

نه‌مه‌ سه‌ره‌پایی نه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ هه‌ردوو بۆ چوونه‌که‌ش له‌خۆ ده‌گری‌تو نه‌گه‌ری راستی و شیاویی هه‌ردووکیان له‌نا‌رادایه‌. به‌لام لی‌رده‌ا بی‌ده‌نگ بوون له‌سه‌ر نه‌و بۆچوون و مه‌سه‌له‌یه‌ له‌گه‌ڵ تو‌یژینه‌وه‌ی مه‌نه‌ه‌جیی زانستیانه‌دا ده‌گو‌نجی‌ت، چونکه‌ ناشی‌ت ئیمه‌ هیچ وته‌و بی‌رو‌پایه‌ک بدرکی‌نین ته‌نها به‌زانست نه‌بی‌ت.

پشت به‌هیچ شتی‌کی‌ش نابه‌ستین ته‌نها به‌ به‌لگه‌ نه‌بی‌ت، دیاره‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ زانست و به‌لگه‌مان له‌لا نییه‌. خۆ نه‌گهر (ذوالقرنین) پێغه‌مبه‌ریک بوو بی‌ت، نه‌وا هیچ ئاسته‌نگی‌ک (اشکال) له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی خوادا نییه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ﴾، چونکه‌ دیاره‌ خودا راسته‌وخۆ پێغه‌مبه‌رانی دواندوو و پروی فه‌رمایشتی تی‌ کردوون.

یان ئەگەر پێغه مبه‌ری‌کیش نه‌بوو، هەر رۆی تێ ده‌چیت، چونکه‌
 فهرمایشته‌که‌ی خودا ﴿يَذَا الْقُرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تَعَذَّبَ...﴾ سێ گریان له‌خۆ ده‌گریت:-

۱- له‌وانه‌یه‌ خودا ئەم فهرمایشته‌ی به‌ پێغه‌مبه‌ری‌ک فهرموو بێت که‌ له‌ گه‌ڵ
 (ذوالقرنین) بووه‌ له‌ نیو سوپاکه‌یدا، ئەم پێغه‌مبه‌ره‌ش ئەو فهرمایشته‌ی
 خودای به‌ (ذوالقرنین) گه‌یانده‌یت.

۲- له‌وانه‌یه‌ خودا به‌ ئیلهامی‌ک ئەوه‌ی خسته‌یتته‌ نیو بیرو هۆشی (ذوالقرنین) هوه‌
 وه‌ک چۆن سرووش و (وه‌حی) به‌ دایکی (مووسا) گه‌یانده‌وه‌ (سه‌ره‌پایی ئەوه‌ی
 دایکی (مووسا) پێغه‌مبه‌ری‌کیش نه‌بووه‌) که‌ ئەو ئامرازه‌ مسۆگه‌ر کراوه‌ بۆ
 پاراستنی (مووسا) به‌ کاربه‌یت.

۳- له‌وانه‌شه‌ ئەم رسته‌یه‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی (ذوالقرنین) بێت له‌ گه‌ڵ ئەو گه‌له‌
 به‌زینراوه‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی و ئەو وڵاته‌ فته‌ح کراو و رزگارکراوه‌دا، که‌ خودا
 کردبویه‌ ده‌سه‌لاتدار له‌ سه‌ریان و، سه‌ربه‌ستیشی کردبوو، که‌ چۆن هه‌لسوکه‌وت و
 مامه‌له‌یان له‌ گه‌ڵدا بکات، ئایا سزایان بدات یان لێیان ببوریت و...؟! هتد...

ئێمه‌ش هیچ به‌لگه‌یه‌کی راست و یه‌کلاکراوه‌ی که‌سی‌کمان له‌م باره‌یه‌وه‌ نیه‌،
 ئەمه‌ش له‌ به‌ر نه‌بوونی یه‌کلاکهره‌وه‌یه‌کی مه‌سه‌له‌که‌ به‌لای ئەوه‌دا، که‌ پێغه‌مبه‌ر
 بووه‌، یان به‌لای ئەوه‌دا، که‌ پێغه‌مبه‌ر نه‌بووه‌..

ده‌ستووری داد په‌روه‌رانه‌ی (ذوالقرنین)

کاتی‌ک خودا (ذو القرنین)ی سه‌رپشک کرد له‌ هه‌لسوکه‌وت له‌ گه‌ڵ وڵاته‌
 فه‌تحرکراوه‌کاندا، له‌ مامه‌له‌ی له‌ گه‌ڵ گه‌له‌ به‌زیوو ژێر ده‌سته‌کانیدا، هیچ
 سه‌تمه‌یی‌کی نه‌کرد و نه‌یچه‌وساندنه‌وه‌، زوڵم و زۆرداریشی له‌ سه‌ریان پیاوه‌ نه‌کرد،
 هه‌روه‌ها ئەو سه‌رکه‌وتن و سه‌رپشک بوونه‌شی نه‌کرده‌ ده‌رفه‌تی‌ک بۆ زه‌برو زه‌نگو

ملهپری و خراپه کاری، به لکو (ذو القرنین) پێساو دهستوری خۆی له مامه له کردن له گه له ئه و گه له دا پوونکردوه و گوتی: ﴿قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا﴾ (٨٧) وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنٰی وَنَسْقُوْلُ لَهُ مِنْ اَمْرِ نَارٍ سَرًّا (٨٨) الکهف ﴿﴾.

له م دوو نایه تهی سووره ته که دا ئه و دهستوره دادپهروه رانهیهی پوون کردۆته وه، که به لگهیه که له سه ر باوه پداریتی و خواپه رستی و ته قوای (ذو القرنین) و، له سه ر شاره زایی و زیره کییه که ی و، له سه ر دادگه ریتییه که ی و چاکه خوازی و په حم و به زه بیشی.

بێگومان ئه و خه لکه بی باوه په ی که (ذو القرنین) له جه نگدا به زانده بونی و ولاته که یانی فته ح کردوه، له یه ک پله و ئاستی تیگه یشتندا نه بوون و، هه مووشیان یه ک جۆره سیفه ت و خوو نه ریتیان نه بووه، هه ر بۆیه ش ناشیت یه ک جۆره مامه له له گه له هه موویان دا بکریت.

ئه وان دوو جۆره که س بوون، ئیماندار و کافر، چاکه خواز و سته مکار.. جا نایا له مامه له کردنیاندا یه کسان ده بن؟ (ذو القرنین) گوتویه تی: (سه باره ت به سته مکاری بی ئیمان، ئه و سزای ده دهین، به هو ی سته م و بی باوه پیتی یه که یه شییه وه سزا و نازاری ده دهین، ئیمه ش له م سزادانه یدا دادپهروه رین، چونکه ئه وه سزا و نازاردانی ئیو دنیا یه تی، سزایه کی تریشی له ئاینده دا ده دریت که سزای پۆژی دوایی یه کاتی که بۆ لای خودای پهروه ردگاری ده گه پێنریتته وه، ئه و سزایه شی له قیامه تدا سزایه کی هیجگار توندو به نازاره (عذابا نکرا)..

له و نایه ته دا (عذابا نکرا) ئه و نازارو نه شکه نه ده تونده یه که خه لکی رقیان لییه تی و به نازاریکی هیجگار توندو تیژو ناخۆشی داده نین. به لام سزایه کی عادیلانه یه و به پیتی حوکی دادگه رانه ی خودا خۆیه تی، چونکه شایسته ی ئه و

سزایه‌ن، قورئانیش جیاوازی له نیتوان وشه‌ی (منکر) و (نکر) دا کردووه... بۆ نمونه: (منکر) ئەو کاره ناپه‌واو پووجه‌له‌یه، که له شه‌رع و دینی خوادا هه‌رام کراوه‌و، که دڵ و ده‌روونه پر له باوه‌ره‌کانی ئیماندارانیش به خراپی داده‌نێن و ره‌تی ده‌که‌نه‌وه و به‌ریه‌ره‌کانی ده‌که‌ن و نکوولی لێ ده‌که‌ن. (نکر) یش نه‌وکاره و مه‌سه‌له گرانه‌یه، که هه‌ندیک که‌س نکوولی لێده‌که‌ن و خۆیانی لێ دوور ده‌خه‌نه‌وه و به‌شتیکی ره‌ت کراوه و هه‌له‌ی داده‌نێن..

به‌لام له حه‌قیقه‌تدا شتیکی راست و دروست و په‌سندکراوه له‌شه‌رع و حوکمی خوادا و له ته‌قدیری و کرداری و خواستی دا، چونکه سته‌مکاری له سته‌مدا پۆچووی بێ‌باوه‌ به‌پێی ده‌ستووری (ذو القرنین) دوو جار سزا دراوه، جاریکیان له دنیا دا و به‌ده‌ستی خۆی، جاریکی تریش له پۆژی قیامه‌تدا، کاتیك خوادا سزایه‌کی گه‌وره‌و توندی ناخۆشی ده‌دات.

سه‌باره‌ت به‌ مروّفی باوه‌رداری چاکه‌خوازیش، ئەوه بینگومان له (ذو القرنین) هه‌و نزیك بووه و پاداشتی چاکی داوه‌ته‌وه‌و، خه‌لاتی باشی پێ به‌خشیوه‌وه‌و، به‌خۆشی و نه‌رمی و زه‌رده‌خه‌نه‌و سۆزو خۆشه‌ویستییه‌وه له‌گه‌ڵیا دواوه‌..

﴿...فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا﴾ (الكهف)

(په‌روه‌رده‌کردن به‌ پاداشت و سزا)

ده‌شی‌ت ئەو هه‌لسوکه‌وته‌ی (ذو القرنین)، له‌گه‌ڵ ئەو گه‌له‌دا بیه‌ته ده‌ستووریک بۆ گشت حاکم و به‌رپرسیاریك، که مامه‌له له‌گه‌ڵ که‌سانی تردا ده‌کات، هه‌روه‌ها ده‌شی‌ت خودی (ذو القرنین)یش، بیه‌ته نمونه و پێشه‌نگی‌کی باش بۆ هه‌ر حاکمیک یان لێپه‌رساوێك. پێویستی‌شه هه‌ر که‌سێك له‌وانه‌ی له واقیعی به‌جیه‌ینانی فه‌رمانداری و پابه‌ندی کارکردن ده‌کۆلنه‌وه‌و، خوازیاری چاکسازین له فه‌رمان و

فهرمانگه كانداو، شیوازی به پڕۆه بردن چاك ده كه، پتۆسته سه رنجیكى قوول لهو دهستووره بدهن و هه لۆیسته یه كى درێژى له ئاست دا بکه، فرمان (وظیفه) ش له م سرده مه ماندا تووشی شیواندن و، خراپیی کارکردنی فرمانبهران بووه و، چه ندان ناهه موواری و به دکاری و لادانی به سه ر داهینراوه. بنچینه ی هه لسه نگاندن و پاداشت و خه لاتى هه ر فرمانبه ریکیش به نده به راده ی پابه ندیی فرمانبه ره كه به رژیمه وه و، به خیرایی خزمه تکردنی لیپرسراوه كه ی و خۆ لى نزیك کردنه وه ی و، ریا و مه رایى بۆکردنی. ئیدی تاكه ئومیدی فرمانبهران هاتۆته سه ر ئه وه ی چۆن له به ر پرسیان نزیك بنه وه و هه نگاوى بۆ بنێن و خێرو بیرو پاداشتییکیان لیوه ده سگیر بیت، یاخود پله و پایه ی فرمانبه ریتی و به جیهێنان و خزمه تی خه لکی و گه یاندنی چاكه پییان له سه ر بناغه ی ئه و سه لام و ریزه بی ئه ندازه ناشه رعیا نه یه بیت كه فرمانبهران له لیپرسراوانیان بگرن.

به راستی و بیگومان ته رازووی حوكم له جیتی خۆی جوولینراوه و بناغه ی فرمانبه ریتیش له جیهانی هاوچه رخاندا له رزیوه، هه ر بۆیه ش ئه و سه مکار و به دکار و ده ستریزکارانه نزیكترین كه سن له حاكمه وه كه خێرو بیرو خه لات و به خششی ئه ویان ده ست ده كه ویت.. له ولاشه وه کارمه ندانی دلسۆز زویر ده کړین و به ره ره کانییان ده كه ن و ده ریان ده كه ن و ئازاریان ده دن و له به خشش و ریزلینان بی به ش ده کړین.

به م په نگه کاره کانیش تیک چوون و، شیوازی به پڕۆه بردنیش لار و ویر بووه و، به دکاری بلا بوۆته وه و، پشیویش ته شه نه ی سه ندووه.

به راستی (ذو القرنین) به رنامه یه كى بنچینه یی و شیوازیكى كرده یی (عملى) بۆ گشت لیپرسراویك یان حاکمیک داده ئیت تاكو ئه رکی خزیان چاكه كن و، په ره ش به کاری فرمانبه ریتی و ئیداریی به دن. ده شیت ئه م به رنامه یه ش ناوینین (په روه رده كردن به هۆی پاداشت و سزا) و، یاخود ناوی بنین: (هاندهره كان و ته میکاره كان).

گه‌نگ ئه‌وه‌یه‌ی فەرمانبهر یان کرێکار به‌چاکی ئه‌رکی خۆی به‌جێ بگه‌یه‌نیت و به‌م پێوه‌ره هه‌لسه‌نگێتریت، نه‌ک به‌هۆی نزیکیی یه‌وه له حاکم یاخود به‌هۆی کلکه‌له‌قی و خۆ بردنه‌پیشه‌وه له لیپرسراوان. جا نه‌گه‌ر فەرمانبهرێک که‌مه‌تر خه‌می کرد، یاخود خراپه‌ی کرد پێویسته‌ سزای بدریت یاخود ته‌مێ بکریت یان وه‌لامێکی بدریت، چونکه‌ ناهه‌قی یه‌کی هه‌لبژاردوووه‌ و پێویسته‌ له ئاکامی ناهه‌قییه‌که‌ی تی‌بگه‌یه‌نریت و وریابکریت‌وه‌.

ده‌شیت ئه‌م فەرمانبهره (له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ ناله‌باره‌ی) له مووچه‌ی به‌ردریت، یان له‌و فەرمانه‌ی بگوازیت‌وه‌ بۆ فەرمانیکی دی، به‌لام فەرمانبهری باوه‌ردار و خواناس و چالاک و خۆشه‌ویستی لای خه‌لکی، ئه‌و فەرمانبهریه‌ که‌ پێویسته‌ پرزی لی بنریت و پاداشتی بدریت‌وه‌، یارمه‌تی ده‌سخۆشانه‌و خه‌لاتی هاندانی پیشکه‌ش بکریت، تاکو ببیته‌ پێشه‌نگ بۆ که‌سانی دی و، ئه‌و که‌سانه‌ش به‌هاندهریکی خۆیانی دانین بۆ کاری باش و چاکه‌ خوازی و چاکسازی، ﴿مَنْ عَمَلْ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنِ﴾. واته‌: (هه‌ر که‌سێک باوه‌ری به‌خودا هه‌ییت و کرده‌وه‌ی جوان و چاکی کردییت ئه‌وا پاداشتی چاک و فره‌ی هه‌یه‌)، بێگومان ئه‌م جو‌ره‌ که‌سه‌ باوه‌رداریتی و خواپه‌رستی به‌چاکی کرده‌وه‌، کار و فەرمانیشی به‌چاکی کرده‌وه‌، بۆیه‌ ئێمه‌ش به‌چاکه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ین، چونکه‌ پاداشته‌که‌ش له‌ په‌گه‌زی کاره‌که‌یه‌:

﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ (٦٠) الرحمن

﴿وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُتْرَا﴾ واته‌: (به‌خۆشی و نه‌رم و نیانی و سۆزه‌وه‌ ده‌یدوین، له‌مه‌ش دا هه‌ر پاداشتمان داوه‌ته‌وه‌ و هه‌مان داوه‌ و خستوویمانته‌ پیش و رێزو شکۆمان بۆ داناوه‌. جا که‌سانیک که‌ سه‌رنج له‌م دۆخه‌ ده‌ده‌ن، په‌ندی لی وهرده‌گرن و وانهی لیوه‌ فی‌ر ده‌بن، چونکه‌ هه‌یج که‌سێک نایه‌وێت به‌ئانقه‌ست خۆی بخاته‌ به‌ر سزاو ئازار (مه‌گه‌ر که‌سێک شیت بیت).

ئیدی ئەو کەسانەی تریش واز له ستم و زۆرداری و بەدکاریی دینن، سود و
خێرو چاکە بڵاودەکەنەوه و لەسەر راپەراندنی ئەرکەکانیان بەچاکی، باش
بەپێوەبردنی کاروبار و گەیاندنی خێرو چاکە بەخەڵکی، سوور دەبن.
خەڵات کردنی چاکەکاریش بە پیشکەشکردنی خەڵاتیك دەبێت بۆی، بەهەش
پێزو بەهای بۆ دەگەڕێنرێتەوه و هانی دەدرێت لەسەر زیادکردنی چەندان هیندە
کۆششەکانی و بانگی کەسانی تریشی بۆ دەکرێت کە وەک ئەو بن.

((لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا))

(ذوالقرنین) بهرەو پۆژەهلەلات کەوتەپێ، بهرەو شوینی هەلاتنی خۆر: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾ (٩٠) الکھف.

واتە: (کاتیەک گەشتە بەشی خۆرەهلەلات دیتی خۆر لە نیشتمانی گەلیەک هەلدیت کە هیچ بەرەبەستیکی وەک گردێک یان چیا یەکیان هۆیەکی تریان نیە).

جالێرەدا ئەوێ دەربارە (شوینەکانی خۆرئاوا بوون) گۆمان، دەربارە شوینەکانی هەلاتنیشی دەلیین، چونکە خۆر چەند شوینیکی لێو هەلاتنیشی هەیهو، هەر گەلیەک خۆر هەلاتنیکی خۆیان هەبوو، هەر نەتەوێەکیش خۆر هەلاتنیکی هەیه، گرنگ ئەوێە ئەو گەلەش خودا هیچ بەرەبەستیکی وەک چیاو گردو تەپۆلکەمی بۆ دانەناون، بەو مانایە شوینیکی وایان نەبوو کە ببیتە بەرەبەست و سیبەر لەبەر خۆرەکەدا لەکاتی هەلاتندا.

دەربارە تەفسیری ﴿قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾ زانایان بیروپرسی جیاوازو لێک جودایان هەیه:-

- ١- هەندیکیان گوتیان:- (ئەو گەلە لە نیو چەند دەشتیکی پان و بەریندا نیشتەجێبوون و هیچ چیاو گردیکی وایان نەبوو کە تیشکی پۆژیان لێ بگریتهو، بۆیە لە کاتی هەلاتندا تیشکی پۆژ کەوتۆتە نیو مالانیانەو).
- ٢- هەندیکی تریشیان گوتیان:- (ئەوان خاوەنی خانوو، یاخود بیناو ساختمانیکی وایان نەبوون کە تیشکی پۆژو گەرماکەیان لێ قەدەغە بکات، هەر بۆیەش لە یەکەم ساتی خۆرەهلەلاتندا تیشکەکانی لەنیویان داووه.

۳- هه‌ندیکێ تریشیان گوتووینا: (هیچ شتیکی وایان نه‌بووه که له‌شو لاریانی پێ دا‌پۆشن، بۆیه‌ش پرووت و بێ‌به‌رگ بوون، ئه‌گه‌ر خۆره‌که‌ش لی‌یان هه‌لاتبیت ئه‌وا به‌تیشکه‌کانی خۆی نازاری دا‌ون.

جی‌ی با‌سی‌شه‌ پێ‌شتر ئه‌وه‌مان یه‌ک‌لا کرده‌وه که ئه‌و گه‌له‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ تورکه‌کان یان له‌ گه‌لیکی تر بن‌و، ئه‌وان خۆ‌یشیان له‌ نا‌وچه‌کانی تورکه‌ستان و ئه‌فغانه‌ستان و پاکه‌ستاندا ژیا‌ون. لی‌ره‌شدا ئه‌وه‌ تیبینی ده‌کریت که قورئان به‌دریژی ئه‌و پێ‌نمایانه‌ی نه‌هێنا‌وه که خودا له‌بار‌ه‌ی ئه‌و گه‌له‌وه‌ پێ‌ی را‌گه‌یان‌دوو‌وه و با‌سی ئه‌و به‌ربه‌ست و هۆکارانه‌ی پێ‌گرتن له‌ تیشکی خۆره‌که‌ش له‌سه‌ریانی نه‌کردوو‌ه. واته‌ ده‌ستووری تاییه‌ت به‌حوکمی ئه‌و وڵاته‌نه‌ی خۆره‌لات و چۆنیه‌تی مامه‌له‌ له‌گه‌‌لدا کردنیانی دیاری نه‌کردوو‌ه، چونکه‌ ته‌نها ده‌ستووری مامه‌له‌ی له‌گه‌‌ل وڵاته‌نی خۆ‌ئا‌وا‌دا دیاری کردوو‌ه له‌کاتی به‌جێهێنانی ئه‌رکه‌کانیدا له‌وی. بۆیه‌ پێ‌ویست نه‌بووه که ده‌ستوره‌که‌ی ئه‌وانیش دووباره‌ بکاته‌وه، ئه‌مه‌ش له‌پروانه‌گی دووباره‌ نه‌کردنه‌وه‌وه‌.

((وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا))

پیش نهوهی قورئانی پیرۆز کۆتایی (بهباسی جهنگه کانی (ذو القرنین) و - فتوحات- و نه رکێ پزگارکردنی گهل و ولاتان) بێنیت و، پیش نهوهی ده ربارهی کاروباری له بهشی باکووری ناوچه کانی زهویدا، بدویت، باسه که ی وهستاندوه تا کو راستیه کی بنچینه یی ده برپیت که فهرمایشته که ی خودایه: ﴿كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾.. به مانای: بێگومان خودا زانا و ئاگاداری هه موو حاله تیکی (ذوالقرنین) بو و، بینه ری هه لئس و که وت و جم و جوو لئی بو و، هه موو هه والئیکی خۆی و سوپاکه شی ده زانی.. هه ر هه نگاوێک ده یاننا، به مۆلته و پێگه دانی خودا بوو، هه ر جم و جوو لئیکیان ده نواند به خواستی خودا بوو، هه ر جه نگێکیشیان ده گیراو هه ر ولاتیکیان پزگار ده کرد، خودا ئاگاداری حالیان و، بینه ری واقیعیان و، بیسه ری هه والیان بوو.

لیره شدا پروانگه یه کی هونه ری دارپژراو هه یه که دوای باسکردنی به سه ر هاتی نه و گه له ی له به ر پۆژدا (به بی) به ره به ستیکی پارێزه ریان له تیشکی خۆر له کاتی خۆره لاتندا) ده ژیان، سه رنجی لیّ ده ده یین، پروانگه که ش (واته نه و جی سه رنجه هونه رییه دارپژراوه) ش نه وه یه که (سید قطب) له باره یه وه گوته و یه تی: - (لیره دا هه لۆیسته یه کی کورت له به رده م دیارده ی جوانکاری پێگه یاندنی هونه رییانه ی نیو شیوازی گیرانه وه ی به سه ره اته که ده که یین، چونکه نه و دیه نه ی که لیره دا و له و به شه ی چیرۆکه دا پێشان دراوه، له سه ر و شتدا دیار و ده ر خراوه.. خۆره لاتتوه و تیشک ده دا ته وه، نه و گه له ش هیه چ پهرده پۆشیکی وه ک چیا یه ک یان به رزاییه ک یان

دیوارىکیان نیه که لە تیشکی خۆر بیانپاریزیت.. هەمەدیسەن وێژدانى (ذوالقرنین) و ئامانج و نیازەکانیشی، هەمووی لەلای خودا دیارە.. بەم ڕەنگەش دیمەنى نیو سرووشت و دیمەنى وێژدان و ناخى (ذوالقرنین)یش لەسەر شیوازیکی ورد و جوانی رێکخستنى قورئان بەیەك گەیهەراون^(۱).

هەرەها ڕادەمێنن لەوێ پرسیاریك لەبارەى حیکمەتى خوداوە لەسەر باسی زانینى هەموو هەوالێکی (ذوالقرنین) و سوپاکەى بکەین، که بۆچى خودا باسی ئەو زاناییەى خۆی لە زانینى هەوالەکانى دەکات، بۆچى زانستى لەسەریان هەیه لەکاتى باسکردنى فتوحات و جەنگەکانى ڕزگارکردنى و لاتاندا؟ ناخۆ حیکمەت لەم باسە چى بێت؟! بێگومان ئەو حیکمەتەى که لێیەو بەزمان دەردەکەوێت: سووربوونی قورئانە لەسەر پێکەو بەستنى هەرچى ڕوو دەدات لە گەردووندا بەخواستى خودا و ئیرادە و زانستى خۆی، تاكو خەلکى ئەم ڕاستى یە لەبیر نەکەن لەکاتى سەرنجدان لە ڕووداوەکاندا، پاشان بۆ ئەوێ خەلکى وای تێنەگەن که ئەوان خۆیان تەنها بە وزە و تواناکانى خۆیان و (دووڕ لە زانست و فەرمانى خودا) هەلس و کەوت دەکەن.

بۆ نمونە ئەوێتا بەرپزێکی وەك (ذوالقرنین) چەندەها فتوحاتى گەورەشى لەبەرەى ڕۆژئاوا و پاشان لەبەرەى ڕۆژهەڵاتیش بەئەنجام گەیاندووە، چەندەها دەسکەوتى گەورەشى لەبەرەى باکوور بەدەست هێناوە، که چى وێرایی ئەوێش خودا چاودێرى کاروباریەتى، ئاگادارى سەرچەم هەوالەکانیەتى، و زانای دەسکەوتەکانیەتى، لە هەمان کاتدا خودا هەر خۆیشى قەدەر و ئەندازەى بۆ داناون و خواست و ئیرادەى لەسەریان بوو.

(۱) في ظلال القرآن، (۴: ۲۲۹۲).

(خَبَر) و (خُبْر) - خه بهرو خویر -

هه ر لێره شدا هه لۆیسته یه کی هونه رییانه له ئاست دیارده یه کی ناوازه له ناوازه کانی قورئان ده که من.. داخۆ جیاوازی نیوان (خُبْر) و (خَبَر) چی بێت؟! نه ی له چ شوێنیکی قورئاندا هه ردوو وشه که هاتوون؟.. وشه ی (خه بهر) دوو جار له چیرۆکی (مووسا) دا - سلاوی لێ بێت - هاتوه، هه ردوو جاره که ش له یه که باسدا هاتوون هه ر چهنده له دوو سوورته دان.

جاری یه که م: خودا ده رباره ی (مووسا) - سلاوی لێ بێت - فه رموویه تی: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ...﴾ (النمل ٧)، واته (کاتیکی مووسا له ڕینگه یاندا بۆ (میسر) به خیزانه که ی گوت: - ئەوا من له دووره وه ئاگرێکم به دی کردوه و ده چم بۆ ئەوه و روبه ره تاکو هه والێکتان له و باره یه وه بۆ به ینمه وه). جاری دووه م: هه ر ده رباره ی (مووسا) خودا فه رموویه تی: ﴿... قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ...﴾ (القصص ٢٩)، که هه مان مانای هیه ..

بیگومان (مووسا) - سلاوی لێ بێت - کاتیکی له گه ل خیزانه که ی خزیدا به ره و (میسر) گه راونه ته وه، ڕینگه ی لێ وون بووه، پاشان ئاگرێکی له دووره وه به دی کردوه و، پووی تی کردوه و تاکو که سیکی وای لێ ببینی ت که ڕینگه ی پێ نیشان دات و ڕینمای بکات.. به راستی ئەو (واته مووسا) ئومیدیکی گه وه ی به و که سه هه بووه که بۆ ئەوه ی هه والێکی ڕینگا که ی لێوه ده ست که ویت.

به لام وشه ی خویر (خُبْر) ته نها له سووره تی (کهف) دا هاتوه، له و شوێنه دا که (خضر) به (مووسا) ی گوتبوو: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ = (چۆن ئارام

له سههر کارێکی سهیری وا دهگریت که پیشتر زانستو زانیارییهکت له سههر لایه نه شارراوه و نه زانراوه که ی نه بووه). لهم چیرۆکه شدا له باره ی (ذو القرنین) هوه گوتوو یه تی: ﴿كَذٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾ (بهم پهنگه ئاگادارمان کرد له هه والۆ و زانستی شارراوه). جیاوازی نیوان (خبر) - به فهتیه ی سههر ههردوو پیتی (خ) و (ب)، له گه ل وشه ی (خبر) به (ضمة ی سههر پیتی (خ) و (سکون ی سههر پیتی (ب)، ئه وه یه که:

(خَبَر): زانینی ئه و شته زانراوانه یه له پرووی هه والۆ و گه یاننده وه.

(خُبَر)یش: زانینی پرووه نادیارو ناوه کی یه کانی مه سه له کانه^(۱).

واته: ئه گه زانینه که بۆ پروا له ته ی هه والۆ کان و، شته دیاره کان و، پرووی ده ره کیی مه سه له کان بیته، ئه وه به هه والۆ داده نریت، واته به (خه بهر).

به لām ئه گه زانینه که بۆ ناواخنی مه سه له کان و، شته نادیاره کان و نه یینه کانی ئه و شتانه و، لایه نه ناوازه و ته ماوییه کانی بیته، ئه وه به (خویر) داده نریت.

وشه ی (خبر)یش ته نها له سوورته ی (کهف) دا دیاری کراوه، چونکه سوورته ی زانینی ئه و شته نادیارانه یه که به فهرمانی خودا ده رخراون، ههروه ها سوورته ی ده رخستنی بنچینه ی پرووا ده کان و نه یینه کانیان و ورده کارییه کانیانه.

جا بۆیه (موسا)ش چند کار و کرداریکی وا له (خدر) ده بینیت، که له وه و بهر حه قیقه ته کانی نه زانیوه و، زانستی له سههر لایه نه شارراوه و نادیاره کانیشی نه بووه، هه ربۆیه ش ناره زایی له سهریان ده ربپوه: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا﴾ ... دیاره (ذو القرنین)یش چند کرداریکی وا ته نجام ده دات، که گه لیک که س زانیاریان له سههری نه بووه، ئه وه ی له ناخ و دلۆ نیاز یایه تی، له لای خه لکی نه زانراوه، به لām خودا چاودێرو ئاگادار و شاره زای کار و نیاز و بارودۆ خیه تی.

ئەو گەلە دواکەوتوو و بۆ توانایەکی که (ذوالقرنین) بەربەستەکی بۆ بنیاتنان

قورئانی پیرۆز بەسەرھاتی (ذوالقرنین) و کارەکانی لەبەشی باکووری زەویدا بۆ گێراوینەتەوه، ئەمەش لەو فەرماشیستەیی خوادایە که فەرموویەتی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۖ﴾ (٩٣) قَالُوا يَنْذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۖ ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۖ ﴿٩٥﴾ الْكُفْ ۖ وَاتَّه: (-ذوالقرنین-) رۆشت تا گەشتە ناوچەی نیوان هەردوو چیا بەرزەکەو لەوێ دیتی گەلیک هەیه که هێندە نەفام و دواکەوتوو، مەژۆ بەشیوەیهکی گران و زەحمەت لییان تێدەگات، ئەو گەلە (که لە حالەتیکی ترسو و دوو دلیدا بوون) بە (ذو القرین)یان گوت: - (یەنجوو و مەنجوو، گەلیکی خراپ و بەدکارن لە زەویدا و مەترسییان بۆ سەر ئێمە هەیه، جا ئایا کرێیەکت پێدەین لەسەر ئەوێ، که لە نیوان ئێمە و ئەواندا بەربەستیکی پتەو دروست کەیت تاکو پێمان نەگەن و ئازارمان نەدەن؟).

لە وەلامدا (ذو القرین) پێی گوتن: (ئەو هیژو توانایەکی که پەرەردگارم پێی بەخشیوم لەو کرێیە باشترە بۆم، بەلام من کارەکەتان بۆ دەکەم، ئێشەش بەهیزی دەست و بازووتان یارمەتیم بدەن تاکو بەربەستیکی گەورە و پتەو و تۆکمە لە نیوان ئێشە و ئەواندا دابنێم.

ئهو ناوچهیهی نێوان ههردوو چیا بهرزهكەش ئهوهیه كه دهكهوتیه باشووری زنجیره چیاكانی (كافكاس)هوه، كه ئهمرۆ به ولاتی (ئهرمه‌نستان) و (گورجستان) و (ئازهربايجان) ناوده‌بریت، ئهو میلله‌ته‌ش كه له‌سه‌رده‌می (ذوالقرنین)دا له‌وی نیشه‌جی بوون هۆزو تیره‌كانی (كۆشیا) بوون كه سكالای حالی خۆیان له‌لاكردو باسی شالاهه‌كانی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) له‌پێی ته‌نگه‌ی (داریاڵ)هوه‌یان بۆ كرد، ئه‌وه‌بوو (ذوالقرنین)یش ئهو ته‌نگه‌یه‌ی گرتو، به‌ربه‌سته‌كه‌ی له‌سه‌ر بنیاتناو، ماوه‌ی نۆ سالیی له‌و كارهدا خایاند تا ئهو پرۆژه گه‌وره‌یه‌ی ته‌واو كرد. كاتیك باسه‌كه‌ی نێو قورئانی له‌سه‌ر ئهو میلله‌ته ده‌خوێننه‌وه، چهند سیفه‌تێکیان به‌دی ده‌كه‌ین و ده‌ردێنین، كه ئه‌مانه‌ن:-

١- ئه‌وان گه‌لیکی دواكه‌وتوو بوون: ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾، (له‌ هه‌یچ وته‌یه‌ك تی نه‌ده‌گه‌شتن) ئه‌مه‌ش دوو مانا هه‌لده‌گریت:-

یه‌كه‌میان: یان وادیاره ئه‌وان زمانی گه‌لیکی تریان له‌گه‌لانی غه‌یری خۆیان نه‌زانیه‌وه له‌هه‌یچ وشه‌یه‌کیان تی نه‌گه‌شتوو، چونكه‌ شاره‌زاو ناگاداری نه‌بوون و فیری ئهو زمانانه‌ی تر نه‌بوون، بۆیه‌ش ته‌نها له‌نێو زمانه‌كه‌ی خۆیاندا په‌نگیان خواردبوو.

مانای دووه‌میش: یان وادیاره دواندن و نامۆژگاریکردنیان بێ‌سوود بووه، چونكه‌ گه‌لیکی تی نه‌گه‌شتوو بوون، قسه‌و نامۆژگاری کاری تی نه‌کردوون، له‌ قسه‌و ئاکاری به‌رامبه‌ره‌كانیان حالی نه‌بوون، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ده‌مارگیری و توندوتیژییه‌کی خۆیان، یان له‌به‌ر گه‌مژه‌یی و سایلکه‌یی و نه‌فامیه‌یه‌ك كه له‌ نه‌ریت و سروشتیاندا بوویت.

٢- ئه‌وان گه‌لیکی لاوازو بێ‌ده‌سه‌لات بوون، هه‌ر بۆیه‌ش ده‌سته‌و سان بوون له‌ به‌ربه‌رچدانه‌وه‌ی شالاهه‌كانی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) بۆ سه‌ریانو، له‌پرووبه‌پروو بوونه‌وه‌یان و، پێگرتن له‌کاری تی‌كدان و پشیوێیان.

۳- نهوان گهلیکی بی دهسه لات بوون بو بهرگری له خاکی خۆیان و، بهرهنگار بوونهوهی دهستدریژکاران، ههربۆیهش پهنايان بردۆته بهر هیژیکی تری دهرهکی واته: هیژی (ذوالقرنین)و کاری چارهسهری ئهم حالته یانیا ن پئی سپاردوووهو، ئاماده ییشان بو دهرپروه که کرێیهکی پئی بدهن:

((فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا))

بێگومان ئه‌و گه‌له‌ سیمای و پوخسارو نه‌ریتی گه‌لانی بێده‌سه‌لات و ته‌مه‌ل و دواکه‌وتووێان لێنیشته‌بوو که بێتوانان له چاره‌سه‌ری گرفته‌کانیاندا، ئه‌رکی چاره‌سه‌رو بنه‌رکردنی گرفته‌کانیان ده‌ده‌نه ده‌ست بێگانه.

ئه‌وه‌ی له‌م سه‌رده‌مه‌شاندا مرۆف لێی سه‌رسام ده‌بیته‌ ئه‌وه‌یه گه‌لێک که‌س له عه‌ربه‌کان هه‌مان سیفه‌تی ئه‌و گه‌لانه‌یان گرتوه‌و، له چه‌ندین گرفتی ترسناک و به‌رده‌وامدا ده‌ژین له‌سه‌روو هه‌موو گرفته‌کانیشه‌وه، کێشه‌ی (فه‌له‌ستین) هه‌یه‌و، له‌م کێشه‌یه‌دا رۆبه‌رووی چه‌ند دوژمنیکی شه‌رخواز و فیل‌باز بوونه‌ته‌وه، له‌ پێشه‌وه‌ی ئه‌و دوژمنانه‌شدا جووله‌که‌کان هه‌ن که له‌ فه‌له‌ستیندا دانراون و کۆسپێکی ترسناکیان بۆ عه‌ربه‌کان دروست کردوه‌و، سا ئیتر خۆیان له‌ پشتیه‌وه بن یان نا؟! دیاره ئه‌م ره‌وش و بارودۆخه‌ش ئه‌وه له عه‌ربه‌ب ده‌خوازێت که ژێرو عاقل بن و په‌ی به‌و مه‌ترسی یه‌ به‌هه‌ن و به‌چاکی رۆبه‌رووی ببنه‌وه‌و، وه‌کو پیاوان (یان پیاوانه‌) به‌رووی کۆسپی شارستانیانه‌دا بووه‌ستنه‌وه‌و، بۆ (چاره‌سه‌ری گرفته‌کانیش به‌ده‌ستی خۆیان) بێدار بنه‌وه.

به‌لام ئه‌وان وه‌ک ئه‌وگه‌له (بێ توانا و له‌هیچ حاڵی نه‌بووه) مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ کێشه‌و گرفته‌کانیاندا کردوه‌و.. کێشه‌که‌یان خستۆته به‌رده‌م خه‌لکی تر.. بر دوویانه بۆ لای نه‌ته‌وه یه‌ که‌گرتوه‌کان و ئه‌نجومه‌نی ئاسایش و گه‌وره لێپرسراوان و کۆنگره‌ی نێو ده‌وله‌تی و، تۆپه‌که‌یان خستۆته نێو یاریگای ئه‌وانه‌وه‌و داوایان لێکردوون خۆیان یاریی پێ‌یکه‌ن.. داوا له بیانی یه‌کان ده‌که‌ن که (له‌جیاتیی خۆیان) کێشه‌که‌یان بۆ چاره‌سه‌رکه‌ن، تکاشیان لێ‌کردوون قه‌ناعه‌ت به‌ جووله‌که‌کان یێنن تا‌کو به‌ده‌م

دهنگه کانی ئاشتییهوه بێن، خوشیان وهك بینهر له ئاست مهسه له کهدا وهستاو و، چاوهروانی ئهوهن، که ئاخۆ بێگانه کان چییان بۆ دهکهن و، کێشه که یان چۆن بۆ تاوو توی دهکهن.

دیاره هیچ کهسیکیش (وهك بینهر) له ئاست ئاگر کهوتنهوه له نیو ماییدا، که خهريکه ماله که ی بۆ دهسووتینی، راناوهستی، مهگهر کهسیکی بێ عهقل و دواکهوتوو بیت.. ههمدیسان هیچ کهسیکیش، تهنها وهك چاودێرێک سهیری دز ناکات کاتی که ماله که ی دهپرێت و ده دزێت، مهگهر کهسیکی بێ عهقل و دواکهوتوو بیت.. هیچ کهسیکیش داوای کۆمهك له دوژمن و، داوای پهحمهت له ناحهز ناکات، مهگهر کهسیکی دهستهوسان و ته مهل بیت.. ئهم سیفه تانهش ئه مپۆ بوونه ته خوونه ریتی عه ره به کان، کتومت وهك خوونه ریتی ئه و گه له سته مکار و دواکهوتوو. دیاره گرفته کانی ش بهم پهنگه چاره سه ر ناکرێن، نیشتمانی ش بهم شیویه ناپارێزێت.. بهم شیویه ش داو و فیل و پیلانه کان هه لئاوه شیتریه وه..

لیبرانی (ذوالقرنین) له مال و سامان دا

(ذوالقرنین) به و په ری پاکی و لیبرانه وه پیشنایزه که ی ئه و گه له ی (دهرباره ی کری و پاداشتی دارایی) که له به رامبه ر پاراستنیان له دوژمنانیاندا پێیان ده دا، په ت کرده وه و رازی نه بوو، که به کری و پاداشت کاریان بۆ بکات، به لکو پێی گوتن: ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ...﴾.. من هیچ ئاتاجیکم به مال و سامانی ئیه نه، چونکه خودا خێرو بێریکی وای پێ به خشیوم، که له و پاداشته ی ئیه باشته و، ههروه ها هینده ی له وزه و توانا و ده سه لات پێ به خشیوم که وای لی کردووم لیبریم له و مال و سامانه ی، که ئیه بۆم داده نیو، خۆمی لی بهاریزم.

بیگومان زوهو لیپرانی (ذوالقرنین) له مالۆ سامانداو خۆلی پاراستنی و بهرز راگرتنی خۆی له سهرووی ئهو سامانهوه، سیفهتیکه له سیفهتهکانی حاکی باشو دادگهرو لیپراو، بهو پهنگهش داوا له حاکیانی موسلمانان دهکات، بیکه نه پیشهنگ بو خویان لهو سیفهتهدا..

(امام ابن کثیر)یش له کاتی لیدوانی لهسهه (ذوالقرنین)دا، ههلوستهکهی (سولهیمان- سهلامی لی بیت)ی دیاری کردووه له ناست دیارییهکهی (یان بهرتیلهکهی) شازنی (سهبهء)دا کاتیك ئهو شازنه وهفدیکی خۆی به هندیك پارهو مالهوه بو لای (سولهیمان) ناردووه، تاكو (سولهیمان) دهست ههگریت لییان و داوی باوه رهینان و تهسلیم بوونیان لی نهکات. وهك خوداش ئهم بهسهرهاتهی له قورئاندا گیراوه تهوهو وهرموویهتی: ﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّنَّ بِمَالٍ فَمَا آتَيْنَاهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْنَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ فَرِحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّنَهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ... ﴿٣٧﴾ النمل﴾. کهواته: (سولهیمانی پیغه مبههه خوداش) - سلای لی بیت - وای داناوه، که فهزلۆ خیرهو بییری خودا باشته لهو مالۆ سامانهی بۆی بپراوه، بۆیه ئهویش نهویست (زاهیدی) بووه وهك (ذو القرنین) پیتی گوتوون: (ئهووی خودا پیتی بهخشیوم لهوه باشته، که بۆتان هیناوم و پیم دهدهن): ﴿فَمَا آتَيْنَاهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْنَاكُمْ﴾... (ذوالقرنین)یش ئهو بهخششی خودای لهو مالۆ سامانه بهباشته داناوه، که ئهو گهله بۆیان داناوه:

﴿مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾.. ههروهها (له ههلوستی (ذوالقرنین) له ناست سهداو ئالۆیری یهکهی ئهو گهلهدا).. ئهو رێسایهش له پیشهواي خه لکیدا بهدی دهکهن، که پیتیسته له ناست مۆلک و مالی گهلهکیدا لیپراو خۆشهویست و پاک بیتو، هیچ شتیکی بو خۆی لی گل نه داتهوه، چونکه ئهووی لیی خوازراوه ئهویه، که پارێزهری ولات و خه لکهکهی بیتو، له بهرامبهه ئهو پارێزگارییه شدا هیچ پاداش و

کرێ یهکی تایبهتی له هیچ جۆره که سینک وهرنه گریت، چونکه ئهم نههریتی زوههو لیبرانه، له مهرجو پیداوایستی یهکانی پیشه وایهتی ی ئهون.

لهم بارهیهوه، ئیمام (ابوبکر بن العربی) ههلوێستهیهکی له ئاست وهلامهکی (ذوالقرنین) دا کردووه و بنه مایهکی گشتیی له (چۆنیهتی مامهلهی حاکم له گهلا گه له کهیدا) و (زوههو نهوایستی مالو سامانیان) لێ دهرهیناوهو، گوتویهتی:

(لهسهر پادشاو حاکمی وولات پێیسته که مولک و مالی خهڵکی له بچوکترین شتیانهوه بپاریزیت و کهلین و پیداوایستیان پرکاتهوهو، ئهو کهم و کوپیه داراییه که به مافی خۆیان دهگهڕێتهوهو شایسته یانه چاک و راستکاتهوهو، هه مووئهو مافانهشیان پێ بگهیهنیت که گه نغینه دارانی له ژێر دهسهلات و چاودێری خۆیدا کۆی دهکهنهوه ته نانهت گهر ههقه کانی هه ندیک خهڵکی تریشی تیا دا نه ما بیت و به مووچه و دهرامهتی خهڵکی (گه نغینه کان) به تال بووبنهوه، یا خود به کاره سات رۆشتبن.. ئهوا پێیسته لهو جۆره حاله ته دا کاروباری داراییان بو راست کاتهوهو به چاکی و عداله ته وه چاو به کهم و کورتیه کانی خه لکیدا بگهڕێتهوه، به لام به سی مهرج:

یه کهم: هیچ بهرژه و هه ندیه کی تایبهتی بو خۆی لێ گل نه داته وه.

دووهم: سه ره تا به کهسانی نه دار ده ست پێ بکات و هاریکاری ئه وانه بکات که ئاتاجیان پێیه تی.

سی یهم: به پێی پله و ئاستی بژێوی خه لکه که ئهو مالو سامانه دابهش کات.

خۆ نه گهر دوا ی ئه وهش نازوخه ی نیو گه نغینه کان و پیداوایستییه پاشه کهوت کراوه کانی ته و او بوون و هیه چیان تیدا نه ماو، به هۆی رو داوه کانه وه دۆخیکی نه داری هاته ئارا وه ده بیته ئهو خه لکه خۆیان له هه ول و ته قه لا دابن له پێش خه رج کردنی مالو سامانیاندا، خۆ نه گهر به وه سوودی نه بوو، ئه وا به گوێره ی ئه ندازه یه کی دانراو، مالو سامانیان لێ وهرده گیریت و، به با شترین شیوازی راویژ له سه ر کراویش ئهو مالو سامانه بو کۆتایی هینان بهو دۆخه ئاسایی یه خه رج ده کریت، وه

چۆن (ذو القرنين) كاتىك كرىۆ مالۆ سامانى خرايه بەردەم، گوتى:- (پېويستيم پىي نيه، بەلكو پېويستيم بەخۆتانه، كه بههيزى دەست و بازووتان يارمەتيم بدەن بۆ بنياتنانى بەربەستەكە بەماناي لەگەڵ مندا خزمەتى خۆتان بکەن، چونكه من مالۆ سامانم هەيهو، ئيوەش پياوان و هيزو بازووتان هەيه) مەبەستى جيگىرو نەگۆرپش لەمەدا ئەو، كه ناشيت پارەو مالۆ لە هيج كەسيك وەرگيريت (مەگەر بۆ پيداويستيه كى گرنگ نەبيت)، سا ئيتر بەئاشكرا بيت، يان بەنهيى، لىي وەرەگيريتو، بەشيۆهيه كى دادگەرانش بۆ سوودى گشتى خەرج دەكريت، نەك بەو پەنگەى كه (ئەو لىپرسراوى پارەو مالەكەى پىدراوه) بۆ مەبەستى تايبەتى خۆى بەكارى بينيت.. دەبيت بە راى كۆمەلە كەسيكى پەيوەندىداريش بيت، نەك هەر پابەند بيت بەراى خۆيهو)^(۱).

^۱ احكام القرآن لابن العربي، (۳: ۱۲۴۸)، هەروەها پروانه كتيبي (ذوالقرنين)ى مامۇستا (محمد خير يوسف)، لاڤەرە (۲۷۴-۲۷۵).

((فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ))

کاتیک (ذوالقرنین) پرووی له پاره و مالیان وهرگیر او نهیویست، خوازیاری نهوه بوو که نهوان واز له بې دهسه لاتی و ته مه لئ و ته وه زه لی بینن، ههروه ها حه زی کرد له وهی که فیتری جم و جوول و چالاکی و کار کردن و هه لدانیان بکات، بویه ش پیی گوتن:- ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ .. به مانای: (به کومه ک و یاریده ی خوتان هاوکاریم بکن)، واته به دیارده کانی هیزو بازووتان، که واته نه و داوای لی کردوون یارمه تی بدهن و هیزی ده ست و مه چه ک (که هیزی کی مادیانه) بوی ده ست بهر بکن تا کو له بهر به ست که دا کاری پی بکن .. ته مه ش وه که نه وه وایه که بلیت:- (هیزی دارایی له سهر خوم، هیزی فیکری و تیږامانیش هه ر له سهر خوم بیت، نیوه ش هیزی ماددی کرده یی (عملی) تان له سهره و، ئیدی نه وه ی من هه مه و نه وه ی نیوه ش هه تانه، ده که ین به یه ک و، بهم په نگه کاره که ش به نه نجام ده گات.

نهم دهسته وازه کورته ی قورئان ﴿فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾ داده نریت به مه شخه لیکي دیاری قورئانی له هاوکاری و پیکه وه به ستنی هه ول و ته قه لاکان و له یه کخستنی وزه و توانا و هیزه کاند، ههروه ها رپسایه کی جوانی ده رهاویژراوی قورئانغان ده رباره ی به نه نجام گیاندنی کاروبار و راپه راندنی نهرکی پیویست، پیشان ده دات. بیگومان کومه لگه ی ته و او و کامل و سهرکه و توو نه و کومه لگه یه یه که هه مو و هیزو تواناکانی بؤ به دیه ینانی کاری چاک تیا دا کوده بیت هه و، سهرکر دایه تی سهرکه و تووی هوشیاریش نه وه یه که هه مو و هیزو تواناکان بؤ به دیه ینانی ناما نجه خوازاوه کان له خو بگریت.

بیگومان له نیۆ کۆمهڵدا چهند چین و توێژێك له خهلكیدا هه‌و توانای فیکری و تێرمانیان هه‌یه‌و، ده‌توانن بیربکهنه‌وه‌و، به‌رنامه‌ دابنن و، له‌مه‌سه‌له‌کان بکۆلنه‌وه‌، به‌لام ته‌گه‌ر نه‌و چین و توێژه‌ی به‌ته‌نها سه‌ر پشك بکری‌ن بۆ به‌دی هینانی کاریکی گران، نه‌وا هه‌ر خۆی به‌ته‌نیا ناتوانی‌ت نه‌و کاره‌ به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نی‌ت که نه‌خشه‌ی بۆ کیشاوه‌و بیرى لى‌ کردۆته‌وه‌. هه‌ندێك چین و توێژیش له‌ کۆمه‌لگه‌دا مال‌و سامان و سه‌رمایه‌ی ته‌واویان بۆ کارکردن هه‌یه‌، به‌لام له‌وانه‌یه‌ تیفکری‌ن و نه‌خشه‌و پلانیان نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها له‌وانه‌شه‌ توانای گونجاییان بۆ کارکردن نه‌بی‌ت.

هه‌ندێك چین و توێژی تریش له‌ خه‌لكیدا هه‌ن، که نه‌مال‌و نه‌ سامانیان هه‌یه‌و، نه‌فیکری نه‌خشه‌و پلان دانانیان هه‌یه‌، به‌لام کات و توانای کارکردنیان هه‌یه‌و، ده‌توانن به‌هه‌ول‌دان و هیژی جه‌سته‌ بژیوی خۆیان وه‌ده‌ست خه‌ن.

بۆیه هه‌ر ده‌بی‌ت راوێژو هاوکاری له‌ نیوان نه‌و چین و توێژانه‌دا هه‌بی‌ت و هه‌موو هیژو وزه‌و توانایه‌کیان کۆبکری‌ته‌وه‌و، بۆ به‌رژه‌وه‌ندی و خێرو بیرو پێشکه‌وتنی نه‌ته‌وه‌ ناراسته‌ بکری‌ت، هه‌ر ده‌بی‌ت خاوه‌نی فیکرو نه‌خشه‌دانهر له‌گه‌ڵ خاوه‌نی مال‌و سامان و له‌گه‌ڵ که‌سی خاوه‌نی توانا و هیژی بازو و پێك بگه‌ن و هه‌موویان ڤوو له‌ خێرو بیرو به‌دییه‌تانی به‌رژه‌وه‌ندی ڤه‌وا بکهن.

سه‌رکردایه‌تی هوشیاریش له‌نه‌ته‌وه‌دا نه‌وه‌یه‌ که توانای پێکه‌وه‌ به‌ستنی هه‌موو ڤێچکه‌ ڤێکخراوه‌کان و هینله‌کانی هه‌یه‌و، به‌هه‌رو وزه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کتردا ده‌گونجینی‌ت. جا ئایا نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ واقیعی هاوچه‌رخاندا هیژو تواناکانی پێك گه‌یانده‌وه‌، یان لیکی دابری‌ون؟ ته‌ی ئایا هه‌موو به‌هه‌رو تواناکان له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پێك گه‌یشتون، یان په‌رته‌وازه‌و به‌ش به‌شکراون؟!

ئای چهند به‌هه‌ری وون بوو له‌ نه‌ته‌وه‌دا هه‌یه‌و!! چهند ووزه‌ی په‌کخراو هه‌یه‌و!! چهند مال‌و سامان به‌فیرو دراوون!! چهند کاتیش به‌خۆڤایی تیپه‌ڤیه‌و!! چهنده له‌ گه‌نجانی ڤئ لیتیکدراویش هه‌ن!!

جا هەر ده‌بیته‌وه‌ی ئیسلام پێساکی (ذوالقرنین) له‌ کۆکردنه‌وه‌ی وزه‌و تواناکانی خه‌لکی و له‌ راویژو‌ هاوکاریدا بگریته‌بهر، هه‌روه‌ها ده‌بیته‌ دروشمی ئهم نه‌ته‌ویه‌ به‌هه‌موو چینه‌و توێژو‌ وزه‌و توانا و شاره‌زاییه‌ کانه‌وه‌: ﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾ بیته‌.. واته‌ (دروشی هاوکاری و یه‌کخستنی بیرو‌را و وزه‌و تواناکان بیته‌).

به‌ربه‌سته‌که‌ له‌ چی دروست کرا ؟

قورئان ناماژه‌ی بۆ ئهو ماده‌یه‌ کردووه‌ که‌ به‌ربه‌سته‌که‌ی لێ دروستکراو، چۆنیه‌تی بنیاتنانیشی باسکردووه‌، وه‌ك خودا فەرموویه‌تی:

﴿اَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اءَاتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾ (٩٦) الكهف

که‌واته‌ (ذوالقرنین) له‌ کاری بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌دا داوای له‌و گه‌له‌ کردووه‌ که‌ چهندین پارچه‌ ئاسنی گه‌وره‌ی بۆ بێنن و بیاخاته‌ ئهو ناوچه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌ی نێوان هه‌ردوو چیا به‌رزه‌که‌وه‌، لهم ئایه‌ته‌دا ووشه‌ی (زُبَرَ الْحَدِيدِ) واته‌ چهند پارچه‌ ئاسنیک‌ هێجگار گه‌وره‌ که‌ له‌ ناوچه‌که‌ياندا ده‌یانپریه‌وه‌. وه‌ك پێشتریش گوتمان ناوچه‌ی (ئه‌رمینیا) و (گورجستان) ناوچه‌یه‌کی پ‌ر له‌ کانزای وه‌ك (ئاسن) و (مس) بووه‌، هه‌روه‌ها ناوچه‌یه‌کی پ‌ر له‌ دره‌خت و دارستان بووه‌، و لاخه‌یک‌ی زۆریشی بۆ گواستنه‌وه‌ی ئهو کانزاو دره‌ختانه‌ش هه‌بووه‌ که‌ له‌ شوێنه‌ دووره‌کانه‌وه‌ پ‌ییان گواستونه‌وه‌.

ئیدی ئه‌وان پارچه‌ ئاسنه‌ گه‌وره‌کانیان بۆ (ذوالقرنین) هێناوه‌ و له‌ دۆله‌ ته‌نگه‌به‌ره‌که‌دا بۆیان داناه‌وه‌ له‌سه‌ر یه‌ك که‌له‌ که‌یان کردووه‌، به‌ره‌ به‌ره‌ هه‌ر که‌له‌که‌یان کردووه‌ تاکو گه‌یاندوویانه‌ته‌ ئاستی هه‌ردوو لوتکه‌ی چیاکان.

وشه‌ی (الصّٰدِقَیْنِ) له نایه‌ته‌که‌دا مانای هه‌ردوو لوتکه‌که‌ی ئه‌و دوو چیا به‌رزه ده‌گه‌یه‌نیټ.

پاشان فه‌رمانی پێ‌ کردوون که له‌ژێر ئه‌و ئاسنه‌ گه‌وره‌و له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌ که‌ کراوانه‌دا ناگرێک بکه‌نه‌وه: ﴿حَتّٰی اِذَا سَاوٰی بَیْنَ الصّٰدِقَیْنِ قَالَ اَنْفُخْاُ﴾..

جا سه‌رنج بده له‌ زۆریی و تین سه‌ندنی ئه‌و ناگره‌ گه‌وره‌یه‌و، له‌ زه‌به‌لاحی ئه‌و دارو ته‌ختانه‌ش که‌ ناگره‌که‌یان پێ‌کراوه‌ته‌وه، چونکه‌ مه‌به‌ستی (ذوالقرنین) له‌وه‌دا تواننده‌وه‌ی چه‌ندین ئاسنی بێ‌شوماری پۆلا بووه له‌و پیره‌وه سه‌خت و به‌رزه‌دا.

له‌هه‌مان کاتدا (ذوالقرنین) فه‌رمانی به‌ کۆمه‌له‌ که‌سیکی تری ئه‌و که‌له‌ کردووه که‌ (مس) بێنن و له‌ چه‌ند قالبیکی گه‌وره‌دا بیتویننه‌وه، جا کاتی‌ک ئاسنه‌کان به‌ته‌واوه‌تی له‌و پارچه‌وه‌دا تویتراونه‌ته‌وه‌و، مسه‌که‌ش له‌نیۆ له‌گه‌ن و مه‌نجه‌له‌ گه‌وره‌کاندا تویتراونه‌ته‌وه‌و وه‌ک قۆناغی کۆتایی له‌ قۆناغه‌کانی بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌دا کراوه به‌سه‌ر ئاسنه‌که‌دا: ﴿ءَاَتُوْنِیْ اَفْرِغْ عَلَیْهِ قِطْرًا﴾. ووشه‌ی (قطر) له‌م رسته‌یه‌ی نیۆ نایه‌ته‌که‌دا به‌ مسی تواوه ده‌گوتریټ.. ئه‌ویش واته‌: (ذوالقرنین) فه‌رمانی پێ‌ کردوون که‌ مسی تواوه بکه‌ن به‌سه‌ر ئاسنه‌ تویتراونه‌ شله‌وه بووه‌که‌دا، ئیدی مسه‌که‌ش چۆته‌ ناوه‌راستی ئاسنه‌که‌وه‌و تی‌که‌لی یه‌کدی بوون و، پێ‌که‌وه بوونه‌ته‌ کانه‌زایه‌کی پته‌وی تۆکه‌مه‌.. بێ‌گومان ئاسن له‌ به‌ره‌تدا پته‌وو تۆکه‌مه‌یه‌، مسیش هه‌روه‌ها پته‌و تۆکه‌مه‌یه‌.. جا ئاخۆ کاتی‌ک هه‌ردووکیان ده‌تویترینه‌وه‌و تی‌که‌لی یه‌کدی ده‌کرین، چۆن بن؟ دیاره هه‌ریه‌که‌یان هی‌زو پته‌وی ئه‌وی تریش وه‌رده‌گریټ و پێ‌که‌وه‌ش له‌و په‌ری تۆکه‌مه‌یی و به‌هی‌زی و چاکی‌دا ده‌بن.

ئینجا (ذوالقرنین) ئاسنه‌که‌و مسه‌که‌ی له‌و دۆخه‌دا هی‌شتۆته‌وه هه‌تا ر‌ه‌ق بوون و وه‌ک به‌سته‌له‌کیان لی‌ ها‌تووه‌و بوونه‌ته‌ به‌ربه‌ستیکی قایم و گرنگ و سه‌رسوهره‌ینه‌ر.

(ذو القرنین) وهك ئەندازیاریك

بهراستی (ذوالقرنین) خاوهنی هیزو شارهزایی و تیگه‌یشتن و دهسه‌لاتیکی وهها بووه که له خوداوه پیتی دراوه و فیڕی کراوه.

بیگومان خودا پێنموونی ئه‌وی بۆ شیوازیکی بێ‌وینیهی سه‌رسورپه‌ین له بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌و به‌تینکردن و به‌هێژکردنیدا کردووه. به‌و شیوازه‌ش ئاسنو مسی تیکه‌لی یه‌کتر کردووه. جا ئه‌گه‌ر ده‌ربڕینه‌که‌ شیوا بیت (ذو القرنین) ئەندازیاریکی به‌شی شارستانی (مدنی) بووه، چونکه به‌ربه‌سته‌که‌ی له‌و مادده به‌تینه بنیاتناوه‌و، چهنده‌ها سه‌ده‌ش پێش ئەندازیارانی ئه‌مڕۆ ئاسنو مسی تیکه‌ل کردووه.

له‌مباریه‌وه (سید قطب) ده‌لێت: (ئهم شیوازه له‌سه‌رده‌می نویدا بۆ به‌تینکردنی ئاسن به‌کاره‌ینراوه‌و، ده‌رکه‌وتوو ئه‌گه‌ر پێژه‌یه‌که‌ له (مس) له ئاسندا تیکه‌لاو بکری‌ت، ئه‌وا هیزی مانه‌وه‌و قایمی ئاسنه‌که‌ چهندان هینده زیاد ده‌بیت، جا ئهم شیوازه‌ی که خودا پێنموونیی (ذو القرنین) ی پێ کردووه له قورئانه نه‌مره‌که‌شیدا باسه‌که‌ی تۆمار کردووه، چهنده‌ها سه‌ده‌ی بێ‌شومار (که هه‌ر خودا خۆی ده‌زانیت چهند سه‌ده‌یه) پێش زانستی نوێی مرۆفایه‌تی که‌وتوو) ^(١).

ئهمه‌ش پێچه‌وانه‌ی ووتی هه‌ندیک له‌ میژوونوسانه که‌وایان پاده‌گه‌یاند گوايه ئهم به‌ربه‌سته‌ی (ذوالقرنین) شووره‌گه‌وره‌که‌ی چینه، به‌لام ئه‌و شووره‌یه زۆر درێژ بووه‌و، درێژاییه‌که‌شی سه‌دان کیلومه‌تره‌و، له‌ نێوان دوو چادا دروست نه‌کراوه. پاشان ئهم شوورایه‌ی چین له‌ به‌ردو گل دروستکراوه، به‌لام به‌ربه‌سته‌که‌ له‌ ئاسنو مس بنیاتنراوه، لی‌ره‌دا هه‌مان ووتی پێششومان دووباره ده‌که‌ینه‌وه که

(١) (في ظلال القرآن/ ٤: ٢٢٩٣).

گووتبوومان: (بهربهسته کهو، شووراکهی چینیش، ههردووکیان بۆ یهك مه بهست دروستکراون. (ذو القرنین) بهربهسته کهی بۆ بهرگرتن له شالآوه کانی (یهئجوج و مهئجوج) بنیاتناوه، (ئیمپراتۆری چین) یش شووری چینی بۆ هه مان مه بهست (بۆ بهرگرتن له شالآوه کانی (یهئجوج و مهئجوج) بۆ سه ر چین) بنیاتناوه.

قورئانی پیرۆزیش شیوازیکی پشت پی به سترای مسۆگه رکراومان بۆ به هیزکردن و به تینکردنی کاری بیناسازی پیشان ده دات، ئهو شیوازهش: ئاوێته کردنی ئاسن و مسه.

ههروه ها ئهو ئایه تهی ده رباره ی ئهو شیوازه هاتوه، ئاماژه بۆ خالێکی زانستیانهی قورئان ده کات، ئه ویش تیکه لکردنی ئاسن و مسه بۆ به هیزکردنی بینا.

ههروه ها دیارده یه کی ئه ندازه ییشمان پیشان ده دات، ئه ویش چۆنه تی بنیاتنانی بهربهسته قایمه کهیه. بۆیه ده کریت له قورئاندا چه ندین ئاماژه ی سرووشه خشی ئه ندازه ییش به دی بکه یین. بێگومان ئایه ته کانی قورئان چه ند ئاماژه ی هه مه جوو، چه ندین سه رنجی هه مه په نگیان تێدایه و ئیمهش ده توانین له و ئایه تانه وه چه ندین سه رنج و ئاماژه ی زانستی و پزیشکی و گهردوونناسی و، ئه ندازه یی و، ژمیریاری و، ئامارکاری و، سه رکردایه تی کردن و، کۆمه لایه تی و، نیشته جێکاری و، شارنشینیان لێ ده ریئین، جگه له ده رهینانی ئهو راستیه بابه تیانه و باوه دارێتیانه و عه قیدیا نه و، فیهقی و زانستیانه و، ته فسیرکاری و جیهادی و بانگه وازکاریانه ی که له و ئایه تانه دا پیشانمان ده درێن.

دیاره ئاماژی به په ره تی قورئانیش له بیرناکه یین که کتیبێکی پێنمایی و، بانگه واز و ده ستووریکی تۆکه مه و به رنامه ی ژیان و، بنچینه ی جیهاد و بانگه واز و به ره نگارییه.

به لām خو ئه مهش پێگه ریه له سه ره لۆیسته کردن له ئاست چه ند ئاماژه یه کی مام ناوه ندی له بواره زانستییه کان و بواره کانی تری ژیا ندا.

شکستی (یهنجوو و مهنجوو) له بهردهم بهرسته کهدا

کاتیک (ذوالقرنین) له بنیاتنانی بهرسته که بووه وه، (یهنجوو و مهنجوو) ییش به نه ریتی خۆیان هاتن تا کو له تهنگه به ره که (مضیق) بیه پنه وه و خه ریکی تیکدان و ئاژاوه بن، به لام کت و پر تووشی ئه و بهرسته پته وه به رزه بوون له بهرده میاندا و هه ولێاندا ده رچن و سه رکه ون به سه ریا، که چی نه یان توانی، چونکه له ئاسن دروست کرابوو، ئاسنیش رووکارێکی لووسی هه یه و نه گه ر چهند ده سکێکی پاگیرکاری بو ئه و که سه پیوه نه بیته که ده یه ویت پێیدا سه رکه ویت و تا دهستی پیوه بگریته، ئه و کهس ناتوانیت پێیدا سه رکه ویت.

هه روه ها هه ولێاندا ئه و بهرسته به رووخیئن و تیککی بدهن، به لام نه یان توانی، چونکه له ماده ده یه کی به هیز و پته وی (وه ک ئاسن و مس) بنیاتنرابوو.

ئهم ئایه ته ش ﴿فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ ئه و شکست و سه رنه گرتنی هه ولێانی تو مار کرد که له سه رکه وتن به سه ر بهرسته که، یان له تیکدانیدا شکست و دهسته وسان بوون، مانای ئایه ته که ش واته: (ئه وان - یهنجوو و مهنجوو - نه یان توانی به سه ر رووی بهرسته که دا سه رکه ون و، نه شیانتوانی تیککی ده ن و که له به ری تی بجه ن).

ئیدی ئهم بهرسته بووه ئامرازێکی باش بو نه هیشتنی شالاوه کانی (یهنجوو و مهنجوو) و رپگرتن له کاری تیکدان و ویرانکاریان.

(أَسْطَعُوا) و (أَسْتَطَعُوا)

لیڤه دا هه‌لۆیسته‌یه‌ك له ئاست دیاردیه‌کی جوانی قورئاندا ده‌که‌ین، ئه‌ویش دوو شیوازی جیاکاری ئایه‌ته‌که‌یه له‌نیوان دوو فه‌رمان (فعل) دا له‌ پروی دارشته‌وه.. ئاخۆ له‌ هه‌ردوو پرسته‌ی: ﴿فَمَا أَسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ و، ﴿وَمَا أَسْتَطَعُوا لَهُ، نَقَبًا﴾ دا حیکمه‌ت چی بی‌ت له‌ لابردنی پیتی (ت) له‌ پرسته‌ی یه‌که‌مدا ﴿فَمَا أَسْطَعُوا﴾ له‌ کاتی‌کدا له‌ هه‌مان فرمانی پرسته‌ی دووهم ﴿وَمَا أَسْتَطَعُوا﴾ دا دانراوه‌؟!

بینگومان لابردنی پیتی (تاء) له‌ پرسته‌ی یه‌که‌مدا بۆ هێواشکردنه‌وه (تخفیف)ه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ ده‌شیت به‌ (تاء الخفة) ناوی به‌هین، پروبه‌ندی هێواشکارییه‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ پرسته‌که‌ هه‌والی شکسته‌بوونی ئه‌وانی له‌ سه‌رکه‌وتنی به‌ربه‌سته‌که‌دا راگه‌یاندووه‌، ئه‌م پێدا سه‌رکه‌وته‌ش یه‌که‌م جار ئاتاجی به‌خیرایی و گورج و گۆلی (خۆپیدا سه‌رخه‌ر) و زیره‌کی و شاره‌زایی و ڕیکی به‌ژن و بالا‌یه‌تی، چونکه‌ زۆر جار مرۆفی قه‌له‌ و ناتوانی‌ت به‌ شوینی به‌رزدا هه‌لگه‌ڕی‌ت، له‌به‌رئه‌وه‌ی پێویستی به‌ کیشی سووکه‌ تاكو به‌خیرایی سه‌رکه‌وی‌ت.

ئه‌مه‌یه‌ ئه‌و حاڵه‌ته‌ی که‌ پرسته‌ی ﴿فَمَا أَسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ هه‌والی له‌سه‌ر ده‌دات و، هه‌ر ئه‌و چوارچیوه‌یه‌شه‌ که‌ پرسته‌که‌ی تیدا هاتووه‌. هه‌ربۆیه‌ش پیتی (تاء) له‌ فه‌رمانه‌که‌ دامالراوه‌ تاكو به‌ناسانی هێواش بکریته‌وه‌. دیاره‌ وه‌ك ئه‌وه‌ی فه‌رمانه‌که‌ (الفعل) ویستبیتی یارمه‌تیی که‌سی خۆ پێدا سه‌رخه‌ر بدات له‌سه‌ر

(لهش سووکی) و، ئیدی (تاء) هکهی لى دامالیه تاکو بهشداریی شارهزاییی شارهزایان بکات و، بهشداریی لهش سووکی نهوانهش بکات که به شوینه سهخت و بهرزهکاندا ههڵدهگهپین.

بهلام له فرمانی دووهم ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ دا پیتی (ت) له گه لیدا ماوه تهوه، چونکه نه مه بۆ نه شوینه گونجاو ترهوه، له گه ل (کهشی گشتی) یشدا ته بایه.

چونکه کونکردنی بهربهسته کهوه پرووخاندنیشی ئاتاجی به ههولێ گه وره و زهحمهت و کاری دژوارو به کاتیشه، ههروه ئاتاجی به ئامیرهکانی ههڵکهندن و پرووخاندنه.. ئاتاجیشی به پیاوانیکه که بتوانن بیرووخین و، ههول و ماندوو بوون و زهحمهت و ئارامیهکی زۆریشی تیدا خهرج بکهن، دیاره کات و ماوهیهکی زۆریشی دهوێت پیش نهوهی کارهکیان به نهجم بگهینن، لهوه که شه دا که رستهی ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ گوزارشتی لى دهکات، پیتی (ت) له فرمانه که دا ماوه تهوه. واته (ت) هکه بۆ بارگرانی (ثقل) ماوه تهوه تاکو خالێکی یاریده دهر بیته له ویناندنی کهشی بارگرانی و زهحمهتی پرووخاندنی بهربهسته که داوه، تاکو لهوه پرۆسه قورسو دژوارهشدا بهشدار بیته. کهواته جاری یه کهم، واته له رستهی یه کهمدا پیتی (ت) له فرمانه که دا بۆ هیواشکردنهوه و به ئاسان دانانی کاره که لایراوه، بهلام جاری دووهم (له رستهی دووهما) پیتی (ت) له هه مان فرمانی نهیانتوانی ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا﴾ دا بۆ قورسکردن و به گران دانانی کاره که هیلراوه تهوه و به کارهاتوه.

هه ر لیرهشدا نهوه بهیادی هه موان دهخهینهوه که بیژهکان (الفاظ) له گوزارشتی قورئانیدا پالاوته و پیکهراوه له گه ل چوارچیه گهشتیه کهیدا. نه مهش به چاکی هه لپهژیراوه، به تهواوه تیش له گه ل نهوه کهش و دۆخه دا گونجاوه که رسته کهی تیدا هاتوهوه، له گه ل نهوه مه سه لهیهشدا هاوڕیکه که هه والی له سه ر راگه یاندوه.

بێگومان پیتی (تاءى) خفة) پیشتەر له چیرۆکی (موسا و خدر) دا - سلاویان لى بیّت - هاتبوو، ئهوهش له وتهى (خدر) دا به (موسا) که پیتی گوتبوو:

﴿ سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ ﴾

جا ئهوهتا لهم چیرۆکهى (ذو القرنين) يشدا بۆ جارى دووهم پیتی (تاءى خفة) دیتهوه بهرچاومان.. ههر له چیرۆکی (ذو القرنين) دا فەرمانیـك بهدوو شیوه هاته بهر چاومان، جارى یه کهم لهو فەرمايشتهى خوادا که باسى پایه دارکردنى (ذو القرنين) دهکات و دهفرمویت: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ ۝﴾

جارى دووهمیش له ووتهى (ذوالقرنین) خوى دا که باسى ئهو هیـزو پلهو دهسهلاته دهکات که خوا پیتی بهخشیوه و لهکاتى بنیاتنانى بهربهسته کهدا بهو گهله دهلیت: ﴿ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ ۝ ﴾ ئهوهى خوا له هیـزو توانا پیتی بهخشیوم لهو پاداشتهى ئیوه باشته که پیم دهدهن).

ئیدی گرنگ ئهوهیه که ئهو خوینههرى بهوردی و تیرامان و تیـفکـرینهوه قورئان دهخوینیت، ههلویتسه له ئاست چهـنـدین نمونهى تری هاوشیوهدا بکات و، گهلیک نمونهى تر بهدى دهکات.

(بنیاتنانى بهربهسته که رهحهتیـک بووه له خداوه)

((ذوالقرنین)) کاتیـک بۆ ئهو بهربهسته گهورهیهى روانیوه که خهـلـکی ئهو ناوچهیهى له شالاههکانى (یهـنجـوج و مهـنجـوج) پاراستوه، گوتویهتى: (ئهمه رهحهتیـکه له خـودای پهروهردگارمهوه) ﴿هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۝﴾

کاتیـک له بهردهم ئهم برکه جوان و پیروزی ﴿هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۝﴾ شدا دهوهرستین، ئهم پهـند و ئامـازانهى لى دهردیتین:

- ١- ئهوهی (سید قطب) له بارهیهوه گوتویهتی: ((ذوالقرنین) کاتیک بۆ ئهوه پرۆژه مهزنهی خۆی روانیوه، تووشی لووتبهرزوی بهخۆ نازین نهبووه، بۆن و بهرامهی هیژو زانستیش مهستی نهکردوه، بهلکو یاد و سوباسی خودای کردوهو، ههمان چاکه له پیناوی خوادا کردوه که پینمایی بۆ سهری کرد بو).^(١)
- ٢- (ذو القرنین) بهزیکرو نزاو یادی خودا له کاتی بهشه نجام گهیا نندی کاره کهیدا، فیڕی ئهوه مان ده کات چۆن زیکرو یادی خودا بکهین، بیگومان گهورهترین کات و شیوهی زیکر ئهوهیه مڕۆفی باوه پدار له کاتی سهرکهوتنی کاره کهیدا یادی خودا بکات و بزانیته که ئهوه به فرمانی خودای پهروهردگاریت، ئیدی لهخۆبردوو دهبیته، دادگهری رهچاو دهکات و یاد و سوباسی خوداش دهکات.
- ٣- بنیاتنانی بهریهسته که په ههتیک بووه له خوداوه. (ذو القرنین)یش ئهوه زانستهی که خودا فیڕی کردبوو و، ئهوه پایه و دهسهلاتهش که بۆی په خساندبوو، له (یارمهتیدانی خه لکی) و (کاری چاک بۆیان) و (نه هیشتنی په لامارو دهستدریژی له سهریان) دا به کاری دههینان، هه ر بۆیهش زانسته کهی په ههتیک بوو له خودای پهروهردگاریهوه، به کارهینانی ئهوه زانستهش هه ر په ههتیک خودا بووه. به کارهینان و خسته گه پری ئهوه زانسته و زانیارییهش (که خودا فیڕی کردبوو) له گه ل بابته تی نیو سووپه تی (کهف) دا (سووپه تی زانسته و په همت) ده گوئیت، وه ک خوداش ده باره ی (خدر) - سلّوی لی بیته - فرموویه تی: ﴿ءَاٰیٰتُنْهٖ رَحْمَۃٌ مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهٗ مِنْ لَّدُنَّا عَلَمًا﴾، ههروه ها وه ک ئهوه و تهیه ی که له سه ر زاری (خدر) هاتوه و به (مووسا) ی گوتوه ﴿رَحْمَۃٌ مِّنْ رَبِّکَ﴾.

(١) (في ظلال القرآن / ٤: ٢٢٩٣).

۴- ئەو گەلە لەبەردەم ھەرپەشەى (يەئجوج و مەئجوج) دا بوونو، كەتتەبۇنە بەر ھەلمەتەكانى و یرانکاری و شیواندیان. هیچ پارێزەرێكیشیان نەبوو كە پارێزگاریان لى بکات، تەنھا خودا نەبیت كە ئەو بەرپەستەى بۆ دا بین كردن، ھەر وەھا هیچ رزگار كە رێكیشیان نەبوو كە لەو مەترسییە رزگاریان بکات تەنھا بنیات نانى بەرپەستە كە نەبیت، ھەر بۆیەش بەرپەستە كە رەحمەتێك بوو لە خوداوە بۆ ئەوان، ھەر وەك چۆن (بە فەرمانى خودا) ھۆیەكى رزگار بوونو نازاد بوون بوو بۆیان، خۆ ئەگەر بەرپەستە كە بنیات نەنرایەو، ئەگەر ئەو گەلە ھەر سكالاً و دادو بى دادیان (بەبى كۆشش و ھەول و جەم و جەوولێك) لەدەست ھالى خۆیان بگردایە، ئەوا خۆیان لەو مەترسییە رزگار نەدەكرد. دیارە رزگارى و نازاد بوونیش تەنھا بەكارو ھەولدان بەدى دیت.

(لە بنیاتنانی بەرپەستە کەدا وانهیهک یۆنیەش هەیه)

هه‌م‌دیس‌ان ل‌هم به‌ربه‌سته‌ی (ذو‌ال‌قرنین)‌دا وانه‌یه‌کی گ‌رنگ‌و پ‌تی‌ی‌ست بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئی‌سلامی‌ش هه‌یه، به‌تایبه‌تیش ل‌هم سه‌رده‌مه‌دا که پ‌و‌به‌پ‌و‌وی مه‌ترسییه‌کی فه‌وتی‌نه‌رو و‌یرانه‌ک‌ری و‌ها بۆ‌ته‌وه که توندو ترسناک‌تری‌شه له مه‌ترسییه‌که‌ی (یه‌ئ‌ج‌وج و مه‌ئ‌ج‌وج) له‌سه‌ر ئه‌و گ‌ه‌له. ئه‌و مه‌ترسییه‌ش که ئه‌م‌رۆ بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئی‌سلام له ئا‌رادایه، مه‌ترسی و‌یرانه‌ک‌ری جووله‌که‌یه، دی‌وه‌زمه‌ی ترسناکی د‌ر‌نده‌و چه‌په‌لی جووله‌که‌یه‌و، هه‌موو گ‌ۆشه‌و که‌نا‌ری‌کی نه‌ته‌وه‌و هه‌موو و‌وزه‌و توانا‌کانی‌شی‌و که هه‌چ شتی‌کی ل‌ی ناپا‌ری‌ز‌ری‌ت که‌وت‌و‌ونه به‌ر هه‌په‌شه‌ی ئه‌و مه‌ترسییه، کارێکی شیاویش نییه بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئی‌سلام که ئه‌م‌رۆ شک‌ست‌و ده‌سته‌یا‌چه ب‌یت له‌به‌رده‌م ئه‌م مه‌ترسییه‌دا.

ههروه‌ها بۆ نه‌ته‌وه ناشیته که ته‌ن‌ها به‌خه‌مخواردن و ئازار چه‌شتن و لاواندنه‌وه له ئاست ئه‌م کیشه‌یه‌دا ره‌فتار بکات، ناشیته هه‌ر ته‌ن‌ها ریگه‌ چاره‌ی ناره‌زایی و

ئیدانه کردن و سکاڵا کردن بگریته بهرو، تهنه له سه ره شهوش سوور بێت که پروی گفتار بکاته رایسی گشتیی جیهانی و ویژدانیان بدوینیت و، هاوار بهریته لای خیرخوازن له دنیا داو داوا له جیهان بکات بینه پێشهوه بۆ نه هیشتنی هیرشی داگیرکاری و به رفراوانبوونی ناوچه کانی جووله کهو، راوهستانندی مهترسییان.

ههروهها بۆ نه تهوهی موسلمانان ناشیت که هه ره له سه ره شهو جوړه رپچکه و ئامرازو شیوازانه سوور بێت کهوا به نه نجامینکی ناگه یه نه و، چاره سه رینکی بۆ پهیدا ناکه، به لکو هه ره سه رابو و خه وو خه یالز، وه ک په نابردنه بهر (نه نجومه نی ئاسایش) و (نه تهوه یه کگرتوه کان) و (بانگه واز بۆ به ستنی کۆنگره ی نیو ده وله تی) و (جیه جیکردنی بریاره کانی نه نجومه نی ئاسایش) و.. شهو رپگه چاره بی نه نجامانه ی تر..

به راستی هیچ خیر و بێرێک له وه ه لۆیستانه دا نییه، ئه م جوړه ئامرازانه ش هیچ چاره سه رینک نابه خشن. نه تهوه ی ئیسلامیش به رده وام له به رده م هه ره شه ی مه ترسی یه له ناو به ره که ی جووله که دا ده مینیت. بۆیه و به بێ هیچ گومانیک ته نه ها به کاری جیددی و راست و دروست نه تهوه ی ئیسلام رزگاری ده بیت..

ته نه ها به به ره و روو بوونه وه ی جووله که و به ره نگاری کردنیان رزگار ده بن..

هیچ شتیک و هیچ رپگه چاره یه ک وه ک جیهاد و شهرو کوشتارو هیزی سه ربازیش نه تهوه ی ئیسلام رزگار ناکات. به راستی هه ره به هیزو به کارو هه ولدان بوو که شهو گه له ش له ده ست (یه نه جوج و مه نه جوج) رزگاریان بوو و، ره همه تی خودایان به هۆی بنیاتنانی به ره به سه ته که وه پێ گه یشت.

دیاره نه تهوه ی ئیسلامیش هه ره به هیزو هه ول و تیکۆشان له مه ترسیی جووله که رزگاریان ده بیت، بۆیه ش جیهاد له دژی جووله که و شهرو گه له دا کردنیان شتیک هه وه ی به ره به سه ته که ی (ذوالقرنین) ه.. جا کاتیک نه تهوه ی ئیسلام به چاکی فیتری جیهاد و شهرو کوشتار ده بن و سوور ده بن له سه ره شه هیدبوون، شهوا ره همه تی خودایان پێ ده گات وه ک چۆن به گه لانی پێشین گه یه نه راه.

بهراستی گه‌لێکی شکست و ته‌مه‌ل شایسته‌ی په‌حمه‌تی خودا نین، خودا په‌حمیان پێ ناکات، خه‌لکیش په‌حمیان پێ ناکهن، هیچ که‌سی‌کیش ده‌نگیان نابیسیت، هیچ که‌سی‌کیش به‌زه‌یی به‌حالیاندا نایه‌ته‌وه.

بینگومان نه‌وانه‌ی شایسته‌ی په‌حمه‌تی خودان پیاوانی به‌هێزو توندو تیژن که موجهیده به ئارام و خۆراگرتوه‌کانن.

بۆیه پێرسه‌ که ئیدی نه‌ته‌وه‌ش مائ‌ئاوایی له هیاو و ئاوات و خه‌ونه فریوده‌ره‌کان بکات و، ده‌بیته‌ بجێته‌ ده‌روازه‌ی جه‌هاد و شه‌هاده‌تخوازییه‌وه، ده‌نا هه‌ر تووشی له‌ناوچوون و نغزو‌بوون له‌ لافاوی سه‌رشو‌پیدا ده‌بن.

((به‌ئێنی خودا و ته‌خت کردنی به‌ربه‌سته‌که))

دوای نه‌وه‌ی (ذوالقرنین) له‌لای نه‌و گه‌له‌ دانی به‌وه‌ دانا که بنیاتنانی نه‌م به‌ربه‌سته‌ بو‌ نه‌وان په‌حمه‌تێکه‌ له‌ خودای په‌روه‌ردگارییه‌وه‌و، سوپاسی‌شی له‌سه‌ر نه‌وه‌ کرد، له‌ هه‌مان کاتدا حه‌قیقه‌تێکی باوه‌رداران‌ه‌ی گرنگی بو‌ خسته‌نه‌ روو، نه‌مه‌ش له‌و وته‌یه‌ی‌دا که خودا له‌سه‌ر زاری نه‌وه‌وه‌ گێ‌راو‌یتیه‌وه‌و فه‌رموویه‌تی:-

﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝٩٨﴾ (الكهف)

له‌م وته‌یه‌یدا، (ذوالقرنین) باسی نه‌وه‌ ده‌کات که نه‌م به‌ربه‌سته‌ ماوه‌و ته‌مه‌نێکی دیاریکراوی هه‌یه‌و، به‌رده‌وام تا رۆژی دوا‌یی له‌ ئارادا نابیت، بۆیه نابیت خه‌لکی ته‌نها پشت به‌وه‌ به‌سته‌ن، چونکه‌ نه‌و خودایه‌ی که رێگه‌ی به‌ بنیاتنانی و هه‌نانه‌کایه‌ی داوه‌، هه‌ر نه‌و خودایه‌شه‌ پێی داوه‌ که به‌ربه‌سته‌که‌ توندو توکمه‌ بوو بیت، هه‌ر خوداشه‌ پێی داوه‌ که رێگه‌ له‌ هه‌رشه‌کانی (یه‌نجوو‌ج و مه‌نجوو‌ج) بگه‌ڕیت.

بهلام خودا له ماوه و زهمه نێکی تردا رینگه به (یهئجوج و مهئجوج) ده داتهوه که بتوانن نهو بهریهسته تیک بدهن و، برپاری تیکدانه کهشی بۆ نووسیون و، ئیدی لهو بهریهستهوه دینه دهروه تاكو سهر له نۆی بۆ جاری دووهم و سێیهم و چوارهم دهست به خراپه و تیکدان بکهنهوه.. جا نهگهر به لێنی خودا ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ هاته پیشهوه و ته مهنی بهریهسته که کۆتایی هات و، خودا خواستی له سهر تیکدان و ویرانکردنی بوو، نهوا هیچ کهسیک ناتوانیت له بهردهم خواستی خوادا بووه ستیت و ناتوانیت رینگا له به جیهینانی فهرمانیدا بگرییت، چونکه مرۆشه کان بیهیزو لاوازن و، خوداش ههر خۆی به هیزو به توانا و کارایه له سهر ههر کاریک بیهویت.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ نهگهر به لێنی پهروه دگهرم هاته پیشهوه نهوا بهریهسته که تهخت دهکات ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ (دکاء) واته له گهل زهویدا رێکی دهکاتهوه و تهختی دهکات. له وشهی (دکاء) دا سه رنجیکی پروون که رهوهی قورئانیش به دیی دهکهین.

بێگومان وشهی (دکاء) (مؤنث) ه، (سد) یش (مذکر) ه، داخۆ بۆچی وه سفی ئهم (مذکر) ه به (مؤنث) کراوه، له بنچینه شدا شهویه که (وه سف کراو/ موصوف) له گهل سیفه ته که دا له بواری به نیر دانان و به مئی دانان (التذكير والتأنيث) دا یه کسان بکرین. دوو جوړه خویندنه وهش بۆ ئهم وشهیه ههیه:-

یه که میان/ دکاء: به درێژکردنه وه هه مزه بۆ دانانه وه:- ئهمه خویندنه وهی (حه مزه) و (عاصم) و (کسانی) یه. لابر دنیشی (واته کردنی بهریهسته که به زهویه کی تهخت)، وشهی (دکاء) سیفه تیکیشه بۆ وشهیه کی لابر اوی به مئی دانراو (مؤنث) ی وهک (ارض دکاء)، پاشان وشهی بۆ زیادو پال خراو (مضاف ی (ارض) ه که لابر اوه و ته نها له پال دانراو (مضاف الیه) ه که جیگهی گرتۆته وه، بووه به (جعله دکاء). بۆ نمونه ش: عه ره به کان ده لێن (ناقة دکاء) واته حوشت ریک که سه رپشتی تهخت بیت و (سه نام) ی نه بیت.

خویندنهوهی دووهم/ به (دکاء) واته به (تهنوبن-)ی سهر (کاف)ه که بخوینریتهوه
ئەوا به سیفەتیک بۆ بهربەستە که دادەنریت، ئەمەش هیچ گری و گۆلێکی
تێدا نیه^(۱).

جا دواى ئەوهی پروکاری وەسفی (مذکر)ه که مان به ئاراستەى (مؤنث) داناو،
که له راستیشدا ئەو (مؤنث)ه سیفەتیکه بۆ (مؤنث)یکی لابراو (محذوف) ئەوا
لیڕەدا حیکمەتى وەسفکردنى بهو سیفەتە (مؤنث)ەى (دکاء) پروون دەکەینەوه:-

بیگومان ئەو بهربەستە توندو تۆکمەیه، سەردەمیکی تری بەسەردا دیت که
دەکریتە زەوییهکی تهخت و هەرچی له ئاسن و مسی تێدایه نامیئن، دەگۆریت بۆ
زەوییهکی تهخته‌لان، بۆ تهنها زەوییهک (ارض دکاء).

له باسیکی پیشتری ئەم چیرۆکەدا ئەوەمان بەراسترو یەکلاراه دانا که وادهی
به‌ئینی خودا له‌مه‌وبەر چەند جارێک لهو جیگایانەدا به‌دی هاتووه، (یه‌ئوجو
مه‌ئوجو) به خواست و فرمانی خودا توانیویانه که له‌بەر بخەنه بهربەستە‌که‌وه و
وێرانیشی بکه‌ن، ئیدی به راستی و به واقعیی ئەو بهربەستە نه‌ماوه و بووه‌ته
زەوییهکی تهخت‌کراو.

ئەم‌پ‌رۆش هەر که‌سیک بۆ ته‌نگه‌ی (داريال)ی نیو چیاکانی (کافکاس) بروانییت،
به واقعیی ده‌بینییت که‌وا بهربەستە‌که له‌گەڵ زه‌ویدا تهخت‌کراوه، له
ئاسنه‌که‌شی تهنها چەند برێکی که‌م ده‌بینییت که له‌سەر هەردوو لی‌وارێ ته‌نگه
(مضیق)ه‌که ماوه‌ته‌وه.

به‌راستی (ذوالقرنین) راستی گوتووه کاتێک پیشبینی نه‌مانی بهربەستە‌که‌ی له
سەردەمیکی تردا کردووه، وه‌ک گوتویه‌تی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ
رَبِّي حَقًّا﴾.

(۱) بروانه / (حجة القراءات)ی (ابن زنجلة)، لاپه‌ره (۴۳۵-۴۳۶).

ئهو په‌ندانده‌ی که (ئیمامی قاسمی) لهم چیرۆکه‌ی دهره‌ینان

ئیمامی قاسمی له کتیبه‌که‌یدا (محاسن التأویل) چه‌ند په‌ندو ئامۆژگاری و فهرمانیکی شهرعی لهم چیرۆکه‌دا دهره‌یناوه‌و، مامۆستا (محمد خیر رمضان یوسف) یش پوخته‌ی ئهو په‌ندو ئه‌حکام و ئامۆژگاریانه‌ی له کتیبه‌ی خۆیدا (ذو القرنین) به نه‌ختیک ده‌سکاری و کورتکردنه‌وه‌و خستۆته‌روو. (ئیمه‌ش لی‌ره‌دا له‌و کتیبه (محمد خیر رمضان) ه‌وه پوخته‌یه‌کی ئهو په‌ندو وانه کورتکراوانه دیاری ده‌که‌ین:-

۱- په‌ند وهرگرتن له‌وه‌ی که بێگومان خودا هه‌ندیک خه‌لکی به‌چه‌ند پله‌یه‌ک له هه‌ندیکی تر به‌رزتر داناوه‌و، له‌ پزق و پۆزیشدا و به‌ خواستی خۆی سامان و مو‌لک و مالی به هه‌ندیک که‌س به‌بێ حساب و ژماره به‌خشیوه‌.

۲- گرتنه به‌ری هۆکار و ئامرازه‌کان و کهوتنه‌ دوا‌ی سوننه‌ت و رێسای خودا له گه‌ردووندا به‌ کاری جیددی و هه‌ول‌دان. دیاره به‌ پێی ئه‌ندازه‌ی هه‌ول و کۆشش، سه‌رکه‌وتن و پزگاریش هه‌یه‌.

۳- به‌گه‌رخستنی وزه‌ و وره‌ بۆ لاه‌ردنی کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کان.

۴- پێویستی ده‌ست پێ‌کردن و هه‌نگاونان بۆ کاروباره‌ گه‌وره‌کان.

۵- هه‌ر که‌سێک به‌سه‌ر دوژمنانی دا زال و سه‌رکه‌وتوو بێت، بۆی ناشیت که‌ ملکه‌چ و زه‌لیل و کۆیله‌یان کات، به‌لکو ده‌بی‌ت به‌ داد و عه‌داله‌ته‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکات و، پاداشتی چاکه‌کار له‌سه‌ر چاکه‌که‌ی بداته‌وه‌و، سزای خراپه‌کاریش له‌سه‌ر خراپه‌که‌ی بدات.

۶- پێویسته‌ پادشاه و سه‌رداری خه‌لکی، هه‌موو هه‌ول و کۆششێکی خۆی له‌پێناو پاراستنی نیشتمان و دابینکردنی ئاسوده‌یی و ئارامی و هاوولاتیاندا ب‌ج‌اته‌ گه‌ر.

۷- پێویسته پادشاو سەرۆکی ولات خۆی له پاره‌وپوولی خەڵکی ژێر دەسه‌لاتی به‌پاریزیت و خوازیاری وه‌رگرتنی کړی و پاداشت نه‌بیت له‌سەر کاریکی که‌ بۆیان ده‌کات .

۸- نه‌گەر له‌ جینگه‌یه‌ کدا پێویست و گونجاو بوو باسی نیعمه‌ته‌کانی خودا که‌ به‌خۆی داو، بکړیت، ئەوا پاشا ده‌توانیت باسیان بکات .

۹- توندکردنی شووره‌ و قه‌لاکان و به‌هێزکردن .

۱۰- پادشا به‌شدارییکاری کرێکاران بکات تاکو چالاکییان زیاتر پێ‌بدات و به‌و به‌شداریک‌کردنه‌شی خوشحالیان بکات .

۱۱- باسو و پێناسه‌ی به‌روبوومی کارکردن بۆ که‌سانی تر بکات تاکو پێزو به‌های بزانه‌و سوپاسی خوداشی له‌سەر بکه‌ن .

۱۲- پڕۆژی دوایی و کۆتایی هاتنی ئەم ژيانه‌ی دنیا به‌بیر که‌سانی تر بپێنێته‌وه‌ تاکو دلانی خەڵکی به‌پڕۆژی دواییه‌وه‌ په‌یوه‌ست بن .

۱۳- په‌ند و ده‌رس وه‌رگرتن به‌ رازاندنه‌وه‌ و په‌ره‌پێدانی ستایشی جوان و هێشتنه‌وه‌ی ناسه‌واری گه‌وره‌ و شکۆدار له‌نیۆ دلاندا، ئەمه‌ش له‌ ڕینگه‌ی ره‌وشتی چاک و نه‌ریتی جوان، ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی و چاو پۆشی و دادگه‌ری و چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ خەڵکیدا .

۱۴- ئەو که‌سه‌ی که‌ پادشاو سه‌رداری چهند گه‌ل و هۆزێکی هه‌مه‌ چه‌شنه‌ بیت، ده‌بیت بایه‌خێکی زۆر به‌یه‌ک خستنی گوتار و هه‌لۆیست بدات^(۱) .

(۱) کتێبی (ذو القرنین) (عمد خیر یوسف)، به‌ده‌سکاری و کورتکردنه‌وه‌، له‌ لاپه‌ره‌کانی (۲۸۱- ۲۸۳)ه‌هه‌ .

کۆتایی چیرۆکی (ذوالقرنین) به وتهیهکی (سید قطب)

بۆ کۆتایی هینانمان به چیرۆکی (ذوالقرنین) وتهیهکی مامۆستای پێشهوا (سید قطب) دینینهوه، که له تهفسیری (في ظلال القرآن) هکهیهوه وهرمانگرتوهوه، که ههویش خۆی له تهفسیر و لیکدانهوهی ئهم دوا برگانهی چیرۆکهکدا کردوونی به کۆتاییهک بۆ ئهو بهسهرهاته.. دهبا باری ئاخواتن لهسهر کۆتایی چیرۆکهک بۆ مامۆستای شههید والاکهین و بزاین له مبارهیهوه چی گوتوه..؟

بهم پهنهگه کۆتایی ئهو ئهلقهیه له ژياننامهی (ذوالقرنین دیت، که نمونهیهکی نایابی حاکی سالحهوه، خودا له زهویدا دهسهلات و پله و پایهی پێداوه و هۆکارهکانی بۆ ئاسان کردوه، ههویش به زهویدا گهراوه، پۆژههلات و پۆژشاوی زهوی بهسهر کردۆتهوه.. بهلام لوتبهرز و خۆبهزلزان نهبووه، ستهمکار و بێباک نهبووه، فتوحات و پرزگارکردنی ولاتانی نهکردۆته نامرازیک بۆ دهسکهوتی ماددی و، زهوتکردنی تاک و کۆمهله و نیشتمانهکانی خهڵکی، مامهلهی کۆیلهشی له گهله خهڵکی ولاته فهتحرارهکانیدا نهکردوه. دانیشتوانی ئهو ولاتانهشی بۆ نیاز و تهماعاری خۆی ملکهچ نهکردوه، بهلکو داد و عهدهاتهی لههر شوێنیکدا، که تیایدا دانیشتوه، بلاوکردۆتهوه.. یارمهتی به جێماو و دواکهوتوانی داوه و بهبێ کرێ و پاداشتیکی دهستدریژی ناحهزانیانی لهسهر لاهردوون. ئهو هیز و توانایهش، که خودا پێی دابوو له ئاوهدانی و چاکسازی و بهریهرچدانیهوهی دوژمنکاری و بهدییهینان و چهسپاندنی ههقدا بهکارهیناوه. پاشان ههر خێرو دهسکهوتیک، که خودا لهسهر دهستی ئهو بهدییهینا بیته، ههر بۆ پهحمهت و فهزلی خودای گهراوندۆتهوه. ئیدی ئهو لهکاتیکیدا له لوتکهی هیز و دهسهلاتیدا بووه، هیز و توانا و گهورهیی خودای لهبیر نهچۆتهوه، نهوهشی لهبیر نهچۆتهوه، که ههر بۆ لای خودا دهگهڕێتهوه^(۱).

(۱) (في ظلال القرآن) / بهرگی (۴)، لاپههه (۲۲۹۳).

((کۆتایی))

له دوايیدا.. ئەمە هەر چوار چیرۆکه‌که‌ی نێو سوورپه‌تی (که‌ف) بوو، .. واته (چیرۆکی هاوه‌لانی نێو ئەشکه‌وته‌که‌) و (چیرۆکی کابرای خاوه‌نی دوو باخه‌که‌ له‌ گه‌ڵ هاوڕێ باوه‌رداره‌که‌ی) و (چیرۆکی موسا و خدر) - سلاویان لی بی‌ت - و (چیرۆکی - ذو القرنین -).

به‌راستی چه‌ند ساته‌ وه‌ختێکی شیرین و به‌سوودمان له‌ گه‌ڵ ئەم چیرۆکانه‌دا برده‌سه‌رو، چه‌ندین په‌ند و ئامۆژگاری و ئاماژه‌ی سو‌ده‌خ‌ش و وان‌ه‌ی به‌سوودی لی‌وه‌ تی‌گه‌یشتین. له‌م چیرۆکانه‌دا سیما گشتیه‌که‌ی سوورپه‌تی (که‌ف) مان به‌دی‌کرد که‌ مل‌ملانیی نی‌وان (باوه‌رداریتی و ماده‌ده‌په‌رستی) یه‌و، سه‌رکه‌وتنی شوێنکه‌وتوانی ڕی‌بازی ئی‌مانداریتییه‌ به‌سه‌ر شوێنکه‌وتوانی ڕی‌بازی بی‌باوه‌رپیتی ماده‌ده‌په‌رستی.

هه‌روه‌ها کلیله‌ گشتیه‌که‌ی ئەم سوورپه‌ته‌ش، که‌ زی‌کری (ما شاء الله لا قوة الا بالله) یه‌مان به‌دی کردو، بی‌نی‌مان چۆن ئەم مانایه‌ به‌دی هاتووه‌و، ئەم کلیل‌ی ده‌رگا کردنه‌وه‌یه‌ی سوورپه‌ته‌کانیش به‌سه‌ر هه‌ریه‌که‌ی‌اندا پیاده‌ کراوه‌..

بی‌نی‌شمان چۆن خواستی خودا به‌جێ ده‌گه‌یه‌نریت، چۆن هی‌زی خودا، هی‌زیکی کاراو به‌زی‌نه‌ری دو‌ژمنانه‌و، پاشان دی‌مان که‌ سه‌رکه‌وتن له‌ خوداوه‌و په‌شت‌گه‌یری‌ش هه‌ر بۆ سه‌ربازانی راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی، که‌ چۆن ئەو سه‌ربازانه‌و ئایه‌ت و نی‌شانه‌کانیش هه‌ل‌ده‌ب‌ژیریت، هه‌روه‌ک دی‌مان هه‌ر که‌سی‌ک هی‌زی له‌وه‌دایه‌ گه‌ر له‌ خوداوه‌ داوا‌بکات و په‌شت به‌خودا به‌سه‌تیت ئەوا هه‌ر ئەو که‌سه‌ به‌هی‌زو به‌توانایه‌و ئاکام و سه‌ره‌نجامی باش و له‌باری ده‌بی‌ت.

هه‌ر له‌و چیرۆکانه‌شدا زانستی خودایی (العلم الربانی) مان به‌دی کرد، ئەمه‌ش له‌ڕیتی ئەو که‌سانه‌ی، که‌ خودا زانستی فی‌رکردوون، له‌سه‌ر زه‌ویش پایه‌دارو سه‌ره‌ره‌زی کردوون.

ئهوه شمان به دیکرد که بهختیاری و خێرو بهرژه وهندی، بۆ هه موو ئه و که سانهیه که خودا په جمی پێ کردوونو، دیارده و پڕواله تهکانی ئه و په ههت و زانسته شیان پیشانی خه لکی داوه و شوینه واری ئه و زانسته ش که ئاو پته ی په ههت ی خودا و گریډراوی بووه، بۆ خه لکی ده ر خستوه.

هه ر له و چوار چیرۆکه شه وه زانیان چۆن عه قیده و بیروباوه ری ئیستامان راست بکه ی نه وه و، چۆن بنه ماو به هاکانیش به ته رازووی عه قیده هه لسه نگین و، چۆن به رنامه ئیماندار پیتی یه که ی قورئانیش بۆ تیفکرین و لیۆرد بوونه وه و لیۆلینه وه و زانین و توپۆلینه وه به کاربینین!!

به راستی له و چیرۆکانه وه (به فەزل و پێنمایی خودای گه وره و کار به جی) زۆر شتمان ده سته که وت و زۆر شتی شمان زانی.. سوپاس بۆ خودای په روه ردگاری جیهانیان.. دروود و سلاو بۆ سه ر گیانی پیشه وامان محمد ﷺ و هه موو خانه واده و هاوه لانیشی..

(الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد - وعلى اله وصحبه ..

سبحانك اللهم وبحمدك، نشهد ان لا اله الا انت، نستغفرک و نتوب اليک).

سه رچاوه كانى ئه م كتيبه

- ١- أحكام القرآن - للقاظي ابي بكر بن العربي.. تحقيق علي محمد البجادي..
- ٢- اضاء البيان في تفسير القرآن بالقرآن، لمحمد الامين الشنقيطي. عالم الكتب - بيروت - بدون تاريخ.
- ٣- البداية و النهاية - للإمام ابن كثير - مكتبة المعارف - بيروت - الطبعة الاولى/١٩٦٦م
- ٤- تأملات في سورة الكهف (الصراع بين الايمان و المادية) لأبي الحسن علي الحسن الندوي - دار القلم - الكويت - ١٩٧١م.
- ٥- تفسير القرآن العظيم - للإمام ابن كثير - المكتبة التجارية - مصر - بدون تاريخ.
- ٦- تهذيب الاسماء و اللغات، للإمام النووي - دار الباز للنشر و التوزيع - مكة المكرمة - بدون تاريخ.
- ٧- الجامع لأحكام القرآن - لإمام القرطبي - دار الكتاب العربي - مصر - الطبعة الثالثة - ١٩٧٦م.
- ٨- جداول التقويم الميلادي المقابل للتقويم الهجري. لأحمد عادل كمال - دار النفائس - بيروت - الطبعة الاولى - ١٩٨٠م.
- ٩- حجة القراءات - لابن زنجلة - تحقيق سعيد الافغاني. مؤسسة الرسالة - الطبعة الثالثة - ١٩٨٢م.
- ١٠- الدر المنثور في التفسير بالمأثور - للإمام السيوطي - دار الفكر - بيروت - الطبعة الاولى ١٩٨٣
- ١١- ذوالقرنين - محمد خير رمضان يوسف - دار القلم - بيروت - الطبعة الاولى ١٩٨٦م.
- ١٢- روح المعاني - للإمام الالوسي - دار إحياء التراث العربي - بيروت - بدون تاريخ.
- ١٣- الروض الانف في شرح سيرة ابن هشام، للإمام السهيلي - تحقيق عبدالرحمن الوكيل، دار الكتب العربية - القاهرة - بدون تاريخ.

- ١٤- الزهر النضر في نبأ الخضر. للإمام ابن حجر العسقلاني، مجموعة الرسائل المنيرية، المجلد الاول - الرسالة السابعة، دار احياء التراث العربي - بدون تاريخ.
- ١٥- سنن ابن ماجة، بعناية فؤاد عبد الباقي، المكتبة العلمية - بيروت - بدون تاريخ.
- ١٦- سنن ابي داود - مراجعة و تحقيق محمد عي الدين عبد الحميد - دار الكتب العلمية - بيروت - بدون تاريخ.
- ١٧- سنن الترمذي - بعناية عبدالرحمن عثمان - دار الفكر - بيروت - الطبعة الثانية - ١٩٨٣.
- ١٨- شرح النووي على صحيح مسلم - المطبعة المصرية و مكتبتها - مصر - بدون تاريخ.
- ١٩- صحيح الامام البخاري - مكتبة و مطبعة محمد علي صبيح - مصر - بدون تاريخ.
- ٢٠- صحيح الامام مسلم. دار الفكر - بيروت - ١٩٨٣م.
- ٢١- فتح الباري شرح صحيح البخاري، للإمام ابن حجر العسقلاني، دار المعرفة - بيروت - بدون تاريخ.
- ٢٢- في ظلال القرآن - سيد قطب - دار الشروق - الطبعة الخامسة - ١٩٧٧م.
- ٢٣- الكامل في التأريخ - لابن الاثير - دار صادر - بيروت ١٩٧٩م.
- ٢٤- المستدرک على الصحيحين، وبهامشه تلخيص المستدرک للذهبي للحاكم النيسابوري - دار الكتاب العربي - بيروت - بدون تاريخ.
- ٢٥- المفردات في غريب القرآن - للراغب الاصفهاني - تحقيق محمد سيد كيلاني، مكتبة المصطفى الحلي - مصر - ١٩٦١م.
- ٢٦- نيل الاوطار - للإمام الشوكاني، دار الجيل - بيروت ١٩٧٣م.

نیومروک

- ۵.....چیرۆکه کانی سوورەتی (کەف)
- ۵.....﴿ تَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۖ ﴾ (۱۳) ﴿ الکەف
- ۶.....پێشەکی
- ۱۵.....بەراییی: ناساندنی سوورەتی "کەف"
- ۱۹.....سوورەتی مەملانیی نیوان باوەردارێتی و ماددەپەرستی
- ۲۰.....کرۆک و کلیلێ سوورەتەکە
- ۲۱.....پێناسەی مامۆستا سید قطب بۆ سوورەتەکە
- ۲۹.....**چیرۆکی یەكەم : چیرۆکی هاوێلانی نیو ئەشکەوتەکە**
- ۳۶.....کورتەیی چیرۆکەکە لە پێی گێڕانەوەی قورئانەو
- ۴۰.....هۆی هاتنە خوارەوێ ئایەتەکان
- ۴۸.....هەندێک لە بەلگەو نیشانەکانی خودا لەم چیرۆکەدا
- ۴۹....." ژمارەیان و ماوەی مانەویان"
- ۵۳....."چیرۆکەکیان کورت کراوەیەو پاشان درێژکراوەیە"
- ۷۸....." کەس لە گەلەکیان دابراون؟"
- ۷۹....."ئایا ئێمەش لەخۆ دابراندا شوێن پێی ئەوان هەلگیرین"
- ۷۹....." جیاوازی یەکانی نیوان ئێمەو ئەوان"
- ۸۲....."لەنیوان دابرانی جەستەیی و فیکری دا"
- ۸۲....."لەنیوان تەنگەبەری دنیاو، بەرفراوانی ئەشکەوتدا"
- ۸۴.....کاریگەریی رەحمەتی خودا لە گوتاری (سید قطب)دا
- ۸۶.....دیاریکردنی ئەزمونیکی دی لە مامەلە لەگەڵ رەحمەتی خودا
- ۸۷....."جێکەوتەیی ئەشکەوتەکە"
- ۸۹.....ئەو لە بەلگەو نیشانەکانی خودا بوو.. (ذلك من آيات الله).
- ۹۴.....سەگەکەشیان لەپیت و بەرەکەتی ئەوان بەهەرەمەند دەبێت
- ۹۶....."هەلسوکهوتی لاوەکان

- دوای وه خه بهر هێتانه وه یان له نووستنه که یان " ۹۶
- چیرۆکی دووهم : چیرۆکی "خاوهنی ههردوو باخه که"** ۱۷۳
- "کورتیهی چیرۆکه که له پێی گێڕانه وهی قورئانه وه" ۱۷۵
- "نه مه چیرۆکیکی راسته قینه بووه، نه ک غایشکاریی" ۱۷۹
- "ورده کاری یه کانی ئهم چیرۆکه نه زانراوه" ۱۸۰
- وَأَصْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ ۱۸۲
- "خودا نهمه تی دنیایی به سهر کافردا ده پێژیت" ۱۸۳
- "گێڕانه وهی فه رمانه کان بۆ لای خودا" ۱۸۵
- "هونه ریکی کشتوکالی له رێکخه ستنی ههردوو باخه که دا" ۱۸۸
- مانای ﴿وَلَمْ تَطْلُرْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ و زولمی خاوهنی باخه کان چیه؟ ۱۹۰
- "تێڕوانینیکی له خۆبایی یانهی فربو خواردوو" ۱۹۱
- "زیربێژی باوه ردارانه له قسه کردنی پیاوه ئیمانداره که" ۱۹۳
- "مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ" ۱۹۶
- "وَلُحِيطَ بِشَمْرِهِ" ۱۹۹
- "به شیمانی و زیانه ندیی ی" ۲۰۱
- "هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ" ۲۰۴
- "مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا" ۲۰۷
- "زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا" ۲۱۱
- وَالْبَقِيَّتُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ ۲۱۴
- پوخته ی گرن گترین وانو ناماژه کانی ئهم چیرۆکه ۲۱۶
- چیرۆکی سێهه م چیرۆکی (مووسا) له گه ل (خدر)دا- سلاوی خودایان لی بیت -** ۲۲۳
- چیرۆکه که له فه رمووده ی پێغه مبه ردا ﷺ ۲۲۵
- "هه ندیک مه به ست و واتای فه رمووده کان" ۲۳۳
- "خزمه تکاره که ی مووسا (یوشع) ی کورپی (نون)ه" ۲۳۷

- ٢٤٠ ..... نایا (یوشعی کوپی نون) پیغه مبهه بووه ؟
- ٢٤٢ ..... رۆئی (یوشع) له کۆمه لگای (بنو اسرائیل) دا
- ٢٤٣ ..... "هه لۆیسته یه که له گه ل (نوف البکالی) دا"
- ٢٤٥ ..... "هاو پێکه ی (مووسا) ش (خدر) بووه"
- ٢٤٧ ..... چه ند لایه نیکی نه زانراو له ژیا نی (خدر) دا
- ٢٤٨ ..... "وته ی راستترین، نه وه یه (خدر) پیغه مبهه"
- ٢٤٩ ..... چه ند به لگه یه که له سه ر پیغه مبهه یه که ی
- ٢٥٢ ..... "نه و که سه ی نکو و ئی له پیغه مبهه یی (خدر) بکات، کافر نیه"
- ٢٥٣ ..... "مشت و مپی نه وانه ی گو تو و یانه گوایه (خدر) تانه مرۆ له ژیا ن دایه"
- ٢٥٦ ..... پێی راستتر: مردنی خدره پیش هاتنی پیغه مبهه ﷺ
- ٢٦١ ..... "مه سه له ی زانسته خودایی یه که (العلم اللدنی)"
- ٢٦٢ ..... "برگه یه که له ته فسیری (مه ایمی)"
- ٢٦٧ ..... پوو چه ل کرد نه وه ی و ته ی سۆ فیه کان له باره ی زانستی خودایی یه وه
- ٢٧٢ ..... "چه ند شتیکی نه زانراو له به سه رهاته که ی مووسا و خدر دا"
- ٢٧٤ ..... "چه ند روودا وێکی کت و پیری له به سه رهاته ی مووسا و خدر دا"
- ٢٧٩ ..... "سه فه ر بۆ به ده ست هی تانی زانست"
- ٢٨٢ ..... "فَسِیَا حُوْتَهُمَا"
- ٢٨٤ ..... "ءَاٰیْنَا غَدَاٰنَا"
- ٢٨٦ ..... "وَمَا اَنْسَيْنَاهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ"
- ٢٩٠ ..... "سَرِیَا ، و عَجَبًا"
- ٢٩١ ..... "ناشتی له کو یی نه م زه وییه ی تو دایه"
- ٢٩٤ ..... "عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا"
- ٢٩٥ ..... "له نیوان په همت و عیلم دا"
- ٢٩٩ ..... "په فتاری جوان له خواستنی زانست دا"
- ٣٠٣ ..... "لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا"

- ۳۰۵ ..... "وَكَيْفَ نَصَبُ" و لێكدانهوهی دهرووناسی
 ۳۰۷ ..... له پهفتاره جوانهکانی یاوهری کردن و سهفهکردن
 ۳۰۹ ..... "خدر" و کهشتیه که
 ۳۱۵ ..... "خدر" و کوشتنی کوپه نهوجهوانه که
 ۳۲۳ ..... (خدر) و (دیواره که) و (گهغینه که)
 ۳۲۸ ..... "رَعْمَةٌ مِّن رَّيْكَ"
 ۳۳۱ ..... "وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي"
 ۳۳۲ ..... "لێكدانهوه له چیرۆکه کهدا"
 ۳۳۵ ..... "تَسَطَّعَ" و "تَسَطَّعَ"
 ۳۳۶ ..... "اردت.. اردنا.. اراد ريك"
 ۳۴۱ ..... چیرۆکی چوارهم : چیرۆکی ((ذو القرنین))
 ۳۴۷ ..... چهند تهگهریهك له چیرۆکی ((ذو القرنین)) دا
 ۳۴۸ ..... شیکار و ورده کاری یهکانی چیرۆکی ((ذو القرنین)) مهتهلێکی ئالۆزه
 ۳۵۰ ..... ((ذو القرنین)) له فهرمووده راستهکاندا..
 ۳۵۲ ..... ((ابن حجر)) و لێكدانهوهی شیوه پیزکردنه کهی ((بجاری))
 ۳۵۴ ..... ((بهربهسته کهی ((ذو القرنین)) له فهرمووده راستهکان دا))
 ۳۵۶ ..... ((له واتا و ناماژهکانی ئهم فهرمودانه))
 ۳۵۹ ..... ((ههوالی دهرجوونی ((بهتجووج)) و ((مهتجووج)) له فهرمووده راستهکان دا))
 ۳۶۷ ..... ((ذو القرنین)) کێ یه ؟
 ۳۶۷ ..... نایا که سییتییه کهی بهوردی دیاری دهکریت؟!
 ۳۶۸ ..... -پای (سید قطب) لهم بارهیهوه-
 ۳۷۱ ..... ناسراوترین وته دهبارهی دهسیناشاندنی که سییتی ((ذو القرنین))
 ۳۷۶ ..... بهلگهکانی (ابو الکلام ازاد) له سههر شهوهی که (کۆرشى فارس) بووه
 ۳۷۸ ..... ((ذو القرنین)) ههر شهوه (کۆرشى فارس) هیه
 ۳۷۹ ..... جهنگی یه که می (کۆرش) له گهمل پۆمهکان دا

- ۳۸۱ ..... كاری سەربازی (كۆرش) لە بەشى خۆرهلەلات دا
 كاری سەربازی (كۆرش) لە بەشى باكورددا و، بنیاتنانی بەرپەستەكەى بەردەم (یەنجووج و
 مەنجووج) ۳۸۲
 ۳۸۴ ..... ھەر بەرپەستەكەى (ذو القرنین) ە كە لەسەر تەنگەى (داريال) بنیاتنراو ە
 ھەبوونی كانزا لەو ناوچەیدا ۳۸۵
 ۳۹۱ ..... كۆتایی ژيانى (كۆرش) و ئیمپراتۆرئیتییەكەى
 ۳۹۲ ..... پەوشتەكانى (كۆرش) و پەوشتەكانى (ذو القرنین)
 ۳۹۳ ..... (كۆرش) ئیمانى بەخودا ھەبوو ە
 ۳۹۵ ..... یەنجووج و مەنجووج .....
 ۳۹۵ ..... ((یەنجووج و مەنجووج)) لە قورنان دا ..
 ۳۹۸ ..... پەگ و ریشەى ھەردوو وشەى (یەنجووج) و (مەنجووج)
 ۴۰۰ ..... -مەنگۆلیا- نیشتمانی (یەنجووج) و (مەنجووج) ە
 ۴۰۱ ..... ھەوت سوورەكەى دەرچوونی (یەنجووج و مەنجووج)
 ۴۰۴ ..... - (جەنگیزخان) و (ھۆلاکۆ) لە (یەنجووج و مەنجووج) -
 ۴۰۴ ..... میژوونووس (ابن الاثیر) لەو سەردەمەدا .....
 ۴۰۶ ..... سەرتای ھاتنە سەركارى (جەنگیزخان) و ھێرشى بۆ سەر موسلمانان
 ۴۰۷ ..... ((گیرانی بەغدا و كوژرانی خەلیفە)) .....
 ۴۰۸ ..... (عین جالوت) و زال بوون بەسەر (یەنجووج و مەنجووج) دا .....
 ۴۱۰ ..... ((لواندەو ەى (ابن الاثیر) بۆ ئیسلام و موسلمانان لە ترسناكى شالۆەكان دا)) .....
 ۴۱۴ ..... پای (سید قطب) دەربارەى (جەنگیزخان) و (ھۆلاکۆ) .....
 ۴۱۶ ..... ((یەنجووج و مەنجووج)) پەگەزە پەنگ زەردەكان .....
 ۴۱۸ ..... (پیش ھاتنى قیامەت دەرەدەچن) .....
 ۴۲۰ ..... دەنگۆ و ئەفسانەكانى (یەنجووج و مەنجووج) .....
 ۴۲۳ ..... (یەنجووج و مەنجووج) لە روانگەى (بەھائى یەكان) ەو ە .....
 ۴۲۴ ..... (دەقى شریتى بەھائى یەكان) .....
 ۴۵۰ ..... ((بەدواداچوونیكى كورت لەسەر ئەم وتە پووجەلانە)) .....
 ۴۵۱ ..... ((لەگەڵ نایەتەكانى ئەم چېرۆكەدا)) .....

- ٤٥٤ ..... ئەو دەسلەڵاتە، که خۆدا به (ذو القرنین) ی داوه
- ٤٥٧ ..... (دەسلەڵات ڕەخساندن له قورئاندا)
- ٤٥٩ ..... دیارده کانی ئەو دەسلەڵاتە که خۆدا به (ذو القرنین) ی به خشیبوو
- ٤٦٢ ..... -ذو القرنین- هۆکاره کانی گرتۆته بهر
- ٤٦٤ ..... ئاوابوونی خۆر له کانیایکی تیکهڵ له قوری ڕهش دا
- ٤٦٦ ..... ئایا (ذو القرنین) یش پیغه مبهریک بووه؟!
- ٤٦٩ ..... دهستووری دادپهروهرا نهی (ذو القرنین)
- ٤٧١ ..... (پهروه ده کردن به پاداشت و سزا)
- ٤٧٥ ..... ((لَتَرْجِعَ لَهُم مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا))
- ٤٧٧ ..... ((وَقَدْ أَحْطَيْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا))
- ٤٧٩ ..... (خُبْر) و (خُبْر) - خه بهرو خوبر -
- ٤٨١ ..... ئەو گه له دواکه وتوو و بئ توانایه که (ذو القرنین) بهر بهسته که ی بئ بنیاتنان
- ٤٨٤ ..... ((فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْبًا))
- ٤٨٥ ..... لیبرانی (ذو القرنین) له مال و سامان دا
- ٤٨٩ ..... ((فَأَعِثُّوْا بِنُفُوْرٍ))
- ٤٩١ ..... بهر بهسته که له چی دروست کرا ؟!
- ٤٩٣ ..... (ذو القرنین) وهك ئەنداز یاریك
- ٤٩٥ ..... شکستی (یهئجوج و مهئجوج) له بهردهم بهر بهسته که دا
- ٤٩٦ ..... (أَسْطَعُوْا) و (أَسْطَعُوْا)
- ٤٩٨ ..... (بنیاتنانی بهر بهسته که رهحه تیک بووه له خوداوه)
- ٥٠٠ ..... (له بنیاتنانی بهر بهسته که دا وانه یه که بئ تيمهش هیه)
- ٥٠٢ ..... ((به ئینسی خودا و تهخت کردنی بهر بهسته که))
- ٥٠٥ ..... ئەو په ندانه ی که (ئیمامی قاسمی) لهم چیرۆکه ی دهره ئیان
- ٥٠٧ ..... کۆتایی چیرۆکی (ذو القرنین) به وتهیه کی (سید قطب)
- ٥٠٨ ..... ((کۆتایی))

چېرۆكى پېشىنان لە قورئاندا ..... بەشى دووهم

سەرچاوەکانى ئەم کتیبە ٥١١

نیوهرۆك ٥١٤

قصص السابقين في القرآن

دكتور صلاح عبد الفتاح الخوري

توزيع: دار الفکر

www.al-tafseer.com

E-mail: tafseeroffice@yahoo.com
altafseer@hotmail.com

مطبعة: دار الفکر - دمشق - سورية
2230908 - 2221695 - 2518138
07701387291 - 07504605122